ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலைய வெளியீடு 113

மயமதம்

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்)

முதல் பாகம்

தஞ்சை மஹாராஜா சரபோஜி
ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையம்

தஜ்ஜபுரீ ஸரஸ்வதீமஹாரூயம்ரம்யமாரூயாஃ 113 தமம் புஷ்பம்

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீ மயமுநிவிரசிதம்

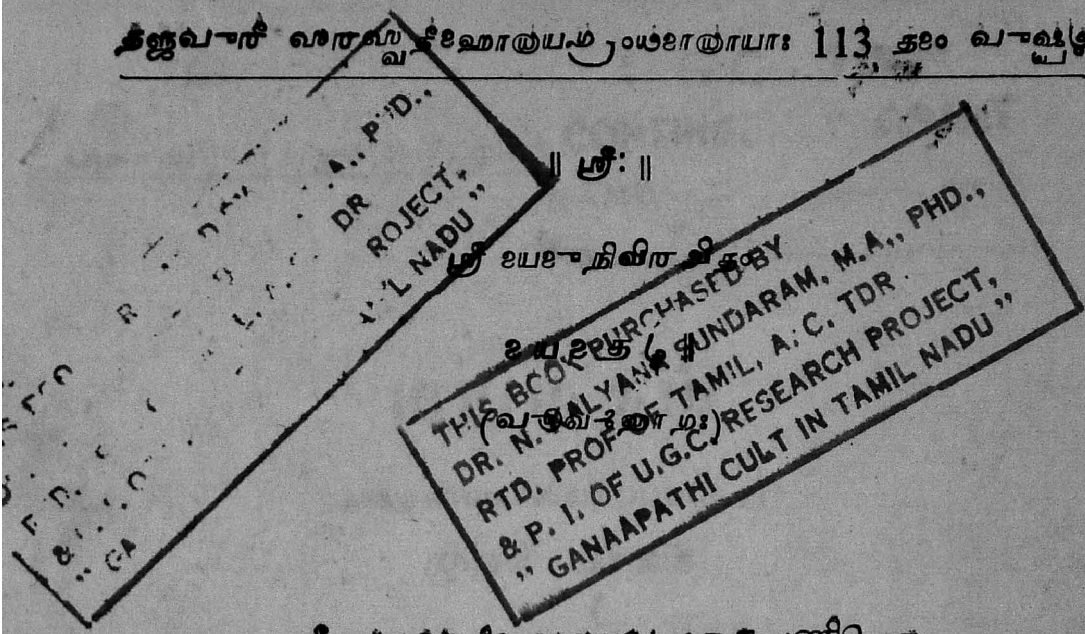

மயமுத்ரம் ||

(பூர்வபாகம்)

THIS BOOK PURCHASED BY
DR. N. KALYANA SUNDARAM, M.A., PHD.,
RTD. PROF. OF TAMIL, A. C. TDR
& P. I. OF U.G.C. RESEARCH PROJECT,
" GANAAPATHI CULT IN TAMIL NADU "

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீமஹாரூயப்ராக்தநபண்டிதெந

க்ஷே. ஸம். ஸுப்ரஹ்மண்யஶாஸ்த்ரிணா

உபிஹாஷாந்தரீகரணெந ஸாகம்

ஸம்ஶோத்ய பரிஷ்கூதம் ।

UGC - NRT
CONTINGENCY GRANT
NAME: DR. N. Kalyanasundaram
No: 9838

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீமஹாரூயநிவாஹகஸமிதி

காயாத்யக்ஷிஃ வாவதூகவரெ:

O. A. நாராயணஸ்வாம்யாயெஃ B. A., B. L.,

மஹாஶயெஃ ப்ரகாஶிதம் ।

ஸ்ரீரம்மநமரஸ்தித ஸ்ரீவாணீவிரூாஸமுத்ரணாரூயெ

முத்ராபிதம் அ ஸஜிஜயதெ ।

ஶகாப்தாஃ 1888 க்ரிஸ்துப்தாஃ 1966

மூல்யம் Rs. 80-00

UGC - JRF
CONTINGENCY GRANT
NAME:.....
No:.....

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு-113

மயமதம்

(மயமுனிவரால்இயற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

தஞ்சை
ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையம் ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்
கே. எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகளால்
சீர்திருத்தம் செய்து,
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஸரஸ்வதி மஹால் நிர்வாஹக் குழுவின்
காரியதரிசி
ஸ்ரீ O. A. நாராயணஸ்வாமி அய்யர் B. A. B. L.,
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டு,

ஸ்ரீரங்கம்
ஸ்ரீ வாணீ விலாஸம் பதிப்பகத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

சகம். 1888

Rs. 80-00

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributary to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in Śilpa Śāstra, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The Śilpa Śāstra is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of Śilpa Śāstra.

The word Śilpa, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of Śilpa have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of Viśvakarma and that of Maya, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the Asuras. Viśvakarma Vāstu Śāstra, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of Śilpa Śāstra, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of Mayamata, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the Paramāṇu. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇṭapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described. The author acquaints the readers with ten different patterns of towers *(gopura)*, which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The Vimāna, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of Vimāna to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of Vimānas, prescribed in the Āgamas and Śilpas, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, durbar-halls and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of Mayamata, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of Śilpa Śāstra and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Śāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

உ

ஸ்ரீ மணைசாய நமஃ ।

உவொத்வாதஃ ॥

சூர்யாஃ ஸஹ்ருதயாஃ ! ஶிவ்வர்யாஶ்ச !!

விதிதமெவெதம் ஸமெஷாமபி விபஶ்சிதாம், தபஃ ப்ரபாவ ப்ரமுதித பரமெஶ்வர க்ருபாஸாதித நிரவதிக நிவிருஜ்ஜாநஸம்பந்நாஃ விஶ்வவிதாநஸமர்த்தா மஹாந்தொ மஹர்ஷயஃ லொகாநுக்ரஹ பராயணாஃ ஶிவ்வஶாஸ்த்ர க்ரம்தாநு ரசயாமாஸுரிதி ।

யதுபஜ்ஜுஶிவ்வ நிர்மிதமெவ ஜகதவிருதிதா நீமபி விசித்ரதர விவித நகரக்ராமநதீதடாகாராமசைத்ய-ப்ராஸாத தெவாலயாத்யுபஶொபிதம், நிவிருஜநாநந்த-தாவாஸஸம்கூலம் ச வரீவர்தி ।

தாத்ருஶெஷு விஶிஷ்டஶிஷ்டநிர்மிதெஷு ஶிவ்வ-க்ரம்தெஷு ப்ராயஶஃ ப்ரதமொ ஹாகஃ நகரக்ராம-ஸளயாதிலக்ஷணம், சுபரொ ஹாகஃ விவிததெவதா ஸ்வரூபலக்ஷணம் சூப்ரபதநவஶிவம், மாநாதிவிஶிஷ்டம் ச ஸொதயதி ।

ஸமதிகதெதச்சாஸ்த்ரைஃ ஸுகுஶலைஃ ஶிவ்வி-வரைஃ நிர்மிதாஃ ப்ரத்நதெவாலயகொபுரப்ராஸாதாதி விஶெஷாஃ, தெவதாமூர்திவிஶெஷா வா, ஸ்வஸ்வரூப-விஹவவிஹாவநெந ஸ்வயமெவாவிர்பூதா ஜவ, சுத்யாபி

நிவிறுஜந தூஷ்டிவித்தாவஹாரிணோ தரீ தூஶ்யந்த ஸவெதி கிமு வக்தவ்யம் ।

ஐதம் மஹிமொவெதாநாமவ்யெதெஷாம் ஸ்ரம்மாநாம், காலதொஷெண, வரஸலுத்வஸ்தாநாம் நகராதீநாமிவ கதர்ம்மித்ததாம்; சுவ்ராஜ்ஞாதரெண கமந்தீஸ் ஜீவகலா-மாத்ரயாரணம் ச வஶ்யாமஃ ।

ரத்நவ்ராயெஷ்வெஷு ஶிலுஸ்ரம்மெஷ்வந்யதமொஉயம் மயமதா'ஸியாநொ ஸ்ரம்மஃ நாமைநெவ மயக்ருதமாத்மாந-மாவெதயதி । மயொ ஹி நாம தெவஶிலீ மூநிஃ ஜகதீஶ்வர-வ்ரஸாதாஸாதிதெந ஜ்ஞாநெந ஸ்ரம்மமிமம் வ்யரசயதிதி ஜ்ஞாயதெ । உக்தம் ச தெநைவ ஸ்ரம்மாதள —

'வ்ரணமு ஶிரஸா தெவம் ஸர்வஜ்ஞம் ஜகதீஶ்வரம் ।
தம் தூஷ்ணாஸ்மாதலம்ஸ்ரூக்ஷா ஶாஸ்தி ஶாஸ்த்ரம்
யமாக்ரமம் ॥

தெதிலாநாம் மநுஷ்யாணாம் வஸ்தாதீநாம்
ஸுவொதயம் ।
வ்ராஜ்ஞொ மூநிர்மயஃ கர்த்தா ஸர்வெஷாம் வஸ்து
லக்ஷணம்' ॥ ஐதி ॥

தஜ்ஜவுரீ ஸரஸ்வதீ மஹாலஹியாநெஉஸ்மிந் ஹாஜ்ஜாகாரெ விதுமாநஃ 3654 ஸம்வ்யாகஃ சூதிதஃ வந்துஷாத்யாயமாத்ரஃ மஹாராஷ்ட்ரஹாஷா வ்யாவ்யொ-வெதஶ்சாயம் ஸ்ரம்மஃ ஸுணாஹாவாதஸ்ராஹ்யொ ஹவதி ।

ஸொயம் ஸ்ரம்மஃ சுநந்தஶயநராஜகீயகொஶாகார-வ்ரயாநவஜ்ஜிதவரெஃ மாந்யஸ்ரீ த. ஸணவதிஶாஸ்த்ரி

ஊஹாஶயைஃ தத்ர தத்ரோபலப்ஸபஹுஊதாதாகாத்ரம்ய ஸாஹாய்யேந ஸஶ்யகர ஸம்ஶோத்ய, ஆதிதஃ சதுஷ்ட்ரிம்ஶாத்யாயாந்தம் ஊத்ராப்ய ப்ரகாஶிதோ ஭வதி। ததிஶேவத்ரம்யஊரரீக்ருத்ய யதாஶதி ஸம்ஶோத்ய விஶேஷாந்ய பத்ரபுடேஷ்வதொஹாரே நிவேஶ்ய, ஶிலாவராணாம் ஸாஹாய்யகஊத்திஶ்ய, ப்ரதிஶ்லோகதாத்பர்யவிவரணரூபேண த்ரவிஶஹாஷாந்தரீகரணேந ஸாகம் பரிஷ்க்ருத்ய ப்ரகாஶிதோயம் ஶயஶதாஹிதாநோ த்ரம்யஃ ஸஹ்ருதயைஃ பண்டிதவரைராதாதஃ, ஶிலாவராணாம் ப்ரஶோதாவஹஶ்ச ஹூயாதிதி ஸம்ப்ரார்த்யே ஹரவந்தம் நண நாத்ம்।

ஶிலாத்ரம்யஸாதாரணம் லிம்நவிபர்யாஸாதிகம் தூதுவ்யாரதித்யுதஷ்டம் த்யேயம்। ஶநுஜஸுலஹஶ்வாத்ர ஶந்தூர்யதிஹவதி ஶந்தவ்யஶ்சாயம் ஜநஃ ஸுஹ்ருத்ஸு ஶநீஷிஹிரித்யஹ்யர்த்யே।

நாணேஶாசைதிவர, ஶம்த்ரஶூதி-
க்ஷே. ஶம். ஸுப்ரஹ்மண்யஶாஸ்த்ரீ,
ஸரஸ்வதீ ஶஹாலயாக் விராஶம் ப்ராப்தஃ பண்டிதஃ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினுல் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸகலவிதமான வஸ்துக்களையும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சில்ப நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமூர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினுல் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றிவந்தமையால் தக்க முறையில் கார்ப்போரற்று, உருக்குலைந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சில்ப நூல்களில் ஒன்றுன "மயமதம்" என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல் நிலையத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1–34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அநுகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருன்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக் கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்ப நூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினுல் இந்நூலிலுள்ள பிழை களைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருழைப் புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப் பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
க்ஷே. சம். ஸுப்ரம்மண்ய சாஸ்திரி,
ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

உ

ஸ்ரீ மணேஶாய நமஃ ।

மயமதவாஸ்துஶாஸ்த்ரே

வஸ்வ்ஹாத விஷயாநுக்ரமணிகா ॥

விஷயா:	பூஷ்ட ஸம்ப்யா	பத்ரிகி ஸம்ப்யா
ப்ரமமாத்யாயே—		
உபோத்வாதஃ	க	க
விஷயாநுக்ரமணிகா	உ	க
த்விதீயாத்யாயே—		
அதுவிதவஸ்துவிஶேஷாஃ	ச	௩
த்விவிதபூமயஃ	ரு	ச
ப்ராஸாதாநீகாஸநஶயநவாஅ்யாநி	,,	௭
ப்ராஹ்மணாதிஜாதியொம்யபூமய:	௯	௩
தூதீயாத்யாயே—		
ம்ராஹ்யபூமிமுணாஃ	அ	௩
நிந்த்யபூமிமுணா:	௰	ரு
ஶ்லாவநீயபூமிமுணா:	கஉ	௭
சதுர்த்தாத்யாயே—		
பூஸம்ம்ரஹவிதி:	கச	௩
பூஸம்ஸ்காரவிதி:	,,	௯

விஷயாः	வ௄-ஸம்	வ-ஸம்
வஞ்சமாத்யாயே---		
வரமாண்வாதிகிஷ்க்வந்தமாநாநி	௨௰	௩
ப்ராஜாவத்யாதிமாநஹெதா: தெஷாம் விநியொகாஶ்ச	௨௧	௩
மாத்ராம்ருது ருக்ஷணம்	௨௨	௭
அதுவிதேஶிஶ்விநாம் ருக்ஷணம்	௨௩	௨
ஷஷ்டாத்யாயே---		
ஶம்கூஷ்டாவநவிதி:	௨௭	௨
ஶம்கூயொத்யத்ரவ்யாணி	௨௮	௭
ஶம்கூஷ்டாவநவிதி:	௨௯	௨
திர்ஜநிண்ணயவிதி:	,,	௫
ஸப்தமாத்யாயே---		
வதவிந்யாஸவிதி: வதாநாம் நாமாநி அ	௩௬	௨
வதாயிதெவதா நாமாநி	௪௰	௰
மண்டூகஅண்டிதவதயொ: ஸ்ரைஷ்ட்யம்	௪௨	௬
மண்டூகவதாயிதெவதா ஷ்டாநாநி	௪௩	௨
அண்டிதவதெவதா ஷ்டாநாநி	௪௫	௬
வாஸ்துவுரஷ ருக்ஷணம்	௪௭	௨
வாஸ்துவுரஷாம்ருதெவதா:	,,	௫
வாஸ்துவுரஷாம்ருஷ த்யாஜ்யாநி	௪௮	௮
மண்டூகவரமஶாயிவதெவதாஷ்டாநாநி	௪௯	௨
அஷ்டமாத்யாயே---		
வதெவதாநாம் ப்ரத்யேகம் ஸமிஹரணவிதி:	௫௰	௨

விஷயா:	ப்ரு-ஸம்	வ-ஸம்
ஸர்வதேவதா ஸாயாரண ஸபிஹரணவிதி:	௫௩	௪
நவமாத்யாயே---		
ப்ராமாதீநாம் க்ரோஶாதிமாநாதி	௫௬	௨
ப்ராமாதீநாம் தண்டமாநாதி	௫௭	௩
நாநாவிதநமரமாநாதி	௫௮	௬
த்ரிவிதப்ராமமாநாதி	௫௯	௪
த்ரிவிதவேடமாநாதி	,,	௭
த்ரிவிதவர்ணமாநாதி	,,	௦
த்ரிவிததூர்மமாநாதி	௬௦	௪
நாநாவிதநமரமாநாதி	,,	௭
சூயாதிவிதி:	௬௧	௮
வூத: உத்தமாதிப்ராமலக்ஷணம்	௬௪	௪
சுஷ்டவிதப்ராமநாமாதி	௬௬	௦
ப்ராமவீதிநாமாதி	௬௭	௫
மார்மஹெதெத சுஷ்டவிதப்ராமநாமாதி	௬௯	௬
ப்ராமாதிஷு தண்டஹெதநிஷேத:	௭௩	௩
ப்ராமாதிஷு மார்மஸ்தாநாதி	,,	௫
ப்ராமேஷு ஜாதிஹெதெத வாஸயோத்ய ஸ்தாநாதி	௭௫	௬
ப்ராமேஷு ஶிவாலயாதிஸ்தாநாதி	௭௬	௨
தெவாலயே ஸஹாமண்டவநிர்மாணவிதி:	௭௯	௩
தெவாலயே ஸமாநமொபூரயோ: நியம:	௮௧	௨
விஷ்ணாலயாதீநாம் ஆரநியம:	௮௨	௮
சூலயநிர்மாணே நிஷிஜஸ்தாநாதி	௮௩	௪
மொஶாலாதிஸ்தாநாதி	,,	௬

விஷயாः	ஸூ-ஸம்	வ-ஸம்
ந்ராமாதிஷு நர்ஹத்யாஸவிதிः	௮௭	௮
நர்ஹாஜநமாநம்	௯௨	௪
நர்ஹத்யாஸஸ்தாநாநி	,,	௮

தசமாத்யாயே—

நாநாவிதநமரமாநவிந்யாஸவிதிः	௯௬	௩
நமரலக்ஷணம்	௱௧	௨
ராஜயாநீலக்ஷணம்	,,	௭
வுராஹிதநமரலக்ஷணம்	௱௨	௭
வெடலக்ஷணம்	,,	௯
வர்வடலக்ஷணம்	௱௩	௨
ஜநஸ்தாநகுஜலக்ஷணம்	,,	௩
வத்தநலக்ஷணம்	,,	௪
ஶிஸிரலக்ஷணம்	,,	௭
ஸெநாமுவலக்ஷணம்	௱௪	௨
ஸ்தாநீயலக்ஷணம்	,,	௪
த்ரொணமுவலக்ஷணம்	,,	௬
விஜம்பாதிலக்ஷணம்	,,	௮
மிரிதுர்மாதி ஸவ்தவிதுர்மலக்ஷணாநி	௱௫	௮
நமரெஷு ஜாரமொவுராதி நிர்மாணவிதிः	௱௬	௫
நமரவ்ராகாரமாநாநி	௱௭	௯
நமரமார்விந்யாஸவிதிः	௱௰	௪
நமரெஷு வணிமாதிவாஸஸ்தாநாநி	௧௧௬	௬

ஏகாதசாத்யாயே—

விஷயாः	வ௰-ஸம்	வ-ஸம்
ஸப்தவிதஹூமிரும்ஹவிதிः தஜ்ஜைதாஶ்ச	கஉஉ	உ
தெவாதீநாம் விமாநெஷு தருஹெதாः	கஉஎ	௬

சாதுராத்யாயெ---

தெவாருயாதிஷு ரஹ்ஸவிந்யாஸவிதி:	கஉகூ	௩
ப்ரஹ்மாதிதெவாநாம் ரஹ்ஸ்யாநம்	கஙகூ	கக
விஷ்ணாருயாதிஷு ரஹ்ஸ்யாஸெ விசெஷ:	கசக	ச
சுநெகஹூமிகெ ரஹெ ரஹ்ஸ்யாநாநி	கரு௰	எ
ரஹ்ஸ்யாவநெ நிஷிஜகாருः	கருங	அ
ப்ரயமெஷ்டகாஸ்யாவநவிதிः	கருகூ	உ

த்ரயொதுராத்யாயெ---

உவவீம்விதிः	ககூக	உ
உவவீமொஜஸெயாதிமாநம்	,,	ச
த்ரிவியொவவீம்நாமாநி	ககூஉ	ச
தெஷாம் ருக்ஷணாநி	ககூங	ச

சதுர்த்துராத்யாயெ---

ஜாம்ரருஹூமிருக்ஷணம்	ககூஎ	உ
சுநூவஹூமிருக்ஷணம்	,,	௬
உவாநகருவநாவிதிः தருக்ஷணம்	,,	௯
சுயிஷ்டாநருக்ஷணம்	ககூகூ	உ
ஜம்ஹாவரருக்ஷணம்	,,	௩
ஹூமிதெஶருக்ஷணம்	,,	ச
ஜிவியாயிஷ்டாநமாநாநி	,,	எ

விஷயாः	வ₃-ஸம்	வ-ஸம்
தீ₃தயாஉயிஷாஸஉஸாஸி	களடு	டு
உவாஸாஉயஂமஉஸாஸி	களஉ	ச
கயிஷாஸவய-ாயவஉாஸி	கஅஉ	டு
ஜமதயாஈநாஂ ஸிம-உஉாஸம்	,,	எ

வஜ்ஞஉாயயாயெ ---

வாஉாயாஉவிஹுாஸாயஂகாஸாஈஸி	கஅடு	உ
தத்₃ரு ஹுஂஹவய-ாய வஉாஸி	,,	ச
ஐ ஹுகாஹுாஇஹுஂஹடுகூஹணாஸி	கஅஅ	ச
ஸ்ரீகஸாஇஹு ணாஸ்₃ரு டுஸாஸாஉஸி	ககஉ	அ
வீஸகாஹ்ணடுகூஹணம்	ககூச	டு
வொகிகா டுகூஹணாஸி	,,	அ
ஹித்₃தஹுஂஹஸிஹுாஹ்ணஉாஈஸி	ககூஅ	ச
ஹுஂஹாஹுஸாஸம்	,,	சூ
தெவஉஸ்ஷஸ்₃ரு ஹொஷ்ஷ ஹுஂஹ வஂவ்யா ஸியஉः	ககூக	டு
ஹுஂஹொஜிதவ்₃ரு கூஹா:	உாக	ச
ஹுஂஹொஜித ஸிடுாடுகூஹணம்	உாஉ	கூ
ஹுஂஹாஈநாஂ ஸிஷிஹவ்₃ரு கூஹா:	உாங	எ
தெவாடுயஸிடுாயா: ஜிஜாவஸிவயொ: ஸ்₃ராஹ்யகூஹம்	உாடு	அ
வாஹ்ஹுஸாஂ ஸ்ஷஸிஸ்ரஹவஂகீணகூஹம்	உாசூ	உ
வ்₃ரு கூஹாஇஸ்₃ரு ஹணவியிः	,,	சூ
ஹ்ரீவ்ஷஂநவ்ஷஂஹகவ்₃ரு கூஹ்டுகூஹணம்	உாள	எ
உஷ்ஹுத-ஹுஂஹாயெ-ு வ்ஷ்ஷ வ்₃ரு கூஹஸ்₃ரு ஹணவியிः	,,	ஏ
வ்₃ரு கூஹஜெஉஸவியிः	உாஅ	ஙு

விஷயாः	வ-ஸ்ரீ	வ-ஸ்ரீ
ஸ்ரீமத்பராசரபட்டரார்யர்:		
வ்யாக்யானாம் ப்ராஹ்யாப்ராஹ்யாக்யம்	உஎக	க
ஸ்ரீஹரிதத்வம்ஹரீநாராயணபதவியி:	உகக	சு
ஸ்ரீவாரீநாம் ஸ்ரீஹரிதத்வம்ஹவ்யக்தாः	உகஉ	ஙி
ஸ்வம்ஸ்ரீவாதிராஜம்	உகங	ச
ஸ்ரீவமஹாதார்ஹவ்யக்தா:	உகச	உ
அதஸ்விஷயஸ்யக்ஷ்ணம்		
தத்ஸ்வம்ஸ்தாபஸ்ரீ	உகடு	ச

ஸ்ரீபராயர்யை —

ஸ்ரீதாதிவ்யதேஸ்ரீவ்யாஹாரவயவ		
ர்யக்ஷ்ணம்	உகஅ	உ
ஸ்ரீதர்யக்ஷ்ணம்	,,	சு
வாஜிநர்யக்ஷ்ணம்	உகக	உ
வ்யாஸிகா ர்யக்ஷ்ணம்	,,	ஸ
ஸ்ரீணிகார்யக்ஷ்ணம்	உஉடி	உ
ஸ்ரீவாநர்யக்ஷ்ணம்	உஉக	உ
ஸ்ரீவைதவாஸிகா ர்யக்ஷ்ணம்	உஉஉ	எ
ஸ்ரீவைதவாஸீநாஸிகாஸி ர்யக்ஷ்ணம்	உஉச	எ
வ்யாஹர்யக்ஷ்ணம்	உஙடி	எ
ஜார்யக்ஷ்யாஸ்ரீநாஸீநி	உஙங	சு
ஸ்ரீவாக்ஷ்யாஸிர்யக்ஷ்ணம்	உஙச	ச

ஸ்ரீவதராயர்யை —

ஸ்ரீர்யாஸிஷ்ட்யவாஸிர்யக்ஷ்ணம்		
தேஷாம் ஸ்ரீவாநி அ	உஞஅ	உ
ஸ்வம்ஸ்ரீ வாஸிஷ்யாநம்	உசசு	அ

விஷயாः	வ௰-ஸம்	வம்-ஸம்
ஷட்ஶிவாதிஸஸ்ரிலக்ஷணாநி	உ௪௭	சு
ஶிவாவயாயவதாநி	உ௪௯	உ
ஶம்கூவயாயவதாநி	,,	௩
ஸம்யிநிஷிஜஸ்ரீநாநி	,,	சு

அஷ்டாதஶாத்யாயே---

நஉபூஷணாதிலக்ஷணம்	உ௫சு	உ
வெத்யம்ப்ரவெஶநமாநம்	,,	அ
நஉபூஷணாநி	உ௫௭	ரு
வாஞ்சாலாதி ஶிவரமாநாநி தெஷாம் நாமாநி அ	உ௫அ	ரு
அஷ்டவிதலூவாமாநாநி தெஷாம் நாமாநி அ	,,	௰
தஶவிதஶிவராணி தெஷாமலம்காராதயஶ்ச	உ௫௯	அ
ஸ்ரூபிமாநாந்யலம்காராணி அ	உ௬௰	ரு
ஸ்ரூப்யலம்காரஹாநாநி	உ௭சு	௭
லெவநகல்கொக்வாதநவிதிः	உ௭௯	சு
ஸஸொதகொக்வாதநவிதிः	உ அக	ச
நொவாநஸீஜ்ஞாதநவிதி:	உ அஉ	அ
ஸநாஜ்ஞாதநவிதிः	,,	௰
ஶிவரெ கலுநீயாந்யகலுநீயாநி அ	உ அச	உ
த்ரஷக்ஸத்ரஶஸஸ்ரந ஹ்ரவ்யொக்வாதநவிதிः	,,	௯
மூர்த்தேஷ்டகாலக்ஷணம்	உ அசு	௩
சூத்ரேஷ்டகாமூர்த்தேஷ்டகயொரெகத்ரவ்யக்ஷநியமः	,,	௭

விஷயா:	வர்-ஸம்	வ-ஸம்
ஸ்ரீவிகீர்ணகூஷ்மாண்ட	உஅள	ரு
ஸ்ரீவஜ்ரயோகதாரிஸ்ரீவஜ்ரவராஹி:	உகஉ	சு
ஸ்ரீஜாம்பூநதவிகா:	உகச	ச
ஹரீ-ஜ்வாலிநீ- மஹா-ஸ்ரீ-தாரிணி	உகரு	கக
ஸ்ரீவிகீர்ணவஜ்ரகூஷ்மாண்ட:	உகள	ஏ
ஸம்வேதாகூஷ்மாண்டவிகா:	உகஅ	ச
யாமளாவதாரிணீ-மாண்டவிகா: வாஸ்து-ஸாஸ்திரவிகா	நா	க
தேஜோராஜீஸ்ரீநதவிகா:	நாஉ	ஊ
ஸ்ரீவஜ்ரயோகிஸ்ரீஸாதநம்	நாஅ	உ

வஜ்ரகோநதவிம்ஸாயஸ்ரீயை---

வஜ்ரஸ்ரீளதே அதி-ஸ்ரீயோநம்	நகள	ஊ
தேஷாம் தாராணி	,,	சு
தேஷாமாகர்ஷணீ விதேஷா:	,,	சு
ஊர்வஜ்ராவதாரிணீ	நகஉ	ஊ
விஸாரஹிதிவிஷ்ணுஸாதநம்	நகச	உ
விஸாரவஜ்ரயோகிணீ	,,	ஏ
தாரிணீ மஹாவித்யாஸாதநம்	நகரு	சு
வஜ்ரிஸ்ரீ-வஜ்ரும்காராணி	,,	கஊ
தாரணாதாரகூஷ்மாண்ட	நகள	ஊ
வஜ்ரவியதயஹேதா: தேஷாம் ரூக்ஷ்மாணாம் அ	நகஅ	அ
வைஜயந்தாரிவிஸாராணி தேஷாம் ரூக்ஷ்மாணாம் அ	நஉஏ	ரு
நாமஸாதிக்ரவியவிஸாரக ரூக்ஷ்மாண்ட	நஉக	கக
விஸாரஜவியதயே தேவதாந்யாஹ் ஸ்ரீதாராணி	நஉஉ	அ

விஷயாः		வ்ரு.ஸ்ம்	வ-ஸ்ம்
ஸிதயஜ்ஞ தெவதாஜ்ஞாநாநி		ஈஉஜ	உ
விம்ஸாயுாயெ —			
ஸிதயவிஸாதெந வெஜ்ஞவியொஜ்ஞாநாநி		ஈஉக	உ
விஜ்ஞாதெ ஜ்ம்மவிஹாமாः		,,	எ
விஸாதெந உஸ்ரூரகாஜ்ஞிகஜ்ம்ஸாஜ்ஞாநாநி		,,	ஸ
வஜ்ஞிகவிஸாதயுக்ஷ்ணம்	(க)	ஈஉஎ	ச
விவ்ரூவஸ்ரூரவிஸாதயுக்ஷ்ணம்	(உ)	ஈஉஅ	உ
கெரூவஸ்விஸாதயுக்ஷ்ணம்	(ங)	,,	அ
கூடிகொஜ்ஞகவிஸாதயுக்ஷ்ணம்	(ச)	,,	ஏ
வவ்ரீதவிஸாதயுக்ஷ்ணம்	(ரு)	ஈஉஸ	ரு
வஜ்ஞிவாயுயுக்ஷ்ணம்	(சு)	,,	ஏ
கயுஜ்ஞாணயுக்ஷ்ணம்	(எ)	ஈஈஏ	உ
வாஜ்ஞாயயுக்ஷ்ணம்	(அ)	,,	ரு
விஜ்ஞகாஜ்ஞயுக்ஷ்ணம்	(சு)	,,	எ
வஸ்ரூம்மயுயுக்ஷ்ணம்	(ஏ)	,,	ஸ
மாஸ்ரூாயுக்ஷ்ணம்	(கக)	ஈஈக	உ
ஹவ்ஜ்வ்ரூஷயுக்ஷ்ணம்	(கஉ)	,,	ச
உநொஹாயுக்ஷ்ணம்	(கங)	,,	எ
ம்ரூம்ஸ்ரூரகாஜ்ஞயுக்ஷ்ணம்	(கச)	,,	ஸ
கஸ்வெரகாஜ்ஞயுக்ஷ்ணம்	(கரு)	ஈஈஉ	ஈ
வஸ்கவிம்ஸாயுாயெ —			
ஸ்ரீதயவிஸாதஸாநாநி		ஈஈஜ	உ
உவஉஜ்ஞவஸாதாயுங்காரஜ்ஞாணி		ஈசஏ	எ
ஹவ்ஜ்வ்ரூஷ்வவ்யவிஸாதயுக்ஷ்ணம்		ஈசஉ	ஈ
ஹஉ்ரகொஜ்ஞவிஸாதயுக்ஷ்ணம்		ஈசஜ	உ

விஷயாः	வ௄ஸம்	வ௄ஸம்
ஸுமம்மறுவிமாநறுக்ஷணம்	௩௪௭	௯
ஸ்ரீஹொமவிமாநறுக்ஷணம்	௩௪௯	௪
சுவிர்தாநவிர்தறுக்ஷணம்	௩௫௧	௮
ஹத்ரமகரசித்ரதொரணறுக்ஷணாநி	௩௫௨	௰
சுஷ்டம்மறும்	௩௫௫	௪
வ்ருத்தஸ்ஹுபிதறுக்ஷணம்	௩௫௬	௩
ஸொவாநறுக்ஷணாநி	௩௫௭	௩

சாவிம்ஶாத்யாயெ —

அதுஸ்தறுவிமாநமாநாநி	௩௬௧	௨
ஸுஹத்ரவிமாநறுக்ஷணம்	௩௬௩	௬
ஸ்ரீவிஶாறுவிமாநறுக்ஷணம்	௩௬௪	௪
ஹத்ரகொஷ்டறுக்ஷணம்	௩௬௫	௨
ஜயாவஹறுக்ஷணம்	௩௬௭	௩
ஹத்ரகூடறுக்ஷணம்	௩௬௯	௫
மநொஹரறுக்ஷணம்	௩௭௨	௩
சூவஸ்திகறுக்ஷணம்	,,	௫
ஸுவாவஹறுக்ஷணம்	,,	௮
வஜ்ரஹளமாதிசாதஶஹளமாஜவிமாந றுக்ஷணம்	௩௭௫	௪
ம்ருஹவிண்ட்யாதிறுக்ஷணம்	௩௭௮	௫
கூடகொஷ்டாதிஷ்டாநாதிகம்	௩௮௧	௫
விமாநஶிரொறுக்ஷணம்	௩௮௨	௨

த்ரயொவிம்ஶாத்யாயெ—

யும்மவதவ்ராகாரநாமாநி	௩௮௫	௨
சுயும்மவதவ்ராகாரநாமாநி	,,	௰

விஷயாः	வ்ர-ஸம்	வ-ஸம்
ப்ராஸாதமுவாயாமமாநாநி	௩௮௬	௪
ஜுவ்வ ப்ராஸாத ப்ராகாரமாநாநி	௩௮௭	௨
மத்யமப்ராஸாத ப்ராகாரமாநாநி	,,	௫
உத்தமப்ராஸாத ப்ராகாரமாநாநி	௩௮௮	௨
ப்ராகாரவிஸ்தாரமாநாநி	௩௮௯	௫
ப்ராகாரொச்சமாநாநி	,,	௭
ப்ராகாராலங்கரணாநி	௩௯௰	௭
சூவ்ரதிமண்டபலக்ஷணாநி	௩௯௧	௩
ப்ராகாரசிரஸி வ்ருஷாத்யலங்கார விதிः	௩௯௨	௯
சூவரணதெவதாஸ்தாநாநி	௩௯௪	௬
யதெஷ்டதிசி ஆரவிதிः	௪௱௩	௨
நாத்தமண்டபவீமாதிஸ்தாநாநி	,,	௬
வீமாந்தமாநாநி	௪௱௪	௬
த்வஜாதிஸ்தாநாநி	௪௱௬	௨
ப்ராகாரொபரிபத்ரக்திசொ வ்ருஷபகல்பநவிதிः	௪௱௮	௰
விஷ்ணாலயெ பரிவாரஸ்தாபநவிதிः	௪௱௯	௯
வ்ருஷபலக்ஷணம்	௪௧௨	௪

சதுர்விம்சாத்யாயெ—

க்ஷுத்ராலபஹர்ம்யயொः ஆரசொபாதி பஞ்சகமாநாநி	௪௧௯	௨
மத்யமஹர்ம்ய ஆரசொபாதி பஞ்சகவிஸ்தாரமாநாநி	,,	௮
உத்தமஹர்ம்ய ஆரசொபாதி பஞ்சகமாநாநி	௪௨௰	௧

விஷயாः	வர்-ஷம்	வம்-ஷம்
ஆரம்பாஹிஷ்ட ஹஸ்தாகாரி	சஉ	சு
ஆரம்பாஹிவஜ்ராகாரி	சஉ	ரு
மொவ்ரம் ஆரம்பிமஸ்தாகாரி	சஉச	உ
மொவ்ரம் ஆரம்பிமுவிஷ்ட தாகாரி	,,	எ
மொவ்ரம் விஷ்டாத: உஷ்ணாகாரி	சஉரு	உ
ஸ்ரீகாரிவஜ்ரமொவ்ரம்தாகாரி	சஉசு	சு
வராகாரிஹவ்ஹளாஜ்ஜயிஷ்டாகாரி ஸிவாஜ்ஞாகாரி	சஉள	ஔ
வராஹளாரிஷ்ட நாஸ்ரீமுஹாரி விஷ்டாஸ்தாகாரி	சநந	ரு
தரெஷ்ட ஆரம்பாகாரி	சநள	அ
மொவ்ரம்காரணாகாரி	சநஅ	சு
ஸ்ரீகரமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (க)	சநக	,,
ரதிகாந்தமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (உ)	சசஔ	,,
காந்தவிஜயமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (ந)	சசக	உ
விஜயவிஸ்தாரமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (ச)	,,	சு
விஸ்தாரார்யமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (ரு)	சசஉ	எ
விவ்ருதிகாந்தமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (சு)	சசந	ரு
ஸ்ரீகாந்தமொவ்ரம் முகஸ்தாணம் (எ)	சசச	ந
ஸ்ரீகெரமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (அ)	,,	சு
கெரவிஸ்தாரமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (சு)	சசசு	உ
வஜ்ரிகமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (ஔ)	,,	அ
திஸ்தாவஜ்ரிகமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (கக)	சசள	ரு
உஷ்ணமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (கஉ)	சதஅ	ச
ஸாதர்காந்தமொவ்ரம்முகஸ்தாணம் (கந)	சதசு	உ

விஷயாः	வ௄ஸம்	வ-ஸம்
ஸ்ரீவிஶாலாமொவுரலக்ஷணம் (கஏ)	சசகூ	௨
அதுஷ்டுவமொவுரலக்ஷணம் (கரு)	ஏருஉ	ரு

வஜ்ரவிம்ஶாத்யாயே—

உண்டவநிஷ்டாணவிதிः	சருஙூ	உ
ப்ராஹாதிஷு உண்டவஷ்டாநாநி	,,	ச
வாஸாத்யஷ்டாநி உண்டவாநி	,,	அ
தெஷாம் நாஹாநி	சருச	ஙூ
தெவாதீநாம் உண்டவலக்ஷணம்	,,	அ
தெஷாம் நாஹாநி	,,	கூ
நூவஉண்டவலக்ஷணம்	சருரு	உ
தெஷாம் நாஹாநி	,,	ஙூ
ஹக்திஹாநாதீநி	,,	சூ
வாதொஷ்டாநி	சருசூ	அ
சுயிஷ்டாநாதிஹாநாநி	சருஎ	கூ
உண்டவலக்ஷணம்	சருஅ	அ
ப்ரவாலக்ஷணம்	ஏருகூ	உ
ரம்பலக்ஷணம்	சசூக	உ
ஹாலிகாஉண்டவலக்ஷணம்	,,	சூ
ப்ரதிஹத்ய உண்டவலக்ஷணம்	,,	எ
ஹெரூஜஉண்டவலக்ஷணம்	,,	கூ
ப்ரஹ்மாஸநஉண்டவலக்ஷணம்	சசூஉ	உ
விஜய உண்டவலக்ஷணம்	,,	ஙூ
கல்யாணகாரிதா உண்டவலக்ஷணம்	,,	ச
ஸிஜஉண்டவ லக்ஷணம்	,,	எ

விஷயாः	ப௄-ஸம்	ப-ஸம்
அதுரஸ்ராதிகுண்ணநாமாநி	௪௬௩	௪
அதுரஸ்ரகுண்ணலக்ஷணம்	௪௬௪	உ
யொநிகுண்ணலக்ஷணம்	௪௬௫	அ
அர்த்தஅம்ஹ்ரகுண்ணலக்ஷணம்	௪௬௬	உ
த்ரிகொணகுண்ணலக்ஷணம்	,,	௬
வ்ருத்தகுண்ணலக்ஷணம்	,,	அ
ஷட்கொணகுண்ணலக்ஷணம்	௪௬௭	உ
வஹ்மகுண்ணலக்ஷணம்	,,	௬
அஷ்டாஸ்ரகுண்ணலக்ஷணம்	௪௬அ	உ
ஸப்தாஸ்ரகுண்ணலக்ஷணம்	,,	௬
வஜ்ராஸ்ரகுண்ணலக்ஷணம்	௪௬௯	உ
மஸூரகாயோ வஹபீஜவிதிः	௪௭௰	உ
வஹ்மஹஹ்ரகமண்ணவலக்ஷணம்	௪௭௧	உ
ஹஹ்ரகமண்ணவலக்ஷணம்	௪௭௩	உ
நுத்தமண்ணவலக்ஷணம்	௪௭௪	உ
ஶிவமண்ணவலக்ஷணம்	,,	௫
சூஷ்டாநமண்ணவ லக்ஷணம்	,,	௰
வெதமண்ணவலக்ஷணம்	௪௭௫	௭
அலங்காரமண்ணவலக்ஷணம்	,,	அ
ப்ரஹ்மஸ்ருமண்ணவலக்ஷணம்	௪௭௬	உ
ஹஹ்ரமண்ணவலக்ஷணம்	,,	௫
தவ்ரமண்ணவலக்ஷணம்	,,	௰
களஶிகமண்ணவலக்ஷணம்	௪௭௭	௫
ஜாதிகமண்ணவலக்ஷணம்	,,	அ
நடமண்ணவலக்ஷணம்	,,	௬

விஷயாः		வ.எ.	வ-ஸ்ம்
ஹ்ரஸ்வகளஶீகரணவர்கஸ்ய		ஸளள	கூ
ஜயகொஶரணவர்கஸ்ய		ஸளஅ	உ
வர்ணஸ்கொஶரணவர்கஸ்ய		,,	உ
கரயோரணரணவர்கஸ்ய		,,	ச
ஸ்வராம்ரணவர்கஸ்ய		ஸளக	அ
ஸளவ்யரணவர்கஸ்ய		ஸஅடி	எ
ம்ஹரணவர்கஸ்ய		ஸஅக	அ
ஸாம்யரணவர்கஸ்ய		ஸஅங	உ
ஸாம்யாஸ்ரதரணவர்கஸ்ய		,,	அ
ரணவவிஸர்ஜநீயரணவிதிः		ஸஅரு	ரு
யஶரணவர்கஸ்ய	(க)	ஸஅசு	ங
ஸ்ஹஷ்ரணரணவர்கஸ்ய	(உ)	,,	சு
ஸம்ஹம்யரணவர்கஸ்ய	(ங)	ஸஅள	ச
ஸ்ரம்ஹரணவர்கஸ்ய	(ச)	,,	கூ
ஶ்ரரணரணவர்கஸ்ய	(ரு)	ஸஅஅ	சு
வவர்டிரணவர்கஸ்ய	(சு)	ஸஅசு	ரு
ஶ்ரீரம்வரணவர்கஸ்ய	(எ)	ஸகம்	ச
ஸம்ஹரணவர்கஸ்ய	(அ)	ஸகக	ரு
யஶாரயஷரணவாதி ஸெவாத்ரரிதி		ஸகங	உ
இத: ஸாம்ராரயஷரணவாதி வெஸ்ரயஸ்ரஸ்ரயொரிதி		,,	எ
ஸாம்ரரணவர்கஸ்ய	(க)	,,	கூ
ஸ்ளஹஶ்ரரணவர்கஸ்ய	(உ)	ஸகஸ	ச
ஸ்ஹரரணவர்கஸ்ய	(ங)	,,	அ
ஸாயாரணரணவர்கஸ்ய	(ச)	ஸகரு	ச

விஷயாः		பு.எ	வ.எ
வளவ்யுணவருக்ஷணம்	(இ)	சகக	உ
ம்ஸ்ஹாகாஹுணவருக்ஷணம்	(கூ)	,,	கூ
ஸ்ரீஹஉணவருக்ஷணம்	(எ)	சகஅ	ங
வவ-ஃதொஹஉணவருக்ஷணம்	(அ)	சகக	ஙு
ஜாதிஸ்வாதிஉணவருக்ஷணம்		ருாக	ங
மஹஉணவருக்ஷணம்		,,	கூ
வ்ராவாஹாகாஉணவருக்ஷணம்		ருாஉ	உ
மஹவ்ராவாஹஉணவருக்ஷணம்		,,	ச
ஊருிகாஉணவருக்ஷணம்		,,	ஙு
ஜருகூ்ரபா உணவருக்ஷணம்		,,	கூ
ஸ்ரீம்ஹாஹ-ஃவருக்ஷாः		ருாருு	உ
ஹ்ம்ஹாகுருதீः		ருாகூ	உ
தெவாதிஸ்ம்ஹாஹ-ஃவ்ருவ்யாணி		,,	ஙு
வணிகூ்ரபாஉாணாம் ஸிஸ்ராஹ்ம்ஹ நிஷெய:		,,	கூ
ஹ்ம்ஹவிஹ்ராதெண ஹிதீவிஷ்ம்ஹாநம்		ருாள	கக
தீ்ரமஹ-ஹ்ராநாநி		ருாஅ	உ
அதாரஸ்ரகூ்ணசித்ரம்			i
யொநிகூ்ணசித்ரம்			ii
சய-ஃபம்உகூ்ணசித்ரம்			iii
தீ்ரகொணகூ்ணசித்ரம்			iv
வ்ருத்தகூ்ணசித்ரம்			v
ஷடூ்கொணகூ்ணசித்ரம்			vi
வஉகூ்ணசித்ரம்			vii
சஷ்டாஸ்ரகூ்ணசித்ரம்			viii

விஷயாः	ப்ர-ஸம்	ப்ஸம்
தஸ்ய ப்ரகாராந்தரம்		ix
ஸப்தாஶ்ரு கூண்ட சித்ரம்		x
பஞ்சாஶ்ரு கூண்ட சித்ரம்		xi
மேவலாத்ரயயொநி வத்மயுதம்		
	அதுரஶ்ரு கூண்ட சித்ரம்	xii

மயமதே பூர்வாத்ர விஷயாநுக்ரமணிகா

ஸமாப்தா ||

மயமதே வூர்வ்வபாகே ஶுத்தாஶுத்தவாம்: ||

ஶுத்தவாம்:	அஶுத்தவாம்:	பூடெ	வடிக்கள
விரூஜாநி	விரூஜாநி	கச	ய
நிர்ஜிதா	நிர்ஜிதா	கஜ	ரு
வஸ்வம்ஶெ	வஸ்வஶெ	கஎஎ	உ
த்ரூமஜ்ஜம்	த்ரூமஜ்ஜம்	கஎகூ	ஜ
ஸர்வ்வோர	ஸர்வ்வோர	உகச	சூ
அந்ராஹ்யா	ஆந்ராஹ்யா	,,	கக
தாத்ரு	தாத	உகரு	ச
வறுயம்	விறுயம்	உசூசூ	உ
ந்ரீவா	ந்ரீவா	உகூஎ	சூ
ஸ்ரூவக:	ஸ்ரூவகம்	ஙாஅ	உ
ரஸாம்ஶெ	ரஸம்ஶெ	ஙஜகூ	ங
ஶொக்ஷாக்ஷி	ஶொக்ஷோக்ஷி	ஙகூரு	கூ

மயமதம் பூர்வபாகத்தில் பிழை திருத்தம்

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
ஸம்கரி	ஸம்ஸகரி	15	12
நிகம்	நிகமம்	19	13
ஸூப்ரதீ	ஸுப்ரதீ	36	11
வெளிய	வெளிப்பக்க	225	15
இவை	இவைகளைச்	280	4
கெட்டிக்க	இடிக்க	281	5
,,	,,	281	8
,,	,,	,,	11

(சுத்தளவு)	(விஸ்தாரம்)	288	7
வியா	வியாதி	306	7
நிர்ம	நிர்கம	329	4
சார்தேசிக	ஸார்வதேசிக	,,	10
ஹாரங்க	ஹாராங்க	346	10
தாளீ	நாளீ	372	16
கிருக	கிருகர	440	7

கணபதி துணை.

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின் விஷயானுக்கிரமணிகை.

விஷயம்	பக்கம்	வரி
1-வது அத்தியாயத்தில்:—		
முன்னுரை	1	1
விஷய அட்டவணை	2	1
2-வது அத்தியாயத்தில்:—		
நான்குவித விஸ்துக்கள்	4	2
இரண்டு விதமான பூமிகள்	5	7
பிராஸாதம், அநீகம், ஆஸ்நம், சயநம் என்பவைகள்	5	11
பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்குரிய பூமிகள்	6	4
3-வது அத்தியாயத்தில்:—		
கிரஹிக்கத் தக்க பூமிகள்	8	2
இகழத்தக்க பூமிகள்	10	11
புகழத்தக்க பூமிகள்	12	13
4-வது அத்தியாயத்தில்:—		
பூமி ஸங்கிரஹவிதி	14	2
பூமி ஸம்ஸ்காரவிதி	14	12
5-வது அத்தியாயத்தில்:—		
பரமாணு முதல் கிஷ்கு வரையில் அளவுகள்	20	5
பிராஜா பத்தியம் முதலிய அளவுகளும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	21	3
மாத்திராங்குல லக்ஷணம்	22	10
நான்குவித சில்பிகளின் லக்ஷணம்	23	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
6-வது அத்தியாயத்தில் :—		
சங்குஸ்தாபன விதி	27	2
சங்குவுக்கான மரங்கள்	28	10
சங்குஸ்தாபன விதி	29	1
திக்குநிர்ணயவிதி	29	4
7-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பதவிந்யாஸ விதியும் பதங்களின் பெயர்களும்	36	2
பதாதி தேவதைகளின் பெயர்கள்	40	1
மண்டுக பதம், சண்டித பதங்கள் சிறந்தவைகளென்பது	42	14
மண்டுகபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	43	1
சண்டிபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	45	10
வாஸ்து புருஷலக்ஷணம்	47	5
வாஸ்து புருஷ அங்கதேவதைகள்	47	11
வாஸ்து புருஷ அங்கங்களில் விலக்க வேண்டியவைகள்	48	14
மண்டுகபத பரமசாயிபத தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	49	4
8வது அத்தியாயத்தில் :—		
பததேவதைகளுக்குத் தனித்தனியே பலிஹரணவிதி	50	2
பததேவதைகளுக்குப் பொதுவாக பலிஹரணவிதி	53	7
9வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிராமங்களின் அளவுகளும், அமைப்புகளும்	56	2
குரோசம் முதலிய அளவுகள்	56	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கிராமாதிகளின் தண்டமானம்	57	7
நகரங்களின் அளவுகள்	58	7
மூன்றுவிதமான கிராம அளவுகள்	59	5
மூன்றுவிதமான கேடங்களின் அளவுகள்	,,	10
மூன்றுவிதமான கர்படங்களின் அளவுகள்	,,	17
மூன்றுவித துர்கங்களின் அளவுகள்	60	5
பற்பல நகரங்களின் அளவுகள்	,,	11
ஆயாதிவிதி	61	14
உத்தமோத்தமாதி கிராமங்கள்	64	6
க்ஷுத்திர கிராமங்கள்	65	14
8 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	67	1
கிராமவீதிகளின் பெயர்கள்	67	5
பாதைகளினுல் 8விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	69	12
கிராமங்களில் தண்டச்சேதம் கூடாதென்பது	73	5
கிராமங்களில் வழிகளும் அவைகளின் பதங்களும்	73	8
கிராமங்களில் பிராம்ஹணாதி வாஸஸ்தானங்கள்	75	5
சிவாலயஸ்தானம்	76	4
தேவாலயங்களில் ஸபாமண்டப நிர்மாணவிதி	79	5
தேவாலயங்களில் விமானம், கோபுரங்கள்	81	4
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில் துவாரங்கள்	82	14
கிராமாதிகளில் தேவாலயங்கள் கூடாதவிடங்கள்	83	9
கோசாலை முதலியவைகள் இருக்கவேண்டிய இடங்கள்	,,	14
கிராமாதிகளில் கர்பவிந்யாஸவிதி	87	18

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்பபாஜனத்தின் மானம்	92	14
கர்ப நியாஸ ஸ்தானங்கள்	,,	19
10வது அத்தியாயத்தில் :—		
பற்பல நகரமானங்களும் அவைகளின் அமைப்புக்களும்	96	2
12 விதமான நகரங்களின் லக்ஷணங்கள்	101	1
7 விதமான துர்கங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	105	12
கோட்டை வாசல்களை கல்பிக்கவேண்டிய விதி	107	8
கோட்டைச் சுவர்களின் அளவுகள்	108	1
நகரங்களின் வழிகளின் அமைப்புகள் முதலியவைகள்	110	18
நகரங்களில் வைசியர் முதலியவர்கள் வஸிக்கவேண்டிய இடங்கள்	116	8
11-வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஏழுவிதமான பூமிலம்பமானங்கள்	122	2
தேவர் முதலியவர்களுக்கு தலங்களின் எண்கள்	127	10
12-வது அத்தியாயத்தில் :—		
தேவாலயம் முதலியவைகளில் கர்பஸ்தானங்கள்	129	2
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில், கர்ப நியாஸத்தில் விசேஷம்	141	8
பல தலங்களுள்ள கிருஹத்தில் கர்பஸ்தானங்கள்	150	16
கர்ப்பநியாஸம் செய்யக்கூடாத காலம்	154	1
பிரதமேஷ்டகா ஸ்தாபன விதி	156	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
13-வது அத்தியாயத்தில் :—		
உபபீடவிதி	161	2
உபபீடமானம்	,,	7
வேதிபத்திர லக்ஷணம்	162	6
பிரதிபத்திர லக்ஷணம்	163	1
ஸுபத்திர லக்ஷணம்	,,	11
அவைகளின் விசேஷங்கள்	165	12
14-வது அத்தியாயத்தில் :—		
ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம்	167	2
அநூபபூமி லக்ஷணம்	,,	9
உபானத்தை கல்பிக்கவேண்டிய முறை	168	1
அதிஷ்டானமென்பது	169	3
ஜங்காவர்த்த லக்ஷணம்	,,	5
பூமிதேசமென்பது	,,	9
அதிஷ்டானமானங்கள்	,,	13
திரி 3, தலாதி அதிஷ்டானமானங்கள்	170	11
உபானத்தின் அங்கங்களின் மானங்கள்	172	5
அதிஷ்டானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	182	13
ஜகதீ முதலியவைகளின் நிர்கமமானம்	,,	15
15-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பாதங்களின் உயரம் அகலம், அலங்காரங்கள்	185	2
ஸ்தம்பத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸ்தம்ப மானங்கள்	,,	8
ஸ்தம்ப விஸ்தார மானம்	186	6
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் மானம்	187	17
பிரம்ஹ காந்தம் முதலான ஸ்தம்ப லக்ஷணங்கள்	188	6
ஸ்ரீகரம் முதலான ஸ்தம்ப கலச லக்ஷணங்கள்	192	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியில் கல்பிக்கவேண்டியவைகள்	193	1
வீரகாண்ட லக்ஷணம்	194	12
பொதிகையின் லக்ஷணம்	195	1
பித்திஸ்தம்ப நிஷ்கிராந்தமானுதிகள்	198	4
ஸ்தம்பங்களின் மத்தியமானம்	,,	9
தேவாலயங்களில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	199	14
வீடுகளில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	,,	16
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	201	10
ஸ்தம்ப விருக்ஷங்களை கிரஹிக்க வேண்டிய இடங்கள்	,,	17
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	202	1
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற சிலைகளின் லக்ஷணம்	203	12
ஸ்தம்பங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட மரங்கள்	203	12
பிராம்ஹணர், அரசர்களுக்கு தேவாலய சிலையை கிரஹிக்கலாமென்பது	205	16
சுத்தம், மிச்ரம் ஸங்கீர்ணம் என்னும் வீடுகளின் லக்ஷணம்	206	8
விருக்ஷாதி கிரஹணவிதி	,,	15
ஸ்திரீ–புருஷ–நபும்ஸக விருக்ஷலக்ஷணம்	207	11
முஹூர்த்தஸ்தம்ப லக்ஷணம்	208	1
மரங்களை வெட்டவேண்டிய முறை	,,	6
வெட்டும்பொழுது காணப்படும் சுபாசுப நிமித்தங்கள்	210	1
முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை எடுத்து வரவேண்டியவிதம்	211	12
தேவாதிகளின் முஹூர்த்தஸ்தம்ப விருக்ஷங்கள்	213	3
தூண்களின் உயரம் முதலியவைகள்	,,	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
தேவாலயங்களுக்கு மட்டிலும் உபயோகிக்கத்தக்க மரங்கள்	214	3
நான்குவிதமான மண்களும் அவைகளின் ஸம்ஸ்காரங்களும்	215	6
16வது அத்தியாயத்தில் :—		
உத்தரம் முதல் கூரை வரையிலுள்ளவை களின் லக்ஷணம்	218	2
உத்தரத்தின் லக்ஷணம்	,,	5
வாசன லக்ஷணம்	219	3
பிரமாலிகையின் லக்ஷணம்	219	16
தண்டிகையின் லக்ஷணம்	220	3
கோபன லக்ஷணம்	221	3
கபோதபாலி லக்ஷணம்	,,	17
பிரஸ்தர லக்ஷணம்	230	14
ஜாலக ஸ்தானங்களும், அவைகளின் அளவுகளும்	233	10
கவாக்ஷம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	234	8
17வது அத்தியாயத்தில்		
மல்லலீலம் முதலிய 6. ஸந்திகளின் லக்ஷணங்கள்	238	11
மல்லலீலாதி லக்ஷணம்	240	8
ஸ்தம்பத்தில் ஸந்திஸ்தானம்	246	13
ஷட்சிகை முதலிய ஸந்திகளின் லக்ஷணங்கள்	247	11
சிகையைக் கூறும் பதங்கள்	249	4
சங்குவைக்கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸந்திநிஷித்த ஸ்தானங்கள்	,,	13
பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு மேலே ஸந்தி முதலியவைகள் கூடாதென்பது	253	1

விஷயம்	பக்கம்	வரி
18வது அத்தியாயத்தில் :—		
களபூஷணுதி லக்ஷணம்	256	2
வேதிகையின் பாதவேசனமானம்	256	13
களபூஷணங்கள்	257	4
8-விதமான சிகரமானங்களும் அவைகளின் பெயர்களும்	258	1
8-விதமான விலுபாமானங்களும் அவைகளின் பெயர்களும்	259	1
10 விதமான சிகரங்களும் அவைகளின் அலங்காரங்களும்	,,	11
ஸ்தூபியின் மானமும், அதன் அலங்காரங்களும்	260	10
ஸ்தூபியின் அலங்காரங்களின் பாகங்கள்	277	1
லேபன கல்கம் செய்யும் முறை	279	8
பந்தோதகோத்பாதன விதி	281	3
கோபானஸீ சாதனவிதி	282	13
கர்ச்சாதனவிதி	283	1
சிகரத்தில் கல்பிக்கக் கூடியவைகளும் கல்பிக்கக் கூடாதவைகளும்	284	7
கருங்கல்லைப்போல் மிகவும் உறுதியான பந்தன திரவிய உத்பாதனவிதி	,,	17
மூர்தேஷ்டகையின் லக்ஷணம்	286	3
ஆத்யேஷ்டகை மூர்தேஷ்டகைகள், ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டுமென்பது	,,	15
ஸ்தூபிகீல லக்ஷணம்	287	16
ஸ்தூபியின் கீழே ரத்னங்களை வைக்க வேண்டிய முறை	293	11
துவஜ ஸ்தாபனவிதி	294	7
ஹர்மியங்களில் கர்பஸ்தானங்கள்	295	15
ஸ்தூபிகீல விருக்ஷங்கள்	297	15
ஸம்புரோக்ஷண விதி	298	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
யாகமண்டப நிர்மாண விதி	300	11
வாஸ்து சாந்தி விதி	301	13
நேத்ரோன்மீலன விதி	303	5
ஸ்தபதி முதலியவர்களுக்கு வெகுமான மளிப்பது	308	3
19வது அத்தியாயத்தில்		
ஏக பௌமத்தின் 4 வித அளவுகளும் அவைகளின் பெயர்களும்	312	4
அவைகளின் அமைப்புகள்	,,	13
முகமண்டப மானம்	313	4
விமான பித்தி விஷ்கம்ப மானம்	314	1
விமானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	16
நாளீ கிரஹவிஸ்தார மானம்	315	9
பத்மம் முதலான அலங்காரங்கள்	316	1
துவாரமான லக்ஷணம்	317	10
5விதமான தலபேதங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	318	12
வைஜயந்தம் முதலான விமானங்களின் லக்ஷணம்	320	11
நாகரம் முதலான 3விதமான லக்ஷணம்	322	11
அடித்தலத்தில் அமைக்கவேண்டிய தேவதைகளும் அவர்களின் ஸ்தானங்களும்	,,	17
இரண்டாவது தலம் முதல் தேவதைகளேயமைக்கவேண்டிய இடங்கள்	324	1
20வது அத்தியாயத்தில்		
இரண்டாவது தலத்தின் 5வித உயர அளவுகள்	326	2
விஸ்தாரத்தில் அங்கங்களின் அளவுகள்	,,	9

விஷயம்			பக்கம்	வரி
விமானத்தில் மஸூரகம் முதல் கும்பம் வரையில் அங்கங்களின் அளவுகள்			326	13
ஸ்வஸ்திக விமான லக்ஷணம்		1.	327	7
விபுலசுந்தர	,,	2.	328	1
கைலாஸ	,,	3.	,,	5
கூடகோஷ்டக	,,	4.	,,	16
பர்வத	,,	5.	329	7
ஸ்வஸ்திபந்த	,,	6.	,,	11
கல்லியாண	,,	7.	330	1
பாஞ்சால	,,	8.	,,	7
விஷ்ணுகாந்த	,,	9.	,,	10
ஸுமங்கல	,,	10.	,,	14
காந்தார	,,	11.	331	6
ஹஸ்திபிருஷ்ட	,,	12.	,,	9
மனோஹர	,,	13.	,,	12
ஈசகாந்த	,,	14.	332	1
குபேரகாந்த	,,	15.	,,	5
புருஷாதி விமானங்கள்			333	8
21வது அத்தியாயத்தில் :—				
திரி 3 தல விமான மானங்கள்			336	2
முகமண்டப லக்ஷணமும் அலங்காரங்களும்			337	12
ஹஸ்திபிருஷ்ட விமான லக்ஷணம்			342	5
பத்திரகோஷ்ட விமான லக்ஷணம்			346	1
ஸுமங்கல விமான லக்ஷணம்			,,	16
ஸ்ரீ போக விமான லக்ஷணம்			347	16
அர்பித அனர்பித லக்ஷணம்			351	12
நாளீ கிரஹ மானங்கள்			352	1
பத்திர மகர சித்திர தோரண லக்ஷணங்கள்			,,	11

விஷயம்			பக்கம்	வரி
அஷ்டமங்களங்கள்			355	10
விருத்த ஸ்புடிதம் முதலிய அலங்கார லக்ஷணம்			356	13
ஸோபான லக்ஷணம்			359	9
22வது அத்தியாயத்தில்				
சதுஸ் 4 தல விமான மானங்கள்			361	2
ஸுபத்திர விமான லக்ஷணம்		1.	363	14
ஸ்ரீவிசால	,,	2.	364	6
பத்திரகோஷ்ட	,,	3.	365	1
ஜயாவஹ	,,	4.	367	3
பத்திரகூட	,,	5.	,,	9
மனோஹர	,,	6.	372	5
ஆவந்திக	,,	7.	,,	9
ஸுகாவஹ	,,	8.	,,	15
பஞ்சபௌமாதி துவாதச பௌமர்ந்த மானங்கள்			376	3
கிரஹபிண்டி முதலியவைகளின் மானங்கள்			378	9
கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம் முதலியவைகள்			381	6
விமான சிரோலக்ஷணம்			382	4
23வது அத்தியாயத்தில்				
இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்			385	2
ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்			,,	14
பிராஸாத முகாயாம மானங்கள்			386	8
அல்ப பிராஸாத பிராகார மானங்கள்			387	1
மத்திம	,,	,,	,,	13
உத்தம	,,	,,	388	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
மதில்களின் அசல அளவுகள்	389	8
மதில்களின் உயர அளவுகள்	,,	13
மதில்களின் அலங்காரங்கள்	390	3
ஆவரண மண்டப லக்ஷணங்கள்	391	6
பிராகாரங்களின் உச்சியில் விருஷபங்கள் பூதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது	392	16
ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	394	11
தேவாலய துவாரமானது, விருப்பமான விடத்திலிருப்பதாகும் என்பது	403	3
நிருத்த மண்டபம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம்	,,	11
பீடாங்கங்களின் மானம்	,,	16
துவஜம் முதலியவைகளின் ஸ்தானங்கள்	406	1
விஷ்ணு ஆலயத்தில் பரிவாரங்களின் ஸ்தானங்கள்	410	9
விருஷப லக்ஷணம்	412	7
24வது அத்தியாயத்தில்		
க்ஷுத்திர அல்ப ஆலயங்களில் துவார சோபாதி பஞ்சக மானம்	419	2
மத்திம ஆலயத்தில் துவார சோபாதிமானம்	,,	12
உத்தம ,, ,,	420	3
துவார சோபாதி பஞ்சகம்	421	9
கோபுர துவார நிர்கம மானங்கள்	424	1
கோபுர துவார மூல விஸ்தார மானங்கள்	,,	7
விஸ்தார அளவின்பேரில் உயர அளவு	425	4
ஸ்ரீகரம் முதலிய 15 விதமான கோபுரங்களின் பெயர்கள்	427	1
ஏக தலம் முதல் ஸப்த தலம் வரையில், அதிஷ்டானம் முதல் சிகைவரையில் மானங்கள்	,,	13
தலங்களின் துவார மானங்கள்	437	12

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கோபுரத்தின் அலங்காரங்கள்		438	8
ஸ்ரீகர கோபுர லக்ஷணம்	1.	439	7
ரதிகாந்த ,,	2.	440	11
காந்த விஜய ,,	3.	441	3
விஜயவிசால ,,	4.	,,	17
விசாலாலய ,,	5.	442	16
விப்ரதீகாந்த ,,	6.	443	16
ஸ்ரீகாந்த ,,	7.	444	4
ஸ்ரீகேச ,,	8.	,,	18
கேசவிசால ,,	9.	446	1
ஸ்வஸ்திக ,,	10.	,,	13
திசாஸ்வஸ்திக ,,	11.	447	9
மத்தள ,,	12.	448	6
மாத்ராகாண்ட ,,	13.	449	1
ஸ்ரீவிசால ,,	14.	,,	16
சதுர்முக ,,	15.	450	10

25வது அத்தியாயத்தில் :—

மண்டப நிர்மாண விதி		453	2
கிராமாதிகளில் மண்டபஸ்தானங்கள்		,,	6
வாஸாதிகளின் மண்டபங்கள்		,,	10
அவைகளின் பெயர்கள்		454	7
தேவாதி மண்டப லக்ஷணம்		,,	12
அவைகளின் பெயர்கள்		,,	15
அரசனுக்குரிய மண்டப லக்ஷணம்		455	3
அவைகளின் பெயர்கள்		,,	5
பத்திகளின் அளவுகள்		,,	10
தூண்களின் உயரங்கள்		456	14
அதிஷ்டானம் முதலியவைகளின் அளவுகள்		457	13
மண்டப லக்ஷணம்		458	15

விஷயம்	பக்கம்	வரி
பிரபையின் லக்ஷணம்	459	5
ரங்க லக்ஷணம்	461	3
மாலிகா மண்டப லக்ஷணம்	,,	9
பிரதிமத்திய மண்டப லக்ஷணம்	,,	9
மேருஜ ,,	,,	13
பிரஹ்மாஸன ,,	462	11
விஜய ,,	,,	4
கல்யாண காரிதா ,,	,,	10
ஸித்த ,,	,,	13
சதுரச்ரம் முதலிய குண்டங்கள்	463	11
சதுரச்ர குண்ட லக்ஷணம்	464	1
யோநி ,,	465	12
அர்த்த சந்திர ,,	466	1
த்ரிகோண ,,	,,	6
விருத்த ,,	,,	10
ஷட்கோண ,,	467	1
பத்ம ,,	,,	7
அஷ்டாச்ர ,,	468	1
ஸப்தாச்ர ,,	,,	9
பஞ்சாச்ர ,,	469	4
மஸூகபத பீஜவிதி	470	4
பத்ம பத்திர மண்டப லக்ஷணம்	471	3
பத்ரக ,,	473	3
நிருத்த ,,	,,	15
சிவ ,,	474	7
ஆஸ்தான ,,	475	1
வேத ,,	,,	14
அலங்கார ,,	,,	16
பிரஹ்மஸ்தல ,,	476	6
பத்ர ,,	,,	11
தர்ப ,,	477	11

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கௌசிக	லக்ஷணம்	477	14
ஜாதிக	,,	,,	18
நந்த	,,	478	1
பத்ரகௌசிக	,,	,,	3
ஜய்கோச	,,	,,	5
பூர்ணகோச	,,	,,	7
குல்தாரண	,,	,,	9
ஸுகாங்க	,,	479	14
ஸௌக்கிய	,,	480	15
கர்ப	,,	481	18
மால்ய	,,	483	4
மால்யாத்புத	,,	,,	18
மண்டபத்தை விஸ்தாரம் செய்யும் முறை		485	11
தன மண்டப லக்ஷணம்		(1) 486	3
ஸுபூஷண	,,	(2) ,,	12
மங்கள்ய	,,	(3) 487	6
ஸ்ருக	,,	(4) ,,	18
துரோண	,,	(5) 488	12
கர்வட	,,	(6) 489	8
ஸ்ரீரூப	,,	(7) 490	11
மங்கள	,,	(8) 491	9
தனம் முதலிய 8 மண்டபங்கள் தேவாதி			
		களுக்கு 493	1
இனி கூறப்படும் 8 மண்டபங்கள்			
		வைசியாதிகளுக்கு ,,	11
மார்கமண்டப லக்ஷணம்		(1) ,,	13
ஸௌபத்ர	,,	(2) 494	6
ஸுந்தர	,,	(3) ,,	15
ஸாதாரண	,,	(4) 495	6
ஸௌக்ய	,,	(5) 496	3
ஈசுவரகாந்த	,,	(6) 497	1
ஸ்ரீ பத்ர	,,	(7) 498	7

விஷயம்		பக்கம்	வரி
ஸர்வதோபத்ர லக்ஷணம்	(8)	499	9
ஜாதிரூபாதி	,,	501	5
கிரஹ	,,	,,	17
பிராஸாதாகார	,,	502	1
கிருஹ பிராஸாத	,,	,,	5
மாலிகா	,,	,,	8
ஜலகிரீடா	,,	,,	10
தூண்களுக்கு உரிய மரங்கள்		505	6
ஸ்தம்ப வடிவங்கள்		506	1
தேவாதிகளுக்கு ஸ்தம்ப யோக்கியமானவைகள்		,,	10
வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கருங்கல் தூண் கூடாதென்பது		,,	16
தூணின் அகலத்தினுல் சுவற்றின் விஸ்தாரம்		507	12
த்ரிகர்பஸ்தானங்கள்		508	4
மண்டபமுகங்கள்		510	1
சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்		I	
யோநி	,,	II	
அர்த்த சந்திர	,,	III	
திரிகோண	,,	IV	
விருத்த	,,	V	
ஷட்கோண	,,	VI	
பத்ம	,,	VII	
அஷ்டாச்ர	,,	VIII	
மற்றொரு விதம்	,,	IX	
ஸப்தாச்ர	,,	X	
பஞ்சாச்ர	,,	XI	
3 மேகலை, யோநி, பத்மத்துடன் சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்		XII	

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம்
விஷயானுக்ரமணிகை முற்றும்.

ஸ்ரீ மணேஶாய நம: ।

॥ மயமதம் நாம வாஸ்துஶாஸ்த்ரம் ॥

ஸ்ரீ மயமுநிவிரசிதம் ।

ப்ரமமோऽத்யாய: ॥

ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவம் ஸர்வஜ்ஞம் ஜகதீஶ்வரம் ।
தம் பரஷ்டாஸ்மாதனாம் ஶ்ருத்வா ஶாஸ்திஶாஸ்த்ரம் யதாக்ரமம் ॥

*தைதிநாம் மநுஷ்யாணாம் ‡வஸ்த்வாதீநாம் ஸுவோ
தயம் ।
ப்ராஜ்ஞோ முநிமுய: கர்தா ஸர்வேஷாம் வஸ்து
*லக்ஷணம் ॥ உ ॥

மயமதம் என்னும் வாஸ்து சாஸ்திரம்

(ஸ்ரீ மயமுனிவர் அருளியது)

மேதாவியான மயன் என்னும் முனிவர், ஸர்வஜ்ஞனும் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனுமான பரமேசுவரனை சிரத்தால் வணங்கி, அவரைக்கேட்டு, அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள், மனிதர்கள், பதார்த்தங்கள், எல்லாவற்றையும் ஸுகமாகக் கல்பிப்பதைக் கூறுகின்ற சில்ப சாஸ்திரத்தை முறையுடன் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறார். 2

---

*தைதநாம், உதி ஸரஸ்வ தீமஹாநயஸ்தமாதுகாவாம: ।
‡ரஸாதீநாம் ,, ,,
*கமணாம், ,, ,,
தைதிநாம் உதி ஸ்தாநே த்ரைதநாம் உதி வாம:
யுக்த உதி ஸாதி ।

சூதள வஸ்து ப்ரகாரம் அ ஸூவரீக்ஷா வரிந்ரஹம் ।
மாநோபகரணம் அைவ ஶம்கூஸ்தாபநமார்கம் ॥ ௩ ॥

ஸபதம் ஸ்வரவிந்யாஸம் ஸலிகர்மவிதிம் தயா ।
ந்ராமாதீநாம் அ விந்யாஸம் லக்ஷணம் நமராதிஷு ॥ ௪ ॥

ஸூலம்ஸஸ்ய வியாநம் அ நஸ்விந்யாஸலக்ஷணம் ।
உபபீடம் வியிம் அைவாயிஷ்டாநாநாம் து லக்ஷணம் ॥ ௫ ॥

ஸ்தம்ஸாநாம் லக்ஷணம் அைவ ப்ரஸ்தாரஸ்ய வியிக்ரமம் ।
ஸந்திகர்ம வியாநம் அ ஶிவராணாம் து லக்ஷணம் ॥௬॥

ஸகஸூமிவியாநம் அ சிதலஸ்ய து லக்ஷணம் ।
த்ரிதலஸ்ய வியாநம் அ அதுஸ்ரூமாதிலக்ஷணம் ॥௭॥

ஸ ஸாலம் பரிஸாணாம் அ நொபுராணாம் அ லக்ஷணம் ।
மம்ஐபாதிவியிம் அைவ ஶாலாநாம் அைவ லக்ஷணம் ॥௮॥

ந்ரஹவிந்யாஸமார்கம் அ ந்ரஹவெஶநமெவ அ ।
ராஜவெஶ்மவியாநம் அ சாரவிந்யாஸலக்ஷணம் ॥ ௯ ॥

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீக்ஷை, பூ பரிகிரஹம், மானோபகரணம், சங்கு ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூலம்பவிதானம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங்களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேச்ம விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யாநாநாம் ஶயநாநாம் அ லக்ஷணம் லிம்மலக்ஷணம் ।
பீம்ஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்ப்ரமநுகர்ம விதிம் ததா ॥ ௫ ॥

ப்ரதிமாலக்ஷணம் தேவதேவீநாம் மாநலக்ஷணம் ।
அக்ஷுருந்மூலநம் சைவ ஸம்க்ஷிப்யாஹ யதாக்ரமம் ॥ ௧௧ ॥

பிதாமஹாத்யைரமரைர்முநீஶ்வரை:
யதா யதோக்தம் ஸகலம் மயேந தத் ।
ததா ததோக்தம் ஸுதியாம் திவளகஸாம்
நூணாம் அ யுக்த்யாவிலவஸ்துலக்ஷணம் ॥ ௧௨ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே ஸம்ப்ரஹாத்யாயஃ ப்ரதம: ।

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், லிங்க லக்ஷணம், பீட லக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம், தேவதேவீ மானலக்ஷணம், சக்ஷுருன்மூலனம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும், தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள், இவைகளை எப்படி எப்படி கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ்விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன் இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம்
முற்றும்.

ஸ்திதியோத்யாயஃ ||

ஸமத்ர்யாஶ்ஶைவ மத்ர்யாஶ்ஶ யத்ர யத்ர வஸந்தி ஹி ।
தக் வஸ்த்விதி மதம் தஜ்ஜைஃ தத்ஸ்ரேதம் அ வதாம்யஹம் || க ||

ஸூமிப்ராஸாதயாநாநி ஶயநம் அ அதுர்விதம் ।
ஸூரெவ மூப்யவஸ்து ஸ்யாக் தத்ர ஜாதாநி யாநி ஹி ||

ப்ராஸாதாதீநி வா(வ)ஸ்தூநி வஸ்துக்வாக் வஸ்து
ஸம்ஸ்ரயாக் ।
வஸ்தூந்யேவஹி தாந்யேவ ப்ரோக்தாந்யஸ்மிந்
பூராதநைஃ ||௩||

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில் வஸிக்கின்றார்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப் படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம் 3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்துவாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள்யாவும் வஸ்துக்களேயாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவைகளும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை அறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வண-ஃமஸுரஹாகாரஷிகீ ஸுவஷ்வ ஸு-ஃநெரவி ।
வாரீநெஷ்யவம் யயாயொ மயம் மரஹீதாவயி நிஷ்டிதா ॥ச॥

யா ஹா ஹரிரிதி வ்யாதா வண-ோநாம அ விபொஷத: ।
ஹியம் தகுவஃ-ஹீஷ்டம் மளணஃம்மீ தயு-கூரஹாகி ॥

மரஹாஃநெயவ மளணாநி ஹவஷ்யம்மீ ஹஹீ உதா ।
ஹஹா ஸாயா வ்ரவாரம்மஷ்ணவம் உஷிரம் தயா ॥சு॥

வ்ரஹாஷ உதி விவ்யாதம் ஸிபிகா மிஷ்கா ரயழி ।
வ்யுஷ்டம் நெவஹாநீகம் யாரஷித்ய-அயுதெ வ-யெஃ ॥எ॥

உஷ உஷ்ணிகா காஷ்டம் வஜ்ரம் ஹருகாஹரழி ।
வய-ஃங்கம் வாருவய-ஃங்கம் ஸயநம் நெவஹாதிகழி ॥அ॥

புத்திமானுக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக்கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினுலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமான்களினுலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆநீகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பால பர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, 8

அதுர்ணாமயிகாராணாம் ஸூரெவாதள ப்ரவக்ஷ்யதெ ।
ஸூதாநாமாதிஸூதக்வாக் சூயாரக்வாக் ஜமக்ஸ்யிதெ: ॥௬॥

அதுரஸ்ரம் சிஜாதீநாம் வஸ்து ஸ்வெதமநிந்திதம் ।
உதும்பரத்ருமொவெதம் உத்தரப்ரவணம் வரம் ।௭॥

கஷாயமத்யுரம் ஸம்யக் கயிதம் தக்ஸுவப்ரதம் ।
வ்யாஸாஷ்டாம்ஸாயிகாயாமம் ரக்தம் திக்தரஸாநிதம் ॥௧௧॥

ப்ராஹ்நிம்நம் தக்ப்ரவிஸ்தீர்ணமஸ்வத்யுமஸம்யுதம் ।
ப்ரஸஸ்தம் ஸூஸூதாம் வஸ்து ஸர்வஸம்பக்கரம் ஸதா ॥

ஷஜம்ஸெநாயிகாயாமம் பீதமம்லரஸாநிதம் ।
ப்லக்ஷத்ருமயுதம் பூர்வாவநதம் ஸுஸதம் விஸாம் ॥௧௩॥

அதுரம்ஸாயிகாயாமம் வஸ்து ப்ராக் ப்ரவணாநிதம் ।

பூமியானது ஆதிபூதமாதலாலும், ஜகத் ஸ்திதிக்கு ஆதாரமாதலாலும், கீழே கூறப்பட்ட நான்கு அதிகரணங்களுக்கும் முன்பு, பூமியே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சச்சரமாகவும், வெளுட்பு நிறமாகவும், குற்றமற்றதாகவும், அத்தி மரங்களுடையதாகவும், வடக்கே தணிந்ததாகவும், துவர்ப்பு, இனிப்பு இவைகள் நன்கு கலந்த சுவையுடையதுமான பூமியானது, பிராமணர்களுக்குச் சிறந்ததும் ஸுகத்தையளிக்கக் கூடியதுமாகும். 10½

அகலத்தைக்காட்டிலும் எட்டில் ஒருபங்கு நீளமாக இருப்பதும், சிவப்பு நிறமாக இருப்பதும், கசப்புச் சுவையுடையதும், கிழக்கில் தணிவாக இருப்பதும், விஸ்தாரமாக இருப்பதும், அரசமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு சிலாக்கியமானதும், எப்பொழுதும் ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதுமாகும்,

கருஷ்ணம் தக்ஷிகடுகரஸம் ந்யக்ரோத்ரூஸம்யுதம் ॥கச॥

ப்ரஸ்தம் ஶூத்ரஜாதீநாம் தநதாந்யஸமுத்ஸிதம் ।

ஸவம் வ்ரோக்தோ வஸ்து ஹெதோ ஸ்ரீஜாநாம்
ஸூவாநாம் வை வைஶ்யகாநாம் வரெஷாம் ।
யொத்யம் ஸர்வம் ஸூஸுராணாம் ஸுராணாம்
ஸூவாநாம் தஜ்ஜெஷயொருக்தரீத்யா ॥ கரு ॥

உதி மயமதெ வாஸ்துஶாஸ்த்ரெ வஸ்துப்ரகாரொ நாம
ஸ்ரீதீயொத்யாயஃ ।

அகலத்தைக்காட்டிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ளதும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமியானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்களையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸமிருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

தூ தீயொ2ய்யாயஃ ॥

தெவாநாம் அ ஜிஜாதீநாம் அதா2ஸ்ரூயதாஃ(தா)
ஸ்ரூ2தாஃ(தா) ।
வக்ஷ்யாகூ2தி2ந்ருத்யா வா2வாகூ2வ்ருத்யுஹிக்2வா2ஸ்ருதா ॥க॥

ஹயெஹவெண2வீணாஸ்ரிஷ்2டி2ஹிஷ்வநஹம்ய2தா ।
வ2ஸ்ரா மஜாதிவ2ஷாஜ்யாதூ2யாடூ2மநுகெஃ ॥ உ ॥

வஸ்2மநுஷ்வஹா ஸ்ரெஷ்ஷா ஸ்வ2ஃவீஜவ்ருஹொஹிணீ ।
வகூவண2ோ வதா ஸ்ரிஷ்டா ஸ்2வஸ்வ2ஃநாஸ்ரிதா ॥ங॥

ஸிஸ்ரொ நிம்ஸ்ரு நிம2ஃண்ஸ்ரீ விஸ்ரிதஷ்டவணூகஃ ।

மூன்றுவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ர மாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில் உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும், புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ, இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாலினையைப் போன்ற வாலினையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும் முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2½

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுக்தமானதும், பசை யுள்ளதும், ஸுககரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்த தாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

ஸஹகாரஶ்ச ஷட்ஜஸ்தாரஶ்சாயா ஸஷ்டஶ்ச ॥ ८ ॥

ஸ்வதாஶ்ச தே அ வீதா அ கூர்ணா காவொதஸ்ஹிதா ।
திக்தா அ கூடாகா மெஅவ கஷாயஸ்வணாஸ்சகா ॥ ९ ॥

ஏயஶ்சா ஷட்ஜஹொவெதா ஸவ-ஹஸ்வகுகுரீ யஶா ।
வ்ரஶ்சிஸ்னொஅகவதீ வண-மஸ்சாஸ்வெஷ்ஸ்ரஹா ॥ ८ ॥

வாஶ்சாஜஸ்ரிஸாதெர்ர தா உர்வஷ்தொ யா ஏதொஸா ।
நிஷ்டவாஸ்சா நிஶ்வஸ்சா கூர்சிவஸ்ஜீகவஜி-தா ॥ ९ ॥

கஷ்ஸ்ரிவஜ-ஸ்சா அ ஸாஷிரா தந-வாஸ்சகஸ்யாதா ।
ஸம்மாஸ்ரெவ-ர்கஷ்ஸ்ரஸ்ரெஷ்ஸ்ரஸ்ரெஷ்ஸ்ரஸ்ரெஷ்ஸ்ரவி
வர்யஸ்ரிஸ்ரெயः ॥ ८ ॥

காரை) 4, ஏழிலைப்பாலை 5, கட்டிமாமரம் 6, இந்த ஆறு விதமான மரங்களும் முளைத்து ஸமதலமாக இருப்பதும், கசப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, உப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு ஆகிய ஆறுவிதமான சுவையுமுள்ளதுமான பூமியானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிப்பதாகும். 5½

பிரதக்ஷிணமான ஜலமுடையதும், நிறம், மணம், சுவையுடையதுமான பூமியானது சுபகரமாகும். 6

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்தில் தண்ணீர் காணப்படுகின்ற பூமியானது மனதிற்கு இன்பத்தையளிப்பதாகும். 6½

மண்டையோடுகளில்லாததும், பாரைகளில்லாததும், புழுக்கள் புத்துகளில்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், பொந்துகளில்லாததும், ஸன்னமான (சிறிய) மணல்களுடன் கூடியதும், கெரி மரங்களின் வேர்கள், பற்பலவிதமான சூலங்கள், (சூலத்தைப்போல் கூர்மையான முளைகள்)

வம்கவம்கரகமெவ்வ ஹாஹ்ஹிரோஷகொவி |
ஸகுரோஹிராகா யா ஹஹ்ஹாஹ்யஹ்ஹ தஷொவி ||

ஹா ஸஹா ஹவவ்வண்ரோநாம் ஹவவ்ஹம்வகுகூ யாரா |
ஹயாஜ்யஹ்மஸா அ தெஹ்ராஹ்ரழ்யிகா அ யா || ரு ||

ஸவீநவகூஷிமஸா ஹா யரா நிஷ்தா வரெஃ |
ஹஹா தெஹ்தயஹவீவஹ்ஹா நயவஹ்ஷிரஹம்ஸ்ரீதா || கக ||

தெவாஹ்யஹவீவஹ்ஹா கணுகஹ்ர ஹஹ்ம்யாதா |
வர்தத்திர்கொணவிஷஹா வஜ்ராஹா கஹ்வொஹதா || கஉ ||

அண்ணாஹ்ராவாஹமஹ்ஹாயா அவ்கோரராஹ்யாஸ்ரீதா |

சேறுடன் கூடிய (பாழுங்) கிணறுகள், கட்டைகள், கல்லுகள், சர்க்கரைகள், (கூழாங்கற்கள் அல்லது சலங்கைமணல்) சாம்பல்கள், உமி இவைகளில்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும், ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். 91½

தயிர், நெய், தேன், இவைகளின் மணமுள்ளதும், எண்ணை, ரக்தம் இவைகளின் நாற்றமுள்ளதும், சவம், மீன், பறவை இவைகளின் நாற்றமுள்ளதுமான பூமியானது, வாஸ்து சாஸ்திரம் அறிந்த பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

ஸபையின் ஸமீபத்திலும் நாச்சந்துகளின் ஸமீபத்திலுமிருப்பதும், ராஜகிருஹத்தையொட்டியிருப்பதும், தேவாலயத்தின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், முள்ளு மரங்களுடன் கூடியதும், வட்டமாகவும் முக்கோண வடிவமாகவும் கோணலாகவும் இருப்பதும், வஜ்ராயுதத்தைப்போல் (பலவஸ்துக்களுடன்) இருப்பதும், ஆமையைப்போலிருப்பதும், சண்டாளர்களின் வீட்டிலுள்ள மரம் முதலியவைகளின்

வஜ்ரகுலிஶ அதஃஶோமஃ தனிதா வ்யக்தஃரோமஃகா ॥ ४६ ॥

நிஷ்டஂ யஜ்ஞ வ்ரணவாகாரஂ வக்ஷீ வ *ஃஊர்வொவ்ருழி।
ஃஸ்வாஹஂ தா அதஃஷ்ரோணை(ணஂ) ஃஹாவ்ருக்ஷாஃஹா
யாதழி ॥ ४७ ॥

ஸைதாவ்ருக்ஷயாதஂ ஹாஶு அதஃஷ்ரோணஃஹாஶ்ரிதழி।
ஹஃஜஂமநிஶுயஂ ஸைவ ஸஂகுஶாகாஃஸைவ அ ॥ ४८ ॥

ஸுஶாதஂ ஆஶுஃஷ்டாதஂ கவிஹஃஸ்கரஹ ஹ்ரிஹழி।
வதொரமநிஹஂ டஂகஂ (ஂக) ஸஃஸ்ரொஃஶுவஶுவஹ ஹ்ரிஹழி॥

ஸஂவாஹஂ ஸஂகாஹஂ அ ஸ்விஹாஶுக்ருகஶுஹாஹவக்ஷ।

நிழலுடன் கூடியதும், சர்மகாரனுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பக்ஷியின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருக்ஷங் களுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாக்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிட மானதும், சங்கரனுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், ச்மசானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தானமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், டங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முனைகளுடன்

---

*ஃஊர்வொ ஊதி வாஃஞுஂ ஃஊர்ஜொ ஊதி வாஃஎந ஹாவ்ய ழிதி ஹாதி।

ஊஷரம் கூபிஹிஜ-ஷ்டம் மூஹமளவிஹாகூடி ॥ கள ॥

அதுதெவம் வியம் வஹ்-நிஷ்டிதம் வஹ்-வாம்கெஃ ।
ஸஹ்-வ்ரவெஸ்ரோதம்-ஸ்ரோதம் அ ஸ்ரோதம்-விஷம் அ மஹி-தி ॥கஅ॥

யகூ கூ-விஹிதம் ஸொஹாதெவம் ஹ்மதெ த-வஹ்-நி ।
தந்ஹாஸொஷஹெத-ஹ்யாகூ ஸவ-யோ தவிவஜ-யெகூ ॥

ஸ்ரொதாஹ்ரகூ தகூஷாஹயமஜ நிநஹா ஷட்ரஹா ஸொகவண-ா
மொயாதயாம் ஸொஜமஸ்ரொவஸ்ரு த-ஷாஹிதாவாக-வ்ரதீ-
அய-ஹதாயா ।

கூடியதும், பூனை போலும் ஓணானைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷர (உப்படி.த்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழப்பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினாலே செய்யப்படும் கார்யமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேதுவாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும். 19

வெளுப்பு – சிவப்பு – மஞ்சள் – கருப்பு நிறமானதும், குதிரை – யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுவையுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு – தானியம் – தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் – உமி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு – மேற்கு

வஸுவெ-ாஉத்ஸ்வாரிஸா(யா)ராவரஸுரஹிஸஉாஸுரு
ஹீநாஸ்திவஜ்யா
ஸா ஸுஉிஸ்ஸ வ-யொத்யா கணஉரரஹிதா ஸஜுதாஉஉத்யை
ஜுநீஂத்ரை: ॥ உ௫ ॥

உதி உயஉதெ வ(ா)ஸ்து-ஸாஸ்து ஸுவரீக்ஷா நாஉ
தரதீயொத்யாயஃ ।

திக்கில் உயர்ந்ததும், கிழக்கு அல்லது வடக்கில் ஜல ஸாரத்தை (கிழக்கு அல்லது வடக்கில் செல்லுகின்ற நீரூத்தத்தை) உடையதும், சிறந்த காமதேனுவைப் போன்றதும், சூலங்கள் (முளைகள்) இல்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், கெரி-பொந்துகள் இல்லாததுமான பூமியானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் யோக்கியமான பூமியாகும் என்று முற்காலத்திலிருந்த முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பூ பரீக்ஷை என்னும் மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ சதுர்த்தோத்யாயஃ ॥

சூகாரவர்ணஸம்பாதிமுணோவெதம் ஸுவஸ்தலம் ।
ஸம்மூஹ்ய ஸ்தபதிஃ ப்ராஜ்ஞஃ தக்வா தெவஸ்தலிம் புதஃ ॥

ஸ்வஸ்திவாசகவொஷெண ஜயஸம்பாதிமம்மளைஃ ।
சுபக்ராமஞ்ஜு ஸூதாநி தெவதாஸ்ச ஸராக்ஷஸாஃ ॥உ॥

வாஸாஞ்சரம் வ்ரஜஞ்ஜ்வஸ்மாக் கூர்யாம் ஸூமிபரிம்ரஹம் ।
இதி மம்த்ரம் ஸமுச்சார்ய விஹிதெ ஸூபரிம்ரஹெ ॥௩॥

கூஷ்வா மொமயமிஸ்ராணி ஸர்வஸீஜாநி வாபயெக் ।
தூஷ்வா தாநி விரூஜாநி ஸமுபக்வமதாநி அ ॥௪॥

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்–நிறம்–ஒலி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பலிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

“ இந்த பூமியில் வஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்–தேவதைகளும்–ராக்ஷஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன். ” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

ஸவ்ருஷாஸ்ஸ ஸவஸ்ஸாஸ்ஸ ததோமாஸ்தத்ர வாஸயேஸ் ।
யதோ மோஷிஸ் வரிகூராஜ்ஞஸ்ஸவ்ராணைஸ்ஸ வர்ஜிதஸ்ஸ ॥

ஸாஸ்ஸாஸ்ருஷ்வர்ஷாஸ்தெஸ்ஸ நிய-ஸ்தகுஷ்காஸ்தஸ் ।
வஸ்ஸவஸ்தஸ்யஸ்தெஸ் ஸைஸ்தெஸ் ஸாம்ஸ்ருதம் வ்ரஸ்ஸ-
வைஸவி ॥ சு ॥

ஸ்ருதம் மொஸ்தத்ரஸைஸ்தெஸ்ஸ மொவஸ்ரீஸ்தெஸ்ஸ்
ஸஸ்தெவஸ்தஸ் ।
அஸ்தஸ்தமொஸ்யஸ்தொஸ்ரீஸ்தெஸ் மொஷ்ஷ்தெஸ் கூத
கூஸ்தஸ்தகஸ் ॥ள॥

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய பசுமாடுகளை வஸிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினுலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின் காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினுல் முகர்ந்து பார்க்கப் பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத் தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினுலே அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு (விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினுலேயும், (பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினுலேயும், அந்த பூமியானது ஸம்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்ட தாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினுலே நினைந்தும், அவைகளின் சாணத்தினுலே முழுகப்பட்டும், அவைகளின் அசைவினுலே மணம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவைகளின் குளம்படிகளினுலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்ட தாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

மொமஸொஉ ஹஉஷிஷ்டம் வாண்யதொயெஸ்ஹா வாதிஃ ।
தயா வாண்யதியாவெதெ நக்ஷத்ர (தெர) விஷயெ
ஸ்ஹெ ॥ அ ॥

கரணெ அ ஹர்யெமெ அ உஹூர்தெஃ அ பாயெஷிதெ ।
கக்ஷிதெஃ ஸ்வதவாசெஷ்ட பலிகரஃ கர்தவ்யஃ ॥ கூ ॥

ப்ராஹ்மணெப்ய யஃ கஸ்ய வாஅயெத் ஸ்வஸ்திவாஅகம் ।
வஹுயெய் ததஹ ஸ்மிந் வாகயெத் வஹ்னியாதயெத் ॥ ஏ ॥

கரதீயாத்ர மம்ஹீரம் அதாஸன்னஹஉஷிதம் ।
தி ஸ்ரா மஸ்ய ஹஉம்ஸ்ராதஉஹம்க்ஷிவஹஉ அயெத் ॥ கக ॥

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினுலேயும் அந்த பூமியானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனுலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மங்களங்களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7½

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினுலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப்பட்ட திதி, நக்ஷத்திரம், கரணம், லக்கினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அக்ஷதைகளினுலேயும், வெளுப்பு புஷ்பங்களினுலேயும், பலிஹரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுருக்கிறது. 9

பிறகு பிராம்ஹணர்களினுலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9½

பிறகு அந்த பூமியின் மத்தியில் ஓரிடத்தில் ஒரு முழம் அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சதுரமாக, உயரம் குறையாமலிருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

கு³ப்தயோகி³நா யஸ்மா ந்யாயம் தம் கு³ணவத்³விஷ்ணு அ ।
அதோ(அ)ஸ்மாத்தலிஞ்ஜேன வை-ஷ்ணவேனோத்தரேண அ ॥ கஉ ॥

வயஸ்தா ததஃ ப்ராஜ்ஞஃ நிஷ்ணாத வாஸிவ-ஷ்ணயெ ।
தஸ்ய கு³ணவத்³ய அஸ்யாஸ்தெ ஸ்-ஷ்டிஸ்-ஷ்டிக்ரியா
வ்யவஸ்தி²தஃ ॥ கங ॥

ஸ்ருஷ்ட உத்பத்தி-ஷ்ணாயாம் ஸ்ம்ஸ்தெ³ வ்யாகு²
ஸ்தி²ராவ-ஷ்யஃ ।

ஸயம் ஸ்மர்த்ருஃ —

ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²தி வயஷ்ணு யஸ்யாஸ்தெ³ஸ்ய தெ³ஷி நீ ।
உத்தமம் வீய-ஷ்ணாஸ்ய நஸ்தெ³ஹி ஸ்ரிவா ஹவ ।
உவவாஸ-ஷ்வகர்ரதெ² தெ³தம் ஸ்மர்த்ரம் ஜவம் ஹ்யதஃ ॥ கநி ॥

மேதாவியாக இருப்பவன், பிறகு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில், அந்தக் குழியை, சந்தணம் — அக்ஷிதை முதலியவைகளினுலே பூஜை செய்து வணங்கி அந்தக் குழியில் ஜலத்தைவிட்டு நிறப்பவேண்டும்.

பிறகு யஜமானன் (அல்லது ஸ்தபதி;) சுத்தமாக இருந்துகொண்டு, மன அமைதியுடன், அந்தக் குழியின் பக்கத்தில் பூமியில் தர்பைகளைப் பரப்பி அதன்மீது கிழக்கில் தலையை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க வேண்டும். 13½

இது மந்திரம்.—

"ஹே பூமிதேவி நீ இந்த பூமியில் உத்தமமான வீர்யத்தை அடைந்து, (சிறந்த பூஸாரமுடையவளாக இருந்துகொண்டு,) தனம் தானியங்களுடன் மேலும் மேலும் விருத்தியடையவேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்.

ஸுஹ ஸூஉள வரீஸ்ஸித தம் ஸுவம் ஷுவதிவை²ஸ்யः ।
ஸுவஸ்ரோஷம் ஜநும் ஊஷு தஸ்ரஹஸ்யம் ஸவ²ஸ்ரம்வதெ ॥கசு॥

ஸ்ரிஞ்வஷ்ஷ²வி நாஸ்ராய ஸ்²ஷ்ரோ யாந்ய நஸ்²யः ।
வஸ்ரீதெ தந்ரூஹா வாதெ ஸுதா உய்ரோ உதா ॥ கள ॥

உதஸ்ரா ஸுஉ²ரூஹாஉயிக்ரூா ஹீநா ஹீநா ஊஹா உஹீ ।

மங்களங்களையளிப்பாயாக." என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூமியை வேண்டிக்கொண்டு தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலையில் புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈரநைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈரநைப்புக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்-தானியம் இவைகளை அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளையும் விலக்கிவிட வேண்டும். 16½

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணை அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணைவிட நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

தீரயாவடஷ்ரஷ்வ்ரதக்ஷிண அனொஹகாழ ॥ கஅ ॥

ஷ்ரஹிவ்ரதிசாம் ஹ்ரிம் ம்ரஹீயாக் ஷவஷ்வம்வதெ ।
வவம் யயொகூவியிநா தீர்வியம் விதிக்ஷா
ம்ரஷாம்ரஹாரவ்ரவத்தநவவஷ்டாநி ।
ஹ்ரநீயவெடநிமஹாநி தயெதாணி
யஃ ஷம்விவிக்ஷ்ரவநீம்ரஹணம் விதயாக் ॥ கக ॥

உதி உயதெ வ(ா,த்த)ஷ்ராஹெ ஹ்ரிவாரிம்ரஹொ ராஜ
அத்யாயஃ ॥

நிறைந்து மண் மீதமிருந்தால், அந்த பூமியானது உத்தமமான பூமியாகும். குழி நிறம்பாமலிருந்தால் அந்த பூமியானது ஹீனமானதாகும். (ஹீனம்-குணமற்றது.)

அந்தக் குழியில் ஜலத்தை விட்டால், அந்த ஜலமானது, பிரதக்ஷிணமாக (வலமாக) ச்சுழன்று வந்தால், அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே காமதேநுவைப்போன்ற (காமதேநுவைப்போல, எல்லாவித ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கக்கூடிய) பூமியை கிரஹிக்கவேண்டும். 18½

இவ்விதமாகக் கூறப்பட்ட முறையின்படி மூன்று விதமான பூமிகளை (பூமியின் குணங்களை) த்தெரிந்து கொண்டு அவற்றுள் சிறந்த பூமியில், கிராமம்-அக்கிரஹாரம் புரம்-பத்தனம்-கர்வடம்-ஸ்தாநீயம்-கேடம்-நிகம்-இது போன்றவைகள் (இவைகளை நிர்மாணம் செய்து, அதில்) யாதொருவன் வஸிக்க விரும்புகிறானோ, அவன் பூ பரிக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 19

பூ பரிகிரஹம் என்னும் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத்ய பஞ்சமோऽத்யாயஃ ॥

ஸ்வேச்ஷாவி வாத்ரோணாம் ராஜ்நஸ்தேவ விதிஸ்ம்ருதஃ ।
தஸ்ராஸ் ராஜோரதேணும் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபதஃ க்ரமாத் ॥

பரமாணுக்ரமாத்ரம் ராநாம்மாத்ரிதி ஸ்ம்ருதம் ।
பரமாணுரிதி ப்ரோக்தம் யோகிநாம் த்ருஷ்டிகோசரம் ॥உ॥

பரமாணுர்ஹரேச்சாயாம் ரதரேணுர்ரதாஹ்ருதஃ ।
ரதரேணுஸ்து வாலாக்ரம் லிக்ஷாயூகா யவாஸ்ததா ॥ங ॥

க்ரமோத்தரம்ருணைஃ ப்ரோக்தஃ யவாஷ்டம்ருணிதோ
ஸம்மாத்ரம் ।
ஸம்மாத்ரம் து ஸ்ம்ருதாங்குலம் விதஸ்திஃ ஸ்யாம்மாத்ரம் ॥ச ॥

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

வாஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆகையால் மானோபகரணத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். 1

பரமாணு முதல் விருத்தியடைந்தது மாநாங்குலமாகும். பரமாணு என்பது யோகிகளுக்கு மட்டிலும் திருஷ்டி கோசர மாகும். (கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடியதாம்)

பரமாணு 8-கொண்டது ரதரேணுவாகும்.
ரதரேணு 8-கொண்டது வாலாக்ரமெனப்படும்.
வாலாக்ரம் 8-கொண்டது லிக்ஷை எனப்படும்.
லிக்ஷை 8-கொண்டது யூகை எனப்படும்.
யூகை 8-கொண்டது யவை எனப்படும்.
யவை 8-கொண்டது அங்குலம் எனப்படும்.
அங்குலமானது மாத்திரம் என்றும் கூறப்படும்.
12-அங்குலம் கொண்டது விதஸ்தி எனப்படும்.

தத்ரயம் ஹஸ்தஉத்தமம் தத்ர கிஷ்கு இதம் வதந்தி ।
வஜ்ரவிஸ்தாரஸ்தம் து வ்ராஜாபத்யேதி ஸ்ம்ருதம் ॥ ரு ॥

ஷட்விம்ஸதியுதஉச்ரிதி: ஸ்யாத்விம்ஸகி யந்த்ரஸ்ய ஹஸ்த: ।
யாநஸ்ய சயநஸ்ய கிஷ்கு: வ்ராஜாபத்யம் விமாநகே ॥ சு ॥

வாஸ்துநாம் து யந்த்ரஸ்ய முஷ்டி: ஸ்ராமாதீநாம் யந்த்ரஸ்ய ஹஸ்த: ।
ஸர்வேஷாமபி வாஸ்துநாம் கிஷ்குரேவாயுதா இத: ॥ எ ॥

ரத்நிரேவ அரத்நிஸ்து ஹஸ்தோ பாஹு: கர: ஸ்ம்ருத: ।
ஹஸ்த: அத்யுந்நதஉச்ச: யஷ்டிரேவ ப்ரகீர்திதா: ॥ அ ॥

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்குவென்றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.

27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாநம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்தினுலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்தினுலே விமானத்தையளவிட வேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியினுலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்தினுலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்தினுலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்நி-அரத்நி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

ತ್ವೈನಾಷ್ಟ್ರಾಣಾಜ್ಞಾಃ ತ್ವೈಮ್ರಾಷ್ಟ್ರಂ ವಾ ವತ್ಸಾಮಿ ।
ನಮಸ್ತೇ ನಿಮಸ್ತೇ ವೆಟ್ಟಂ ವೆಷ್ಟಾಕ್ಷೀಮ್ಯವಿ ಷಾವಯೆಕೆ ॥ ೫ ॥

ಮಹಾಕ್ಷೀಣಾಂ ತ್ವಾ ಹವಿಷೋ ನ ಯಾತನ ಪ್ರಯತಿ ಪಾತ್ರಯೆ: ।
ವಿತಹ್ಲಿನಾ ವಿಯಾತವ್ಯಂ ಕ್ಷತ್ರಾಣಾಮಾತ್ರಯೆನ ತ್ವಾ ॥೬॥

ಯವೆನಾಷ್ಟ್ರಯಷ್ಟಾಂ ಷಾನವೆಂ ಷಾನಕ್ರತುಂ ವಿಷ್ಣೋಃ ।
ಉಯ್ಯಾಂಮಾಶಿಲಯ್ಯಷ್ಟಾವವ-ಷಾತ್ರಾಷಯತಂ ತ್ವಾಯೆಕೆ ॥ ೬೬ ॥

ಕತ್ಷೋಷಾತ್ರಾಂಮಾಯಂ ವೈಷ್ಣವಂ ಯಾಮಾಕ್ಷೀಣಾಂ
ವ್ರಷ್ಟಾವ್ಯತೆ ।
ತೆಹಲಾಷ್ಟಾಂಮಾಯಂ ಯೆತತ್ತ್ವಾವಿಷ್ಟಾಕೆ ವಿಯೆಯತೆ ॥ ೬೮ ॥

ವನವೆಂವಂ ವಿಧಿಷ್ಟಾ ತ್ವಾ ಷ್ಟಾವತಿಷಾವಯೆಕೆ ಪ್ರಜಿಷ್ಠೆ ।

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேச்ம முதலிய வைகளை தண்டத்தினுலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமான்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தி னுலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்தியினுலும், சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினுலும், அல்பமான வைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினுலும் அளக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். $10\frac{1}{2}$

கர்தாவினுடைய (யஜமானுடைய) கையின் நடுவிரலின் மத்திய பர்வாவினுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப் படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவை களுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹலப்தாங்குலமானது மேலே கூறப்புட்டிருக்கிறது.

ஸவஸ்தி ஸித்தி தொலொகெ அதா²ஸ்ரமாவ்ருʼ ஹகர்மாஹி: ॥கந॥

ஸ்தபதிः ஸூத்ரமாஹீ அ வர்தகி: தக்ஷகஸ்தயா ।
ப்ரஸித்ததெஸஸம்கீர்ண-ஜாதீஜொ²ஹீ ஷுலக்ஷணः ॥ கச ॥

ஸுவ்ருʼத்தः ஸுவநாஹ²ஸ்ஸுக ஸுவ²ஸ்ஸுத்ர விஸாரதः ।
ந ஹீநாம்ʼஜொ²நிகாம்ʼஜொ யாகி²கஸ்தூ²யாவாந்ः ॥கஞ॥

ஸுஸாக்ஷுவெசொ²நஸுயஸ்தாம்ʼத்ரிதக்ஷுஜ்ஞாதவாந் ।
மணிதஜ்ஞः வாஸ்துஜ்ஞः ஸத்யவாதீ ஜிதெம்த்ரியः ॥கசு॥

விதஜ்ஞஸ்ஸுவ²தெஸஜ்ஞஸ்தாஸுஸ்தாவ்யஸுலகः ।
ஸகொதீ அாவ்ருʼதீ அ ஸுத்தவ்யஸுநவதி²தः ॥ கள ॥

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினுலே, ஸ்தபதி 1, ஸூத்ரகிராஹி 2, வர்தகீ 3, தக்ஷகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிருர்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையுர், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிக ணுகவும், தயையுள்ளவனும், பொருமையில்லாதவனும், அஸூயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப் பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்த வனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், போராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஸுஸநாஸுபைஷ்டிஜ வாஹ்யவிதூஷ்டிவாஸமஃ ।
ஸுவதேஹ்ய ஸிஷ்யோ வா ஸௌத்ரஸ்ராஹீ
ஸுதோஷவா ॥கஅ॥

ஸுவத்யஃ ஜூநஸுஹாரீ அ ஸவஃகஃவிஸாஸஃ ।
ஸௌத்ரஉணவ்ரவாதஜ்ஞஃ ஸாஸொஸ்தாநவ்ரோணவிஸ் ॥கஊ॥

ஸொஸுஹாவிஷ்காரீநாம் ஸௌத்ரஸ்ராஹிவாதேய: ।
தக்ஷாணாஸ் ஸுஸுவஸௌக்ஷாணாம் தக்ஷகஸ்ஸ் தஸ்ய கீர்திஃதஃ ॥

இல்லாதவனும், ஸப்த விதமான (7 - விதமான) வியஸனங்கள் (துக்கங்கள்) இல்லாதவனும், நல்ல மனது உடையவனும், நிலைத்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனுமான "ஸ்தபதியானவன்" (வீடு முதலியவைகளையும், தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும்,) நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனுவான். 17½

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனாக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுஸரித்து நடப்பவனும், ஸகல காரியங்களையுமறிந்தவனும், ஸூத்ர பாதம்-தண்ட பாதம், (ஸூத்ரம் விழுந்த இடம், அளவுகோல் விழுந்த இடம்) இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம்-உயரம் இவைகளை நன்றாக அளக்கத் தெரிந்துகொண்டவனும், "ஸூத்ரகிராஹி" (கயிறு பிடிப்பவன்) ஆவான். 19

யாதொருவன் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ இருக்கின்ற கருங்கல்-மரம்--செங்கல் இவைகளை ஸூத்திர கிராஹியின் அபிப்பிராயத்தை அனுஸரித்து செதுக்குகிறானே, அவன் "தக்ஷகன்" என்று கூறப்படுகிறான். (தக்ஷகன்-தச்சன்)

ஊத்தஃஜ்ஞோ மாணீ ஸகுஃ ஸவஃகஃஷ்வாதம்ரகஃ ।
தக்ஷகஷ்டுகஃக்ஷணைராஹ்வே உவயாஃவஹி யாக்தித: ॥ ஏக ॥

வரூகிகூரகஃ வயஃகிஃ வெராகு: ஸுத்ர:-
ப்ராஹ்யநாமஹ்வா ।
கஃஷ்ணோ நிவாணாய்ஜ்ஞாஃ ஸருவஞ்ஞோ உயாவரா: ॥ஏஉ॥

மாமாஹ்காவ்ஹா ஹ்ரஷ்டாஃ ஸ்ருவத்யாஜ்ஞாநாமாஹ்வா ।
தெஷாமெவ ஸ்ருவத்யாவ்ய: விஸ்ருகஃஜி ஸம்ஹ்ரதஃ ॥ஏங॥

ஸஹிவிஃநா ஹி ஸவெஃஷாம் கஃஷ் கதஃம் ந ஸகுயாத் ॥
தஹ்ராஜ்தகஃ ஸஹ்ரா வஜ்ஜ்யம் ஸ்ருவத்யாஜி அதாஷ்டயழ ॥

மண்ணிலுலாகக்கூடிய காரியங்களை அறிந்தவனும், நல்ல குணங்களுடையவனும், (எதையும் செய்யக்கூடிய) ஸாமர்த்திய முடையவனும், எல்லாக்காரியங்களையும் தன் அபிப்பிராயப்படி செய்கின்றவனும், உடனே செதுக்கக் கூடியவனும், இதில் மேன்மேலும் யுக்தியினுலே விருத்தி செய்கின்றவனும், எப்பொழுதும் ஸூத்ரகிராஹியை அனுஸரித்து இருப்பவனும் 'வர்தகி' என்று கூறப்படுகிருன்

காரியங்களைச் செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும், சுத்தமான மனதுடையவர்களும், பலமுடையவர்களும், தயவு உடையவர்களும், குருபக்தி உடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸ்தபதியின் உத்திரவை அனுஸரித்து நடப்பவர்களுமான அவர்களுக்குள், ஸ்தபதியானவன், விசுவகர்மா, என்று கூறப் பட்டிருக்கிருன். இவர்களில்லாமல் எல்லோருடைய காரியங் களையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், ஸ்தபதி முதலிய நான்குபேர்களையும் எப்பொழுதும் பெருமையாக பாவிக்க வேண்டும்.

ஸஹிஷ்ஸ்ய வத்யாதிஹிரத்ர ஸொகெ
விநா ப்ரஹீதும் ஸுகுதம் ந ஶக்யம் ।
தெரெவ ஸாத்யம் புருணாய தஸ்மாத்
ஹஜஞ்தி மொக்ஷம் ஹவதஸ்து மர்த்யாஃ ॥ உரு ॥

இதி மயமதெ வாஸ்துஶாஸ்த்ரெ மாநொபகரணம் நாம
பஞ்சொத்யாயஃ ।

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வுலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர்களுடன், மனிதர்கள், குருவினாலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோக்ஷத்தை அடைகிறான். 25

மானோபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஷஷ்ஷோயஸ்ஸாயஃ ॥

வஜ்ரஹஸ்தாயஹும் திக்பந்தாயஹும் ஸங்கநாதகோஷாயை வஷட் ।
உத்தராயணஸம்வத்ஸரே ஸுகவஸந்தே ஸுஹோஷாயை ॥ ஈ ॥

வ்ருஷப்ரவஸந்தே வாஸ்துநக்ஷத்ரே விஷ்ணுதைவத்யே ।
மஹீதவாஸ்துயஜ்ஞே தவ ஸ்தம்ப ப்ரதிஷ்டாபயாமி ॥

ஜலேந ஸ்நாதஸ்ய தவ ஸ்தம்ப ஸ்யாதிஷ்டாபநம் ।
தஸ்யைஷ ஸ்நாபயேத்ஸங்கம் தஸ்மாத்ஸ்தம்பம் ப்ரதிஷ்டாபயேத் ॥ ஊ ॥

ஸுதிஷ்டாத்ரயாஸ்மத்ரேகாம்ஸ்தும் ஹவேஷு ।

ஆறுவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை—

ஸூர்யோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறுமாதங்களுள் யாதாமொரு மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம் அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில் (சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும் பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின் மத்தியில், பூமியை ஸமப்படுத்தி, ஒருகோல் சதுரத்திற்கு, அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸமபூமியாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

---

* சங்குவை, சந்தணம், குங்குமம், புஷ்பங்களிஞலே அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

ஸிலும் வஜ்ரமூலும் வ்யாலம் ஸுவ்ருத்தம் நிவ்ருணம்
வரிஷ்ட ॥ ச ॥

கஷ்டாஷ்டாம்ஸமூலம் உயர்ம் கர்ப்பஸம் அஷ்டாம்ஸமூலி ।
சுயாஸ்ரஷ்டாஸ்ரம் நாஸம் ஸிலைஸ்ரை(ஷ்யம்) தரு
ஸமாம்ஸமூலி ॥ ரு ॥

ஏஷம் ஸெவ அஷ்டாஸ்ரம் ஸெவ வஸிர: கஷ்டாஸ்ரீ ।
ஸாகுர்ஷ்டி கர்ஷகஸ்ரெவ ஸங்கஸ்ரவ்ருக்ஷா உதீரிதாஃ ॥ சு ॥

கஸெந்யஷ்டாஸ்ர ஸெஃ ஸ்ரெஷ்டம் தவ்யாஸ்ரம் ஸித
வ்ருத்தகி ।

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும்* அதன் உச்சி ஆனது ஒரு அங்குலமாகும். அதன் மூலத்தின் அகலமானது ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும் (பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யம மாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும். அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமாதமமாகும்.

கஜதந்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி வன்னி–பரம்பை–புளி–இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்களினுலே, அதன் அக்கிரபாகத்தைச் செய்யவேண்டும். அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்டவடிவமாகவும் (குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

---

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்தினுலே சங்குவை செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில் குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்க்க வேண்டும், என்பது பொருள்,

ஸுகூ கூகூ தி நாஹள தூ ஸ்ரூவயெஹாதுஹூ தெ ॥எ॥

ஸுகூ ஹீமாணஸுநெந தந்யெ ஹுணும் ஹிவெகூ ।
வஹிவ-ரோவஸுஹுயொ: ஸாயா யதி தந்நுஸுராதுமா ॥ அ ॥

தஹ்ரூ-ஹுயமம் வஹிதம் வஹிவ-ரோவஸுதி மிஷ்யதெ ।
ஸிகூ-ஹுயாதுஸும் ஹ்ராது ஸுஹுஸுதுவூ-ஹுமழ ॥ கூ ॥

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப் பட்டபூமியில், அந்த சங்குவை, தினுதியில் (காலேவேளையில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸூத்திரத்தைக்கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்குதிக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக் கூடிய, முகம்-புச்சங்களையுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸூத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். $8\frac{1}{2}$

பிறகு, புத்திமானை ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்க வாட்டில் ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உக்ஷிணொ தூரமம் வை தூரம் வவம் வை தூர உயம்
நயஹெக் ।
உஉமாஉயவாராதாநி வயஉதாநி விநிக்ஷிவெக் ॥ ஙி ॥

வை தூராணி வ்ருவதி: வ்ராஜ்ஞ: வ்ராமாத்தூரவாநி அ ।
கநயாயாம் வ்ருஷஹெ ராஜாவவஹாயாத்ர நாஹி ஹி ॥ ஙக ॥

ஜெஷெ அ ஜியாநெ வி:ஹெ தாராயாம் உயம்மாரம் நயெக் ।
காஜீரெ வ்ருஜ்ஜிகெ உக்ஹெய் ஜொராயெக்
அதாரம்மாழி ॥ ஙஉ ॥

யதா:காம்ஹெ ஷபம்மாய்ம் உகாரெஷாம்மாரம் தயா ।
மாயாயா உக்ஷிணெ வாஜெ நீக்வா வை தூரம் வ்ரவாராயெக் ॥

ஈஷயஷ்யாயதா ராஜ்ஞ: தாஉகெதகவ்ருஜ்ஜெ: ।

கன்னி–விருஷபம்–இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-விருச்சிகம்–மீனம்–இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தநுஸ்–கும்பம் இந்த இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில் அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12½

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வடபக்கத்திலும், கீழே கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால், வடக்கிலும் தக்ஷிணாயனமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸமத் திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது 68 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநாறு-தாழை

காவ-ாவவபூவ்ஸ்ஸைதை்ஸ்ஸ ஒஹை்ஸ்ஸ்யைஸ்ஸாய
வஸ்ஸைஸ்ஸை: ॥ கச ॥

ஸம்ஸ்ஸ்ஸா(ஸ்ஸ்ய)ஸ்ஸவஒஷ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸா தி்வதி-ஃ: ஸ்ஸ்ஸ்யிவஜி-ஃதா ।
ஸைவஜிஜஒஹீவாதாம் ஸைஷயொஸ்ஸ் ஷிவதி-ஃகா ॥ கரு ॥

வதி்ர: வாதி்ரஸைவ ஒய்ஸ்ஸிக: கூதி்ரிணீ தயா ।
வாதஸ்ஸங்கஃ ஸ்ஸ்ஸ்ஸா: வைஸ்ஸாகா: ஸாந்யம் வா வாஸ்ஸஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸம் ॥

வஸ்ஸகாஒஸ்ஸாம்ஸ்ஸ்ஸாஒஸ்ஸைகவிம்ஸ்ஸ்ஸாந்தாஸ்ஸ்ஸ்ஸம் தஸ்ஸ் ஸைவ-ஸ்ஸ்யத: ।
வஸ்ஸிண-ஃஒஸ்ஸ்ஷிஹஸ்ஸ் நாஹம் வஸ்ஸ்யாஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸும் வஸ்ஸ்ஸவீ நிஹம்
ஹவெஸ்ஸ் ॥ கள ॥

நாறிஞலாவது, தருப்பையிஞலாவது, ஆலவிழுதிஞலாவது மறையுரியிஞலாவது விரல் நுனியின் பருமனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முப்பிரியுள்ளதாகவும், முடிச்சு இல்லா மலுமிருக்கவேண்டும்.

இது, தேவதைகள், பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். மற்ற வைசியர்-சூத்திரர் களுக்கு 2. பிரிகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 15

வெண்கருங்காலி-கருங்காலி-இலுப்பை-பாலை இந்த மரங்கள், பூமியினுள் அடித்துப் புதைக்க வேண்டிய சங்குவுக்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். (மரங்கள் வைரம் பாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டும்.)

அந்த சங்குவானது, பதினேரு அங்குலம் முதல் இருபத்தோரு அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அதன் அடியானது, ஒரு முஷ்டியளவு (பிடி அளவு) கனமுள்ளதாகவும், நுனியானது, ஊசியைப் போலவுமிருக்க வேண்டும். 17

ஸ்ரஹீக்வா வாஜஹஜ்ஞ வ்ராஜ்ஜ்ஞவொ வாவ்ய்ஜ்ஜ்
ஜ்ஞவ: |

ஜக்ஷிணேஸாஷ்டும் ஸ்ரஹ்ய தாஜயெஜ்ஷஹிः க்ரஜாக் ||கஅ||

வ்ரஹாணெः ஷ்ரவதிः வ்ராஜ்ஞः தக்ஷிம்க்ஷ்ஜாவகாஜ்ஞயா|
வ்ரஜாணஸ்ஸ்தரிதய்ஜ்ஞம் வ்ரஜாணெः நிஷ்ஜிதம் ஹி யக் ||

தஜ்ஷஹி: வரிதொ ஹாமெ ஸ்ஸ்தரம் வய்ஜ்ஞேஷ்யதெ |
மஹ்ஸ்ஸ்தராதிவிநயாஸ்ஸ்தரம் ஜெவவஜொஅிதழ ||

வஜ்விநயாஸ்ஸ்தரம் ஹி விநயாஸः ஸ்ஸ்தரிஷ்யதெ |
ஸ்ரஹாணாம் ஜக்ஷிணெ மஹ்ஸ்: தத்வாஷ்ஜ்ஞ ஸ்ஸ்தர
வாதநழ || உக ||

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை (சங்குவின் நுனியை பூமியிலூன்றி வைத்து) இடது கையினுல் பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையினுல் சுத்தியை பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸூத்திரமானது அளவுகளினுல் நிச்சயிக்கப் பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸூத்திர மெனப்படும் அதைச் சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸூத்திரமானது, பர்யந்த ஸூத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப ஸூத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸூத்திரமாகும். இது தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும். 20

பதவிந்யாஸ ஸூத்திரமானது வின்யாஸ ஸூத்திர மாகும். (வின்யாஸ ஸூத்திரம் எனப்படும்.)

தத்ஹ ஔதும்பராத் ஸங்கஹாதெந நீக்ஷா* ஸங்கஹம்
நிவாஹயேத் ।
உவாஹம் நிஷ்ஹாயம் வா ஹிதயம் வாய தஃ ஹவெத் ॥

நமஸ்ஹாரஹ்மெஷ *வாஹ்வாதி(ஹ்வாஹள)ஸ்ஹ்வாதிநழி ।
ஸுவாஅயாஸாஹ்யஹீஅயுகம் வ்ராக்வ்ரதயுஹ்தஹோதுகழி ॥

வ்ரதீஅயாஸாதிவஔவஹாஞ்ம் விஹ்ரஜெத் உக்ஷிணொதுழி ।
ஹ்ரஹ்ஹ்வாநாத் வஔவஹ்மதம் தத் †தீர்ஹஔதும்
தஹ்அயதெ ॥ உச ॥

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்ப ஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸௌத்திர பாதனம் செய்ய வேண்டும். அந்த ஸௌத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நட வேண்டும். (அடிக்க வேண்டும்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படி.யை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-துர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸௌத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸௌத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸௌத்திரத்திற்கு *திரி ஸௌத்திரம் என்று பெயர். 24

---

*ஸங்கஹம் உதயாத்ர ஸௌத்ரம் உதி வாஹாஞுழி ।

*வாஹ்வாதி உதி வாஹாஞுழி ।

†வாஸ்துமதம் ஔக உதி வாஹொ யஹ்கு உதி ஹாதி ।

* அந்த ஸௌத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால் அதற்கு திரிஸௌத்திரம், என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ததொ யநம் வஶ்சிமம் யாந்யம் தக்ஷிணம் ததஃ ।
ப்ரஹ்மஸ்தாநாத்தரம் ஸுவமித்யஹியீயதே ॥ ௨௫ ॥

*ஸுவப்ரமாணம் யக்ஸூத்ரம் தக்ப்ரமாண-
மிஹோச்யதே ।
ஸகஹஸ்தம் சிஹஸ்தம் வா த்ரிஹஸ்தம் வரிதொயிகம் ।
விமாநம் மண்டவவ்யாஸாக் வாநயேக் *தத்வ்யாயாம(யாம்)கம் ॥

ச்யேகம் நொ நைகநைத்ரே நயநமுணயுமம் சாஸ்தி-
ரூத்ராக்ஷமக்ஷீ
நைத்ரைகம் நொநசம்த்ரம் நயநநயநகம் வஹ்நி-
வெதாஸ்திபாணம் ।

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தான மாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹ ஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுக ஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற ஸூத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண ஸூத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26½

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

---

*மரஹப்ரமாணம் இதி வாராந்தரம் ।

*தத்வ்யாயாமகம் இதி வாராந்தரம் ।

ஷட்ஷட்வஷ்காவஷ்டோ நிரஹரஹகம்
ஹ்ருதவைஷ்யஜாக்ஷம்
நேத்ரம் ஸாத்ரம் அ ஜேஷாதிஷ்ட உமாஸகேஷ்டிந
திநே தஜ்ஜ்ய ஜ்ஞ்யாகே ॥ உள ॥

வஜீக்ஷ்ய ஹாஸோமஜநம் வராஸிகம்
தஜ்ஜேகே வ்ரோகாம்ரவிஹாத்ர்யாத்திதः ।
ததஷ்ட காஷாஷ்டவமரஹ்ய தமஸாகே
விஹரஜ்ய வ்ரேத்ரம் விஜயீத அ ஷ்ரவிழ ॥ உஅ ॥

உதி உயதை வாஷ்ட்ராஷ்டோ திக்ஷ்ரீஷ்டோஷ்டோ நாக
ஷஷ்டோऽத்யாயः ।

சேர்க்கவேண்டும். (ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.) மூன்றுவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்

ஒதுக்கி ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப்பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸூத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அய வஸ்துலொயாயஃ ॥

வலெஸ்யாஹம் வஜ்ரிகாயாஹம் லவஃவவ்ரா வஸாதிநழி ।
லகரும் வெதுகம் வீம் ஃஹாவீம்ஃதஃவஊழி ॥ க ॥

உவவீம்ஃஸ்ரவீம் ஸ்ஸ்ணிரும் நாஃ அஸ்ணிதழி ।
ஃஸ்ணிகவஜகம் லெவ வஜம் வாஃஸாயிகழி ॥ உ ॥

தயாலஸம் அ ஸ்தாநீயம் லெஸீயொஹய அஸ்ணிதழி ।
லஜ்ரம் ஃஹாலஸம் வஜ்ரமஹம் அ கிரயாதம் வஜழி ॥ ங ॥

வ்ரதலொமவஜம் லெவ கண்டாஷ்டகவஜம் தயா ।
மணிதம் வாஜிதயாகும் வஜம் லாயவிஸாருகழி ॥ ச ॥

லாலம்ஹிதவஜம் லெவ லாவ்ரதீகாஞ்லெவ அ ।
விஸாரும் விவ்ரமஹம் அ விஸ்ரவம் அ ததஃவஊழி ॥ ஞ ॥

தயா விவாயுலொமம் அ வஜம் விவ்ரதிகாஞ்சுகழி ।

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துவுக்கும் புராதனமாகக் கூறப் பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2, மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5, ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டூக பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8, ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநீயபதம் 10, தேசீயபதம் 11, உபய சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்ம கர்பபதம், 15, த்ரியுதபதம் 16, விரதபோகபதம் 17, கர்ணஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம், 20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்தபதம் 22, விசால

விஸ்வாமுகஷவஷம் மெவ விவ்ரஹக்ரீகவஷம்ஜுகழி ॥ கூ ॥

வஷம் விஷ்ணுஸஹாஸம் அ தமெவெவ்ரஸகாஜுகழி ।
ஜம்ஜ்ரகாஜுவஷம் மெவ மாத்ரிம்ஸுக் கயிதாநி ஹி* ॥எ॥

ஸகஸும் வஷமெகம் ஹ்யாக் மெவகம் தா அதாஷ்டழி ।
வீம் ரவவஷம் மெவ ஜஹாவீம் ஜிஸஷ்டகழி ॥ அ ॥

வஜ்ஜவிம்ஸுத்யாவவீம் ஷட்ஷமெவொம்ரவீம்கழி ।
ஷ்ணிஸும் ஸவஸவ்வாம்ஸம் ஜணாகம் ஆஷ்டகாஷ்டகழி ॥கூ॥

வாஜ்ஸாயிவஷம் மெவ நஜ்நஜ்வஷம் ஹவெக் ।

பதம் 23, விப்ரகர்பபதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுல போகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாக்ஷபதம் 28, விப்ரபக்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்த பதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்
9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்
16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்
25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்
36-பதமுள்ளதற்கு உக்கிரபீடம் என்று பெயர்
49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்
64-பதமுள்ளதற்கு மண்டூக பதம் என்று பெயர்
81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

---

*கூதர அதாஷ்டஸிஸஹாஸாநி ஹவஞ்ஜி । கூதஃ கூநாவஷம் கயாஜாநவஷம்வ்யாநாநாரொயெநாதர யாக்தயா ஹம்வ்யா கவ்ய தீயா ।

சூலாசனம் ஸ்தாநம் வ்யாக்ர வனகவிம்ஸதி தம் வந்தே ॥ ங ॥

ஸ்தாநீயம் வ்யாபுத ஸ்ரீகண்டாநிம்ஸதி தவந்தாயிகந்தே ।
தெசீயம் சதுஷஷ்டயம்ஸம் ஸ்தம் மொஹய அணிதந்தே ॥ சக ॥

ஷண்ணவதயிகம் தெவ ஸ்தம் ஹ்ருதயம் ஹோஹநந்தே ।
ஹவம்அவிம்ஸதி ஸ்ரீதம் வந்தே மஹாஜிதி ஸ்துதந்தே ॥ சஉ ॥

ஷபாயிக்யம் தா வஜ்ராஸந ஸ்ரீஸ்தம் தீர்யாதம் வந்தே ।
ஸ்ரீஸ்தம் ஹநவாஸீதி வ்ருதஹொமஜிதி ஸ்துதந்தே ॥ சங ॥

தீர்ஸதம் அ (ஹ) அதாவிம்ஸதி கண்டோஷ்டகவந்தம் தயா ।
தீர்ஸதம் தெசகஷஷ்டயம்ஸம் மணிதம் வாந்தம்ஜ்ஜுதந்தே ॥

அதாஸ்ரதவந்தம் ஹரியாவிராஜம் வரிகீதிதந்தே ।
ஹாஹம்ஹிதவந்தம் தெசகஅக்ஷாநிம்ஸதி ஸ்துதந்தே ॥ சரு ॥

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபதம் என்று பெயர்

121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநீயம் என்று பெயர்

144-பதமுள்ளதற்கு தேசீயம் என்று பெயர்

169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்

196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்

225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்

256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்

289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்

324-பதமுள்ளதற்கு விரதபோகம் என்று பெயர்

369-பதமுள்ளதற்கு கர்ணஷ்டக பதம் என்று பெயர்

400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்

இதற்கு ஸௌரிய விசாலம் என்று மற்றொரு பெயராம்

ஸவெதாஶீதி அக்வாரஶ்ஶதம் ஸுப்ரதிகாந்தகம் ।
நவவிம்ஶக் பஞ்ஶதம் விஶாலம் பதமீரிதம் ॥ ௧௬ ॥

ஷட்ஸப்ததி: பஞ்ஶதம் விப்ரஹர்ஷமிதி ஸ்மூதம் ।
விஶ்வேஶம் ஷட்ஶதம் பஶ்சாக் பஞ்ஶவிம்ஶக்பதம் ஸ்மூதம் ॥

ஷட்ஸப்ததி: ஷட்ஶதகம் விபுலஹொமமிதி ஸ்மூதம் ।
நவவிம்ஶதிகம் ஸப்தஶதம் விப்ரதிகாந்தகம் ॥ ௧௮ ॥

விஶாலாக்ஷபதம் வெதாஶீதி: ஸப்தஶதாதிகம் ।
ஸைகாஷபஞ்ஶயுக்தம் அஷ்டஶதம் விப்ரஹக்திகம் ॥௧௯॥

விஶ்வேஶஸாரமித்யுக்தமெவம் நவஶதம் பதம் ।
ஸைகஷஷ்ட்யா நவஶதம் பதமீஶ்வரகாந்தகம் ॥

அதுவிம்ஶதி ஸம்யுக்தம் ஸஹஸ்ரபதஸம்கூலம் ।
உம்த்ரகாந்தமிதி ப்ரொக்தம் தம்த்ரவிஜ்ஞ: பூராதநை: ॥

441-பதமுள்ளதற்கு ஸுஸம்ஹிதபதம் என்று பெயர்
484-பதமுள்ளதற்கு ஸுப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்
576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்
635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்
676-பதமுள்ளதற்கு விபுல போகம் என்று பெயர்
729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாக்ஷம் என்று பெயர்
841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்
900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்
961-பதமுள்ளதற்கு ஈசுவர காந்தம் என்று பெயர்
1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்
இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.
(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

சூத்ரம் வத்ரம் ஸகலமேகவத்ரம் யதீநாம்
உஷ்ணம் ஹி விஷ்டரஸஹாஸநவஹ்நிகார்யம்
பித்ர்யாதிராதியஜநம் மஹாஸவேஜநம் அ
*ஸாங்கநிஷ்கலதநுஸ்ச நவேஷ்டதைவம் ॥ உஉ ॥

வைஸாஅஹ்நிதவவிஷ்ணு ஸாக்ஷிகாஹ்வே
வேஜ்யா ஹி வைஅகவத்வே அதர்மயத்வே ।
தஸ்மிந் வியெயஜ்ஞாநா வியிநா வியிஜ்ஞே:
ஸைவம் தா நிஷ்கலமும் ஸகலம் அ யாக்ரியா ॥ உங ॥

ஸாய வீரவத்வே நவஸாமயத்வே
திஸிதிஸ்ரயே வேத அதர்ஷயகழ் ।
விஷ்ணோரவத்ரத்ரயாத்மகம் ஹுதாஸம்
மமநம் வவநம் வ்ரயிவீ ஹ்யவயிஃ ॥ உச ॥

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்குரிய ஸகலபத மாகும். 12, 3, 2, 1 என்ற ஸூத்திரங்களுடன் கூடிய (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர் உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம், அக்நிகார்யம், பித்ருயஜ்ஞம் (ச்ராத்தம் முதலியவை) தேவ யஜ்ஞம் (யாகம் முதலிய தேவ ப்ரீதகரமான காரியம்) குரு பூஜை இவைகள் விரும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேசகபதத்தில் பைசாசகிரஹங்கள்-பூதகிரஹங்கள்-விஷபாதாகரகிரஹங்கள் இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது, சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையும், ஸகல மூர்த்தியையும் அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். லிங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குதோறும், ஜலம் 1, அக்நி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

---

*ஸாநாநிர்தொய உதி வாராஜ்ஞழ் ।

ஷோடஸாம்ஸம் மஹாவீம் வஸுவஸுதாஸனாந்விதாம் ।
ஈசம்ஜயந்த சூதித்ய ஹ்ரஸ்மிவிதாயோ யமः ॥23॥

ஹ்ரம்ம்ருத விதாரஸ்ரீ வள வருணः ஸோஷஸோதள ।
உவ்யஷ்ஸாஸாவித்ரி ஸாஹ்யதெவாः வ்ருகீதிதாः ॥

சூவவகஸாய-ஸாவித்ரா விவஸ்வாந்இந்த்ரகள ।
ஸ்ரஜோ ஹயக்ரஹாஜ்யெ ப்ரஹ்மா ஸ்தித: வ்ரஹ்மः ॥

தசவாஸ்யொஜ்யொஸ்ரெகாஹமெதெகெம வய்நாச ।
உவவீம் ஹவெதிர தெவதாஹ்வாः(ஹ்வ) வதெ ஸ்தாः ॥

இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லையாகும். 24

பதினெறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்நி 5, வித்தல் 6, யமன் 7, பிருங்கன் 8, பிதிருக்கள் 9, ஸுக்ரீவன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15, அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸாவித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ரஜன் 23, பூதரன் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இருபக்கங்களிலும் ஒருபாகத்திற்கு ஒன்றுவீதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். (5×5=25 பதமாகும் என்பது பொருள்).

தகிவாழ்யொஉ்யொவொவெகெகாம ஈவிவயு்நாகி ।
ஊஒ்ரகாஹுவஒம யாவதாவகி யாஜீத வாஜிஸோஹு ॥ உசு ॥

வஊாநி யாநி ஹாமாநி அதாஷ்வஷ்டிவஒாஅஸெகி ।
சுவஊாநயுவி வவ்ாணி வெகாஸீதி வஒொகூவகி ॥ ஈ0 ॥

வஒாஹாஉவி வவெ்ஷாம உணுகம ஆவி தகிவாழி ।
அம்பிதம வவ்வவ்ஹுஹாஊஹதயம அ யதஹ்தஃ ॥ ஈக ॥

தஹ்ாகி வம்க்ஷிவய் தம்தெ்ரஹ்யஃ வஜ்ஞ்யஹஉவி தஹுயழி ।

புத்திமானுக இருப்பவன், கீழே கூறியவிதமாக, இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு பாகத்துடனும் மற்றொரு பாகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திர காந்தபதம்வரையில், பதங்களை பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். 29

ஸமபாகங்களை (இரட்டையான பாகங்களை) 64 பதத்தை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்ய வேண்டும். அஸமமான எல்லாவற்றையும் (ஒத்தப்படையானவைகளை) 81 பதங்களை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். *(கிழக்கு மேற்காக 8 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 8 பதங்களும் கல்பித்தால், அந்த ஸ்தலமானது $8 \times 8 = 64$ பதமாகும். கிழக்கு மேற்கில் 9 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 9 பதங்களும் கல்பித்துக் கொண்டால், அது $9 \times 9 = 81$ பதமாகும் என்பது கருத்து).

பதங்கள் எல்லாவற்றிலும், மண்டூகபதம் சிறந்ததாகும். இவ்விதமாகவே, சண்டிதபதமும், எல்லாவித வாஸ்துக்களுக்கும் சிறந்ததாகும். ஆகையால், இவ்விரண்டையும், தந்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். (64 பதத்திற்கு மண்டூக பதம் என்றும், 81 பதத்திற்கு சண்டிதபதம் என்றும் பெயர்) 31½

அதஷ்ஷஷ்டிவதெ தெகாஶீதள வாகுறுதிஷ்டெ ॥ ५८ ॥

வாஶுதெ ரு வதுஸெயெ அ ஸ்ரு ஹ்மாதயாः ஸ்தாவிதா-
ஹ்மாராः ।
வ்ரா மாதுகுதிவஹ (தி ரு) ஸாரஹெயொவாயுதெ
தெவதாः வரயகுர் ॥ ५५ ॥

ஈசாம்ஸாநஸ்தெவ வஜ்ரதெந்யா ஜயந்தஸ்ச மஹெம்த்ர கः ।
ஸூர்யதயः வாத்யகஸ்தெவ ஸத்யஸ்தெவாம்தரிக்ஷக: ॥ ५६ ॥

அக்நிः வஷ்ஷா அ விததொ ராக்ஷஸஸ்ச யமஸ்ததா ।
மாருவெர்ா ஸர்ம்மராஜஸ்ச ம்ருஷஸ்ச விதரு தெவதாः ॥ ५७ ॥

தளவாரிகஸ்ச ஸுக்ரீவ: வாஷ்பதந்தொ ஜலாயிவ: ।
அஸுராः ஸொஷஸொமள அ வாயுர்நாகமுக்யெவ அ ॥

ரோவெர்யா ஸுமுடிகஸ்தெவ ஸொஷஸ்தெவ ரு மதஸ்ததா ।

ஸகல நிஷ்கலரூபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசீதி (81) பதத்திலும், ஸூத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசனன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிக்ஷகன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராக்ஷஸன் 12, யமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தெளவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்பதந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

சுதிதிஷ்ணதிதிஷ்ணவ ஆதித்யாக்ய ஷாஹ்யதெவதாஃ ॥நள॥

சூவவஷ்ணவவக்ஷவெவாஜஃ வ்ராமாத்தெ வ்ருதள ।
வஷிஂஜெவ வாவிஂஜ்ஷ்ணாஂதஃ வ்ராதக்ஷிணெ ஷ்ரீதள ॥

உஂஜெவெஂத்ராஜஷ்ண உக்ஷிணாவாஃதஃ ஷ்ரீதள ।
ஈஜெ ஈஜயவெவ வஷ்ணிதொத்தராதஃ திஷி ॥ நக ॥

ப்ரஹ்மா உய்யே ஷ்ரீதஃ ஸஂஹாஸ்த்ரவஷாஷ்ட்ரஸ்ஸாஃ ।
சூயெஷ விவஸ்வாஞ் சித்ரஷ்ண ஹெயராவெவ கீர்திதாஃ ॥

பல்லாடகன் 28, ஸோமன் 29, மிருகன் 30, அதிதி 31, ஆதிதி 32, இந்த முப்பத்திரண்டு (32) பேர்களும் பாஹிய தேவதைகள் (வெளிப்பக்கத்திலுள்ள தேவதைகள்) ஆவார்கள். 37

ஆபவன், அபவத்ஸன் இவ்விருவர்களும், உள்பக்கத்தில், வடகிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸவிந்திரன், ஸாவிந்திரன், இவ்விருவரும், உள்பக்கத்தில், தென்கிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரன், இந்திரராஜன், இவ்விருவர்களும் தென்மேற்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ருத்திரன், ருத்திரஜயன் இவ்விருவர்களும் வடமேற்குதிக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 39

மங்களங்களை செய்யக்கூடியவரான பிரம்ஹாவானவர், மத்தியிலிருப்பவராவார்.

ஆரியன் 1, விவஸ்வான் 2, மித்திரன் 3, பூதரன் 4. இவர்கள், பிரம்ஹாவுக்கு எதிரிலிருப்பவர்களாவார்கள். (நான்கு பக்கங்களிலும் என்று பொருள்.) 40

சரகீ அ விதாரீ அ வ பூதநா பாபராக்ஷஸீ ।
ஈசாநாதிஷ்வஹிர் ஜ்ரூம்ப்யா: அதஸ்தாத் ஸ்தாப்யா:
பூஜ்யாஸ்தாஸ் ।
நவஷா பலிபோகபாஜ: ஸ்தாநாம் வக்ஷ்யாம்யதோ ॥

ஸ்ரீம் ஸ்ரீம் தைத்ரே: ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் வவெதெஃ
ஷட் ஷட் ஸ்ரீம் வ்யாஹ்ருதைஸ்ரு ஷட் கைஃ ।
யக்தெ (சுகெஃ) ஸ்ரீம் தெவெஃ ஸ்ரீம் வ்யாஹீராஹீஃ
ஸ்ரீம் யுக்தம் ஸ்ரீம் சுஷ்கெநெகுதெ ॥ சஉ ॥

அதஷ்ஷஷ்டிவதெ ஃயை ப்ரஹ்மணஸ்து அதஷ்டிதெ ॥

சூயஃகாதி அதஸ்தெஃவாஃ ப்ரமாதிஜ்ரஜ்ரஹாமிதஃ ।
சூவாஃயஷ்டாஃஸ்தாஃ கொணெஷ்வயஃயவஃஹாமிநஃ ॥ சச ॥

சரகீ 1, விதாரீ 2, பூதனை 3, பாபராக்ஷஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவுக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பலியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸூத்திரங்களும் ஸந்நிதிகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42½

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அர்தபத முடையவர்களாவார்கள்.

உஹேந்த்ராக்ஷவாத்யாஸ்து வாஷஹ்ருடகாதயः ।
திதிதிஸ்ய அக்வாரோ தெவாஷ்(க)வத்ஹாமிதः ॥ சரு ॥

*ஜயந்தஸ்தாந்தரிக்ஷஸ்து விதத்ய ம்ருகஷ்யா ।
ஸுகீர்வொ ரொமத்வய்ஸ்து திதிஸ்தெகெகஹாமிதः ॥சசு॥

ஸுஸாத்யஷ்டஸுரஸ்ரெஷ்டாः கொணெஷ்வ்யஷ்வதெஸ்ரயாः ।
வனவம் க்ரஹெண ஹ்ருஜீரந்து உணுமெகெ வாஹ்ருதெவதாः ॥

வ்ருவ்ருத்ருக்ஷிணவஸாஸு வத்ஹ்ருக்ரமம் விதுः ।
ப்ரஹ்மாணம் அதிரீக்ஷ்யதெ ஷ்ரிதாः வ்ருவ்ருவதெஸுரயாः ॥

மஹேந்திரன் – ராக்ஷஸன் முதலியவர்களும், புஷ்பன்-பல்லாடகன் முதலியவர்களும், நான்கு நான்கு தேவதைகள் நான்கு நான்கு ஸ்தானங்களுடையவர்களாவார்கள்.

* ஜயந்தன் – அந்தரிக்ஷன் – விததன் – ம்ருகன் – ஸுக்ரீவன் – ரோகன் – முக்கியன். திதி – இவர்கள் ஒவ்வொரு பதமுடையவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக, வாஸ்து தேவதைகள், மண்டூகபதத்தில் முறையே, ஸ்தானங்களை புஜிக்கிறார்கள். 47

---

*ஸுஸம்மதாயெ-ஸாயம் ஸ்லோகः வனவம் ஸொயநீயः —

வஜ்ரநயாத்யாஸ்து வாஷாத்யாः தயாதளவாரிகாதயः ।
நாமாத்யாஸ்து அதவி-ம்ஸுத்வாஷ்ரு கவதெஸ்ரயாः ॥ உதி

* இந்த விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே இதை, இவ்விதம் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பர்ஜன்யன் முதலியவர்கள், பூஷா முதலியவர்கள், தௌவாரிகன் முதலியவர்கள், நாகன் முதலியவர்கள், இவர்கள், இந்திராதிகளைச் சேர்த்து 24 தேவதைகள், ஏகபதாதிபதிகள் ஆவார்கள்.

ஷட்வம்ஶகோகர்ணயம் அதஸ்யஸ்யம் அதஸ்ஸிரஸி ।
தஸ்மிந்யாம் வாஸ்துவாஸ்துஷம் நிகஸ்ஜம் வ்ராகஸ்மிஸம்
விதஸ்ஃ ॥

தஸ்யாதிஸாம்மம் விஜ்ஞேயமாயஸ்கொ நாஸ தெவதா ।
வாவிம்ஶ்ராதக்ஷிணஹஸ்தஃ: வாவிம்ஶ்ரஃ: கக்ஷஸ்தஸ்யதெ ॥நெ॥

சூவஸ்ரெவாவவஸ்வஸ்ரு வாகஸ்கோ வாஸதொ ஹஸ்தஃ ।
விவஸ்வாந்து உக்ஷிணம் வாஸ்ரும் வாஸவாஸ்ரும் உஹீயஸஃ ॥ நிக ॥

உய்யெ ப்ரஹ்மயஃ காயஃ ஶித்ரஃ: வஸ்ஸ்ரும் வியீயதெ ।
உம்ஶ்ரஸ்ரெவெம்ஶ்ராஜஸ்ரு உக்ஷிணஃ வாஸ ஸ்ரம்ஸிதஃ ॥

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுக்தி கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷனனவன், பூமியில் ஆறு முதுகெலும்பு களுடையவனும், ஒரே ஹிருதயமுடையவனும், நான்கு, மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்) உடையவனும், மிகக்கூனலான சரீரமுடையவனும், கிழக்குதிக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் என்று கூறுகிறார்கள். 49

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன் என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம். ஸாவிந்திரன் கக்ஷமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விரு வரும் முறையே இடது கக்ஷமும் இடது புஜமுமாம். விவஸ் வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹீதரன் இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும். மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரன் - இந்திரராஜன் இருவரும் வலது பாதமென்று

ரூஜெரா ரூஜயொ வாஸவாஶ்ரதே கூயொஸ்வ: ।
வஜ்ர ரிஹாமஸையே த வம்ஶாஷ்டே வ்ராம ஆஹ
உவாஃ ॥

வஜ்ர ஏயே த ஜோணி வ்ரஹாஹ்ரயஸ்ய தே ।
நிஷ்கடாம்ராஷ்ரிராஜ்ஞயா: உதேயுஷ வ்ரூஷ: ஷ்ரத: ॥

மரஹெ மரஹெ உக்ஷ்யாணாம் ஸ்ரஹாஸ்ரஹகர: ஷ்ரத: ।
தஷ்யாம்மாநி மரஹாம்தெஸ்ரு விதாஸ் தெஜொவவீஜயெகு ॥

வ்யாயஜ்ர யோஹம்வ்யம் ஹத்ரம்மெ த வம்ஸ்ரிதாஃ ।
தஷ்டாகு வரிஹரெஜிதாஸ் வ்ரூஷ்டாம்மம் த ஸவ்யோ ।
அக்ஷாரிம்ஸ்ரு வம்ஜெதே ஜெவதாநாம் ஸஜ்ஜய: ॥ ருசு ॥

கூறப்படுகிறது. ருத்திரன் – ருத்திரஜயன் இருவரும் இடது பாதமாம். இத்தகைய வாஸ்து புருஷன் அதோமுகமாக (பூமியை நோக்கி முகத்துடன்) படுத்திருப்பவனுவான்.

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாக மான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அம்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமி யின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹிருதமாகக் கூறப்படுகிறார். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறைந்துக ளெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வாஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாஸ்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள் தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்கின்றவராகிறார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54½

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களிலேலே பீடிக்க ல்லாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங் களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங் களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

ஸஷாஷாம்ஸே கஸ்ய ஸஹ்ஸ்ரவாநாம்
உஷ்மாம்ஸம் வ்யஞ்ஜநம் ஷோஜஸாநாம் ।
ஸஷாநாம் க: ஷோஜஸாநாம் வஹாமம்
மஜ்ஜாகாவ்யே ஸ்ருஜ்ஜிரே தைதிரே(தத்வதெ)ஷு ॥

வரமஸாயிவதெ நவஹாமஹாக்
கமஜோ ஜுவதஸ்து அதுஸ்ஸுரா: ।
ரஸ(யுத)வதாஜிவதா ஹி விதிக் ஸ்ரிதா:
ஸஹிரமைகவதாஸ்ஸகஜாமரா: ॥

இதி மயமதெ வாஸ்துஸாஸ்ரே வதெவதாவிந்யாஸோ நாம
ஸப்தமோத்யாய: ।

வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை பீடிக்காமல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டூகபதத்தில், பூமியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் – விவஸ்வான் – மித்திரன் – பூதரன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் – அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மாம்சமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னாலிருக்கும் ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

ॐ சுவஷ்டகொய்நாயः ॥

தெவாநாம் ஹவஉஹ்நாம் வயுகஃ வியீயதெ ।
ஹாஃநயாஹதய் ஃமெஃண ஹ்ரஹ்ஹீநாம் யயாகூழி ॥ க ॥

மநுஷாஜ்ஞெ யஃமெந வயஹா உயுஹவிஃஷா ।
வாயஹளஉநுஷாஜெஹ ஹ்ரஹ்ஹ்நாம் ஹஉஃயெகஃ ॥ உ ॥

சூயஃகெ மநுஹகூஃய் ஹ்யாகஃ ஃஷாஹளம் அ திநுநி அ ।
விவஹ்வதி விநிகூஷிவம் உயி உஷவஃா அ திகூரகெ ॥ ங ॥

உஹீயதெ ஹவெஉஹுதெவதேவஃயுஃ: ஹ்ரூத: ।
வஜஃந்யஹ்யாஜ்யதெஃஹ்ரூய் ஹவநீதம் ஹவஃஷ்கழி ॥ச॥

எட்டாவது அத்தியாயம்

அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹாதி தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது, ஸாமானியமாகவும் சேர்த்தும் முறையே கூறப்படுகிறது. (1)

கந்தம், புஷ்பமாலை, தூபம், பால், தேன், நெய், பாயஸம், அன்னம் அல்லது பாலும் சாதமும், பொரி இவைகளினுலே பிரம்ஹஸ்தானத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சூரியனுக்கு பழமும் பக்ஷியமுமாகும். விவஸ்வானுக்கு மாஷான்ன (உளுந்து அன்ன) மும் எள்ளுமாகும். மித்திரனுக்கு தயிரும் தூர்வையுமாகும். (தூர்வை - அருகம்புல்) மஹீதரனுக்கு பாலாகும். (இவைகளினுல் பலி கொடுக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) இவ்விதமாக உள்ளே இருக்கும் தேவதைகளுக்கு பலி கர்மாவானது கூறப் பட்டிருக்கிறது. 31/2

1. பர்ஜன்யனுக்கு நெய்யினுலே பலி கொடுக்க

உம்ரூகொஷெ அ வாஷம் அ உயாகுஹாஹ்ரு ஹாஷுரெ ।
ஹதயுகெ உயாகம் உஉயாகு ஹ்ரூராய நவநீதகழி ॥ ஞ ॥

ஊஷம் ரஜநிஅமணம் அ மமநவ்யு வஹ்நிம் உஷெகு ।
உஹ்ராஜ்யம் தமரம் (அ உஷெகு) வஷ்ரெ: ஶிம்பாஹ்நம்
வஹ்நி வாயவழி ॥ சு ॥

கம்பூஹ்நம் விதயெ ஶீயு ராக்ஷஷெ வஹ்நிரிஷ்யதெ ।
ஶிம்பாஹ்நம் கூஹரம் யாஷ்யெ மாஸுவெஷவிஹ்ந மாஸுகழி ॥ எ ॥

ஹ்ரூம்மராஜெஸ்ரிஷகவ்ய: வ்யாகு ஊஷெ ஷகவ்யுளஉஹ்நம்
விஷ்ரு: ।
நிஜ்ஷுள தெஹுவிணயாகம் வீஜம் உளவாரிகெ வஹ்நி: ॥

வாஹ்ரீவெ ஸொஉகம் வாஷ்டஹுகெ வாஷ்டதொயகழி ।
வராணெ வாயவம் யாதயம் ஸொணிதெஹாவாஹ்ரெ வஹ்நி: ॥

வேண்டும், 2. ஜயந்தனுக்கு வெண்ணெயினுலேயும், புஷ்பத்தினுலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினுலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்தியகனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினுலும், 6. பிருசனுக்கு வெண்ணெயினுலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினுலும், 8. அக்நிக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிம்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. வித்தனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராக்ஷஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமும், 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மத்ஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளுப் பிண்ணாக்கும், 17. தெளவாரிகனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும்) 18. சுக்ரீவனுக்கு மோதகமும், 19. புஷ்பதந்தனுக்கு புஷ்ப

வஸிஷ்டம் தண்டமும் ஸோஷ மொமை வஸ்த்ரங் ஸுஷ்ட
ஸுவர்ணகழி ।
ஷ்வேதம் ஹாரித்ரகம் வாயள நாமை உத்யம் அ ஜாஜகழி ॥டி॥

யாதஸ்யவர்ணம் ஹி உவ்யஸ்ய தயி வவிஷ்ட வஸுதிழி ।
மாஷளதனம் த ஹஸ்தாடி மொதை உத்ஸளதனம் தஸெகி ॥

ஸுஷ்ஷாம்ஸம் ரமை உத்யாங் தெவஸாதனி மொதகழி ।
உதிதள (சூதிதெ:) கிஷ்ணஹக்ஷ்யண சூர்ணாஹ்ஸம்
வவிஷ்டீஸகை ॥ கஉ ॥

ஜாஜம் யாதஸ்யம் வவிம்ஸ்ரவ்ய வாவிம்ஸ்ரை மஸுதொயகழி ।
ஸுஷ்ஷெதஸ்ஸ்யா உத்ஸ அவர்ணவிம்ஸ்ரம்ஸ்ரஜாஜயொ: ॥ கங ॥

ஸுஸ்ரை ஸுஸ்ர ஜயெ ஸாம்ஸம் ஷ்வீஸ்ஸாவாவவஸ்ஸுஸயொ: ।
சூஸுஷ்டம் ஸுஸ்வஸாம்ஸம் அ ஸம்வகஷ்ஷவஸாம்ஸகழி ॥ கச ॥

ஜலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன் அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும், 24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள் நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்னமும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும், 31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் க்ஷீரான்னமும், 32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், விசேஷ பலியாகக் கொடுக்க வேண்டும். 12

ஸவிந்திரனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸாவிந்திரனுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸ்ஸும், இந்திரராஜனுக்குப் பட்டத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாமிச

ஸர்வராஜ்ஞாம் அபரிஹார்யோ விதாயகோ வலிः।
வஸுதாயாஸ்ச விஷ்ணோர்யாம்யஸ்ய ஸோமஸ்ய ச॥ கரு॥

ஸாயாஹ்னவலிஸ்து ஸஹஸ்ரதம் வஸ்வர்தம் தயி।
ஸவைஷ்ணவி தைவதானாம் மஹாஸ்தானி ஸதைக கரஸாக்ஷ॥கசு॥

கதயகா வாயு வைஸ்ரா வா வலியாஹ்னயோ மயகா:।
ஸமதயாஹ்கரஹ்னயாஹை: வஸுததைதா யயாகரஸி॥ கள॥

ஓங்காராதி நமோந்தை ஸ்வஸ்வநாமாஹியாய அ।
உக்தா வலிவ்ம் ஜலம் வஸ்த்ராக் ஸாயாஹ்னவலிம் உதைக்॥

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மத்ஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலிகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூதனைக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராக்ஷஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பலி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பலி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பலியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பலிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங் களைச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நமः என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினுலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, முதலில்

*ததஷ்ஸ்யாமஸனிம் வஷ்ஸாக உஷ்யாதேயம் தயா ஸுய:।
ஷ்ரோஷீணாம் த ஸுணுஹிகவஸே வாஸஷ்ஸாயிகே ॥ கூ॥

ஸுஹவஷ்ய ஸெவதாஹ்யவம் வ ஸுவெஷ்டூஷியிதாகரஷ்ஸாக்ஷ்।
விஷஜஷ்யெததெதா ஸெவாஸு விஷ்யாஷாயஷ்ஷம் த ஸம்தரவக்ஷ ॥

ஸ்ருஷ்ணாம் ஸாஹ்யஸெவாம்ஷ்ஷ ததஷ்டூஷ்டவஸே நஷ்யஹொக்ஷ।
ஸெவாஸுயவியாநாயஷ்ஷம் *ஷாஸாயஷ்ஷம் தெ வ்ருகீதிஷ்தா: ॥

ஜலத்தை விட்டுப் பிறகு ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.* 18

புத்திமானுக இருப்பவன் பிறகு அந்த தேவதைகளுக்கு விசேஷமாகக் கூறியிருக்கிற பலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு அதன்மேல் ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

கிராமாதிகளில் மண்டூகபதம், பரமசாயிபதம் இவை களில் முன்பு கூறியுள்ள விதியின்படி தேவதைகளைத் திருப்தி செய்து விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு (கிருஹாதி) விந்யாஸார்த்தமாக பிரம்ஹாவை யும், பாஹ்யதேவதைகளையும் (ஆர்யகன் முதலான தேவதைகளையும்) அவரவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில், மந்திரங்களுடன் நியாஸம் (பிரதிஷ்டை அல்லது ஆவாஹனம்) செய்யவேண்டும்.

இவர்கள் தேவாலய நிர்மாணத்திற்காகவும், * நடப்புப் பாதைக்காகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு

---

*ததஷ்ஸ உதீயத:வஸுவஷ்ம், ஹ்ருதயாய நஷஹொஷ்டூ ஹாயா-ஸுணவஷ்ம் உஷெஸ்ஸ। உதி ஸுயிக: வாம:।

*ஸுஜாயஷ்ஷம் உதி வாமாதஸுழ।

* ஹ்ருதயாய நம: என்று சொல்லி ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அதிகபாடம்.

* அரசனுக்காகவும் என்பது பாடபேதம்.

ஶேஷாஶ்ச நிஷ்டாஸ்ஸர்வே ரக்ஷார்த்தம் து நிவேஶிதா: ।
ஸவம் த்ராமாதிஷு ப்ரோக்தம் ரஹஸ்யமிதமீரிதம் ॥ ௨௨ ॥

கூதோபவாஸ: ஸ்ஸபதி: ப்ரஹாதே
விஶுத்தஹோமவிகலம் தூஹீக்வா ।
விஶேஷஸாமாந்யபலிம் ஸுராணாம்
யதோக்தநீத்யா விதயீத ஸம்யக் ॥ ௨௩ ॥

இதி மயமதே வாஸ்துஶாஸ்த்ரே பலிகர்மவிதாநம் நாம
அஷ்டமோத்யாய: ।

ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் ரக்ஷைக்காகக் கூறப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கிராமாதிகளுக்காக ரஹஸ்யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமானது, இங்கு இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்தபதியானவன், முதல்நாள் உபவாசமிருந்து காலையிலெழுந்து, ஸ்னானாதிகள் செய்து சுத்தனாக இருந்துகொண்டு பலிஹரணத்திற்குக் கூறியவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு, கூறியிருக்கின்ற முறையின்படி, தேவர்களுக்கு ஸாமானிய பலியையும் விசேஷ பலியையும் நன்கு செய்யவேண்டும். 23

பலிகர்மவிதானமென்ற எட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்.

சுய நவமோத்யாயஃ ॥

ம்ராமாதீநாம் மாநம் விந்யாஸம் அாவி வக்ஷ்யதெ விதிநா ।
தண்டாநாம் வஞ்சதம் க்ரோசம் தத்ஸ்ரீ முணமர்த்தமவ்யூதம் ॥

மவ்யூதம் தத்ஸ்ரீ முணம் ஹ்யஷ்டஸஹஸ்ரம் தூ யொஜநம்
விதாக் ।
சுஷ்டதநுஸ்ஸ்ரீ தூரஸ்ரா காகணிகா தஸ்ய தூர்முணம் மாஷம் ॥

மாஷஅதூர்வர்த்தநகம் தக்வஞ்சமுணம் ஹி வாபிகா
கயிதா ।

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்-அளவு) அவைகளின் விந்யாஸத்தையும், (விந்யாஸம் - அமைக்கும் முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல் நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும். (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெயர்.

வாடிகயா யுக்தமுணிதா ப்ராமகுடும்பாவநி: ஸ்ரேஷ்டா ॥

ஸவம் ஸூமதமாநம் உண்ணெஸ்தேஷாம் து வக்ஷ்யதெ மாநம் ।
ப்ராமஸ்ய ஸதஸஹஸ்ரை: உண்ணெ: பர்யந்தமாந-
மிதமுக்தம் ॥ ௪ ॥

விம்ஸதி ஸஹஸ்ரஉண்ணாக் தக்ஸமவ்ருத்யா து பஞ்சமாநம்
ஸ்யாக் ।
ப்ராமெ விம்ஸதி ஹாமெ குடும்பஸூமிஸ்தெகஹாமெந ॥

உண்ணெ: பஞ்சஸதைர்யுக்தீநம் ப்ராமஸ்ய மாநமிதம் (உக்தம்) ।
தஸ்மாக் பஞ்சஸதத்யா யாவக் விம்ஸக்ஸஹஸ்ரஉண்ணாந்தம் ॥

வர்தனகத்தைப்போல ஐந்து மடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு வாடிகை என்று பெயர்.

வாடிகையைப்போல, நான்குமடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு சிறந்ததான கிராம குடும்பாவனி என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பூமியின் மானமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி அவைகளின் அளவைத் தண்டமானத்தினால் (கோலின் அளவினால்) கூறுகிறேன். 3½

கிராமத்திற்கு லக்ஷம் கோல்களினால் பர்யந்தமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கிராமத்தின் எல்லைக்கோடிகள் வரையில் லக்ஷம் கோலளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகலம் நீளம் இவ்விரண்டுகளின் அளவுகளுமாகும்.)

இருபதினாயிரம் (20000) தண்டம் முதல் முறையே, 20000 தண்டம் வீதமாகக கூட்டிவர, கிராமங்களின் மானமானது ஐந்துவிதமாகும்.

கிராம மானத்தில் 20ல் 1 பாகம் குடும்ப பூமியாகும். (ஜனங்கள் வஸிக்குமிடம் 20ல் 1 பங்காகும் என்பது கருத்து.)

வெ ராகூம் அக்வாரிம் ஸஹ்ரூம் ம்ராஃவ்ய் ஸாநஸிஹ்ழ ।
ஸிவஹஹ்ர்ஸ்ணோநம் வாய்ஃவஹவ்ம் வஹவ்ர்ஸ்ணம் அ ॥

நவஸ்ரதய் வஹ்ஸ்ரதம் வஹ்ஸ்ரதம் தி்ஸ்ரதஸிதி அ
விஹ்ஸ்ராழ ।

நமஸ்வய் வஹவ்ர்ஸாஸிவஹவ்ர்ஸ்ராகூம் அ ஸ்ணோநம்
வ்யாகூ ॥ அ ॥

நமஸ்வ்யாஷ்வஹவ்ஹ்வெஃ: ஸ்ணை: வய்ஃஞோநஸிஹ்ம்
(ஸ்நம் வ்யாகூ) ।

ஸிஸிவஹவ்ர்ஸ்கூயத: ஸிவஹவ்ர்ஸ்ராகூம் அதவ்ய்யம்
ஸ்நழ ॥ கூ ॥

குடும்ப பூமியானது ஐநூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐநூறு (500) கோல் வீதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நாற்பது (40) விதமாகும். $6\frac{1}{2}$

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைந்நூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தொள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐநூறு 500 கோல், முந்நூறு 300 என்று ஏழுவிதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இநப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எல்லைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிநந்து இரண்டாயிரம் கோல்வீதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எல்லையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

மராஃ வெடு: கவ்டுயே ஒ மு நமஸிதி அ வணுவியம்।
ஒணைவொ ஷ்; ஃ ஊதம வகேஷ்யஹம் தி தி ஹொஒ ஹிஸ்ஸாமாம்॥

அதஸயிகஷவஷ்டிஒண: மராஹ்ஸ்ஜீநஹீநஸிதி கயித: ।
மராஹ்ஸ்ய ஸயஹ்ஸ்ய ஜிமணம் தி மணம் தயொதஹம்
வொகுழி ॥ கக ॥

ஷடுவணுாஸ்ஸ ஜிஸ்ஸதம் ஹீஸ்ஸம் வெடும் ஸவிம்ஸ்ஸதி
தி ஸ்ஸதழி ।
ஸயஹ்ஸ்ஸதஹவெவம் ஸஅதஸஸீதி தி ஸ்ஸதஒணழி ॥ கஉ ॥

கஷ்ள அக்ஷாரிம்ஸ்ஸ அதஸ்ஸ்ஸதம் ஆஒஸ்ஸம் அ வணுஸ்ஸதழி ।

(ஜனங்கள் வஸிக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2, கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமுள்ள அவைகளின் அளவுகளை தண்டமானக்திஞல் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது அதமாதமமான கிராமமாகும்.

அதைப்போல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தார முள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிரமமாகும். 11

இருநூத்தி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி இருபது 320 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தார முள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நானூத்தி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது அதம கர்படமாகும்.

UGC - JRP
CONTINGENCY GRANT
NAME:

ஷட்ஸப்ததிவஞ்சுஶதம் ஹீநம் மய்யோத்தமம் அவர்வ-
(ர்வ்)டகம் ॥ கந ॥

அக்வாரிம்ஶக் ஷட்ஶதமயமம் தூர்மம் அதூஸ்ஸப்தஶத-
தண்டம் ।
மய்யமமுத்தமதூர்மம் ஸப்தஶதம் ஷஷ்டிரஷ்டள ஹி ॥ கச ॥

ஆத்ரிம்ஶதஷ்டஶதகம் நமரம் ஷண்ணவத்யஷ்டஶததண்டம் ।
ஷஷ்டிர்நவஶதமயமம் மய்யமமுக்கூஷ்டமிதி யமாஸம்வ்யம் ॥

ஷொடஶதண்டவிவூஜ்யா வ்ரத்யெகம் நவவிதம் ஸவதி ।

ஐநூத்திநபது 520 தண்டமானமுள்ளது மத்திம கர்படமாகும்.

ஐநூத்தி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது உத்தமகர்படமாகும். 13

அறுநூத்தி நாற்பது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம துர்கமாகும்.

எழுநூத்திநான்கு 704 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம துர்கமாகும்.

எழுநூத்தி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது உத்தம துர்கமாகும். 14

எண்ணூத்தி முப்பத்திரண்டு 832 தண்டமான முள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணூத்தறுபது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானமானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960 தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகர மானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்.

ஸ்ரீமுணம் த்ரிவாதமத்ரம் வாதம் தெஷாம் ஶுவாயதம்
விவுனாக் ॥ ௧௬ ॥

வ்யாஸஷ்டஷ்டாம்ஶைகம் அதுரஶ்ரம் வா யதெஷ்டம் ஸ்யாக் ।
தஸ்மிந் விவுனாயாமெ தஸ்ஸைரொஜைஃ ப்ரமாணமாத்தவ்யம் ॥

ஶெஷம் வாடபராத்ரம்*(த்ரம்) ப்ராமாதிஷு ஸர்வ-
வஸ்துஷு அ ।
சூயாதிஸம்பதத்ரம் வ்ருஜிம் ஹாநிம். அ யஷ்டிஹி: கூயாக் ॥

சூயவ்யயக்ஷ்யொந்யாயுஹி(ந்யம்ஸெ)ரத திதிஹிஶ்ச
வாரெஶ்ச ।

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது எட்டில் (8ல்) ஒரு பங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான் விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினாலே ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீத மிருப்பது வாடபூமியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்.

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து, கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நக்ஷத்திரம் 3, யோநி 4, ஆயுள் (அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்து மானத்தி

---

*பராஸ்தம் உத்யவி பாமாந்தரம் ।

யஜமானவஸ்து நாமநக்ஷத்ரேணாவிரோதியாகிவ யதீ ॥ கூ ॥

தந்நாமநக்ஷத்ரம் மந்ஹீயாத் *வாஸ்வம்வத்தேர்ஜ்ஞ்மர்க்ஷம் ।
வ்யாஸாயாமஹீனே வஸ்து நியமேனதிதிநக்ஷத்ரயுக்தே (ஹ்ருதயுக்தம்) ॥ உ ॥

சூன்யவ்யயவர்ஜிதம் நாமவைரஷ்டாவஹ்ருத்ஸ்ருஷ்டி ।
யோஜ்யோஹிம்ஹ்ரவ்ருஷவாமஜகாகாஶ்வயோநிமணாஃ ॥ ஊ ॥

சுஷ்ள யொநய உதிதா யுஜஹரிவ்ருஷஹஸ்திநஃ ஶுஹ்ரஃ ।

னுலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமான னுடைய நாம நக்ஷத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது, ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தை (அகலம் நீளம் இவை களின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும் தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5, கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும் யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

---

*வாஸ்வம்வத்தேர்ஜ்ஞ்மர்க்ஷ ।

வாநமவி வஹாஹி மாணிதெ தீர்நவாஹதயா ஹரும்
வயः (தாயகூ) ஸிஷ்டி ॥ உஉ ॥

நக்ஷத்ரம் வரிணாஹெ *தீர்மாயாவெ திதிய ஈஸஹரதெ।
வாரம் வரிய ஈவம் வயாகூ வாயெவெம் வவ ஈவஹா
கரணீயழி ॥ உகூ ॥

சூயாயிகூஉ ‡ஹாவஉம் வயஉயிகும் வவ ஈநாமம் வயாகூ ।

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத்திரத்தை அசுவதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

---

*சுதெரவம் வாரொ யொஜயः —

தீர்மாதயாவெ திதிஹியிஹரதெ வயாகூ ।
வாஹ்ரும்ஸெ மரஹமாணிதெ வஹஹரதெ வாரஉாகூ
உவஸிஷ்டி ।
தஹீந யாமமாணிதெ வயாகூ நவஹிநி ஈவெவஸிஷ்-
உம்ஸிஹ ॥

‡ஸாஹஉம் உதி வாரொஹெஉः ।

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினைந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால் 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

விவரீதே து விவரீத்ய தஸ்மாத் ஸ்ரேயஸ்கரீமிச்சேத்
கதஸ்வஸ்தி ॥ உச ॥

ஆதஸ்ஸஹஸ்ரவிஷ்ரேஷ்டிதஸ்ய தத்தோத்தமம் க்ராமம்।
ஓம்ஹ்ரீம்ஹ்ரைம் உச்யஸ்வயம் ஸ்வாஹாஹ்ரைம் நம:॥

ஸஹஸ்ரவிப்ரைர் உச்யதோத்தமித்யஹீஷ்டம் ஸ்யாத்।
ஷட்ஸ்வாஹாஹ்ரைம் உச்யஸ்வயம் தத் வஜ்ரஸ்வாஹாஹ்ரைம் நம:॥

ஸ்வயதோத்தமம் தத் ஆதத்ஸ்ஹஸ்ரஹ்ரைம் ஸ்வாஹா
ஸ்ரீம்ஸ்வாஹாஹ்ரைம் நம:।

ஆதாயம் அதிகமானால் அது சௌக்கியத்தையளிக்கும். வியயம் அதிகமானால் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும். ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தையளிக்கும். ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னீராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினாயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது உத்தம மத்தியம கிராமமாகும்.

எண்ணாயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது, உத்தமாதம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆறாயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடம் மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராமமானது மத்திம அதம கிராமமாகும்.

---

†ஸ்யிஷ்டம் ஊனி வாம்ஹை: ।

சுயஉஹம் ஜிஹஹவொ்ரயஉயஉவெவ நிஜி-ஷ்ஷழி ॥

ஹாஹவொ்ரஜி-ஜஹம்வெய்நீ-ஷ்ஸொத்தஉஹாஹ-
ரயாயா-ஷ: ।

ஹத்தரவெதரயஉஉய்ஷ்ஜிஹ வஜ்ஜுரவெதத்த-நீயாவுழி॥

ஹரஷ்டரதம் த-ஜிம-ணம் கி்ர்ம-ணம் வெஹாயிகம்
தயாரீதி: ।

§சுஷ்டாஷ்க(யிக)வஜ்ஜாரகி் யாதி்ர்ம்ரஜ்ஜு கி்ர்ரஷ்ஸள ஹி ॥

யாஉரஷொஉரவிவொ்ர: உரஹெஉம் சூஷ-உ்ரகம் கீ்ராழி ।
சுதயஉரகூ்காரம் அெகி யாதம் உரஹ்ரஹ-ரயாஜ்ஜெகாழி ॥

நாலாயிரம் 4000 பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கும் கிராம மானது அதமோத்தம கிராமமாகும்.

மூவாயிரம் (3000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற இடமானது அதம மத்தியம கிராமமாகும்.

இரண்டாயிரம் (2000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராமமானது அதமாதம கிராமமாகும்.

ஆயிரம் (1000) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராம மானது நீசோத்தம கிராமமாகும் என்று சில்பாசார்யர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எழுநூறு (700) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராம மானது நீசமத்தியம கிராமமாகும்.

ஐநூறு (500) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்கின்ற கிராம மானது நீசாதம கிராமமாகும்.

முறையே, நூத்தெட்டு 108 (1) பிராம்ஹணர்கள் அதைப்போல் இருமடங்கு 216 (2) பிராம்ஹணர்கள் மும்மடங்கு 324 (3) பிராம்ஹணர்கள், நான்கு மடங்கு 432 (4) பிராம்ஹணர்கள், எண்பது 80 (5) பிராம்ஹணர்

---

§உரஹெஉஹஉய-உநாய-உம் 'சுஷ்டாயிகவஜ்ஜாரகி்' உதி வாரொயதம் யாதூழிதி ஹாதி ।

வனகசுடூம்விஹரெதம் சுபிகம் வ்யாஜெகஹொம
ஶிதி சுயிதழி ।
தவ்ய வுவாயுயஶிஷ்டம் ரெஷாணாம் உணகாஜீநி ॥ நக ॥

யுமூர்த்யுமூவிஹாரெ: ஶிவியம் வ்யாசு வவஷுவஹுதி
விதயாவழி ।
யுமெ வுஶிதரவயம் வ்யாஜுவரெ வஜுயயுரெ அ
வீயீ வ்யாசு ॥ நஉ ॥

சுரெயாதயுவம்சுரஜுஜுஹம் வ்யாசு வவஷுஜஞுஶாழி ।
உணகஉவாம் வுவஹ்சுகஶித ஊவுஷும் வுதுவாம் ரெவ ॥

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது 50 (7) பிராம்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள், பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினறு 16 (11) பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது க்ஷுத்ர (சிறிய) கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10) விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுக்மம் என்றும், அயுக்மம் என்றும் இரண்டுவிதமாகும். (யுக்மம் - இரட்டை வரிசை. அயுக்மம் – ஒற்றை வரிசை.) யுக்மத்தில் ஸுத்திர பதம் இருக்கவேண்டும். அயுக்மத்தில் பதத்தின் மத்தியில் வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்றேடொன்று சேர்ந்தால், அது ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

---

†யுமெ விதயாவெ உதி வாஸாஜுழி ।

*64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அல்பபிராமம் 10 விதமாகும்.

வஸ்ஸாகு வ்ருகீணாகோ வ்யாகு ஸந்யாவதிம் வாமயே
வழி ।
வ்யாகு ஸ்ரீவ்ருதிஷ்திதெ தெவாவஷ்வியம் ம்ராஜ்ஞிஷ்டி ॥

வவெஷாம் ம்ராஜாணாம் உம்மருவீயஸ்யாவ்ருதா பஹிஷ்கூ
பஹிः ।
ஸ்ருஹஸ்தாநம் ஹ்யஹ்யஸ்திதம் (ஹ்யஸ்திதம்) தஹிதெவாஸுயம்
தா வா வீழி ॥ கரு ॥

வநகுஷித்ரு அதாஹிः வஸுஹிரவி காஜ்ஞெவ்ரு
ஸாமதிதிः ।
வ்ராகுவ்ருத்ரு ம்ருதஸாமா ஜ்ஞுஷ்ணஹாவயாவ்யாவ்ருதெ ॥

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, ப்ரஸ்தரம் 3, ப்ரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, பராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீ ப்ரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள வீதியினுல் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும் அதற்கு வெளி யில் வீதி இருக்கக்கூடாது. (மங்கள வீதி – தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற் கான வீதி.)

ப்ரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளதும், கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

---

§ஓம்ஹா உதி வாஸாஞுழி ।

மய்யமயுக்தாவீதீ ப்ரஹ்மாவ்யா ஸைவ நாஹிஃ ஸ்யாத் ।
ஆரஸமெதாவீதீ ராஜாவ்யா அ ஜிவார்ஸ்வதஃ க்ஷுத்ரா ॥

ஸர்வாஃ கூபிமகாவ்யா மம்மனுவீதீ *தமைவ ரதமார்மம் ।
தியர்கர் ஆரஸமெதா நாராஅபதா இதி வ்யாதா ।
உத்தரதிஜ்ஜுவமார்மாஃ ‡க்ஷுத்ரார்மனுவாமநாவ்யபதாஃ ॥

ம்ராமாவ்ரதா மம்மனுவீதிகாவ்யா
பூராவ்ரதா யா ஜநவீதிகா ஸ்யாத் ।
தயொஸ்து ரத்யாஹிஹிதாஹிதா ஸ்யாத்
பூராதநெரந்யதமெஷ்வமெவம் ॥ ௩௯ ॥

நடுத்தரமான (மூன்று வில்) அகலமுள்ள வீதியானது பிரம்ஹ வீதி என்று கூறப்படும். அதுவே (அந்த கிராமத்திற்கு) நாபியாகும். (நாபி – தொப்பிள்)

மத்தியில் துவாரங்கள் (சந்துகள்) இருக்கின்ற வீதியானது ராஜ வீதியாகும். இதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிறிய சந்துகளிருப்பதாகும். 37

சிறிய வீதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் குட்டிமகம் என்று பெயர்.

ரதம் செல்லக்கூடிய மார்க்கமானது, மங்கள வீதி என்று கூறப்படுகிறது.

அதற்குக் குறுக்கே வழியுள்ளதானால், அதற்கு நராச பதம் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. 38

வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற மார்க்கங்கள் க்ஷுத்ரம் என்றும, அர்களம் என்றும், வாமனம் என்றும் பெயர் உள்ளவைகளாம்.

கிராமத்தைச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, மங்கள வீதி

---

*ஸமெவ ரதமார்மா । இதி வாஂஜரம் ।

‡க்ஷுத்ராவ்யா வாமநார்மனுவதாஃ । இதி வாஂஜரம் ।

விஜமணவரிவ ணஂ வஹ யஂ மரு வ்யஂ
ந்ரவவணிமஹியா கஂ வஹ பதி கவ ரஂ ஹ்யாகி ।
கதிதாஜ கவாஹஂ ந்ராஜிதய அயதெஹ்ரிந
ஸவிதி வதிதம யகி தாவஹாநாஂ நிவாஹழி ॥ சடி ॥

வ்ராம உமஜ்ரஂ ஸாமஂ கக நீகா ரதஉணவத தரூயெ ।
ஹாரஅத ஷபயகஂ உணகவிதி ஹணயதெ ஊநிஹி: ॥சக॥

உணுவதெகாவீயீ வாவெயவஂ உணகஂ வெ்ராகழி ।
நவவஉயகெ ந்ராதெ வரிதொ ஸாமஂ வஹய த்ஹய
வஹி: ॥ சஉ. ॥

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்–புரம் இவ்விரண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். 39

பிராம்ஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களும் (க்ஷத்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவுக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககனீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மார்க்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர். 41½

தஷுக் வ்ராமஉமஸ்ராக் வ்ராஷ்ணீயீ உக்ஷிணாஸ்ரா ஹா ।
தஷுராக் வ்ராஷுக்ஷிணதொ உக்ஷிணவீயீ வ்ரதீஷுவா ॥

தஷுஉவாமவாத: வஸ்ரிஉவீயஸ்ர உத்தராத: ।
ஸவமொத்தராதஷுராக் உத்தரவீயஸ்ரா உவம் வ்ராஅஸ்ரிழி ॥

வனதக் வ்ஷுஹிகஉஷிதம் வ்ஷுஸ்ரயுராகூதஸ்ரா அதஉஷோமழி ।
வ்ராகூவ்ரதஸ்ரிழதஷாமெஉ: ஸ்ரிஹிஉஷமஷ்ரெஷ்ரஹி
ஸ்ரூதஹிஉஷயொ ॥ சரு ॥

வஷுஹிஉவி ஷடூஹவுஹிஉவி(ஹி)யூக்ஷம் வ்ருஹஉம்
வஷு ।

வ்ராமஷ்ரெஷ்ரஹ அதஹிஉஷஉஉஸ்ரிவவங்கநதுத
வஹஉஷாமெஉ: ॥ சசு ॥

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வட மேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிக் செல்ல வேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்த ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

உத்மத்ரஹியாகம் ஹ்யதக் வ்ராகம் வ்ரகீணாகம்
வஜ ।
வ்ராகவ்ரதயுத தஶாத்மைः வஜஹிரூத்மத்ர-
ஓயொத்ஹி: ॥ சள ॥

ஹிஹவஹிரய ஹியிஹி: ஷொபஹிஹ்வதஹிரவி
ஶாத்மைः ।
யாகம் நத்யாவதாம் திகூஷ அதஉரோரஹம்யாகுழி ॥ சஅ ॥

நத்யாவதாகூதயா வாஹ்ய ஆத்மொரவாஹ்யதொ
ஶாத்மைः ।
யாகூநத்மெகெயாகம் நத்யாவதாஹிதத்ரிதழி ॥ சக ॥

கூத்ய்ரவஷாத்ஹி உரோவிம்ஹதயம்மகெ(ம்ஹகெ)
ரூத்வ்வத்தே: ।
ஷஜ்ஜி: வ்ராத்ரவஶாத்மையாகம் ஹ்யதக்
வரூாமதிதி கயிதழி ॥ ருஏ ॥

பன்னிரண்டு (12) பதினென்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) மார்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங் களுக்கும் பிரகீர்ணகம் என்று பெயர் 46½

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி பதிமூன்று (13) பதினன்கு (14) பதினைந்து (15) பதினறு (16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்கு களிலும் நான்கு (4) வழிகளுமிருந்தால், இதற்கு நந்தியா வர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியா வர்தத்தைப் (நந்தியாவட்டம்பூ) போல பல சந்துகளும், உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு நந்தியாவர்தாபம். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு (18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

வ்ராக்வ்ரதயுதஸாமெஃ: ஸுஹஹிஷ்ஷமமெர்-
ஷுவெஷமமெஃ ।
ஷட்ஸுஹஹிஷவி யுக்தெஃ*விஃஸுதிஹிஃ வஜ்ரயா வஜ்ர ॥

சுஷஹிஷய வஸ்வஃமெர்ஃ: உஷமமெர்ஷ்ஷாஷ
விஸுதிஹி: ।
சூதெஜயஃஷ்ஷொஃஸுஹிஷஃமெஃஷுதெஜயஃஷ்தம யத்ர ॥

தஃஸ்ரீவ்ரதிஷ்டிதம் வ்யாஃ சுஷவியம் ஸ்ராஷஷ்டிஷ்டி ।
சுயவா ஸ்ரீவஃஸ்வாதிகஷ்வதெதவ்யம் தத் விந்யாஸஜ்ட ॥(53)॥

முகமாகச் செல்லுகின்றவழிகள் ஆறும் (6) அமைந்திருந்தால் அதற்கு பராகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 50

கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழிகள் ஏழும், வடக்கில் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) ஆறு (6) அல்லது ஏழும் (7) அமைந்திருந்தால், அந்த கிராமத்திற்கு பத்மம் என்று பெயர். இது மூன்று முதல் ஏழு வரையிலுள்ள வழிகளினுலே ஐந்து விதமாகும். 51

கிழக்கு முகமாக எட்டு (8) வழிகளும், வடக்கு முகமாக இருபத்தெட்டு (28) வழிகளும் இருந்தாலும், அல்லது கிழக்கு முகமாக பதினறு (16) வழிகளும், வடக்கு முகமாக பதினறு (16) வழிகளும் இருந்தாலும், அந்த கிராமமானது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் என்று கூறப்படும்.

இவ்விதமாக தண்டகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் 2. பிரஸ்தரம் 3. பிரகீர்ணகம் 4. நந்தியாவர்தம் 5. பராகம் 6. பத்மம் 7. ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8. என்று, கிராமங்கள் எட்டு (8) விதமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 52½

அல்லது *ஸ்ரீவத்ஸாதி விந்யாஸங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 53

---

*ஸ்ரீதிதம் வ்யாஃ ஊதி வாஸ்ரெ யுக்த ஊதி ஸாதி ।

*பதவிந்யாஸத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்பது கூறப்படவில்லை.

ஸ வெஷாம் ம்ராஹாணாம் நாஹிம் ம வெராதயெத்திஹாஸு ।
ம்ராதெ வாய மயஹெ வா உணெஹொவி தெவ
கதவ்ய: ॥ ருச ॥

ஸகரோத்யாஹமகாதம் விதயாஹாயாம் வதம்
வெயெம்ராஹயேத் ।
க்ஷேத்ரே ம்ராதெ ஸாமான்யாம் அக்வாரஸ்ஸாஷ்டயயெ ம்ராதெ ॥

ஆதஸ்ய ஷொடஸ்ய ஸாமான்யா ம்ராதெஷ்வேதாஸ்ரயஷ்டெஷ்வ உதா: ।
ஹயோதெவி உஹெம்தெ ராக்ஷஸவாதெ தே
வாஷ்டதவதெ ॥ ருசு ॥

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸகலவிதமான கிராமங்களிலும், நாபியை (கிராம மத்திய பாகத்தை) பிணைக்காமல் இருக்கவேண்டும். (வாஸ்துவுடன் சேர்க்காமலிருக்கவேண்டும்.)

கிராமத்திலாவது கிருஹத்திலாவது தண்டச்சேதம் செய்யவும் கூடாது. (கோலளவைப் பிரித்து கணக்கிடக் கூடாது.) 54

புத்திமான்கள், ஸகலபதம் முதல் ஆஸநகாந்தபதம் வரையில், கிருஹாதிவிந்யாஸார்த்த், பதங்களை கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

க்ஷேத்ர (அதம) கிராமங்களில் நான்கு (4) வழிகள் இருக்கவேண்டும்.

மத்தியம கிராமங்களில் எட்டு வழிகள் இருப்பதாகும்.

உத்தம கிராமங்களில் பன்னிரண்டு (12) அல்லது பதினாறு (16) வழிகளிருப்பதாகும். 55½

பல்லாடபதம், மஹேந்திரபதம், ராக்ஷஸபதம், புஷ்பதந்தபதம், இவைகள், துவாரயதந ஸ்தானமாகும். (இவைகள் போக்குவரவுக்கு வாயில்படி அல்லது வழி அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.)

। ஆராயதநஷ்டகம் ஜலஸமாஸ்ரயவி அகலாராः ।
விதயவஷெய ஜயஷெ ஸுக்ரீவாம்ஸெ அ
ஸுவ்யஷெவவஷெ ॥ 57ள ॥

ஹ்ரஸவ்ருஷஹ்ரம்மராஜஸ்ளவாரிகஸொஷநாமதி ஜலஸ்தாः ।
ஸ்தாநஸுவ ஆராணாஸ்ஷள (ஆஸ்ரய)ஷெவாலஷெகயிதாः ॥

தீர்கரம் வலுகரம் தகி வஷ்டகரம் ஆரவிஷ்டாரழி ।
தாரயிம்ஸொகஷெயம் அாய்யயம் வாஸ்துவிஜ்ஞாநம்
தகி ॥ 58 ॥

வவெஷாம் ப்ராஹாணாம் வரித: வரிவாவஹிஸ்ர
வவ்ராஸ்ர ।

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்கங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குறிய இடங்களும் ஆகும்.) 56½

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுக்ரீஸபதம் (3) முக்கியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜ பதம் (7) தௌவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலதபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களும், உப துவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (வீட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும். அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயர மிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காலின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

ஶ்ராஶயொவி நஶ்யா உக்ஷிணதீரெ தஶ்சிதாயாஶாः ॥ கூ ॥

நவநவ வஹ்ரயோநிவஹ்நிமெ யெய ப்ராஹ்மம்
தத: வாஸம் ஸெவெத் ।
ஶாந்தஷெய வைஶாஸம் கர்மோஹ்யம்கர்ம்யாகர்யா து ॥

ஸெவிகாஶாந்தஷஹாமெ விவ்ராணாம் வ்யாகே மஹஷெணீ ।
கஸெஶாவஜீவிநாம் வ்யாகே வைஶாஸெ தத்ர வா
விஜாவாஸாழி ॥ கூஉ ॥

தஷ்ஷிந வஹ்ரமணஹவநம் கர்மஸ: வ்ராமாஶிஷ்ஹாவ்யழி।

பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அதற்கு வெளியில் அகழியும் இருக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால், அது, அந்த நதியை அனுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபதமாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள பிரம்ஹாம்சத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிராம்ஹணர்கள் வஸிப்பதற்கான வீட்டு வரிசையை கல்பிக்கவேண்டும். பைசாசபதத்தில் கர்மோபஜீவிகள் வஸிப்பதற்கு, (தொழில் செய்பவர்கள் வஸிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்களை, முறையே கிழக்கு முதல் கல்பிக்கவேண்டும். 62½

ஸதஸ்யாஹ்யஞ்ஜரெ விப்ரதெவதாஸ்தாபநம் ஹவெத் ||௬௩||

ஶிவஹமத்யம் (ஸ்ய்ம்) அ ம்ராமாணாம் ஸம் (ஸவ்ம்)
ஸாஹ்யெ து வா ஹவெத் ।
ஹூம்மராஜாம்ஶகெ வாபி பாவகெ து விநாயகம் || ௬௪ ||

ஸெஶாம்ஶெ ஶிவஹர்ம்யம் ஸ்யாத் ஸளஸ்யெ வா நா
(ந)ஞ்ஜரெஷு வா ।
ஸாஹ்யெஸ்ய து மூஹஶ்ரெணீம் மாநெந விதிநா கு ரு ||

ஶெவாநாம் பரிவாராணாம் ப்ரொஅ்யமாஸ(க்தம்ஸ்தாந)
மிஹொஅ்யதெ ।
ஸூர்யபதெ ஸளரம் ஸ்யாத்மிபதெ காலிகா வெஶ்ம ||

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வஸிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலயமிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசானாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். ஸோமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங்களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்யபதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

ஸூர்ய்ஸாமே விஷ்ணுமூஹம் யாம்யாயாம் ஷண்ணுவஸ்தாநம் ।
ஸூர்ய்ஸாமே ஸூர்ய்ஸாம்ஸே து நைர்ஜ்ஜத்யாம் கேசவாலயம் ॥

ஸுக்ரீவாம்ஸே கணாத்யக்ஷ: புஷ்பதந்தபதேபி வா ।
சூர்யகஸவநம் நிர்ஜ்ஜதள வருணே விஷ்ணோர்விமாநம்
ஸ்யாத் ॥ ௬௮ ॥

ஸ்தாநகமாஸநசயநம் யாம்ந்யதஸ்மிந் க்ரமேண
ஶோத்ய(க்த)தலாத் ।
சயவா மூலதலம் வநமுபரிதலே ஸ்தாநகம் ப்ரோக்தம் ॥

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

யமபதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது (பிதிரு அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸுக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க வேண்டும். புஷ்பதந்த பதததில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனார் கோவிலை நிருருதி அம்சத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்.

வருணாம்சத்தில் (ஜலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம் இம்மூன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

அல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸுமதாலயமு ஸுமலெ ஸூம்மநூவெ ஸைவ
*நூவயாம |
மதிராலயமு வாயள மூவெ்ய காத்யாயநீ வாஸ: || ௭௰ ||

ஸொமெ யநத(தூயந)மூஹம் வா மாதூணாமாலயம் தத்ர |
ஸம்ஸெஸம்கரஸவநம் வஜ்ஜந்யாம்ஸெ ஜயந்தெ வா || ௭௧ ||

ஸொமெ ‡யநதமூஹம் வா ஸொஷவதெ வா வியாதவ்யம் |

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிம்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது மாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுக்ரீவாம்சத்தில்) கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்நில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை) கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை) யாவது, ஸப்தமாதாக்கனின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில் நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது சோஷபதத்தில் தநத(தந) கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

---

*ஜிநயாம உதி வாமாந்தரம் |

‡ஸொமமூஹம் உதி வாமாந்தரம் |

ததோ மஜாநநஹவநம் ஹ்யதிதள வா ஹாதகோஷ்ஹ்யாஶ ॥

ஹயெய விஷ்ணோர்ஹ்ய ததோ ஸஹாஸ்ணவம் வ்ரோதழி ।
ஹ்ருஷ்ஹ்ரோஹாஹ வாஹயாம் வா ஸஹாஹ்ரோநழி ॥७६॥

தஸ்ஹாத்ருஹாமெ †ஹரிஸஹாநம் ஹர்ஷிணெ வாத: ।
க்ரமஸஹதம் கழெ வ்ரதயபய வஸ்துயெய தோ ॥७७॥

யாஹ்ரயாஹவதெ அ ஹ்ருஹ்ரோநஷ்நவஹாமெ ।
வ்யவநீயாஜம் ஹாமம் வ்ராமாஹிஷ்ஹிகஸ்ஹ அ க்ரஹ: ॥

அவ்விடத்தில் (சோஷாம்சத்தில்) கணேசாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதிதிபதத்தில் மாதிருகோஷ்டத்தை ஸப்தமாதாக்களின் ஆலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (72)

விஷ்ணுவின் ஆலயமத்தியில் ஸபாமண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸபாமண்டபமானது, ப்ரம்ஹ ஸ்தானத்திற்கு ஈசானிய பாகம் அல்லது ஆக்னேய பாகத்திலிருக்கவேண்டும். (73)

அந்த ஸபாமண்டபமானது விஷ்ணுவாலயத்திற்கு வடமேற்கு பாகத்திலிருக்கவேண்டும். அதை அடுத்து தென்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதன் மத்தியில், பயங்கரமானதும், நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஐந்து விஷயங்களிருக்கவேண்டும். (74)

அஷ்டபாகம் அல்லது நவபாகத்தில், இரட்டைப்படை அல்லது ஒற்றைப்படையில், (64 பதம் 81 பதம்போன்ற

---

†ஹரிஹரம் ஜ்ஞே வாராஹழி ।

நளினகபவனம் ஸ்வஸ்திகநந்தியாவர்தப்ர(ந)லீனகம்
ஸ்ரீவ்ருக்ஷிதாவ்யம் அதஸ்ரீவஹர்ம்யம் தா
வத்ஷஷ்டி ॥ எசு ॥

விஷ்ணுஹ்ருவிமானம் த்ரிதலாதிஸாதயாந்தம் ।
பஹிர்வெய்யவம் ஸ்யாத் ப்ராகாரிதஷ்ட தர விஜ்ஞேயம் ॥

ஸ்தானீயம் சயனம் யத்ர யஸ்ய இஷ்டம் தா தத்ர தஸ்ய
ஸ்தாபயேத் ।
உக்தலக்ஷணயோகேன நீவாதிகம் க்ருஹேஷ்வேவம் ॥ எஅ ॥

ஹவனம் ப்ராஹ்மஸ்தலிதி நீவம் ஸ்தாதஹ ஸ்யாக் ।

வஸ்துக்களில்) பிரம்ஹ ஸ்தானத்தை விலக்கி, கிழக்கு முதலான திக்குகளில், முறையே, 1 நளினகபவனம். 2 ஸ்வஸ்திகம் 3 நந்தியாவர்த்தம் 4 ப்ர(ந)லீனகம் 5 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 6 சதுர்முகஹர்மியம் 7 பத்மஸமம் 8 விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் இவைகளை, திரிதலாதி துவாதச தலாந்தமாக (மூன்று அடுக்கு கோபுரம் முதல் பன்னிரண்டு அடுக்கு கோபுரம் வரையிலுடையதாக) நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமான கோபுரமானது தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இவ் விஷயத்தை கிராமாதிகளிலும் கல்பிக்கவேண்டும். (77)

(இவ்விதம் கல்பிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களில்) ஸ்தித மூர்த்தி, ஆஸீன மூர்த்தி, சயன மூர்த்தி, இவைகளில் எந்த மூர்த்தி இஷ்டமோ, அந்த மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

விமானமானது முறையே, உத்தமம், மத்யமம், அதமம், நீசம், என்று நான்குவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமாதிகளில், நீசபவனமானது (மிகச்சிறிய வீடானது)

க்ஷுத்ரே க்ஷுத்ர விமானம் யதாயதே வைதிகம்
வியாதவர்ஜி ॥ எசு ॥

தீர்க்கத்வாத்ஸ்ருதம் தத்ர ஹீனே ஹீனே (நம்) அ
ஸாதாரணஜி ।
ஸ்ராதே வா தமரேவாத்ர க்ஷுத்ரே தேவாலயம் தத்
நீயம்தேத்ர ॥ அடு ॥

நீசா ஜனபதி வர்ணாஸ்தா ஹ்ரியோவி த்ருஷ்டாஸ்தாம் யாஜி ।

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது க்ஷுத்திரகிராமமாக இருந்தால், தேவாலயத்தின் விமானம் க்ஷுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்பதாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்சதலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமானமானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ இருப்பதாகும்.

உத்கிருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில் தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள் (அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள் துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிகளுக்கு ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.

தஸ்மாக் ஸமமதிகம் வா தக்ஸம்வெ்யவ (யா)
ப்ரயொக்தவ்யா ॥ அக ॥

ஹரிஹரஸதநம் வாஸ்துகமந்யக்ஸர்வம் யதெஷ்டம் ஸ்யாக்।
அம்பெஸ்வரஃ கூமாரொ தநத: காளீ அ வூதநா அைவ॥

காளீஸூதஸ்ச வஜ்ரீ அைதெ தளவாரிகா: ப்ரொக்தாஃ।
ப்ராக்ப்ரத்யர்ஜுவமெஸம் ம்ராமாதிஷு தக்
வரார்ஜுவம் ஸூபதம் ॥ அந ॥

விஷ்ணுமாஹம் ஸர்வமுவம் ம்ராமஸ்யாந்தமுவம்
ஸூபதம் ।

இவ்விஷயமானது விஷ்ணுவின் ஆலயம், சிவாலயம் இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

[சிவாலயம்-விஷ்ணு ஆலயங்கள், மற்ற வீடுகளைக் காட்டிலும் பெரிதாகவும் உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்]

மற்றபடி வீடுகள் யாவும் மனம்போல் இருப்பதாகும். 81½

சண்டிகேசுவரர் 1, குமாரன் 2, தனதன் 3, காளீ 4, பூதனை 5, காளீஸூதன் 6, கட்கீ 7, இவர்கள் கிராமத்தின் வாயில் காப்பாளர்களாவார்கள்.

கிராமங்களில் சிவாலயமானது, கிழக்கு முகம், அல்லது மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவாலயமானது கிராமாபிமுகமாக இல்லாமலிருப்பது சுபத்தையளிப்பதாகும்.

விஷ்ணுவின் ஆலயமானது எந்த திக்கையும் நோக்கி இருப்பதாகும். கிராமத்தை நோக்கி இருப்பது சுபபலனை அளிப்பதாகும்.

ஶேஷம் வூர்வாஹிமுவம் மாத்ருணாமுத்தராஹிமுவம் ॥

ப்ரத்யந்தாரம் ஸளரம் நெஹாரம்ஹாக் வுராமராவாஸம் ।
ஹ்ருதயெ வம்ஶஸ்தாநெ ஶூலெ ஸூத்ரெ அ ஸந்ஸள அ ॥

கண்ணஸிராயாம் ஷட்ஸு கெ நொக்தாந்யமராலயாதீநி ।
நொஶாலாதக்ஷிணத: உத்தரதெஶெ து வுஷ்வவாடீ ஸ்யாக் ॥

வூர்வ்ம்‡ அரொவாஞ்செ வஶ்சிமதஸ்தாவஸாவாஸம் ।

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டத் துவங்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஹ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) சூலஸ்தானம் (3) ஸூத்திர ஸ்தானம் (4) ஸந்தி ஸ்தானம் (5) கர்ணநாடீ ஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85½

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வஸிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

---

‡ அரொ வாவி ஐதி வாமாஞ்சரம் ।

ஸர்வத்ரைவ ஜலாசயமிஷ்டம் வாவீ ச கூபம் ச ||அஎ||

வைசியாநாம் தக்ஷிணத: பரிதஸ்ஸதநம் து சூத்ராணாம்।
ப்ராச்யாம் வாப்யுத்தரதோ மெஹம் கூர்யாத்
கூலாலாநாம் || அஅ ||

தத்ரைவ நாபிதாநாமந்யத் கர்மோபயுக்தாநாம் ।
மத்ஸ்யோபஜீவிநாம் ஸ்யாத் வாஸம் வாயவ்யதெசே து ||

பஶ்சிமதெசே மாம்ஸைரூபவ்ருத்தீநாம் நிவாஸ: ஸ்யாத் ।
தெலோபஜீவிநாம் சொத்தரதெசே மூஹஸ்ரேணி: ||கூடு||

ஜலாசயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாபிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மத்ஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத்தினாலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணை வியாபாரம் செய்யும் வாணியர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

யந்ஹிஹ்ரிவஜ்ரவஹ்நிரயே நவஹிः மரஹாவயிः
வெராகூः ।
ஓஜ்ஞாஹ்யாஸ்ய தஹ்ராகே சூயாஸ்ம வய்யெகே கூ ஸ்ஸः ॥ கூக ॥

வ்யாஹ்ரிமாணாவயிகம் யாவத்தெவ்ய்யம் மரஹீதவ்யழ் ।
தத்தெரவ ஹஸ்தாத்தெஃ மெஹம் கூயாகே யஜாவியிதா ॥

ஸ்ஸாஅகः வ்ரஹ்திகஸ்யவா நந்யாவதாம் அ லவ்தொ
ஹ்ரழ் ।
ஹ்யாஅய்ஸோ நத்தெஷாகூ தயா தத்ஸ்தாமரஹம் வெராகூழ ॥

ஓஜ்ஞகூஸாஸ்ரோனாம் மனுஸ்யவா ஸ்ரீவம் யஸ்யெஷ்டம் ஹ்யாகே ।

வீட்டின் எல்லையானது, மூன்று (3) ஐந்து (5) ஏழு (7) அல்லது ஒன்பது (9) தநுஸ் அகலமுள்ளதாக இருப்பதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்குமேல் முறையே இரண்டு இரண்டு கோல் வீதமாக அகலத்தை விருத்திசெய்துகொள்ளுவதாகும். 91

அகலத்தைப்போல இரண்டு பங்கு அளவு வரையில் விருப்பப்படி நீளத்தை வைத்துக்கொள்ளுவதாகும்.

அதே இடத்தில் ஹஸ்தமானத்தினுல், விதிப்படி வீட்டைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 92

ருசகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் அல்லது நந்தியாவர்த்தம் 2. ஸர்வதோபத்திரம் 3. வர்தமானம் 4. என்று அவைகளின் உருவபேதத்தினுலே நான்குவிதமான வீடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 93

அந்த வீடுகள் தண்டகம்–1, சாலை–2, லாங்கலம்–3 அல்லது சூர்பம் என்ற பேதங்களுள் இஷ்டமான பேதத்தில் இருப்பதாகும்.

ம்ருத்யவே கிருஹ்ணீமஹே வாயவேஸ்வேவ வாயவே ॥கூச ॥

வாஹ: ஸ்வாஹா ஸுவதீநாம் ஸுஷாணாம் ததிக்ருதஸ்வஸ்தி ।
தஸ்மை கிருஹ்ணீமஹே ஸுஜகாதீநாம் நிவாஹ: ஸ்வாஹா ॥கூடு॥

அஸ்மாகுகுடீராணி வஸவ்யாயம் க்ருஹாதேப்ர தா ।
அஸ்மாகுயோஷிதஸ்மா: தாப்ராயஷ்வாஹாஸுஷணாஸ்வாஹா ॥

வஸவ்யாஹ்வே ஸுஸோக்ஷ்ரியோஷிதா *ம்ருஹாவேஸ்ய ।
வ்ராஹ்மதாரிரி ஸுஸ்னேஸ் வஸுஸுதேஸ் ஸ்வாஹா
ஸுவாவாஹி ॥ கூஎ ॥

ஸுஷாணாஸவி ததஸ்மை ஸுஸ ஸுஹாதம் ஸ்வாஹா ।

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயுமூலையில் ஸ்தபதிகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணன் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினுலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலமூத்திர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திக்கில், ஐநூறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

---

*ம்ருஹாவேஸ்ய தாம் உதி வாவை யாது உதி ஹாதி ।

அஞ்ஞாது அஉகாஉஸா நதொயாஸயாவயா நம் அ ॥கூஅ॥

தெவமநஹவிவுகொஷ்ட ராஉவுத தொஸாமஉவரிவுத்தி: ।
வ்யஹநம் ஸ்ராஉவிநாஸ: நரவஹம்மொ ஹவதி ஸ்ரணம் அ ॥

தெவாருயாதுஸாவணஸ்ரீ நய்கும் மொய்யஹஜ்ஜயம் அாவி ।
ஸாமெஉஸ்ரஜ்ஜகூஷவணஜீஉகு ஸ்ராஉஹ்ய ஸ்ரீ நய்தா
ஸாயி ॥ ா ॥

ஸ்ராஸாஜீநாம் அ ஹவெஷாம் மஹவிநயாஹஜ்ஜயதெ ।

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து 500 கோல் தூரத்திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சர்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்) இவர்களின் வாஸஸ்தலம், ச்மசானம், ஜலாசயத்திற்குப் போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம் (பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக் கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்) கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம் இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது கடைகளிருப்பது, தேவதாமூர்த்திகளில்லாமல் சூன்யமாக இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவைகளைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிந்யாஸத்தை கூறுகிறேன்.

வாமஹம் வவ்ருவாம்வைத்ர்யை விமஹம் வவ்ருநாமஸி ॥

தன்னோ வவ்ர்யைந மஹம் வர்ஷயது விஸ்ருஷ்டிவெகா ।
ஊர்கஸ்மாந்யவ்ரொஹயாத்வாஸைந்ர நீமுகெஃ ॥ஈ॥

வணைந மஹ்ர வ்யாணி நிஷ்டாஷாநெய்வ
வம்ர ஹெகா ।
வஸ்ரிவாவஸ்ரிதெஸ்வஹ்ர ஊர்தீநி ந்யஹெகா வாயஃ ॥

யாநெய்வாரி நியாதவ்யம் தாஸ்ர்ஹாஜநஸ்ர்ஹ்ர்ழி ।
தாஸ்ர்ஹாஜஸ்ரவிஹ்ராம் வஹ்ருயாவாரிகீர்தி-ர்தழி ॥ ஈச ॥

ஸுரதி ராஜ்ர வஹ்ரிக்ர்ஷ்ய அதாவம்ர்ஹாநதஃ ।
உஹதம் தாவஹெவம் வ்யாகா வ்ருதம் வ்யாஹுதாவ்ர்ஹ்ருகழி ॥ஈரு॥

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்ப விநியாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னம், இந்திர நீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றமற்ற வைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலிய வைகளை ஜலத்தினுலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்க வேண்டும். 103

தானியத்தின்மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்னி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

ஸவஞ்ஜவஞ்ஜகொஷ்஠ம் வா நவகொஷ்஠கமெவ வா ।
உபபீஂபதெ தெவாஃ தஸ்மிந் பாத்ரெ து ஸம்ம(ஸ்ரீ)தாஃ ॥

ரஜதெந வூஷஃ ஸூர்யெ வஜ்ரீஹாடகநிர்மிதஃ ।
யமெ து யமராஜஸ்ய ஸூர்வெநாயஸவாரணஃ ॥ ௱௭ ॥

ஹைமஸ்ஸிம்ஹஸ்து ரூப்யெண வரூணெ ஸ ஜலாதிபஃ ।
வாஜீஸ்வெதமயஃ ஸொமெ ராஜதொ பிஜராஜகஃ ॥ ௱அ ॥

ஂரம்ஸெ வைகூஞ்சமநலெ த்ரபுஸீஸம் து நைர்ஜதெ ।
*ஸ்வர்ணம் ஸமீரணெ ஜாதிஹிம்ஸ்ரூப்யம் து ஜயந்தகெ ॥

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வஸிக்கிறார்கள்.

ஸூரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினால் விருஷபம் 1, தங்கத்தினால் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுல்பத்தினால் ( )யமராஜன் 3, இரும்பினால் யானை 4, தங்கத்தினாலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினாலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினாலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தளை, நைருருதிதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸுவர்ணம். (பணம் என்று மற்றொரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங்குலியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனோசிலை, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸுவர்ணமாக்ஷிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

---

*ஹணம் உதி வாஂாந்தரம் ।

ஹரிதாலம் ஹரெ ஹாமெ விதமெ து உதரிரா ।
ஸாகுஷிகம் ஹரம்மராஜெ ஸ்யாகெ ராஜாவதம் ஸுகுமெ ॥

மெரிகம் மொஷஹாமெ து மணஸ்வெஜ்ஜநம் ஹவெகெ ।
சுதிதள உரஹம் விஜ்யாகெ வவமெவ நயெகெ சுரகெ ॥ககக॥

அதுஷெ அ மொகெஸாஃ ஸுவ்யாஜ்ஜாஹ்யதுராநநாஃ ।
ஷஷ்டிஃ வஜ்ஜ அதுஸ்திஹாதெ விம்பொஹயம் ஹவெகெ ॥

தஹயம் வாஹநொதெ ஹ்யம் ஸுநகாஸநமெவ வா ।
ஸுகாரவவதெ ஸுரிஅள விஜ்ரஹம் ஸவிதயம் ॥ககக॥

வுஷராமம் அ வெஜ்ஜயம் விவஹுதிவி நிகுஷிவெகெ ।

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம். (அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சந்தில் உள்பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குலமிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரிபாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முத்து, மரீசி ஸ்தானத்தில் பவழம்,

வஜ்ரமிந்த்ரஜயெவித்யாதிஃத்ர நீலம் து மித்ரகெ ॥ ௧௧௪ ॥

ரூத்ரராஜெ மஹாநீலம் மரதகம் து மஹீதரெ ।
மத்யமெ பத்மராகம் து விந்யஸெத் மஹாஹாஜநெ ॥௧௧௫॥

ரத்நாநி யாதவஸ்ரைவ ஸ்வஸ்வவிஸ்தாரஹாஜநெ ।
தத்தைவ ஸ்தாநஹாவஜ்ஜெ: சூநீதாநி நியாவயெத் ॥௧௧௬॥

ஹெமாயஸ்தாத்ரரூபெ்யஸ்ச ஸ்வஸ்திகாநி அதுர்திஸி ।
ப்ரஹ்மஸ்தாநாத் பஹிஷ்டாநி பூர்வாதள ஸ்தாவயெத்
க்ரமாத் ॥ ௧௧௭ ॥

ஸ்வர்ணெந ஸாலிம் ரூபெ்யண வ்ரீஹிம் அாயஸ
கொத்ரவம் ।
த்ரவுகம்கூஸீஸமாஷம் திலம் வைகூ(க்ரா)ந்தகலிதம் ॥

ஸவித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ரம், விவஸ்வான் ஸ்தானத்தில் வைடூர்யம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில் வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ்தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கர்பபாஜனத்தில், வைக்கவேண்டும். 116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்களினாலே, 4 ஸ்வஸ்திகாகிருதிகளைச் செய்து கர்பபாஜனத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவைகளை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

மேலும், ஸுவர்ணத்தினாலே சாலி (சம்பாநெல்) தானியம் வெள்ளியினாலே வ்ரீஹி(சிறுநெல் தான்யவிசேஷம்) தானியம், இரும்பினாலே கோத்ரவம், (வரகுதானியம்)

ஊஂ ஆயொஃயம் தாஃரம் கூறுகுயஃகி ரொஹஜாஃ ।
ஹாஜகாய ஃவூம் ஃகூவா வஜ்ரஃக ஸவஃம் நியாஃவயெஃ ॥

ஃகம்மாஃரோயிகுவிஷ்ணுஃரோயாஃம் ஆஃதாரம்மாஃழி ।
வஜ்ராம்மாஃரெந வஜ்ரிஷ்யாஃதாஆத்ரிம்ஸகுவஜ்ராணத: ॥

வாஜிரம் ஜெம்ஃ கீறும் ஸ்யாத்தஸ்யாத்ரம் மித்ரவ்ருத்தகூழ ।
ஹாஜரொவாரி தகூஷ்டாவ்யம் மஹாஃரோயாஸவிஅகூஷணெ: ॥

ஷ்டாநீயெ (அ)ஜ்ராணஃரவெ வாவஃரோடெ வ்ருதிஃராமரெ ।

பித்தளையினுலே கங்குதானியம், ஈயத்தினுலே உளுந்து, வைக்கிரந்தத்தினுலே (லோஹவிசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினுலே பயறு, தாமிரத்தினுலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்பபாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப பாஜனத்திற்கு பலிகொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கற்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்பபா ஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினுலே இந்திரகீலம் (மூடி) போடவேண்டும். அது பாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்பபாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்பபாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந் தால்,) 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப் பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்பபாஜன விஸ்தார மானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுகம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

ஸ்ரீதெ அ நிமதெ வெடெ வத்தெ கொத்தொருகெ ॥

ஸ்ரீஹணயாய-ரகு-ரஹாமெவி விவஸ்வ தி யதெ தயா ।
தீதெ அ வரு-ணெ மெவ ஹொதெ அ வ்ரயிவீயதெ ॥

ஆரு-ரகூஷிணதெ-ரொ வா ஹெயதெஷாம் மஹ-ர உஷ்யதெ ।
வ-ரூஷ்ரதெ அ ஹ்ரூடெ ரஹொ-ரதெ அ *ம்ரஹக்ஷிதெ ॥

விஷ்-ரணொதெ ஸ்ரீயः ஸ்-ரானெ ஹ்ரூ-ரஷ்-ரானெயவா வ-ரூதः ।
ஸ்-ரானயெக ம்ரூரு-ரகூஷாய-ர்ம் ஸவ-ரகாரஹிவ்ரூ-ரயெ ॥

மஹ-ரோரள விநிக்ஷிவ்ய ஸிம்பம் தரு-ரவரி நயெக ।

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோத்ம கோலகம் 9, ஆகிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாமசம் 2, அர்காம்சம் 3 விவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணம்சம் 7, ஸோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தான மாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தான மாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்ப தந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹேந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரக்ஷைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், விஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹண்யஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

---

*ம்ரஹக்ஷிதள ஊதி வாரொ யுக்தொ ஹவெஷிதி ஹாதி ।

ஶிலோஷ்டகஶிதே வாதே வாரூஷாஞ்ஜலிமாத்ரகே ||௧௨௬||

ஸுநாக்தாநாம் அ ஸவ்வேஷாமஜஹாமாதிஷு ந்யஸேத் ।
ஸுரக்ஷம் து யதாமஹ்ம் ஸ்தபதிஃ ஸ்தாபயேத் ஸ்திரம் ||

ஸத்ராநாக்தம் து தத்ஸவ்ம் த்ரஷ்டவ்யம் மஹ்லாக்ஷணே ||

ஸவம் வ்ரோக்தா ஹூமிதிதெவதாநாம்
வர்ணாநாம் அாவ்யத்ர ஜாத்யந்தராணாம் ।
ம்ராமாதீநாம் மாநவிந்யாஸமாம்
ஸாலாம்காரம் ஸாத்ர ஸம்க்ஷிவ்ய தம்த்ராத் || ௧௨௭ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்ட, கர்ப ஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 126

இங்கு கூறப்படாத மற்றவிடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும் படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும். 127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிராம்ஹணாதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 129

உத்யாக நரவ: ஸ்தபதிகாதி அதுஷ்டயெப்ய:
மாநாதிகஶ்ச நிவுணெப்ய ஊமாம் அ மாம் அ ।
நித்யம் யதா ஜமதி வித்தமநெகவஸ்துரு
யா அம்ஹ்ரதாரமதிவாஸபுவம் முதாஸ: (ந:) ॥௧௩௦॥

இதி மயமதெ வாஸ்துஶாஸ்த்ரெ ப்ராமவிந்யாஸொ நாம
நவமொடத்யாய: ॥

ஸ்தபதி முதலியவர்களினாலே அளவுகளுடன் அமைக்கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களிருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆகவே அரசன், மானாதிகாரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும், பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராமவின்யாஸமென்னும் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத தசமோத்யாயஃ ||

நகராதீநாம் மாநம் விந்யாஸம் அ க்ரமாதஹம் வக்ஷ்யே |
சூத்யம் தநுஷாம் த்ரிசதம் தஸ்மாத் சதத்ணவர்த்நாத்வரி ||

ஸாஷ்டகஸப்ததிஹேதாஶ்சாஷ்டாஸஹஸ்ராந்தகம் யாவத் |
நகராணாம் விபுலம் ஹி ப்ரோக்தம் பூர்வோக்தமாநேந ||௨||

சதத்ணாதி†தசர்த்யா த்ரிஃ ஸப்த த்ரிசதத்ணாந்தம் |
க்ஷுத்ராணாமிதமுதிதம் நகராணாமேவ ஸர்வேஷாம் ||௩||

உத்கூஷ்டவுரவரிதிஃ நூவதெர்த்ஷிதிரஷ்டஸாஹஸ்ரைஃ |

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன் விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை) முறையே கூறுகின்றேன்.

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300) தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ் வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) விதமாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 2

க்ஷத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்துவர, இருபத்தோரு (21) விதமாகும். 3

---

†க்ரமாத் உதி வாமாந்தரம் |

அதஸ்ஸஹஸ்ரகாதம் வஜ்ரமதோ நாஹிவது வஜ்ரயா ஸாதி ॥

த்ரிஸதாதி அதஸ்ரதகம் யாவத் வ்ருத்யா தத் விஸ்தாரிஹி: ।
ஷட்பிரஸ்தம் வேதம் ஜ்ரஷ்டே உயை வரை விவ்ருதி ॥ ரு ॥

தஸ்மாத் த்ரிஷ்வ்ருத்யா ப்ராணஸ்வே வஜ்ரயா ஸாதி ।
ஷண்ணவதி அதஸ்ரதகம் யாவத்தாவத்தத் விஸ்தாரதி ॥ சு ॥

த்ரிஸதாதி அதஸ்ரதகம் யாவத் வஜ்ரஸ்ரஹிவ்ருத்யா ।
வஜ்ரஸ்ய ப்ராணஸ்வம் வவர்டிவிஸ்தார உத்தமஃ ॥ எ ॥

த்ரிஸதாதிவஸ்தாத்வ்ருத்யா அக்ஷாணிம்ஸத் த்ரிஸதஸ்ரம் வ்யாத் ।

உத்தமபுரத்தின் பரிதியானது (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்தினுல் பதினருயிரம் (16000) கோலளவு இருப்ப தாகும். அந்த அளவில் ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம் வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான கேடங்களின் அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம- அதம கேடங்களின் விஸ்தார மாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூத்தித்தொண்ணூத்தாறு (496) கோல் வரையில் விருத்தி செய்து வர துரோண முகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர கர்வடத்தின் விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) வித மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

யாவஜ்மதெ விவ்ருஃ வெராக்ரா: த்ரி: வஹுஹெஹாஹ ॥ அ ॥

ஸதஹஜ்ரை ஸதவ்ருஜ்யா வஜ்ரஸதம் யாவஹ்ஜ்ஹிஷ்டி ।
ஹ்யாக் கொத்கொஹுகாநாம் விவ்ருஸ்ம் வஜ்ரைவ ஹெஹெந ॥கூ॥

தாவந்நாத்ரெ வெராத்ரம் வ்ருவிவ்ருஸ்ரெ ஹ்ருஸ்ரிஹிஃ வ்ராஜ்ரைஜ்ரஃ।
யாவக் வஜ்ரஸதாஜ்ரம் ஜிஸதாந்நாஸ்ரஹ்ய ஹ்வத்யா ஸநதி ॥ஏ॥

வஜ்ராஸக் யந்வ்ருஜ்யா விவ்ருஸ்ம் கயிதம் விஜ்ரம்பவ்ருஜ்ய ।
வ்ராஸ்ரவஜிஷ்ட ஸநம் ஹ்ரைதந்நாஸ்ரம் த்ரு வெ தெஷாதி ॥கக॥

ஜிஸ்ரணம் த்ரிவாஹயஜ்ஸ்ரம் வாஹ்ரம் தெஷாம் ஸ்ரவாயதம்
விவ்ருஸ்ரக் ।
விவ்ருஸ்ரெ த்ரு ஷஜ்ஷஷ்டாஸ்ரெ ஹாஸ்ரெஸ்ரெகெ ஸ்ரவாயதம் வ்ருஸ்ரதஃ ॥

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னூத்தி நாற்பது கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர நிகமத்தின் விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) விதமாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம் வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, கோத்தும கோலகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல் ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம் விருத்திசெய்து வர, விடம்பத்தின் அளவானது, ஏழுவித மாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை கூறியிருக்கிறார்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன் பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

அதாஸஞ்ஞாயதாஸஞ்ஞம் வுத்தம் வுத்தாயதம் அவாகதः ।
வுயாகஞ மொகவுத்தமேஷாம்(வம்) *வவ்ராகாஸாஷ்ஷு வலெஹதே ।

வஜ்ஜ்யஷ்ஷவுவவுவம்அகஅதாஸம்மொஹ்†ஜ்ஜ்ரதெ விவாதெ ।
§நிரவஸேஸயாமபிவிஹிஸோமெவவ்ராவயிः வெராகதः ॥

இதி அதாஹேஷ்ஷம் வுயாக விவாதம் வாகவுயா தாம்மெ தா ।
§வவுத்தஉபொகாஉபஹிः ஹஹ்தெஸாஸ்ரம் (தா) த்ர யம்மொகழி ॥

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன் பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{6}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்டசதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்டவட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும். 13

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

---

*வவ்ரா: கயிதாஷ்ஷு உதி வாஸாஞழி ।
†தஷ்கூரதம் உதி வாஸாஞழி ।
§வவுத்தஉபகவெகாஉபஹிः உதி வாஸாஞழி ।

வரிதத: வரிவாஸாஹ்யோ வாஹ்ய தெவாலயாதீநி ।
தெஷுகுஹாமாத்யாவாஸாமாதம் அஸ்ரிதம் வெ்ராக்ரே ॥ ஈக ॥

வரிதராத்ரிதயே விஷ்ணோர்நாதி அவஜ்யெந்துதிராரு ।
வ்ராமாத்மமத்ரம் ராமம் தத்ர யயெஷ்டம் நியெஷ்ட வியிதா ॥ஈள॥

ஏஸாஷிவாத்ரஸ்ரம் யாவகே ஏஸாயாவ்ருத்யா தா ।
ராமத்விராயாஸ்ரெதெ தத்ரயொத்ர ஹெராஸ்ரஜ்ஞிஷ்டா: ॥ஈஅ॥

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினேரு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆஸனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்திறது. 16

புத்திமானுக இருப்பவன், ஸூத்திராதிகளையும் விஷம ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன் இஷ்டம்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

வீதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

---

* 17, 9, அல்லது 11 முழம் என்று பாடபேதம்.

ராஷ்ட்ரஸ்ய ஸ்யுர்ஹாஸை வாஜ்ஜலவஹாஸ்ச நதீஸமீபே ச ।
நகரம் கேவலமேவா ராஜமார்கஹீனே தராஜதானீ வா ॥கூ॥

திக்ஷு அதஸ்ரோபேதம் தொவாரயுக்தம் தம் வாலுகாபிர்யுதம் ।
ஸர்வபிக்ஷுகிகேயுக்தம் வவாஜ்ஜநாவாஸஸம்கீர்ணயுதம் ॥உ॥

வவாஸோபாயஸஹிதம் நமரஜிதம் கேவலம் ப்ரகாஸதே ।
ப்ரத்யமாஸ்ரிபி மஹதா வணிதஸ்தானா வஹிஸ்வாம்ஸ்ச அயா ॥

வணித: வணிவா வாஸ்ரே ஸிவிராயாதாநேகஸ்ச வாரகூபா ।
வணிவாயாம் உக்ஷிணதஸ்தாஹிஸ்வா ராஜவயுக்தா ॥ உஉ ॥

(தேசமத்தியில்) ஸாதுக்கள் (நல்லோர்) அதிகமாக இருக்குமிடத்தில், நதியின் ஸமீபத்தில், நகரத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அல்லது ராஜ கிரஹத்துடன் கூடிய ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 19

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு கோபுரங்களுடையதும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், பதார்த்தங்களை வாங்கி விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகள் நிறைந்ததும், ஸகல தேவாலயங்களுடன் கூடியதுமான வாஸ்துவானது நகரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு திக்கு வடக்கு திக்குகளில் பிரவேசிக்க முடியாததும், (வழி இல்லாததும்) சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், அதன் வெளிப்பக்கத்தில் மணல் குவியல்களுடன் கூடியதும் கோட்டையைச் சுற்றிலும் அகழிகளுடன் கூடியதும், அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில், கூடாரங்களுடன் (ஸைனிகள் தங்குமிடங்களுடன்) கூடியதும், அநேகம் விதமான ரக்ஷைகளுடன் கூடியதும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் அபிமுகமாக இருப்பதும், ராஜ

உஹதமொவ ரூயூகூ நா நாவியஸாலிகொவெதா ।
ஸவ-ஸஹ ரூராலுயஸஹிதா நாநா மணிகாவிதா ஸஹ ஹர்யூநா ॥

ஹஹ்யூரூயவஹாதி ஸஹ ரூவ்யூ ஸவ-ஜநயூகூ ।
ஆரொவஆரூயூதாஹ்யூஞரூதொ நெகஜநவாஸா ॥உச॥

யா நூவவெ ஸஹஸெதா ஸா கயிதா ராஜயா நீதி ।
கூநநவநஸெஸெ வா ஸவ-ஜநாவாஸஸம்கீண-ழி ॥ உரு ॥

கூயவிக்ரயகெய-ஸூகம் வரூஸ்ரிதம் யகி தஸெவ நமரூதி ।
ஸமஸ்ரோயிஷ்டிதம் யகி நஸ்ய அலாவெஷ்டிதம் தூ தகி வெடழ ॥

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாலிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவித மான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான கணிகை (தாஸிகள்) களுடன்கூடியதும், பல உத்தியானங் களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப் படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும, துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டை யினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகர மானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங் களும் வஸிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரய விக்கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர். 25½

வரிதः வவ்ரிதயாகூம் வவ்ருடகூம் ஸவ்ருஜநஸஹிதழி ।
வவ்ரிவெடகூயெ யஜந*தாப்யூம் ஜநஸ்தாநகூஜ்ஜழி ॥ உள ॥

ஸீவாஞ்ஞமதவஹ்நிஹிம்ஸியாகூம் ஸவ்ருஜநஸஹிதழி ।
க்ரயவிக்ரயகெயாகூம் ஸதியநகூஸ்தவஸ்தாப்யூழி ॥ உஅ ॥

ஸாமஸ்வெஸ்தாஹ்யாஸெ தஜ்நாமதாயாஸிவதநம் வ்ரோகூழி ।
வஸ்நாவஜெஸ்ஸஹஸீவெ யாஜ்ஞாஸம்ஹிக்ரயொவெதழி ॥ உகூ ॥

ஸெநாஸெநாவதியாநஸிஜ்ஞிதம் ஸிஸிரஸிதி அ வஸெ: ।

நதிகளாலும் மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, சூத்திரர்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கேடம் என்று பெயர். 26

நான்கு பக்கங்களிலும் மலைகளினாலே சூழப்பட்டதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கக்கூடியதுமான இடத்திற்கு கர்வடம் என்று பெயர். 26½

கர்வடம், கேடகம், இவைகளின் மத்தியில், ஜனங்கள் வஸித்துவரும் இடத்திற்கு ஜனஸ்தான குப்ஜம் (ருப்ஜம் என்பது பாடபேதம்) என்று பெயர். 27

துவீபாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், விலைக்கு வாங்கி விற்கும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ரத்னங்கள், தனம், வெண்பட்டுக்கள், முதலிய பண்டங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரக்கரையின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், அந்த பதார்த்தங்களை உத்தேசித்து வருகின்ற ஜனங்களுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு, பத்தனம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின் தேசத்திற்கு ஸமீபத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

---

*வாஸம் தா தஸ் கூஜ்ஜம் உதி வாஞ்ஞழி ।

ஸவ-ஜெநஹ்ம்கீணம் ரூவஹவரூயாதம் தஉெவ தயா ॥கடி॥

ஸஹாரஷ்ஷாவெதம் யகீ ஹெநாஉவஉஅயுதெ தகீஜெஜூ: ।
நஉயுஜீ வாஸ்ஸுபாகும் ரூவஹவரூயாதம் ஹ ஸஹாரஷ்ஷழி ॥கக॥

யஹூவதிஷ்ஷாவிதகம் தகீ ஷ்ஷாநீயம் ஹஉஜிஷ்ஷழி ।
நஉயுஜிஉக்ஷிணஹாகூ வணிமாஜிஹம்பாகுழி ॥கஉ॥

ஸவ-ஜெரூவாவம் யகீ ஜ்ரோணஉவம் ஜ்ரோகுஹாஆயெ: ।
ரூாஉவஜீவெஜநதாயுயஜிஉஉஜிதம் விஐம்பஜிதி ॥கங॥

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும், ஸேனாபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம் என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 29½

அதே இடமானது, ஸகலவிதமான ஜனங்களினாலும் நிறைந்தும், ராஜ பவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸேநாமுகம் என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 30½

பக்கங்களில் மலைகளும் நதிகளுமிருக்குமிடத்தில், ராஜ பவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31½

சில்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும் ஸமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள் முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வஸிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வஸிக்கக் கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர், என்று கூறியுள்ளார்கள். 33

வநமத்யே ஜநவாஸம் யத் கொத்மகொலகம் ப்ரோக்தம் ।
அதுர்வர்ணாத்யஸமேதம் ஸர்வஜநாவாஸஸம்கீர்ணம் ॥ ௩௪ ॥

ஸஹுகர்மகாரயுக்தம் யஸ்மிநமம் தத் ஸமுதிஷ்டம் ।
நத்யத்ரிவநஸமேதம் ஸஹுஜநயுக்தம் ஸநாவவாஸம் ॥ ௩௫ ॥

ஸதத் ஸ்கந்தாவாரம் தத்வாஶ்வே அரிகா ப்ரோக்தா ।
மிரிவநஜலவம்கெரிணதைவதமிஶ்ராணி ஸப்தத்ரர்மாணி ॥ ௩௬ ॥

மிரிமத்யம் மிரிபார்ஸ்வம் மிரிசிகரம் பார்வதம் த்ரர்மம் ।
ஸஜலம் தருவநமஹநம் வநத்ரர்மம் தத்ஹயம் து மிஶ்ரம்
ஸ்யாத் ॥ ௩௭ ॥

வனமத்தியில் ஜனங்கள் வஸித்துவந்தால், அந்த இடத்திற்கு கோத்மகோலகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிராம்ஹணர்கள் முதலிய நான்குவிதமான ஜாதிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிக்கின்ற வீடுகளுடன் கூடியதும், பலவிதமான தொழிலாளிகளுடன் கூடியதுமான ஸ்தலத்திற்கு நிகமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34½

நதீ-மலை-வனம் இவைகளுடன் கூடியதும், பஹுவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான ஸ்தானத்திற்கு ஸ்கந்தவாரம் என்று பெயர். இதன் பக்கத்தில் சேரி இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிரிதுர்கம் 1, வனதுர்கம் 2, ஜலதுர்கம் 3, பங்க (சேறு) துர்கம் 4, இரிண (பொட்டல்வெளி) துர்கம் 5, தைவத துர்கம் 6, மிச்ரதுர்கம் 7. என்று, துர்கங்கள் ஏழுவிதங்களாகும்.

கிரிமத்யம், கிரிபார்சுவம், கிரிசிகரம் என்று கிரிதுர்கம் மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஜலமில்லாமலும், மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடுகளால் (சூழப்பட்டிருப்பதால்) துஷ்பிரவேசமாகவும் இருப்பது வனதுர்கமாகும். (2)

தெவம் து ஸஹஜஶ்மம் வங்கயுதம் வங்கஶ்மம் வ்யாக் ।
நத்யஸ்ரிவரிவ்ருதம் யக் ஜலுஶ்மம் நிவ்ருதொஶிரிணம்
வ்யாக் ॥ நஅ ॥

ஸகூஷ்பஜலாஸ்ரயம் வ்யாதிவிவர்ஜொத்தமவ நஹாயுழ ।
வவ்ரும் ஹி ஶ்மஜாலும் வவ்ராகாரம் கூடநகஶ்வாகூழ ॥

*பஹிர்ஶ்காம் ஸஹிதவரம் அஸுவயம் ஶ்ருஷிவ்ரவெரம் அ ।
மொவர்ஜ்ஞவயுக்தம் மொவாந†அஸுஅஸுழ ॥ சி ॥

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிச்ர துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது தைவததுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றினுலாகியது பங்கதுர்கம் எனப்படுகிறது. (5)

நதியினுலும், ஸமுத்திரத்தினுலும் சூழப்பட்டிருந்தால், அது ஜல துர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக இருப்பது, இரிண துர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப்பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப்பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழியுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களுடனும் மண்டபங்களுடனும் கூடின

---

*பஹிர்ஶ்காரஹிதவரம் ஶ்ருஷவயம் உசி வாராஹஶுழ ।

†அஸுஶ்ருஷம் உசி வாராஹஶுழ ।

ஜிகவாடஞ்§அதஷ்டாவிவாமஶ்ரேஷ்டோஹஷ்டாதஶ்ரீயுபாதிழ ।
ஷஷ்டிஶ்சைவயுஷாயஜிஞ்சஷஷ்டிதம் வாமஶ்ரஜிஷ்டோவாநழ ॥சக॥

ஆரோணி உணவஷ்டாஸ்ரோகாரோணி காயஸ்ரோணி ।
ஆஷ்டாஸ்ரா(ஸ்ரா)ஸ்ரோகாரோம் *அதஸ்ரம் வ்ருத்தம் தஷ்டாயதம் அ
வாஸ்தः ॥ சஉ ॥

‡அக்ரம் வ்ருத்தம் களக்கூடஜிஹ காஸ்தம் நாமவ்ருத்தம் அ ।
உமஅதஸ்ரம் கிரிகொணஷ்டாஸ்ரம் நெவி வஸ்ணம் அ ॥ சங ॥

வ்ராகாரோஷ்டாஷ்ரகுயா ஆஷ்டாஸ்ரா ஹஷ்டாஜிதா ஹீரா: ।

தாகவும், மறைக்கப்படாததாக இருப்பினும், படிக்கட்டு களாலே மறைக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு கதவுகள், பரிகமென்னும் ஆயுதங்களாலான தாப்பாள்கள், ஒரு முழம் உயரமுள்ள இந்திரகீலம் (தாப்பாள்) இவைகளுடன் கூடியதும், தூண்களுடன் கூடிய மத்தியமாலயத்துடன் கூடியதும், இட்டகத்துடன் (கல்) கூடியதும், ரஹஸ்ய மான படிக்கட்டுகளையுடையதுமாக இருக்கவேண்டும். 41

துவாரங்களை, (கோட்டைவாயில்களை) மண்டபம்–ஸபை–சாலை–இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாக அமைக்கவேண்டும்.

சாலையின் உருவங்கள், * சதுரம், 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் (ஆயதவிருத்தம்) 3, சக்ரம் 4, விருத்தம் 5, கௌக் குடம் 6, கும்பம் 7, நாகவிருத்தம் 8, மக்ன சதுரம் 9, த்ரிகோணம் 10, அஷ்டாச்ரம் 11, நேமிகண்டம் 12, என்று பன்னிரண்டுவிதமாகும். 43

---

§அதஷ்டாவிவயுமஶ்ரே, உதி வாஸ்தாநழ ।
*அதஸ்ரம் வ்ருத்தாயதம் அ வாஸ்தழ । உதி வாஸ்தாநழ ।
‡நந்யாவதம்ஶ உதி வாஸ்தாநழ ।

* சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் 3, புரம் 4, நந்தியா வர்த்தம் 5, கௌக்குடம் 6, என்று மற்றொரு பாடம்.

உஷ்ணோயாய-விஸாரஸ் ஸிலேஷ்மஹிதஸ்ஸுகம்ஆரோ ॥ சச ॥

ஸவ-ஷ்யா(த்ரா)ஹ்யஞ்ஞாதஃ வாம்ஹ்ரீ அயொவய-ஸ்தெக
யம்த்ரயாதழி ।

வரிதஃ வரிவொவெதம் வாம்ஹ்ரீ அயெ ஸம்ஹதாஸ்ரழி ॥ சரு ॥

வரிதஃ ஸிஷிவொவெதம் நாநாஜநவாஹஸம்கீண-ழி ।

ரவஹவஸவொவெதம் ஹஸ்த்யஸ்வரதயவஸாதிவஹ்ரீவ்யழி ॥

யாவெந்யஷ்டொவெஃ கூஷாரொஃ ஸலுவண ஹெஷஜ்ய மஸுவிஷழி ।

கோட்டைச் சுவர்கள் யாவும் செங்கற்களால் கட்டப் படவேண்டும். அவைகள் பன்னிரண்டு (12) முழ உயரத் திற்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவைகளின் அகலமானது, உயரத்தின் அளவில் சரிபாதி அளவு இருக்க வேண்டும். அதன் அடித்தலத்திலுள்ள சுவரானது மனித ஸஞ்சார யோக்யமாக இருக்கவேண்டும். 44

கோட்டைச் சுவர்களின் உள்பக்கத்தில், மண் குவியல் களுக்கு மேலே அநேக யந்திரங்கள் (பீரங்கிகள்) வைக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். கோட்டைச் சுவர்களைச் சுற்றி அகழிகள் இருக்கவேண்டும். மண்குவியல்களிலமைந்துள்ள சந்துகளையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (இந்த சந்தானது அகழிக்கும் கோட்டைச் சுவருக்கும் மத்தியிலுள்ளதாகும். இதற்கு அலங்கம் என்று பெயர். இது படைகள் ரஹஸ்ய மாக ஸஞ்சரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டதாகும்.) கோட்டைச் சுவற்றிலும் சிபிரங்களிருக்கவேண்டும். (சிபிரம் – பதாதி களும் ஸேநாபதிகளும் ஆயுதங்களுடன் தங்குவதற்கான இடம்.) கோட்டைக்குள் பற்பலவிதமான ஜனங்கள் வஸிக்கும் வீடுகளும் ராஜபவனமும் இருக்கவேண்டும். யானைப் படைகள், குதிரைப் படைகள், ரதங்கள், பதாதிகள் இவர்களால் நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

தானியங்கள், தைலங்கள், க்ஷாரங்கள் (க்ஷாரம் - உப்பு),

லொஹாம்மாரஸ்நாயுவிஷாணவெண்ணிஸ்நெயுக்தம் ॥ ௪௭ ॥

தூணஅர்மகார (ஸாக)யுக்தம் ஸவல்கலம் (ஸ்ரீரெ:)
ஸாரதாரயுதம் ।

தூர்மம் தூர்மமுக்தம் தூர்ஜ்ஜ்ஞேய்யம் தூரவமாஹம் அ ॥ ௪௮ ॥

ரக்ஷார்த்தம் அ ஜயார்த்தம் ஹ்யரிஹிரஹெத்யம் அ தூர்மமிஷ்டம்
ஸ்யாத் ।

உம்ஹ்ரஸ்ச வாஸுதெவொ முஹொ ஜயந்தஸ்ச வைஸ்ரவண: ॥

அஸ்விந்யள ஸ்ரீமதிரெ ஸிவஸ்ச தூர்மா ஸரஸ்வதீ அதி ।
ப்ராகாராந்தர்திவ்யா தூர்மநிவெசெ அ விஜ்ஞெயா: ॥ ௫௰ ॥

லவணம் (ஸமுத்திர உப்பு), மருந்துப் பண்டங்கள், கந்தகம், விஷம், லோஹம் (இரும்பு), கெரி, நரம்புகள், விஷாணம் (கொம்புகள்), மூங்கில், விறகு, வைக்கோல்-புல் முதலிய வைகள் [1]சர்மகாரன் (தோல் தொழில் செய்பவன்), [2]வல்கலம் (மரயுரி), ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்கள் இவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற துர்கமானது, பகைவர்களாலே ஆக்ரமிக்கமுடியாததும், கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாததும், அகழியில் நீந்திச்செல்ல முடியாததும் ஆகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

தற்காப்புக்காகவும், பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளுவதற்காகவும், சத்துருக்களினாலே பேதிக்கமுடியாத இத்தகைய கோட்டையானது விரும்பத்தக்கதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48½

பிராகாரத்தின் உள் பக்கத்தில் இந்திரன் 1, வாஸுதேவன் 2, குஹன் 3, ஜயந்தன் 4, வைச்ரவணன் (குபேரன்) 5, அசுவிநீ தேவர்கள் 6, ஸ்ரீதேவீ 7, மதிரா தேவீ 8, சிவன் 9, துர்கை 10, ஸரஸ்வதீ 11 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். துர்கநிவேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்க

---

1. தோல், கரிகாய்கள் என்பது பாடபேதம்.
2. வல்லூரம் என்பது பாடபேதம்.

ஸவம் ஹ்ரீம்வியாபகம் ஸ்ரீகண்டெஸாகதே வாஸாதகெஸ-
ஸ்ரீநிஹி: ।
ஸவெஷாம் விந்யாஸம் ஸம்க்ஷேபாத் வக்ஷ்யதே க்ரமாத் ॥ருக॥

வ்ருக்ஷ வ்ருத்ஸ்தம்பாம்ஸா ஆக்ரஹாவாஷ்டஷ்
அதஸ்ரீமதி ।
தாவத்ஸீவீநாஹெ தகெத்ரவாயாத்ஸ்ஸம்வ்யா வா ॥ ருக ॥

வகாக்ரஹாரவவஸ்துதகவணமாணாவெகஸாம்ரா வா ।
யாத்ராயாத்ரவஷ்ஷ ஸ்ரீகண்டி ஹிரண்யகெரஜாம்ஸாக: ஸ்ரீ: ॥

நமஸாத்ரீநாஸெவம் ஸாமாண்யாத்ரிதாநி ஸவெஷாதி ।

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதானத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

கோட்டைகளின் விந்யாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைபடையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினென்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிருந்தாலும், யுக்மபதம் அயுக்மபதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 53

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, 53½

தண்டவகோவீதீ தத்தண்டகிதயுதீஷம் வ்யாக்ர ॥ நிச ॥

உத்தரதிக்ஷுவகம் தத்தயை வம்ப்ரயுக்தம் தெக ।
கதரிதண்டகஸ்திதம் வ்ரதீநள கூபிள தஹிக ॥ நிரு ॥

தத்வாஹுதண்டகம் வ்யாக்ர திக்ஷு அதஸ்தாரவம்யுக்தி ।
பஹுகூபிதவம்யுக்தம் தயை(யை)வீயா ஜிவாஹ்வக தத ॥

மிஷம் வர்தவ்யதிஷம் கூபிகாவதண்டகம் ப்ரகதி ।
வ்ரதீநாதீவீதெ: தாதெஸ்தி ஹிதெவ வம்யுக்தி ॥ நிள ॥

தக்ருகாவஸுதண்டகிதி தக்ருஜ்ஞை: வஸ்திதி ।
வ்ரதண்டவவீயுக்தி ஸ்ரொதஸ்தாரதாஸ்தாயஸ்ரொவ ॥ நிஅ ॥

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால், அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு குட்டிமமார்க்கங்கள் (கற்களால் கட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்தால் அதற்கு பாஹுதண்டகம், என்று பெயர். 55½

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின் மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அனேகம் குட்டிமமார்க்கங்களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56½

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும், வடக்கு முகமாக மூன்று மார்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த தண்டகம் என்று பெயர். 57½

கிழக்குமேற்கான மார்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

வனகெகாதுனிதாஹெ கூட்டிஜாமகூவுநெகாழு ।
வெஹீஹஜுகஜுஜிதம் நமமாஹீநாஜிஜம் ஸுவ்ஹழி ॥ ருக ॥

வுவ்ஹிகஜுஜிதம் ப்ராஜெ யயா தயா வுவ்ஹிகம் விஜ்யாகெ ।
வ்ராமதுஜுவஜாமகாः ஷட்ஷ்ஷஹீஷ்டாவுதஜ்வாஹெஜ் ॥

வ்ராஜிவ ஜாமெகாவெதம் வீஹீவஜம் வுவ்ஹிகம் ஜெவ ।
வ்ராஜீநொஹீவீநாः அக்வாஜுஜ்வுவ ஜாமகாः வுஜ்ஜः ॥ சுக ॥

ஜுஹாவ்ஜுதவயஜெகம் கூட்டிஜாமகா: தஜ்யः வ்ராஜ்யாழி ।
வனதக ஹஜுகஜுஜிதம் நாஜுா நமமாஹிவிநஜ்யாவுழி ॥ சுஉ ॥

கான மார்கங்கள் மூன்றும் இருந்து, அவைகள் ஒன்றுக் கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற்கு வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 59

கிராமவிந்யாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும். 59½

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்கத் துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ் விதமாக இருந்தாலும், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60½

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக் காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ம ஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மார்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர். 62

வ்ராஹ்மோவாமஶ: வைஷ்ணவோதக்ஷிணாமஶ: தயைவ ஹ்யுத்:।
பஹுகுட்யஸமாயுக்தம் ஹஸ்திபுரம் நாம வஸ்து ஹ்யாகி ॥கூக॥

வ்ராஹ்மீநாஸ்த்ரஷைவைவோதக்ஷிணவஸ்தூஹ்யா ஸாமஶ:।
யஜ்ஞபஹுகுட்யஸமாயுக்தம் தபஸ்த்ர அ ஹஸ்திகல்யாணம் ॥ கூச ॥

வைஷ்ணவோவாமபாகஸ்தாமஶ: ஸாவைவோபஸ்திபுரவாஸ்து தயா।
பௌஷம் வ்ராஹ்மிவ ஸவஸ்யம் விஜயாஸம் தந்நஹா ஹஸ்திபுரம் ॥ கூரு ॥

கஷ்ட வைஷ்ணவோவைஷ்ணவ ஸாமஶோஸ்ராஷ்டாவஸ்தூக்ஷ:।
ஸாதஶ ஸாமஶோவைதம் பஹுமுகுட்யஸமாயுக்தம் ॥ கூகூ ॥

யத்தஸ்மிந் ஸ்ரஹஸ்திபுரம் நாம விஜயாஸபுரிஷ்யதே।

கிழக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்கங்களும், வடக்குமுக மாக ஐந்து (5) மார்கங்களுமிருந்து அவைகளில் பலகுட்டிம மார்கங்களுமிருந்தால், (குட்டிம மார்கம் — கல்லால் கட்டப் படட்வழி. இதைக் கயிர்களினுல் அமைக்கப்பட்ட வழி என்றும் கூறலாம்.) அதற்கு, பத்திர முகம், என்று பெயர்.

கிழக்குமேற்காக ஆறு (6) வழிகளும், தெற்கு வடக்காக ஆறு (6) வழிகளும் இருந்து, அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிமமாகவுமிருந்தால், அதற்கு (நகரத்திற்கு) பத்திர கல்யாணம் என்று பெயர். 64

கிழக்குமேற்காக ஏழு (7) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக ஏழு மார்கங்களும், மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியது போலவும் அமைந்திருந்தால் அதற்கு மஹாபத்திரம் என்று பெயர். 65

கிழக்குமேற்காக எட்டு (8) மார்கங்களும், தெற்குவடக் காக எட்டு (8) மார்கங்களும் இருந்து அவைகளுள் பன்னி ரண்டு மார்கங்கள் அர்களங்களுடனும், குட்டிமங்களுடனும் கூடியவைகளாகவுமிருந்தால், இந்த நகரவிந்யாஸத்திற்கு

சவதவஸாமரிஷ்டே வ்ராஜீநாஸ்ராவயேத்தீநா: ॥ கூ ॥

ஸாஸ்ரவஸாரயுதம் கூடஜாமரிமரிஷ்டேயரிகூழி ।

ராஜமஹாவெதம் யஸ் நமரம் காஜா ஜயாம்பம் வ்யாஸ் ॥ கூஅ ॥

வ்ராஜீநாஜஸாமரிஸ்ரீதிஜாமரிஷ்டவெவ வ்யூ: ।

கரவஜிரவம்யகூம் யகூத்யாநெகாமரிஸ்ரீவெதிழி ॥ கூக ॥

வஹகூட்ரிஜவம்யகூம் விஜயம் காஜா வஸ்ரி: வெராகூழி ।

வ்ராஜீநாஷ்ரிகூஜாஜாமரி ரகூஜா உத்தீநா: ॥ எடி ॥

ஷ்ரஹ்ராஸாஜவராம்ஸ்ரா(ஸ்ரெ)யஜ்ஹீஷ்டம் தத்ர நரவவாஷழி ।

தந்தவதொஜஹ்ரஜஹ்ராம்மணகம் வ்யாஜிஷ்டஹாமெ தகூ ॥ எக ॥

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்–தாப்பாள் குட்டிமம்–கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 66½

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருத்து, குட்டிம மார்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமுமிருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட அர்களங்களும், பல குட்டிமங்களுமிருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69½

கிழக்குமேற்காகப் பதினேறு (11) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினேறு (11) மார்கங்களும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹாம்சத்தை நீக்கி, விருப்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (கட்டிடம்) இருக்கவேண்டும்.

தஸ்ராஜ்ஞஃவாஸவாஸம் மௌஷம் ஸவர்ம் ஸஉஞ்ஞெயழ ।
தஸ்வ்ராமஉஸ்மதஜாமஸ்ரா ஸ்ரா கயிதா ராஜவீதீ ॥ எஉ ॥

தஸ்யாஃ ஜிவாஹ்ரஸ்யொ: ஸ்யாக் ஸ்ரொஹ்ரய-ராணாஞ்ஞ ஸாஸ்ரிகா
வஜ்ரஸ்தி: ।
தஸ்வாஹ்ரஸ்யொநிஸ்வாஸ்ரொ வணிஜாம் ஸ்யாத்தஸ்ய உக்ஷிணதஃ ॥

ஸ்யாத்தஞ்ஞவாயவாஸம் ஸ்யாத்தாத்துக்கீர்ணரம் வாஸழ ।
தத்தஜ்ஜாத்யஞ்ஞாமரஸ்ரஸ்ய தஸ்வாஜீவ்யதஃ கர்ய்ஸ்ரீ ॥ எச ॥

மௌஷம் வ்ராமிவ ஸவர்ம் யொமயம் (ஜ்யம்) தஸ் ஸவர்தொ
ஸஉழ ।
வணவம் ஷொஉஸ்ரொஸஸ்யாஹ்ரஸ்ரிதாஹ்ரஸ்ரொஸ்யஉர்ஸ்ரஸ்ரீம்ஸ்ரொஸ்ரஸ்ரஸ்ர ॥

அதில் அந்தப்புர ஜனங்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அரண்மனைக்குக் கிழக்கிலிருந்து செல்லுகிற மார்க மானது, ராஜவீதி என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ராஜவீதி யின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தனவந்தர்களின் மாளிகை யின் வரிசையானது இருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு தென்பக்கத்தில் தந்துவாயன்களின் (சேணியன் களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு வடக்கில் சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதன் பக்கங்களின், அந்தந்த ஜாதியினர் வஸிப்பதற்கான இடங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகள் யாவும் சேர்ந்து ஸர்வதோபத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பழைய காலத்திய முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பதினாறு (16) விதமான நகரவிந்யாஸங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75

சோமஷ்ஷேஷம் நெஷ்டம் வஷடயெய்ய அக்ஷரம் ஹ வ்யாகி ।
மெஷம் யுக்தயாஹுநாக்தம் வஷட்குரு யொஜ்யம் ஹரவெஷ்டயா
தகிஜ்ஜெ: ॥ எசு ॥

சுஷ்ணாஹவி நெஷம் உய்யாநாம் ஆவி ஹவெஷ்டழ ।
தகிர சுஷ்டம்பாவயிகம் வஷெஷ்யாஹம் ஆஜ்ஞாவணழ ॥ எள ॥

வணிதாரயவயயாக்தம் உயெய் வணிஜாம் மஹமெஹணீ ।
தஷ்டக்ஷிணதஃ வாஷ்ட்ரெ நெஹம் வ்யாகி தக்ஷவாயாநாழ ॥எஅ॥

உத்தரதஷ்டாவாவயிகம் வ்யாஷ்டக்ரிகாணாம் தா ।
கஷெஷாவஜீவிநாம் வ்யாகி வாவம் ரயவய்யநெகாநாழ ॥ எசு ॥

ஷ்ரஷ்டாவ்ரதவயிஷகம் தத்ராஜ்ஞாவணம் சாயழ ।

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்கதல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சில்பத்தை அறிந்தவர்கள் அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்படாத மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திம நகரங்களிலும், மற்ற (உத்தம நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்கையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் வியாபாரிதளின் வீட்டு வரிசைகள் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில் சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸ்ஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்,

தாம்பூலாதிஷடும் அ வை ராகம் ஸாரவத்தாநி உ ரவ்யே ॥ அடி:

மஹாபாதாதிஷடஹம்ஸ ஆபாதம் அாஹவநீயாவணடி ।

தக்ஷிண்வ உகார்யாரவம் ஸாஷ்ட ஸாகம் அ விஜ்ஞேயடி ॥ அக ॥

உஹம்ஸ ராஜ்யம்ருதம் ஹர்ம்ய்ம் ஹொஜ்யம் அ நிதி-ஷேடி ।

*ஸுமுகாதிகுக்குடமுகவயாந்தம் தத்ர ஹாணாநி ॥ அஉ ॥

தஹாக நிதி-ஷேவதாதம் கம்ஸாதிகுஸ்தத்ர விஜ்ஞேயடி ।

ஹ்யாக வாஷ்வவதஹாமாதம் வித்ரஹாமாதிவஹ்ம் ஹ்யாக ॥

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லுகின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்கையில் கடைகள் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அங்கு தாம்பூலாதிகளும், பழங்களும், ஸாரவத்தான திரவியங்களும் இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹேந்திரபதம் வரையில், அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்கவேண்டும். அதே இடந்தில் உயர்ந்த மத்ஸிய மாமிசம், காய்கரிகள் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். 81

மஹேந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில், பாண்டங்கள் (சட்டிப்பானைகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம் ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருருதிபதம் வரையில், பானபாஜனம் (கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபரரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில், வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

---

*ஸுமு: ராக்ஷஸவதவய-ஷ்ஞம் உதி வாதொ யுக்த உதி ஹாதி ।

தஹாகீ வஸீரணாஹ்ம் தஞ்ஞாயாந்யாதிகம் அகூடி ।
வ்யாகீ ஹ்ருடவஷாஹ்ம் வாயுாதிவஸ்துகாதீநாழி ॥ அச ॥

தகைவ ரூவணாதிஉ்வ்யம் தெதராதிகம் ஜ்ஞேயழி ।
தஹாதீரவஹாஹ்ம் மரும் வஷாதிகம் விஹிதழி ॥ அடு ॥

வனவம் ஈவாஹாரவணஉ்ஹிதம் தகிவாரிதவஸ்துஉயெ்யது ।
சுஹ்யஹாரமதஹாமெஷ்ய ரதந்ரு ஹாடகம் வஜ்ரழி ॥ அசு ॥

ரஜிஷ்ம் தம் ஸீஸம் விவ்ருதகம் அாவி ஹாரிதுழி ।
உயகுர்தகைதராதிகஉயெ ஹெஷஜ்யம் ஸவ்ரீதஃ காயழி ॥ அள ॥

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணெய்களும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் விற்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும்.

சூர்யபதே அ விவஸ்வதிமித்ரே வூதிவீதரே அ வதே ।
ஶாஸ்தா ஈர்மா மஜஸ்வலக்ஷ்மிள அாத்ரைவ விஜ்ஞேயாஃ ॥அஅ॥

தெவாலயமத வரிதோ ம்ராமே யதா ததா விஹிதம் ।
வரிதஸ்ஸர்வஜநாலயஸ்திதம் கிஞ்சித்ததோ ஈரே ॥ அக ॥

நமராக்ஷ விஶதம் உண்ணம் நீக்வா ப்ராஅ்யாம் து வாந்நெய்யாம் ।
அண்ணாலகுடீராணி தத்ரைவ து கொலிகாநாம் து ॥கூ௰॥

சுஸ்மிந ஸர்வமநுக்தம் ம்ராமே து யதா ததா விஹிதம் ।
வத்தநமூஜுவீதியுதம் நைவ ஸ்யாஉத்தராவணம் தத ॥

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஐயனார்), துர்கை–வினாயகர்–லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருத்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

ஸொஷாணாஃவி ததுஸ்ரொஸ்யவஸாகூ தது விஜ்ஞுயழி ॥ கூஉ ॥

ஸ்ரூநீயஃஸ்ரூமஃவஸ்ரூவதுநகொதுகொஸ்ரு-
ஸ்ரொணாஃஸ்ரூவாநி நிமஃம் அ தயெவ வெடழி ।
ம்ரூாஃம் அ வவஃடூஷிதீஹ ஃயெவ யஸ்தூஸ்ரூ
யிஷாநகாநி கூயிதாநி வஸ்ரூாதமாயெஃ: ॥ கூஊ ॥

வவம் ஸ்ரொதுகூம் ஹ்ரூஷிஸ்ரொவாஷிகாநம்
வணஃோகூாம் அாவ்யது ஜாதயுகூாணாழி ।
ம்ரூாஃஷீநாம் ஃாகூவிந்யாஸஃாகூம்
ஹாஸ்ரும்காரம் அாஸ்ரூஸ்ரும்க்ஷிவ்ய தம்தாகூ ॥ கூச ॥

ஃதீா(ஃஃ்யா)ஹ்யவஃ ஸ்ரூவதிகாஷிஅதஸ்ரூஷ்டயெஹ்யஃ
ஃாநாஷிகஃஃ்நிவஸ்ரூணைஹ்ய ஃஜாம் அ மாம் அ ।

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தர பணம் இருக்கக்கூடாது. 91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, துர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோத்மகோலகம் 5. துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப் படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங் களை, யுக்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக் கிறார்கள். 93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணஜாதி ஜாதியினரும், மற்ற ஜாதியினரும் வஸிப்பதற்குரிய கிராமாதிகளின் விந்யாஸங் கள், சில்பசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

நித்யம் யதா ஜமதி வித்தமநேகவஸ்து-
ந்யாஅம்ஹ்ரதாரமதிவாஸஹுவம் மூதா ஸ: ॥ கூரு ॥

உதி மயமதெ வ(ா)ஸ்துஶாஸ்தெ நமரவிதாநம் நாம
உஶமொடத்யாய: ॥

அரசன் மானாதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்பரையாக வஸித்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். 95

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸ்ரீ வாகாதமொய்ஸ்ரீயஃ ॥

ஹ்ரீமிலும்ஹவியாநம் தா வக்ஷ்ய ஹம்க்ஷவத: க்ரூஸாங் ।
அதாஸ்ரூஸாயதாஸ்ரூம் வதாஸ்ரும் அ தஷாயதழி ॥ க ॥

ஸுஷாஸ்ரூம் அ ஷஷஸ்ரூம் அ ஷ்யஸ்ரவ்ருத்தம் தஷைவ அ ।
வாதங் விந்யாஸஹ்ரஸ்வம் வ்யாங் க்ஷயவ்ருத்திவியாநதஃ ॥ உ ॥

ஹ்ரீமிலும்ஹிதி ஸ்ரைாக்தம் தீர்க அதாஹ்ரஸ்வாநத: ।
ஹிஹிஹஹவிவ்ருத்யைகம்(கு) ஹ்ரீஸ்வரோநம் அதாஷ்டயழி ॥

வக்ஷஷட்ஹஹ்ரஸ்வாஸ்ரஹ்ய ஹிஹிஹஹவிவய்ரோங் ।
ஹிதஸ்ரை தா அதாஸ்வரம் ஸ்ரூஹ்ரஸ்வாகாஷ்டகுழி ॥ச॥

பதிநேழாவது அத்தியாயம்

பூமிலம்பவிதியைச் சுருக்கமாக முறையுடன் கூறுகிறேன்.

பூமிலம்ப விந்யாஸமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்ட சதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, அஷ்டாச்ரம் 5, ஷடச்ரம் 6, துவியச்ரவிருத்தம் 7, என்று பூமியைக் குறைப்பதாலும், கூட்டுவதாலும், பூமிலம்பமானமானது ஏழுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. $2\frac{1}{4}$

மூன்று (3) முழம் முதலும், நான்கு (முழம்) முதலும், இரண்டுமுழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏகபூமியின் மானமானது, நான்கு (4) விதமாகும். 3

ஐந்து (5) ஹஸ்தம் முதலும், ஆறு (6) ஹஸ்தம் முதலும் முறையே பதிநேழு முழம் வரையிலும், பன்னிரண்டு ஹஸ்தம் வரையிலும், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர, துவிதல பூமியின் மானம் நான்குவிதமாகும். 4

ஸ்தாஷ்ஹஸ்தாஸ்ஹஸ்ய ஹிஹிஹஸ்தவிவய்நாகே ।
வஸ்ஹஸ்விகாஸா(ஷொஸ்ஸா)ஸ்தம் தீர்தலெ வஸ்ஹாஸகழே ॥

ஸவவஹ்ஸ்திகஸாகே யாவகே வஸ்ஹஷொஸ்ஸாஹஸ்தகழே ।
அதஷ்வஸ்ஹதயம் வெர்ஸ்தம் அதஸ்ஹாஸம் ஸஸாதகழே ॥5॥

வாகஸஹஸ்தம் ஹிஹஸ்தம் வாகஷ்ஹஸ்ஹெகெதயம் ஸ்ஹர்தழே ।
யாஸ்மாயாஸ்மகஸெஸ்ஹாஸெநः ஹஸ்தாயெஸ்ஹாஸ ஸஸஹிஸெதः ॥

கெஹிகே வஸ்ஹஸ்தி ஸெவாநாம் ஸாஸாஷாணாம் விஸாஸகெ ।
விஸ்தாரெ ஸவஸ்தஷட்வஸ்து அதஸ்ஹஸ்யம்ஸொஸ்யிகம் தீர்ஹிः॥

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினாறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர திரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினாறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

க்ஷேத்ர ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரைமுழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7¼

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (6) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 8

ஸாஹிகம் வளஷ்டிகம் ஜயஉஷ்ஹ்ரூதம் ஸாவ்ர்காமிகழ்।
உஆயம் வ்ரிமாணம் வாஹாய்ரோயிகம் ஆவி ஸாஷ்டகழ்॥

வஸ்ஹஸகஸாவ்யாஸாகஸ் ஹ்ரீநம் கூஷ்ஹ்ர விஸாநகழ்।
ஸவ்வாஷ்டாயிகவஹ்ர்கூய்ரஸ்ரிவ்ரிஸஹ்ர விவய்ரஸாகஸ் ॥ரி॥

ஸூஸவ்ரதைஸ்ரூதாஸஹ்ரஸ்ரிஸ்யாஸ்ரீநி தீர்ணி உதாநி அ।
ஸவ்ரவிம்ஸதிஸ்ரெஷாநி ஆஹஸாஸ்ரய்யாநய்நாகூர்ஸாகஸ் ।கக॥

தீர்அதாவி-ம்ஸதிஸ்ரதைய்ரோவகஸ் ஸதகஸாஷ்டகழ்।
தீர்தீர்ஸஹ்ர விவர்ஸ்ய்யா தாஸ் தீர்நவொகஸ்ஸெயவிஷ்யதை॥

ஸவஸாகஸ்கூர்ஷஸாதைஷஸ் ஸ்ரெஷ்டஸ்ரய்யாயஸம் ஸவெகஸ்।

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஜயிதம் 3, அத்புதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8½

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். 9

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, க்ஷுத்ரவிமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப் பட்டவைகளாம். 11

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதம் விருத்தி செய்துவர, உத்ஸேத மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

தீ அதஃவுஹ்தீஹஹ்ஹாதி ஹிஹிஹஹ்விவய்ஃநாகி ॥ கஈ ॥

வஹ்ஹஷ்டஃஷஷ்டிஹஹ்ஹாஹ்ஹம் ஹம்வ்யயா வ்ரிவ்ஃஹம்ஹ்ஹ்ஹ்
(வகிகூ)தீ: ।
அதஃஹ்ருவிஹாநாதி ஆஉஹாஹ்ஹம் வியீயதெ ॥ கச ॥

ஹவ்ஹாஷ்டவஉஃதெஹாஹஹ்ஹ்ய தீ ந்தீ ஹஹ்ஹ்விவய்ஃநாகி ।
வஹ்ஹ ஷஹ்ணவதிய்ஃரோவகி உஹ்ஹம் வ்ரோதிவ ஹம்வ்யயா ॥கடி॥

ஹ்ரெஷ்டயய்ஃகநிஷ்டம் ஹ்யாகி ஹவவம் உய்ஃகு ஹெஷ்ஃ அ ।
நவவஉஃதிகஹாகி வஹ்ஹ ஷஷ்டஃவஹ்ஹாஹஹ்ஹாகஹ்ஹாஹ்ஹகுழி ॥கசு॥

ஹிஹிஹஹ்ஹ்விவய்ஃய்யா தஃ அதஃவிஃஹ்ஹாதி ஹம்வ்யயா ।

இவ்விதமாக உத்கிருஷ்டமானங்களில், உத்தம-மத்திம-அதம மானங்களாகும்.

பதிமூன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு (2) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும். சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல் தொண்ணூத்தைந்து (95) தொண்ணூத்தாறு (96) முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, அதன் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

வஜ்ராதி ஆதபாந்தானாம் ஹஸ்தானாம் விம்சதிம் க்ரமாத் ॥

ஸுதாஷட் நவஹஸ்தானாம் யாதா ஊர்த்வப்ரமாணத: ।
யுஜ்யாத் ஆதபம் ஹஸ்யேஷம் விதானம் தானவிதம: ॥கஅ॥

விஷ்டி தரயொதபக்ஷாத்ய ஷொடபக்ஷம் யயாக்ரமாத் ।
ஷட்ஷட்ஷட்ஸுவவஜ்ராத்ய ஹஸ்தவ்ருத்திவைஹ
ஸ்ரீவொதிதழ ॥ ககூ ॥

விஸ்தாரம் ஷம்ஹதோ வாஹ்ய ஜந்தாத் ஸ்தூபவ்ருத்த
ஊர்த்வதழ ।
கெஹிதாஸிவாரம்தம் தூ வ்ருவதஷ்டி தஊர்த்வதழ ॥ உ0 ॥

இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர ஹர்மிய விஸ்தார மானது, இருபத்தினுன்கு (24) விதமாகும். இந்த விஸ்தார மானது, முறையே பஞ்சஹர்மியம் முதல், துவாதச ஹர்மியம் வரையில், (5 அடுக்கு மாடிமுதல் 12 அடுக்கு மாடி வரையில்) ஹர்மியங்களின் விஸ்தாரமாகும். 17

அளவில் சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஏழு (7) எட்டு (8) ஒன்பது (9) பூமிகளுக்குக் கூறப்பட்ட பிரமாணத்திலிருந்து, துவாதச பூமியந்தம் பிரமாணங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 18

பன்னிரண்டு (12) பதிமூன்று (13) பூமிமுதல் பதினாறு (16) பூமி வரையில், முறையே, ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத் தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தேழு (57) ஐம்பது (50) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும் என்று பரசிவனுல் கூறப்பட்டிருக்கிறது 19

ஸ்தம்பத்திற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து விஸ்தாரத்தை கணக்கிடவேண்டும். ஜன்ம ஸ்தானத்திலிருந்து (அஸ்திவாரத்திலிருந்து) ஸ்தூபி வரையில் உயரத்தைக்

உஹதாஅயொஹஹ்ஹொஹஜெஹ: ஹஉஹாஹஹதः ।
தத்துஹ்யாஹ்ஹெத்வஹவ்தாம்ஹொ நிஜெஃஹொஅம் தி்ரயம்ஹொகெः ॥

விஹாஹஹி்மாணொகெஹெயம் யாக்ரூயாஹ்வெஷா
வ்ரயொஜயெகெ ।
ஜெவாகாம் ஹாவஃஹளஹாகாஹாஅஹாஹதும் விஹாः ॥ உ. ॥

ஹஜ்ஹோ மஸுவஃயக்ஷோணாஜெகாஉஹதும் உதிழ ।
விவ்ராணாம் கவ ஹளஉம் வ்யாகெ உஹஹளஉஹயாவி வா ॥உங॥

யாவஹாஜஹ்ய ஹாஜ்குஹ்ய வஞ்சுஉஹெஹ்யவ ஹவ்த ஹஹः ।
தஹாஜ்யெகாஉஹதும் ஷணாம் வெ அக்ரவஜிஃநாழ ॥உச॥

கணிக்கவேண்டும். சிலர் சிகரம் வரையில் உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். 20

மஹாபூமிகளின் (பெரிய மாடிகளின்) நீளமும் உயரமும் கூறப்பட்டது.

அந்தந்த பூமிகளின் விஸ்தாரத்தில், ஏழில் ஒரு பங்கில் மூன்று அம்சமானது, நிர்தேசோச்சமாகும். (குறிப்பிட்ட உயரமாகும்.)

அல்ப பௌமங்களில், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு நீளத்தை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

தேவர்களுக்கும், ஸார்வபௌமனுக்கும், பன்னிரண்டு தலம் வரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். 22

ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், இவர்களுக்கு பதினேரு (11) தலம் வரையில் இருப்பதாகும்.

பிராம்ஹணர்களுக்கு, நவதலம், அல்லது தசதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 23

யுவராஜா, ராஜா, ராஜபஞ்சமன், இவர்களுக்கு, ஸப்த பௌமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தீ ஹூஉம் அ அதா ஹ்ஃஉம் வணிஜாம்ஶூஉ ஜந்ஹாழி ।
ராஜ்ஞாம் வஜ்ரதலம் வாவி உதம் வட்டஹ்ரதாம் தா தகூ ॥

ஶூதஹஹ்ஹவஉ ஹ்ஃகொயாகூ வாவுதயாராதிவிஹராகூ ।
மெஷ்யதெயிகஉாநம் தா வவ்யா தஇஅக்ஷணைஃ ॥உசு॥

க்ஷுத்ரஜாதிஉயஉவராஜி விஉாநகாமாம்
வ்யாவிஹரஹஹ்கயாஜாம் விவாஹொஅஹெழி ।
யாக்தயா யயொவீதஉஜாஉயஉமெஶ்வராணாம்
நூணாம் தயெவ கயிதம் ஹி உயா வாராணைஃ ॥உஎ॥

உதி ஏயஉதே வ(ா)ஹ்ஶாஹொ ஹ்ஶும்ஹவியாநம் காஉ
வகாஉஹொஉயாய: ॥

ஸப்த தலம் முதல், ஏகாதச தலம் வரையில் சக்கிர வர்திக்கும், அவனுக்கடுத்த ஆறுபேர்களுக்கும் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 24

சூத்திர ஜாதியில் பிறந்த வியாபாரிகளுக்கு அல்லது, வியாபாரிகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் திரிபௌமம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

ராஜாக்களுக்கு பஞ்சதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்டதாரிகளுக்குமாகும். 25

மான நிபுணர்கள் பௌமதலமானது. நூறு முழத்திற்கு மேல் நீளமாகவும், எழுபது முழத்திற்குமேல் அகலமாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். 26

பிரஹ்மா முதலிய தேவேசுவரர்களுக்கும், மனிதர்களுக் கும், கலப்பாக முழக்கணக்குடன் கூடிய க்ஷுத்திர விமானங் கள், அல்பவிமானங்கள், மத்திம விமானங்கள்; உத்தம விமானங்கள் இவைகளின் விஸ்தார பேதங்களும், உச்ச பேதங்களும், யுத்தியுடன் உசிதமாக பிராசீனமான நூல் களில் கூறி இருப்பதையனுஸரித்து என்னால் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. 28

பதிநேழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

த்ருதீயோத்யாயஃ ॥

தைதிருாநாம் ஜிஜாதீநாம் வணாநாம் ஹர்ம்யகே மரஹே ।
மஹாநஸாவவியுஹ்யகு வாம்சேஷவாஸுஷ்யதேயாநா ॥

ஸவாஸ்ரு வைஷ்ணவம் மஹம் தகுவாம்வதாம் வதுழி ।
ரவ்யஹீநஸவாம்வதும் மஹம் ஸவாவிவேகுவாழி ॥௨॥

தஷ்டாகு ஸவாவ்யதேந மஹம் வ்யகு விநிகுஷிவெகு ।
மஹாஸ்ரவ்ய மாம்ஹீயம் வாயிஷ்டாநாஸுதேஹ்ஸழி ॥௩॥

அதாஸ்ரவ்யம் கூயாகு மதாஷிஷ்டகுயாஸ்ரவ்யா ।
சுவாயாம் வஸிலும் தவ்ய உமிலெ ஸவாவ்யாஉம் கூவிவெகு ॥

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

இப்பொழுது தேவதைகளுடையவும், பிராம்ஹணுதி வர்ணத்தாருடையவும், மாடிகளிலும் வீடுகளிலும், கர்ப நியாஸம் செய்யவேண்டிய விதியை நன்றுகவும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

சகலவிதமான திரவியங்களுடனும் கூடிய கர்பமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கும். கர்பமானது திரவியஹீனமாக இருந்தால், அது பலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டுபண்ணும். 2

ஆகையால், சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து, கர்பத்தை நன்கு வைக்கவேண்டும். கர்பம் வைப்பதற்கான குழியின் ஆழமானது எந்த கிருஹாதிகளில் வைக்கப்படவேண்டுமோ அதன் ஸ்வாதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். 3

கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்காக, பூமியில் பள்ளம் செய்து, அதை கருங்கல்லுகள் அல்லது செங்கற்களால்,

நிஉமாஹ உஷஷ்யாதி*வஜ்ரிகெ கூஜிராவடெ ।
ஹரஷ்டு ஜாஷ்டிமொஷ்டம்மஹஷ்டிஉஜ்ஜெஷ்ட ஊதிகாஃ ॥நி॥

தஉஷ்யம் தஷ்ய உய்யெ த வஉகஉம் நயஹெகெ வாஜஃ ।
வஜ்ரவெஃ ஜொகெவஜ்ரகஉம் அ உக்ஷிணெ களஉம்
க்ஷிவெகெ ॥ கு ॥

வளமஸ்மிம் வஜ்ரிஉ விஉயாகெ காகலொஹ(டயு)உஜ்ஜிஜி ।
யாநயாநயஷ்ள தஉஷ்யம் த ஸாஜிவீர்ஹிஜ்ஜகொஉவ:॥

கங்கஉஜ்ஜ அ ஊஷம் அ கூஜ்ரிகெயம் அ திஜ்ஜம் தயா ।
வ்ராஉக்ஷிணெயஉ ஸாஜ்யாதீ நீஸாநாதிஷ்ட விநயஹெகெ ॥

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை (மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர் விளையும் வயல் 3, மலை 4, *பல்லிகை 5, நண்டுவளை 6, கலப்பையின் கொழு 7, ஸ்முத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9, யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப் படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போட வேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில், நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில், அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில், செங்கழினீர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில் காகலோகத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

---

*வஜ்ரிகெ ஊதி வாஸாஜ்ரிழி ।
*புத்து என்பது பாடபேதம்.

தவெஸ்ரவரி நியாதவ்யம் ஜ்ஞேயம் தா ரூ நிபி ஃதழி ।
தீரஅத ஃஸாதரவிஹாரஸ் தியம்மாஸுவிவய ஃநரஸ் ॥ கூ ॥

வஜ்ஞஷ்வீம்ஸஸாதிரதாஜ்ஞம் ஸாஜம் ஆதிஸ ஹாஜதெ ।
ஹஸொஜ்வ வாஷஷ்டி வஜ்ஞஹாமொஜம் வாதரூ ஃஸுயழி ॥ ெ ॥

வகூஹிஆதிஸாஜ்ஞாநாம் ஹஜ ஃயாணாஃ ஹிதம் கூ ஸாகூ ।
மரஹீதொஅதிரஹாமெகூம் வாஸாஜ்ஞம்விவியாதகூழி ॥ கக ॥

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்தினாலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகலமானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்கவேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப்பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

தத்ஸமஂ வாவிஷ்கம்ஹஸமஂ வாஷ்டாஂஸஹீநகழி ।
த்ரிவாஷ்டம் வா விஸாலம் தஸ்ய மெலாயா: வ்யாமிலொஅயழி† ॥

த்ரிவம்ஸாஂஸவாகாரம் வ்ருத்தம் வா அதாஸ்ரகழி ।
வஸுவிஂஸதி கோஷ்டம் வா நவ கோஷ்டகமேவ வா ॥12॥

மெலொஅயஸ்த்ரிபாகமெகம் கோஷ்டஸ்திதஸ்ய அயம் ஸவெதி।
தஸ்ரஸ்திதிவநதாம் கூயஸாஸி யவெ: ஸித்ரி அதஷ்டயெ: ॥

அந்த இடமானது, அந்தந்த ஹர்மியங்களின் பாத விஷ்கம்பத்திற்கு (விஷ்கம்பம்-உயரம்) சமமாகவோ, அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். அந்த பேலியின் (பேலா-பேழை) அகலமானது, முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப் பதைப்போல இருக்கவேண்டும்.* 12

அது திரிவர்க மண்டபத்தைப்போன்ற உருவமுடைய தாகவாவது, வட்டமாகவாவது, சதுரச்ரமாகவாவது இருக்க வேண்டும். இருபத்தைந்து (25) கோஷ்டங்களுடையதாக வாவது, நவ கோஷ்டங்களுடையதாகவாவது இருக்க வேண்டும். 13

கோஷ்ட பித்தியின் (கோஷ்டம்-இடம்) உயரமானது, பேலியின் உயரத்தில் அரைப்பங்கு, அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தியின் கனமானது இரண்டு யவை, மூன்று யவை, அல்லது, நான்கு யவை இருக்கவேண்டும். 14

---

†மஹீதொஅத்ரிபாகமெகம் வாஷ்டாஂஸவிஹாநகழி । உதி கூடஸ்லோகாதெ கயிக: வாஂ: உதி வாஸ்துஸாழி ।

*பாதாலம்பிவிதானமானது, எடுக்கப்பட்ட உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். என்பது 12-வது சுலோகத்திற்குப் பிறகு அதிக பாடம் என்பது பாடாந்தரம்.

உவவீவவதெ தெவா: வணுவிமாதி ஸுஜதா: ।
ஸுஹ்ரூவுஹுதம் ஸவம் மநெ: வாஷ்டெஸு வேத
தீ(யு)வகெ: ॥ ௧௫ ॥

வாஸுயிக்ஷாத வஸ்திவெஷ்ய: வணுமவெய்ஹ ஜாஜம்
வ்ருக்ஷாஸ்ய ஸுஸ்திதிராவெஷ்ய ஸுஜாயுராஹுதெ
ஸுஹெ ॥

ஷுணீதெ அணிதம் சுரக்ஷா உணுகம் வாய தக்ஷவாழ ।
விஸ்ருஷ்ய தெவாந ப்ரஹாதீந ஸ்ருததணுயாஸயா ॥

சூராய்ய மநுவாஷாதெஷ்ய: ஸுவநாயிவதிம் ஜவெத் ।
ஷுவதி: சுசுராந ஸ்ருஷ்ய ஸவாந வஷுவிஸுஷிதாந ॥

வாமநொஜகவம்வுணாந மநுவாஷுஹுஜிதாந ।

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும் சந்தணம்–புஷ்பம்–தீபம் (தூபம்) இவைகளினுல், வாசனை யுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்பபாஜனத்தை பஞ்ச கவ்யத்தினுலே பிரக்ஷாளனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி, பூமியில் சம்பா நெல்லை நன்றுகப் பரப்பி, மேடையாகச் செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டூக பதத்தைக் கல்பித்து, அதில் சுத்தாக்ஷதையின் தாரையினுலே, பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம் செய்து) சந்தணம் புஷ்பம் முதலியவைகளினுலே ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்ட வைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினுலே நிறைந்தவைகளும்

நிஷ்டுங்கா நவுஷிராஷ வஷ்டு வஷ்டெவ வஸ்திராஷ ॥

தஷ்ய வ்ருக்ஷிணை மஸுராஷிஷ்ணிருஷ்ணிதை ।

சூராய்ய மஸுவாஷ்டாஷெஷ்ய: ஸுமிம் உக்ஷா யஜாவியி ॥உ॥

ஹாஜ(ஷ்டாவ)ராய தத: வாத்ரம் வெஷ்டயேஸ் ஷ்வேத-

வாஸஸா ।

ஷ்வேதவஸ்த்ராஷராஷ்டாஷ்டை: நயஷேஸ் உஷாஷ்டஷே

ஸுபி: ॥ உக ॥

வீக்ஷா ஸுஷ்டம் வயோராத்ர உவொஷ்யாயிவஷேஸ் தத: ।

ஷ்ருவதீ: ஸாஷ்விஸ் வ்ராஜ்ய: ஸுஸ்த்ர ராஷ்யாதி

ஷெவித: ॥ உஉ ॥

யாஸ்யாதீ நயே வஷ்டு நி ஹாஜ நாஷ்யஷ்டஷே நயஷேஸ் ।

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளுமான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினுல் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தணம் புஷ்பங்களினுலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனுக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினுலே சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சில்ப சாஸ்திர மறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸூத்ர கிராஹி முதலியவர்களால் சூழப்பட்டவனுக இருந்துகொண்டு,

ஹொஊராஜதஊஷ்ஷொஷ்ஷு ஸாஷிவீ்ரஹிகூஷுஷ்யகாஷு ॥உஅ॥

தீ்ரவாணா கூங்கூஹீஹொஅ ஊஷொ உஊஹொஉயஹாயஹா ।
கொஉவம் அ திஷும் ஹாவ்யம் வெகூ்ராஹ்ஹெஅ வ்ரயந்தத: ॥

ஸஊஸாஹிஷூ ஊயஹொஹெதாஅயஷ்டிஹிஷூ யஷாகூ்ரஉழ ।
ஜயஹ்ஹெ ஜாதி ஹிம்ஊஷ்யும் ஹரிதாஷும் ஹூ்ரஸொ உதிழ ॥உடு॥

உஅஸ்ரிஷா அ விதயெ ஹூ்ரம்ஸாஜெ தூ ஊஹ்ஷிகழ ।
ஸாஜாவதஷ்ம் தூ ஹூ்ரவெ ஸொஷெ மொரிகுஜிரிதழ ॥

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள் வைக்கவேண்டும். $22\frac{1}{2}$

தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட சாலிதானியம் 1, (சம்பா நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட வீரீஹிதானியம் 2, (அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்) சுல்பத்தினுலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம் செய்த செம்பு) த்ரபுவினுல் (பித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு தானியம் 4, ஈயத்தினுலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5, இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பினுலே செய்யப் பட்ட வரகு தானியம், (7) வைக்கிராந்த மென்னும் லோஹத்தினுலே முயற்சியுடன் (பிரயாசத்துடன்) செய்யப் பட்ட எள்ளு 8, ஆகிய எட்டு (8) தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிங்குலியத்தையும் அரி தாரத்தை பிருசஸ்தானத்திலும், மனேசிலையை விதத பதத் திலும், மாக்ஷிகத்தை (ஸுவர்ண மாக்ஷிகம்) பிருங்கராஜ பதத்திலும், ராஜாவர்த்தத்தை சுக்ரீவபதத்திலும், கைரி கத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பொருள்) சோஷ பதத்திலும்,

சஞ்சநம் மணமுக்யெ ஸ்தாநே சுதிதள தரதம் விந்யஸேத் ।
மத்யெ பத்மாஸநம் து *மரீசள விந்யஸேத் பவநம் ததஸ் ॥உள॥

ஸாவித்ரெ புஷ்பாஸநம் து வைடூர்யம்
ஸ்யாதிவஸ்வதி ।
வஜ்ரிண்யாம் ஜயெ விந்யஸேத் இந்த்ர நீலம் து சித்ரகெ ॥

ருத்ராஜெ மஹா நீலம் மஹிகதம் து மஹீயதெ ।
அபவத்ஸெ ஸுயாதிவ்யவைடூர்ய முத்தமெ ॥

விஷ்ணுக்ராந்தா திரிசூலம் ச ஸ்ரீஸ் ஸஹாதெவி ச
ஸ்யாமகுடி ।
சுவாஸாமெஷ்கவதி ராஜ்ஞீ சாதிஷ்வளஷயம் ந்யஸெத் ॥கடி॥

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தரதத்தை (பாதரஸத்தை) அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில் பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2, சாவித்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்தில் வைடூரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையும் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நீலத்தையும் 6, ருத்ரராஜ பதத்தில் மஹா நீலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலம், ஸ்ரீதேவீ, ஸஹதேவீ, தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை, இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசானதிக்கு முதல் முறையே வைக்கவேண்டும். 30

---

*சுக்ர சூயெ உதி ஹவிதவ்யெ ஸுயள உதி வாதொ ஹவதி । வஹாநாம் க்ரொவி ஹிதெ । தக்ர வ்ராஜெஷு ஸுஹ்ருத் ।

* ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப்படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அஸ்த்ராயகவசாயாஸ்த்ராயவஷட்தாஸ்த்ராயபட் ।
தக்கோலைர்நாஷ்டமஸ்தானே ஜயந்தாதிஷு விந்யஸேத் ॥ஈக॥

ஸ்வஸ்திகாநி அதஸ்திக்ஷு ஸைராயஸ்தா ப்ரதிவ்யகைः ।
வஜ்ரேஷ்வாதி ஸாராந்யஸேத்தேஷ்வேவ வக்ஷ்யதே ॥ஈஉ॥

கவாயாஸ்த்ராயவஷட்தாம் வாராஹம் வ்ருஷபம் தயா ।
விநாகம் ஹரிணம் வாஸம் ஸைஹம் வ்யவஸ்தாதிஷு
விந்யஸேத் ॥ஈஊ॥

---

*சந்தணம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜியோதிர் லதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தணம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஜயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இரும்பு, தாம்ரம், வெள்ளி, இவைகளினால் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

இதுவரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸகல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குரிய அடை யாளங்களுடன் கூறுகிறேன். 32

கபாலம் 1, சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 33

---

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக் கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு, வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம் என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

காத்ஸ்வரமயம் அஷ்டமம்மனம் தத்ர வூர்வ்வகம் ।
தர்ப்பணம் பூர்ணகும்பம் அ வ்ருஷபம் யுக்மஅமரம் ॥

ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்வஸ்திகம் சம்பம் தீபம் தெவாஷ்டமம்மனம் ।
ஸ்தாபகஸ்யாநுசிஷ்யஸ்தாநு ஸ்தபதி: க்ரமசொ ந்யஸெத் ॥

சூஆத்ய ஹாஜநம் சுப்ரம் (ப்ர)வியாநெந து
நிஶ்சனம் ।
தெவாராத்யமந்யாத்யை: ஸ்தாபயெத் கனசொதகை: ॥

ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களங்களை, முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி) பூரணகும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்ஸம் 5, ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்டமங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன், ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனாவது, முறையுடன் வைக்கவேண்டும். 35

பிறகு வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே, அந்த கர்ப பாஜனத்தைமூடி, அது அசங்காமலிருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அந்த கர்பபாஜனத்தை, கந்தம் – அக்ஷதை புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜித்து), கலசஜலத்தினாலே அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம், குண்டலம், ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மோதிரம், ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள், மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம், புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக் கொண்டு, சுவேத சந்தணம் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பு

விவ்ரஹாயயாய வொஷ்ஷ ஸம்வஹய-ஸ்ரீநிவாஸெந: ।
கல்யாணஜயவொஷ்ஷ ஜ்ஞவகி: ஸ்ரீவகெந தா ॥ந॥

வ-ஷ்கண்ணுஹாஸாதிகுடகெஸம்ம-ஸீயகெ: ।
வஜ்ஜாம்மஹ-ஷணெஹெ-ஃநிவி-தெஸ்ஸ விஹ-ஷணெ: ॥

ஹெ-யஜ்ஞாவவீதஸ்ஸ நவவஹ்ஸ்ரதீயகஃ ।
ஸ்ரெதாந-ரெவநஸ்ரெவ விதவ-ஷ்ஷிஸாஸ்ஸ-ஸி: ॥ந॥

யஸ்ஸாயாதஸும் ஸவ-ஸம் திக-ஹிவெஸ்ரவஹநிதிழ ।
ஸஹாமஸம் ஸஸ்ரெஸ்ரெஸ்ரெஸ்ரு உநஸ்ரஹ்யாவநிஷ்ஷிதிழ ॥ச॥

ஸ்ரஷ்டிஷ்டிதிஸம்யாயஸம் ஸ்ரவகாயிவகீம் ஜவெகீ ।
ஸ்ரஹ்ரீநாம் அ ஸெவாநாம் ஸெவீநாம் ஸாஸஉக்ஷிணெ ॥ச॥

ஸ்ரஸ்ரஹ-ஸ்ரெ யஸ்ரா யொமம் மதெ-ஃமஹ-ஸம் நியாவயெகீ ।

நிறமான புஷ்பங்களை சிரஸ்ஸில் சூடிக்கொண்டு, சுத்தனுக இருந்துகொண்டு,

பிராம்ஹணர்களுடைய வேத கோஷங்களுடனும், சங்கம் பேரிகை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், கௌரீ கல்யாணம் முதலிய பாட்டுகளுடனும், ஜயகோஷங் களுடனும், திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரங் களுடனும் மலைகளுடனும் கூடியதும், அனந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தியானம் செய்துகொண்டு, ஸிருஷ்டி - ஸ்திதி - லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரபூதரான புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜபம் தியானம் செய்துகொண்டு,— பிரம்ஹாதிதேவர் களுக்கும் தேவிமார்களுக்கும் கர்பஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிற துவாரத்தின் (கர்பகிருஹ துவாரத்தின்) தென்

ஹோஹ்ஂஹெ வ்ர(வ்ர)ஸ்ரீஹ்ஂஹெ வாஹ்ஂகாஅ
வ்ர(வ்ர)தொயஃ ॥சஉ॥

தஹ்ஸாத்ஸ்ஸுஹதம் நிஹ்ந மஹாம்(ஹ்ம்) ஹ்ஸ்வஸ்ரிநாஸகுஸ்ரீ ।
அதாஸ்ரீகுஸ்ரதா ஹாஸவ்ருஸ்ரீவாஷ்ஷாண நிஹ்ஸ்ரிதா ॥சஊ॥

வாத்ஸ்ரிமாணவிஷ்ஷாஸா வஹ்ஸ்ரூம்மாஸ்ருவஸாஸ்ரிதா ।
வ்ருஸ்ரீஹாஹஸுகாயா ஹா ஷ்ஷாவ்யாதஹ்ஸாஜநொவாஸ்ரீ ॥ சச ॥

தஹ்ஸ்ரியை ஷ்ஷாவயெஸ்ரீ ஹ்ஸ்ஹம் ஹ்ஸ்ஸ்ரிஷ்டஅதாஸ்ரிஷ்டகழ ।

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில், கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக வைக்கவேண்டும். 41½

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம், இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக் காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக) இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்ப கிருஹத்திலுள்ள தூண்கள், சுற்றுப்புறங்களில், சுவர் வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக தோண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபன ஸ்தானத்தை காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான (மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினுலே சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இரு மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ள தாகவும், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்ப பாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

ஸுவர்ணதளஷயிஹியஸ்ஸுகம் வஜ்ரவஸ்ஷாதிபொஹிதழ் ॥சடு॥

ஸுவர்ணமஸ்ரிஹம் வெராகுதெநயஷாம் தஸ் வ்ரவஸ்ஷ்யதெ ।
விஷ்ணுயிஷ்ணு அ மஸ்ரும் வ்யாகி ஹெஸம் அகுரம் தஸ்
உயுஸெ ॥ சக ॥

ஸுவகாஸ்ரிகுஷ்ணம் அ ஸ்ரிகுஷாயவஸ்நகுழ ।
லதஸ்: ஸுவம் அ வாஸெ தஸ் வஜ்ரம் ஷ்ணம் அ ஷுஷ்ணிணெ ॥

வ்ரஸ்வெ வெதநதெயம் அ ஷ்ரவயெகி ஹெஸதிஸ்ரிதழ ।
யஜ்ஞோவவீ தஸோஸ்கரம் வஹிகாழ்ரிம் அ ஹெஸஜழ ॥சஅ॥

வஜ்ரம் கருணஸ்ரும் அகுஷவஸ்திதஸ்ரு ஹஸ்ரஷ்ரு தாஸ்ரஜா: ।

அந்த பலகத்திற்குமேலே, நான்கு செங்கற்களை நன்கு பொருத்தமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதும், ரத்னங்கள்–ஓஷதிகளுடன் கூடியதும், வஸ்திரம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 45

இதற்கு ஈசகர்பம், என்று பெயர். மற்ற தேவால்யங்களில் கர்பஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில் கர்பத்தின் மத்தியில் ஸுவர்ணத்தினுல் சக்கரம் செய்துவைக்கவேண்டும். சங்கம் - வில் - தண்டம் இவைகளை தங்கத்தினுலும், நந்தகத்தை (கத்தியை) அயஸ்ஸினுலும் (இரும்பினுலும்) செய்து தனுஸ் - சங்கம் இவைகளை இடது பக்கத்திலும், கத்தி, தண்டம் இவைகளை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். ஸுவர்ணத்தினுல் கருடனை செய்து எதிரில் வைக்கவேண்டும். இது விஷ்ணு ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 47½

ஸ்ரஹ்மணவதே யஜ்ஞோபவீதாய ஸ்வாஹா ॥

தஹ்ஸிந யஜ்ஞோபவீதம் யஜ்ஞஸ்ய த்வா தம் தஸ் ।
ஸ்வஸ்திகாநி அதஸ்தாத் கூர்ம வாதே ஸ்வாஹா கூர்மாய ॥ருஉ॥

கூர்மாக்ஷராயாம் வாதே (ஸவ்யே) தா வாஸுதாரஃ)
தீக்ஷாநயம் க்ஷிவேதி ।
ஸ்ரஹ்மஸ்திதம் ப்ரோக்தம் ஸ்ரஹ்மஸ்தாநே விநிக்ஷிபேத் ॥

ஸ்வஸ்திகம் அக்ஷராயாம் அ ஸக்திம் அக்ரம் அ கூர்கடம் ।
யஜ்ஞம் ப்ரவ வஸவணா*யஜ்ஞாஸக்தியஜ்ஞே ॥ருஉ॥

வாதே அ கூர்கடம் ஊர்த்வாக்ர உக்ஷிணை அ யஜ்ஞாகழி ।

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்தினாலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினால் சுத்தப்பட்ட ஓம்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண் டிருக்கின்ற அக்நியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இந்த பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும். 51

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில் களை ஸுவர்ணத்தினால் செய்யவேண்டும். இரும்பினால் சக்தி யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

---

*யஜ்ஞே ஸக்தியாயஹீம் உதி யாக்தி வாஃ ।

க்ஷுஷ்மோத்ரம் வாமஃ ஸ்யாவ்யம் மஹ்யம் ஷண்முகவஹ்நி ॥

க்ஷுவ்ஜம் அங்குசம் வாமம் ஹ்ரிம்ஹம் ஸவித்ரயாகெ ।

வஜ்ரம் நந்தகம் அக்ர்யம் யாமம் யாஜ்ஞ வஜ்ரணஃ ॥ நிச ॥

ஜாம்பவோதயம் தேஷம் ஸக்திம் வாவகுயாஹ்நி ।

க்ஷயஹா உஹ்ரிஷம் வாமம் ஹொஜம் யஜ்யாஹ்நி ॥ நிநி ॥

க்ஷயஹாநந்தகம் மஹ்யம் நிர்ஹ்ருதெஷ்வ விமானகெ ।

வாருணெ உகரம் வாமம் ஹொஜம் ஹொஜம் தயா ॥நிசு॥

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலையும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷஸூத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 53

தாமரைப்பூ – அங்குசம் – பாசம் – ஸிம்ஹம், இவைகள் ஸூரியாலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டியவை களாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அக்நியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தி னுலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டும். 55

நிருருதியின் விமானத்தில், இரும்பினுலே செய்யப்பட்ட நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினுல் செய்யப் பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினுலே

॥ வாயோ: கூர்ஷஜ மம ஹெஹம் வ்யாஹ்ம் தாஸாவதே:
கூஷிவெகி ।
நாவாஹெ நாம: வ்ராத: உகுஹோ உத்தாஹுயெ ॥ நுள ॥

டம்கம் உதாகூஷாஹுா அ விஹ்வெ ஸுவாஹா மஹ்ஹுகெ ।
ஒம்காரம் வக்ரதுண்டம் அ ஸுளவண்டம் அாயுகவ்ய தா ॥

ஸுவர்ணம் கூரகம் ஸிம்ஹம் மகுடம் ஸுவர்ணேந காரயெகி ।
ஸுவர்ணை: வ்ருக்ஷ: ஸுவர்ண: மகுடம் தஹ்யாவாஸிஷ்டிதி ॥

கர்ணிகாவாரஹாமெ தா கெவாஸீஉகூஷிணெ ஹவெகி ।
ஸுளமதெ யாஉகெ மஹ்ம் ஸ்ரீவகிஹாஹொகவிம்ஹகுழி ॥

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினுலே மானையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் – யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலை, இவைகளை, விக்னேசுவரருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓம்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினுலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் – கமண்டலம் – ஸிம்ஹம் – குடை – இவைகளை தங்கத்தினுலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத்திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

சுதுஷ்டுகூஷோஷ்டு அ ஶிவிவிம்ஹம் து ஹொஜிழி ।
தீர்ஹதீர்கம் சுரகம் (விவுரும்) தாஷ்டுவுரஷ்டும் ஷுகூடுயம்
ஹவெகூ ॥சுக॥

வுரூஷ்டுஷ்டு வுஷ்டுத: ஷ்டுவுய: ஹதீர்கம் தவொய்டுவாஷ்டுஷ்டிஷ்டுதிழி ।
விம்ஹம் உசூஷ்டுணஹாமெதுசூஷோஷ்டு வாமெ து சுஷ்டுணிகா ॥

ஷ்டுரீஷ்டுவெம் உயுமெ ஷ்டுவுய்டும் கெஹஷீம் தகீர விதுயுஹெகூ ।
சுவமெ சுரகம் தாஷ்டுவுரஷ்டும் மஹெஷ்டு ஜிநாஷ்டுயெ ॥ சுசு ॥

ஷுகம் அசூர்டும் அ ஹெஹெம் து வீம்ஹம் ஷும்வம் அ
ஷ்டுராஜதிழி ।
ரூமம் தாரீடுயம் ஹெவ கூரூஷ்டுணொஹெந மதுகிழி ॥ சுச ॥

வவம் உஷ்டுமஷ்டு வீரூமெ து மஹஷும் சுஷ்டுயஷ்டுவிஅசூஷ்டுணः ।

ஷ்ரீவத்ஸம், அசோகஸிம்ஹம் (ஸிம்ஹத்துடன் அசோக சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனாலயத்தில், கமண்டலம் – ஜபமாலை – மயில் தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி, இவைகளையும், தங்கத்தினாலே செய்து, மரத்தை எதிரில் வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும் இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும். ஷ்ரீ ஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு ஸிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில் (இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும், வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 63

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில், கிளி – சக்ரம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், ஸிம்ஹம்,

வஜ்ராம்பு ஹஸ்தம் சக்திம் க்ஷேத்ரபாலாய ஹ்ருதயாய நம: ॥சுடு॥

வஜ்ரம் குக்ஷ்யா: ஸரஸ்வத்யா: ஓங்காரம் அதிரவண-கூழி ।
ஜ்யேஷ்டாயை கேதகீபத்ரம் நீலோத்பலம் ஜ்யேஷ்டாகோஷாய
மஹ-கே ॥ சுசு ॥

காளிகாயை கபாலம் சூலம் மணி-பிரேதான் காளீமாஹே
ஸ்வாஹே ।
ஹம்ஸாக்ஷமாலிதாக்ஷ-ஸ்யாம்ஸு விம்ஹேஹவ்ரீத
ஸ்ரீவகாய ॥

ஜாம்பூ-மாஜ்யாய ஸாதர்கோஷகேஷ- நியாவயெசு ।

சங்கம் இவைகளை வெள்ளியினுலும், மானை தாமரத்தினுலும், கத்தியை இரும்பினுலும் செய்து கர்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். 64½

க்ஷேத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் – நந்தகம் (கத்தி) – சக்தி – இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 65

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸரஸ்வதீ தேவிக்கு, மூன்று அக்ஷர ஸ்வரூபமான ஓம்காரத்தையும், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை – துவஜம் – நீலோத்பலம் – இவைகளை தங்கத்தினுலே செய்து வைக்க வேண்டும். 66

காளிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரேதங்கள், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜபமாலை 2, மயில் 3, கருடன் 4, ஸிம்ஹம் 5, யானை 6, பிரேதரூபங்கள் 7, இவைகளை, தங்கத்தினுலே செய்து வைக்கவேண்டும். 67½

வஜ்ராக்ஷஹரிதகம் தீவம் மோஹிணீமுக²மண்ட³லே ॥

உபரிணம் ஆக்ஷரோமம் அ வாவரீஹவதெ விஜ்ஞ: ।

வஜ்ராக்ஷஹரிதகம் வரிணிகாம்ஹம் மோஹிநி யாஸநி ॥

தீக்ஷ்ணயஜவதாகாஸு ஹரிஹரஹ வாஹநெ: ।

ஸுரக்தாநாம் அ தெவாநாம் தெவீநாம் மஹரிஷ்யதெ ॥

பீஜாதீநாம் து வர்ணாநாம் ஜாதிமஹோ வியீயதெ ।

கரகம் ஸ்ருக்காஷ்டம் அ ஸ்ருவம் ஹொமீயம் ஹவெஷ் ॥ஸ॥

யஜ்ஞோபவீதம் யஜ்ஞாக்நிம் யஜ்ஞபாண்ணம் அ ராஜதம் ।

யஜ்ஞோபவீத(தம்)மயஹம் யஜ்ஞபாண்ணாநி உக்ஷிணெ ॥

ரோஹிணீதேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவைகளை கர்ப்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதி தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஹிநி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்படாத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், அவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும். 70

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக்குரிய கர்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்தினாலே கமண்டலம், தங்கத்தினாலே தண்டம், வெள்ளியினாலே யஜ்ஞோபவீதம் – யஜ்ஞாக்னி – யஜ்ஞபாண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச்செய்து

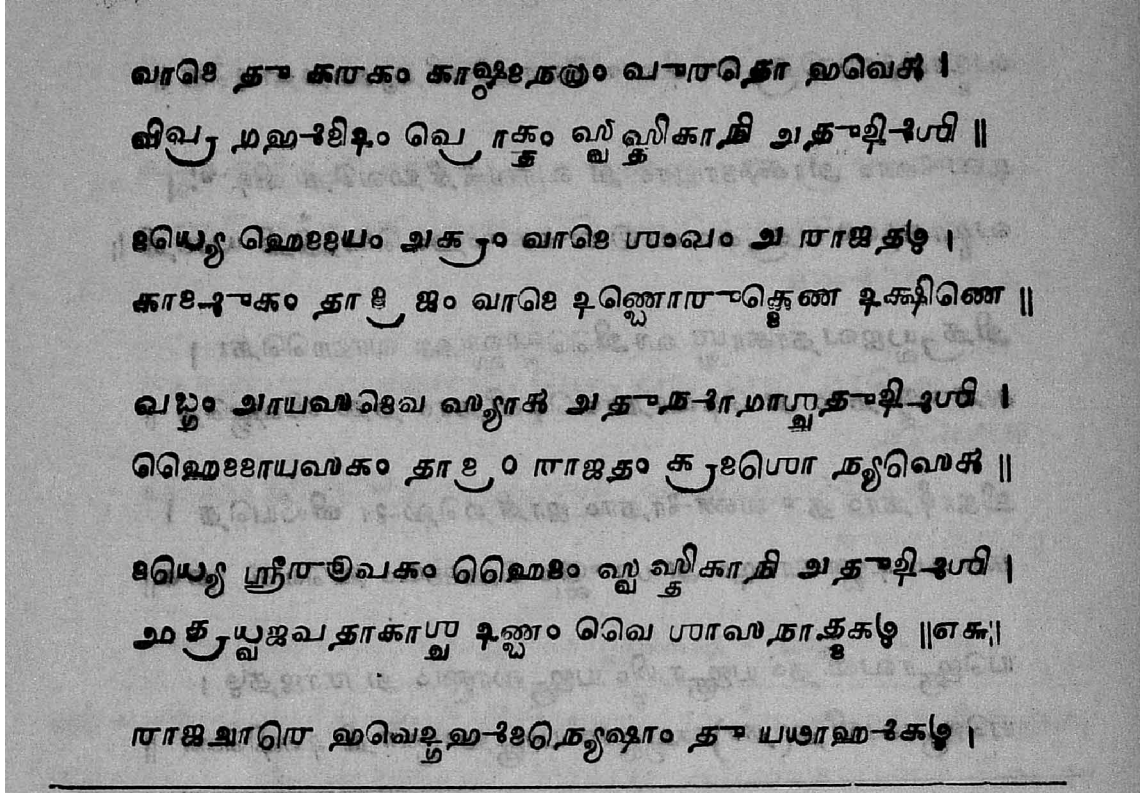

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்டலத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 72½

க்ஷத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினுலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினுலே செய்யப்பட்ட வில்லை இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினுலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத்திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும்- நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங்களையும், குடை, துவஜம், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாரூபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்பதனுல், ராஜகிருஹதுவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

வாஷ்ணேயகாநாம் மஹ-ம் ஸெஸி †விஜயஸ்யாஸுகஸ்யிணை ॥எள॥

ஸுயஸ்யா ஹரஸ்ஜிஹ்வாம் அ ஸம்வம் தாஸ்ரு கூஸ்ரீஸகழி ।
வஸ்ராயாஸ்யம் ஸீஸஸாஷம் ஹயம் வ்ருஷ்மஜள ஹரிழி ॥எஅ॥

ஸுக-ர்ம்ரிவஸ்ரூணைஷ்டமாம் ஸ்ரூதெந ஹவ்யகூ நிவெஸயெஸி ।
அக்வாரொ யெந்ரகா: ஸ்ரூதநிஸி-ஷ்தாஸ்ரு அதாஷி-ஸி ॥

மொவ்ரூம்மவம் அ வஸ்ரூதொ வெஸ்ரூயாநாம் வ்ரவியெயதெ ।
ஸீஜவாத்ரூம் ஹரும் ஸெஹம் தாஸ்ரூஜம் யாமஸிஷ்யதெ ॥அ॥

க்ஷத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானுல் உசிதம்போல் வைக்கவேண்டும். 76½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹகர்பமானுல், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். இரும்பினுல் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினுல் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினுல் செய்யபட்ட உலுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் சூரியன்-அக்கினி-வருணன்-இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குக்களிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறபட்ட கர்பமாகும். 79½

---

†விவஸ்வத் ஸ்ரூத உதி வா, விதஸ்ரூத உதி வா, வாஸ்ரூத ஹாவ்யஜிதி ஹாதி ।

* விவஸ்வத்ஸ்தானத்திற்கு, என்ருவது விததஸ்தானத்திற்கு என்ருவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ரஜதேந வஸும் விஶ்யாஸு அதாஷ்டாஸ்ரா விதிக்ஷிவெஷு ।
உஷ்ட்ரோ மொவாம்மவம் மெவ தஹிரீக்ஷ்ய யாமம் வாஹஃ ॥

ஹஸ்தம் உக்ஷிணஹாமெ தா வாஹாம்ஸெ ஜீவாத்ரகழி ।
ஜீஜம் ஹிரண்யம் ஸுஜ்ர மஹ்ம் வெஷ்ய அ ஹம்ஃதழி ॥

மரஹாணாம் மரஹமஹ்ம் அ ஜாதிமஹ்ம் விஶிஶ்ரிதழி ।
சதெகஹ்ரியாகாநி யாநி வாஹ மரஹாணி அ ॥அக ॥

வாஷ்ரஜெ அ ஹஸ்ரோடெ உஹெம்ஜ்ர அ மரஹக்ஷதெ * ।
உக்ஷிணெ மெத்ர ஹிதள தா ஸுளஸ்யாஷள தா
அதாமரஹெ ॥ அச ॥

தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத்திரமும், கலப்பையும், தாமரத்தினுலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியினுல் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபாத்திரத்தை (விதை வைக்கும் பாத்திரத்தை) இடது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத்தினுலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சூத்திரர்களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். 82

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில், வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுக்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

---

*ரஹ்ஷொவி அ உதி வாஹெந ஹாவ்யஜிதி ஹாதி ।

ஆனிவ்ருத்தினை ஹ்ருஷ்டை யொமெவாவி விசீயதெ।
ஷ்டாலீதத்வயாதம் அ வாஷிக்கம் தண்டுலம் ஹ்ரு ஜழ॥

மஹ்கயம் ஏதகாஷ்டாதிம் கூர்ஷ்மம் ஜொஹம் ஹோதஹெ।
த்ருஷ்டினை ஹவதெ மஹ்ஃ கும்ஹ: ஸ்ருக்த்ருவம்ஸ்ருதஃ॥

யதஹ்ருதி மஹ்ஷ்ட்ரா ஹாமஃஜம் கும்ஹிதம் ஹவெஷ்।
வயஃங்க(ம்) ஸ்ருவதம் மஹ்ஃம் விஜ்ஞாஷ் ஹ்ருவாருயெ॥

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், *கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பித்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானால்) சோமாதி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84½

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம் (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே மூடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டுலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்நி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்ரம்) இவைகளை சமயல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப்பியகும்பம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸ்தமத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

*கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேணுமென்று தோன்றுகிறது.

யெந யஸ்கர்ம நிஷ்பாத்யம் தெந தத்ர்மாஹமஹர்கமு ।
யாநி யஸ்ய ஸ்வஸ்ரிஹ்நாநி தாநி தஸ்ய நியாவயெத் ॥

ஸஹாப்ரஹாமண்டவெஷு §கண்வாதெ ப்ரதக்ஷிணெ ।
ஸிதீயஸ்தம்ஹகெ ஸாரதக்ஷிணாம்ப்ரள து *வா ந்யஸெத் ॥

சுயொமயமஜொ மஹ்ர: கூஷ்ணொஹெந கொத்ரவ: ।
ஞக்ஷ்மீம் ஸரஸ்வதீம் ஹெமாம் வாத்ரமய்யெ து விந்யஸெத் ॥

மஹ்ரம் நாட்யஸஹாயாம் அ ப்ரக்ஷிவெத் கூடிகாமுவெ ।
மண்டிதஸ்தம்ஹமூலெ வாப்யூஹயொரவி அெஷ்யதெ ॥௧௧॥

சூதொத்யாநி அ ஸவர்ணி ஸவர்ணொஹமயாநி அ ।
ஸ்ரீவத்ஸம் வம்கஜம் வூண்கூம்ஹம் ஹெமஜமிஷ்யதெ ॥

சுகாலயத்தில், கட்டில், தீபம், படுக்கை, இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனால் செய்யப்பட வேண்டுமோ, அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில் வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில் அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த கர்ப பாத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட கம்பு, தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்களினாலும் செய்யப்பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

---

§கர்ம உதி வாமாந்தரமு । *விந்யஸெத் உதி வாமாந்தரமு ।

‡ஹெமமஹ்ஸஹாமஹ்: அாரஸ்தம்ஹெ ஸிதீயதெ ।
வூவெ்ராக்தகண்வாதெ வா மஹ்ஸ்தாநம் து தஸ்ய
வெ ॥ கூ௩ ॥

தூலாஹாராஹிஷெகாத்ம் மண்டவெ வாத தத்ஹவெக் ।
வாஷண்டாஶ்ரமிணாம் வாஸெ தத்தஶ்சிஹ்நம் து மஹ்கடு ॥

ஜாத்யந்தராணாம் ஸவெ்ஷாம் தத்தஶ்சிஹ்நம் வ்ரயொஜயெக் ।
மூஹிணீ மஹிணீ ஹது: யதி மஹ்ம் ந நிக்ஷிவெக் ॥

வீணை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத்தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுகம் (கட்டிடத்தில் வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம் செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்) அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91½

ஹிரணியகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபையில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளை சுவர்ணத்தினாலே செய்து, கர்பத்தில்வைத்து, அதை துவாரஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ணபதத்தில் வைப்பதுமாகும். 93

ஹிரண்யகர்ப மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கர்பத்தை, துலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில், அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்களுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

---

‡ஹிரண்யமஹ்ம் ஹதி வாமாந்தரடு ।

ஸ்தாநி யாதவஸ்வை வரூபிணாஸாஜநெ ।
தத்தெவஷ்டாநஹாவஜைஃ ஸ்யூவஷ்வா நீஹ தாநி வெ ॥

ஆஸவ உக்ஷிணெ வ்ரூநெ வாசிஷ்டாஸவ்ய உக்ஷிணெ ।
ஸஹஸ்ரஸ்ரவம் மஹீம் வஷ்டாயும் பஹிஸ்ரவ்ழ ॥

உஷ்ணம் ஸம்த்ரம் வஸ்ராயஃ வ்ராஹ்மணொ வாவ்ய உஷ்ணஃ ।

வாவெஸாகுவியிநா வஸ்யகு ஷ்ராவயெஷ்ரவதீஃ
கராஸி ॥ கஅ ॥

கயம் ஸம்த்ரஃ —

வரஸெவதாஹ்யா ஸம்த்ரஸ்ய: *ஸ்வாஹா । வவரஸ்தாயி-
வதயெ ஸ்வாஹா । உதஸவ்ரஜாவதயெ வதஸ்வாஹெ நமஃ ।

யஜமானனுடைய மனைவி கர்பிணியாக இருந்தால், அப்பொழுது கர்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள் ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப விஸ்தாரமான பாத்திரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96½

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க வேண்டும். 97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, முறையே கர்பபாஜனத்தை நன்றாக ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 98

---

†ஸ்வாஹா ஓம் நமஃ உதீ வாஹாஸ்ரவ்ழ ।

ஸ்ரீயெ நம: । வாஸுதெய்ய நம: । வைவஸ்வதாய நம: । வஜ்ர
வாணயெ நம: । அஹிநவஸர்வவிக்நப்ரஸமநாய நம: । நமோ
வந்நயெ ஸ்வாஹா ॥ ஊ ॥

வாவீ கூபவதடாகெ கூ ஜீவி-கோ ஹெ தூவஸுதெ ।
உகுஸ்யுணுகெ கூஸிரம் வவ-ம் வெ ஸிம்ஸுமாரகுழி ॥

ஹெஜம் தஜ்ஜுஸ்லாமெ வவிவ-ராயாம் திஸி வாஸுவா ।
வாரூஷாஸுஸிஸாதெ ரு தூ ஸ்வஹெ வாத்ரு நியாவயெகெ ॥

ஸ்வஹெதெ-ஸ்வாஹெ அ ஹொமாகரணஸம்யூதெ ।
மாத்ரள மஸ்-ஹெநெய்வ ஸ்வாவயெஜுதூஸிஷுகுழி ॥ ஈக ॥

கர்பபாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா । ஸர்வ ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா । உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய வாதிநே நம: । ஸரஸ்வத்யை நம: । வைவஸ்வதாய நம: வஜ்ரபாணயே நம: । அபிநவ ஸர்வவிக்ந ப்ரசமநாய நம: । நமோ வந்நயே ஸ்வாஹா ॥

குட்டை - கிணறு - குளம் - ஏரி - அணைக்கட்டு, இவை களில், சுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை - நண்டு - பாம்பு - சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலாசயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷனுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்ப பாஜனத்தை வைக்கவேண்டும். 100

சிலாக்கியமான முஹூர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்னம், நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

---

*ஸ்வாஹா ஓம் நம:, என்பது பாடபேதம்

யத்ஸ்தானம் து மஹத்வ்ய தத்ரஸ்தா வ்யவஸ்தகா ।
உச்சாயதாத்ருஸ்தொஹயாதாம் தளஷயெஷ்ஹ ॥ஈ॥

மஸூத்ர வெஸ்ஹ ஸீஜெஸ்ஹ வியெபாவ்ய வ்யவஸ்தகா ।
ஸொஸெ ஸிஸ்ரயீ வெஸ்ஹா தெவஷ்கெ வெஷ்கா
ஸ்ஹாஃ ॥

மஹாஹாஜதவிஸ்ஹாரா விஸ்ஹாரயிமாணாயதா ।
விவ்ருத்யுவ்ருதா வவ்ருஹ்யெ அதாரிஷ்கா ॥ஸ॥

(நான்கு கல்லுகளினுலே இணைக்கப்பட்ட கல்லை) பகலி லேயே வைக்கவேண்டும். 101

எந்த கர்பத்திற்கு எது ஸ்தானமோ, அந்த இடத்தில் பிரதமேஷ்டகையை (முதலாவது கல்லை) வைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட அஷ்டமிருத்திகைகள், பஞ்ச கந்தங்கள் (5 விதமான கிழங்குகள்), தானியங்கள், சிறந்த உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னங்கள், ஓஷதிகள் இவை களுடனும் விதைகளைச் சேர்த்து, பிரதமேஷ்டகையைச் செய்யவேண்டும். 102½

கருங்கற்களால் கட்டப்படும் வாஸ்துக்களில் கருங்கல்லி னுலேயே பிரதமேஷ்டகை இருக்கவேண்டும். செங்கற்களி னுலே கட்டப்படும் வாஸ்துவில் செங்கல்லினுலேயே இருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருப்பது சுபங்களையளிக்கும். 103

அந்த பிரதமேஷ்டகையானது, கர்ப பாஜனத்தின் விஸ்தாரமும், அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் அரைப்பங்கு கனமுடையதாகவும், நான்கு கற்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். இது, சகல வாஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட விதியாகும். 104

சதுஷ்ட வாஸ்து வா ப்ராஹ்ய உத்தரே தா ஹோத்தரே ।
ஜ்ஞேயோ மத்யோத்தமஸ்தாவா வாஸ்வம்வ்யாஹி வாஸ்து ஸாகர: ॥

ஸ்ரீஸ்துஹாமொஜஸ்வம்வ்யா வா வக்ர ரெவம் தவாம்வாகழி ।
வாஹ்லீ மா: வாஸ்து ஸ்ரீஸ்து வாஸ்து நாஸ்தா: வாமொஹதா: ॥

வாம்ஹ்ரீ தவாம்வாகெ ஹரெய்ய யொஜயெத்தா யயாக்ரமெழி ।
பயா ஜாதா வாவா தத்ர ஸ்ரீவ நீயா தயா ஹவெத் ॥

ஸிஸ்ரொஷவிநிஸ்ரூகா ஸிந்ரொவாஹிவஜிதா ।
ஸுஹாவெவத்தா கதவ்யா ஸுஷாலெ வ்ரயஸெஷ்டகா ॥ஈஅ॥

மத்தியமோத்தம வாஸ்துவில், சதுரிஷ்டகங்களில் எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு, எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நேராக நீண்ட விரல் அடையாளமுள்ள கல்லானது, ஆண்கல்லாகும். 105

விரல் பதிந்திருப்பது ஒத்தப்படையாக இருந்தால், அது ஸ்திரீயாகும்.

அந்தக் கற்களில் கோணலாகக் கோடுகள் இருந்தால், அந்தக்கல் அலியாகும். 105½

மேடுபள்ளங்களில்லாமலும், ஒரே விதமாக சுடப்பட்டும் நல்ல ஒலியுடையதாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்ற கற்கள் சிறந்தவைகளாம். 106

இவைகளில், புருஷக் கற்களை புருஷ கிரஹங்களிலும், ஸ்திரீ கற்களை ஸ்திரீ கிரஹங்களிலும், நபும்சகக் கற்களை நபும்சக கிரஹங்களிலும் வைக்கவேண்டும். கற்கள் எவ்வித மாக உருவாயிற்றோ, அவ்விதமாகவே அவைகளை வைக்க வேண்டும். (ஜாதிக்கேற்ப வைக்கவேண்டும்) 107

பிரதமேஷ்டகைக்கான சிலையானது, முன்னமே

சஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்களில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும். 108

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில் கர்பத்தின் சிரஸ்ஸில் பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும் பிராம்ஹணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தை செய்ய வேண்டும். 109½

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப்பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தபதியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரங்

ரஸகஷாதயஷயாதஸாதி அ நிஸி உதிஸாஸு ஸ்ஹ்ரஸ்மெ
நியாய
கூஷ்ணா வாதஸ்ராய யுக்தஸ்ய ஸுஷயஸுஷ்மெ
ஸ்ரவயெத் மஹ-ஔஷத ॥

ஈஸஸ்ரவிஸாதஸாஸயொமாம்ஸ் உஷ்மெ
வியிவஷிகஸ்யாம்மம் மஹ-ஔஷத நியாய ।
தஸ்ய வாரி வியிஸாஷ்டு யொமஜம்ஸ்ரம் அ வஸ்ரவ-ம்
ஸகஸ்ருவிஹவயுக்தம் ஸ்ரவயெத் மஹ-உஷ்மயி-ம் ॥

வஸவஸுகஸ்ரயொஷகவஸ்தள
ஸ்ரொதஸ்யந்தநவாம்பஸ்ரயுக்தள ।

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஓஷதிகள், ஒளி பொருந்திய ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள், தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும், அஷ்டமிருத்து, தானியங்கள், இவைகளையும், கர்ப பாத்திரத்தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப ஹோரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப காலத்தில், புத்திமானான சில்பியானவன், ராத்திரியில் அந்த கர்ப பாஜனத்திற்குப் பலி கொடுத்து, குழியில் ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப பாஜனத்தை யுக்தியுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில், துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமூலத்தில், அங்கங்கள் குறைவில்லாத கர்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து, அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட சதுரிஷ்டகத்தை, கர்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

ஸவ-ஜமம்மறுவிஶித்ரதரள தள
ஸ்ரூபயெக் ஸ்ரூபதிரம்ஸ்ரீகயொமள ॥ ௱௪ ॥

உதி மயமதெ வ(ா)ஸ்து-ஶாஸ்தெ மஹ-விந்யாஸொ நாம
பாதஶொத்யாய: ॥

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும், வெண் சந்தணம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவைகளும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும் ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில் சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்ப பாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத த்ரயோதஶோத்யாயஃ ||

அதிஷ்டாநஸ்ய அாதஸ்தாத் உபபீடம் ப்ரயோஜயேத் ।
ரக்ஷார்த்தமுந்நதார்த்தம் அ ஶோபார்த்தம் அ ப்ரவக்ஷ்யதே ||

ஸமம் த்ரிபாதமர்த்தம் வா பஞ்சாம்ஶத்யம்ஶமேவ வா ।
ஸபாதம் வாத ஸார்த்தம் வா பாதோநதிறுணம் து வா ||

திறுணம் வா ப்ரகர்தவ்யமாத்தாதிஷ்டாநதுந்நதஃ ।
உத்ஸெதம் தஶபாமே து † ஸகெநைகெந வர்த்தநாத் ||

பஞ்சாம்ஶாந்தமதிஷ்டாநஜந்மாத் பாஹ்யே து நிர்மமம் ।

பதிமூன்றாவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரக்ஷைக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம், முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால்பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உத்ஸேதமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின் பருமனில், பத்தில் ஒருபாகம், பத்தில் இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம், பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

---

†பாமெநைகெந உதி வாமாந்தரம் ।

தண்டம் வா ஸாத்ரதண்டம் வா சிதண்டம் வா த்ரிதண்டகம் ॥ ச ॥

சுயிஷ்டாநஜமத்யா வா ஸமம் தக்வாதபாஹ்யகம் ।
வெதிஹத்ரம் ப்ரதீஹத்ரம் ஸுஹத்ரம் அ த்ரியா மதம் ॥ரு॥

உஹ்ரயெ ஹாநுஹாமெ து ச்யம்ஶெநொவாநமீரிதம் ।
வத்மமம்ஶம் தத்ரூத்வெர்டத்ம் க்ஷெவணம் வஞ்சுஹாநிகம் ॥

ந்ரீவமத்ரெந கம்பம் ஸ்யாக் ஹாநெகெநாம்புஜம்
ஹவெக் ।
ஶெஷாம்ஶம் வா ஜநம் கம்பமஷ்டாம்நமுபவீம்கம் ॥ எ ॥

ஷடம்நம் வா வியாதவ்யமுத்வாயஸ்தாக் விநாம்புஜம் ।
வெதிஹத்ரம் சியா ப்ரொக்தம் ஸர்வஹர்ம்யேஷு
யொந்யகம் ॥ அ ॥

அதன் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒண்ணரைக்கோல், இரண்டுகோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதிபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை (½) அம்சம் க்ஷேபணம், ஐந்து (5) பாகம் க்ரீவம், அரை (½) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனாவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனாவது இருப்பது இவ்விரண்டும் வேதிபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும். 8

‡ஸுஶ்லி நீஷு ஜிகெகாம்ஸொः ஹாரு ஹாமாம்ஸகாம்ஸுகெः।
த்ரயம்ஸொகாம்ஸகஹாமெஷு ஹாஹ்யாஃம்ஸொத
யொஜயெகு ॥

ஜநுதொவாஜநாஞ்சம் து தம்மெத்ரிநவஹாமிகெ ।
வாஜுகம் வம்கஜம் கும்வம் கண்டஃ தராஃம்பூஜி ॥ ७ ॥

கவொதவாஜிகாஞ்ஜி வ்ரதிவாஜநஃ அயதெ ।
வ்ரதிஹ்ருதிஃம் நாஃந ஸவஃயம்காரஸம்யாதி ॥ ८८ ॥

யுமெஶாகூஷாம்ஸகாம்ஸொஷு ஜ்யகாஷாம்ஸாம்ஸ
காம்ஸுகெः ।
த்ரயம்ஸொகெகாம்ஸுகெஃஹ்யாஜெகெநாத்ரைவ
யொஜயெகு ॥ கஃ ॥

---

[1] ஜன்மாதி வாஜனந்தமான உயரத்தை இருபத்தேழு (27) பாகமாகச் செய்து, அந்த அம்சங்களில் இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், பன்னிரண்டு (12) அம்சம், ஆறு (6) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம் இவைகளால் சேர்க்கவேண்டும். [2] 9½

பாதுகம், பங்கஜம், கும்பம், கண்டம், உத்தராம்புஜம், இவைகளே கபோதபாலிகாந்தம் முதல் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்குப் பிரதிவாஜனம் என்று பெயர். இது ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதானால் இதற்குப் பிரதி பத்திரம் என்று பெயர். 11

---

‡ஸுஶ்லி நீம்ஸ்ரநவாம்ஸொஷு ஹாரு ஹாமாம்ஸுகாம்ஸுகெः ।
உதி வாஃதாஜி ;

1. 2, 14, 9, 12 1, 1, அம்சங்களுடன் என்பது பாடபேதம்

2. இங்கு கூறியுள்ள அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை. அதை சீர்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

வாஜகம் வங்கஜம் சைவ ஸாலிங்காந்தரிதம் தயா ।
ப்ரத்யூர்த்வாஜனம் கண்டோத்தராப்ஜகபோதகம் ॥கஉ॥

ஸாலிங்காந்தரிதம் சைவ ப்ரதிர்ஸைவோர்த்வவாஜனம் ।
விஷயம் ப்ரதிஹார்யம் ஸ்யாத்ஸைகஹாயிகம் ததஃ ॥கச॥

ஸ்ரீஹர்த்தாங்க தர்ஷகாயை வாஹ்யாம் ஜந்ததயாம்பாஜம் ।
ஸயை(ஏ)க கண்டயை(ஏ)க வர்த்ம(ம்) ஸ்யாம்சைந வாஜனம் ॥கஞ॥

ஸயை(ஏ)நாஜம் தயா கும்பம் கண்டஷ்டாம்ஸாநிதம் ।
ஸம்சைதோத்தரயை(ஏ)ந வர்த்மம் சைவாநகம்ஸ்ரீஹிஃ ॥கக॥

ஹாமாய(ஏ)ஸ்யை(ஏ)கம்பம் ஸ்யாத் ஹதஸ்தாந்தா ஹர்ஷர்த்ரு கழி ।

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராப்ஜம் (8) அம்சம், கபோதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (விருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பிரதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பிரதிபத்ரம் இரண்டுவித மாகும். 14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாக மாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், அம்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், பத்மம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) (2) அம்சம், அப்ஜம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கும்பம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

ஜகத்யம்ஸம் தந்த்ரயம்ஸெந வஜ்ரம்ஸெந கலஸம்ஸெந ॥ கள ॥

ஆஹ்யாம் வாஜநஜெகெந கம்வஜஷ்டாம்ஸகெமஸ்ஸெந I
சுஸெந கம்வகம் ஆஹ்யாம் வாஜநம் கம்வஜம்ஸகெந ॥கஅ॥

ஹ்ரீஹ்ரூம் விவியம் வெரோசநம் ஸவஸ்ரோஷ்ணீகாரஹம் யுதெந I
ஸீம்ஹெஹஜகுரெவஸ்யாஜெஹஸ்ஸெதெஃ
வஜெரோஷ்ணீகாரதெந ॥கக॥

வ்ரதிவகூம் ஜஷாஜ்யம் ஹ்யாகூ வாஜெநாஷ்டிஜஹகெந I
சுவிஸ்தா நவிஸ்தெ ஹஜெஸ்யை ஸவஸ்தர வரிகவ்யெகூ ॥

ஊர்துவ கம்பம் அரை (½) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்ரீபத்திரம் என்று பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு (8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப் பட்டதும் ஸ்ரீபத்ரமாகும். இவ்விதமாக ஸ்ரீபத்திரமானது இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களு முள்ளதாகும். 16½

இதில் ஸிம்ஹம், யாளி, மகரம் வியாளம், (யாளி) பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன் முகப்புதோரும், மகர மத்ஸ்யத்தையமைக்கவேண்டும். அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடியுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க வேண்டும். 20

ஸம்மஸம்மம் வ்ருத்திவ்ராஜைஜ: வ்ருத்திஹாநிஸ்துயோஸ்யுதை ।
தயா உஹ்யாரகாணாம் தா யாஜ்யோஷ்டவீம்கை ॥ உக ॥

சூத்தாயிஷ்டாதாம்மாகே ஜிமாணமய வஸம்
வாயுஸயம் தீர்வாஸம்
வஞ்சாம்ஸயம்ஸகம் வா நருவஸஹஜிதை
ஜெய்கஸாதை ராவவீம்டி ।
வவ்ருத்யம்மம் வஸம் ஜெகே தஸ்வி அ உஹதா
வாஜநெநொவயாக்தம்
வவ்ருஹ்ஸ்டாஸ்யஸ்டாகே சுர்ஜ்தாஸ்தாஸ்தி நா
யொஜிதவ்யம் வைஸ்டாயுழி ॥

உதி மயமதை வஷ்டாஷ்ஷாஜ்ஞை உவவீம்வியாநொ நாஸ
தர்யொஸ்மொஸ்யாயஃ ।

புத்திமான்களாக இருப்பவர்கள், இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அளவை கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவ தாகும்

அவ்விதமே மஸூரகங்களின் உபபீடங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 21

உபபீடமானது அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு (2) பங்கு, அதற்கு சமமான உயரம், ஒண்ணரைப்பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால் பங்கு ஐந்தில் இரண்டு பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, இருப்பதாகும். இந்த உபபீடத்தின் அங்கங்களின் அளவு ஸமானமாக இருப்பதானாலும், வாஜனம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். திடமான புத்தி சக்தியுள்ளவன், அதன் அடிப்பக்கத்தில் மனோஹரமான சில்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கல்பிக்க வேண்டும். இது உபபீடத்திற்கு வலுவைக்கொடுப்பதற் காகவாகும். 22

உபபீடவிதானம் என்னும் பதிமூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுத ஏத்ஹ்ஸொத்யாய: ||

தைதிஞாநாம் ஜிஜாதீநாம் வர்ணாநாம் ம்ரஹகர்ணி ।
தத்யோம்யம் ஜிவிதம் வஸ்து ஜாம்மஞாநாஞ்வஹெத: ||

வநஸ்கர்யா யுக்தமத்யந்தம் வநநெ வரம் ।
ஸிதாம்ஸுதநுதொயாஜ்யம் ஜாம்மஞம் ஸுதஞம் ஸவெக் ||

வநநம் க்ரியமாணஸ்ய வஸ்துநஸ்ய ஸஞம் யதா ।
†ரூஜொக்பஞக்ரஸெவ்ராதிஸம்யுக்தம் தநுவாஞுகம் ||

சுநஞ்வமிதி விவ்யாதம் வாக்ஸெவா ஜஞதஸ்நாக் ||
உஷ்கொவஞமரூஜிஸ்ஸ வாஞுகெரவி ஜிக்கண: || ச ||

பதினான்காவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர்களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம்-அநூபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜலமுடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெயருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடியதாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநூபம் எனப்படும். 4

---

†ரூஜொபஞகஸெஷாதி உதி வாஞாதரம் ।

ஸகுஸ்ரோஹிः கூரோகு ஸ்ரஹ்ரூம் நிஷ்ஷிஉரூம் வஸ்ரயெகு ஷ்ரிஸழி।
வநீகூரதெஸ்ஹவாஷெஷ்ஷு கூஷ்வஷ்ணை: வ்ரஹதிஸை: ॥

தகுவாதை ஹஸ்ரிஷ்ஷைவ வஸ்ரிதெஉகூஷ்யதா ஸுஹா ।
ஹஉகூவம் ஹஸ்ரிஷ்ஷைவ ஹாயபிகூவா விஅகூஷ்ணः ॥சு॥

மஹும் வ்ரகூஷிவ்ய தம் நீதெஸ்ரவாநம் ததூ நியாவயெகு ।
ஷ்ரம்ஹஷிதிரு ணாயாஉம் தஉஸ்வஹஸ்ரஸ்ரஷிதழி ॥ எ ॥

உவாநொவஸ்ரி வஉம் தொவொவாநம் அ தஉஸ்வஸ்ரதः ।
யயா ஸொஹாம்ஸுஹாநெந கூயஸ்ரோகு ததூ விஅகூஷ்ணः ॥அ॥

உஹதாம் வ்ரகூரதிம் ஹஸ்ரிம் கூரகூவா ஹஷ்வ்ரோணதः ।
வநீகூரதஸ் தஉஸ்வஸ்ரஷ்ஹுஸ்ரவாநம் ஜஉந ஸொஅஸ்ரதெ ॥கூ॥

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால் ஒட்டையில்லாமல் துற்று, அதை யானையின் கால்களினலும், பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனக இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இடத்தில் கர்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே, உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6½

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்க வேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹளத் தில் (கனத்தில்) பாதி கனமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல், உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அம்சகல்பனை களுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச் செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

தத்ப்ரமாணம் ப்ரஸாதஸ்ய ப்ரவக்ஷ்யாமி தத் க்ரமாத் ।
ஹஸ்தம்ஹம் வா ஹஸ்தத்ரயம் வா ஜகத்யாவத்ப்ரமாணம் தத்ப்ரமாணம் ॥

ஹர்ம்யஸ்ய ஹர்ம்யே வ்யாதா கவோதஸ்யாதா வ்ருஷ்டிஃ ।
வ்ராஹ்மாத்ரீணி வஸ்வர்ணி ஸாயிதிஷ்ஞி யஸ்ய தத் ॥ ६६ ॥

ஸ்யிஷ்டானம் தத்ஸ்தானம் ஜாதிஸ்தாவபாகே ஸ்யியா ।
தைதிஸ்தானாம் அதஸ்தத்ஸ்தம் தத் ஹஸ்தாயம் ஸ்ரஸ்தநாழி ॥

நரவாணாம் தத் கரம் ஸ்யாத்ஸ்ரிஹஸ்தம் ஸ்தவராஜகே ।
ஸ்ரிஹஸ்தம் வணிஜாகேஹஸ்தம் ஸூத்ரஸ்ய கீதத்யதே ॥ ६६ ॥

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 9

அதற்குமேலே உபபீடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபீடமானது, ஸ்தம்பத்துடனுவது சுவற்றுட னுவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு (அதாவது உபபீடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவை களுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம் எனப்படும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக் கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின் வசத்தினுலும், பூமியின் வசத்தினுலும், இரண்டு விதமாகும்.

தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு (4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டான மானது, மூணரை ($3\frac{1}{2}$) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

வனதஸ் ஜாதிவஸாஸ் ஹ்ரஸ்வவஸாஸ்தைவ கயஸ்ய தை ।
ஏஷாஸ் ஷஷ்டாத்ரு ஹாநயா தஸ் ஆஸஸாஸ்யாஸ்
தி்ரஹஸ்திகாஸ்(கம்) ॥ கச ॥

தி்ரதஸ்துஹ்யாத்தஸ்ரஹ்யஷ்டம் வாஸ்தொநாநம் ஜிஹ்ஹாகழ் ।
கூஷ்ட்ரஸ்ரணாஸ்தயா நீத்யா வியாதவ்யம் விஅகூஷ்ணைஸ்* ॥கரு॥

மூன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவ ராஜாவின் அதிஷ்டானமானது, இரண்டரை ($2\frac{1}{2}$) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயர முள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினுலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. $13\frac{1}{2}$

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது ஒரு (1) கோலளவுக்கு ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அதிஷ்டானேச்சமானது, ஒன்னே முக்கால் ($1\frac{3}{4}$) முழம் இருப்பது விரும்பத்தக்க

---

* கரு ரொகாஜெ சுயஸ்யிகஸ் வாஸ்:—

ஹஸ்ரஸ்கொளுதம் வஜ்ர ஹஸ்தை ஸாதீ்ரஸ்ரஸ்ம்ரஸ்ழ ।
தி்ரஸ்ரஸ்ம்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரம் வா ஜிஅஸ்ம்ரஸ்ரவிவஸ்யஸ்நாஸ் ॥
சுஷ்டீ்ரஸ்ரதிஸாதை்ரஸ்ரஸ்ரம் து ரொஸ்ர விஸாஸ்ரிநஸ் ।
ஷஸாஸ்டீ்ரஸ்ரம் தஸ் வஜ்ரஸ்ரநாஜெகுதி்ரஸ்ரதி ஸாதி்ரக: ॥
ஹவதி்ரஸ்ரதிஸாதை்ரஸ்ரஸ்ரம் அதஸ்ரஸ்ர கஸ்ரஹ்ய தஸ் ।
தி்ரஅதஸ்ரஹஸ்ர ரொஸ்ரஸ்ரொஸ் தஜ்ரஸ்ரைதை்யவ விஅகூஷ்ணஸ் ॥
சூதை்ரொதை்யாஸ்ரஸாஸ்ரஜெஸ வாயிஷ்ரஸாஸ்ரொஅயம் விஷ்ரஸ் ।
கெஸ்ரழிஸ் தெஸ வ்ரகாஸ்ரெண வியாதவ்யம் விஅகூஷ்ணை: ॥

தத்தத்ப்ரமாணயோகேன ஷோடஷாம்ஸாதிகாதய: |
ஸ்யுஷ்டாதஸ்ய ப்ரகர்தவ்யம் வாஸ்துவஸ்து நி ஸம்வஸேத் ||

யஸ்ய வாதஸ்ய நிஷ்க்ராந்தம் தஸ்ய த்ர்யம்ஸம விபாஜயேத் |
த்ர்யம்ஸம் வஹிஸ்து ஜ்ஞாதவ்ய ஜ்ஞதீம் காமயேத்ய: ||

தாகும். மேதாவிகள் இந்த முறையை அனுஸரித்து அதமத்ரி (3) தலம் முதலியவைகளின் உயரத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். * 15

வாஸ்து வஸ்துவில் பூவசத்தினுலே அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது அததின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில் ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். 16

புத்திமானுக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு நிஷ்கிராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

---

* அதிக பாடம்—

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன் மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும். முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம் கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில் இருப்பது மாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம் வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31) ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்,

பீடோச்சம் பதினன்கு (14) முழமிருந்தால், மஸூரி கோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில் மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

தஷ்ரு கூஉஷவட்டம் அ தஷ்ரு கணஷ்ய வெஷழி ।
சூஷ்ரொஷ்ரொயாஷஷாஷம் தூ ஷாமஷாநெஷ வக்ஷ்யதெ ॥

கவஷஷவ்ஷஷிவஷ்ஷஷாதிகம்
அம்உ வஷ்ஷஷிஷாதிகெஃ கூஷாஷ் ।
வவ்ரகம் கூஉஷகம்வகஷ்ஷம்
கம்வவாஜநஉயொவ்ஷ்கம்வகழி ॥ கக ॥

வாஉவஷ்ஷஉஷிதம் தஉஷ்அயெ
ஹ்ரீ
ஷாநஷ்ஹிஷி-ஃமஷ்ணி* தாம்ஷகெ கூரதெ ।
ஷெவவிவ்ரநரவவெஷ்யஷ்ஷஉரகெ-
ஷ்வெவஉஷ்கூரஷிஹி: வஷ்ஷாதகெநெஃ ॥ உ ॥

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் ஜகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப் போலவே கண்டவேசனத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத் தினுலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனுளன முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை *இருபத்தினன்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவை களில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு (7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம், ஊர்துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம் செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டு மென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

---

*தெஉஷாயிகெ உதி யஷ்கூ: வாஃ ।

*முப்பத்தினன்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம் இருக்கவேண்டும்.

அஂஒரஉஏகுஃஙஙிஙிவாஂஙகெஙவெஃ
யாதஹிஷ்ணு வஃஹாமிகெஃ கரஉஏகு।
வாஜனம் வரதிஉவம் திரயஸ்ரகம்
உரகுஃ அ வரதிகஉஉஂம் தஙவரகுழ ॥ உக ॥

திரஃஐஂஙவஃஹாமிகெ தஙெ
நாமவகுவஃஒரஃஙம் வரவர)திஅயழி।
ஒவவிவரநரவஃஙிஙெஷ்ஙதகு
யொமயகம் ஹயஙரமஐஙுகம் ஹவெகு ॥ உஉ ॥

ஈஂஙாஉயஃஙாயஃஹாமெஃ உஙநிஙவஙஙிஹிஃ அஂஒரஉஏகுஃ
ஒவஹாமெஃ
கூஷ்ணஒராவாநாஐகஂவம் ஜமதி கஙஉஙகம் யாஙயா
யாகுஉஙவெஃ।

கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்த பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் பிரதிமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியச்ரம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுதம், ஏழு (7) பாகம் வப்ரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும். 21

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களினுலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கல்ப்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கல்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹணகிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும். 22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

சூலிம்மாஞ்சாதிகம் தக்ப்ரதிஶுவஶ்ய தசாஜநம் வத்மயுக்தம்
த்ரிஸ்ஸப்தாம்ஶே தலோச்சே கரிஹரிஶகரவ்யாலா
ரூவாதிஹூஷ்யம் ॥ ௨௩ ॥

ப்ரதிக்ரமம் தக் ஸுரமந்திரோசிதம்
விசித்ரிதம் வத்ரலதாதிரூவகைஃ ।
சிஜந்மஹூமீஶ்வரயோஶ்தம் மஹே
உஹப்ரஹம் வுஷ்டிகரம் ஜயாவஹம் ॥ ௨௪ ॥

ஸகச்யெகெந ஷஜ்ஹி: ஶஶிஶிவஶஶிஹிஃ †ஸஸ
அம்த்ரைகஹாமெஃ
ச்யம்ஶைகெநாம்ஶநெத்ரைஃ ஶிவஶஶிஸமஹாமொந
ஜந்மாஜகம் அ ।

அரை (½) அரை (½) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சளினால், க்ஷுத்ரோபானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குமுதம், அதன் உச்சியில் தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காதியாயும் ஆலிங்காந்தமாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதிமுகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். தலோச்சமானது இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதானால், அதில், யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த ப்ரதி (விருதி) கிரமமானது, தேவாலயத்திற்கு உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகரமும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

---

†ஸஸ உதி ஸ்ஸாநெ வெத உதி வாமெ, சும்ஶாநாம் ஸாஶஜஸ்யம் ஸ்யாதிதி ஹாதி ।

வஜ்ரம் வஜ்ரம் மணிபந்தம் கூர்மபந்தவரிவஜ்ரம் அ கும்பம்
மணி தகி
கும்பம் வஜ்ரம் அ வஜ்ரகூர்மபந்தவரி கும்பம் அ
ஷட்பிம்பமும்பை ॥ உரு ॥

வஜ்ரகேஸரஸ்தபந்தம் கும்பவாஜனபந்தகுஜகெய்தழி ।
கும்பவஜ்ரபந்தம் அ ஸ கூர்மம் ஸம்பந்தாஸ்தி தகி
வ்ருஷியீயதை ॥ உசு ॥

ஹாமஷ்டகாய்காயெய்ஹஸ்தவரி அ தயாய்ரோம
காயெய்:
ஆய்ரோமாய்ஷிஹாமெஃ தஸ்தவரி அ தயாய்ரோம
காயெய்ந ஜநழி ।
வஜ்ரம் கணம் மணிபந்தம் தஸ்தவரி கூர்மம் வம்குஜம் கும்பகர்ணம்
கும்பம் வஜ்ரம் ஹாவாஜனபந்தவரிஸ்தம் கும்பகம் கர்ணஜாஜ்யழி ॥

இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) ஒன்று (1) *எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இந்த (1+2+1+6+1+1+1+8+1+1+2+1+2+1+1=30) அம்சங்களினால், முறையே, ஜன்மம், அப்ஜம், வப்ரம், பத்மம், களம், அப்ஜம், குமுதம், உபரிபத்மம், கும்பம், களம், கும்பம், பத்மம், பட்டி, கமலம், உபரிகும்பம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 25

கும்பம், வாஜனம், பத்மம், இவைகளுடனும், கும்பம், வப்ரம், இவைகளுடனும் கந்தரத்துடனும் கூடியது, பத்ம கேஸரம் எனப்படும். இது சிவாலயத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதாகும். (இவைகளை அதிஷ்டானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்). 26

---

*உபரிபத்மம் 8 பாகம் என்பதை 4 பாகம் என்று திருத்திக் கொண்டால் அம்சங்கள் 26 என்பது பொருத்தமாகும்.

வுஷ்வவுஷ்கருமெதத்துதாஹ்ருதம் கல்பிதம் நவவர்ஜ்க்திஹி
ரூஹ்ரயெ ।
ஶில்பிஹி: ப்ரஸரெரவி வூஜிதாமூர்ய்வமய்யமமுவெ
விமாநகெ ॥ ௨௮ ॥

ஆஹ்யாமெகெந ஸப்தாம்ஶகஶஶி(ஶி)வவெதெகஅம்த்ராநி
ஹாநெ:
ஹகெநெகெந வெதெ: ஶிவஶஶிநயநெகெந
மொஹாமராஜ்ஜம் ।
ஹ்ருத்வத்மம் கெரவாஜ்ஜம் நருயரநருகம்பம் தலும் தத் கவொதம்
ஆலிம்நாந்தாதிகம் தத் ப்ரதிமுவமய தஆஜநம்
வம்கஜாத்யம் ॥ ௨௯ ॥*

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு(1) அம்சம் ஜன்மம், அரை (½) அம்சம் வப்ரம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், அரை (½) அம்சம் களாப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் குமுதம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை (½) அம்சம் உபரிதளம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை (½) அம்சம் கண்டம், இவைகளை (முறையே) கல்பிக்க வேண்டும். 27

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம முகமாகவும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில் அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால், புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாகச்செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத் தக்கதாகும். 28

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், ஏழு (7) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

---

*ஶ்லோகொயம் ஸம்மதாமெஷா ந ஹவதி ।

ஸ்ரீவஸும வ்யாஔதஉ-ஔ அதவ-ஃவ்ஔ கூய-ஃஆஜயீ-
வ-ஃய-ஃகீவ்ஔ।

ஔவெஔஹாதாம உஜிஔஷ வஸவஉ-ஃதூம ஸ்ரீவ்ஔளஹாமயாஔமய
ஹொமயம உஉாதி ॥கூ॥

தூம்மெ ஷவ்ஹிம்ஹஃம்ஔ வாஹஉய ஜமதீகெஔவம கம்வகணும
கம்வம வஉஃம கவொதம தஉ-ஔவரி அ தயா நிஉந்நஉஞாஜிவகூழி।
கம்வம ஹாமெந ஷவ்ஹிஃ ஸஹஸஜரி மூண அம்ஔஉ-ஔ
வஸாம்ஸகாம்ஔஃ:
ஆஹ்யாஔகெந கூய-ஃகீ ஸஉஹஸஹவதெஉ-ஃஜிஔ உஞுவஸுழி ॥

ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம் (இந்த அளவுகளினுல் முறையே) மோஹாம ராப்ஜம். ஹ்ருத்பத்மம், கைரவம், அப்ஜம், கந்தரம், கண்டம், கம்பம், தளம், கபோதம், துவிலிங்காந்தாதிகம், வாஜனம், பங்கஜத்துடன் கூடிய பிரதிமுகம், இவைகளை கல்பிக வேண்டும் * 29

சாந்தமான மனதையுடைய வர்தகியானவன், உயரத் தின் முப்பத்திரண்டு (32) பாகங்களினுல், இவ்விதம் அமைத்தால் அதற்கு ஸ்ரீபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவ மந்திரங்களில் கல்பிக்வேண்டும். இது ஐசுவரியம், சௌபாக்கியம், ஆரோக்யம், சுகபோகங்கள், இவைகளை யளிக்கும். 30

உயரத்தை (பீடோச்சத்தை) இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்செய்து அவைகளில் முறையே, ஒன்று (1) ஆறு (6) ஐந்து (5) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1) எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) அம்சங்களில் (1+6+5+1+6+1+1+8+1+1+2+1=34) குரம்,

---

*இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை

சூலிம யாகஜய ஆதனிதவ் தீஹ்யாம்
தஆஜநெம அ வியாக்ஷகஜெதஜெவ ।
ஸ்ரீகாந்த நாஜகஜவ ஸ்ரீரகஜவ்ஷ கொணம்
வ்ருத்தம் தீ வா கஜஜஜம்வாஜாமிணாம் தகி ॥கஜ॥

வகஜெய்கதஜ்வெஜெஜ: ஸஸி நய நஸிவஜெய்கஜஜ்ருகீ
அம்ஜ்ரு ஹாயஜோ
யஜோம்ஜெஜஜ்நாஜகம்வம் ஜமதி கஜஜஜகம்
கம்வகணம் அ கம்வழி ।
வஜம் வட்டம் அ கணம் தஜவனி அ தயா வாஜநாஜ்ஜம் அ
வட்டம்
ஜ்ரணீவஸம் வஜராணாஜ்தி தஜிஜஜம் தம்ம
ஷ்வ்விம்ஸஜம்ஜெ ॥ கஜ ॥

ஜகதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கபோதம், நிம்னம், அந்தாதிவக்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் * 31

இது ஆலிங்கத்துடனிருந்தும் இரண்டு பிரதி (விருதி) களின் மத்தியிலிருந்தும், வாஜனத்துடன் கூடியுமிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸஜரகம் என்று பெயர். (இதன்) குமுதமானது அஷ்டகோணமாகமாவது, வட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குரியதாகும். 32

அதிஷ்டானேச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், ஆறு (6) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குமுதம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1)

---

*இதில் அம்சாதிகள் பொருத்தமாக இல்லை.

ஸாத்தாத்வேஷ்ணம்ஸகாம்ஸைர்தாணஸஸிஸிவஅம்த்ர
ஜிகைகெந ஜந்ம
க்ஷுத்ரம் வந்மம் த்ர(த்ர)நஜ்ஜம் கூமுதமுவரிவந்மம் தமா
ஸிம்நமூத்வை ।
சூஸிம்நாந்த: ப்ரதிவாஜநமம மதிமாந்ம யொஜயெக்
த்ரிஷ்ஷம்ஸெ
தூம்நெ தெவெஸ்வராணாமிதமுதிதமநாரெ‡நஸம் வந்ம
ஸஸம் ॥

அ்யம்ஸைகாம்ஸை*ஸ்ஸராம் ஸைர்யூநஸஸிஸிவத்ரகூ
அந்த்ர ஸைவாஸ்வி நீஸிஃ
ஸாநெநொவாநகஜம் தத்ரூவரி அ தமா கம்வ வவ்ரம்
அ கூம்ஸம் ।

அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் அப்ஜம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பட்டம், என இவ்விதமமைந்திருந்தால் இதற்கு ச்ரேணீபந்தம் என்று பெயர். இது தேவர்களின் ஆலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 33

அதிஷ்டானோச்சத்தை பதினெட்டு (18) அம்சங்களாகச் செய்து, அவற்றுள், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் க்ஷுத்திரம், (க்ஷுத்திரபத்மம்) ஐந்து (5) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் திருக், ஒரு (1) அம்சம் அப்ஜம், மூன்று (3) அம்சம் குமுதம், (1) அம்சம் உபரிபத்மம் ஒரு (1) அம்சம் ஊர்துவலிங்கம், ஒரு (1) அம்சம் ஆலிங்காந்தம், இரண்டு (2) அம்சம் பிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இவைகளை முறையே கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு பத்மபந்தம் என்று பெயர். இது தேவேசுரர்களுடைய ஆலயங்களில் கல்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

---

‡வநம் உதி வாமாந்தரம் । *யூந உதி வாமொ யூக்த: ।

வஜ்ஜம் வட்டம் அ கண்ணம் தஜுவரி அ தயா கம்வவஜ்ஜம் அ வட்டி
வட்டம் தஜவ்ரபந்தம் தஜவி அ ஸஹிதம்
ஸஜிகெவிஜம்ஶஜம்ஶெஃ ||

தஜெவ வ்ரத்தம் கூஜுஜம் தூ வாஜநெ
கவொதயுக்தம் ஹி கவொதபந்தகழ் ।
தஜெவ வெஜெ:(ஜ)ப்ரதிவாஜநம் ப்ரதி:
த்ரிகாஶ்ரயுக்தம் ப்ரதிபந்தஜுஅ்யதெ || ௩௬ ||

ஸகஜ்யெகாஶ்ரிஹாஜெ: ஶஶியுமஶுஶிவஜ்யெகஅம்ஜ்ரெஶஜ்ரஶ்ரி:
அம்ஜ்ரெகெகாக்ஷிஅம்ஜ்ரெ: வுரகஜஶுஜயொ கம்வ
கண்ணம் அ கம்வழ் ।

அதிஷ்டானோச்சத்தை இருபத்திரண்டு (22) பாகங்களாகச்செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் உபானம், ஒரு (1) பாகம் அப்ஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம் *ஐந்து (5) பாகம் வப்ரம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம் வப்ரபந்தம். 35

அதுவே, விருத்தம், குமுதம், வாஜனத்தில் கபோதங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கபோதபந்தம் என்று பெயர். 35½

அதுவே, நான்கு பிரதிவாஜனம், திரியச்ரங்களுடன் கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதிபந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினான்கு (24)

---

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால் அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

வஉஂ வபூஷ்ஜூநிஉஂ கஉருஉஊவரி கூஂஹஂ உருஂ நிஉஉஹோஸ்
யஹூஆஒரூவெஃ வ்ருதிவஃராஜநயஃ கருஸ்ராவெஃஊ
ஹாமாஷ்ரிஷஷ்ள ॥

ஸநதாநி ஹெஒஎஹ்ஹ அதஉழொஸவ
வெ்ராகூதாநி தஜெஜூகூத ஊஹஸ்ரகாணி।
ஸவஃரணி நாஹ்யஂவி்ரயஃதாநி யஃகூயா
ஏரஐகூதாஂமாநி ஊயொதிதாநி ॥ கூஅ ॥

ஹாமெஹாயஃதி்ரவாஹாஂவி்ரஹிஸயஃ யஃமருாய்யஃ
அஂஏ்ராயஃவாஒெஃ:
ஸாஒைத்ரவஃரஷிஸ்ர ஹாநிஏஃரஐ,தஸஏதிஹாயொஜிதவ்யா
வருாயஃழி।

பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம். இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்த நிமனம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்வபிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம்* இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினொன்று (14) விதமான மஸமரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாஸி, அங்கிரியுடன் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன்கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

---

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப்படவில்லை.

மொஹாயுஷ்ம ஹாமஸம்மவ ஸிவாஹஸ நீஆவு ஹஸெஷ்யு தஸ்ய தாஸ்ம
வனவம வெஸ்ரகம யீஷ்டானெஸ்ரவிகஸுஸதிஹி: தம்த்ர விஜ்ஞ:
வாஸ்துனெ: ॥ ஈக ॥

ஸஹாஸ்ரகஸுயிஷ்டானம வஸ்துவாயாரம யஸ்ரதலழ ।
தலம குட்டிஸமாஸ்யம்மம வயாய வஅநாநி ஹி ॥ சவி ॥

யாவகீ ஜமதி நிஷ்காஸம் தாவகீ கஸுஸ்ய நிமஸழ ।
ஸம்பூர்ணாரம் தஸ்ய வெஸுஷ்யாம் உகீஹெயஹஸ நிமஸழ ॥

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளினாலும் கல்பிப்பதாகும். அவைகளிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களும், சில்பதந்திரங்களை அறிந்தவர்களுமான பழய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன்கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங்களில், தளங்களின் அழகுக்காக இவிதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸ்ரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங்களாகும். 40

ஜகதியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாமரைப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

ஏஸாமந்தீவ்ரஸ்ஸங்கொயாங் வாஏம் வாஏஸ்யஸ்ஸெவ வா ।
வெத்ராணாஸவி வாவெஷாம் அதஸ்ஸாதெமங்நிமஸ்ஸே ॥

தங்வஸ்ஸம் வா தீவ்ரவாஏம் வா ஸ்ஸாவாஜநநிமஸ்ஸே ।
வாவம் தீவ்ரங்ரஸ்ஸம் வெத்ரங்தம் ஸொஸாவவுவஸாதஸ்ஸ வா ॥

வ்ரவெஸநிமஸ்ஸம் கஸ்யாங் வவாம்மாநாம் ஸஸ்ஸாமகெ ।
வ்ரதிஹ்ரஸ்ஸம் நகதவ்யம் வவாஸ்தெத்ரவம் விஅங்ஷணெ: ॥

ஆஸாயாம் யங் வ்ரதிஹ்ரஸ்ஸம் வம்வஆஸம் அநெதயுஸே ।
வாஏவாஸயிஷாநம் ஸொஏநீயம் யஸொயீதஸே ॥ சரு ॥

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு) நான்கில் ஒரு பாகம் நிர்கம் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிர்கமமானது, வேத்திர நிர்கமத் திற்குச் சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவிர கிரமமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

மஸ்ஸேரேகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச நிர்கமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமர்தர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்களிலும் பிரதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவார மாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்போல் சேதிக்கவேண்டும். 45

ஜந்மாதிவஞ்சுவர்ஜ்ஜ தத்தத்ஸ்தாவஸாநகெ ।
ஸவபீடிகாஸமேதயிஷ்டாநெபவ்யந்யஸ்மிஞ்சவஸ்ஸ்ஹ்யதாம் ।
யக் யத்ரைவொசிதம் ப்ராஜ்ஞ: தக் தத்ரைவ
ப்ரயொஜயெக் ॥ சசு ॥

ஸ்தம்ஹொச்சாத்யம் வா மஸூரொச்சமாநம்
தக்ஷ்டாஸ்வாஷ்டாம்ஸகம் ஹாமஹீநம் ।
வஸ்வாயாரொச்சம் ஹவெக் ஸர்வவஸ்து
ஷ்வெவம் வஸ்வம் ஸம்ஹுநா ஸம்யமுக்தம் ॥ சஎ ॥

இதி மயமதெ வ(ா)ஸ்துஸாஸ்த்ரெ சுயிஷ்டாநவிதாநம் நாம
அதுர்தஸொடத்யாய: ॥

ஜன்மாதிகளான பஞ்சவர்கங்களில், அததின் துங்காவ ஸானத்திலும், (உயரத்தின் முடிவில்) பட்டிகையோடு கூடிய அதிஷ்டானத்திலும், மற்றவைகளிலும் இவ்விதமாகவே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். எது எந்த இடத்தில் பொருத்தமாக இருக்குமோ, அதை அந்த இடத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும். 46

மஸூரோச்சத்தின் அளவானது, ஸ்தபோச்சத்திற்கு ஸமம், அல்லது, அதில் ஆறு, ஏழு, அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதாகும். சகலவிதமான வாஸ்துக்களிலும், வஸ்துவாதாரமானது, இவ்விதமிருக்கவேண்டுமென்று பரமேசுவரன், முன்னமே கூறியிருக்கிறார். 47

அதிஷ்டானவிதி என்னும் பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத வஜ்ஜதஶோத்யாயஃ ||

வாதாயாமம் ஸவிஸ்தாரமாகாரம் ஸூஷணாதிகம் ।
ருக்ஷணாந்தரதஸ்ஸம்யக் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபதஃ க்ரமாத் ||

ஸ்தாணுஃ ஸ்தூணஶ்ச வாதஶ்ச ஜம்ஹா அ அரணோ-
ஊர்ஸ்ரிகஃ ।
ஸ்தம்பஶ்ச தலிபஃ கம்பஃ பர்யாயபதநாநி ஹி || உ ||

ஸவிதஸ்த்யஷ்டஹஸ்தோஶ்ச்சம் சாதரக்ஷ்மாத்ய வாதகம் ।
தத்தசிதஸ்திஹீநேந த்ரீகரம் சாந்த்யஸூசிகே || ௩ ||

சூத்தோத்ஸேதாம்ஶமாநேந வாதோஶ்ச்சம் வா வியீயதே ।
சூத்தாதிஷ்டாநதம்நஸ்ய சிறுணம் வாததம்நகம் || ச ||

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆகிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்றாகவும், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன். 1

ஸ்தாணு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சரணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், தலிபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழம் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச பூமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 3

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்தினாலேயும், ஸ்தம்போச்சத்தைக் கொள்ளுவதாகும்.

ஜிமாணாஉயிகொகூஹொய: ஹ்ம்ஹ: வெ்ராகு: வ்யம்ஹாவா ।
சுஷ்விம்ஸ்ஜீஉதெ்ரஹ்ம் உஷ்ணுஹ்ஷிஹ்ம்ஹவிஹ்ரதழ ॥

தத்தூஷ்யம்மாஷ்ஹிஹ்ஞெந ஷ்ணுாத்ரம் ஆஹ்யுஹ்ஷிகெ ।
வாஹொஹ்வவஹ்ஷிஹ்ஷ்ணுாஷ்ஹாமெம்ஸ்ம் வாஉவிஹ்ரதழ ॥

தஉயம்ம் வா ஸ்ரீவாஹொநம் அதாஹ்ரோமொநஹெவ வா ।
கூஹ்யுஹ்ம்ஹவ்ய விஹ்ராஃ தெந ஜிஸ்ரீ அதாமாணா: ॥

வஜ்ஞுஷ்டாண வனவம் வ்யாகு ஹிஸ்ரீவிஷ்ம்ஹ உஷ்யுதெ ।
ஜநொயெ்ழ ஹ்ம்ஹ நிக்ஷ்வ ஹொரோஃ ஹ்ம்ஹவியள விஹ்ராஃ ॥

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைப்போல் இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். 4

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானேச்சத்தின் இரண்டு பங்கு உயரத்திற்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டு மென்று பிரம்ஹதேவர் கூறி இருக்கிறார். 4½

மூல பூமியின் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது இருபத் தெட்டு (28) அங்குலம் இருக்கவேண்டும். 5

இரண்டாவது பூமி முதலிய பூமிகளிலுள்ள ஸ்தம்பங் களின் அகலமானது, முறையே, இரண்டுஇரண்டு அங்குலம் குறைந்து வரவேண்டும். எனவே பன்னிரண்டாவது தலத்தில் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது ஆறு (6) அங்குல மிருக்கவேண்டும். 5½

பாதோச்சத்தில் பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களில் ஒருபாகம், பாதவிஸ்தாரம் ஆகும். 6

குட்யஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, அதில் அரைப் பங்கு, கால்பங்கு, அல்லது முக்கால்பங்கு இருப்பதாகும்.

ப்ரதிஸ்தம்ஸ: ப்ரதெரூர்த்வே ஶொத்தராயொஹிதாய திஃ ।
ஜந்மொர்த்வே ஸ்தம்ஸநிக்ஷேவ: ஸ்தம்ஸாயாஶ்சிஹாமஹாக் ॥

மாஸீர்யஶவடம் கூக்வா தத்ரவஜ்ஜதனம் கூரு ।
வாத்ரகாத்யுத்தராந்தஸ்தோநிவாதஸ்தம்ஸ உஷ்யதெ ॥ ௰ ॥

சுயிஷ்டாநொத்தராந்தஸ்தோ ஸ்ஷாணஸ்தம்ஸ உச்யதெ ।
தச்யாஸாதக்ரஹாமாத்யம் ஷட்ஹாமொநாத்ரவிஸ்தர: ॥

அதைப்போல் இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) பங்கு, பித்தியின் (பித்தி சுவர்) விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 7

ஜன்மத்தின் உச்சியில், ஸ்தம்பம், நிக்ஷேபம், ஹோமம், இவைகள் ஸ்தம்பவிதியில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாம். 8

பிரதிக்குமேலே பிரதி ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டும். அது உத்தரத்திற்குக் கீழ்வரையில் பொருந்தி நீண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஜன்மத்திற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆழமான பள்ளம் செய்து, அந்த இடத்தை ஸ்திரமான தலமாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த ஸ்தம்பமானது பாதுகம் முதல் உத்தராந்தமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு நிகாதஸ்தம்பம் என்று பெயர். (நிகாதஸ்தம்பம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழே புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தம்பம்.) 10

அந்த ஸ்தம்பத்தின் அக்ரபாகத்தின் அகலமானது, அதோபாகத்தின் அகலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒருபாகம் முதல், ஆறில் ஒருபாகம் வரையில் குறைவாக இருப்ப தாகும். 11

†ஸ்ரீமுகஸ்ய முகதோ மவ்ய ஆஷாஷ்யாஷ்டாம்ஸயோகே ।
ஸ்யேஷ்யாஷ்டாம்ஸகோ மாந வ்யாஸேவ தவிஷ்டாகர்ணகஃ ॥

ஸமாகாரோ யமாஸ்ரம் தே கர்ணஸ்ஸ்ரீவிஸ்தாரிதழ் ।
ஷட்ஸ்ரகாந்தம் தஷ்டாஸ்ரம் விஷ்ணுகாந்தஸ்ரிஹோச்யதே ॥கக॥

ஷடஸ்ரஸ்ரிஸ்ரகாந்தம் வ்யாகே வளஸ்ரம் தகே ஷோடஸாஸ்ரகழ் ।
கணஸ்ரோதே ரண தஸ்ரமிதே அதஸ்ரஸ்ரிஹோவ்யதே: ॥கச॥

ஸவஷ்டாஸ்ரம் வாஜிரஷ்டாஸ்ர வ்ருதம் வ மிவஸ்ரஸ்ரீரிதழ் ।

இரண்டாவது தலம் முதல் பன்னிரண்டாவது தலம் வரையிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மூலஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில், மூறையே, ஆறில் ஒருபாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமே அதன் விஸ்தாரத்தையும் கொள்ளவேண்டும். 12

ஸ்தம்பாக்ரத்தின் ஆகாரமானது, சதுரச்ரமாகவும், கும்பம், மண்டி இவைகளுடனும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு "பிரம்ஹகாந்தம்" என்று பெயர்.

ஸ்தம்பத்தின் அக்ரமானது, அஷ்டாச்ரமாகஇருந்தால் அதற்கு "விஷ்ணுகாந்தம்" என்று பெயர். 13

அது ஷடச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு "இந்துகாந்தம்" என்று பெயர்.

அது ஷோடசாச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு 'ஸௌம்யம்' என்று பெயர்.

அதன் அடியில் கர்ணமாத்திரம் சதுரச்ரமாகவும், அதன் உச்சியில் அஷ்டாச்ரம் அல்லது ஷோடசாச்ரம்

---

†ஆஷாஷ்டாஷாஷ்டாம்ஸொதாஃ ஸ்யேஷ்டாஷ்டாம்ஸோமத: । ஊர்த்வ யுக்த: வாஃ ।

கூம்ஹஜ்ஜீயூதம் வாவி ரூஜு காஜ்ஜம் ஹவ்யதிகூழ ॥கரு॥

விதாரவிமாணம் ஜையேஷாஜுயாதூம் யாமாஜுகூழ ।
வியாதூம் கூம்ஹஜ்ஜீஹ்யாம் ஜையேஷாஜு தஜு அயதெ ॥

அதாரவாஷாஜுவ்யதாஹம் ரூஜு அங்: ஹஸாம்ரத: ।
உஜ்ஜாயயையெ விஜுஜ்ஜைதொதூம்மவிமாணவிஜ்ஜுதழ ॥

வஜ்ரஹஸ்தம் தா கதவ்யம் ஜிஜெ வஜ்ரஹஸ்தம் ஹவெ ।
யஜ்ஜேஷாகூதிஹம்யாதூஜுயுஜ்ஜிதோவாஹஜ்ஜீதழ ॥ கஅ ॥

அகூரவாகூகூதிவ்யாவ்தம் ஜிஜெ வஜ்ரஹஸ்தாநிதழ ।

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இருந்தால் அதற்கு "பூர்வாச்ரம்" என்று பெயர். 14½

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரகாந்தம்" என்று பெயர். 15

அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு அஷ்டாச்ரம், அல்லது, சதுரச்ரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு "மத்யாஷ்டாச்ரம்" என்று பெயர். 16

அதன் மத்தியில் சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம் இவைகள் ஸமமாக இருந்தால் அதற்கு "ருத்ரச்சந்தம்" என்று பெயர். 16½

தண்டத்தின் (தூண் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத்திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு "மூலேபத்மாஸனம்" என்று பெயர். 17

விரும்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

ஹஹஶ்ரம் ஜய்ஹாமெ தா ஹஶ்ரகம் தஸ் ஶிஷ்ணிதழ் ॥கூ॥

வ்யாஹ்ரஹவிம்ஹஹ்ரிதாதிஷ்ணிதம் யத்தா ஶ்ரிஷ்ணுதஃ।
யஜ்ஞேஷாகூ்ரதிஹம்யாகூம் தத்தஹ்ரா ஹஶ்ரிதழ் ॥ உ॥

கூ்ருதெவ தஶ்ராயாஜெ ஶ்ராணஹெஶஹஹஷிதழ்।
யாகூம் தஸ் கூாம்ஹஷ்ணிஹ்யாம் ஶ்ராணாவாஶிதி ஶ்ரேதழ் ॥

ஊகொதாரணகூஷ்ரோமம் விஷ்ணிவாஶம் தஜெவ ஹி।
கணாரயாஜெந அாமெ்ரு தா அதாஶ்ரஹஹஷிதழ் ॥உ॥

தஶயஜ்ஞ்ய ஶஜ்ஞெந வஶ்ரம் வஹ்ரஹ்ரஹம்யாதழ்।

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாகங் களின் உருவங்களினால் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன் அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனுமிருந் தால், " துவிமண்டிதம்பத்ரகம் " என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யானை, சிங்கம், பூதங்கள், இந்த உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத் துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்ததே சுண்டபேதத்துட னிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவு மிருந்தால், அதற்கு சுண்டுபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, விடப்பட்ட மேலேசெய்யவேண்டிய காரியங் களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாதமாகும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரச்ரத்துடன் கூடியதாகவும், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில், (தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாச்ர

தஸ்யோர்த்வே விகாராந்தம் ஏகைகாஸ்தம் து வர்தயேத் ॥

தஸ்யோபரிஷ்டாத்பத்மம் யுகாந்தம் பூர்வவத்தயேத் ।
வஜ்ரம் அஷ்டாஸ்ரகம் அ வர்தயேத் வர்திகாமுபரி ॥உச॥

ஊர்த்வே பத்மம் யுகாந்தம் வ்யாஸே பித்ரவஜ்ரம்
தஸ்ய அயுதே ।
தஸ்யோபரிஷ்டாத்பத்மம் பூர்வவஜ்ரம் அயுதே ॥உடு॥

பத்மவட்டம் கலாந்தம் பவே ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பஸ்ய அயுதே ।
கலாகாரம் பூர்வாந்தம் வ்யாஸே தீர்கவட்டக்ஷேபணாந்விதம் ॥

க்ஷேபணஸ்தம்பஸ்யோத்தரே வட்டம் வதுராஸ்ரி(த்ரை)
பாஸ்ரிதம் ।

மும், அதற்குக்கீழே விகாராச்ரமும், ஒருதண்டமாத்திரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், யுகாச்ரமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாச்ரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரச்ரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "சித்திரகண்டம்" என்று பெயர். 24½

அதுவே அஷ்டாச்ரம், மத்தியபட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீகண்டம்" என்று பெயர்.

அதன் மத்தியபட்டமானது கலாச்ரமாக (ஷோடசாச்ர மாக) இருந்தால், அதற்கு "ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பம்" என்று பெயர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரச்ரமாக வும் த்ரிபட்டம் க்ஷேபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு "க்ஷேபணஸ்தம்பம்" என்று பெயர். அதன் பட்ட மானது, பத்திரங்களினுலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 26½

ஊயுரோயஹாகூ ஶிவாஸநம் ஸ்ரீ அதஹோமவெவ வா ॥

ஹவெ-ஃ வொதிகயா யுக்தாஃ நாநாரூவெவி-ஃஶிரதாஃ ।
வரஹாரவிவரூம் யதே தகூ உணஶிதி கூயுதெ ॥ உஅ ॥

ஹவ-ரோணயாமாநி ஹஃ-யோணாம் ஸாநயெகூ உணஸாநதஃ ।
ஹவாஃம் ஹாய-வாஸொநஶிமரூணம் ஶிமரூணாஞகுழி ॥

ஸ்ரீகரம் அம்ருகாந்தம் அ ஹளஃவ்யம் ஸ்ரியதர்-நழி ।
யயாகூரெண நாஸாநி கூரூபாநாம் ஹவஞ்ஜி ஹி ॥ கூ ॥

வொதிகாவண்ணயுயம் அ கூம்ஹம் ஹரூம் அ வஜ்ஞகுழி ।
ஸாரூஸ்ஸாநம் கூரெரெணைவ ஹ்ரம்ஹாமரூகூ வரிகூவுயெகூ ॥

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினூலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, "தண்டம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களையும், தண்டமானத்தினுல் அளக்கவேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒண்ணேகால், ஒண்ணரை, ஒண்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஸ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

கூம்ஹொஜுயெ ஹவாஃபொ ஜுர்ஹாமெந அதூஃம்ஹகெஃ।
கூஃறும் கூணஃம்பொந ஹாமெநாவ்யூம் வ்ருகீதி-ஃதிழி ॥ஊ॥

ஹாமெஃ வஜ்ஃயெ-ஃந வ்ருத்தஃயெ-ஃந ஹீரகள।
ஹீரள வாஃஹஃவ்யாவள தஃ கூணெ-ஃநாவ்யூ விஹ்ருதிழி ॥

தஃகணெ-ஃம் கூம்ஹவிஹாரம் தஃகணெ-ஃம் மறுகாயதிழி।
ஸுவா மறுகாயாஃம் அதூஃ-ஃணம் தீர்ஃணகிழி ॥ ஊச ॥

வாய-ஃதீர்ஃணஃயாஃஃகூவொயாவ்யூம் தீர்ஃணகிழி।
தஜூகூவெயெ தீர்ஹாமெ தூ ஹாமெஜோகூவொயி
ரிஷ்யதெ ॥ ஊரு ॥

போதிகை கண்டத்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 31

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினுல் கமலம், ஒரு பாகத்தினுல் கண்டம், ஒரு பாகத்தினுல் முகம், ஒரு பாகத்தினுல் பத்மம், அரை பாகத்தினுல் ஹீரகம், அரைபாகத்தினுல் விருத்தம், அரை பாகத்தினுல் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டு மென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 32½

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தார முள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது, அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகல மிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 34

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்.

ஸாமைந வெத்ரஸம்ஸ்தந வத்ஸம் வாஸ்யாஹ்யஷ்யதே ।
நாமவக்ஷஸ்காரஸாவெத்ராக்ஷ வாஸ்ரிவவக்ஷ ॥ நக ॥

வாஸ்விஷ்டாஸ்விஷ்டாஸம் யுக்தணம் வீரகாண்டகழ ।
ஸவெஷ்டாஸவி வாஸ்டாநாம் வீரகாண்டம் யாமாஸ்துகழ ॥ நஎ ॥

தஸ்தாகஸ்யதிரவாஸ்தொந(ம்) உண்ணாகஸ்யம் ஸ்ரஸ்யஷ்யதே ।
தஸ்யஸ்தா தஸ்யெஸ்ந வத்ஸம் வத்ரவிஸ்திரதழ ॥ நஅ ॥

ஸாஸ்ரஸ்தாநஸ்யஸ்ரஸ்தாக் உண்ணாநஸ்தாஸ்தாநி: ।
வாஸ்விஷ்டாஸ்விஷ்டாஸ்தா வொதிகா தக்ஸஸ்தொஸ்யா ॥

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், உத்ஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம் பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப் போல இருக்கவேண்டும். 35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

த்ருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 36½

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்காஸ் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப் பங்கு, பத்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது, தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகை யானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும், அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

வஜ்ரஸ்ஸமாயாஸ பரீக்ஷாயை ஸ்தூப ஸ்தாபிகா ।
சுபதா ஹர்ம்ய ப்ரஸாதை அதை ப்ரஸாதை ஸ்திய (ஸ்தீவ) கா ॥

ஸ்ரீ ஹாமொநாஸ்ரீ ஹாமொஹாயஸ்ய வொதிகா ஸவெகி ।
வ ஸ்வெஸ்தகம் தஸ்ஸவஸ்ஸ்ரீ நாம் ஸகஸ்ஸாஹாநாம்
அதை மஸ்ஸாணி ॥ ஸ ॥

ஸ்ரீ மாணம் கெவஸ்ஸாநாம் தை வாஸாநாம் வ்ரவியீயதெ ।
ஸவெஸ்ஸாஸவி வாஸாநாம் யயெஷ்டாயதீநி தி ॥ ஸ ॥

தஸ்ஸ அதி அதை ஸ்ஸாமொஹா வா ஸ்ஸாமெ ரை வஸ்தி ।
ஸயஸ்ஸ ஸ்ரீ ஸ்யஸ்ஸவஸ்ஸ்ய நம் ஸாயாஸ்தாநம் வியீயதெ ॥

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயர முடையது உத்தமமாகும். அதில் அரைப்பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தார முள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திம மாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத் துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரண மாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம் போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

[illegible] ஹாமம் வா அத [illegible] ஹாமம் தாரமஷ்டாநவிஷ்யதே ।
[illegible] ஷ்ட [illegible] செஷ்வணம் யேவட்டம் வத்ரவிஜிர்தழி ॥சச॥

[illegible] ஹாரமாஷ்டாநெஷ்டாநஷ்டஹீநாஷ்ட [illegible] ஹாஸ்தாः ।
[illegible] ர்ஜநிஷ்டாஷேஷம் வா கிர்ஹாமம் வா ஷ்டதாரத: ॥ சடு ॥

[illegible] ஷ்டிஷொவாரிக்ஷிவ்யாஷவாம்ஹர்தாரவிவகி ।
[illegible] ஸ்தவாஸ்ரியாவஷ்டீ ஜிதர்ரா வா ர்ரயாயி(யி)வட்டிகா ॥சகு॥

[illegible] ஹாஷ்டிகம் [illegible] ஹதரும் [illegible] ஹாடிகஷயாவி வா ।

பொதிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயாமானமானது அதில் அரைபாகம், மூன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது மூன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர க்ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியபட்டமானது, பத்திரங்களினுல் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 44

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்–அலை) ஸமமாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 44½

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த (தி) பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே கல்ப்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாயும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி, இவைகளினுலே விசித்திரமாகவுமிருக்கவேண்டும். 46

ஸூதெஸமகரெவ்யாஸஸம்யுக்தம் ஆர்ப்ரமண்டநம் ॥௪௭॥

பார்ஸ்வயோ: பொதிகாமத்யே பட்டம் பாதவிஸாலவத் ।
நாநாசித்ரைர்விசித்ரா வா ஸா ப்ரோக்தா சித்ர
பொதிகா ॥ ௪௮ ॥

பத்ரைர்விசித்ரிதா பத்ரபொதிகெதிப்ரகீர்திதா ।
மஹாண்வதரம்மாஸதரம்மாஸா தரம்மிணீ ॥ ௪௯ ॥

அதுஷ்ஷஷ்டபம்க்த்யுக்தஸம்ப்யா வா ஸ்யுஸ்தரம்மகாஃ ।

அல்லது நாளீகத்துடன் கூடியதாகவோ, அல்லது ஸமதலமாகவோ, அல்லது நாடகத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதன் உச்சியின் அலங்காரமானது, பூதங்கள், யானைகள், மகரங்கள், யாளிகள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 47

பொதிகையின் மத்தியில் பக்கங்களின் பட்டமானது, பாதத்தின் விசாலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அது, பலவித சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு "சித்திரபோதிகை" என்று பெயர். 48

அந்தபோதிகையானது, இலைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரபோதிகை" என்று பெயர்.

அது, மஹா ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போன்ற அலைவடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு, "தரங்கிணீ" என்று பெயர். 49

அந்த தரங்கங்கள் (தரங்கம்–அலை) நான்கு (4) ஆறு (6) எட்டு (8) பத்து (10) அல்லது பன்னிரண்டு (12) இருக்கவேண்டும். 49½

ஸஹவொஉவி ஸஉஸ்ரொதெ அஸ்ரொதயாஹ்யூஃ வாஃ
கூஉஸ்ரொகூ ॥ ருடு ॥

வாஉயோஃம் ஜீ வாஃம் வா ஹிதெஃ ஹ்ரூம்ஹவ்ய நீமஃதெழி ।
அதூஷ்டாஸ்ரவ்ருத்தாநாம் யஸ்ரொகூஉஜிதி வ்ரூதெழி ॥ ருக ॥

ஜிஹத்தூஉயம் அதூஹஃவம் ஹ்ரூம்ஹாதூஸ்ரஜிதி வ்ரூதெழி ।
ஷடம்ஸ்ரூவிவ்ருத்யா தூ நவஹெஃம் வ்ருகீதிஃதெழி ॥

மூஹீதாம்ஸவஸ்ரொநாவி யஸ்ரொ யூகூயா வ்ருயொஜயெகூ ।
ஹ்ரூம்ஹவ்ரூம்ஹாதூஸ்ரம் ஸவஃம் வ்ராஹாஸ்ரெ ஸாவஃஸ்ரெஜிகெ ॥

பல அலிகளிருந்தாலும், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸமமாகவும், முறையே சிலாக்யமானவைகளாகவுமிருக்க வேண்டும். 50

பித்தியின் ஸ்தம்பநிர்கதமானது, (நிர்கதம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழேயுள்ள பாகம்) ஸ்தம்போச்சத்தில் கால்பங்கு, அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். இந்த விகிதமானது, முறையே, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், வ்ருத்தமான ஸ்தம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 51

ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியானது, இரண்டு முழம் முதல் நான்கு முழம் வரையிலிருப்பதாகும். அது, இரண்டு முழம் முதல் ஆறு அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏழுவிதமான அளவுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

தூணில் காணப்படும் உயரத்தில், யுக்தியுடன் அம்ச விபாகம் செய்துகொள்ளுவதுமாகும்.

ஒரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மற்றொரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மத்திய பாகத்தின் அளவானது, எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். 53

விஷமம்ஹாரம் து வாஸ்து வஸ்து விநாஶநம் ।
வாயதம் ஆவி தஸ்வம்ஶம் தஸ்ஜைவ வ்ரவ்யதே ॥

ஶாலாம்ஹவிஸாரம் வா வாயம்ஶம் மித்ர மாணம் து வா ।
ஶிலாம்ஹவிஸாரம் வ்யாஸ ஜெவாநாம் ஜெவ ஶாநவெ ॥

உஷ்காஶ்ர ஜெஹ வெஷ்ஃ ஹம்ஹாஃ ஜெ ராகூ
ஸ்ரீஸஜெஜெஃ ।
யாமாயாமம் து ஜெவாநாயாமம் து நரணாம் உதிழ ॥

சுதஃம்ஹம் வஹ்ரிஃம்ஹாஹா(ஶ்ர)ஜாம்ஹாத்ரம் யயா ஹவெஸ்।

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சமபாகமில்லாமல்) பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம் செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும்.54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின் விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக்கூறப்பட்டதாகும். மனிதர்களின் வாஸ்துவுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினுலே கல்பிக்க வேண்டுமென்று பழய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 55½

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும் இருப்பதாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப்படையாகவே தானிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 56

மூலானாம் ஹிதீயயை தூ ஸாலாநாம் தூ தயா ஹவெஷு ॥

வ்ராஹாஷாநாம் தூ வாஜ்ஞாஹையவாநுயையுயாஹாஹெ ।
உவாசாதிஷிர: கெஷிகு கெஷிகு ஹுஷவ்யஜுஷுஜுதழ ॥

ஊநய: வ வஷஜ்யஜும் வ்ராஹாஷெ வாவஃஷெஷிகெ ।
வாஜ்ஞாஹைய வாஜயையை வா ஹுஹாஜ்ஞவயொஃதழ ॥

சுஜுவஃஹிஜு ஜயை தூ ஹா(ஸா)லாநாம் ஸாநஹுதூ கழி
யூஜீயாஷெவஷெவம் தூ ஹவெஃஷாம் ஹம்வஷாம் வஷழ ॥

அந்தஸ்தம்பம், பஹிஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம் தாவரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே சூத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 56½

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியிலிருப்பதாகும். சாலைகளிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிராஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும் (பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே சயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57½

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில், உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம் முதல் ஸ்தூபிவரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்) உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும் எல்லாவிடங்களிலும் பிராஸாத விஷயமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 58½

சபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து கொள்ளுவதாகும். 59

விவஸீதெ விவதெத்ஷ வ்யாஹிதீ ஸாஹ்வி நிஶ்சயः ।
ஹ்ருஹொதுராஷிகாம்மாநாம் ஷ்ரவ்யம் ஷ்ரஷொவதெஷ்டகாः ॥

ஹ்ரீமஹாஷஹாவாஷா ஹ்ருவ்ய ஜாஹ்ஷ்ணைதஷா: ।
ஸவக்ராநிவ்ருணாஹ்வெ மஹீதவ்யா ஹிஷ்ஹா: ॥

வ்ருணாத்ரிவ்ருதீயஷ்ஹா ஷஷ்நீயா ஷொஷா: ।
ஸவஷ்ஹம்வக்ஹஷ்ரஜ்யுஷா: ஹவெப்ஹெ ந ஹம்ஸய: ॥

சாலிகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்வித மாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது விபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 60½

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவிய மானது, மரம்-கருங்கல்-அல்லது செங்கல்லாக இருக்க வேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மரங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவை களாகவும், நன்கு வைரம் பாய்ந்தவைகளாகவும், கிழட்டுத் தனமடையாதவைகளாகவும், தருணவஸ்தையில்லாதவை களாகவும், கோணலில்லாதவைகளாகவும், காயம்படாத வைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங் களையே கிரஹிக்க வேண்டும். 62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங் களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவை களும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளுமான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. 63

வரூஷ: வதிரஹ்வாஹ்வொ உயமிக: ஹ்வபகஹ்யா ।
ஸிம்ஹவாஜ-நாஜகணீ-க்ஷீரிணீ வஜ அருநள ॥

விரிதொ யங்ந: விஜ்ணீ விம்ஹொ ராஜாஉந: ஸஈ ।
திலகஸ்ச உரூஹாஹ்வெதெ ஹ்வம்ஹவ்யக்ஷாஹ்ஹ ஈரிதா: ॥கூரு॥

நிம்பாஹ்நரிரீஷாஸ்ச வக: காஸ்ச கஹ்ஸ்ச: ।
திலிஹொ ஹிக-அஹ்வெவ வநஹ: ஸ்வவண-ஈக: ॥கூ॥

ஸளஹாஹ்வெவ மவாக்ஷீஹ்வெதயாஉயஹ்வொயவ-ஈஹ்ஸிரவாஹா: ।
ஸகவண-ஈ: ஸ்ரீரா:ஸ்ரிஹ்மாஹ்ஸ்ரவஹ்ம்ஹஸ்ரவ-ஈநாவிதா: ॥

ப்ராவீநாஸ்ரவ்யஸ்ரீவீதா: ஹ்ஸிஉமாஸ்ரஹ்ஸாஸ்ரிஹ்மா: ।

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணீ, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தணம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்டீ, எிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விருக்ஷங்களாம். இந்த விருக்ஷங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவை களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், சிமிசை (தினிசை), லிகுசம் (சார எலுமிச்சை), பலா, ஏழிலைப்பாலை, பௌமை, கவாக்ஷீ, இந்த மரங்கள் ஊர்த்துவ விருக்ஷங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடிய வைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்). 66½

ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாக வும், மநோஹரமானவைகளாகவும், சுககரமான ஸ்பர்ச முடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபம் அளியளிப்பவைகளாம். 67½

ஸ்ரீமான்மாஸ்ரவி வான்மிமா: நிஷொ-ஷாஸ்ர ஸவான்வகா: ॥
வான்வ நாஸ்ஹ ஜே(தி)ம்ராஸ்ர வான்வராஷ்ரெஷ்டகாஸ்ரஸ்ரஹா: ।
ஸ்ரீமான்மாஸ்ரவி வான்மிமா ஹிஸ்ஹ்ரஜ்ராஷிவஜி-ஷ்தா: ॥८८॥
வனதெதெவம்விஜெயெஷ்ரவெய்ஃ கூதம் வஷ்ட்வான்ஷ்ரயே ।
யஃராய-ஃகோஃவாளவ்யாநாம் ஹவெதெவெதி நிஸ்சிதி ॥
ந தெவதாயாஜ்ஞா: ப்ரஹதா வா ந விஷ்ணுதா ।
ந தாவா நவான்மீயா ந ஹ்ரிதாயயெய்மாஃ ॥ ८८ ॥

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கணமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது. 69

இவ்விதமான திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப் படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸம்ருத்திகளையு மளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

பூதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 71

ந மஹாபதஸம்ரூஜா ந தூ ம்ராமஸமூஹவாஃ ।
நவடாம்ஸுஹிராஸிக்தா நவக்ஷிமூ மஸெவிதாஃ ॥ ௭௨ ॥

ந வாயுநா ந மாதம்மைஃ ஹம்நா நைவ மதாஸவஃ ।
ந அண்ணாஜநாகீர்ணா ந ஸவ்ஜநஸெவிதாஃ ॥ ௭௩ ॥

நாந்யோந்யவலிதா ஹம்நா ந வலீகஸமாஸ்ரிதாஃ ।
ந லுதாலிம்மிதா மாஜா ந ஸிராகொடராவ்ருதாஃ ॥

மஹாபதங்களில் (ராஜமார்கங்களில்) முளைத்திருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முளைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினால் ஜலம்விட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது

பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினால் முறிக்கப் பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள் இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினால் சூழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 73

ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள், புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக் கூடாது.

கொடிகளினால் சூழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

நாம்கூராவ்ருதஷ்வாம்மா ந ஹ்ருஷம் கீடஷ்மிஷிதாஃ ।
நாகாயஷ்மிநொ ம்ராஹ்யோ ந ஷுஷுராதஷ்ஷீவமாஃ ॥

ஷஷா கொத்யஷ்ஷீவஷ்டோ தொவாஷீநாம் ந ஷம்ஸுஷாஃ ॥
வாவீகுமவதடாகாஷி வஷ்டுஷ்வி அ ஷம்ஹவாஃ ॥ எசு ॥

விஷுவஷ்டாஷ்ஷாஜாதஷ்ட்ர்யம் ஷவஷ்விவக்ஷாழி ।
தஷ்ஷாகீ ஷவஷ்வ்ரயதொந ஷுஷம் ட்ர்யம் வ்ரமஹ்யதாழி ॥

ஷிஷ்டா தொவாயுயெ ம்ராஹ்யோ விஜாவநிவயொஷ்டாஃ ।
வாஷஷ்ணிராம் அ கதவ்யோ ந கூயஷ்டாகீ வைஷ்ய
ஷுஷ்ட்ரயொஃ ॥ எஅ ॥

மரம் முழுமையும் முளைகளுள்ள மரங்கள், பூச்சிகளினால் மிகவும் கேடடைந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

அகாலத்தில் பலனைக்கொடுக்கும் மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது.

சுடுகாட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக் கூடாது. 75

சபை, நாச்சந்துகளிலுள்ள மரங்கள், தேவாலயங்களுக்கு சொந்தமான மரங்கள், இவைகளைக் கிரஹிக்கக்கூடாது.

குட்டைகள், கிணறுகள், குளங்கள், வீடுகள், இவைகளிலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்கூடாது. 76

இடிந்து பாழாகப்போன இடத்தில் முளைத்திருக்கும் மரமானது, சகலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டு பண்ணும்.

ஆகையால் இத்தகைய தோஷங்களில்லாமல், சுத்தமாக இருக்கும் மரங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும். 77

பிராஹ்மணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு வீடு கட்டு

சூத்ரவ்யம் யதி தத்ராஸ்தி யத்கோபயோகாரஸ் ।
வாகத்ரவ்யகுதம் ஸ்ரேஷ்டம் மிஸ்ரம் மித்ரவ்யநிர்மிதம் ॥எக॥

தீர்த்ரவ்யஸம்பாதம் யத்ர தத்ஸம்கீர்ணமுதாஹ்ருதம் ।
வஸ்துவைஷிதாநாம் வாஸ்துஸ்தா சூத்ரவ்யம் ஸம்வதாம்
வதம் ॥

வாஸ்துராஜிகநக்ஷத்ரே ஸுஹவக்ஷுஹுதர்கெ ।
மத்ஸ்யாரண்யம் த்ரவ்யாயீர் கௌதகளதுகம்மது: ॥அக॥

நிர்மிதேஷுகுதெயோர்மெஷ்ஹ ஸம்மதுஸுவகெ: ।

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவ தாகும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத் தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம் (செல்வம்) இவைகளை அழித்துவிடும். 78½

ஒரே வஸ்துவினுல் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினுலே கல்பிக்கப்பட்டது மிச்ரம் எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களி னுலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப் படும். இவைகளினுல், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகல விதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவுக்கு வேண்டிய விருக்ஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நக்ஷத்திரத்தில், சுபகர மான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகபந்தனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

மனைஃ வஂஷ்ணவ்யை ஸ்வாஹா ஸோமாய ஸ்வாஹா ரௌத்ரமுஹூர்த்தாய
அ ॥ அஉ ॥

வாயவ்யாஃ ஸரஸ்வத்யை ஸ்வாஹா ஸவித்ரே ஸ்வாஹா விவஸ்வதே ।
ஸவிதுஃ ப்ரஸூதாய ஸ்வாஹா விவஸ்வதே ஸ்வாஹா விநாயகாஃ ॥

ஸோமாய ஸ்வாஹா ஸவித்ரே ஸ்வாஹா ஸரஸ்வத்யை ஸ்வாஹா ஸவிதுஃ ।
ப்ரஸூத்யை ஸ்வாஹா விவஸ்வதே ஸ்வாஹா விநாயகாஃ ॥ அச ॥

தத்ர வாஸ்தோஷ்பதயே ஸ்வாஹா ஸ்ரீமுகம் க்ருஹாத்ரகம்
ஸ்வாஹா க்ருஹேப்யஃ ஸ்வாஹா தத்ர ஷண்டஸ்தத்ர ஸ்ரீநிதி ॥ அரு ॥

ஸ்வாஹா தத்ர ஸ்வாஹா ஸ்ரீம்ய வாஸ்வாஹா ஸ்ரீநிதஃ ।

சுபகரமான நிமித்தங்கள், சுபகரமான சகுனங்கள், சமயோசிதமான மங்கள சப்தங்கள், இவைகளுடன் புறப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஸகல சாதனங்களுடனும் அரண்யத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு, கந்தம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், மாமிசம், கிருசரம் (எள்ளும் வெல்லமும்), பாயசான்னம், மத்ஸ்யங்கள், பலவிதமான பக்ஷியங்கள், இவைகளினால் விரும்பிய சகல தேவதைகளையும், வனதேவதைகளையும் மரங்களையும் பூஜித்து, பூதங்களுக்குரிய க்ரூர பலியைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வாஸ்து காரியங்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். 83½

அடியிலிருந்து நுனிவரையில் நேராகவும் வட்ட வடிவமாகவும் பல கிளைகளுடனுமிருக்கும் மரமானது ஆண் மரமாகும்.

அடிப்பக்கம் பருத்தும், நுனி சிறுத்துமிருக்கும் மரமானது, பெண் மரமாகும்.

நுனி பருத்தும், அடி சிறுத்துமிருக்கின்ற மரமானது நபும்சக விருக்ஷமாகும். 85

ஸவெஷ்டம்மெஷ வஸ்ஓநாம வாம்ஸ்ரீஷ்ணம் வ்ருகீதி-ஸ்தம்॥

வாஸவ-ராஸாயாம் உ ஸ்ஹ்யாஸ்ய ஸ்வெகே உஹ-ராத்ரெ
ஸ்ரீ: ।
ஸ்வ்ரு உக்ஷிணவாஸ்ரெ-ஸ்த ஸாம்ஸ்ராவ்ய வாஸ்ரம் ஸாயீ: ॥

வீக்ஷா ஸாஜம் வயொ ராத்ரா வவாராஹி ஸாவொ உவர: ।
ஸ்ரவதிவ-ராவெஷாஜ்ய: உத்ரயெகே ஸவாஸ்ரயு: ॥அஅ॥

ஸுயம உம்தீர: —

ஸவத்ராஜ்ஞே ஸ்ரீதாநி ஸ்வதாஸ்ரு ஸாம-ஸ்ரயகா: ।
யாஷ்டஸ்ரயம் த ஸ்வரும் ஸ்ரிய: ஸொஸொ ஸ்ரீரத ஸ்ரா உஸ்வா: ॥

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள், பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானஸ்தபதி இரவு சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான விருக்ஷத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் தர்பைகளைப் பரப்பிவிட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப் படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87½

(மறுநாள் காலையில்) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து கொண்டு ஸ்தபதியானவன் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

ஶிவஸ்தே ஸந்வ்ருதாஃ ஸௌதாஶ்ச யே ஸ்ருக்ஸ்ருகாஃ।
கஸ்ருதஸ்ய யாயிஷ்யாஸி ஶ்ரயதாம் வாஸவய்யஃ: ॥ஃ௫॥

வஸவஸ்த்வா நஸ்த்ரயந்து வாஸுவேஸ்யா நஸ்:(தத:)ஸ்பரி:।
ஸுமதௌ ஸுவ்ருதௌ ஸ்யாக்ஷ வஜ்ரே ஸ்யாம ஸுவர்வதி ॥

ஸவஸ்ருஸ்தே தம் ஸௌத்ரம் யஸ்காமம் வஸவஸ்திதி।
ஸுஸ்ரே ஸஸ்தம் வ்யஸ்ரொஹ்யஸ்வே: ஶ்ரஸ்ரஸ்வா தக்ர
ஸ்ருக்ஷயேக் ॥ ஃஃ ॥

வாஸிஸ்ரவோ விவ்ருஜ்யஸ்: கூஸம் வ்ருத்ரவிவய்நதி।
ஸொணிதம் ஷ்வாஸிதம் ஸந்யாக் வஜ்யேதம் வ்ருயந்நதிஃ ॥

இந்த மரத்தில் வஸிக்கின்ற பூதங்களும், குஹ்யகர் களுடன் கூடிய தேவதைகளும், இதைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

ஹே விருக்ஷங்களே, ஸோமன், உங்களுக்கு மறுபடியும் பலத்தைக்கொடுப்பாராக. பூமிபுத்திரர்களான ஹே மரங்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். குஹ்யகர்களுடன் கூடிய ஹே தேவதைகளே! நான் இந்தக் காரியத்தை சாதிக்கின்றேன். நீங்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்விதமாகச் சொல்லி சுத்தனக மரங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, 90

பால், எண்ணை, நெய், இவைகளினுல் கோடாலியின் நுனியை நன்கு தேய்க்கவேண்டும். 91

பிறகு விருப்பப்படி மரத்தை வெட்டுவதற்குத் துவக்க வேண்டும். அந்த மரத்தின் அடியில் ஒருமுழம் ஒதுக்கி விட்டு, அதற்கு மேலே கோடாலியினுலே மூன்று தடவை மரத்தை வெட்டிவிட்டு அந்த வெட்டுவாயைப் பார்க்க வேண்டும். 92

வதஸெ ஹிம்ஹஸாஶ்ருஹவஹ்ரிஸ்ஹவாஹ்ரொஹநாஃ ।
ஸ்ரிதம் ஹவிதம் க்ரொஸம் சுஜிதம் மிஶ்ரிதம் வஸெஃ ॥

வாதயெஶ்தாத்ரம் த வம்வஸாத்ரம் வா வதஹ்ரஸ்திழ ।
தெ ஶிஸ்ள ஸ்ஹெ வ்யாதாஃஸ்யாஸாஹ் விவதயெ ॥

வாஸ்ரயுஜுகுணீஃநாஃஸ்யெஃ த வதநம் ஸ்ஹழ ।
ஸ்ஸெ வ்ருஷாமஸெ பஸ்வெஸ்யொஸ்ர விநாஸமழி ॥

வெட்டுவாயில் ஜலம் பெருகினால் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினால், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினால் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது ஸிம்ஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அழுகுரல், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி வீழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழும்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவை களாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால விருக்ஷம், (மராமரம்) அச்மரீ, அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்றால், பந்துக் களுக்கும், சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

நிம-ஃஃ ஸ்ரீதிஃஃ ஹூங்கூா வ்ருக்ஷாஞ்ஷ நிவாதமெ ।
ஸிரஷ்ஷ்ம்மெந நாஸஷ்ஷ்யாஃ ஸிருஷ்ஷ்ம்மெஸ்ரஸொ ஹவெஃ ॥

ஸரீரஹ்ம்மம் கதஸ்ரணாம் நாஸமெ்ரவ்யவதஸ்ய ஹ்ருஃ ।
ஸதெஸ்யாஸ்யவதஸ்மம் வாஜ்யம் தொஷ்யம் ஸொஹயதஷ்ஷ்ஷெ ॥

அதாஸ்ரஸ்ரஜாம் க்ருக்ஷா ஸாஹாதஸ்ஷ்ம்ஹவ்ம்ம்ரஹெ ।
ஸிதவத்தெந ஹ்ம்ஹாஷ்ஷ்ய வ்யூஹதெஸ்யவ்ய வெஸ்ரயெஃ ॥

தெவஜிஜஷஹீவாநாம் விஸ்ரம் வெ ஸகுடெந தா ।
ஸாஷ்ரவ்ய வாஸ்ரஷ்ஷ்ஹஸெநாநீயாத்ரா விஅக்ஷணஃ ॥

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிளம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமானனுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97½

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்கதாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச்ரமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெளுப்பு வஸ்திரத்தினுலே போத்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானுல், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானுல், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

வைஷ்ணவீ கீலா வனவம் வ்ருக்ஷா: வ்ருக்ஷாதி: ।
சதுர்ஷாகவி கர்வ்யாணாம் வைஷ்ணவ்ருக்ஷ்ருதி: ॥

வாஸ்துயோ: ஸாயபிக்வா தா ஸகடேநாஹ்ருத்ய வேஸயேத் ।
வ்ருக்ஷாத் ஹாரிவ்ருக்ஷாஹ்ருத்ய வதாநாமதர்ஜநி ॥

கர்ஷணவகே நாஹ்ருத்ய வாஸ்துகோவரி ஸாயயேத் ।
வ்ராமம்ருத்ஸாம்ருத்ஸாம் வா வ்யாஸ்ருஷ்டம் ரக்ஷயேத்
வாதி: ॥ 102 ॥

வாவ்ருத்தம் நிகதவ்ய ராஷ்ணாவந்தா வ்ரஜ: ।
ஊர்த்வதவ்ம்ஹோ தெவாநாம் விஜாதீநாம் யயாகர்ஜநி ॥

சூத்திரர்களுக்காஞல், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ்விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக்குவியல்களையும் நுனியை நுனிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப்பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். 101

அவைகளை முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில் ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகரமான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து, வேலை செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு நுனியாக வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து ரக்ஷித்து வரவேண்டும். 103

காதஶோஷ்ஶ வதிஶ: வாதிஶஶ் யோதிகக: ।
ஶாஜாதநொ யஶா ஹ்ம்வ்யம் விஹாஶாயாஸ்ஸ்ஸ்

சுஷுகிரொஉம்பரஷ்ரொவ வகூஷ்ரு வடவ்ரகூக்கः ॥ரஅ॥

வஷ்தவணஷ்ரு ஷிவ்ரு வரோஷ: கூடஅ(ஜ)ஷ்தயா ।
வீரு: ஷொஷாதகீ ஷொய்ர: கூஉம்ப: வாரிஜாதக: ॥

ஷிரீஷः கொவிஉாரஷ்ரு ஜிம்த்ரிணீகொ உஹாஉ்ரூஃ ।
ஷிஷ்யுஹ்வ-ஃோரஷ்ரு ஷரூஷீ வரஷுஷ்தயா ॥ ககஎ ॥

கிம்ஷுகஷ்ரூரிஷெஉஷ்ரூஹயாகூஷாஃஷுகஉ்ரூரா: ।
கவிகீய: கூணகஷ்ரொவ வாத்ரஜீவஷ்ரு ப்ரூணூகா: ॥ககக॥

காரஷ்கரः கரஜ்ரு வரணஷ்ரூவ்ஹாரக: ।
பஉஷ்ரொ வகூரு: விஷ்ணீ வஉகவ்ஷீரூகூஹயா ॥ ககஉ ॥

வாடீய்ரமரூகவ-ஃரோகூம்ரூஹய்யா மரூஹகஉ-ஃணி ।

எந்த விடத்திலும் ஜ்ஜுஷால (மத்ஸ்யாகாரம்) ஸ்தம்பமாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107½

அரசு, அத்தி, ப்லக்ஷம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல், ஏழிலைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெட்பாலை, பீலு, (ஊவக் காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை, (பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணீகம், (புளி) மஹாதுருமம், சிலீத்ரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம், புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காலி) கடு (கடுக் காய்மரம்) தானி, நெல்லி, விளா, கண்டகம், புத்திரஜீவி, டுண்டுகம், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம், இலந்தை, மகிழ், பிண்டீ, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அகில், கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவை களாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவை களாம்.

தெவயொமயா உதெ ஸவெஃ ஸாநுஷாணாஉநயஃஸா: ॥

தஹாகி ஸவஃவ்ரயதெநு மரஹீயாகி நநராயெ ।
ஊஷரம் வாணுரம் கரஷீகணம் தாஉவுகழ ॥ககச॥

ரஉஸ்ரதஹ்ரஸ்தாஷ்வ மரஹீயாகி தாஉவுகழ ।
ஸமகஃராஸஉஸிராஷ்டிதொஷம் ஸ நநவாருகழ ॥ககடி॥

வகவணஃம் ஸுவஷ்ரஸஃஷிஷ்டம் தொஷ்டஷ்காஷிஷு ।
ரகிவண்ணம் வஸிரயெஉதெ ஜாநுஉவெ ஜதெ ததஃ ॥ககசு॥

சூதொஐயஉஃயெகி வஹ்யாம் அக்வாஸிஃமகி வாநஃ வாதஃ ।
கூஸிரஉ ஃஉகஉம்பாஉ ராஹயாகூக்வகஃ ஜதொரவி ॥ககள॥

இந்த விருக்ஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்க லாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டுபண்ணும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்க வேண்டும். 113½

ஊஷரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்கு விதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேருகளில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும், ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்கின்ற மண்ணானது- ஓடுகள் கற்களாச்செய்வதற்கு சிறந்த மண்ணாகும். 115½

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில் நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினால்

தீ ஹயாம்வை ஹிரா ஹிக்ஷா உஷ்யெநாவஉதி கழ ।
அத: வஜ்ஷயஷ்டாஹிஃ ஸாதை வை உஷ்டிமாணாயதாஃ ॥

வ்யாஹாய ஸாயஃதீ ஹாமெகதீவ்ரா உயெ்யவஸ்வஸ்வ ।
உஷ்காவஹவஃ ஸொஷ்யா: வஉஷ்டாஃ வை நஸ்ஷதாஃ ॥ககக॥

வகஷ்டிதீ அத ஊர்ஸாவஉதீதை்யவ விஅக்ஷிணஃ ।
ஜயெ வ்ருக்ஷிவ்ய யதை்நம ஜயாஉ ஊர்த்வ தக்ஷ்வை நஃ ।
நிரா ஸ்ரோஷ்டாஃ வ்ரயொக்தவ்யா உஷ்கா உஷ்கஉணி ॥

துகைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாற்பது தடவை செய்ய வேண்டும். 116½

பிறகு, பாலுள்ளமரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்மரம், தானிமரம் இவைகளின் பட்டைச்சாறுகள், திரிபலாஜலம், இவைகளைவிட்டு, ஒருமாதம் வரையில் நன்கு மர்த்திக்கவேண்டும். 117½

பிறகு அந்த மண்ணைக்கொண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அங்குலம் அகலமும், அதன் இருமடங்கு நீளமும், அகலத்தில் சரிபாதி, கால்பாகம் அல்லது முக்கால் பங்கு கனமுமுள்ள கற்களைச் செய்யவேண்டும். இவைகள் முறையே உத்தம மத்திமாதமக்கற்களாம்.

இவைகளை நன்கு காயவைத்து, பிறகு அந்தக் கற்கள் யாவும் ஒரே விதமாக இருக்கும்படி, அவைகளைக் காளவாயில் எறிக்கவேண்டும். 119

சமர்த்தனான சில்பியானவன், அவைகளை, ஒருமாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம், அல்லது நான்கு மாதம் ஆறப்போட்டு, பிறகு அவைகளை எடுத்து, சாவதானமாக, அவைகளை ஜலத்திற்குள் போட்டு, பின்பு அவைகளை ஜலத்திலிருந்து எடுத்து, அவைகளில் ஈரமில்லாமல் ஜலம் நன்கு சுண்டிய பிறகு, அவைகளை இஷ்டமான காரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 120

வனவம் ரூ॒ஷெஷகஶிலாவியிதா மரஹீகூ॒வா
கூ॒வஞ்ஞே॒ வஜ்ரூ॒விஹிதா ஹி வாஹ்ஸ்ரூஷ்ஜெ்ஸ் ।
யஜ்ஜிதம் கூவாரவஜ்ரூ வஜிஷ்டாஷ்ஜெ்ஸ்:
ரூவ்யம் விநஷ்டவநவ்ரூவம் விவஷ்ஜெ்ஸ் ॥ கூஉக ॥

ஹ்ஸ்ஹாயாஸ்ஸ்ஸ் தாரூஸ்ரோகாரூஷ்ஹெஸ்ஸ்
வாரூஸ்ரோகாரூ ஹ்ஸ்ஷணம் அ கூ॒ஷ்ஜெணே ।
யூ॒ஹ்ஸ்ரூயா யூ॒ஹ்ஸ்ஸ் வ்ஸ்வஷாஸ்ஹாவ்ஷ்ஸ் தஸ்
வ்ரொகம் நரூணாம் தெதியாரூணாம் உயெஹ ॥ கூஉ ॥

உதி உயஷ்தெ வஜ்ரூ॒ஸ்ரூஹ்ஸ் வாஷ்வ்ரூஷாணஷ்ரூவ்யவாமி ம்ரூஹ்ஸ்ரொ
நாஷ வஜ்ரஸோபாயாய: ॥

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும். சகல சமிருத்தியையும் அளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவைகளுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவைகளில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத ஷோஜஶோத்யாயஃ ॥

உத்தராதிவ்யதெரஞ்சம் ப்ரஸ்தாராவயவம் க்ருமாத் ।
வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷிப்ய ஸர்வேஷாம் ஹர்ம்யாணாமத
யொத்யகம் ॥ க ॥

உத்தரம் த்ரிவிதம் பாதவிஸ்தாரம் தத்ஸமொதயம் ।
த்ரிபாதொதயமத்யொஞ்சம் விஸ்தாரம் பாததஸ்ஸமம் ॥ உ ॥

ஷண்டோத்தரம் பத்ரபந்தம் ரூபொத்தரமிதி த்ரிதா ।
த்ரிபாதம் வா த்ரிபாதொநமர்த்தம் வா கர்ணநிர்மமம் ॥

ஸ்வஸ்திகம் வர்த்தமாநம் அ நந்த்யாவர்த்தஸமாகுதிஃ ।
ஸர்வதோ ஹத்ரவ்யத்திர்வா ப்ரத்யுத்தரநிவேசநம் ॥ ச ॥

பதினாறாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக, உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை, முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத விஸ்தாரம் உளது, என்று மூன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று மூன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க வேண்டும். 3

ஒவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகாகாரம், வர்தமானாகாரம், நந்தியாவர்தத்தைப் போன்ற

தி்ரஹாமெகம் அதா்ஹா்மம் வாஜ்ஜம் நிம்ஶொஜ்ஜி ।
அதா்ஸ்ரஸ்ரம் ஸ்வணா்ம்ரம் தஜ்ஜியை ஸ்ஷிஸ்வஜ்ஜி ॥

தா்ஸ்ரஹ்ஹெஜ்ஜ வா கா்யஸ்ரஸ்ரி வ்ரய்ஸ்ரா வாஜஜொவாரி ।
ஹ்ஸ்ரஹாயஸ்விவா்ஸ்ரம் ஸ்ரஸ்ரா்யஸ்ரம் தீவ்ரம் வட்டாம்பா்ஜக்ரியஜ்ஜி ॥

ஸ்ரஹாஸ்ரிகஸ்ரயஸ்ரஹ்ஜ்ஜி வாஜ்ஜமாஸ்ரி உண்ணிம்ஶஜ்ஜி ।
ஸ்ரிஸ்ரா்ம்ர யொஸ்ரிவொவெதா தஜ்ஜியை தா் வ்ரஸ்ரஸ்ரிகா ॥

ஹ்ஸ்ரம்ஹவ்யஸ்ரஸ்ரொஹ்ஸ்ரா வா தி்ர அதா்ஹா்மதீவ்ரகா ।
கா்ம்ஹண்ணியா்தாம்ரா அ ஹஸ்தி்ஸ்ரண்ணகஸ்ரஹிஹா ॥அ॥

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகார முடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால் பங்கு, கர்ண நிர்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்ரமாகவும், நுணியில் இலையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பத்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில் அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் முளை இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில் சொருகக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜன மானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும் குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமாலிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் நீப்ரமுள்ளதாக

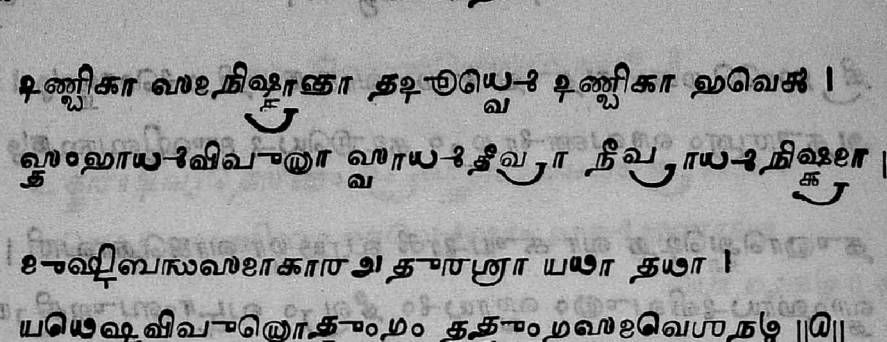

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டையைப்போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகளிருக்கவேண்டும். 8

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு? விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொறுகக்கூடியதான சதுரச்ரமுடையதாக (சதுரச்ரமான துவாரமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். 9½

அல்லது தண்டியமானது விறும்பும் அளவு அகலம் உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடையதாகவும் இருப்பதாகும். 10

அந்த தண்டியற்திற்கு மேலே வலயம் இருக்கவேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமுமுள்ள பட்டிகையும் க்ஷேபணம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது

தஷ்யாம் அிக்ஷா தா தந்நாநம் மொவாநம்
ஆவ்ஷயெஷ்டாயை: ॥கஉ॥

உதராஞ்சாவஞ்சம் வா யஜ்ஞாயக்தி யஜ்ஞாயை ।
வாஜநொவ்ஷ் தாயொவ்ஷ் வா மொவாநம் யொஜயெஷ்
வை: ॥கஙு॥

தாயாஞ்சாவஷ்டம் மொவாநாஞ்சம் வ்ருவீயதெ ।
மொவாநஉஞ்ஜிகொவ்ஷ் தெஷ் வாஜநாஞ்சாவஞ்சம்பவதி ॥

உஞ்ஜாயஷ்விவாஞ்சம் ஷ்வாயஷ்ம் தீவ்ரம் மொவாநஉஞ்ஜ்வஷ்தே: ।
கஂபம் ஷ்டாஞ்சம் கூயஷ்மாஷ் வஞ்யஜ்ஞாயாஞ்சாஷ் ॥கஙி॥

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதேஅளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாக வாவது (சொருகப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்பிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளி யானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனந்தமாக அவலம்பனம் (தாங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

---

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொறுகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

உணிகாவாஜநாஞ்ஞும் காயவாஹம் யதாம்ஸகிழ ।
வாஹவிஷ்கம்ப-நிஷ்க்ராந்தம் வாம வழிகழ ॥கசு॥

வாஹாநாஞ்ஞும் அாஹ்யம் ஹருகெ: வாஸஹாஸ்ரஜெ: ।
ஸவ்ஹாம்ஸபெஹரும் அளுஹருகாஹ்யாஹ்யஸ்ய-ஸ்தः ॥கள॥

மொவாஹவெஹ்யாவஸிஷ்டாத்து அாஹயெஹ்யொஹஹொஷகெः ।
கவொதவாயிகொஸ்ஹெய நிஷ்க்ராந்தம் மித்ரஉணகழ ॥

வஸகஹவும் மிஹவும் வாகஷ்ரெ ஹஹி ஸம்மிஸ ।

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை) யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குறிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிரரந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையுதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினுலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே மூடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே) லோஹங்களினுலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினுலே மூட வேண்டும். 17½

கபோதபாலிகையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள விட்டத்தின்) நிஷ்கிராந்தமானது (உயரமானது) இரண்டு

யமாஶொஹம் யமாஶீத்ரம் கவொதெ கண்ணவாலிகா ||௧௧||

தமா ஶய்யஸ்ரீதா வாவி ஸளயெ ஶெலெ ஸமாஹிதா ।
வியெயா வாஜநஸ்யொத்வெ ஹூதஹம்ஸாதிகாவலி: ||

உஜ்ஜொஶ்ஶாவா த்ரிவாதொஶ்ஶா வாஜநம் வூர்வவக் ஹவெக் ।
கவொதாலம்பநம் தக்ஸ்யாக் உஜ்ஜாயஃம் வாய உஜ்ஜகடி ||

சுய்யாதிதி ரஜ்ஜாஜம் கவொதொஶ்ஶவிநிர்மதடி ।
வஸஜகம் வா நிஉ்ரா வா வியெயா வாஜநொவரி ||௨௨||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையாயானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப் படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனாமாக இருக்க வேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சவிநிர்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரை தண்டம், ஒரு தண்டம், இவவிதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

த்ரிவாதொச்சா தத்ரூர்ய்வம் ஸ்யாக் கவொதொச்சம் து
வூர்வவக் ।
ஸவம் ஸ்யாக் தூஜகஸ்ய்யம் தக் ஶிறுயெஷ்டகமாத்ரகைஃ ॥

யதா வ்ரயொறம் ஸ்தெர்யம் து ததா யொஜ்யம்
விசக்ஷணை: ।
கவொதொச்சத்ரி ஹாறம் வா வாதம் வா க்ஷுத்ர
நிஷ்கூதி: ॥ ௨௪ ॥

கவொதெ நாஸிகா க்ஷுத்ரெ நீவ்ரொர்ய்வெஸ்தித
கணிகா ।
ஸவாதத்ஸாவாத்யத்யம் சிதண்டம் விஹ்ரதா ஸ்ரிதா ॥

வாஜனத்திற்கு மேலே வஸந்தகம் அல்லது நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும். கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப் போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக அதை சிலையினாலே மட்டிலுமாவது இஷ்ட கைகளினாலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்தனாக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால் அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்

அதன் க்ஷுத்திர நிர்கதியானது (வால்வீச்சானது) கபோதோச்சத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கபோதத்தின் நாஸிகா க்ஷுத்திரத்தில் (கபோதத்தின் இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

ஸிம்ஹஸ்ரோத்ரஸிவாஸிம்மம் வபுகாதஸ்ய வபுகா।
வியெயா வஸ்திகா கர்ணதயா நாஸிகொவ்ஷ்ட நாஸிகா॥

குக்ஷிஸ்தாநம் யதாஸ்தாநம் யதாஸ்வாஹநவெவ வா।
ப்ரதிவாஜநகஸ்யோவ்ஷ்ட நெஷ்யதெ நாஸிகொச்ரயஃ॥

கூர்மிம்மம் வாஸ்வாஸ்யம் வாஸ்தாக் வாஸ்விநிர்கமஃ தஃ।
தஸ்தாஸ்தாநிதம் ஸ்வொவ்ஷ்ட நிஷ்க்ராந்தா வெஸநக்ரியஃ॥

க்ரவ்யாத்ரம் ஹி வாஸ்யம் வாஸ்ய வாஸ்தாஸ்ய ஸ்ரீதஃ।

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம், ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தார முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது, ஸிம்ஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலையிர்) இவைகளைப் போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாஸிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான நாஸிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குக்ஷியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது, அதன் அளவுக்கேற்றபடி அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாஸிகை உயர்ந்திருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆலிங்கனமானது பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன் விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். (விநிர்கதம்—வெளியத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில் நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கிய தாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—(வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொறுத்தமாகச் சொறுகி வைப்பது) 28

உண்ணம் த்ரிவாஉமர்ம்ம் வா வ்ர(வ்ர)த்யூக்ஸெயம்
தஉத்யூத: ||உகூ||

ஸ்வொஅத்ரி வாஉநிஷ்க்ராந்தா வ்ரதிரயேந வா தயா ।
உண்ண: ஸ வாஉஸ்ஸாயோ வா வ்ரதிவக்ஷம் விநிர்மம: ||௩௫||

தாவஉத்யூமதிஸ்தஸ்யா: வ்ராமுக்தவியிநா ஸ்திதா ।
ஸவ்யாஹா வா ஸஸிம்ஹா வா ஜீஜீ வா ஸ்யாக் வ்ரதெ:
க்ரதி: || ௩௧ ||

தஉஅத்ரி அதுஸ்தாமம் வாஜநம் நிர்மொஉமம் ।

பாதத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது, பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத் (விருத்) யுத்ஸேதமானது (விருதி-வட்டம், உத்ஸேதம்-உயரம்) ஒரு தண்டம், முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும், கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30½

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது) வியாளத்துடன் கூடியதாவோ, ஸிம்ஹத்துடன் கூடிய தாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

ஸகாரம் மித்ரவர்ணம் நாமவக்ஷுரிதி ஸ்ம்ருதா ॥ ஈட ॥

நாமவக்ஷம் நாமவர்ணம் ஸ்வஸ்திக்யாகாரி ஸ்மிர: க்ரியதே ।
தைதிஜாநாம் ஜிஜாதீநாம் ஹவேஷு ஸகாரோ வ்ருதி: ॥ஈக॥

அத ஊர்த்வம் து வர்ணாக்ரம் ஸகாரம் மித்ரவர்ணகம் ।
க்ருவாணாம் வணிஜாம் ஸ்ரீமத்ருஜுநாயுதமம்ருகம் ॥ஈச॥

ஹஸ்திரூபவம் ஹவேந்த்ரவர்ணம் வ்ருத்யாக்ரம் மித்ரவர்ணகம் ।
க(உ)காரம் ககடம் வாஸுதேவஸ்யவ்ருஷ்ணிகம் ॥ ஈரி ॥

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாக வக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்ற தாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையையுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

க்ஷத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ர மானது, சதுரச்ரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சூத்திரர்களுக்கு அர்த சந்திர வடிவமாக இருக்க வேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யாஜன வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போல வும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

வாஜனொவ்ெ வலீகொவ்ெ தூலாம் வ்யேக்
நிவெஸயெக் ।
உண்ணாஅம் வா தீர்வாஹொஅயஃ தாஸவ்ஹநிதி ॥ங॥
தீர்அதூவ்ஹுஉண்ணோ ஈவ்ஃம் தக் வ்ஹாம்ர நாலிகி ।
வ்வ்யாஸாம்ர வ்ஹஸ்ர தாம்ர வாவ்ஸ்ஃாம் மஹ்ர தாஸ்ஃமவக் ॥
வலீகம் வ்யாக் வலீகொவ்ெ கதஃவ்யா வண்ஃவஹ்திகா ।
உண்ணாய்ஃாய்ஃவிஸாலொஅா நிஸ்ஹ்ரம் வ்யாதஉண்ணெ ॥
வஸ்ஹகொஸ்ஹ தஉலொவ்ெ தா உண்ணாக்வெயா தூலா
ஸ்ஹிரா ।
தீர்வாஹவிஸ்ர்ஹதா ந்யஹ்ஹா வ்ர்வெஸாநாஸ்மதா ஸாஹா ॥

வாஜனத்திற்கு மேலேயும், வலீகத்திற்கு மேலேயும், துலாத்தை, நன்ருகப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். 35½

அது, தண்டத்தின் உயரம், அல்லது தண்டத்தில் முக்கால் பங்கு உயரமும், அதில் சரிபாதி விஸ்தாரமும், மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து தண்டம் நீளமும், நுணியில் நாளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36½

வலீகமானது, பார்சுவாங்கத்திலிருக்கின்ற தரங்கத் தைப்போல், வியாளாக்கிரம், அல்லது ஸம்பிருதாக்கிரமாக இருக்கவேண்டும். 37½

வலீகத்திற்கு மேலே வர்ணபட்டிகையை கல்பிக்க வேண்டும். அது தண்டத்தில் பாதி, பாதியில் பாதி விசாலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கக்கூடாது. (வலீகம்–எரவானம்.) 38

அதற்கு மேலே பலகைகளினுலே தண்டத்தின் உயர முள்ள துல்த்தை ஸ்திரமாக கல்பிக்கவேண்டும். அது தண்ட விஸ்தாரத்தில் முக்கால் பங்கு விஸ்தாரத்துடன்

தலா விஸ்தாரதாதொர்த்வா ஜயந்தீ வ்யாஸதலோவரி ।
ஸயஷ்டிஸ்தே ததோர்த்வா ஜயந்ய்யுத்வேஷ்டநாமகே ॥

தஸ்யுத்வே ஸமுகாவாஸ்வாஸ்ஷட்பாகாதீவ்ரகா: ।
உஷ்ணகா அர்தஸம்வாத வ்ருத்தாஸ்தம்ஸவிஸ்தரே ॥

கராடமுத்ரிகாமூலாஸகுடிகாஸ்தவாந்ய ।
உத்தரம் வாஜனம் சைவ தஸ்வாஸ்ரிதம் ஹவெர் ॥சூ॥

தலாத்வாரானுயாதா ஹி ஜயந்தீ தியஸ்மாமதா ।

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக (பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமார்கம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்—மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்கி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினுலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற ஜயந்தியானது. குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

ஸந்தாரம் தத்ரைவ து அரஸ்யாந்தம் ஶுபம் ||

அரதிர்யந்தா வாய தூரா தெவநூவெஶயொ: ।
த்ரிதண்டம் வா சிதண்டம் வா ஸ்யாஅலீகதூரா ந்தரம் ||௪௪||

சிதண்டம் ஸாரமத்யம் ஜயந்த்யந்தரமிஷ்யதெ ।
தண்டாந்தரமந்தாரம் நிஶ்சித்ரம் ஸ்யாக் தத்ரைவ தெ: ||௪௫||

சுய சித்ரவிசித்ராம்மா வியெயா வ்ரஸ்தரக்ரியா ।
க்ஷுத்ராணாம் து தூராதீநி யமா ஸ்தெயம் தமா
அரெக் ||௪௬||

தேவாலயம் அரச கிருஹங்களில் துலையானது ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தையனுஸரித்து துவாரத்தை யொட்டியிருப்பது சுபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக இருப்பதுமாகும். 43½

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்டு தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார்கமானது, சித்திர மில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

க்ஷுத்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும். 46

ஸர்வேஷாம் வா ஸர்வேஷாம் வா ஸர்வத்ரமம் வ்யத்யயேந ।
தத்ரா ஏவைஷாத்ர ஸமுதாயாத்ரநம் தத் வா ॥
ஏஷ்டகாஹிஷ்வத்யாதவ்யா ஸைஷம் வர்ஷ்மவத்தாஅதேந ॥

வஜ்ரத்ரயஷ்ஷாமதிகம் ஹி ஸர்வரிகோத்தாக்
ஸ்தோஸ்தம் ஸ்தஸ்யோ(ஸ்யோ)தரிவாயத்கம் வா ।
யாவத் பஶும் விவர்தேஷ்டாம் ஸர்வதி
தாவத்யஸ்யஸ்ய தர்ஸ்ய வ்யதா வ்யதிஜேத்ஸு: ॥சஅ॥

ஸ்யேனவ்ரதஸ்யத்ரஷ்டும் ராஷ்ட்ரஸ்ய அ அத்ர
கத்ருஸ்தரமாஸம் அ தெத்ர ஸர்வம் தாரிகொழி ।
கூர்மவத்ரத்ரஷ்டாதெம: வ்யர்தம் ஸ்ஸ்ய ஸ்ரீணம்
ஸ்தஸ்ய கூர்தஸ்ய தெமனம் ஸத்ரஷ்டா ॥சக॥

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். 46½

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்பதாகும். அல்லது செங்கற்களினுலே மறைப்பதுமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்ய வேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில், பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறையறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தாரமாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறையுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்-தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷயூஷம் 5, (உளுத்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7, வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஹஹஂஹதாஹிகாஹு நாமஹெ யாஜ்யாஉயாமு
யயா
யாமுயாமுகஹஂவ்யயா ஹாமஹெ யாஜீத
ஹஹ்ஸ்ரீகாஹு ।
உயெய ஆமஉநிஹிதம் ஹாமஉஹீதெவக்ஷிதீராஹுயெ
மெஷாணாஉவஉய்யதெவ விஹிதம் தகிஹஂவஹாஉஹாஹு ஏழ ॥

வ்ரதெஹாவரி வெதி:ஹ்யாகு ஹாயஉவித்ரயஂவிர-
ணொஉயழ ।
அளஷட்ட் அக்ஷாரி கஂவாநி வாஉவாஉவ நாநி அ ॥ருக॥

தொடர்ச்சியான பாகங்களிலுலே முன்றயே விருத்திசெய்து கிடைத்த சூர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்கரையைச் சேர்க்க வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம், துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப் படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம். தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங் களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை. மற்றவர்களுக்கு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதி யானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

---

* இது மஸூரிகை மூகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும் சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப் பட்டதாம்.

வஜ்ரஶொவருவ தரஜி மிதரஂமா வெதிகா உதாः ।
கம்வாயஜ்ஞாகீ வ்ரயொஜ்யா ஹி ஸஂஹாஜ்ஞைதெரவ
யுக்திதः ॥நிஉ॥

ஊர்ய்வாயः கம்வவகீ வஜ்ரவஜ்ரிகம் ஆமரவாஸநழி ।
வெதிகொவரி யொஜ்யாநி ஜாலுகாநி விஅக்ஷணைः ॥நிஊ॥

தரக்ஷாஹித்ரயஂவ்ரயம் தா அதாஉஜ்ஞாஜவிஜ்ரதழி ।
ஜிஜ்ஞாஜி நிஜவ்யாஹ்ரிமாணம் தாஂமரீநிதழி ॥ நிச ॥

ஸாயஉஂவ்ரயஂநகம் வொஜ்ஜம் தரக்ஷாயாஂவ்ரஸ்ரயகுழி।

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பம்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தனக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங் களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தார முடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ள தாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

யுக்மாயுக்மாம்ஸ்ரஹிः கம்வெः யுக்தம் தாம்மை அ
வெவுக்மெ ॥ருரு॥

மவாக்ஷம் கூஜுமாக்ஷம் அ நந்யாவத்ஸுஜக்ரியழி ।
வுஷ்வண்ணம் வகுண்ம் அ யொஜிதவ்யம் யயொசிதழி ॥ருசு॥

தீவ்ரம் கண்கூஹ்ரம் தவாக்ஷிணி வ்ரதழி ।
யுக்மாம் கண்கூஹ்ரம் கூஜுமாக்ஷிணி வ்ரதழி ॥ருள॥

வஜ்ரவ்ருத்தயுஹ்ரம் வ்ருக்ஷிணவமாக் கரதழி ।
நந்யாவத்ராகரதிவமாக் நந்யாவத்ஸிணி வ்ரதழி ॥ருஅ॥

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலகங்கள், கவாக்ஷம், குஞ்சராக்ஷர், நந்தியாவர்தம், ருஜக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவித மாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாக்ஷம் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுக்மாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராக்ஷம் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்த்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு நந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஸ்தம்஭ஸ்யாऽதோ கம்வஸ்ய ருஜ்வர்தே தத்ருஜுக்ரியம் ।
புஷ்ஷகண்டம் ஸகர்ணம் அ க்ரந்த்யாவர்தம் தயோரயுதே ॥

ஹித்வாऽயாக ஸஹிதஸ்ய ஸ்தம்஭யோரம் கவாடயோர் ।
கவாடயோர்மத்யம் வைகம் வாடிதொஷ்டநிஷ்டிதம் ॥५७॥

வாதாயநவதம் ஸவைகம் ப்ரீவா வதம் வாதாயநஸ்தித: ।
மாஸிகா ஜாலகம் யாத விந்யாஸாக்ருதிரூபகம் ॥५८॥

ஸ்வஸ்திகம் வர்தமானம் அ ஸர்வதோ ஹத்ரஸன்னிபம் ।
த்ரிஸ்ரோவைஷ்கா த்ரிவைய: யுக்த்யா யோஜ்யா யதோசிதம் ॥

ஜாலகம் வாலகம் கர்ப்யஸ்ரைஷ்கம் அ ஸ்ரியா ஸ்தித ।
ஜாலகம் ஜாலகைய-ஸ்தத்விஷ்காயஸைஷ்கம் ॥ ५९ ॥

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது, ருஜுவாக இருப்பதனாலே, அதற்கு ருஜுக்ரியம், என்று பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம் என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக் கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது க்ரீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவிந்யாஸாகிருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ரஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம், கருங்கல், செங்கல், இவைகளினாலே யுக்தியுடன் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 63

ஹாலகம் ஹலகொவெதம் ஹித்திமத்யெம்ஹ்ரஸம்யுதம் ।
ஹித்திஸ்ஸநமுத்வாயஃ வத்மஸம்வட்டவட்டிகம் ॥ ௬௪ ॥

வாதவாதஷஸ்டாம்ஶஸஹலா ஹலகா ஹவெகம் ।
ஶிஸிகா கூட்யவஶாத ஸவத்ர ஹலகாமயம் ॥ ௬௫ ॥

ஸதத்து ஹலகா கூட்யம் யத்து யத்ர யதொஶிமத ।
ததெவ தத்ர யொஜ்யம் ஸ்யாகம் வஸ்துவித்யாவி அக்ஷணை: ॥

ஸவம் வ்ரொக்தம் வ்ரஸ்தரம் வெதிகாம்மம்
யுக்த்யா தகம்ஜ்ஞை: ஜாலகம் அ த்ரிகூட்யம் ।

ஜாலகம், பாலகம், ஐஷ்டம்குட்யம், என்று மூன்று விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஐஷ்டககுட்யம், எனப் படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப் பட்ட பட்டிகையையுடையதாம். 64

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு, கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமய மாக இருப்பது சிபிகாகுட்யத்தைப்போல் எங்கும் பலகை யினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு பலகாகுட்யம் என்று பெயர். 65½

ஸமர்தனாக இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 66

நைவ ஹெத்யா வெதிகா ஜாலகாத்ஷம்
ந ப்ரத்யம்மம் ஸவ்ஷத: ஹெத நீயமு ॥ ௬௭ ॥

உதி உயஉதெ வஸ்து ஸாஸ்த்ரெ ப்ரஸ்தரகரணம் நாம
ஷொடசொத்யாயஃ ॥

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான பிரஸ்தரம் கூறப் பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், மூன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

பிரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வஸ்துஸம்ஸ்காராः ॥

வாஸ்துமஷ்டிதஸ்யிதஉ்வ்யாணாம் வாயிஉ்அ்யுதை ।
வாகஷ்டிஷு வஸ்துநிஉ் வெஸ்வைஷ்வாஹ்யிஷு நிவேஷ்டநாகி ॥

உ்ஷ்வேகூாகி உ்ரு்ஷாஸ்ராணாஉவைவைதுவய்நாகி ।
வாயிகஉ்ய வ்ரஷஷ்டம் வ்யாகி வஜாதீயெவ்ரஉ்ரு்ஸெः ॥

உ்ஷ்டமீயம் தயா ஸ்ரு ஷ்ரஸ்ராஜம் வெ வெண்வவ்கேழி ।
வாயிக(ம)வவ்ம் ஸெவஷ்மயிஉ்ணிகா ஷஷ்டியா வ்ரு்தா ॥

அதஉ்நி்கூா வஹிஃஷ்டிகூா நிரீக்ஷ்ய ஷ்ஸ்வகீம்ஸ்ரஷழி ।
உ்கூிணா உ்கூிணை ஈவ்ரா ஈவ்ரஷ்ராஹ்யாம் வாயுவெகி
கூ்ராகி ॥ச॥

பதினேழாவது அத்தியாயம்

பக்கத்தில் வைப்பது, நிறுத்தி வைப்பது, படுக்கையாக வைப்பது, என்ற முறைகளில் திரவியங்களின் ஸந்தியைக் கூறுகிறேன்.

ஒரு பதார்த்தத்தில் பல பதார்த்தங்களை இணைத்து வைப்பதனாலே, துர்லபமான நுனி மரங்களில் பலத்தை விருத்தி செய்வதனாலே, ஸந்திகார்யமானது, சிலாகிக்கத் தக்கதாக இருக்கும். இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் ஸந்தி கார்யமானது ஒரே ஜாதியான உத்தம விருக்ஷங்களினாலே செய்யப்படவேண்டும். 2

இந்தி ஸந்தியானது, மல்லலீலம் 1, பிரம்ஹராஜம் 2, வேணுபர்வகம் 3, பூகபர்வம் 4, தேவஸந்தி 5, தண்டிகை 6 என ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

ஸ்தபதியானவன், வீட்டிற்கு வெளியில் நான்கு பக்கங் களிலும் நின்று, வீட்டைப்பார்த்து தெற்கு வடக்குகளில்,

உய்ஜ்ய அ உக்ஷிணை வைவ யஜ்ஞாயிம் கத்ரூஜீஹதெ ।
உய்ஜ்ஜிஜீவ்ரூம் யாஜ்ஜீயாஸ் ஜீவ்ரூய்ஜ்யம் அ வர்ஷிவ்ரூஸ் ॥

வாஜ்ரூவாஜ்ரூ ஸஜ்ரூவ்யம் உய்ஜ்ய(ய்)ஜீவ்ரூயாவி வா ।
உய்ஜ்ரூவ்யம் விநா வாஜ்ரூவாஜ்ரூ ஜ்ரூவ்யம் ஸஜ்ரூம் தயா ॥சு॥

ஸ்தபதிஸ்தாயிம் வஹிஃ கூர்யாஸ் தயைவாஹ்யஞ்ஜெ
விஜ்ரூஃ ।
ஜ்ரூவதிஹ்ரூ உயஜ்ரூஸ்தெ ஹ்ரிக்ஷா ப்ரெக்ஷ்ய அதர்ஜி்ஜி ॥

ஜீவ்ரூஜ்ரூம் ஸஜ்ரூவ்யம் வர்ஷிவ்ரூஸ் வரிகஜ்ரூயெஸ் ।
சூர்யாஸ்யாயெய நீதைவ ஜ்ரூவ்யஸ்யாஸ்ரூஜ்ரூஹ்யதாழ் ॥அ॥

கிரமமாக நீளமான துடனும், குட்டையான துடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்தினுலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம–தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்தினுலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிறார்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம், ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 8

ஸமஸ்ரு ஸமஸ்தம் நயாஜீயாஸ்மே ஆம்ரம் தயைவ அ ।
ஸமஸ்தாம்ரு ஸ்ரவ்யயொமெந வாம்யிகஸ்ய வாவஸ்ரதழ ॥கூ॥

ஸமஸ்தம் ஹி ஸயிதம் ஆயஸ்தாம்ரஸமஸ்யெஸ்ய தா பொஜயெஸ் ।
ஸிஸ்ரவ்யஸெகவாம்யிஸ்யாஸ் ஸுஸுரூஸிதி வ்ரூதழ ॥ஙி॥

தீரஸ்ரவ்யெஸ்ய விவாம்யிஸ்யாஸ் ஸ்ரஹ்மராஜஸிதீதி தழ ।
அதாஹி: வணஹிஸ்ரவ்யெ: தீரஅதாஸ்யய: கரஸ் ॥

வெணவவஸிதி வ்ரொக்தம் தெதஸ்யாகாம் நரணாம்
மரஹெ ।
ஷஷ்டிஹாவஹிஸ்ரவ்யெஸ: வாஸ்யய: வணஷஷ்டிகரஸ் ॥

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுணி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனல், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒறுங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலீலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

வஷிக(ம)வஷெட்டி தக்ஷ வெ்ராக்தம் யதயாந்யகாரம்
வ்யாதிழி ।
ஸுஷ்டிந-ுவஹிஜ்-ுவெ்யஃ ஸாயஸ்வாத வாஷ்டயா ॥கஈ॥

தெவஸ்யிஸிதி வெ்ராக்தஃ ஸவ-ுவாஷொஷ்ட யொமஸ்ய: ।
பஹ்வஸ்யிபவ-ுஹ்வ-ுஜ்வெ்யஃ தீவ-ுஜ்ஜ்வம் அ
வஷிவ-ுவக் ॥ கச ॥

ஜ்ஞிகெதி ஸஹாவஸ்யாதா யதயாந்யஸ்ஸாவஜ்ரா ।
ஜ்ஞிணாவாஹாமெ தா ஜ்ரவ்யஜ்ஜம் வ்ரயாஷ்யதெ ॥

ஸமுத்ரமுத்ரம் தயெவாதெஸ்ய தெஷாம் ஸாஸநஜ்ஜ்யதெ ।
ஸுயாமம் வ்ரயஜ்ஜம் வ்ரஜ்யாம் ஸமுத்ரமுத்ரஜ்ஜாவிதழி ॥

ஆறு, ஏழு திரவியங்களினுலே, ஐந்து, ஆறு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு பூகபர்வம், என்று பெயர். இது, தனம், தானியங்களேயளிக்கும். 12½

எட்டு — ஒன்பது திரவியங்களினுலே, ஏழு — எட்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அது சகல வீடுகளுக்கும் யோக்யமாகையால், அதற்கு தேவஸந்தி என்று பெயர்.

பல திரவியங்களினுலே, தீர்கமாகவும், அல்பமாகவும், பல ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்குத் தண்டிகை என்று பெயர். இது, தனம், தானியம், சுகம் இவைகளே யளிக்கும்.

திரவியத்தின் மூலமானது (அடிப்பக்கமானது) தெற்கு, அல்லது மேற்கிலிருப்பது புகழப்படுகின்றது. 15

அவைகளின், நுணியை நுணியுடனும், அடியை அடியுடனும் வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

அவைகளில் ஆதார திரவியத்தை அடியையும்

உக்ஷிணொத்தரயொரமூலம் தவ்யாவஸி நியாவயேத் ।
உக்ஷிணொத்தரயொஸ்மிஞ்ஜலஸ்யைஷநவம்யாதிழி ॥கள॥

வஜ்ரஸ்ஹலஸ்ஹோம க்ஷேவ்யாயைய யொமத: ।
வஸதத்ர வவஸ்தொ ஹ்யுத்தரவாமாஜி தயா விது: ॥கஅ॥

நந்த்யாவதஸ்வியாநெந நந்த்யாவதஸ்ம வ்ருகூயுயேத் ।
உக்ஷிணொத்தரமம் தீவஸ்ம உக்ஷிணை தர வஸகணஸ்கழி ॥கக॥

வ்ராகஸ்வ்ருத்யு முதஸாயாஸம் வஜ்ரிஸ்தர வஸகணஸ்கழி ।
உக்ஷிணொத்தரமம் தீவஸ்ஸ்தாதிஸ்தர வஸகணஸ்கழி ॥உ॥

நுணியையும் துண்டித்துவிட்டு, முதலில் கிழக்கில் வைக்க வேண்டும். (ஆதாரம்–தாங்கல், வளை) 16

அதன் மேலே தென்பக்கத்திலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும் வைக்கப்படும் திரவியங்களின் நுணிகளை வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

தெற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் மேலே வைக்கப்படும் திரவியங்களின் மூலமானது, உச்சியில் செதுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 17

மேற்கேயிருப்பதை ஆதேய வஸ்துவுக்கேற்றபடி அடிப்பக்கத்தில் செதுக்கி வைக்கவேண்டும்.

இவ்விதம் கல்பிப்பதற்கு சர்வதோபத்ரம் என்று பெயர்.

இவ்விதமே தெற்கிலிருந்து துவக்கி, நந்தியாவர்த்தத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே நந்தியாவர்த்தத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 18½

தெற்கிலிருந்து வடக்கே நீட்டி வைக்கப்படும் திரவியங்கள், தெற்கே கர்ணமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். 19

வாமவாஸுமம் தீவ்யம் வாமவாயாம் து வாகண்கே ।
சூயாத்தாயைய நீதைவ வாமவாதீநி அவிந்யஹெ ॥

தக்ஷிணாவதஸ்திதம் தக்ஷிணவாமாதீநி அ கரோத் ।
வக்ஷியொவ்ஹ ஹிதஸ்வெஷ்டீவ்யம்
வ்யாமஸமந்தரே ॥ உட ॥

வஸ்திவெஸ்து வஹ உத்வெஸ் மாஹ்யாம் வா
தியஸமந்தரே ।
வ்வ்வ்யாக்ர திவஹாய தே வ்வ்திவாஸுநிஷ்யதெ ॥ உங ॥

கிழக்கு மேற்காக நீட்டிவைக்கப்படுகின்ற வஸ்துவானது, மேற்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

தெற்கு வடக்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, வடக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 20

கிழக்கு மேற்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது, கிழக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு முதல் வைக்கப்படும் இவைகளை, ஆதாரம் ஆதேயம் என்ற முறையின்படியே வைக்கவேண்டும். 21

இவ்விதமாக வைத்து கல்பிக்கப்படுவதற்கு, நந்தியாவர்தம் என்று பெயர்.

அதைப்போலவே, தெற்கு முதலியவைகளிலிருப்பவைகளையும், முறையே, இரு பக்கங்களிலும், அனேக திரவியங்களிலுலே, கிழக்கு நுணியாகவும் வடக்கு நுணியாகவும், இருக்கும்படி நீண்டிருப்பதும், சிகையுடன் கூடிய பல திரவியங்களிலுலேயாவது, இரண்டு திரவியங்களிலுலேயாவது, அமைக்கப்பட்டிருப்பதும், குறுக்கே அக்ரபாகத்தையுடையதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப் போன்ற ஆகாரத்தையுடையதாகவும் கல்பிக்கப்படுவதற்கு, ஸ்வஸ்திக பந்தம் என்று பெயர். 23

பரிதோ ஸஹ்ஹித்ரவ்யை யுக்தம் தலத்தத்ஞரே ।
பேய்யம் சுணஸமாயுக்தம் ஸாஹ்யை யுக்த்யா ஸஹத்ரகம் ॥

பூர்வத்ரவ்யம் பரத்ரவ்யம் ஹத்ரகம் தக்ஷிணோத்தராத் ।
ஶாலாநாம் ஹித்திமாஶ்ரித்ய யுக்த்யா ஸாத்யஸமாஅரேத் ॥

ஸவம் யுஞ்ஜ்யாதிதம் ஸஸ்யம் வர்த்தமாநமிதீரிதம் ।
சுயோ ஹூமிக்ரியா யுக்த்யா ஸ்யாதூர்த்வாத்வதலம் ப்ரதி ॥

விபரீதே விபத்த்யை ஸ்யாதிதி ஶாஸ்த்ரவிநிஶ்சய: ।
தீர்ஸ்வா தீர்ஸ்வேஷு ஸம்யோ தத்ரவ்யஸஸ்யாநதர்வணம் ॥

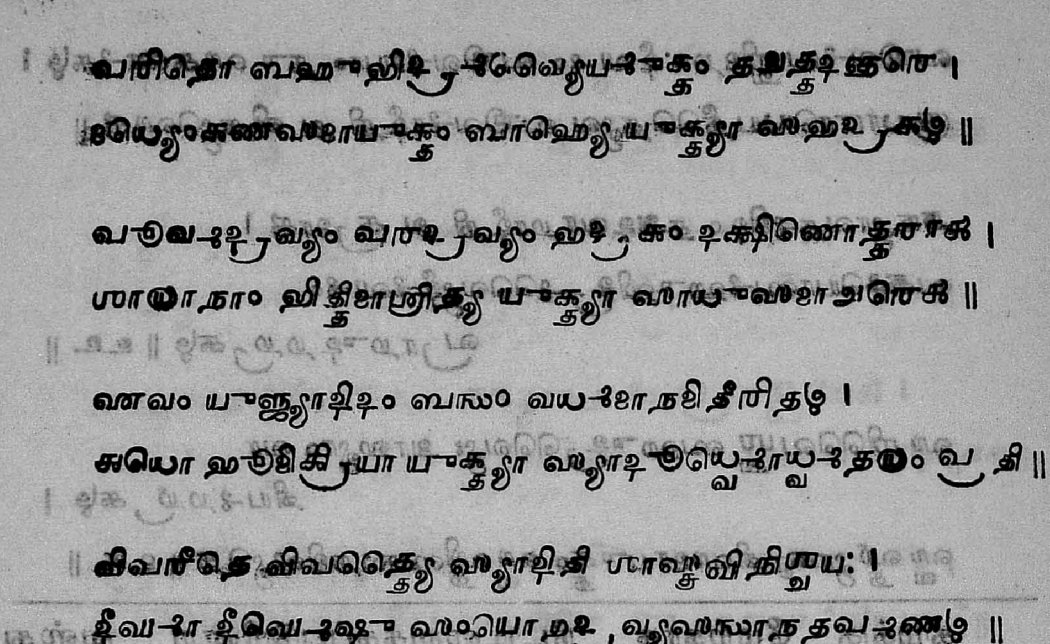

மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதும், வெளிப்பக்கத்தில் யுக்தியுடன் பல திரவியங்களுடன் கூடியதும், அதே போல அதன் இடைவெளிகளிலும் பல திரவியங்களுடனும் கூடியது, பத்திரகம் என்று கூறப்படும். 24

பூர்வதிரவியம் பரதிரவியத்துடன் கூடிய பத்திரகத்தை தெற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும், சாலைகளின் சுவற்றை ஆசிரயித்து யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் இந்த பந்தத்திற்கு வர்தமானம் என்று பெயர். 25½

மேலே மேலே கல்பிக்கப்படவிருக்கின்ற தலங்களுக்கேற்றபடி, அடித்தலமான பூதலத்தில் யுக்தியுடன் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். 26

அவ்வாறில்லாமல் விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது ஆபத்துக்கு ஹேதுவாகும் என்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாகும். 26½

சாமர்தியசாலியாக இருப்பவன், நீளமாகவும், குட்டையாகவும் இருக்கும் திரவியங்களைச் சேர்த்து, அவைகளை இணைக்கும்பொழுது, பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வலுவுடைய

யஜ்ஞாவயவ யஜ்ஞாயோக்ம தஜ்ஞா யோஜ்யம் விஜானீஹி: |
ஸவம் வியிவிஜிஷ்ம வ்யாக் ஸம்வத்ஸ்ரே ஸ்ரவ்யவாஹநம் ||

ஸ்ருக்ய-ஜ்ஞம் த்ரிவ்ருத்ம் அ ஸ்ருஹ்ரம் அய-ஸ்ரோணிகழி |
உஹாவ்ரதம் அ வஸ்ரைதே ஸ்ருஹ்ரா நாம் ஸ்ருய: ஸ்ரூதா: ||

ஷட்-ஸிவாக்ஷ்ருத்ம் அ ஸ்ருகரவ்ராணஸ்ரவ அ |
ஸங்கீர்ண-கீலம் வஜ்ராஹம் வஸ்ரைவ ஜயிதவ்வி ||ரு||

ஸ்ருவ்யாஸகண-ஸ்ருய-ஸ்ரிமாணம் வா தஹாயதழி |
த்ரயம்ரெகம் ஸ்ருய-ஸிவம் ஸ்ருஷ்ய-ஜ்ஞம் ஸ்ருகீர்தி-தழி ||ருக||

ஸ்ருவஸ்ருயாகாரம் த்ரிவ்ருத்ம் ஸ்ருக் ஸ்ருத்ரஅலி
த்ரிவ்ருத்கழி |

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷயுத்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தயாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ச்சஷதந்தம் 2, ஸூகரக்ராணம் 3, ஸங்கீர்ணகீலம் 4, வஜ்ராபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷயுத்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது திரிகண்டபந்தமாகும். திரிசூலியாக இருப்பது, திரிகண்டபந்தமாகும்.

வாஷ்ரீ அதாஸ்ரீவொவெதம் வஸஹஸ்ரபிதி வம் ஜ்ரு தி ழ ||

சுயஃம் அமிகூ தா ஊஷ்ரெஉமெ ரு ஆஷ்ரெஸ்யாநஸ்யாஹி
நிவெஸ்ரூகாக் ।

சுயஃவாணிரிதி வெ ராஷ்ரொ ரு ஹீதவ்யஸ்ரூதஃ ||நங||

சுயஃவ்ரு தீரிவம் ஃயெஸ்ரு தந்நஹாவ்ரு தஸ்ரூஸ்ரு யதெ ।
வ்ரு தாசுரிஷ்ரு வாஷெஷ்ரு வ்ரு யஸ்ரூஜீத விஃசுஷ்ணஃ ||நச||

ஷ்ரு ஂஹாஸ்ரூம் ஷ்ரு ஂஹஷெவஃஸ்ரு யஸ்ரு ஃயஷ்ரு ஸ்ரூஸ்ரூஸ்ரூஃஸ்ரூஷெக் ।
ஷ்ரு ஂஹஃயெஸ்ரு யஸ்ரு வஃஸ்ரு ஂயிஷ்ரெக் விவஃஸ்ரூஸ்ரூஃஸ்ரூஂ வஃஸ்ரூ ||நடு||

பக்கத்தில் நான்கு சிகையுடன் கூடியதற்கு **ஸௌபத்திரம்** என்று பெயர். 32

இணைக்கப்படும் இரண்டு வஸ்துக்களின் கனபரிமாணத்தில், அடியிலுள்ள வஸ்துவில் அரைப்பங்கும் மேலேயுள்ளதில் அரைப்பங்கும் சேதித்துவிட்டு அவ்விரண்டு கூளையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவைத்துக் கல்பிக்கப்படும் ஸந்திக்கு **அர்தபாணிபந்தம்** என்று பெயர். 33

மத்தியில் அரைவட்டமான சிகையுடையது **மஹாவிருத்தபந்தம்** என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், இந்த மஹாவிருத்தபந்தத்தை, விருத்தாகாரமான பாதங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். 34

தூண்களில், தூணின் நீளத்தில் சரிபாதியளவுக்குக் கீழே, சந்தானத்தை (சந்தானம்–ஒட்டு) செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் ஸ்தம்பத்தின் நடுவிலாவது, பாதிக்கு மேலேயாவது சந்தியை கல்பித்தால், அது அடிக்கடி ஆபத்துக்கூளையுண்டுபண்ணும். 35

கும்ஹஜ்ஞாநிஹம்யக்தம் ஹம்யாநம் ஹம்வஹாம் வஹ்நி ।
ஹாலுங்காரெ ஸிலாஹ்ரம்ஹெ யயா யொமம் தயா அரெகி ॥

ஷ்டிதஹ்ய வாஹவஹ்யாம்மவ்ருத்திவஸ்தொ விஹ்ருः ।
ஊர்த்வஸ்திருயஹ்ரூம் ஹவ்ஹம்வஹி நாஸ்நஹி ॥ ஈள ॥

ஸுயஸ்வாணிஹிருரெ ஜாம்மஹாகாரஷட்ஸிவா ।
வஜ்ரயஹ்ரூகீரா யா ஹா உதா ஷட்ஸிவாஹ்வயா ॥ ஈஅ ॥

ஹ்ராயாஜியக்ஸ்வாஹ்ரூஸிவம் தா ஈஷஸ்ஜகுழி ।
ஊர்த்வாயஸ்தாஹ்யாயொமஹ்ரூம் யயாவஜ்ரஸிவாஹிதழி ॥ஈக॥

கும்பம், மண்டி, இவைகளின் சம்பந்தத்துடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும்.

அலங்காரங்களுடன் கூடிய சிலாஸ்தம்பத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும்படி, சந்தியைக் கல்பிப்பதாகும். 36

நிற்கின்ற மரத்தின் அங்கமானது எவ்வாறிருக்குமோ, அதேபோல ஸ்தம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல், மேலே அடிப்பக்கத்தையும், கீழே நுணிப்பக்கத்தையும் வைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 37

அர்தபாணிபந்தத்தில், இரண்டு நெற்றிகளிலும் கலப்பையைப்போன்ற ஆறு குடுமிகளும், கனமாக மத்தியிலுள்ள கீலமு(கூறு அல்லது முளை)முடையது ஷட்சிகை என்று கூறப்படும். 38

தனது (ஸ்தம்பத்தின்) விஸ்தாரத்தில், குறுக்காகக் கைகளில் (பக்கங்களில்) நுணியையுடையதற்கு ச்சஷுதந்தம் (மீன் அல்லது முதலைப் பல்) என்று பெயர்.

ஸூகரவ்ராணமித்யுக்தம் ஸூகரவ்ராணஸந்திஹ்ம் ।
யமாபனம் யமாயுக்தி நாநாபனாசிவாநிதம் ॥ சடு ॥

நாநாகீலைஸ்து ஸம்கீர்ணம் ஸ்யாத்து ஸம்கீர்ணகீலகம் ।
வஜ்ராகுதிசிவம் நாம்நா வஜ்ரஸந்திஹமேவ தத் ॥ சக ॥

ஸ்தஸ்மிந் பஜ்ரக்தி ஸந்நாநே ஸந்நிரேகாகுதிஹ்வேத் ।
உபயுவரி ஜைவம் ஸ்யாதிவரீதே விபத்கரம் ॥ சஉ ॥

சுஜ்ஜமூலம் பஹிஸ்தாத்ரம் பாஸ்வத்ர வ்யேஷு யோஜயேத் ।
சுஜ்ஜரத்ரம் பஹிஜ்ஜூலம் ஸ்வாமிநஸ்ய விநாசநம் ॥ சங ॥

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பலமான சிகையுடன் கூடியதாகவும், சூகரத்தின் கிராணத்தை (பன்றியின் மூக்கை)ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான பந்தத்திற்கு சூகரக்ராணம் என்று பெயர். 39½

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப்படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ணகீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது வஜ்ர ஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப் போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது ஒரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தையுண்டுபண்ணும். 42

பார்சுவ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளியில் நுணியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

ஶிவா ஏகம் அ ஶூலம் அ விஜம் வயாயேனி தி।
ஶஸ்யம் அ ஶங்கஶ்ரீணிஶ் கீலம் வயாயை அயதே ॥சச॥

ஸஷ்டஸ்வகஷ்டஸ்டகெஷ்வி கெ
ஹாமதாஸ்ய ஶூலகீலயோ: ।
கீலவாஶ்ரய வாசயேத்
யொஜயெத் ஸஜ்ஞாத்ரு ஸ்ஜ்ஞிதாந ॥ சஞ ॥

ஹ்ஸ்ஹாஷ்டம் ஏஷ்டாஷ்டகம் ஸெஜிதாஸ்டம்
ஏஷ்டாஷ்டம் ஸெஜி ஹ்ஸ்ஹய்யம் தஸெவ।
ஹ்ஸ்ஹாஷ்டம் ஸெஜி ஸஜிஸ்ரய்யம் ஸஸ்ரொமம்
ஸஸ்ரெஷ்ரய்யம் வாசயேத் கூஷ்யம் ஸ்ஜாஜி ॥ சசு ॥

உள்பக்கத்தில் நுணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். 43

சிகை, தந்தம், சூலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு, அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், சூலம், கீலம், இவைகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலத்தையும், கீலத்தின் பார்சுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின் மத்தியையும், ஸமமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தகமாக இருந்தால், (தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்) அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தி ஹ்வி தூ ஊ ஜெவாம்ஸ்ரூம் ஸவ-ம் தயீக்ஷூ வ்ரயொஜயெக் ।
ஸுக-ஸ்ரீ-வேஷ ணைஷ்டி நாம் ஷ்ரூநம் தி மிதி கீதி-தழி ॥

ஸுநிஷாக்ஷ ஸவாயீ ஸஷ்ரூநம் விதி மிதி ஷ்ரூ தழி ।
மரஹக்ஷதஸ்ய வ ஷ்வாவெயா ஹஸ்தாடஸ்ய உஹொஉ ரூகஃ ॥சஅ॥

ஸதெஷாஉம்ஸுக(கம்)ஆரூம் ததீர ஸம்யிம் ந ஸஸ்யெக் ।
ஸஸ்யம் அ உஷ்ணம் தயீக்ஷ்வ வஸ்வெஷாகதாம் அ ஸஷ்டழி ॥

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக்குகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின் ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹக்ஷதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்களின் அம்சங்கள், துவாரங்களாகும். அந்த விடங்களில் சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது. 48½

புத்திமானுக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையும் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

ஸ்யாய-ஸ்யஸ்யம் அ தஸ்ஸ்தா யுஜீத வுஷிஸாது ।
ஊவ்யஸ்யஷ்வாஸ்தவ்ய வாஸ்தவாஸ் தூ ஸுகழி ॥டுவ॥

ஊவ்யவிஷ்ணுஸ்யஷ்வா ஸிவாஸீவ்ய விதாஸி நீ ।
சுஸ்யாஸ்யஷ்வாயிவிலம் அ ஸிவாகீவ்ய வெயழி ॥டுக॥

யஸ்-ஸாய-கோஸவ்ளவ்யாநாம் விவதீம் நிதயாஸிஸொக ।
வாஸ்துக்ஷிணபொமெந வ்ருதிவ்ஷாய்(ம்) வாரிதயஜெக ॥டுஉ॥

தாரதீவ்ராஜுரஷ்வம் யக் கவ்யஸ்யாயிதி வ்யூதழி ।
வஸ்வ-ஸ்வக் வியிநா வஸ்யாயாஸ்யெய தூ யொஜயெக் ॥

சுஜ்ஜூரக் கூரயாஸ்நாத்வ்ஷாஸ் வா யொஜயெஷ்டி ।

இருக்கும்படி, மத்தியார்த்தத்தையும், மத்திய மத்தியத்தையும் விட்டுவிட்டு, சந்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 49½

திரவியத்தின் மத்தியிலுள்ள சூத்திரத்திற்கு வலது இடது புறங்களில் தந்தமும், திரவிய விஸ்தாரத்தின் மத்தியிலுள்ள சிகையும், சீக்கிரமாக அழிவையுண்டுபண்ணும். 50½

சந்திகள் ஒன்றோடொன்று இடித்துக்கொள்ளுவது சிகாவேதம், கீலவேதம் (வேதம்–ஒன்றில் மற்றொன்று இடிப்பது) இவைகள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளுக்கு தினந்தோறும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் சேர்த்து சந்திகல்பனம் செய்வதை விட்டுவிடவேண்டும். 52

தார தீவ்ர மத்தியிலுள்ளதற்கு கல்பியசல்யம் என்று பெயர். இதை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் விதியுடன் ஸந்தியின் நீளத்தின் மத்தியில் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 53

ஸவெ-ஷாமவி வண்-ாநாம் ஸவ-ஸம்பக்ஷயோ ஹவெக் ||

பூராணெந-நவத்ரவ்யெந-பூராணெ-
ந-வெரவி |
நவெந-வாநாம் த்ரவ்யாணாம் யொமொ ஜீணெ-ஶ்ச
ஜீணி-நாம் ||ருரு||

யுக்த்யைவ த்ரவ்யஸம்யாநம் ஸம்பதாமாஸ்பதம் ஸதா |
விபரீதெ விநாஶாய ஹவெதெவெதி நிஶ்சயஃ || ருசு ||

ஊர்த்வத்ரவ்யாணி ஸவ-ாணி வாஜநாதீநி யாந்யபி |
ஸஶிபாந்யஶிபாநெதாந்யுக்த்யா யொஜ்யாநி பூவ-வக் ||

பாதொபரி ஹவெக் ஸம்யிரந்தரெ நைவ காரயெக் |

அறியாமையினாலேயோ, த்வரையினாலேயோ (அவஸரத்தினாலேயோ) கூறப்படாத இடத்தில் யோஜனம் செய்தால், அது, ஸகல வர்ணத்தார்களுக்கும், ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும்.

புதிய திரவியங்களை புதியவைகளுடனும் பழையதான ஜீர்ணமான திரவியத்தை ஜீர்ணமான திரவியத்துடனும் யுக்தியுடன் செய்யப்படுகின்ற திரவிய ஸந்தானமானது ஸம்பத்துக்களுக்கு காரணமாகும்.

விபரீதமாக கல்பிக்கப்பட்டால், அது, வினாசத்தையே உண்டுபண்ணும் என்பது நிச்சயம். 56

வாஜனம் முதலிய ஊர்துவ திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும், சிகையுடன் கூடியவைகளானாலும், சிகை இல்லாதவைகளானாலும், முன்பு கூறியதைப்போல யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். 57

இணைப்பானது பாதத்திற்கு மேலே இருக்கவேண்டும். நடுவில் இருக்கக்கூடாது.

ஸ்ரூஹஸ்ருவாப்யாமுத்³ரவ்யஹோமாந்தம் ஸ்விஷ்டாம் வஷட் ॥ரு॥

ஸ்ரூஹஸ்ருவாநஸ்தி: ஷ்டம்ஹ: ஸ்ருவாதிநஸ்து விநாஸமதி ।

தமுத்தீ³ர்யாவதி³ரவ்யாண்யுத்³ரு தொஷோ நவிஷ்யதே ॥

வாம்ஸ்தீ³நவாம்ஸகுஹ்யாநாஹவம்யிகாயை

வாம்ஸா அ வாம்விஹிதாஸ்தே தயைவ வாம்ஸீ ।

தைநொஹயேந அ நவாம்ஸகுஹ்யம்மஃ ஸ்யாக்

ஜாதேயகயா ஸுஹ உக்தவியிக்ரஹம் வா ॥ சு॥

வனவம் யாத்யா ஸ்ருவ்யஹோம்யாதயொமம்

வ்ரோக்தம் நரணாம் தெதிஸ்யாம் நிவாஹை ।

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமானனுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில் தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும் துலாதி திரவியங்கள் தோஷத்தையுண்டுபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருக்ஷம், ஸ்திரீ விருக்ஷம், நபும்ஸகவிருக்ஷங்களை இணக்கும்பொழுது, புருஷ விருக்ஷத்தை புருஷ விருக்ஷத்தோடும், அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடும் இணக்கவேண்டும். அதேபோல ஸ்திரீ விருக்ஷத்தை ஸ்திரீ விருக்ஷத்தோடு அல்லது புருஷ விருக்ஷத்தோடு இணக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருக்ஷத்தையோ புருஷ விருக்ஷத்தையோ நபும்ஸக விருக்ஷத்தோடு சேர்த்து இணக்கக்கூடாது.

யுக்த்யா யுக்தம் ஸம்வதாமாஸ்வதம் தக்
யுக்த்யாடயுக்தம் ஸர்வஸம்வக் க்ஷயம் ஸ்யாக் ||சுக||

ஸிஹ்ரம் ஸ்வஸ்ரதரம் விமெயமயுநா தீர்வாநிதஸ்ஹெதநம்
ஸ்ருஸ்ரம் காஷ்ஸிரெஹ தந்தமுதிதம் நிம்நம் ஹி
வக்வெஷ்டகம் |

ஒரே ஜாதி விருக்ஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் ஹேதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யானையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்லினாலே) கல்பிக்கப்படும் நிர்கமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வக்வம் நிர்மமநம் ஸுதாஹிரநிஶம் கார்யாத்தநுக்வம் யதா
வூர்வம் மாநஸமுஞ்ஜயெத்தத்வரம் ஶிஷ்யாத்தஶ்ஶாதயீ: ||

உதி மயமதெ வஸ்துஶாஸ்த்ரெ ஸம்யிகர்மவிதாநொ நாம
ஸப்தத்ஶோத்யாய: ||

கூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினாலே செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

அத அஷ்டாதசோத்யாயஃ ||

மனுஷ்ணமெதேஷாம் சிரஸ்ஸந்தமாதுநா ।
ஸ்ரீவாமாநம் அ வக்ஷ்யேஹம் ஸ்தூபிகா லக்ஷணம்
க்ரமாத் || க ||

வெதிகா த்விமுணோத்ஸெதம் கம்தரம் சிவரொதயம் ।
தத்த்ரித்ரிமுணதும்மம் வா வெதிகொஅம் து வா மனும் ||

மஹாஹித்தித்ரிஹாமெகமம்வ்ரெவ்ரெத்யம்வ்ரிவெசநம் ।
ம்ரீவாவெசம் ததஸ்தாவதெவம் தெவெ அ மாநவெ || ௩ ||

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச்சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்–உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, களமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடையதாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசனமானது, பாதத்திலிருந்து கர்பபித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்க வேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) க்ரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

பஞ்சாம்ஶே ஹித்திவிஷ்கம்ஹே ஹாமோ வேத்யம்ஸ்ரீவேஶநம் ।
ஸ்ரீவாவேஶம் ததஸ்தாவத் அதூரம்ஶே தமைவ அ ॥௪॥

ஸவம் விவிய நீத்யா தூ ஸ்ரீவா ஸாத்யா ப்ரயத்நதஃ ।
உத்தரம் வாஜநம் அைவ ஶுஷ்டிபந்தம் ஶ்ரணாலிகா ॥௫॥

தண்டிகாவலயம் அைவ மலுஹூஷணமிஷ்யதே ।
ஶுஷ்டிபந்தோபரிக்ஷிப்தவ்யாலுநாடகஶூர்த்வதஃ ॥ ௬ ॥

தண்டிகா அ வியாதவ்யா தத்ஶூர்த்வே ஶிவரக்ரியா ।
ஶிவரோத்ஸேதமாத்தோஅ ஹாமமாநவஶேநவா ॥௭॥

தண்டிகாவயிவிஸ்தாரம் பஞ்சாம்ஶம்(ஶ)த்யம்ஶமாநகம் ।

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷ்கம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், க்ரீவா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ்விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினாலே, பிரயாஸத்துடன், க்ரீவையை (க்ரீவை–கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், மிருணாளிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிகாவலயம் இவைகள் களபூஷணமென்று கருதப்படுகின்றன. 5½

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையை கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின் அம்சமான வசத்தினாலாகும். 7

தண்டிகையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

ஸவ்ருத்தஸ்ரிவாம்ஸை தா த்ரயொஸ்ரதியுள தயா ||அ||

ஸவ்ருத்தஸாம்ஸகை பம்ய(க்ஷுத்ரி)வெஹ்ரதஷ்டம்ஸகழி ।

ஸவ்ருத்தாஷ்டாம்ஸ தா காமாய்ரிதயுஷ்ள ஸிவதொஹயாஃ ||

வாஜ்ஞாலும் ஆவி வெதெஹ்ரம் ஸாமயம் ஆவி களஸவழி ।

களஹ்ரும் ஸுளஸவெஹ்ரம் அ மாம்யாஸாவஜ்ரிகம் தயா ||இ||

யயா கூரெண நாஸாநி ஜூாதவ்யாநி விஜாநெனை: ।

ஜவநாஸ் வஹிஸவெதெ வணகாஹ்ரவெ ஸொஹிதாஃ ||கக||

ஸவ்ரோணி தெததொநாம் வ்ரூஸய்ரோஜயஹ்ரூஸாநஷழி ।

தத்ரூஸாஜ்ரூஸவ்ருத்ரஸ்ரஹா மாதெகாம்ஸவய்ரூஸாகி ||கஉ||

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதிஞென்று 11, பதிமூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, ‘ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயரமாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, சௌரஸேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்தியசாலிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்–அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாதிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மானுஷமாகும்.

சூவணிகாவ்ர(ஸ்ரய-ஹர)தந்ரய-ஸ்வஷ்டாவி(ஷ்ட்ய-ஷ்ட)
ருஷொஷயாஃ ।
வ்யாதிஸ்ரஂ அ கூர்மம் அ தயா களபிகுஷ்வ அ ॥கூ॥

வராடம் ஸ்ராவிடம் சைவ ஸைவஸ்ரம் கௌலிகம் வாஸ்த:।
தயா ஸௌண்டிகமித்யேத வ்யாதிஸ்ரா விருஷொஷயாஃ ॥கூ॥

தெவாநாம் வ்ரயிதாமேய வாஷண்டாஸ்ரமிணாஸ்வி ।
அதர்வாஸ்ரஂ அ வ்ரதம் அ ஷஷ்டிஸ்ரா ஸ்வஷ்டாஸ்ரமெவ அ ॥கடு॥

ஹார்மியாஸ்ரம் விரஷ்டாஸ்ரம் வஜ்ரகூடமுஷ ஹிஹ்ம ।
தயாஸ்ரகுவ்ருதாஹம் ஸீவ்ய-வ்ரதம் அ மொகுகழ ॥கூ॥

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில், ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபோதயமானது, மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிச்ர மானமாகும். (வியாமிச்ரம்–கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிச்ரம் 1, கலிங்கம் 2, கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6, கோல்லகம் 7, சௌண்டிகம் 8, என்று வியாமிச்ர விலுபோதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாச்ரமி களுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு (சிகரம்) கள், சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஷடச்ரம் 3, அஷ்டாச்ரம் 4, துவாதசாச்ரம் 5, த்விரஷ்டாச்ரம் 6, பத்ம குட்மலம் போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம் 3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினறு கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

ஸஷ்டா(ர்ஷ்டய-த்யஷ்டாஷ்டயா)ராணிஹர்ம்யாதீநாம்
ஶிராம்ஸி ஹி ।
ஷமாத்யாஷஷ்டிகர்ணம் அ ஸஜதம் ஶிவராகுதிஃ ॥கஎ॥

தத்ஸ்ரீயஅத்ஃவஹாமம் ஸ்யாத் வத்ஃதாம்மகடு ।
தத்ஸமொஅத்ரிஹாமா வா தத்ஸ்வ்ரை ஸ்தூபிகா யதிஃ ॥

ஸஸ்ரீயஸீ ஶிரொத்ஸா வா ஹாமொஅ்ஹா வா த்ரிஹாமிகெ ।
ஸம்க்ஷேவாத் ஸ்தூபிகா ஹஷா ஹ்யுபரிஷ்டாத்
ப்ரகாஶ்யதெ ॥ ககூ ॥

கோளத்தைப்போன்றது 10, என பலவிதமான உருவ முடையதாகும்.

அந்த சிரஸ்ஸுகள், எட்டு முதல் அறுபத்துனான்கு வரையில் தாரைகளுடையவைகளாம். 16½

சிகரத்தின் ஆகாரமானது, ஆறு முதல் அறுபது வரையில் கர்ணமுடையவைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17

பத்மத்தின் உயரமானது, அதன் (அந்த சிகரத்தின்) உயரத்தில், நான்கில் ஒரு பாகம், அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகம் இருப்பதாகும். அதற்கு மேலே ஸ்தூபியின் உயரமானது, அதற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 18

அல்பமான ஸ்தூபிகையானது, சிரஸ்ஸில் பாதியளவுடையதாகவோ, மூன்றில் ஒருபங்கு அளவுடையதாகவோ இருப்பதாகும்.

ஸ்தூபியின் அலங்காரமானது, சுருக்கமாக, பின்பு கூறப்படுகிறது. 19

வஷ்மாஷ்டகாஷ்மாஹ்ரு அதாஷ்மாஷ்டா ஷ்மாஷ்டகாः ।
அதாவிஷ்யாஷ்வா ஷம்வ்யா ஷெவேஷெவெநிகெதஷே ॥

வஷ்மிவேஷ்டகம் ஹ்யேஷஸ்மாச்ச தா வ்யாவிஷ்டம் நாஷ வாஷ்ஷாழி।
ஊவ்யஷ்டாஷ்டாஷ்டவ்யஷ்டாஷ்டாநி வாஷ்ஷாணாஷ்யஷ்டாஷ்டத: ॥உக॥

சயஷ்டாஷ்டஹ்ய ஷம்வதஷ்ய வஷ்டாஷ்டாஷ்டாஷ்டு ஸீஷ்யாகா ।
சூஸ்மாஹ்யாணாஷ்யவஸ்மாஹ்யாணி மாஷ்ஹ்யஷ்தஷ்டாஷ்டாஹ்யாதழ ॥

உஞ்சிகாவயிகாஸ்தாயாம் அதாஷ்டாஸ்ரீக்யாதம் வாஷழ ।
கொஷ்ணீஷாஷ்டஸீஷாவ்யஷ்டாஷ்தாஷ்யாகம் வஸ்டும் நயேத் ॥

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில், ஐந்து முதல் பதினென்று வரையில், அல்லது, நான்குமுதல் பத்துவரையில், என, லுபைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானால், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானால், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்ரம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதியளவினுலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்–தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸியமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாதியானது, சம சதுரச்ரமாகச் செய்யப்படவேண்டும். அது, சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸூத்திரத்துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கல்பிக்க வேண்டும். 23

உணிகொதிஷவாஹாயூம் வாஸிகூயெஷாவஹாதயஃ ।
சூவஹெ அதாஃமாஃயா உபாம்பம் விஷ்விகூயெஷெ ॥

கொஷீஷவாஸெஹதி ஷாஸீஃஅாயொஅஃாவஹெ ।
அாயொஅாயதஃாநாநி கூஃமாஃாவஹெ கூயெஷெ ॥உடு॥

தாநெயவ உணிகாஷீநாம் வயஃதோநி வவஹ்தி ஹி ।
கொஷீஷவாம்மாஷ் வயஃதுவிஷ்தம் தயூவாயதழ ॥உசு॥

ததஷ்வயஃதேவிஷ்தாரம் சுவாஸிதெ விகூயெஷவாநஃ ।
வவ்வ கணஃமதஅாயாஃவெநஃ வவஃாது விஃாநயெஷே ॥

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பஹுளமாக இருக்கும்படி ஸமித்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம் வரையில், பிந்துக்களாக கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸீமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன ஸந்தியைக்காட்டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியிலிருந்து, ஆஸனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியிலிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுபையின் ஆயதமாகும். (ஆயதம்-விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸமித்திரத்தில் (சிரோஸமித்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினுலே, எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

தத்ஸவயஸ்தஸ்யாத்ரணி ஸ்துவயஸ்தஸ்யாத்ரவஸ்।
வஸவம் ஸயஸ்துவாஸீஸ்தோ வயஸ்தே வணஸ்யம்வயா ॥

வஸவாவ(தஸ்-தஸ்ய)தஸ்துஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தஸ்ய
வாவஸ்தாஸ்ய அ।
தத்ஸவாஷ்ட்ரவஸ்ஸாதம் தத்தஸ்துயாதம் விஷ்ணோ: ॥ உகூ ॥

வஸ்யம் அ விஸ்யம் அ துவாகுருதஸ்தவ ஹி।
ஸ்யம் அ ஸ்யகணஸ்யம் அவ்யாகணஸ்யதஸ்தகொழிகழ் ॥கூ॥

கொழிஸிதஸ்தவஸ்ய தவ்வணஸ்துவாஸ்: கரோகூ।
யஸ்தாம்ஸ்தஸ்யஸ்தமவ்யாஹிஸ்யஸ்தமவ்யா ॥கக॥

காஞ்சாஸ்தாவிகொவீஷவீஸ்தாஞ்சம் வ்ராம்ஸ்தவ்யா।

அவையவைகளின் பர்யந்த ஸூத்திரங்கள், மல்ல பர்யந்த ஸூத்திரங்களைப் போன்றவைகளாம்.

இவ்விதமாக மத்திய லுபையானது, எல்லை வரையில் வர்ண 16. ஸங்கியையினுலே விருத்தியடைகிறது. 28

இவ்விதமாகத் திருப்பி, அதன் பிறகு, ஆரோஹிணித்தும், அவரோஹிணித்தும், (ஏத்தியும், இறக்கியும்) அந்தந்த புஷ்கரங்களிலுண்டானதை (அளவை) அந்தந்த மல்லாயதமென கண்டுகொள்ள வேண்டும். 29

மத்தியத்துடன் கூடியதும், மத்தியத்துடன் கூடாததும், லுபாகலனமே (லுபையே) ஆகும்.

மத்தியம் 1, மத்திய கரணம் 2, அகரணம் 3, அனுகோடிகம் 4, கோடி 5, என்று வர்ணலுபைகள், முறையே, ஐந்து விதங்களாகும். 30½

லுபையானது, இரட்டைப்படை அம்சங்களுடைய தானுல், ஒத்தைப்படையான எண்களினுலும், ஒத்தைப்

அமுனிகா ஹ உணீயா ஹி ஹயா ஹயா அ ஹா ॥கூ॥

தத்தக் ஹாமித்ராக் ஷ்ரிதாஉத்தஷ் நஹாமித்ராணி
ஹாமித்ரயெக் ।
ஸயிதஹாமித்ராஉயஃ வ்ரஷ்வம்ஸஹாமித்ராணி
ஹாமித்ரயெக் ॥கூ॥

ஸயிதஷ்ரிதஹாமித்ராத: கீழும் தக்கோடுஉயர்நி ।
நியாயாயெர்நுவக்ஹவர்ஹா: அமுனிகா விஷிவெக்ஹா: ॥

குவாவிஷ்டவஉயஷ்ராத்தமர்தா ஹா அமுனிகாகூர்தி: ।
வனவம் வ்யாஉத்ரஜர்காயர்ம் ஹி தயா கூர்க்கூடவக்ஷ்வக் ॥

படையானுல் இரட்டைப்படையான எண்களிலும் சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச எண்களுடையதாகும். 31½

சூலிகையை பக்கத்திவ் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸூத்திரங்களை, அந்தந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, ஸ்தித ஸூத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற ஸூத்திரத்தி)ற்குள்ளிருக்கின்ற ஸூத்திரங்களை ஸூத்திரிக்க (பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்–நேராக இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச ஸூத்திரங்களை இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸூத்திரம், ஸ்திதஸூத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்) சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளையும் சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனைப்போலவும் எழுத வேண்டும். 34

வாருகூடஸ்ய விஸ்தாரஸ்ரிதஸ்ரோதஸ்ரதோ।
கூடஸ்யஸ்ரஸ்ரிதம் தஸ்ய வத்யஸ்ரிதஸ்ரயஸ்ரமே ॥ ஈசு ॥

வயஸ்தஸ்ரிதஸ்ரகாதஸ்ரஸ்ரிகோதஸ்ரஜாதிதிः।
தஸ்ரந்தஸ்ரஜாநுகவ்யாஸஸ்தஸ்ரந்தஸ்ரஸ்ரிகாஸ்ரிதிः ॥ ஈள ॥

குவாடநம் தஸ்ர உண்ணம் வா ஸவாஹம் ஹாயஸ்ரநவ வா।
விஸ்தாரஸ்ரிதஸ்ரிதஸ்ரஸ்ரஸ்ரஜாநுமெகாம்ஸம் தஸ்ர தஸ்ரூநமே ॥

ஜாநுவ்யாஸம் ஸொத்தராயஸ்ரஸ்ரிகாயஸ்ரஸ்ரநவ வா।
உண்ணிகா விவஸ்ரஸ்ரம் தாவஸ்ரத்ரிவாஹாயஸ்ரம் தஸ்ர தஸ்ர வதமே ॥

சூலிகையின் உருவமானது, லுப்பையின் மத்தியிலும், விலுபையின் மத்தியிலும் சென்றிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யப்படும் காரியமானது, குக்குட பக்ஷித்தைப்போல இருப்பதாகும். (குக்குட பக்ஷம்–கோழிச்சிறது) 35

கூட மத்திய ஸூத்திரமானது, பால கூடவிஸ்தாரத்திலுள்ள ஸூத்திர ஸ்தன மத்தியில் சென்று வலயதுவார மத்தியத்தையடைந்திருக்கவேண்டும். 36

பர்யந்த ஸூத்திரத்தினுள், தண்டிகையின் இருதியின் விஸ்தாரமானது, அதனுள் ஜானுகத்தின் விஸ்தாரமாகும். அதனுள் சூலிகை இருப்பதாகும். 37

லுபையின் மானமானது, ஒரு தண்டம், ஒண்ணேகால் தண்டம், அல்லது ஒண்ணரை தண்டமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் ஒன்று, நான்கில் ஒன்று, அல்லது ஐந்தில் ஒருபாகம் இருப்பதாகும். அதன் கனம், ஜானுவியாஸம், இவ்விரண்டும், சூலிகையின் மேல்ப் பாதியில் பாதியாகும். தண்டிகையின் விஸ்தாரமானது,

விருயம ஜாநு நீவ்ரம் அ உணிகா விவ்ருத்யாயதஃ ।
உத்தரயோர்தி ஆசீலீ ஜாநுகாலம்பநம் அ யகீ ॥சவி॥

வயஃஜேஷ்ட ஜாநுகாண்டம் அ அம்பிகாஹாம வநவ ஹஃ ।
ஸயநாகீ தாவதெவ ஹ்யாகீ த்ரி வ்ருத்தாலம்பந ஸூத்ரகழி ॥

கூர்மாணிகா முகுடம் அ ஜவநம் அ ஹரம் உதழி ।
வாஹவிஷ்கம்ஹகுணைஃ வா விஷ்கம்ஹஸ்ய மூலைர்ய வா ॥சஉ॥

கூடவ்யாஹொ முவா விண்டீ கண்டஃஹ உச்சிர்மூலா யதஃ ।
தஉயஃ நாளிகாலம்பஸ்யெஃஉத்தா ரஹம்மதிஃ ॥சஊ॥

அஉரம் தத்தீவ்ரதரம் ஹ்யாநுத்தாநாம் தத்வ்ரவெஸநழி ।
ஜாநுகம் அ முவாயேயம் உயவ்ருஷ்டி வம்ஸகழி ॥சச॥

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீப்ரம், இவைகள், தண்டிகையின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீலீ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், சூலிகா பாகங்களேயாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ராலம்பன ஸூத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

லுபை, பிண்டீ, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாளிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சியில், மல்லாக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

வக்த்ரம் வ்ருத்தம் தீவ்ரதாராஸ்யாம் அர்தாத்யம்வா
த்ர்யாங்குலம்।
த்ர்யாவா தீவ்ராஷ்டமாம்சம் வா வக்த்ரம்யோ வம்சவிஸ்தார:॥

தத்ர்யம் வைத்ரம் தீவ்ரம் வக்த்ரகேத்ரோபாஹகோஷ்டகை:।
பூர்ணமேஷாம் யதா ஸ்வேயத்ரிஷ்வா ஸாதயேத் வ்ரணம்॥

த்ர்யாவஸ்யேத் வக்த்ரகாந்து தயஸ்ய வாஷ்பஸமுத்தித:।
த்ர்யாவாயஸ்யாதயஸ்தஸ்ய வக்த்ரஸ்ய வியதே॥ சல॥

ஸ்ரீபாயம் வர்தயேவாஸ்ய கர்ப்ய: ஷோடஸஸம்வ்யா।
கர்ஷிவ்யாவாஷ்டபாகைகம் ஸாத்ரஸாதிஸ்ரி வ்ருதிழி॥

அதன் சித்திரமானது, (துவாரமானது) தீவ்ரத்தின் அளவுள்ளதாகும்.

மல்லங்களின் பிரவேசனம், ஜாநுகம், லுபாமத்தியம், மத்தியபிருஷ்டவம்சம், இவைகளின் தீவ்ரம், தாரம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது லுபா மத்தியமானது, சூல்யம்சமாகவாவது, (சூலியின் அளவாவது) இருக்கவேண்டும். 44½

லுபையும் தீவ்ரத்தைப்போல் எட்டு மடங்குள்ள வலயமும், வம்சத்தின் விஸ்தாரமாகும்.

வேசனமும், தீவ்ரமும், அதில் பாதியளவுள்ளதாகும். அவைகளை, பலகைகள், லோஹகோஷ்டம், இவைகளாலே கல்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும், அது ஸ்திரமாக இருக்கும் படி, மிருத்துக்களினுலே மூடவேண்டும். 46

லுபையின் பாதிக்குக்கீழ், பலகைகளை வைத்து, அதற்கு மேலே, அஷ்டபந்தம் செய்யவேண்டும்.

லுபா மத்தியிலிருந்து கீழே, வலயத்திற்கு துவாரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 47

தேன ஹாமேன ஸவாயாக ஸ்ய-ஹோ மவிஷ்ய-தோ ஸ்ப ।
சூவஷ்டிஶ ஸம்வ்யாதா: வஷட்வொவாஹ்ன ஷொடஶ ॥

ஸ்வாயஜஸ்வ-ஸோஷ்வாஹி ஸ்யை விஸ்ருஷ்ட தபியிழ(யம்) ।
தஸ்ய ஹாஷிவிஸ்யொக்யாஹி வஷட்வொவாவிஸ்ருஷ்டெனை: ॥ருவ॥

வ்ராஹ்மாதாநாதிரா: வெர்கா: மருஹாத்தீநாம் ஸ ஷொடஶ ।
ஸ்வாயாஸாஸ்யாஹி மாணம் தஸ்ய தாநம் தேந வ்ருங்தாந ॥

கொஷ்ணாஹ்ஸவ்ருத்ராஹ்யாஸய: ஸஹஸாஸ்ரிவெக ।
தஸ்யாஸ்வரிஷ்டயஜுஷ்ய ரெவயெத்தஸ்ய அக்ஷ்ணஃ ॥ ருஉ ॥

கிரியையில் பதினறு (16) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குக்ஷி வியாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினுலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் வீதமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினருகும். 49

லுபையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலியவைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும் படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

புத்திமானுக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினுலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸன ஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீன) எழுதவேண்டும்.

ஸமர்த்தனுக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

ஸ்ருவஸ்தாதஸ்ஸமாந்மத்ஸ்யாந்மாம்ஸேந பூரயேத் । ஸ்ருஜாம்
தத்ஸ்ருவஸ்யாவஸாநம் து ஸர்வம் தத்ர ஸமாலிகேத் ॥
ஸவ்ரோஹம் வ்ரஜேத்பாஸம் ஸ்ருஜம் வர்திரிதி ஸ்ம்ருதம் ।
வாஜிநாத்ஸ்ருவஸ்தாநம் அவ்ருத்தேயகம் ஸ்ருவாயதே
ஸமேந ॥ருச॥

ஸ்ருகாயதஸ்ஸ்ருவோ ஸ்ருக்யாத்ஸ்ருவோ ஸ்ருகாமயோ: ।
ஸ்ருக்யோ வ்ரணம் ஹி ஸ்ருவ்யேண ஸ்ருவேண
வ்ரகீதிரிதா ॥ருரு॥

ஸ்ருவாவஸாநஸ்ருக்ஸ்ருவாதநு வர்திகாம் அதாஸ்ருக்வாம் ।
விதஸ்ருக்யாயிநீ ஸ்ருஜ்ஜீம் க்ருதஸ்ருக்ஸ்ருவஸமீதாம் ॥ருசு॥

மல்லாயதத்திற்குக் கீழே, முறையே, மூன்றில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்து கொண்டு, அந்தந்த அம்சாவஸானமாக, அந்தந்த மத்ஸ்யத்தை எழுதவேண்டும். 53

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த கிரமம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுபைகளை தனித்தனியே கூறியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆஸனம், அக்ரம், இவைகளில், ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின் மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிகள் கூறியுள்ளார்கள். 55

லுபையின் பாஹ்ள்ய (அதிக) மானத்திலுலே, ஒரு சாண் நீளமுள்ளதும், ருஜுவாக (நேராக) இருப்பதும், மத்திய ஸூத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சதுரசிரமான கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

அூலிகாந்தவர்ணாலுபாதிய-க்ஸூத்ரஸ்வ(ஸ்ய)
மத்யமாத் ।
விந்யஸ்ய ஸபிகாம் பஶ்சாத் ஸிஞ்சாம் ஶயநஸூத்ரவத் ॥

ப்ரதிவர்ணம் து ஸபிகாம் தஶர்ணேதாம் நியாபயேத் ।
க்ஷிப்தஸூத்ரஸ்ய ஶேஷாம்ஶஸ்ஸிஞ்சே வர்ணலுபொதரே ॥

தண்டிகொத்தரவலயஸ்தித ஸூத்ரஸமம் லிவேத் ।
உதராயாமமத்யே து லிவிதே கரகம் ஸவேத் ॥ ௫௯ ॥

ஸபிகா லலாடமத்யம் கரகம் ச ஸமம் யதா ।
ததா நியாய ஸபிகாம் லுபொதரவஶாயதாழ் ॥ ॥௬௦॥

தலுலாடகூதிஶ்ஹேத்யா வலயாத்யா லுபொதரே ।

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுபையானது திர்யக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடிகையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்தினாலே, அந்தக் கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, க்ஷிப்த சூத்திரத்தின் சேஷாம் சமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுபையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58½

(இவ்விதமாக) உதர ஆயாமத்தின் மத்தியி எழுதினால் (அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில் லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபோதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 60

உஷ்வாஸ்ரு கூஷிவெக் ஹாயாம் ஸிரைஶ்ரு
வயவ்ய தா ॥ ஸுக ॥

தத்தவுஷிகயா தத்தநயஸ்ஹிதயயா।
யா ஔடுமதஆயா தாஸ்ஹாம் தாஸ்ஹாம் தா ஸ்ஹா ஸவெக் ॥

உஷ்ணிகாவயஸிஶ்ர ஸ்ஹநஜாநுதாஷ்ணிஷ்ணா।
ஸிரோ ஸயெய்ய-ஸயெய் அ நயஸ்ஹெ நுஷ்ணு தா ஸ்ரொவரி ॥

விடஸ்ஹாமஸிவொவெதஸ்ரு வாவாஸ்ஹ்ஸ்வம்ஸஸ்ஹ்ஸ்ரக்।
ஸவணா ஸக்ஷ்ய்வஸ்ரு வஜ்ரொரவத்ர ஸ்ஹிஸ்ஹாः ॥

லுபோதரத்திலுள்ள வலயாதிகளை, அதன் லலாடகிருதியினுல் (லலாட மட்டமாக) சேதிக்கவேண்டும். வலயத்தின் சாயையை சித்திரங்களினுலே (சித்திரங்களின் வழியாக) இஷ்டமான பக்கத்தில் விடுவதாகும். 61

அது அந்தந்த கடிகையுடன், அததின் மத்தியத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மத்தியத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அததின் லலாடத்தின் சாயையானது, அததின் சாயையேயாகும். 62

இவ்விதமாக (கடிகையை) தண்டிகை, வலயத்தின் துவாரம், ஸ்தனம், ஜாநு, உத்தரங்களின் மேற்புறம், இவைகளிலும் சிரோமத்தியம், அர்தமத்தியம், முண்டதுலியில் உபரி பாகம், இவைகளில் விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். 63

விடபாகத்தின் (விட்டப்பகுதியின்) சிகையுடன் கூடிய லுபையின் பாதமானது, வம்சத்தை மேல் இருப்பதாகும்.

மத்ஸ்ய பந்தங்கள், ஒரே நிறமாகவும், பேரீச்சையின் இலைகளைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 64

வுயஷ்ஷா(ஷ்ரா)வியாதவ்யா ரூவாஃ ஸிவாகாஞ்ஞெ ।
ரூவொவ்ெ ஹுகும் வொவ்ெ தவ்யாஃ கும்வம்
நியாய அ ॥சுடு॥

உஷ்கா வுயயா வாவி வ்ரஹ்ஹ்நஉஙிக்ரியாகி ।
ஷ்ரீவிகா கு(வ)ஜிீவ்ஃம் ஜெவ்வாகொதெவ்யஹஉம் உதழி॥

சுயாய்ஃம்ர விஹாரம் உணாய்ஃம் உஙிவிஹ்ரதழி ।
சூஸுங்கு உஙிஉ ணாஞ்ஞம் தவ்ய உஙிவ்ய வெயநழி ॥சுள॥

வம்ஸாயஹ்ரா ஹ்ரியாதவ்யா உணநாமாம்ர வபிகா ।
வாஙுகுடிஹ்ரஸம் ஸுங்கு உஙிஉணகுஜெவ அ ॥ சுஅ ॥

சுஞ்ஞஃஷ்ரு வஙுயம் வண்ஃவபிகா அ ஹ்ரநாஙிகா ।

லுபைகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக் குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

லுபையின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில் கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களினுலேயாவது, சுதையினுலாவது, மூடி அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது, அதற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்) பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின் விஸ்தார மானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம் செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொறுகவேண்டும்.) 67

மண்டநாகாக்ர பட்டிகையானது, வம்சத்திற்குக் கீழே கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில் உள் வலயம், வர்ணபட்டிகை, இவைகள் நாளிக்த்துடன் இருக்கவேண்டும். 68½

ஸுஷ்யஸ்வாநு நவஜ-ஸ்ரோவதி ரஜு நிவாநு நாகி ॥ கூ ॥

வருகூஷ்வஷ்டியாஸாஹி: ஸிவாஸாதஸ்ரும்க்ரியாகி ।
விதாரொ ஊவவஸ்யாஸ்ச ஸ்ணைஸ்ரா வாய்ய-ஸ் வஸவ வா ॥

நீவ்ரம் ஷடங்குலாயாமம் வா கணி-ஸ்கொஷ்டம் து தத்திஸ் ।
ஸக்தியஜஸ்ய ஸ்ரோவஸ்ய விஸ்தாரோ ஸ்ணஸாநத: ॥ எக ॥

தஸ்கணம் தாவதெவொஷ்டம் ஸவாஹம் ஸாய-ஸ்தெவ வா ।
ஸ்ரீவாதாம(மா)ஸ்ரவதரம் து ஸ்ம்ஹவ்யாஹாய-ஸ்
தாம்மவகி ॥ எஉ ॥

ஸிஸ்ணாஸ்தி ஸ்ரோஸ்ணாஸஸ்ரோ மஸ்ர(கூஸ்ர)வதரயொ: ।

மத்ஸ்ய பந்தன கர்ஜூர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலக்ஷ (வெளுப்பு) ஸ்வஸ்திதாரைகளினூலே சிகராந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69½

முகபதியின் விஸ்தாரமானது, தண்ட்யமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒண்ணரைதண்டமாவது இருக்கவேண்டும். 70

அதன் நீப்ரமானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணேகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதுமகும்.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்பவியாசத்தில் பாதியளவு உயரமுள்ளதாகும். 72

வாதாஹதஅஹஹாஹுதாவஷ் கணி-ஃகா கீர்யா ॥எரு॥

ஈய-ஃகண-ஃஏயஷ்ஹாஷ் ஸிஸொய-ஃஏயெ-ஃந அாநதிஃ ।
ஸீர்வொவஸி கவொஹாஞ்ம் தீர்உஸ்ஸம் வாய-ஃஏவ வா ॥

தாவஷ் ஸக்தியுஜாஞ்ம் வ்யாஷ் வவத்ரம் வா வஸ்ஹஹுகுழ ।
நெத்ர வஃஸ்ரிஷ்டஸ்ஹும் தா அஸ்ஹிகாஷ்ட நஸ்ஹாஹுழ ॥ எரு ॥

ஸயிதாஷ்டிதவட்டாஹ்யாம் ஊணாஹ்யாம்விஹஸ்திதழ ।
ஈய-ஃகணை-ஃவ-ஃவடொவ்ய-ஃவ்ரத்ரஸ்யெ-ஃஉஷ்விவஸுநழ ॥

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடை வெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற அழகிய கொடியைப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில் பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

க்ரீவைக்குமேலே கபோலாந்தமானது, மூன்று தண்டம், அல்லது மூணரை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத் துடனுவது, சூலத்துடனுவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது, சூலிகையின் ஸ்தநமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக இருப்பது) பட்டம், இவைகளினுலேயும், மிருணுலிகை (தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினுலேயும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணோர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

யஶ்ச ஸ்தூல நிஷ்க்ராந்தம் த்ரிஸ்ரோவம் வ்யாஸ
தஶ்ருத்வதஃ ।
ஸ்ருங்காடகாத் உதும்பராத் வா வ்யாலாத் வா நாடகாத் ॥ளள॥

தஶ்ருத்வதஃ கர்ணிகாகுஸுமோத்தரம் வ்யாஸ விமானவத் ।
வர்தமானோத்தரகும்பாம்பு யஷ்டிதோரணவத் வா ॥ளஅ॥

தோரணாத்யந்தரே மூர்த்னி வாஹிஷ்காம்பூஜாவதீ கா ।
வனஸ்பதீனாமந்யேஷாம் உத்பலம் நீயா மூர்த்னி கா ॥ளக॥

மூர்த்னி வம்ஶஸ்ய விஜ்ஞேயஸ்ரீமூர்த்னி ஊர்ஜிகா தா ।

ஒவ்வொன்றின் ஊர்த்துவ பாகத்திலும் முஷ்டி பந்தனத்தை (மூடிய கையைபோன்ற முடிச்சை) கல்பிக்கவேண்டும். 76

அதன் நிஷ்கிராந்தமானது (நீண்டிருக்கும் பாகமானது) அதற்குமேலே, மூன்று முகமுடையதாக (மூன்முக) இருக்க வேண்டும்.

அது சூலத்தைப் போலாவது, மதலாபமாகவாவது சர்பத்துடன்கூடியது போலவாவாது, நாடகத்துடன்கூடிய தாகவாவது இருக்கவேண்டும். 77

அதற்குமேலே, கூடகோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு விமானத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். அது, பட்டம், க்ஷுத்திரகும்பம் இவைகளுடனே மத்திய தோரணத்தைப்போலவோ இருக்கவேண்டும். 78

தோரணத்தின் நடுவில் தாமரை புஷ்பத்தில் உட்கார்ந் திருப்பவளும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவளுமான லக்ஷ்மீதேவியை கல்பிக்கவேண்டும்.

(விமானத்தின்) லலாடிகையை (நெற்றியை) இவ்வித மான அலங்காரங்களினுலேயும், மற்றும் பலவிதமான அலங்காரங்களினுலேயும் அலங்கரிக்கவேண்டும். 79

ஹ ஂஹவிஹாரவிஹீண-ர வியாதவ்யா கூ-ாரிகா ॥அ॥

தத்ணை-ஂ வதூ-உகூ-ஂ(ர)ஸ்ரிதம் ஆவ-ும்விதழ் ।
அய-ுகணை-ு ந அய-ஂ வா யயாய-ூதியயா-ூ-ஈ ॥அக॥

ஸுதம-ுதஸ்ய-ூவாதிய-ுமதூ-ஸ்வரூபவிஷ்கழ் ।
தஜ-ூயெ-ு தெந நிவி-ுஜம் ஸ்ரூ-ூவிகாய-ூவவிஷ்யதெ ॥

வ-ூவெ-ோகூ-ஂ ஸ்ரூ-ூவிகா-ோந-ூ-ும்காரயொ அயுதெ ।
ஹாய-ுஜய-ஂ தஜ-ூயெ-ுய-ுஜய-ுஜஂஸ்ரஂ ஸ்ரா-ஂஸ்ரகழ் ॥

ஸஂஸ்ரஜய-ஂ அ ஹாமம் ஸ்ரூ-ுஜய-ுஜஂஸ்ரஂ தயாய-ுகழ் ।
ஹாமஜய-ஂ தயாய-ோஸ்ரஜஂஸ்ரஜய-ஂ தயாய-ுகழ் ॥அச॥

லாட வம்சத்தில் வேதம் செய்யப்பட்டதும், (இணைக்கப்பட்டதும்), மத்திய சூத்திரத்தினுலே உறுதி செய்யப்பட்டதும், ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரத்தின் விஸ்தார முடையதுமான குடாரிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 80

அதன் கர்ணமானது, பத்திரம்-மகரம் இவைகளினுல் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும் தொங்கிக்கொண்டுமிருக்க வேண்டும். அது அர்த்த கர்ணத்துடனுவது, அதில் பாதியாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மனம்போல், யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 81

மத்தியலுபையில் குறுக்கே செல்லுகின்ற பந்த விஷ்டகத்தை, அதற்குமேலே, அத்துடன் இணைக்க வேண்டும். இது ஸ்தூபிகையின் ரூபமாகக் கருதப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தூபிகையின் மானத்தையும், அலங்காரத்தையும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தூபியின் உயரத்தை இருபத்திரண்டு (22) அம்சங்களாகச்செய்து, அவைகளில், கீழே இருந்து முறையே-

அதுரயாம் க்ரமெணைவொத்துறை ஆவிம்ஶதம்ஶகெ ।
வத்ம அக்ஷேவணம் வெத்ரம் க்ஷேவணம் வத்மஜம்(கம்)
ஸபுழ ॥அரு॥

வம்கஜம் க்ஷேவணம் யுக் அக்ஷேவணம் நெத்ர
ஶுத்ரத: ।
க்ஷேவணம் யுக் அகம்வம் து வத்ம ஸமுகமம்ஸுஜழ ॥

வெத்ரம் அ ஶுகுஸம் அைவ க்ரமெணொக்தவஶாஸுயெக் ।
ஸப்தஆம்ஶத்ரிகஆம்ஶை: வஞ்சநந்தெம்ஸ்ரியத்ரிகை: ॥

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	1½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	க்ஷேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
அரை	அம்சம்	பத்மம்	½
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	4½
	ஆக அம்சங்களின் கூடுதல்		22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஹிரண்யகர்ப்பாய நம: ப்ரணவஸ்துத: வஷட்ஹி: ।
ஹிரண்யரேதஸே ஸ்வாஹா வ்யாஹ்ருதய: ஸப்தவஸூனாம்
காயத்ரீ ॥அஅ॥

ஊர்த்வாம்ருதாய ஸம்ஸ்துத்யை பரமாத்மனே நம: ।
அதர்வஷிரஷ்டாக்ஷரம் காயத்ரம் வதர்ஸ்தும் தர்வா ॥அக॥

தக்ஷாக்ருதிஸ் ஸிரஸ்தஸ்ய ஸ்ரீவத்ஸாங்காவலாகி தர்வா ।
தக்ஷாக்ருதிஸ்ஸ்ரீவத்ஸாவிவ்ருதாணாம் அவிஸாம் ஸதி ॥

ஏழு (7) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஒன்பது (9) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஐந்து (5) ஆறு (6) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், என்பன முறையே மூலபத்மம் முதலியவைகளின் விஸ்தாரமாகும். 88

ஸ்தூபியின் உச்சியிலிருக்கின்ற முகுளத்தின் அக்ரபாகமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது அரை அம்சமிருக்க வேண்டும். அதை எவ்விதம் செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் உருவமானது, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷோடசாச்ரம், (16) ஆகவாவது, ஆதாரத்துடன் வட்டமாகவாவது இருப்பதாகும். 89

அது சிரஸ்சந்தமாகவோ, அலங்காரவசமாகவோ இருப்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட ஆகாரமானது, தேவர்கள், அரசர்கள், பிராம்ஹணர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 90

ஸர்வஜநரவாணாம் து வைத்யாநாம் நைவ
ஸம்மதே।
தஸ்மாந்நைதாந் ஸமாஸாத்ய யுஜ்யாத் தந்த்ரம் பிஷக்ஸுதி ॥கக॥

ஸவம் ஸக்ஷணஸம்பந்நம் விமாநம் ஸர்வதாம் வஸு।
கராளபூதீ(கீ)மாஷகபித்தகணிகாஹ்வயாஃ ॥ கூ ॥

அம்ஸைராவயவாஃ: வஞ்ஜௌ ஸவக்ருத்ஸ்நாதிநாஃ।
ஸஹயாக்ஷவீஜஸாதாரணகராஃ: ஸ்யாத்அம்ஸகாஃ ॥கூக॥

ஊஷவீஜஸஹா க்ஷுத்ரா ஸகராஃ ஊஷ்மிஷ்யதே।
ஸ்யாத்திரவாத்ஸிமாணகிஞ்ஜல்கவிகதாஸிதே ॥ கூ ॥

இது, சூரர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன்கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 91½

கராளம், முத்கீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், வெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான சூரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக்கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் சூரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து சூரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்கம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

அ ண ஷ்ய ஸ கு ஸ ஸ ஜ் ஜை ய்ஃ ய ஸ் ம ஜ் ஹ ஷ ம்
(கு ஜ் ஹ ஷ ம்) த ஜ ஜ் அ ய் த ை ।
கு ஸ ஜ் ஹ ம் ஆ வி ஜ ஜீ ம் அ த ை ந ஜ ஸ ஹ ந ம் ய ொ ஜ ய ை ஃ ॥கூ டு॥

வ ஷ் வெ ஸ் ஜ் கு ஜ ஹ த் ர் வி கு த ா அ ண க ஜ் ஹ ண ஷ ஜ ஹ ந த ஃ ।
கீ ர் ய ா ய் ஃ ம் வெ ஷ் தி த ம் கு ஜ் ஹ ம் தி கு ண ம் ஜ ஹ ஜ் கெ வ ஜ் ஹ ழ ॥கூ ச॥

நி ஷ் ஜீ ர் வி ஷ ஜ ஹ ை ந ம் ம ொ த ர் வி ஷ கு ய ா வ் ய த ழ ।
வ ஷ் வெ ஸ் கு ஜ் ஹ ா ந ாம் அ வ ள் ஹ ா ந ாம் வி ய ா த வ் ய ம் வ் ய ய கு ஈ
வ் ய ய கு ஈ ॥கூ ள॥

ஒண்ணரை, முக்கால், இரண்டு பங்குகள், முறையே, பெரிய கூழாங்கல், சிறிய கூழாங்கல், கிஞ்சல்கஸிகதை (புஷ்பத்தின் மகரந்தப்பொடி)யைப்போன்ற மணல், இவைகளின் பொடிகள், சர்க்கரை, சிப்பித்தூள் இவை சேர்த்தால், அதற்கு குல்மாஷம், என்றுபெயர்.

கராளம், முத்கீ, இவைகளை, அதே அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 95

முன்பு கூறப்பட்ட அளவுடன் கூடிய மணலுடன், அதேயளவு கடலை (கொத்துக்கடலை) மாவைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, இவைகளைச் சேர்த்து பிசையப்பட்ட கல்கமானது, வேலைகளுக்கு உபயோகமுள்ளதும், நல்ல பசையுள்ளதும், கேவலம் மஸ்தாயுமிருப்பதாகும்.

இந்த கல்கத்தினுலே, கற்களாலே மூடப்பட்டிருக்கிற உச்சி மூடியை, மனதுக்குத்தோன்றிய அளவுபூசி, உச்சியை துவாரமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

ததஸ் ததஸ் தஸ்ய தோயஸ்ய பூர்வேண வயஸா பலாசாஶ்வத்த
ந்யக்ரோதோதும்பராணாம் வல்கான் கபித்தஸ்ய பிலுபர்ண்யாஶ்ச
த்வசம் ஸமாஹரேத் ॥ஸ்ஆ॥

தேஷாம் த்வசாம் ஸமாஹரணம் ஸ்வாதுகண்டகாயா ஜம்ப்வாஶ்ச வ்ருக்ஷ:।
தித்திடீகாயாஸ்தத்தஸ்ய ச ஸர்வமேவைஷாம் தத்ஸ்யாத் ॥ஸ்உ॥

வம்யஸ்ய கபாலஸ்தஸ்ய அர்தாம்ஶம் தேஷாம் த்வசாம் நிக்ஷிபேத்(ணா)।
வ்ருஷ்டம்ஶுத்தம் கஷாயம் க்ருத்வா ஸ்ரோதஸி க்ஷிபேத் வாஸஸா ॥ஸ்ஈ॥

ஆங்காங்கு, அதற்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்ற திரவியத்தி னுலேயே, அததை கல்பிக்கவேண்டும். 97½

முதலில் முன்பு இருந்ததில், மூன்று மூறை ஜலத்தைக் கொட்டி, நன்கு குட்டனம், (தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு) துமஸ்போட வேண்டும். (கெட்டிக்க வேண்டும் என்பது பொருள்.) 98

பிறகு பால்மரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய், இவைகளின் பட்டை ஜலத்தை விட்டு கெட்டிக்க வேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு, திரிபலையின் கஷாயத்தை விட்டு கெட்டிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, உளுத்தமாவினுலான பசையைப்பூச வேண்டும். 99

பிறகு சமர்த்தனுக இருப்பவன், மணலுடன் சிப்பியின் பொடியைக்கலந்து, அந்தச்சிப்பியின் குழியிலுள்ள ஜலத்தி னுலே, (சிப்பியைப் பொடி செய்து அதில் தண்ணீ ரைக் கொட்டும்பொழுது அதிலுண்டாகும் குழியிலுள்ள ஜலத்தினுலே) பிசைந்து, குரசங்குட்டனம் செய்து, (பூணுள்ள உலக்கையினுலே நன்கு இடித்து), பிறகு, அதை துணியால் வடிக்கட்டி எடுக்க வேண்டும். 100

கூடும அ அிகூணம தெந கூடூநீயம விஅகூஷணெஃ ।
உயிஉ-ழஉஷஷயஷ்டிஷ்மஅ-ஜாஜ்யகஉ ஷீஹஷெஷ்ரெ: ॥ ஈக ॥

ஜஷெஷ்ரு நாஷிகெஷஹ்ய அஷ்டிதவகூஷ ஷெஹ்ஸ ஹ ।
கூஷிதம ஷிஷ்ஷிஹிய-உதஹ் ஷெஸொஉகஷிதி ஷ்ரூதழி ॥ ஈஉ ॥

ஷ-ஷிம ஷ-ஷெஸொஉகெநாஉள கூஷகூா ஷஸ்மாம்ஹஹா தத: ।
சூஷிவ்ய ஷ-ஷ்யா கூாய-ா நாநாஷ-ஷ்டிவாஷிதா கிரயா ॥

உஷெழ்ரு ஊணஷெஷ்ரூவி ஷ்ரொஹஷ்ரொஷ்ஷெய-ஃஸொஷிதழி ।
ஷ்ரொவாநஹெஷ்ரூவஷிஷ்டிஷ்டி-ஹாஉநீயம விஅகூஷணெஃ ॥

கூஈாஷ்டிஉ-ழி்ம-ஷ்டிஷ்டிஷவநஹெஷெகெகூஉம-ஷ்டிஷ்டிழ ।
கூஷ்டிஉாஹம தஉயெ-ஃந தஉய-ஃாயஃம தி-ஷ்டி அிகூணழி ॥ஈடு॥

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினுலே, கல்கத்தை, பசையுள்ளதாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 100½

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய், வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு, இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினுலே கல்பிக்கப்படுகின்ற யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினுலே சுத்திசெய்து, பிறகு பந்தோதகத்தினுலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு சுதாலேபனம் செய்து, பலவித ரூபங்களுடன்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 103

சமர்த்தனுக இருப்பவன், சுட்டகற்கள், லோஹ லோஷ்டம், இவைகளினுல், உசிதம்போல், கோபாநஸியின் மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும். 104

ஜலஸ்தலவ்ரயுக்தே து யதேஷ்டம் ஸநமிஷ்யதே ।
ஷண்மாஸமுத்தமம் வ்ரோக்தம் அதுர்மாஸம் து மத்யமம் ॥

அதமம் து விமாஸம் ஸ்யாத் ஸஷாமுஷிதமிஷ்யதே ।
ததோ பந்தோதகைரேதாந் ஸம்க்ருத்ய க்ரமஶஃ க்ருதிஃ ॥

ஸுவோவரீஷ்டகாஸ்தாரே அைவம் அூர்ணக்ரியாம்
வுநஃ ।
சூஅ்ஹாதநீயம் யத்நேந தஜநம் ஹாதநம் விதுஃ ॥ ௱௮ ॥

தேவாநாம் அ விஜாநாம் அாவாஸே யொத்யம் ஸநாதநம் ।
பஹிரந்தஶ்ச ஸர்வேஷாம் ஹத்ரம் யுஞ்ஜீத பூஜிதாந் ॥

கராளம், முத்கீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானால், அல்லது ஜல பூமியிலானால், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திம மாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினாலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லுபையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், சூர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கனாச்சாதனமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 108

வை ஂமருகயொவெதம் ஸ்ரு ஊகூதகிர்யாஙிதழ் ।
விவ்ராஜீதாம் அ வண-ாதாம் நிவாஸம் ஸம்வதா வதழ் ॥

ஸம்ஸ்ராஸம் ஸரணம் உ ஂவ்வம் தெவாவை ஂரகயாஙிதழ் ।
தஸ்ஸ் தவஸ்விஜீயாம் அாஸயாவ்யாதி ஸ யொஜயெக் ॥ககக॥

ஸதெய்ஷாஸ்ரயா வாவெ வாய நீயம் யயெஷ்டதः ।
வஜ்ஜாஂஸம் ஊஷயமிஷம் வ்யாஸுவாஷ்டாஂஸம் ஸ ஂஜம் உயி ॥

சூஜ்யம் ஆ ஂஸம் தை வஷ்டாஂஸம் கூஹீஸம் அஉஷஜம்ஸகழ் ।

தேவாலயம், துஷிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யில், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிருத்தகிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹணதிஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தாநமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன சூர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

தைலம் க்ஷீரம் க்ருதம் க்வாதம் கல்கம் யோஜயேத்பிஷக் ॥

க்ஷௌத்ரம் தைலம் க்ருதம் தத்வம் க்ஷீரம் க்ஷீரவிஷாணதே ।
குடம் அக்ஷமிதம் தத்ர தத்வம் வாஜீதவ்யம் ஸுபாநுதி ।
ஸுவேஷ்டாயிதம் ஸத்வம் மத்யம் அயிஷ்டம் ॥

அக்ஷமாத்ரம் க்ருதம் தத்ர க்ஷீரம் த்ரிகுணம் க்ஷௌத்ரம்
அர்தம்
அர்தம் (ஸுதை:) தோயம் அர்தம் க்ஷீரம் தயிமத்ய
ஸர்பிதம் தைலம் தத்ர தத்ர ।
குடம் அக்ஷமிதம் தத்ராம்ஸகலிதம் க்ஷௌத்ர
அர்தவ்ருத்திம் வ்ருகோதரே
வஸாக்ஷௌத்ரம் க்ருதக்ஷீரம் க்ருதிகா கல்கிதம் தத்ர
விஜ்ஞேயம் ॥

அம்சம் தயிர், இரண்டு (2) அம்சம் நெய், ஏழு (7) அம்சம் பால், ஆறு (6) அம்சம் சர்மபட்டையின் சாறு, பத்து (10) அம்சம் த்ரிபலை, நான்கு (4) அம்சம் தேங்காய், ஒரு (1) அம்சம் தேன், மூன்று (3) அம்சம் வாழைப்பழம், என்று பாககல்பனையுடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் முறையுடன் சேர்த்து கல்பிக்கப்படும் பந்தனமானது, மிகவும் சிறந்த பந்தனமாகும்.

வெல்லம், தயிர், பால், இவைகளை மற்ற எல்லாவற்றையும் காட்டிலும், அதிகமாகச் சேர்ப்பது சிலாகிக்கத் தக்கதாகும். 114

பந்த சூர்ணத்தை நூறு பங்கு செய்து அத்துடன் கராளசூர்ணம் நூத்தில் இரண்டு பங்கும், தேன், நெய், வாழைப்பழம், தேங்காய், உளுந்து, சக்ரேதோயம் (சுக்தி தோயம்—சுண்ணாம்புஜலம்) பால், தயிர், வெல்லம், த்ரிபலை இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டி கல்பிக்கப் படும் பந்தமானது, கருங்கல்லுக்கு ஸமமானதாகும் (உறுதி

ஜெவாஸாம் விஜஹ்ரிரே வைஶ்யாநாம் ஹவநேஷு நா ॥
ஶூத்ரேஷுகா வியாதவ்யாஶ்ச தாஸ்வேவாயுக்ஷணாந்விதா: ।
ஹ்ரஸ்வீமா: ஸஜ்ஜுஸாஶ்ச ஹ்ரஸ்வநாஸா: ஹ்ரிமோஹநா: ॥

ஸ்ரீமிம்மாஶ்சாவி வ்ரஸ்மிம்மா ஹிஸ்ரமிஜ்ராஶிவஜி-ஜ்தாஃ ।
விஸ்தாரமாயாஜ்தீவைஹ்ர வ்ரயஜேஷ்குயா ஸஹாஃ ॥ககஅ॥

ஶிஸ்ராஜயே ஶிஸ்ராவைஜ்ராகூ ஸவ-ஜ்ஜொஷ்விவஜி-ஜ்தா ।
ஜந்நாஜ்யாஶிவமாநம் அ யெஜ்ஞ-ஜ்வைஶ்ய விநிஜி-ஜ்தழ ॥

யுள்ளதாகும்) என்று சில்ப தந்திரங்களையறிந்த முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். 115

இப்பொழுது தேவதைகள், பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில், லக்ஷணம் பொருந்திய நான்கு மூர்தேஷ்டகைகளை (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள் மேடுபள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூளையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்) உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள், ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும். அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவை களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில், பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால், மூர்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும். (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்

தைரவாஸ்ய தயாஸ்ய அதிஷ்டாயாஸ்ச ஸமாஸ்தத: ।
மிஸ்ரேஷ்வேஷ்வபி மந்த்ரேஷு யஸ்மிந்நேஷாம் ப்ரதிஷ்டிதம் ॥

தைரவஸ்ய ஸ்துபேர்மாநம் ஸமம் ஸ்யாத்பாதவிஷ்டபை: ।
லோஹஜம் தாருஜம் வாபி ஸ்துபிகாகீலமிஷ்யதே ॥கஉக॥

ஊர்த்வஸ்ய ஸ்துபிகாயாஸ்து விஷ்காரம் பாததஸ்ததி: ।
ஸமஸ்தம்ஸ்தாவிஷ்காரோச்ரயஸ்தாவத்யா கார்யம் தயா ॥கஉஉ॥

அதோர்த்வஸ்தஸ்ய கர்தவ்யோ த்ரிஸ்தாலைகஉயஸ்தயா ।

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமுமில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களினுலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ அதே திரவியத்தினுலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களினுலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்தினுலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்தினுலே, சிரோ (உச்சியின்) வின்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்தினுலேயாவது மரத்தினுலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப் படுகிறது. 121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். 122

வ்ருத்தஸ்யுரயே: கூயஃகஃ ஶிவிவாஃம் ந்யஸ்தஃயஃ ||கஉங||

விஷ்ணுகாந்தீ மூணாயாஃம் வ்யாஸொஅும் வாஃதஸ்ஃயே ।
கூஹ்ருஃம் தூ யயா ஹஸ்தஃள வஸு ஃஸ்திஃஸஃநிதே ||கஉச||

கூயவா தஸ்ரிவாயாஃ விமூணம் கீழுதெவி-ஃகே ।
ஸ்ம்ஹவ்யாஹாய-ஃவிஷ்ணுகாந்தீ அதூஹ்ரூமஸெவ வா ||கஉடு||

கூமு ஃயஃரம்மூலவ்யாஹம் ஶிவிவாஃம் யயாவதே ।
ஶிவாகூதிவகூ கீழும் லிம்மஅஃஃயாவி வா || கஉசு ||

வனவம் தீர்யா ஸஃஹ்ரிஷ்டம் ஸ்ரூவிகாகீழுஃயஃகெஃ ।

அது, சச்சதுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபகரமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்ட மாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிகிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (சுத்தளவு) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவுமிருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல் அசையாமலும், பஞ்சமூர்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். 124

அல்லது, அந்தஸ்தூபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முளையின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 125½

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவ முடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும். 126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 126½

ஸஹ்ஹநஶ்ரோத்தரெ வாஶ்வே ஜ்ஜவெ து ஸுஸம்ஸ்கூதெ ||

அதுஷ்ப்ரதீபஸம்யுக்தெ வஸ்த்ரைஶ்ச வரிவெஷ்டிதெ |

ஸர்வமம்ஸ்ரஸம்யுக்தெ ஶுத்தஶாந்த்யாஸ்தரெ ஶுபெ ||

ஸ்தண்டிலெ அண்டிதம் கூக்வா ஜ்ஜுகம் வாத தக்வரடி |

விந்யஸ்ய தெவாந்ய ப்ரஹ்மாதீந்ய ஶ்வெத தண்டுலாரயா ||

சூராத்ய ஸ்ரவுஷ்பாத்யைஃ ஸுவநாதிபதிம் ஜபெக்|

தெவதாஸ்யோ பலிம் தக்வா தத்தஞாந்ய யதாவிதி ||கஙடு||

ஸ்தபதிஃ கலஶாந்ய ந்யஸ்ய பஞ்ச பஞ்ச ஸலக்ஷணாந்ய |

ஸுஸந்நொதகஸம்பூர்ணாந்ய பஞ்சரத்நஸஹாயுதாந்ய ||

வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில், நன்கு சுத்தம் செய்து, மண்டபத்தை கல்பித்து, அதில் நான்கு (4) தீபங்கள் வைத்து, நான்கு பக்கங்களிலும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றி, ஸகலமங்கள திரவியங்களையும் வைத்து, சுபகரமான சுத்தமான சம்பாநெல்லைப் பரப்பி, அந்த ஸ்தண்டிலத்தில், சண்டிதபதம், அல்லது மண்டூகபதத்தை கல்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெளுப்பான தண்டுல தாரையினாலே, பிரம்ஹாதிதேவதைகளை விந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். (புவநாதிபதியின் ஜபத்தை செய்யவேண்டும்.) பிறகு,

தேவதைகளுக்கு, அந்தந்த நாமாக்களினாலே விதிப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 130

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், நல்ல கந்தோதகங்களினாலே நிறப்பப்பட்டவைகளும் பஞ்சரத்னங்களுடன் கூடியவைகளும், ஸூத்திரம்-வஸ்திரம்-கூர்சங்களுடன் கூடியவைகளும், மூடப்பட்டவைகளும், ஸுவர்ணத்துடன் கூடியவை

ஸஹஸ்ரார வஜ்ரகூடாய வாவியாராய
ஸஹஜகாய ।
உவவீம்ஸதெவதாநாம் (வாம்ஹ்ரூ) வஜ்ர நாதாஹியாய அ ॥

வ்ரணவாதி நமொந்த மந்ரா தெயஸ்ரீ அஸ்யெகே கரோகே ।
வ்ரகூபாயு வஜ்ரமவ்யெஹ்ரூ நவரத்ந கூஸொதகெகெः ॥

உஷ்ணீஷ யயா கீரும் ஸஹஸ்ரார வெஷ்யெகே கரோகே ।
கூம்ஹவ்ய உக்ஷிணெ ஸ்ரூஜ்ரா ஹூணிஜ்ஜணெ ॥கஉச॥

சூராயு மந்ரவ்ரெஷ்ஸ்ரு ஜலிம் உக்ஷா யயாவியி ।
உஷ்ணீஷாவ்ரெவ கீரும்ஸ்ரு வெஷ்யெஹும்பவெஸ்ரூவெஹெः ॥

ஸ்ரீதவஜ்ரஸ்ரூவெஸ்ரூயெ நயஹெஉஹ்ரூஹ்ரஸ்ரெ ஸ்ரூவிः ।
ஹூவதிவ்ரூவெஷாயிஸ் ஸ்ரூகூராயுஸ்ரூ நவ்ரெவநः ॥கஉசு॥

களும், லக்ஷணமானவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை வைத்து, உபபீடாம்ச தேவதைகளை, பிரணவாதியாகவும் நமோந்தமுமான அவர்களின் நாமாக்களினுலே, கந்தாதி களினுலே முறையே பூஜிக்க வேண்டும்.

கீலத்தைப்போல, இஷ்டகைகளை பஞ்சகவ்யத்தினுலே யும், நவரத்னங்களுடன் கூடிய குசோதகத்தினுலேயும், அலம்பி, ஸூத்திரங்களினுலே முறையே வேஷ்டனம் செய்யவேண்டும்.

கும்பத்திற்கு தென் பக்கத்தில் சுத்தசாலீ ஸ்தண்டிலத் தில் கந்தபுஷ்பாதிகளினுலே ஆராதித்து, முறையுடன் பலி கொடுத்து, இஷ்டகைகளுடன் (கற்களுடன்) கீலங்களையும் (முளைகளையும்) சுபகரமான வஸ்திரத்தினுலே சுற்ற வேண்டும்.

பிறகு வெளுப்பான வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு

ஸ்தவஸ்ய வாஸ்துஹோமதீயோ ஹோமஸ்ய: ।
வீக்ஷா ஸ்நாநம் வயோஸாத்ரா உபோஷ்யாயிவஹோ
ராத்ரீ: ॥ கஙஎ ॥

கர்மஸ்வாத்மந வாஸ்ய ஸ்தவஸ்ய வாஸ்துந: ।
தத: ப்ராதே விமலே நக்ஷத்ரகரணாந்விதே ॥கஙஅ॥

ஸ்நாதஸ்தத: ஸ்நாதமநு ஸ்ரவந்தீ: ஸ்ரோதஸ்விநீ தா: ।
வஸ்த்ரஸ்ரஜாபரிகடகோத்தமபூஜிதைக: ॥கஙஉ॥

வஸ்த்ராம்பரஸ்ரக்ஸமணைஸ்தநிஷ்டதைஸ்து விபூஷித: ।
ஹேமயஜ்ஞோபவீதேந நவவஸ்த்ரோத்தர: ॥ கசஏ ॥

ஸ்ரோதாந்ஸி தைவதந்யேவ ஸ்தவஸ்ய ஸ்ரோத்ரியா: ஸ்ப்ருசேத் ।
யாஸ்வா யாதம் வஸ்வோ திவ்யோ ஸ்ரோயஸ்தி ॥

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், சுத்தனாக இருந்து கொண்டு, நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலையைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ண மோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (வெடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நக்ஷத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் – கடகம் – மோதிரம் – சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஜ்ஞோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

ஸவஸாமரம் ஸவிஸ்ரவஸ்ய உபஸ்தவ்யாவஸ்ரீதழ ।
வ்ரஷ்டிஸ்ரீதிருயாயுரம் ஹவநாயவதிம் ஜவெக ॥கசஉ॥

ஸ்ரவயிக்வஷ்காகீரும் வஸ்வெரோகெஃ கருஸொஉகெஃ ।
சூராய்ய மஸுவர்ஷெஸு யஸ்வஈவஸுஸ்திதெ: ॥கசங॥

ஸுரிம் உக்ஷா யஸ்தாயம் ஜயஸுஹாஜிஃம மஸெஃ ।
விப்ரவ்ராய்யாய வொஷெஸு ஸுவஹெய-ராஜி நிஷ்வதெஃ ॥

ஸ்ரவயெதிஷ்காஃ ஸஸ்யக் வஸ்வ-உக்ஷிணதஃ க்ரோக ।
ஸிவராமெர விஹாரஹஸ்ய ம(வ்ரா)ம வதராஜுஸெவிவா ॥

ரங்களை தரித்துக்கொண்டு வெண்மையான சந்தனத்தைப் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு, சுத்தனுக, திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், சமுத்திரங்களுடன் கூடியதும், பெரிய மலைகளுடன் கூடியதும், அநந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான, பூமி முழுவதையும் தியானம் செய்து, ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரமான புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். 142

கற்கள்–முனைகள், இவைகளை, முன்பு கூறப்பட்ட கலசோதகத்தினுலே, ஸ்நானம் செய்து (நன்கு நனைத்து) கந்தம்-புஷ்பம்–தூபம்-தீபம் இவைகளினுலே ஆராதித்து, முறைப்படி பலி கொடுத்து, ஜயசப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன், பிராம்ஹணர்களின் ஸ்வாத்தியாய கோஷங்களுடன், சங்கம்–பேரிகை–முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன், இஷ்டகை (கல்) களை, கிழக்கு, தெற்கு, என்ற முறையில், நன்கு ஸ்தாபனம் செய்ய (வைக்க) வேண்டும். 144½

வைக்கப்படும் இஷ்டகைகள், சிகரத்தின் அக்ரம் (உச்சி) விமானத்தின் அக்ரத்திலுள்ள (உச்சியிலுள்ள)

ஸிவஸ்ரீ ஸுதஸ்ஸாமாவஹாநே வாஸ்துஜாதய: ।
தஸ்யாஸ்ய ஸ்தூபிகாயாஸ்ச கீர்யதேவ்யம்
வ்ரஜ்யாஹஸ்தாத் ॥கசக॥

வஸ்வக்நிவைவஸ்வதாஸ்தாநம் நிர்ருதேஸ்தம் து ஸ்யாத்கீர்யதாத் ।
தஸ்யைவ ஸவ்ரஸ்தாநி விந்யஸேத்ஸ்வயாகரஸ்தி ॥கசள॥

வைஸ்ரவணஸ்தகம் விந்யாஸ் வைஜயந்தம் வஹ்நிமாஸ்ரமே ।
உஸ்ரநீயம் து யாம்யாயாம் ஸுக்ரீவம் விதநி ஸ்யாத் ॥

வாஸ்ரவணே ஸுஷ்பிகம் விந்யாஸ் உஷாநீயம் ஸுஸ்ரவணே ।
வஜ்ரம் து ஸுஸந்யஸேத் ஸ்யாத்தாஸ்யாம் து
ஸ்ரவாகுகரஸ்தி ॥ கசக ॥

ரோணிகும்பம் ஸ்யஸேத் ஸாமே ஸாடகம் அவிநிக்ஷிபேத் ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) கீலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். 146

இஷ்டகைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப் படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், நவரத்தினங்களை கிரமமாக வைக்கவேண்டும். 147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைடூரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்படிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

ஊவொவஊவஊவீஜெஸ்ஸு யாஹ்யாஹ்யவ்யளஷயாநி அ ॥கருகி॥

தஹ்ஓவ்வெஃ ஷ்ஓவிகா கீஹ்ஹம் ஷ்ஹாவயெஹ அஹ்ஹம் வஃழி ।
தஷ்ஹாகீ வ்ருகூ்ரதிஹ்ஓய்ஞ்ஹஃஹ்ஹிஸி ஃஹாவ்ஹஜழி ॥கருக॥

ம்ருயிதம் கூஷ்ளஃவவெஹ்ஹு கூவ-ஃஹாவெஹவ-ஃஹா
ஃநொஹஹெஃ ।
ஹ்ஹம்பயெத்தஹ்ஹஃகூவ்ரஹாஅ்ஸ்ள வ்ராஹ்ஹஃஹ்ஹிஸ்ஹம் ததஃ ॥

வஃம்ஷ்ஹ்ரஸ்ஹெகீ யதி வவெஃஷ்ஹாம் வ்ராணிகாம்
வஃம்வஹ்ரஹ்ஹயெ ।
ஹவதம் ஷ்ஓவிகீஹ்ஹம் அ வவெஹ்ஹாவெஷ்ஹ்யஸ்ஹ்ரஹ்ஹெஃ ॥

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஓஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினுலாவது, அழகான பஞ்சுவஸ்திரங்களினுலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிட வேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வட கிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

அதாதஶ்சைத்ய அதாமராஜ வவகஹாஃ வஹ்னிவெஶயெகஃ ।
ஆராமாம்கராணம் கராயாகஃ வாவிவிதத்ராம்பவெரெ-
நாவெஃ ॥ கருச ॥

யஜமானொ விஶுத்தா வ்ரணஸ்ய ஶிரஸா நமஸ்ய ।
விமானஸ்தூபிகா ஸ்தம்ப ஆராமாம்கராணானி அ ॥ கருரு ॥

வஸ்த்ராணி யஜ்ஞயாதெஸ்யஶ்ச வஶுநவி வவகஹகாஸு ।
உஷ்ட்ரா ஶுவதியெ உக்ஷா ரெஷாஸு ஹக்ஷ்யா தா தவாயெகஃ ॥

வனவம் உபநிவரெஃ வெராக்ஷம் வ்ராஹ்மாஸ்தாநாம் தா
உபயாநி ।
ஹஸ்தீனாம் மஹாஸம்யாக்ஷள நெத்ரஹித்ள தயாஜரெ ॥

உணவெ உய்ஜெரெ தா ஸஹாஸ்ரீநாஸயொம்வாஜாகஃ ।

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான (வெளுப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினுலே சுற்றி, நான்கு திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன்கூடிய நான்கு பசுக்களை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்களினுலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை நமஸ்கரித்து, விமானம், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம், இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள், தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள், இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து, மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்தி செய்து வைக்க வேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின் (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபித்தியில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

ப்ராஸாதவக் வியாதவ்யம் நொபுராணாம் து மூர்ய்நி ||

ஸவம் து வியிநா ஸம்யக் ஸம்பஞ்ஞம் ஸம்பதாம் பதம் |
யெந யக் கர்ம அாரப்பமாதள தத்வஸாநகெ ||கடுகூ||

தெநைவ நிஷ்டிதம் கர்ம ஸ்ரீஸளஹாத்யாயுரெயநம் |
தஸ்யாஹாவெ து தக்பூத்ரஃ ஶிஷ்யோ வா தம்
ஶுரூம் படெ || கசூடு ||

ஶிவிக்வா தஞ்ஞியொநெந ஸர்வகர்ம ஸமாஅரெக் |
கஜ்ஞாநாக் க்வரிதெநாவி யஶஸ்க்வந்யெந ஹாவிதம் |
கரொதி ஸ்வாமிநம் ஶீவ்ரமந்யமெதி ஹ நிஶ்சயஃ ||கசூக||

சபை முதலியவைகளில் அம்புஜத்திற்குக் கீழேயும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங்களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதியுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 158½

எந்தக் காரியமானது, எவனாலே, ஆதியில் துவக்கப்பட்டதோ, அவனாலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம்செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில்(செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களையும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றொவனாலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடுகின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிரமாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்து விடும், நிச்சயம். 161

வ்ருத்தம் கூர்தவாநு வியிம் யயாவக்
கூர்தவாநெவ கமொதி நிஷிதாஞ்ஜி।
சுயவா வியிமநயா ஹவெஷ்ஜ்
கமஹம் வ்ராதிநஜநயா கமொதி ॥ ககூ ॥

ஹவம் ம்ரீவாநுகூர்தம் வாஷ்ராஹம்
ஊநம் ஊநாம் ஸிவாஹவிஷணம் அ।
யாக்யா ஹவெஷ்டம் கமாநுஷிவஸும்
வெராகம் ஹவ்யகூ அவஷ்கா வஸுமெஷ் ॥ ககூக ॥

வஷிமஹமுவாஹ்ஹம்பகாமொகவ்ருஷ்ணா:
வதஹஸிஹ(ஸ)நிம்பா: ஹவ்வண்டாஹ ஹவெஷ்।

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிறோமோ, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானனை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்றொருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச்செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன்னிலையிலிருந்து மாற்றிவிடும்). 162

இவ்விதமாக, க்ரீவாலங்காரம்-புஷ்காரபம், மல்லமானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம், இவைகள், யுக்தியுடன் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 163

கருங்காலி - ஆச்சாமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம் - அசோகம் பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலைப்பாலை - பருஷம் - வகுளம் -

வரூஷ வகூலவஹ்நிக்ஷீரிணீத்ரெவமாத்யாஃ
ஸூத்ரஜவிமலஸாராஃ ஸ்தூபிகீலாஃ ப்ரஸிஜாஃ ||

ஸத ஹர்ம்ய வரி(நி)ஷ்டிதெ தத்ர
யஜமாநொபி ரூரூஶ்ச வர்த்தகிஃ ।
உத்தராயந ஶோபநக்ஷ்வக்ஷே
ஜலஸம்ப்ரொக்ஷணகர்ம ஆரபெத் || கசூரு ||

நவஸப்தத்ரி கபஞ்சாத்ரிகெ
விதிநா ஆம்கூராப்ணம் கூரு ।
ஸவநஸ்யோத்தரபூர்வவெஶத:
ஸ்வதிவாஸார்ஹமண்டபம் அரெத் || கசூசு ||

நவஸப்தெஷு கரெர்யூநாஶ்ரகம்
வஸுபாதம் நவவஸ்து ஶொபிதம் ।

(மஹிழமரம்) வன்னி - க்ஷீரிணீ (பாலுள்ளமரம்.) இந்த விருக்ஷங்களும், மிகவும் அழுத்தமாகவும், வலுவுள்ளதாகவும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸ்தூபிகீலத்திற்குரியவைகளாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த பிறகு, யஜமானன் - குரு - வர்தகி, (சில்பி) இவர்கள், உத்தராயணத்தில், சோபனமான நக்ஷத்திரம், சுபகரமான பக்ஷத்தில், ஜலசம்பிரோக்ஷணகர்மாவைத் துவக்க வேண்டும். 165

ஒன்பது (9) ஏழு (7) மூன்று (3) அல்லது ஐந்து (5). ராத்திரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும். (அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதிவாசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 166

ஸ்விதாநம் ஸவஸ்தெநி-ஸ்வெஷ்டிதம்
ஸுஸொஜ்ஜம் ஹிதவஸ்வொஹிதம் ॥ கசுள ॥

தஸ்ய ஸயை தாஸாஸீஹிஃ ஷ்ணிலும் உஷ்ணாநதஃ ।
கூகூவாஷ்டாஷ்டவஃ நயஸ்ய ஐ ஹாஸீநு வஷ்ணாயகாநு ॥

ஸ்வெததண்ணாயாஸாஹிஃ விநயஸ்யாஸாய்ய வாஷ்ஷெகெஃ ।
மஸெஸ்ய-ஃஸெஸ்ஷு ஸீஸெஸ்ஷு ஸலிம் உகூவா வியாநதஃ ॥

தஸ்யஸ்வ-ஃம் வஸ்ஸ வஸ்ஸெவ கஸ்யாநு வஷ்ணொஹிதாநு ।
உணிஸ்ஸெஸஸ்யாஸ்தாநு ஸஸ்ஸிதாநு ஸாவியாகாநு ॥

அந்த மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழத்தில் சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக) வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினுலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதாநத்துடன் கூடியதாகவும், அழகான வஸ்திரங்களினுலே சுத்தப்பட்டதாகவும், மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினுலே, ஒரு கோலளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டுல (அரிசி) தாரையினுலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினுலே பூஜை செய்து, விதிப்படி பலிகொடுத்து, அதன்மேலே,—

வஸ்திரங்களினுல் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூல் சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவைகளும், களங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

நிஷ்டுங்காதவா ஷிராநு ஹாடுகொடுகவா மிநிதாநு ।
உவவீம்வடுஷ்டாம்ஷாநு ஷவ்வ நாடுராஹியாயஅ ॥களக॥

ஒம்காராதி நமொந்தெந அாஅ யிக்வா நயஹெத்தகஃ ।
கறுமவெர்யாத்தரெ வாஷ்வ் உஹாவாநவாஹிஷ்வெ ॥

அதாஷ்வ் ரீவஹாம்யாகெ ஹவாஃம் மறுமொஹிதெ ।
வாமதவெதா விஸாஜாதா ஷ்வதிஃ வ்ரதாஷ்டிதஃ ॥களக॥

வீக்வா ஸாஜம் வயொராத்ர உவொஷ்யாயிவஹெத்தஃ ।
வ்ராவாடவ்யாம்ர தொ யாமஜ்ஜவம் வியிநா அஸெஜ் ॥

அதாஉாமவஹாயாகம் அதாஷ்டொராணஹாஷிதிழ் ।
வாவொஹிஉாஹாஉாஹிஃ வ்ரகுவாஷ்டெஷ்டஉங்காதிழ் ॥

ஜலத்தினுலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை, ஒம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்களினுலே பூஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில், தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடியதும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோபிப்பதுமான இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவுமான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன் பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள் (வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடையதாகவும், வஸ்திரங்களினுலேயும், தர்ப மாலைகளினுலேயும்,

தந்யை வேதிகாம் கார்யாம் தத்ர்வாத்ர்யம்ஸமாந்தத: ।
அதர்மஸ்ய அதர்திக்ஷு விதிக்ஷுஸ்யுவ தர்வகி ॥களக॥

ஸுரெம்ஜெ ஸாதயொஜ்யெ கண்ணஷ்டாஸ்ரஸிஷ்யதெ ।
தீர்கெவாஹாயகும் வெகுஜெவயுயாநிதி ॥ களள ॥

ஸ்ருவக்கோ ஸமித்வெஹ்யம் வியிநா ஹொஜாஅரெகி।
ஸாஜிஹி: ஸுஸ்ரிகும் கர்கா வெதிஜ்யெ விஜகுர்ணஃ ॥களஅ॥

ஸமித்காம்ஹம் கர்யஹெகி வஜ்ரகி வீஜஜம்தர்ஜநாஸ்ரய ।

சந்தணம்—புஷ்பங்களினுலேயும் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட தாகவும், இருக்கவேண்டும். 175

அதன் மத்தியில் அந்த யாக மண்டப விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுள்ளதாக வேதிகையைக் கல்பிக்க வேண்டும். அந்த வேதிகையானது, நான்கு திக்குகளிலும் சதுரச்ரமாகவும், விதிக்குகளில் அரச இலையைப் போலவு மிருக்கவேண்டும். 176

இந்திர திக்கு, ஈசான திக்கு, இவைகளின் நடுவில், அஷ்டாசிரமாக குண்டமிருக்கவேண்டுமென்று, கூறப்பட் டிருக்கின்றது. அந்த குண்டமானது, மூன்று மேகலை களுடனுவது, அல்லது ஒரு மேகலையுடனுவது இருக்க வேண்டும். 177

அந்த குண்டத்தில், ஸ்தாபகன், மூர்த்தி அதிபர் களுடன்விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனுக இருப்பவன், வேதியின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினுலே ஸ்தண்டிலத்தை (திட்டாணியை) கல்பித்து, பீஜ மந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கும்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 178

வ்ராஹாஷ்ஹ்ய அதாதி-ஃக்ஷ்ர வ்ரதகாண்ட(ண்டை)
வியாநத: ॥ களக ॥

ஹம்தவ-ய்ஷ்ரவகொ ஜாதவெஷஹம் நிவஹொத்தூர(தः) ।
விமாநம் ஜந்ந: ஷ்ரூவிகாஷம் வஷ்ரொ நி-ஃவெஷ்டயெக் ॥

கர்ஹாஷ்ரீணை-ஃந-ஃவெவ-ஃஷ்ரொ: ஷ்ரூவிகீரு
உலுங்கிர்யாக் ।
வய்ஸ்ஹம் வாயஹாஹம் அ உர்தாஹம் அ யவாஹகழ ॥கஅக॥

கரஹாரம் மாஷ்யாஹாஹம் வீதம் கரஷ்ம் தயாரண்ழ ।
மரஹீக்ஷா வகஷ்ரவ்யாமெர ஹொஉவாதெர நியாய அ ॥

உயிஷ்ழவ்ர தக்ஷுளஷ்ரூதீவ-ஷ்ஷாக்ஷ்தாம்பா-ஹிः ।
கஷ்ரீஹவ்ஹம்ய-கம் வாத்ர ம் தெவாநய்ஷிஷ்ரிஹிः ॥கஅக॥

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின் (யாகமண்டபத்தின்) நான்கு திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னியை திருப்தி செய்து, வஸித்துவர வேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தூபி வரையில், வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தூபி கீலத்தை, தர்பைகள் பரப்பப்பட்ட புதிய வஸ்திரங்களினுலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 180½

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸான்னம், முத்காான்னம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவான்னம், கிருஸரான்னம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்) குளான்னம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்னம், பீத வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம், சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு,—

தயிர்—பால்—நெய்–தேன்–ரத்னம்–புஷ்பம்--அக்ஷதை

யாமயிஷ்யாம்வை ஹீமாந்ரள வாஹ்ந்தெவவைஷ்ம அமெஷி ।
தத: வ்ரஹாதெ விஜெ நக்ஷத்ர கரணாஷிதெ ॥கஅச॥

ஷுவதிவஸ்த்ரவெஷாட்ய: வ்ராஹ்மவஷ்ரா மஹர்ஷணः ।
யுதஹாடகயஜ்ஞோவவீதः ஷ்வெதாநுலெவதः ॥கஅடு॥

ஷ்வெதவஸ்ஷிர: வ்ராஹ்வொவீஷ்ஷுஹாஹதவஸ்ரயுக்தः ।
திஸாஸ்தமூர்யவர்ஷ்ஷுக்ஷ்ரெ நக்ஷத்ரணம் விதிநா அமெஷி ॥

ஷ்ரா(ஷ்ரா)வயெஷ் கலஷாம்ஹொஹிரண்யெஷ்ரு
வஸ்ஷுகெः ।
வ்ரீஹம் ஹெமயா தத்ர ஸர்வமூர்தாநயநஸ்நாநஷுழ ॥கஅள॥

—ஜலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்து விட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபலியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யஜ்ஞோபவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெளுப்பான சந்தணத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத்தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, விதியுடன் சக்ஷுர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண்திறக்க வேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினுலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நானம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினுலே பூஜிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரே ।

ஸ்ரீஆசார்ய திவ்யஸூரிபி: ஸ்ரீவைஷ்ணவை: ஸஹ ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: ॥

யேதம் ஸ்வஸ்திகம் கர்ணாம் அ ஸ்ரீயிக்வா யஸ்ரக்ஸ்ரஜ் ।

விமாநம் வாஸுதேவாக்ய ஸ்ரீவத்ஸ: ஸ்ரீவகாஜ்ஜயா ॥கஅசு॥

ஸம்வகாஹஸ்ரதேயஸ்ரீவொஷணைஸ் ஸ்ரீவிவாஅதைந: ।

ஸ்ரீவ்யஸ்ரஸ்ரீவகர்ணாம் அதஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீவஜ்ஜ ॥

ஸ்ரீம்பயேக ஸ்ரீளஸ்ரவதைவஸ்ரோ காவஸ்ரவொஸ்ரஸ்ரீயிதம்
நஸ்ரம்(வம்) ।

அஸ்ரமஸ்ரதொயேந ஸ்ரவஸ்ரமஸ்ரொஸ்ரகேந அ ॥ககக॥

முதலில், கண் திறக்கவேண்டிய இடத்தில் நயந மண்டலத்தை எழுதி, பிறகு, கூர்மையான சஸ்திரத் தினாலே (கத்தியினாலே) மூன்று கண்களையும் எழுத வேண்டும். (திறக்கப்பட்டகண்களை) புதிய வஸ்திரத் தினாலே மூடி, (பிறகு அந்த வஸ்திரத்தை எடுத்து விட்டு), முறையே, பிராம்ஹணர்கள், தானியக்குவியல், கன்றுடன்கூடிய பசுமாடு, கன்னிகை, இவைகளை பார்க்கும் படி செய்யவேண்டும். (காண்பிக்கவேண்டும்.) 188½

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், சங்கம்–காஹளம்–தூர்யம் – முதலிய வாத்திய கோஷங் களுடனும், ஸ்வஸ்திவாசனங்களுடனும், விமானத்திலேறிக் கொண்டு, ஸ்தூபியின் உச்சிமுதல், (ஸ்தூபியின்) பிரகிருதி (தலம்) வரையில், நான்கு திக்குகளிலும், பெரிய துவஜங் களைத் தொங்கவிட வேண்டும். அந்த துவஜங்கள் வெண் பட்டுகளினாலாவது, பஞ்சு நூலினாலாவது நெய்யப்பட்ட தாகவும் புதிதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே சுற்றிலும், சந்தனம்–அகில்–முதலிய சகல விதமான வாசனபதார்த்தங்களுடன் கூடிய கந்தோத

கமுஜொஜெஃ கூஜாஂஹொஹிஊவிஷ்டாகீ வஜஜுதிஃ ।
வெ்ராகூயெகீ ஷுவதிஃ வ்ராஜூஃ ஹூவநாயிவதெஃ
ஜவெகீ ॥ கசூஉ ॥

தெதிஷ்டா(நாம் விஶாஸ்டா)நாம் வாஜுஹளதிகஂஶ்ரிதாநு ।
ஷுஷுவிகூஂஹம் வூவணெஃஉ தாஜ்ரெண ஊஜதெஉ வா ॥

உவஜெஷுகயா ஷளயெஃ கூகவெஷ்டம் கீஷுவகீ ஷுூதழி ।
ஹூஷஂஷுாவயாஅஷும் யாவகீ வெ்ராகூயெகீ மாஉவாரிணா॥

விஶாநாஉவஊஹ்யாய மஹ்ஷுமெஹம் அ ஜுணவழி ।
வெ்ராகூயிகூா உவெஷுகூா நகூாஜெவம் வஜெதிஉழி ॥

கத்தினுலேயும், கலசோதகத்தினுலேயும், குசோதகத்தினுலேயும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமானுன ஸ்தபதி, புவனுதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ததில விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தூபியின் கும்பமானது சுவர்ணத்தினுலாவது செம்பினுலாவது, வெள்ளியினுலாவது, கருங்கல்லினுலாவது செங்கல்லினுலாவது, சுதையினுலாவது, இஷ்டம்போல, கீலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்தினுலே, ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளை ப்ரோக்ஷித்து, எதிரில் நின்று கொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும்.

யாஸாயிவாதாஸ் ஸுநிருவ்ருகொவாஸ்
உம்ஷ்ரூநிவாதாஸ் வவநவ்ருகொவாஸ் ।
ஸுமெஸ்ரூநாஹாஸ் உஷிதாவ அரராஸ்
ஸகூஷ்கூஹும் ஸுஹ்ருதி ஶிவம் அ ஜெஜுஹ்ரூ ॥ ஸகூசு ॥

நிரூஜா உஷிதா ஸயஸா வ்ருயிதா
யஸுஸா ஹுஜுஹ்ரூதவீயஸ்யூதா ।
ஸுததம் நிரூவஜ்ருவகுஜுஸ்யூதா
வ்ருயிவீ வ்ருயூஜீவதா யஜுவியெ: ॥ ஸகூள ॥

ப்ரஹ்மா விஷ்ணுஸ் ஶங்கர: ஸுவஸ்தெவாஸ்
கெஷாணீ குஹ்ரூஸ் வாமயஸ்: விம்ஹகெதாஸ் ।
ஜெஷ்டாவிஸ்ருவதெவதெவ்யஸ் வ்ருஜாநாம்
ஸ்ரூஸுளஹாமயாமொமயஹொமயம் கரஷீரந்து ॥ஸகூஅ॥

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும்(ஜலம் தாருமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாத்த வேண்டும். எனக்கும் க்ஷேமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாயில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாயும், புகழினுல் பிரஸித்தி பெற்றதாகவும், பெரியதாயும், ஆச்சரியகரமுமான வீரியமுடையதாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களையுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா-விஷ்ணு-பரமேசுவரன்-சகல தேவதைகள்-பூதேவி-லக்ஷ்மி-சரஸ்வதி-துர்கை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர்களின் பத்நிகள், இவர்கள், பிரஜைகளும், சம்பத்து,

உத்தைவம் ஸ்வதேஃ கர்ணயோர்வ வாரி நிஷ்கிதே।
ஸ்நாவகோ வியிதா ஸ்நிம் கர்யாத் யாமாதிகர்மஃ ॥

வைராக்யிக்வா வடாம்ஹோஹி: வஸ்த்ரவெஸ்யஃ
கர்ஸ்நாதகெஃ।
சுசயேத்ஸுவஸ்தாத்மெஸ்தைவெஸ்யம் அ வ்ரதாவயெத் ॥

வ்ராஹ்மதீஜமம்த்ராம்ஸ்தா ந்யஸெத் ஸ்வளயாயிதெவதாழி।
வ்ராஹ்மாதாஹிர்வெ ஸ்ரீக்வா யஜமாநஃ வ்ரஹஸ்யஃ ॥198॥

ஸ்வதெயர்ஹ்வர்ஹ்வம் கெஸ்ந வஹ யத் ஹவெத் ।
தத் ஸ்வம் வாரி மஜ்ஜீத ஸ்ரீ ர்தயா ஸ்நாவகாஜ்ஞயா ॥

ஸௌபாக்யம், ஆரோக்யம், போகபோக்கியங்கள், இவை கூடியளிக்கவேண்டும். 198

இவ்விதம் சொல்லி, ஸ்தபதியின் காரியமானது இத்துடன் முடிந்தவுடன், ஸ்தாபகன், யாகாதி காரியங்களினுலே, விதியுடன் சுத்திகாரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். 199

குடத்து நீரினுலேயும் பஞ்சகவ்யத்தினுலேயும், குசோதகத்தினுலேயும், புரோக்ஷித்து, கந்தத்தினுலேயும் புஷ்பம் முதலியவைகளினுலேயும் பூஜை செய்து, நைவேத்யமும் செய்யவேண்டும். 200

பிராசாத பீஜமந்திரத்தையும், சௌதாதிதேவதையையும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு, யஜமானன், ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியின், பேரில் நிர்மலமான மனத்துடன், பிரசாதத்திற்கு எதிர் முகமாக நின்று கொண்டு, சிரமத்துடன் கூடிய, ஸ்தபதியின் யாதொரு ஸம்பூர்ணதர்மமுண்டோ, அது முழுமையும் பிரீதியுடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 202

வஸ்துயஜ்ஞ ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வகர்ம ஸுகாவஹம் ।
வாஸ்துஸ்ரீதர்மஸந்துஷ்டை ஸ்ஸ்தபதிர்ப்ரீயதே யதஃ ॥

ப்ராஸாதஸ்ய வஸுஹிவ்ருத்தேஃ வாஹனஸ்ய ஸுகஸ்ய
தானஸ்ய கேஃ ।
ஸௌதாநவி அதக்ஷாதிவிஷ்டிஸுவ்ருஷ்டி ஸ கருணி ॥ஸாச॥

ஸஞ்ஜவ்யேக ஹிரண்யேஸ்ய வஸ்துவ்ருத்தி
ஸுகாஸனஸ்ய ।
விதானஸ்ய விகாஸ்தீம்ஸுஜ்ஞவாஸ்யம்க்ருதாந்யவி ॥ஸாரு॥

வஸுதீநி யுஜம் யேநாம் ப்ரீதயா ஸ்ஸுவதயே ஸுகே ।
ஸுவஸேவம் க்ருதம் வஸ்து வயுயேக நித்யஸ்ஸாயுமாக ॥

யஜமானஸ்ஸுஹ்ருத்ப்ரீத ஸஸ்யம் ஸுஸ்யக்ஷ்ய ஸுஹேக ஸ்ருஜ்யி
(ஸ்ரீவம்) ।

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனையும், ஸ்தபதியையும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு—

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன், சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலை செய்தவர்களான, தக்ஷண் முதலிய மற்றவர்களையும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹநங்கள்—பூமி, இவைகளைக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்-மனோஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்-ஸ்தூபி-ஸ்தம்பங்கள்-மண்டபம்-இவைகளில் அலங்காரம் செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு, இவைகளை, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 205½

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துவானது, (பிராசாதமானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாசுவதமாக விருத்தியடையும். 206

। சுஸ்யஜ்ஞா ஸெஷ் மஜ்ஞம் ஸெவ ஜுஹுதெ ததஃ வஹ்ஞ்நி ॥

ஹுதஸ்ரெதவிஜ்ஞாஆஹிஜாக்ஷஹாஜ்ஞு வஹஜ்ஞ்யஜ்ஞு ।
தஷ்ஜாஷ் வ்ராஹ்மாஜ்ஞ நிஷ்ஷ்ஜெ ஸவஸ்யா ஸெ்ராக்ஷ்ணம்
அஸெஷ் ॥ஊஅ॥

ஜ்ஞுவெ அ ஸஹாயாம் வா ஜ்ஞம்மெ விஹாஜ்ஞாஜ்ஞுகெ ।
ஸெஜ்ஞமஹ்ஸஹாயாம் தூ ததூஜ்ஞாஹாஜ்ஞுகூடுகெ ॥ஊக॥

விஜ்வுகொஷ்ஷெ வ்ரவாயாம் அ யாஜ்ஞ்யாமாஸெ ஜ்ஞஹாஜ்ஞஸெ ।
வாஹ்ஞுஸெவவைஜ்ஞிம் ஜ்ஞுவாஜ்யிவாஹ்ய வியிஜ்ஞா தயா ॥ஊகி॥

ஜ்ஞுவதி: வஜ்ஞதஜ்ஞிதூஜ்ஞா வ்ராவவஜ்ஞாம்மஹஜ்ஞுஷ்ணஃ ।
ஜ்ஞவாம்ஜ்ஞாயஜ்ஞஸெவ ஜ்ஞவவஜ்ஞொதூஜ்ஞீயகூஃ ॥ஊகக॥

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும், சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனால், யஜமானன் அந்தப் பிராசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிராசாதத்தில்) பூதங்கள்–பிரேதங்கள்–பைசாசங்கள்–ராக்ஷச கிரஹங்கள் (வந்து வஸிக்கத் துவங்குமாகையால், அவ்விதம், அவைகளடையாமலிருக்கும்படி செய்வதற்காக) ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரசாலை, ஹோமகர்பசபை, துலாபாரக்கூடம், விசுவ கோஷ்டம், பானீயசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல் கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஒரிடத்தில், அல்லது இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பலியைக் கொடுத்து விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் அவ்விடத்தில்

வவ-ஃஂமருவொவெஷ்ஹு ஜருவஂவெ ராக்ஷணம் அமெகீ ।
உத்தராயணஸ்ரவெ தூ கூ தம் வெஃஂத்தொத்தழி ॥உகஉ॥

கூஹிதெவ்யவெவம் தூ கூயஃாத்தஃக்ஷிணாயநெ ।
தீ்ரராகூ்ரவெகூராத்ரம் வா வஷ்ரெயாயிவாவஷ்ரவெவ வா ॥
தவெத்ரவாவிகூமெ ஃ்ரவ்ய ருவெஹீ கதஃா ஷ்ரவெஹீ ஷருழி ॥

வஸகதீ்ரவஞ்ஞ கருவெஷ்ஷு தயாயிவெவா:
வஸகதீ்ரவஞ்ஞ கயிதா உஷ்ரஂத்தஃயஷ்ரா:।
தத்தீ் வூதம்கூ்ரவஷ்ரிதம் தஃயஷ்ரவெஷ்ரவெ
ரூதம் நியாய வியிதா கருவாஞ்ஞ ஸ்யவெத்தீ் ॥ உகரு ॥

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்த மான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக் கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல சம்பிரோக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரோக்ஷணம் செய்யும் காலமானது, உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டியதாக இருந்தால், தக்ஷிணாயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரோக்ஷணம் செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரிரவு அல்லது ஸத்யோதி வாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறைவில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப் பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரோக்ஷணத்தில்) ஒரு கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

ஸவம் ஜுதா ஸவநகர்ம ஸமாப்திமத்ர
கூர்யாஜ்ஜநேஶஜநமோகுலஸம்பதூஜ்யை ।
யஶ்சைவரீத்யமஸமாப்திகவஸ்துவேஶம்
தஶாஸ்துதேவபலிஹீநமநர்த்தம் ஸ்யாத் ॥௨௧௬॥

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே ஶிவரகரணஸவந
கர்மஸமாப்திவிதாநம் நாம அஷ்டாதசோத்யாய: ॥

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குறிய தந்திரங்களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும். 215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவைகளின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டியவைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீதமாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பலி செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த்தத்தையுண்டுபண்ணும். 216

சிகரகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

கூய வனகொ நவிம்மொய்யாயः ॥

வனகுஹளம் அதஃஸ்ரோநம் வக்ஷ்ய ஹம்க்ஷிவ்ய ஸாஹூதः ।
தீர்ய அதஃஹஃஷ்டோஹஃய நவவஹ்ஃக்யஞ்ஞவிஹ்ரதழி ॥க॥

தாரெ ஹவ்வஃஸொகுஹொயஃய்யஃம் தகுதீர்வாஃகுழி ।
‡ஜிமஃணம் தஃ தஃஃகுஹொயம் ஸாஞ்சிகும் வளஷ்டிகும்
ஹவெகு ॥உ॥

ஜயஃம் அஹூஃதம் தெவ அதஃயெஃஃயஸீரிதழி ।
அதஃஸ்ரம் வ்ருத்தோயாஃம் ஐஸ்ரவ்ருத்தம் ஷஐஸ்ரகுழி ॥ங॥

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பௌமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், (1½ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, *அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பௌஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடைய வைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 2½

இவைகள் சதுரம், சதுரச்ரம், (சதுரசிரம்) விருத்தம், நீளம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியச்ரவிருத்தம், ஷடச்ரம்,

---

‡ஜிவாஃம் ஊதி வாதெந ஹாவ்யஜிதி ஹாதி ।

*அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸுஷாரஸாகூதிஹெ-ஸ்யேஷாம் ஶிவமெவி தயைவ அ ।
வஜம் தீர்வாஹுயஶ்ம வா ஊவஜ்ணவஶிஷ்யதெ ॥ச॥

வஜம் தந்ணுவம் யஜ்ய வாஹுமாஶும் வவெஸகுழி ।
யூழுஜ்ஹஸாயூகும் யூக்ஸ்யா வவஶாம்மமொஹிதம் ॥டு॥

வாயஶுஜ்ஹம் விஜ்ஹம் வா வ்ராவாஹுஜ்யாம்ஸுவெவ வா ।
ஸுஹுமாஶுவ்ய விஜ்ஹாம் விஜ்ணம் தவ்ய வெஸுநழி ॥சு॥

வாவகாஸுஹுமாஶும் வெகு விதீர் ஜ்ஹஜ்ஹாஹுஸும் தூ வா ।
வாஸ்வு வொவாநவம்யூகும் ஜ்ஹஹ்ஜ்ஹவிஜ்ஹஷிதழி ॥

அஷ்டாச்ரம், ஆகிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களையுடையவைகளே யாகும். 3½

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்தமானாலும், இரண்டு ஹஸ்தமானாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமானாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானால், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப் பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். 7

யாஃ கூஃயஃஃயாய்கம் தகஃஹஃம் வா
வாஃொநம் வா ஹித்திவிஷ்ஹாநழி ।
வாஃவ்ஃ ஸ்ெதஃ்ஹித்ரஃஸ்ணைஹ்ஃ வெஸ்ம்
கூயஃோஃமெ ஃணவஹ்யாஹ்ய ஃோஃழ ॥ அ ॥

தத்யஃஸ்தாயதகூஸ்ெஷ்ஃ அ ஹஹ்ஃஹாநாகூ
ஹீநம் ரிவாஃகூஃயஃ்ஃயோவி வாஃழி ।
தஸ்தை்வ வஹ்ஃநி யயோஜிதாஅஸ்ெஸ்ெ
ஹாநிம் அ வ்ஜிகூஃநிஃ்யஃநெகூஃாவ்ஹ்ஃஃ ॥ கூ ॥

விஃாநம் ஹவம்ஃம் ஹஃ்ஃயம் ஃளயம் யாஃ நிகெதநழி ।
வ்ராஹாஃம் ஃஃம்ஃம் ஃஃ மெஹஃாவாஹ்கம் ம்ரஹழி ॥

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத் தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம், அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம், அல்லது அரைப் பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம் வேசத்தையும் (வேசம்–வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரங் களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம், அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்போல் கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும். ஆனல் அப்படிச் செய்வது, அநேக சாஸ்திரங்களுக்கும் சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க வேண்டும். 9

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

சூயம் நிகுயம் வாஸஸாஷ்டம் வஹ்ன வாஹ்னகுழி ।
க்ஷேத்ரஸாயதநம் வெஸ்ம மந்த்ரிம் யிஷ்ணியகம் வதழி ॥ கக ॥

லயம் க்ஷயஸ்ஸாமம் அ தயொஷவஸிதம் வ்ருத்தஃ ।
ஸ்தாநமித்யேவ ஸ்தாப்ய வயஸ்ஸாவய்யாஹி வர்ணிதெஃ ॥

ஸஷ்டிஸ்தாத்ரீஸாமைகம் ஸப்தாம்ஸெஷ்ட
மாணாம்ஸகுழி ।
யாதஸ்ஸாமெ யஸ்மாம்ஸஃ ஸ்யாத் வாணாம்ஸம்
தவஹாதிகெ ॥ கஈ ॥

ஸ்ரோம்ஸெ ஸஸ்ஸாமம் தஸ் யாதஸ்த்ரொஷ்ஸாம்ஸகெ ।
திய்யம்ஸெ வஸ்ஸாமம் தஸ் ஸஷ்டஷெ நவாம்ஸகுழி ॥கச॥

விஸ்தாராயஃம் தஸ் தெ ஸவெஷ நாளீ ம்ருஸவிஸ்தாரதாஃ ।
ஸஸ்திகெ வஷ்டஸாமெ தஸ் யஸ்மாயஃம் வஷ்டவிஸ்தரதழி ॥கடு॥

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிருஹம் (12) ஆலயம் (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17) வாஸ்துகம் (18) க்ஷேத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம் (25) க்ஷயம் (26) அகாரம் (27) உதவஸிதம் (28) ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், ஐந்தில் மூன்று ($\frac{3}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம், ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதிஞென்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம், பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$) பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில் சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின் விஸ்தாரங்களாம். $14\frac{1}{2}$

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பலிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்) நாலரை ($4\frac{1}{2}$) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 15

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் குர்பத்தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், கும்பத்தின் மேலுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின் உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாஸியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாஸியின் நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

ஹாய-ஃஷ்ணம் தி்ரஃஷ்ணம் வா க்ஷுத்ர நாஸ்யாவிஸ்தாரஸமம் ॥

வாதொகஸ்வெயெ வம்க்தி்நாஷ்டஹாமெ
ஹாதொகஸ்வெயம் தத்தெகாம்ஸஹீநம் ।
விஸ்தாரம் ஸ்யாத் தத்ஃஷ்டாய-ஃஸாநம்
ஹாரம் கர்ய-ாத் ஹர்ம்யஸ்யெ நரவாணாம் ॥ 18 ॥

யொமவ்யாஸம் வாதவிஷ்கம்ஹாநம்
வாதாயிக்யம் வா தத்ய-ம் தி்ரவாதம் ।

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

க்ஷுத்ர நாஸியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதியளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹர்மியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தாரமானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்.

ஸாஹுல்யம் ஸ்யாதுஸ்ரயெ வெதஹாரெ
ஸாஹ்யெ ஸாஜக்ஷேபணம் தத்த்ரிஹாரெஃ ||உக||

ஹித்திவ்யாஸெ ஸாதஶாம்ஶெ து ஸாஹ்யெ
பஞ்சாம்ஶாந்தம் ஸாரயொரஸ்ய உய்யம் ।
தஸஶ்சாந்தஃ ஸ்த ஹஉய்யம் தயொஸ்தத்
உய்யம் ப்ரொக்தம் ஹித்திஉய்யம் விதிஜ்ஞைஃ ||உஉ||

ஜந்தாந்தம் வா ஜரத்யந்தம் கைரவாந்தம் நலாந்தகம் ।
பட்டிகாந்தம் தலம் பஞ்ச ஹெதம் ஸர்வெஷு யாஉஸு ||

ஸிஉ்ரம் விதாதயஶ்சோத்வெ ஸாஹ்யெநாலம்
ப்ரயொஜயெத் ।
ஸாதஶாம்ஶுலாஸ்ய த்ரித்ர்யம்ஶுலவிவர்யநாத் ||

கால் ($\frac{1}{4}$) பங்கு, அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு, அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று ($\frac{3}{4}$) பாகம், வெளிப்பக்கத்தில் அப்ஜத்துடன் கூடிய க்ஷேபணம் (வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு (12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ்விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியுமாகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று, விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன்மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம் (4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 23

அதஷ்விம்சாம்மூலம் யாவகூ சூயாஃம் வஜ்ரயா ஹவெகூ ।
சுஷ்டாம்மூலம் வஃஹாஹ்ய ஜிஜ்யம்மூலவிவய்நாகூ ॥

தாரம் ஷொஃஸஃதாஜ்ஞம் வஜ்ரயா வரிகீதிஷ்தழி ।
வஃஜம் தீர்வாஃஜயஷ்டம் வா வஃஹா ஜிஜ்ரம் தூஃஜயூஜெ ॥

தீர்அதூ: வஜ்ரஷ்ணாத்ரம் தாரம் தகீவஃஜிஜ்நகழி ।
ஃஜிமூராகூ வஜ்ரவிஹாரம் வயூஃஜ்ரம் யாஹாவஃஜஜிதழி ॥

வழிதம் விம்ஹவஷ்ணெ கிஜ்ஞிந்ஜிமூராஜ்ஞதாம்ரகழி ।
வனவம் நாஜ்டம் பூர்கதஷ்வ்யம் வாஜெ வூர்வாஹாஃஜயூயூஜெ ॥

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் வீதமாக இருபத்தினான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் வீதமாக பதினறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25½

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களையுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

ஈஶ: வீஂஸ்ய நாஸஸ்ய ஸமம் வா ஸஹிரிஷ்யதே ।
விஸ்தாராயாமமுக்ஸெயம் ஸர்வாண்யம்மாநி அக்ரமாக் ॥
ஸம்க்ஷேவத: ஸமா திஷ்டாந்யாஂகாரமயோஅ்யதே ॥

வூத்தமீ வாமஸ்தகம் வைஜயந்தம்
ஸ்ரீஹோமம் ஸ்யாக் கர்ணகூடோபயுக்தம் ।
மய்யே ஹஸ்ரம் ஸ்ரீவிசாலம் ததெவ
வஸ்வஸ்ரம் அெக் சீர்ஷகம் ஸ்வஸ்திபந்தம் ॥ ௩௰ ॥

மேலும் ஸிம்ஹ முகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அடியிலிருந்து நுணியில் சிறிது வளைந்து இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக நாளத்தை இடது பக்கத்தில் பிராஸாத மத்தியில் கல்பிக்கவேண்டும். 28

நாளமானது பீடத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலும் ஸமமாக இருப்பதுமாகும்.

அதன் விஸ்தாரம், நீளம், உயரம், ஆகிய அங்கங்கள் யாவும் கிரமமாக இருக்கவேண்டும். 29

இவ்விதம் தளாதிகள், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனி அலங்காரத்தைக் கூறுகிறேன்.

விமானமானது, விருத்த (வட்டமான) கிரீவமாகவும், விருத்தமஸ்தகமாகவுமிருந்தால், அதற்கு வைஜயந்தம் என்று பெயர்.

கர்ண கூடத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர்.

அதுவே, மத்திய பத்திரமாக இருந்தால், ஸ்ரீ விசாலம் என்று பெயருடையதாகும்.

சீர்ஷமானது (உச்சியானது) அஷ்டாசிரமாக இருந்தால் அது ஸ்வஸ்திபந்தம் எனப்படும். 30

வேஷ்டாஸ்ரயாஹ்வ தத்ஸ்தஃ ஸ்ரீகரம் வ்யாஸ்ர
ஆயதம் வ்ருத்தம் ஹஸ்திவ்ருஷ்டம் ஹி நாம்னா।
ஸ்கந்தாஸ்ரயாஹ்வ ஸ்ரீஷ்டகம் கேஸரகாந்தம்
தத்தன்னாம்னா தத்தத்தாயாமயுக்தே ॥ நக ॥

உயே ஹஸ்த்யாதம் கண்டகேடுயுக்தம் தத் உத்தகே।
கோஷ்டகம் ஹஸ்த்யாஸ்யம் வ்ருத்தம் வா மத்யஸ்தகே ॥ நஉ ॥

நாதேஷ்டகே கேஸரம் வ்ருத்தயுக்மாஸ்ரம் வா மத்யே
ஸ்யாத்।
வஸ்வஸ்வத்ர்யாஹமே தத் த்ரயஸ்யாம்ஸயுக்தே ॥

நாமாஸ்ரம் த்ராவிடம் தைவ வைஸாஸ்ரம் அத்ர்யாதிதே।
அத்ராஸ்ராயதாஸ்ரம் யத் நாமாஸ்ரம் வாயுகீதிஷ்டே ॥ நச ॥

விமானத்தின் உச்சியானது, சதுரசிரமாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீகரம் என்று பெயர்.

துவியசிரவிருத்தமாக இருந்தால், அது ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) எனப்படும்.

விமானத்தின் உச்சியானது, ஷட்சிரமாக (அறுபட்டையாக) இருந்தால், அதற்கு ஸ்கந்தகாந்தம் என்று பெயர்.

அந்தந்த அளவுகளுடன் கூடியதாக இருப்பின், அவைகள், அந்த அந்த பெயருடையவைகளாகும். 31

பத்திர நாஸியங்கமான கோஷ்டமானது, மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியது, மஸ்தகத்தில் கர்ணகூடத்துடன் கூடியது, அல்லது, களம் மஸ்தகங்கள் வட்டவடிவமானதாக இருந்தால், அதற்கு கேஸரம் என்று பெயர். அது, களம் சிரங்கள் யுகாச்ர (சதுரச்ர) மாகவாவது, ஐந்து 5, ஏழு 7, அல்லது 6, பாகங்களில் மூன்று 3, அல்லது இரண்டு 2, பாகம் மத்திய பத்திரமாகவோ இருப்பதுமாகும். 33

சதுஷ்ரம் அ ஷடஸ்ரம் அ தத்தூராயாஸ்தவ அ ।
வ்ருத்தம் ஸ்ரீவிருத்தாயதம் வேஸரம் தூ வ்ரகுர்யாதே ॥

வ்ருத்தம் வ்ருத்தாயதம் அஸ்ரம் வ்ருத்தம் ஆநஸ்ரம் வ்ரகுர்யாதே ।
பூர்வவ்யூஹம் அதூர்த்வஸ்ரம் யஸ் நாமஸ்ரம் வாரிகீதி-ஸ்தவே ॥

ஸ்ரீவாஸுவ்ரஹ்மதி வஹ்வஸ்ரம் விஸாநம் ஸ்ரீவிஸம் ஹவெஸ் ।
ஸ்ரீவாஸுவ்ரஹ்மதி வ்ருத்தம் யஸ் வெஸரம் தஸ்தூர்ஹ்மாதே ॥

தஸ்மை தஸ்மை விஸாநாநாம் திக்ஷூ ஸ்வாரு ந்யஸேஸ் க்ரமாத்।
வாஸ்வர்யாம் ஸ்ரவாஸ்ரவாஸ்ரள தூ நந்திகாஸ்ரள அ விந்யஸேஸ் ॥

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று மூன்றுவிதமாகும்.

சதுரச்ரம் அல்லது ஆயதசதுரச்ரமாக இருப்பது நாகரம் என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷடச்ரமாக இருந்து, அதே ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவியச்ரவிருத்தமாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது, நாகரம் எனப்படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாச்ரமாக இருக்கின்ற விமானமானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம் என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர், காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

தக்ஷிணை தக்ஷிணாமூர்தி-ம் வஜ்ரிதை அயீ ததைவ ஹி ।
சயுவா ஜிம்ம வாம்ஹ்மி தஸ்ஸ்தே தா வி தாஸ்ஹழி ॥ ஈக ॥

உணவை உயீதெபெ தா தக்ஷிணை தா வி நாயகழி ।
தக்வாவெ-ழ வஜ்ரிதை வாவி ஸ்ரீ தா ஸ்ரீவம் விபொஷ்தை: ॥

காத்யாய நீதை உத்ரை கேஷ்த்ரபாலம் தயைவ அ ।
ஸ்தானகாலாகவாம்யாகா திபாதை-ழ நீயெகை வாயை: ॥

விபொஷெண கயொவெதம் ஸ்ரீவாண்யவி வியாதை: ।
வவம் ஸ்ரீஜ்ஜதெ ப்ரோக்தை வயை-ழவரி வக்ஷ்யதெ ॥சஉ॥

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுவையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது லிங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் கேஷத்திரபாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தானகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸன மூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

வாரந்தரம் ந்யஸேத்வாவேத் ஸுப்ரஹ்மண்யமதாவி வா ।
தக்ஷணே வீரபத்ரஃ ஸ்யாத் நாரஸிம்ஹஶ்ச பஶ்சிமே ॥௪௩॥

உத்தரே து வியாதா ஸ்யாத் யந்தோ வா வியீயதே ।
ஸவம் சிதனாவிந்யாஸம் த்ரீதனோ து மரூத்தணாந் ॥௪௪॥

தனோ தனோமராந் ஸிதாந் மஸ்வாதிமுநீந் ந்யஸேத் ।
ஷோடஶப்ரதிமாஶ்சைவ ஸவத்ர பரிகீர்திதாஃ ॥௪௫॥

ஸ்ரீவாயஸ்தாத் வ்ரதேரூர்த்வே கொணே கொணே
வ்ருஷாந் ந்யஸேத் ।
ஸவேஷாமவி தேவாநாம் தத்தஶாஹநமீரிதம் ॥ ௪௬ ॥

இரண்டாவது தலத்தில், கிழக்குதிக்கில் இந்திரனை வைக்கவேண்டும். அல்லது, சுப்பிரஹ்மணியரை வைக்க வேண்டும்.

தெற்குதிக்கில் வீரபத்திரரை வைக்கவேண்டும்.

மேற்குதிக்கில் நாஸிம்ஹமூர்த்தியை வைக்கவேண்டும். 43

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹ தேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது குபேரனைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விதமாக இரண்டாவது தலவிந்யாசமாகும்.

மூன்று தலமாக இருந்தால், மூன்றாவது தலத்தில் தேவ கணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 44

ஒவ்வொரு தலத்திலும் தேவர்களையும் ஸித்தர்களையும், கந்தர்வர்களையும், முனிவர்களையும், கல்பிக்கவேண்டும்.

எல்லாவிடங்களிலும் ஷோடச (16) பிரதிமைகளையும் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 45

ப்ரதக்ஷிணாவ்ருதம் தஸ்ய ஸர்வதேவாலயே தயா ।
உத்யேவமாதிஹிர்யுக்தம் விமாநம் ஸம்பதாம் பதம் ॥ ௪௭ ॥

கூடைநீடைஸ்தோரணைர்மத்யபத்ரை:
யுக்தாயுக்தம் தத்து ஸர்வாம்பஶோபம் ।
நாநாவிதாநாம்ஸ்ரீவேத்யாதியோகம்
யாம் ப்ரோக்தம் தைதிலாநாம் மயேஹ ॥ ௪௮ ॥

இதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே ஸகபூமிவிமாநம் நாம
ஸகொநவிம்ஶொத்யாய: ॥

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய வாஹநத்தையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 46

அப்படிக் கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும், பிரதக்ஷிணாவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங்கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க சோபையுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி, வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமாவானது, தைதிலர்களுக்கு, என்னாலே, இங்கு கூறப்பட்டதாகும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

கூய விம்ஸொய்யாயஃ ॥

ஹிதஞ்ம வஞ்ஹயா ஊஹம் வகூஷ்ய ஹம்கூஷ்வத: கூர்ஸாகூ ।
வஞ்ஹஷ்டி-ஹவ்வதஆஹ்ஹ ஹிஹிஹஹ்ஹ விவய்-ஹோகூ ॥ க ॥

ஹெஹகாக-ஃஉந-ஹஹ்ஹாஞ்ஃ-கூஹெயம் வ்ஹிவ-ஃவகூ
ஹவெகூ ।
தாஸ்ஹ வஹ்வத-ஃ-ஹாஹெ த-ஹாஹம் வஹளஹ்கிகவிஹ்ஹ்ஹதழ ॥

கொஷ்ஷம் த-ஹ்ஹிமா-ணாயாஃம் ஸ்ஹெஷ்ஷம் ஹாஸ்ஹ வஹவஞ்ஹழ ।
விஃஹொகூஹெயம் விஹஜெகூ சுஷ்டாவிம்ஸ்ஹதி ஹம்வ்யயா ॥ங ॥

ம்ஸ்ஸாகூ(தெஷாம்) ஊர்ம்ஹ்வத-ஹவ்ஸாம்ஸ்ஹெஃ ஹ்ஹித-
தெத்ரஸ்ஹிவாம்ஸ்ஹகெஃ ।
தெத்ரஹாய-ஃஅத-ஹ-ஃஹாஸ்ஹெஸ்ஹய்யெ-ஃஉ யஸ்ஹாகூர்ஃழ ॥

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல், முறையே, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயரமானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில் ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும். மீதமுள்ளது, பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

உயரமுகாம்ஸ்ரீகம் உஜுஸம்ஸ்ரீஉஜுவிததிக்ரீகழி ।
கரமம் ஶிவாரம் கரீஹம் உமுத: வரிகரவுயெக ॥டு॥

அதரமஜுஉயிஷ்டானம் தஉக கரமஉஷ்டகழி ।
அதரஷ்டஶிடஹாயரீத்தம் அதரஷ்டோஷஹஉநிதழி ॥சு॥

உஹ்ரநீலாநரவயக்ஷள ஷபவைஷ்டவாவு நாஸிகழி ।
ஶிவாரம் மொரரநாபீஹி: வெஉஹம்வ்யாஹிரமிதழி ॥ள॥

ஹாரமாஞரஹ்ய உயெய்த ரீ கரீப்யம் கரீஹமுதாநிதழி ।
தொரணைவெக்ரிகாவெஉஷ்ட ரீநாநாவிதெர-
விக்ரிதிர்தழி ॥அ॥

ஹவக்ரெவாஹக்ரகம் ஶஷ்டம் நாவெஉதக வ்யஸிகம் ஹவெக ।

மூன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, மூன்று 3, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, ($2+6+3+5+2+1+3+4\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}=28$) என்ற அம்சங்களினுலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, விதர்திகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, கும்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாளிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினுலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, "ஸ்வஸ்திகம்" (1) என்று பெயருடையதாகும்.

ததெவ ஸளஷ்டிகம் நிம்நமுஞ்ஜதம் கொஷ்டகம் யதி ॥ ௯ ॥

சுந்தரப்ரஸ்தரொபெதமெதத்விபுலஸுந்தரம் ।
சம்சமம்சத்ரயம் ஸத்ரிபாதாம்சம் ஸாம்ப்ரிபாதிகம் ॥

பாதத்ரயம் விதர்த்யம்ப்ரிப்ரஸ்தரத்ரீவமஸ்தகம் ।
பாதொதயெ தசாம்செ து த்விதலாதிவிமாநகெ ॥ ௧௧ ॥

சுந்தரப்ரஸ்தரொபெதம் கூடசாலொஞ்ஜதம் மதம் ।
ததெவ கொஷ்டகம் நிம்நம் ஸளஷ்டிகம் சொஞ்ஜதம் யதி ॥ ௧௨ ॥

சுந்தரப்ரஸ்தரொபெதமெதத் கைலாஸமுச்யதெ ।
ததெவ வத்துலம் வெதிகஸ்தரம் சிபரம் வடம் ॥ ௧௩ ॥

அதுவே, பள்ளமான ஸௌஷ்டிகம், உயரமான கோஷ்டமுடையதாகவும், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "விபுலஸுந்தரம்" (2) என்று பெயர். $9\frac{1}{2}$

துவிதலம் முதலிய விமானத்தில், பாதோதயத்தை பத்து 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு 1 பாகம் விதர்தி, மூன்று 3 பாகம் அங்கிரி, ஒண்ணே முக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம் பிரஸ்தரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ அம்சம் கிரீவம், மூன்று 3 பாகம் மஸ்தகம், ($1+3+1\frac{3}{4}+1\frac{1}{4}+3=10$) இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருப்பது, "கூடசாலோன்னதம்" (3) என்று பெயர்.

அதுவே பள்ளமான கோஷ்டகம், மேடான ஸௌஷ்டிகம், இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, "கைலாஸஸுந்தரம்" (4) என்று பெயர். $12\frac{1}{2}$

அதுவே, வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள், வட்டவடிவமாகவும், அஷ்டகூடமாகவும், சதுச்சாலோ

ஸஷ்கோணம் அதஸ்ரமொவெதம் வஹ்வாஷ்டநாஸிகம் ।
கொஷ்கோஷ்டிமஸ்ரம் ஸயெ ஸிந்ரஸ்ரஞ்ஜெந வளஷ்கிகாக் ॥

வஸ்ரீ வா ஸிமொ யுக்தம் கூடகொஷ்கோஷ்டிதிதம் ।
நாநாயிஷ்டாநஸம்யுக்தம் நாநாவாஜொஷ்டஸம்யுதம் ॥கடு॥

நாஜெந்தக் வவஸ்தம் வெஸ்ரக்தம் விஸாநம் வாவஸ்தெஸிகம் ।
தஜெவ ஸிவமெ ஆலஸ்கொஷ்கம் தஸ் அதஸ்ரயம் ॥கசு॥

அதஸ்ரஸ்ரஸிமொயுக்தம் அதஷ்கூடவஸஸிதம் ।
நாநாயிஷ்டாநஸம்யுக்தம் ஷடஜெஷ்வாஜு நாஸிகம் ॥ கள ॥

நாஜெந்தக் வ்ருஷ்டிஸஸ்தம் வ்யாக் நாநாவயவஜொஷிதம் ।

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாஸிகைகளுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்திலிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில் நிர்மமுடையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை, சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, "கூடகோஷ்டகம்" (5) என்று பெயர். 14½

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான பாதங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், இருந்தால், இதற்கு "பர்வதம்" (6) என்று பெயர். இது சார்தேசிக விமானமாகும். 15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டமாகவும், சதுரசிரமானசி ரோயுக்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாளிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினுலே சோபிதமாகவுமிருப்பதுமானுல், இதற்கு 'ஸ்வஸ்திபந்தம்' (7) என்று பெயர். 17½

தசெவ ஸௌஷ்டிகம் கொஷ்டஞ்ஹ்ரஸ்தெயுக்தழி ॥கஅ॥

ஹாரஞ்வஜ்ரம் நிஷ்நம் நவாஷ்டெவ-ஞ்ஹ்ரஸ்தாஷ்டிகழி ।

நாநாலங்காரஹம்யாத்யம் கலியாணமிதி வ்யஜெ ॥கக॥

தசெவ ஶிவகெ அய-ஞ்கொஷ்டகம் ஸஹிதம் து ஜெகெ ।

அது-நு-ரோஹிஷாய-க்தெதகெ வாஞ்ஞாலிஷ்யதெ ॥உ॥

தசெவாஷ்டாஸ்ரகம் வெதீகலஸம் ஶிவஸம் வடழி ।

ஶிவசெஷ்டஹாநாஷி நாசெந்தகெ விஷ்ணுகாந்தகழி ॥உக॥

தசெவ கூடஶாலாநாஞ்ஹ்ரஸம் விநா ।

தத்துத-ஹ-ரமயிக்யாயதம் அது-ஸஸ்ரகழி ॥ உஉ ॥

சூயதாஸ்ரம் தயா வெதீகலஸம் ஶிவஸம் ஹவெகெ ।

ஸ்ரூவித்ரயஹாய-க்தெதளாந்ஹ ஸ்ரஸ்மயுழி ॥ உக ॥

அதுவே மத்தியில் பிரஸ்தரங்களுடன் கூடிய ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமானஹாரம், அல்ப பஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்ப நாஸிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங் களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8) என்று பெயர். 19

அதுவே சிகரத்தில் அர்தகோஷ்டகமாகவோ அதல்லாமலோ சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாஸி களுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10) என்று பெயர். 21

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரமில்லாமல்

தஷ்டவாயதவ்ருத்தம் ஶெஷ்ட வெஷ்டிகாகஸ்ரஜம் ஶிரஃ ।
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தஶ்சதுஃ மாஸாதவிஷ்யதே ॥ உச ॥

தாராத்ரயாம்ஶாயிக்யாயதம் அதஸ்ரஜுகழி ।
ஆஸ்ரவ்ருத்தஶிரொயுக்தம் தெத்ர ஸாஸ்ரஃ வாவிதழி ॥உரு॥

ஹஸ்திவ்ருஷ்டிஃ ஆஸ்ரம் வ்ருத்தம் வாவி ஸஹஶிரகழி ।
அதஸ்ரஜுயிஷ்டாதம் வ்ருத்தம் வ்யாஸ மஹஃமெஹகழி ॥உசு॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தஶ்சதுஸ்ரோ ஜொஹரழி ।
தஷ்டவ ஜந்ராஶ்ரகாம்ஹாஸ் வ்ருத்தம் ஜெதிவைஹிவைஃஹிஃ ॥

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் ($\frac{1}{4}$ பாகம்) அதிகமாக நீண்டு சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்டசதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானுல், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிர மாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங் களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26$\frac{1}{2}$

ரெஷம் வ்ரிவ-ுவஜ்ஹிஷ்டிஷ்டீர்ஹ்ரகாஹ்ருகழி ।
தஜெவ அதஹ்ரஸ்ரம் வ்யூஹ் மஹ-ுமெஹம் உவ்ரிஹ்ருகழி ॥

வத-ுஹ்ரம் ஜுநதஃ ஸ்ரூவிகாஹ்ரம் ஜெஹ் வ்ருத்தஹ-ுஹ்ருகழி ।
ஸ்ருயதாஹ்ரயிஷ்டாநம் ஷடஹ்ரம் கந்தரம் ஸிரஃ ॥ உகூ ॥

தஜெவ வ்ரிவ-ுவஹ் வவ-ும் நாஜ்ஞா கு-ுவெரகாஹ்ருகழி ।
ஊநம் வஜ்ஞியம் யாஜ்ஞம் ஹெஜ்ஞம் வஜ்ஞுஜுவெவ ஹி ॥கூ॥

ஹிதஜ்ஞாநாம் யயா வெ்ராக்தா தயா கு-ுயாஹ் விதக்ஷணஃ ।
வ ஸ்ரிதாவ ஸ்ரிதம் ஜெவொவவ ஸ்ரிதஜிதி தீ்ரயா ॥கக॥

ஸ்ரீவ-ும்ரவ-ும்வஹ்கம் ஜெவ தீ்ரவியம் தஹ் வ்ரவக்ஷ்யதே ।

அதுவே, ஜன்மாதி கும்பாந்தம் ஒவ்வொன்றும் வெளியில் வட்டமாகவும், மீதமானது முன்பு கூறப்பட்டதை போலவுமிருந்தால், இது விரும்பத்தக்க, ஈசுவரகாந்தம் (14) என்று பெயருடையதாகும். 27½

அதுவே, கர்பகிருஹமும், மஸூரகமும், சதுரசிரமாகவும், ஜன்மாதி ஸ்தூபிகாந்தம் வட்டவடிவமாகவும் இருந்து, வட்டவடிவமான ஹர்மியம், ஆயதாசிரமான அதிஷ்டானம், ஷடசிரமான கந்தரம், சிரஸ்ஸு, மற்ற பாகங்கள் முன்புபோலவுமிருந்தால், அது குபேரகாந்தம் (15) என்று பெயருடையதாகும்.

இவ்விதமாக, விமானத்தின் ஐந்து 5 விதமான அளவுகளின் பேதங்கள் பதிஞ்ந்து 15, விதமாகும். 30

சமர்த்தனாக இருப்பவன், துவிதலங்களுக்கு எவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும்.

இது, ஸஞ்சிதம் 1, அஸஞ்சிதம் 2, உபஸஞ்சிதம் 3. என்று மூன்று 3 விதமாகும். இவைகள், முறையே, ஸ்திரீ

உஷ்ணாஹிஃ பிஙலோஹிவர்ணா வாஜிதம் யஜ்வ நீகர்ஷதி ।
கபோதாதிஸ்திரொயுக்தம் தத்ஸ்த்ரீ வாம்ஹம் வஹேரிதி ।
வைஷ்ணவம் ஔஜஸம் வாஜ்யம் ஹொமயுக்தம் மஹம்யதி ॥

ஸ்ரீக்ஷம் ஹ்யஹம்மிதம் ஹொமாஹொமயுக்தம்
ஔஜஸைஷ்ணவைஃ ।
வநாவநாம்மயுக்தம் வஜ்ஞஸ்யவஹம்மிதவிஷ்யதே ॥ஈச॥

ஹவ்யதவாஹநிஜஸ்தெவ்யோநிஹாமெ
ஷ்வவ்யாயஸைகயுகம்வ்ரீமாணாம்ஸி ।
யஜ்ஞமஹம்ஸகவிதஸ்திகயஸ்ரக்
வஜ்ஞஹவஸ்ய வியிரத்தவாயீஹிஃ ॥ ஊரு ॥

1, புருஷம் 2, அலி 3, என்று மூன்று 3 விதமாகக் கூறப் படுகிறது.

(விமானமானது) செங்கங்கள், அல்லது, சிலைகளினுலே கனீகிருதமாகவும், கபோதாதியான சிரஸ்ஸுடன் கூடிய தாகவுமிருந்தால், அது புருஷ விமானம், என்று கூறப்படும்.

ஸௌதமானது, செங்கற்கள், அல்லது, மரத்தினுலே கல்பிக்கப்பட்டு, போகயுக்தமான அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது ஸ்திரீ ஸௌதமாகும்.

மரங்கள், கற்களினுலே, ஸஞ்சிதா ஸஞ்சிதமான போகா போகங்களுடன் கூடியதாகவும், கனமானதும், கனமில்லாததுமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அந்த ஸௌதமானது, அலி, என்று கருதப்படுகின்றது. 34

மேல் தளத்தின் பாததீர்கத்தை ஏழு (7) பாகமாகச் செய்து, அவற்றுள் ஸ்தூபியின் உதயம் ஒரு (1) பாகம். சிரம் மூன்று (3) அம்சம். களம் இரண்டு (2) அம்சம். விதர்திகம் ஒரு (1) அம்சம். இருக்க வேண்டும் என்று,

வாதொதயெ தஶநவாஷ்டவிஹாஜிதெ தக்
ஸப்தத்ரு பஞ்சஅரணா(அதுரா)யதமத்ர ஹாறழ் ।
ஶெஷம் ஶஷாம்ஶமுதயாத்விஶாலகம் வா
ஷட்பஞ்சவெத அரணெந ஹவெஜிஶாலழ் ॥௩௬॥

நீடஸ்ய தாவதுதயம் அ விஶாலமம்ஸ்ரெ:
மூலாக் த்ரிபாதவிபுலம் தலிபம் தயொஶ்ச ।
ஹாராந்தரெ ஸதநமத்யபதெ அ கூடெ
கொஷ்டெ அ தொரணமலம்கரதமெவ கார்யாக் ॥

ஆரஸ்யோஹய பாஶ்வெ ஆரஸமீபெ து வாய
பதமத்யெ ।

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்விதமாக, சிறந்த மேதாவிகளினாலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினாலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாதமூலத்திற்கு முக்கால் பங்கு $\frac{3}{4}$ விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும், தலிபமும் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், கிருஹமத்தியபதம், கூடம், கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங்காரமாகக்கல்பிக்கவேண்டும். 37.

ஶாரபவாஸ்ரூஹா ஸ்யாத் உத்தரபண்டாந்தகம் து
வொஶ்ச தத் ॥

பண்டாந்தபொதிகாந்தம் தொரணமாத்ரோதயம் து வா
கயிதம் ।

யுக்த்யா ப்ரவேஶயுக்த்யா ஸர்வஸ்மிந் யாந்தி கர்தவ்யாஃ ॥

உதி மயமதே வஸ்துஶாஸ்த்ரே ஶிஹூமிவிதானம் நாம
விம்ஶோத்யாய: ॥

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன் உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும். கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும், சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துவிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ வகவிம்மொயூயாயஃ ॥

திரதலும் வஜ்ரயாஸம் ஹம்சேஷ்வாஸஸ்யதைர்ய்நா ।
ஹவாஷ்டஹஸ்தாஸ்ஹ விதிஹஸ்தவிவர்யந்நாகை ॥ க ॥

வஜ்ரஉபவிகாஸாஜ்ஜம் வ்யாஹதாம்மம் தா வமிவ்வகை ।
ஹவாஷ்டகஹஸ்தை தா ஹவாஷ்டாம்மொவி-ஹாஜிதை ॥

ஹாமைந கூடவிஸ்தாரம் கொஷ்டம் விதிர்மாணாயதிழ ।
ரும்பவஜ்ரயயோஸ்ஸம் ஹாரா(ர)ஹாமம் தா தகிஹழி ॥

ஊவ்வுஹமிள ஷடம்சைஸ்ஸம் கூடம் தஜ்விமாணாயதிழ ।
கொஷ்டகம் ஆதஸை ஹாரம் ஹாமைஸைவ வ்ர கூபுயெகை ॥

இருபத்தொன்றுவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 1½.

விமானேச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ½ ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத் தின் விஸ்தாரம்.) 8

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 6, அம்சங்க களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ் தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

ஊர்த்வே ஸ்தூபிதல தாத்ரயே ஸதுர்யே வாபி விபாகதே ।
ஏகாம்சம் ஸ்யாத் த்ரிபாகம் வா ஸதுர்தா கார்யபத்ரகம் ॥

விதானோர்த்வம் (து) விஸ்தரேண அர்தவிஸ்தாரதோ ஹரேத் ।
வாஸ்துமாத்ரே நிர்ஹ்ருதே ஸதுர்வாதுர்மாநகைஃ ॥ கூ ॥

ஹாரஸ்தம்பைஃ ஹாரயுக்தாம்பைஃ ஸவாதாம்ஸாயுக்-
காம்ஸகைஃ ।
ஹாரத்ரிஹ்ருதே ஹாரேண யோஜயேத்து விசக்ஷணஃ ॥

ஸாராதலமேகம்ஸம் த்விகம்ஸம் த்ரிகம்ஸகம் ।
தலிபம் பாதஹாரம் வெதீகண்டம் ஸிகரம் வடி ॥ அ ॥

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், மூன்று அல்லது மூன்றில் ஒரு பாகத்தினுலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானுக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனுக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினன்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்பம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் மூணே முக்கால் ($3\frac{3}{4}$) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) பாகம், பிரஸ்தரம் எட்டரை ($8\frac{1}{2}$) பாகம், வேதி ஒண்ணேகால் ($1\frac{1}{4}$) பாகம், கந்தரம் ($\frac{1}{2}$) பாகம், சிகரம் மூணரை ($3\frac{1}{2}$) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் ($1+1+2+3\frac{3}{4}$, $1\frac{1}{2}$, $8\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $1, = 24$) என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 8

---

*ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத்தான் விதியோகம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கூடம் நீடம் கோஷ்டகம் அஷ்டகம் தல
வேதாரூடம் ஜகதி ஸ்தூபிகாந்தம் ।
ஊர்த்வே ஹர்மியாவலி நீடம் விஸ்தா
விஷ்டம் ஹ்யஷ்டதா வஸ்தாரார்த்த நாவழி ॥ கூ ॥

நாநாயிஷ்டா நாம்பி வேதிகோமம்
ஸர்வே ஸ்யுஷ்டாயம் தயா ஹர நாவழி ।
கோஷ்டம் கூடாதி ஸமதம் மெஸ் வஸம அ
ஸம்ஹார்வோவம் ஸ்வஸ்திகம் தசதி ஹாவழி ॥ ம ॥

தாரே வஸ்து நவாம்ஸே தூ ஹாமம் ஸளஷ்டிக விஸ்தாரதி ।
ஸாலாஹாமம் தயா அர்தம்ஸம் ஹாரா(ரம்)ஹாரெந கர்ணயெகி ॥

கடம், நீடம், கோஷ்டகம், (முதலிய) எட்டும் அடித்தலம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் சதுரசிரமாக இருக்க வேண்டும். மேல் தலத்தில் பதினாறு (16) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (இந்த விமானத்தில்) தொண்ணூத்தாறு (96) அல்ப நாஸிகைகளைக் கல்பிப்பது இஷ்டமாகும். 9

நாநாவிதமான அதிஷ்டானாங்கிரி, வேதி, முதலியவைகளுடனிருக்கவேண்டும். சிரோபாகத்தில் பள்ளமான அல்லது மேடான நான்கு (4) நாஸிகைகளிருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கூடத்தைக் காட்டிலும் உயரமாகவோ, கோஷ்ட சமமாகவோ இருப்பதாகும். சம்புவாசத்தில், ஸ்வஸ்திகமானது மூன்று பாகமாகும். (மூன்றில் ஒரு பாகமாம்). 10

விஸ்தாரத்தை (7), அல்லது ஒன்பது பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக (அழகுக்கான) விஸ்தாரமாகும். சாலை ஒரு (1) பாகமாகும். அவ்விதமே ஹாரங்கள் (ஹாரம்) இரண்டு (2)

ஈஷ்டகோடிம் து தஸ்கோஷம் ஸாஷ்டமெவ வியீயதெ ।
ஈஷ்டள நீளாநி விம்ஸத்து ஸதஸாத்ராணுநாஸிகழி ॥கூ॥

ஈஷ்டாஸ்ரம் உஷ்கம் வெதீகாஸ்யம் அஷ்டநாஸிகழி ।
விஜயாகூர்திகம் நாம்நா ஸம்ஹிவ-ஸாஸம் வநாதநழி ॥

ஹஸ்தநவஹஸ்தவிஹஸ்தவஹாமம்
ஹாமதவிகூடிவஹ-கூது-கூவிவொஷழி ।
ஊர்த்வவஹ-வஜ்ரஉயாஷ்டமிநாஸம்
விம்ஸதிஸ்தாத-(ம்மம்)விஜயாகூர்திவிஸாநழி ॥கச॥

வாகாஉஸகாம் வ்யாஉஷ்டஹாமெவி-ஹாஜயெகூ ।
தஸ்ய-ஹ-ஸாமஸாயிகூர்யாயதம் வ்ருத்திவிஷ்யதெ ॥ கடி ॥

ஆகும். இவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், பன்னிரண்டு (12) கோஷ்டங்கள், எட்டு (8) நீடங்கள் நூத்திருபது (120) அல்ப நாஸிகம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12

மஸ்தகமானது அஷ்டாசிரமாகும். வேதியும் கந்தரமும் அல்லது வேதீகந்தரமானது அஷ்டநாஸிகமாகும். இதற்கு விமலாகிருதிகம் என்று பெயர். வெகுகாலமாக இது சம்புவாசமாகும். 13

... ...
... ...
... ...?

மேலே எட்டு (8) பஞ்ஜரம் (கூடு) எட்டு களநாஸமுடையது மாகும். இவ்விதகாக நூத்திருபது (120) அங்கங்களுடன் கூடியது விமலாகிருதி விமானமாகும். 14

பதினேரு (11) கரம் விஸ்தாரத்தை, எட்டு பாகங் களாகக்கொண்டு, அவைகளில் நான்கு (4) பாகங்களுக்கு அதிகமாக நீண்டு வட்டமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்

படுகிறது. அதிஷ்டானமானது (அடித்தலமானது) துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். கந்தரம், மஸ்தகம், இவை களும் அதேபோல துவியச்ர விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தின் சரிபாதியளவினுலே வட்டமான வர்தநீயகம் இருக்கவேண்டும். 16

அச்ரத்திற்கு பக்கவாட்டிலும் பின்பக்கத்திலும் இருபத்தினன்கு (24) பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது ஒரு (1) பாகமாகும். கோஷ்டமானது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதாகும். ஹாரமான ஒரு (1) பாகத்தினுல் கல்பிக்கப்படவேண்டும். 17½

முகமண்டபமானது, (விமான தலத்திற்கு) சமமான அளவு உடையதாகவோ, முக்கால் (¾) பங்கு அளவு உடையதாகவோ, அரைப் (½) பங்கு அளவு உடைய தாகவோ இருப்பதாகுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 18

மண்டபத்தின் மேல்பாகமானது, விமானத்திற்கேற்ற படி இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே அலங்காரமும் கூறப்

ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்வஸ்திகம் சைவ சதுரஸ்ரம் து நிஷ்கழி ॥

கர்பிடகோஷ்டஸஹிதம் ஸர்வதோபத்ரஸம்யுதம் ।
வ்ருத்தாயதம் தசாஸ்ரம் ச ஷோடசாஸ்ரம் த்விஜோத்தம ॥

த்விஜாயதம் த்ரிகோணம் வா ஸர்வதோபத்ரகம் ஸஹிதம் ।
ஸர்வம் யதோக்த லக்ஷ்யம் து ஸர்வஸாஸ்த்ரோக்த மார்கத ॥

ஸ்ரீவத்ஸம் வ்ருத்தாகாரம் தசாஸ்ரம் விவிதம் வதேத் ।
ஷட்கோணம் வ்ருத்தமத்யே து வ்ருத்தஸ்ரம் வ்ருத்தமத்ய
வர்துலயோ: ॥ உக ॥

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹர்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும். 19½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களும், மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு, அல்லது பாதியில் பாதி (¼) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை (2½) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானஸூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹர்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படிக் கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆபத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 22½

கூகூகாக்ஷிமாணாம்ஸம் தூ கூடகோஷாதி வாஸ்வக்ரம் ।
ஊர்த்வஜகதீ அதூஹர்மோம் யதாயதூக்ஷிவஸாஹ்வயேகி ॥உச॥

ஹஸ்தகே வாரதோ நேத்ரஸாலாவக்ரஸமந்விதே ।
மஹாகோஷ்டோவஸம்வஹ்நம் கூஷூத்ரநாஸ்யஸ்விர
ஸம்யூதே ॥உரு॥

கூடகோஷாதிஸம்யூக்தம் யதாயோகாரஸாதபே ।
ஸிவதே ஹஸநாஸ்யஃ ஸ்யூஃ: தீர்க்ஃ வாஹஸமந்தாஃ ॥

ஸஷ்டகூடம் தயா கோஷம் நீடம் வாஹஸ மேவ ஹி ।
ஹாரதாயாம் கூஷூத்ர நீடம் ஸ்யாதி ஸகூக்ஷிமாணஸம்வ்யயா ॥

நாநாஸமாரகூத ஹ வெதிகாதெஸ்யரஸ்தம்பூ தே ।
ஸோவவீம்ஸயிஷ்டாநம் கெவலம் வா ஸமாரகே ॥உஅ॥

அதற்குமேலே பின்பக்கம், பக்கங்களில் ஆறு (6) பாகங்களிருக்கவேண்டும். அதை இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, கூடம் கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 23½

அதற்த மேலேயுள்ள தலமானது நான்கு (4) பாகங்களுடையதாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். மத்தகத்தில், முன்பக்கத்தில், நேத்திரம், சாலை, வக்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். கர்பகூடத்துடனிருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திரநாஸி, அங்கிரிகளுடனிருக்கவேண்டும். கூடம் கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்காரமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்கவேண்டும். சிகரத்தில் பத்து (10) நாஸிகளிருக்கவேண்டும். (அவற்றுள்) மூன்று பாதங்களுடனிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், பன்னிரண்டு (12) நீடங்கள், ஹாரத்தில் இருபத்தினான்கு (24) க்ஷுத்திர நீடங்கள், பலவிதமான மஞ்சரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை, முதலியவைகளினாலே

ஹஸ்திவ்ருஷ்டிஸ்தம் நாஸ்தா வவ்ருஷ்டெவெஷ்டா யொமத்யகழி ।
வாஹொபபத்ரிஹாமொபபம் வாஹம் வவ்ருஷ்டாம்மவ்யாதழி ॥

வொதிகாரஹிதம் வீரகாண்டொவரி வஸ்ஜிதழி ।
உத்தரம் வாஜநம் வாஜ்ஜேஷ்வணம் நிஸ்தவாஜநழி ॥ ஈடு ॥

தஸ்யெவ ஸுஷகாண்டம் வ்யாஸ்தாநாவதெவ்ருஷ்டிதிர்தழி ।
தொரணாக்ருதிவம்யாக்தம் ஸ்ருணாத்யுந்திதகாலழி ॥ ஈக ॥

வவ்ரோதுகாரவம்யாக்தம் ஸ்தம்ஹதொரணஸ்ரிதழி ।
வாஹாஜுஸ்ய வா ஹாஸாயாம் கண்வ்ராஹாஸ்யஸ்ய ।
ஸாஸ்தாஸ்யெஷ்டாஸ்தாஸ்ய தா காயாஸ்ய வவெஷ்டா யாஸவா ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உப பீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மஸூரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 28½

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின்மீது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜக்ஷேபணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜனம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங்களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப் போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாளத்துடன் (மிருணாளம்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தையுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

ஹ்ஹெ ஹவஷ்ரம்மயஷ்கெ ஹஉதஹஉஷ்ஹயொஃ
வாஷ்ஷ்யொவீஷ்ரகாஹ்ண-
ஹ்யாஹெ நயஹ்ஹொதிரம் வாஜஹஉஷ்வரிஉஹும்
ஹ்ஷ்வணம் தொரணாக்ரழி।
நகைஃ வதாஹிஹிய்ஷ்க விரமிதஉய(தக்)யாஹி
வா ஹ்ணவெ வா
ஸாஹ்யாஉநயவஹ்ஷ்ஹிஉதஉயாதஹ்ஹம்ஹயாஷ்ஹ்
தொரணம் ஹ்யாக்ஷ் ॥

தஉவ அதாஸ்ரஸ்ராஹஉயதம் தஸ்ரவஸ்ரிரகழி ॥ நச ॥

விஹ்தாரஉஷ்ஹாமம் ஹ்யாக்ஷ் சுயாமம் உஸ்ரஹாமஹாக்ஷ்।
கஸ்டிகொஷ்கநீலம் அ ஹா(மெத) வரிகஸ்ரயெக்ஷ் ॥

கர்ணமத்தியிலும், சாலா மத்தியத்திலும், வீட்டு நடுவிலும், கல்பிக்கவேண்டும். 32

ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஸமதலமாகவும், வீரகாண்டத்திற்கு முன் பக்கத்தில் உத்தரம் வைக்கப்பட்டதும், வாஜனத்திற்கு மேலே தளம்-க்ஷேபணம்-தோரணக்கிரம் இவைகளுடையதும், நக்கிரம், (முதலை) பத்திரம் முதலியவைகளுடன் கல்பிக்கப்பட்டதுமான அது? வீடு, மண்டபம், சாலை, மற்றுமுள்ள கட்டிடம் இவைகளில் இருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். சேராத ஸ்தம்பத்துடன் கூடியது (ஸ்தம்பத்தில் சம்பந்தமில்லாதது) தோரணமாகும்.

அதுவே சதுரச்ரத்தைப்போல நீளமாக இருந்தால், அது மஸ்ரகமாகும். 34

எட்டு (8) பாகம் இருக்கவேண்டும். நீளம் பத்து (10) பாகம் இருக்கவேண்டும். அதில், கூடம், கோஷ்டகம்-நீடம் இவைகளை ஒரு (1) பாகத்தினுலே கல்பிக்க

ஹாரஹாமம் தா ஹாமெத ஷடம்ஸம் மொழ்ஹ்ரிகெ ।
தத்ரியெ தா அதாஹ்ரமாயாமெத்யம்ஸமாயிகழி ॥

வாயதம் வ்யஸ்ரவ்ருத்தம் வ்ருத்தாகெ வெதிகாமஸ்தகழி ।
கூடகொஷ்டாதிவவ்ரம்மம் வ்ரிவவ்ருவகெ வரிகவ்ருயெகெ ॥

நாநாயிஷ்டாகவம்யுக்தம் நாநாவாமெதொஸம்கூடழி ।
வாமொவரிஹவெஹாவீவ்ருத்தாபவஸ்ரமொஹிதா ॥நஅ॥

யயாவகும் யயாயொமம் தயா கூயத்ரகெ விஅகூஷ்ணः ।
வனதவ்யூஷிதம் வளயம் மஜவ்ருஷ்ம் வாராதமெநः ॥

யாமெவெயவம் வ்ரயாஜ்ஞீயாகெ வவ்ருஹவ்ரியம்
விஅகூஷ்ணெः(ணः) ।

வேண்டும். ஹாரம் ஒரு (1) பாகமிருக்கவேண்டும். இதன் மேல் தலமானது, ஆறு (6) அம்சமிருக்கவேண்டும். அதற்கு மேல்தலமானது, நான்கு (4) பாகமிருக்கவேண்டும். நீளமானது, இரண்டு (2) பாகம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இது நீண்ட துவியச்ர விருத்தமாகும். இதில், வேதிகை-களம்-மஸ்தகம்-கூடம்-கோஷ்டகம் முதலான சகல அங்கங் களையும், முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இது நாநா விதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். பலவித பாதங்களிலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இதை, சமர்த்தனுக இருப்பவன், பலத்துடனிருப்பதாகவும், பொருத்தமான சேர்க்கை யுடையதாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். இந்த சௌதமும், கஜபிருஷ்டம் என்று பெயருடையதாகும் என்று முன்னோர் களினுலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 39

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், சகலவிதமான ஹர்மியத்திலும், இரண்டாக இருந்தாலும், (இரண்டாகவும்) கல்பிப்பதாகும். 39½

த்ரயொதஶகரவ்யாஹம் நவயா விஹஜெகே வஷட் ॥ சதி ॥

மஹாமெஹம் த்ரிஹாமெந மரஹவிஷ்ணிஷ்ட ஹாமதஃ ।
ஸுஸாரஷம்ஶஷம்ஶெந வதி(ஸி)தொஸாஸிகா ஹவெகே ॥

ஸம்ஶெந வளஷ்கம் கொஷ்டம் விஹாரம் த்ரிமாணாயதழ ।
ஸுயெஷ்ந நீலவிஹாரம் ஶெஷம் ஹாரம்தமிஷ்யதெ ॥சட॥

கொஷ்டயெ த்ரிஷ்ணெந நாஸீ நிமாஷ்டாநிதா ।
உவயாவி ஷஜம்ஶெம்ஶம் கூடம் தத்ரிமாணாயதழ ॥

கொஷ்கம் ஹாமதொ ஹாரா வஜ்ஜெரநிதா ஹவெகே ।
ஊர்த்வாஹாமம் த்ரிஹாமெந உயெ த்ரிஷ்ணெந நிமாழ ॥

பதிமூன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் மூன்று (3) பாகம் கர்பகிரஹ்மாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினுலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்தினுலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்தினுலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று (3) பங்கு நீளமிருக்கவேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாரங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. 42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் மூன்று (3) தண்டம் நாஸீநிர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்போல இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும். 48½

அதஷ்ரஸ்யிஷ்டாகம் வஷ்ரஸ்ரம்மஸ்தகே கழி ।
சூபஸ தஸ்ய அதஷ்ஷணை கூடம் வெஷ்ரஸ்ரஹ்கழி ॥

சுஷ்ரஸ்ரஸ்யஷ்ஹஸ்ய தஷ்ட வஸவஷ்டிகாநாம் தஷ்ட உஷ்ட கழி ।
சுஷ்டகூடம் தயா நீடம் கொஷ்டகம் தஷ்ட தயைவ ஹி ॥சகு॥

சூஷ்ரஸ்ர நீடம் தயாவஸ்யஷ்டவஷ்டஸ்ய வஸ்யாः மஸ்தாவிகாः ।
வஷ்டிகாகாரவம்யஷ்டகம் நாவிகாஹஸ்யஷணம் ஹவெஸ் ॥

ஹஸ்ரகொஷ்டிஷ்ட நாஸ்ரா யயாஸ்யாம் வஸிகீர்தி-ஸ்தழ ।
தஸ்ய வதஷ்ரஸ்ரம் கணஷ்கூடஸ்யஸ்யெஷ்ரஸ்ரஹ்ஸ்யிகெ ॥

உஷ்டகம் தஸ்ய வஸ்ரதம் வஸ்யாக அதஷ்நாஷீஸ்யஷ்டிதழ ।

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுரசிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசி:ரமாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) க்ஷுத்ரநீடம், எட்டு (8) களநாஸிகைகள் இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாஸிகாபூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்திரகோஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும். 47½

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாளிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்குமுகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுரசிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவுமிருக்க வேண்டும். மஸ்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவு மிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை மூன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இதற்கு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்ப கிருஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத் தினுலே அந்தாரியை கல்பிக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளை யும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

ஹாமெந கொஷ்காயாஂ விமாணம் வஸ்தும் வை யெ: ।
ஊஷ்வஹோள ரவஂமெ தா ஹாமம் வளஷ்கிகுவிஷ்ய தி ॥

கொஷ்கம் விமாணாயாஂ ஹாராஹாமெந மொஜயெஷ் ।
தஸ்மெ தா அதாஹாமம்(மெ) விஹாமம்
உய்யாமி மஷி ॥ நிரு ॥

உஷ்ணம் வாய்யஷ்உஷ்ணம் வா விஉஷ்ணம் வா விமொஷத: ।
அதாரஸ்ரஉயிஷ்யாமம் தஷ்ஷ கரவாரஹ்கரி ॥ நிசு ॥

சுஷ்கமேடம் தயா நீலம் கொஷ்கம் தமெவ அ ।
ரும்ப நீலஸ்வய்ஷ்ள வஷ்ஷ ரவஸ்ரஙி தி ॥ நிள ॥

தாவிகா வஹிகாகாரா ஸவ்தா வரிமொஹிதா ।

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் – கோஷ்டம் – பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பதுமாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஷ்டிகம்—அழகுபடுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினுலே கல்பிக்கவேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

நாநா ரூபோபகூடம்ஹவெதீஜாலுகதோரணிழ ॥ நிஅ ॥

உஜுதள கூடகொஷ்ள மெதத்தாவ ஹுதாநிதள ।
வாதகி மாலாவிதயுக்தஉஷ்ரம் வா மயம் ஶிவ: ॥நிக॥

தஷெவ வதஷ்டயும் வெதீகலாம் ஶிவாம் ஹவெக ।
மொஷம் வாவ்யவஹ்ரிஷ்டம் நாநா ஸ்ரீஹொமவிஷ்யதெ ॥

வ்ருதெ வ்ருதாயதெ ஆயதவ்ருதெஉஷ்ரெ ஷடஸ்ரகெ ।
கூடகொஷக நீடாநாஉவயஉவரி அ க்ரமாக் ॥சுக॥

கூடகொஷக நீடெஷு உஜ்ஜிதம் வஜ்ரஷஉயெகெ ।

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லம்பநீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத்துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் ஸ்வஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாஸிகை இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தர பிரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு **காந்தாரம்** என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு **ஸ்ரீபோகம்** என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாய்தமாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

ஜ॒ஹாமவிஶாஶ்வத்ய॒ர்யவ॒த்ய॒ வ॒தஃ॒ஸெ ॥

ஹாமம் கிளிங்கி ஹவெகி நய்ஶ்நம் ஹாமம் ஹவஃம்
ஹஃம் த॒ வா ।
கஷ்டாம்ஶொ ந ஃஶாம்ஶொ ஹஃஶ்வஃம்ஶெ
வாவய்யொம்ஶகாகி ॥ சுகூ ॥

யயா ஶொஹா பஶ்வாவ்திஷ்யா ய॒ஜ்ஞித பா॒ஶ்ரிஃரு ।
சுவி॒ஃதாநவி॒ஃதம் தெவ வ்ரா॒ஹா॒ஃம் ஶிவியம் ஹவெகி ॥

சுவி॒ஃதம் ந அ ஹாயிஃ॒ஃஹவி॒ஃதஃயிஃ॒ஹாகி॒ ।
ஹவஃஷ்வ்ர॒ஃம் ஹவஃம் யொஜயெகி தஶிஅகூஃணः ॥சுரு॥

மேலே, கிரமாக கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கண்டஹர்மியத்தில், நேராக இருக்கும் விசாலத்தைக் காட்டிலும், துவியசிர விருத்தத்தில், வர்துளத்தில், ஸ்வல்ப பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். எல்லா பாகங்களும் சமமாக இருப்பதுமாகும்.

கீழ்தலத்தின் அம்சத்தைக் காட்டிலும் மேல்தலங்களில் எட்டில் ஒரு பாகம், பத்தில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதை புத்திமானுக இருப்பவன், அழகாக இருக்கும்படியும், பலமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்க வேண்டும். 63½

பிராசாதமானது, அர்பிதம் என்றும், அநர்பிதம் என்றும், இரண்டு விதமாகும். அர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கக்கூடாது. (அளிந்திர(த)ம்-தலைவாசல் படிக்கு முன்னுலே இருக்குமிடம்.) அநர்பிதமாக இருந்தால் அளிந்திரம் இருக்கவேண்டும். அதை அறிந்தவன் இவ் விதம் எல்லாவற்றையும், அல்பகிரமமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

மாணவாக நிபந்தனைகளும் பொதுவிதிகளும்

†தியின் நிமித்தமாக மென்மையாகவும் கருதவேண்டும் ।
மஹி மாணய (ம) வானைஃ ஷட்யஃ நாம நமஃ
ஷஹவ அவிவ ருஹ்யாயை நம ஸாளீ மஹம் வஷட் ॥

ஹர்ம்யாம் மாநாம் கூடகோஷாதிகாநாம்
ஸ்ரீ வாயஷ்டாக் வெதிகா யொஜநீயா ।
ஹாரஹாமெ வெதிகா வெதிகா வா
நீயம் வா (த) தூராலாவம் அ கூயாக் ॥ சுள ॥

தொரணம் த்ரிவியம் வத்ர தொரணம் உகராங்கிதழி ।
அத்ர தொரணவிதெயஷாம் உணாநம் கூயாநொ அயதெ ॥

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10, என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில் முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின் விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளிலுலே நாளீகிரஹம் இருக்கவேண்டும்.* 66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவைகளுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்கவேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும். இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப நாஸியையோ நீடத்தையோ கல்பிக்கவேண்டும். 67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3) விதமாகும். இவைகளின் அலங்காரங்கள் இப்பொழுது கூறப்படுகின்றன. 68

---

†ஸ்நி ஆதி ஹாமகவ்வெ நஷ்டாம்ஸகவ்வநம் கயஶித அிஷ்யழி

*இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது. அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

வாஷுஅம்ஷுநிஹம் வதைஷ்: ஸித்ரகம் வத்ஷுதொரணழி ।
உயொஷ்கரயொவ்ஷ்கு*ஹி(ஷ்டி)தயுஷவஸ்ரிதழி ॥சுகூ॥

நாநாவியுதாயுகுதெகஷ் உகரதொரணழி ।
தஷெவ வாஷுயொஷ்யுயம் வஸ்ரியுயம் உயொஷுதः ॥

நகுரதுணம் வ்ருமஹெயுவ உயொரஹாஷ்ய விநிம்ஷ்டெः ।
விஷ்யாயஸ்ரொஷ்ட ஹஸ்திதெஷ்ட வ்யிம்ஹெவ்ஷ்யாஸ்ரெயுஷ்ட
ஹம்ஹஸ்கெः ॥எகூ॥

வாஸ்ரெஷ்: ஸ்ரு ம்ஷ்ரஷகெரரெஸ்ரெயுஷ்ணிவஸ்ரெஸ்ரெ-
வ்ஷ்ஸித்ரழி ।
ஸித்ரதொரணஷெதகஷ் வ்யாகஷ் ஷெவாநாம் ஹஸ்திஹுஜாம்
வரழி ॥எஉ॥

பாலசந்திரனைப்போல் இலை வடிவங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டது, பத்திரதோரணமாகும். 68½

இரண்டு (2) மகரங்களின் [1]வாயின் நடுவில் நிறைந்ததும், பற்பல விதமான லதை (கொடி)களுடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு, மகரதோரணம் என்று பெயர். 69½

அதுவே இரண்டு பக்கங்களின் மத்தியமானது பூரி மத்தியமாக இருக்கவேண்டும். நக்கிரத்தின் (முதலையின்) முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரண்டு (நக்கிரங்களின்) வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்களான வித்தியாதரர்கள், பூதங்கள், ஸிம்ஹங்கள், வியாளங்(யாளி)கள், அன்னங்கள், பாலர்கள், புஷ்ப மாலைகளுடன் கூடிய மற்றவர்கள், ரத்ன பந்தங்கள் (மணிமாலைகள்) இவைகளால் விசித்திரமாக இருப்பது, சித்திரதோரணமாகும். இது தேவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் சிறந்ததாகும். 72

---

*ஸிதயுஷ உதிஷ்ட உயுஷ்வதெஷ்: வ்ரு உதி வாஸ்ரொ
ரூகூ உதி ஹாதி ।

1. வாயின் நடுவில் பத்திரங்களினுலே நிறைந்த என்று இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

மஹாவஜ்ரிஹஸ்தாவ வாஸுவோஹயஸ்தாநி அ ।
தொரணாநாம் தூராயஸ்தாக் வ்ரயொஜ்யாநி
விஅக்ஷணைஃ ॥எக॥

ஹ்ம்ஹொஜ்வஜ்ஷட்வஹ்வஜ்யம்ஹொஜ்வம் தொரணாம்ரகழி ।
ஸுஷம் வாஹொஹயம் வாஹம் அதரஷாஸ்ரவ்ரதியாக் ॥

கும்ஹஜ்ஞ்யாஷிஹ்ம்யாகம் வொதிகாரஹிதம் தவா ।
உத்தரம் வாஜநம் வாஜஸ்ஹ்வணம் க்ஷுத்ர வாஜநழி ॥

வொதிகொவரி வா கும்யாக் வீரகாண்டஸ்ய ஜொவரி ।
உக்ஹாஸ்யதொநதாம்ரம் தா கும்யாக் கொரவிஷ்டழி ॥

தம்மாயம் திரஅதஃவஜ்ஜஜ்ஜதொரணவிஸ்ரதழி ।
ஆரதாத்ரெயாஜதம் வ்யாஹாஜ்ரம் ஹ்ம்ஹஜயொரவி ॥எள॥

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும். 73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகும். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜ க்ஷேபணத்துடன் கூடிய க்ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்க வேண்டும். 75½

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

உதிஶொதிரஹஂயாகூஂமஶொயூஷ்டஹகூ வகி ।
ஹருகஂ வஹுவகூஂ தா தஜ்ஞியெஷ் ஶாஶிரஹஂயாதிழ் ॥எஅ॥

ஸமத்ரகெதாவதாகாஸ்ரீஹெஷ்ரீகாஂஹஂ அ ஜீவிகா ।
நஸ்யாவதெஷ்ந அாஷ்ளா ஹி ஹவெஷ்ஷாஷ்டஂமஶிழ் ॥எகூ॥

ஹவஂ வெராகூஂ அதாஹெஷ்ஂ ஶெவாஜீகாஂ தா
தொரணிழ் ।
வஜ்ராஹஶொயெஷ் காஂஹஹ்யா தியஷ்கூ் அாரா்ஷ்டாகாயதிः ॥

தஜ்ஞியெஷ் ஹஂஹஜாஹகுவஸ்ஜீஹ்ணாஜ்ஞிதிழ் ।
தஜ்ஞியெஷ் ஹருகொயூஷ்ஜாஜ்ஞிஷ்டகாஂஹருதாஸ்ரகிழ் ॥

இருக்கும்படி மகர விஷ்டரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (தோரணமானது) இரண்டு ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே, உயரத்தில் சரிபாதி, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, தண்ட தோரணம் விஸ்தாரமாகவும், துவாரத்திற்கு சமமான உயர முள்ளதாகவும், வியாசாந்தரமிருக்கவேண்டும். 77

உத்தரத்திற்கு உத்தரம் சம்பந்தமுடையதாக மங்களார்தமாக மேலேயுள்ளநக்கிரத்துடன் (நக்கிரம்–முதலை) கூடியதான பலகையானது, பஞ்ச வக்திரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே சூலத்துடனிருக்கவேண்டும்.

சத்திரம், (குடை) கேது, (துவஜம்) பதாகை, ஸ்ரீ, பேரிகை, கும்பம், தீபம், நந்தியாவர்தம், இந்த எட்டும் எல்லாவற்றிற்கும் அஷ்டமங்கலமாகும். 79

தேவர் முதலியவர்களின் தோரணமானது, இவ்விதம், நான்குவிதமான பேதங்களுடையதாகக் கூறப்பட்டிருக் கிறது. 79½

கும்பத்தின் பத்மாசனத்திற்குமேலே, குறுக்காக அழகான கொடியினுறவமிருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஸ்தம்பமானது, சுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற வல்லீமண்டல

கூம்ஹகூம்ஹஜ்தெதவம் வ்யாக் கூந்யூவெய்வஃமஹ்யூதாழி ।
தஜெவொக்வஃஸுகொய்வெ² தூ வீரகாண்வஃஸுதிழி ॥ அஉ ॥

வ்ஃஹகூம்ஹஜ்தெதவம் வ்யாக் வ்ஃஹதோரணவஃஸ்ரிரஃ ।
ஹாரஃயாம் தூ வ்ருகுத²வ்யா ஜெவெஃஜெவெ
நிகெதநெ ॥ அஊ ॥

ஷ்ஐவ்ஷ்ஃஸஃதா²ண்ணஃஸூவெகாரஃதா²ரெகெஃ ।
வ்யாஹ்ரம் தாரய²நிஷ்காந்த(ஜம்) ஜ்ரீ ஆ²ம்ஸம் வா
ஜ்ரீஹாமிகுழி ॥ அச ॥

வ்ரீதாகாரவஃஜ்ரம் அஹ்ரம் தொரணாம்வீரவஃயதழி ।
வ்ஃகஸுரம் தஜ்ஜ்யெ² தூ ஸ்ருகுநாவ்யூவிஹ்ரிஷிதழி ॥

(கொடிகளின் கூட்டம்) த்தினுமேல அலங்காரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே பலகையின் மேலேயுள்ள அப்ஜமானது, மனதிற்கு இஷ்டமான கும்பலதாக்கிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். குப்பத்தில் கல்பிக்கக் கூடிய கும்ப லதையானது இவ்விதமாகும். மற்றவை களையும் இவ்விதமே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 81½

அதுவே, இவ்விதம், மேலேயுள்ள சந்திக்குமேலே, வீரகாண்டத்துடன் கூடியதாகவும், ஸ்தம்பதோரணத்தைப் போல் சிரமுடையதாகவும் இருந்தால், இதற்கும், ஸ்தம்ப கும்ப லதை என்று பெயராகும். இதை தேவ நிகேதனத்திலும், தேவதைகளில்லாத கிருஹத்திலும், ஹாரத்தில் கல்பிக்கவேண்டும். 83

ஆறு 6, எட்டு 8, பத்து 10, அல்லது பன்னிரண்டு 12, மாத்திரைகள் அகலமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் சரிபாதி நிஷ்கிராந்தமுடையதாகவோ (நிஷ்கிராந்தம் — வெளியில் வந்திருப்பது) மூன்றில் இரண்டு பாகமோ, முக்கால் பாகமோ நிஷ்கிராந்தமாகவும், வட்டமானதுபோலிருப்பதும், மறைந்திருப்பதும், தோரணக்கிரியைப்போல் நீண்டிருப்பதும், கந்தரத்துடன் கூடியதும், அதற்குமேலே சுக

வ்ருத்தவ்ருத்தவித்ருக்தம் ஸ்ருஷ்டாம் வஜ்ர ஸமிஷ்ணழி ।
தஸ்ரு தஸ்ரு தா வொவாதம் வ்ருஷ்ணீத விஸக்ஷணः ॥

த்ரிவியம் தவ்ய ஸமுதம் தா அதா ரம் வ்ருத்தாயதழி ।
அதவிஷ்யேவ்ருகாரம் வ்யாக்ஷ த்ரிவ்ருணம் ஸம்வஸ்ருணுழி ॥

வஸ்ரீஷ்ணுஸ்ருதயஸ்ருமொஸமித்தெ ண ஸஸாஹிதழி ।
ஸமுஸாமராக்ஷ(ம்ரம்) கூஸக்ஷீணம் வ்ருயிதம் ஸம்வஸ்ருணுழி ॥

வ்ருாஸஸ்ரீஷ்ணும் வ்ருகூஸொஹிவஸ்ரீவஸக்ரியழி ।
ஸஸ்ருவாஸொவஸிஷ்ஸிதா மொஹணம் உக்ஷிணாம்விரணா ॥

விஷ்ணாஉ்ருः(உ்ரா) வஷ்ருஷ்ணாக்ஷ்(ஷ்ணம்) வொவாதவ்ய
விஸாஸுதः(தா) ।

நாஸியிலுலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது விருத்த ஸ்புடிதம் என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங் களுக்கு அலங்காரமாகும். 85½

சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும். அதன் அடியானது, சதுரம், விருத்தம், ஆயதம் என்று மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன் கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோமூத்திர (பந்த)த்துடன் கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க மண்டலமாகும்.

விருக்ஷத்தின்மேலே படர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப் போலிருப்பது, வல்லீமண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற்த மேலே இருந்து வலதுகாலா லேறுவதாகும்.

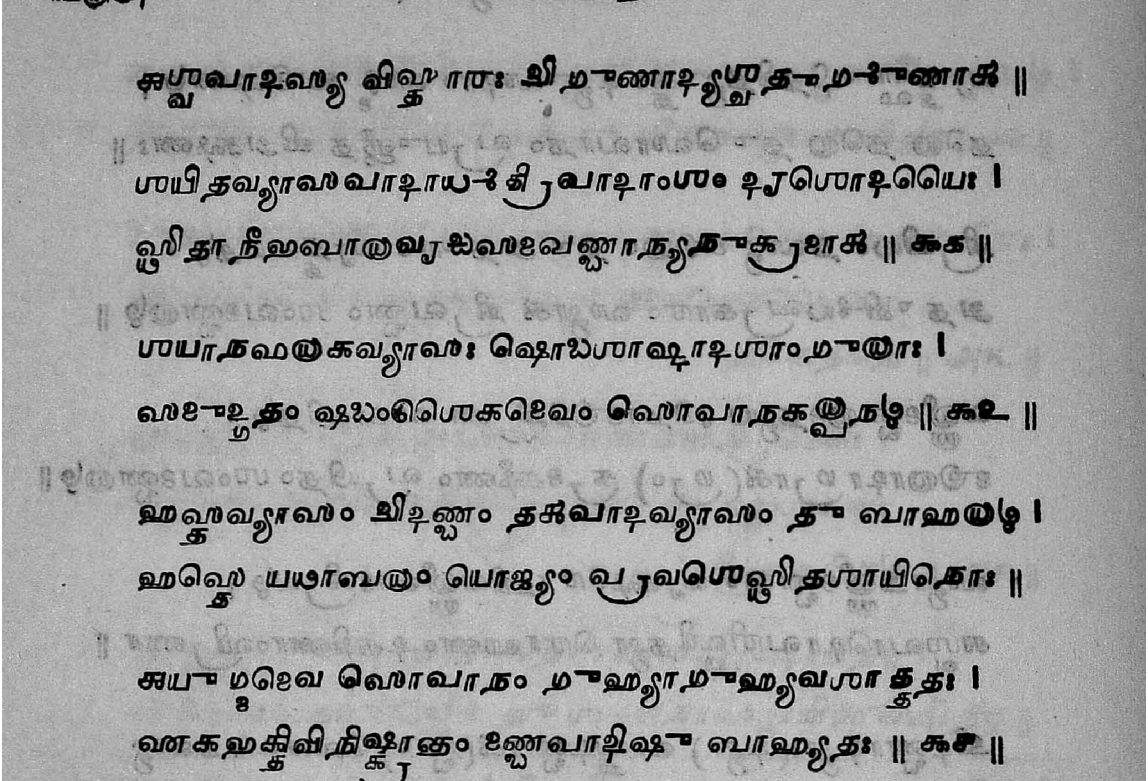

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, துவி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, துவிகுணதியாக சதுர்குணந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியானை, கழட்டியானை இவைகளுக்கு சமான மான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதிறை 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்கதமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்த வியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும் பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்றும் படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

வொவாகம் வவ-வேண-ோநாம் வ்ராஹ்மிணஸ்யாயிவொஹணழ।
வ்ருஹம் விவரீதம் தஸ்ய விநாஸாய ஹவெஷ்ய ॥ கூடு ॥

ஸயிஷ்யாநாஜிவொஹாயஸ்ம் வொவாநம் வாஸ்துயொஜ்ஞவழ।
ஹஸ்திஹஸ்தம் அாஸ்ரவாஹவாகாஜம் வ்ருயொஜயெத் ॥கூகூ॥

வொவாகம் தஜயிஷ்யாநஸ்ம்ஹவ்ருஹ்மவாக் ஹவெத் ।
வவம் வியிவிஜிவிஷ்டம் தவ வொவாகம் வம்வஹாம் வஜழ ॥

வவம் வெ்ராகம் தெதிஷ்யாநாம் நராணாம்
வாவொ யொமஸ்ம் தொரணம் வெவ யஜ்ஞஸ்ய ।

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குஹ்யாகுஹ்யவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிலிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது விஞ்ஞசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கக் கூடியதாகும். 97

ஸொவாநம் தத்ஹெதமாகாரமஸ்மிந்
ஸம்யக்ஸ் யொஜ்யம் வாஸ்துவித்யா விதிஜ்ஞை: ||௯௮||

ஸ்யாந்நாகரம் த்ராவிடம் வெஸரம் அ
க்ரமெண வெ ஸக்வரஜஸ்தமாம்ஸி |
மஹீஸுரொவீஸ்வதி வெஸ்யகாஸ்தெ
ஹரிவிஸ்யாதா ஹர சூயிதெவாஃ || ௯௯ ||

இதி மயமதே வஸ்துஸாஸ்தெ த்ரிஹுமிவிதாநம் நாம
ஸகவிம்ஸொத்யாயஃ ||

இவ்விதமாக தைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தியையின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிராம்ஹண—க்ஷத்திரிய—வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, விஷ்ணு, பிரம்ஹா—பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபூமி விதாநம் என்னும்
இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ த்ரிம்ஶொத்யாயஃ ॥

வஸுரோதம் அதஹ்ஸதம் வக்ஷ்ய ஹம்க்ஷ்வதஃ க்ருணுஷ்வ ।
தீர்க அதஹ்ஸ்வ ப்ரதிஹஸ்தாதிபிஹஸ்தவிவயாகாய ॥ க ॥

வஸுரோத்ரிம்ஶதம் தஹ் வ்யாஹ்ருதயஃ தஹ்மம் தஹ்
வஹ்வஹ்வஹ் ।
விஷ்ணொர்க்ரமோஸி விஷ்ணோர்க்ராந்தமஸி விஷ்ணோஃ
க்ரமோஸி ॥ உ ॥

த்ருதீயசதுர்தவ்யாஹ்ருஷ்யா விஹரேத் வாஜீ ।
வஸுகாமஸ் கல்பவிஹாரம் ப்ராஜாபத்யாஃ (ஹாரம்)
விஹாரிகஃ ॥ ஊ ॥

ஹாமேந வஜ்ரவ்யாஹ்ருத்யை தஹ் வாராஹ்யா ।

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஐந்து 5, அளவுகளுடன் கூடிய சதுர்பௌமத்தை (நான்கு 4, தலத்துடன் கூடிய விமானத்தை) சுருக்கமாக, முறையே கூறுகிறேன். மூன்று 3, நான்கு 4, பத்து 10, ஹஸ்தம் முதல், இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தம் வீதமாக, இருபத்தொன்று 21, இருபத்திரண்டு 22, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டி வரவேண்டும். இது விமானத்தின் அகல மாகும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும். விஸ்தாரம், உயரம் இவ்விரண்டுகளின் மானத்தினுலே ஹர்மியத்தின் பாகங்களைக் கூறுகிறேன். 2

பதிமூன்று 13, ஹஸ்த விஸ்தாரத்தை, எட்டு 8, சமபாகமாக பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (அந்த பாகங் களில்) ஒரு 1, அம்சம் கூட விஸ்தாரம், சாலாமானம் இரண்டு 2, அம்சம், ஒரு 1, பாகம், பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம், (என்று கொள்ளவேண்டும்.)

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்

வ்ராமர்வதெவ ஸஹாஸாலா வஜ்ராணாஸுவய்ஸவி ॥

ஊவ்வெய் ஷஜ்ஹாமிகெ ஹாமதெகம் கூடவ்ய விஷ்ரதிழ ।
ஜிஹாமம் கொஷ்காயாஸம் நீயம் வ்ரா(ஹா)மாய்ஸிஷ்யதெ ॥

தஜ்யெவ்வெய் மாணஹாமெம்ஸம் ஸயெய்ய ஸுஜ்ஞெந நிமய்ஸழ ।
உகுஹெயம் விஹஜெஜிசாஸு நவதிர்ம்ஸஜி ஸம்வ்யயா ॥

ஹாய்ஸ்யம்ஸஸயிஷாநம் வஜ்ராம்ஸம் வாஸுதெவய்யகுழ ।
தஜ்யம் வ்ரஹ்தொகுஹெயம் ஸதிர்வாஸுயாமாம்ஸகுழ ॥

ஊவ்வெஹ்ஸ்யம்வ்ரி கொகுஹெயம் ஸவாஸுயம்ஸஸுஹகுழ ।
ஜம்வா தகு ஜிமாணா ஜொவ்வெய் யம்ஜொந
வ்ரஹ்தொஸுயழ ॥ அ ॥

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாலை, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (மூன்றுவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை ½, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 5

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5½

வித்துவானுக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

வாஹாயிகஅதாஹோமஆவாஹிஹ்ஹம்ஹதாம்மகழி ।
ஹ்யாங் ஹஜிஹ்ரீஹாமவாஹெஹ வ்ரூஹ்ரூம் வெஷிகாம்ஹுகழி ॥

மஹொஅஉஷ்ரீநீஹாமம் ஹாயஉவெஹெஹ்ரூ உமியஉநி ।
மொஷஹாமம் ஶிவாஹாஉஹாஹொமம் அதாஹ்ரூகழி ॥ ஏ ॥

ஈவிஹ்ம்வ்யூ ஹவெங் ஹ்வளஷ்ரீ கொஷ்டம் தாவதா வம்ஜஈழி ।
ஶிவஈ ஹெவ(வெஹ)நாஹ்யஃ ஹ்யூஷ்ரூவூஹாஹ்யூ
விஹ்மிஷிதழி ॥ ஈஈ ॥

ஹ்வஹிகாகாஈஹ்ம்யாஹ்தம் நாஹிகாஹிஈயுங்கூதழி ।

ஊர்துவபூமியின் அங்கிரி (பாதம்)யின் உயரம் நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, பாகம், மஞ்சத்தின் உயரம், இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$, அம்சம், ஜங்கை அதைப்போலிரண்டு பங்கு, $4\frac{1}{2}$ பாகம் உயரம்.

அதற்குமேலே இரண்டு 2, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். மேலே ஸ்தம்பத்தின் உயரம் நாலேகால் $4\frac{1}{4}$, பாகம். மூன்று 3, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். கால் $\frac{1}{4}$ பாகம் வேதிகையின் உயரம். களத்தின் உயரம் இரண்டு 2, பாகம். சிரோபாகம் நாலரை $4\frac{1}{2}$, பாகம், மீதியுள்ள (ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$) பாகமானது சிகையின் உயரம். என்று இவ்விதமாக உயரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். [$2\frac{1}{2} + 5 + 2\frac{1}{2} + 4\frac{3}{4} + 2\frac{1}{4} + 4\frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{4} + 3 + \frac{1}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 39$] இந்த விமானத்தின் ஆகிருதியானது, சதுரசிரமாகும். 10

இதில் பன்னிரண்டு, 12, சௌஷ்டிகம், பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம், பன்னிரண்டு 12, பஞ்சரம், இருக்க வேண்டும். சிகரத்தில் தேவ (வேத–நான்கு) நாசிகளிருக்க வேண்டும். அல்பநாசியினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 11

நாசிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்வஸ்திகாகாரத்

வ்ராமுஷெவதிருஹாய: வ்ஹாரும்காரதோரணழி ।
வவ்ரோரும்காரவ்ம்ய்கூஜெதிஜ்ஜ்ஜ்யம் வ்ஹ்ரூ கழி ॥ கூ ॥

வவ்ம் வ்ராமுஷ் கூடிகொஹ்ஹாயிய்கூஹ்ரா
ஜையே ஜையே ஜேஹ்கும் ஜ்ணோஹ்ரூழி ।
வ்ரதிகாரம் வ்ஹ்ரூஷ் வ்ஹாரம் ஜிரவ்ஹ்ஷ்
விஹாரயெ்நாங்கிதம் மஹ்மெஹழி ॥ கூ ॥

ஜெஷம் த்ரூம்ஜெநாவ்ரதாவாவவிண்ணி:
தத்ய்ம் தஜ்வாஹ்ரூதோரோரஹாரம் ।
நாநாயிஷ்டாரம்விரவெஜ்ரூழியொமம்
நாஜெஜும் வ்ரூஷ் ஸ்ரீவிஜாயம் வ்ஹ்ரூஷ்டம் ॥ கூ ॥

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம், தோரணங்களுடனிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு, (விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும் முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில் நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, மூன்று 3, அம்சங்களிலுலே சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில் அந்தாரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி, இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம் ஸ்ரீவிசாலம் என்றுபெயர். 14

வஜ்ரஹஸ்தவ்யாலம் நவயா விஹஜைக் குரோக் ॥கடு॥

மஹாமெஹம் த்ரிஹாமெகம்(மம் தா) மஹவிஜ்ஜ்ர-
ஹஸ்தம்ஸகழி ।
ஸம்ஸ்ரந வரிதொரிந்தம் வஜ்ரஹஸ்யம் தயாஸகழி ॥

ஸஹாஸாரா தயா நீலம் ஹாமெதெகெந விஹாரக் ।
விஹாரந்த்ரிமாணாயாஸாவ்வ்யாலஹஸ்நிமாரோ ॥ கள ॥

ஸாரா ஸையே ஸஹாநாஹீ ஹாமததயா விநிமாரா ।
ஸஹாகொஷ்(க)நீலாநாஸஜ்ஜொஸையெஸ ஹாரகழி ॥கஅ॥

தஜ்ரவயாஷ்டஹாமெந விஹஜைக் கூடஸ்ஸகழி ।
கொஷ்டகஹ்ய தா விஹாரம் தஜெவ த்ரிமாணாயதழி ॥கஉ॥

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்ட ஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாலை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கமமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, யாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

கூடமானதை நீளமென வரிகளையெழு ।
தடமெழு மகமாக தா கூடமென கொளுகழி ॥
விஸ்தாரமி ணாயாக வகுசெயெழுக வஞ்சுழி ।
ஊவுகமெ: அதா ஈமெ யெய் ஒணைக நிமசுழி ॥

சுஷ்டாஸ்ரம் கண சூடம் வ்யாக் கொஷ்கம் க்ருகரீக்ருதழி ।
மஹாசிவாசுஷ்டாஸ்ரசுஷ்டநாஸ்யா விபூஷிதழி ॥ உட ॥

கூடகொஷ நீளாநாம் மம்வ்யாயாம் வபவ்வேதி: ।
சுஷ்டாவ்ய்ராவெயஹாமம் அ வபவ்வேக வரிகளையெழு ॥

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலை, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 19½

அதற்குமேலே, (மூன்றுவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை ½ பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிர்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

ஹஜ்ரகோஷ்டிஜம் நாஸ்தா வெஜ்ஜளம் திவளகுஹாழி ।
வஜ்ஜதஜகுஜவ்யாவம் ஜகுஹாமெவி-ஹாஜயெகி ॥உச॥

நாலீ மரஹம் அத-ஹ-ரமஜம்மெநாஸாரிகா ஹவெகி ।
சுலிஜஜம்மஜம்மெந வரித: வண்ணஹஜ்யுகுழி ॥ உடு ॥

கூடிம் கொஷ்டம் அ நீடம் அ ஹாமெந வரிகலுயெகி ।
கொஷ்டாயாரம் விஹாரம் வ்யாகி மெஷம் ஹாரா வவம்ஜாழி ॥

ஜலஸ்தலம் விஹாயொவ்வெ வஹ-ஹாமெவி-ஹாஜிதெ ।
ஹாமெந கூடிவிஸ்தாரம் கொஷ்டகம் விம-ணாயதழி ॥உள॥

ஹாரானுமெ தயாம்மெந லம்பவம்ஜாரீரிதழி ।

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விமானத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நாடி கிருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தாரிகை ஒரு 1, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். [4+1+1+1+1+1+1=10] கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குகளாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 27½

தஶ்யைவ ஹர்ம்யமே தாம்ஶம் வேஷ்டகவிஸ்தரம் ॥

விமானம் கோஷ்டகாயாம்ஶம் ஹாரார்தம் க்ஷுத்ர பஞ்ஜரம் ।

தஶ்யைவ தாம்ஶ த்ரிஹாரமே தஶ்யை வோர்த்வ நிர்கமம் ॥

அதிஷ்டானம் சதுரஸ்ரம் மஸ்தகம் கலஸாஸ்ரகம் ।

த்ரி அதிஷ்டோஷ்டகம் தாவத் வேஷ்டிகம் அஷ்ட பஞ்ஜரம் ॥

நீம்ப பஞ்ஜர ஸம்யுக்தா க்ஷுத்ர நீடம் விராஜிதம் ।

மஸூராவ்ய ஸ்தம்யுக்தம் கோஷ்டகம் நிர்கமாந்விதம் ॥ 28 ॥

நானாவர்ண மஸூரகை ஸ்தம்பை வேதீ ஜாலகை தோரணம் ।

நானாலங்கார ஸம்யுக்தம் நானாவிதை ரலங்கிதம் ॥

அதற்குமேலே (மூன்றுவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் சௌஷ்டக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் க்ஷுத்ர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28½

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை மூன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) சௌஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். க்ஷுத்ர நீடம் பதினறு 16, எட்டு 8, களநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானாவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஸௌவர்ணீமயிஷீதானம் கௌவரும் வாஜஸாரகம் ।
வ்ருத்திகாகாரஸம்யுக்தம் நாஸிகாஹிரண்யகூதம் ॥ ஈஈ ॥

வர்ணவர்ணம் தாம்ரமயம் ஸ்யாத் வஸுதஸ்தாந ஜீயாவஹம் ।
ஸ்வஸ்திகாகாரவ்யாஜை உபஸாமவிஹாஜிதை ॥ ஈச ॥

மஹாமேஹம் அதாஸாமம் மருஸவிஷ்ணுஸமாகே ।
ஸாலாரஸம்ஸமம்ஸ்ரை வர்ணிதः வஜ்ஜஸாஸ்ருகழி ॥ ஈரு ॥

கர்படகொஷ்டகநீடாநாம் தாரஸம்ஸ்ரை யொஜயேத் ।
கொஷ்டகம் விமாணாயாஸம் ஹாராஹாரஸமன்விதா ॥ ஈசு ॥

வஜ்ராம்ஸை ஸௌஷிகவ்யாஜை உயை ஆயம்ஸை விஹாரழி ।

பற்பலவிதமான சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாஸிகைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கு ஜயாவஹம், என்றுபெயர். 33½

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சமாகும். சுற்றிலும் கண்டஹார்மியம் ஒரு (1) அம்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 34

வகஹாமவிநிஷ்காந்தயுக்தஸ்தம்ஹவஹநிதழ ॥ கஎ ॥

வொவவீம்ஹயிஷ்டாநம் வஹஸ்தம் வவிதஹிக்ருழ ।
வககஸுமஸிவொயுக்தம் வவக்ராம்ஸகாரவம்யுதழ ॥கஅ॥

வாஹுகொத்தமயொஸ்யை நவாம்ஸொநொவவீம்கழ ।
ஹவஸிரகம் ஸிஹாமொஷ்டம் ஸிமாணம் ஸ்தம்ஹவெவஸ்யகழ ॥

வாயக்ராம்ஸம் வ ஸ்தவொகவெய ஹயக்ராம்ஸம் வெஹிகொஹயம்।
உத்தராதிகவொதாஸ்தம் மவொஹயஸிதீநிதழ ॥ சவ ॥

வம்ஜராகுதிவம்யுக்தம் கவொதாத்த விநிமக்தழ ।
யஸாவொஹம் யஸாயுக்தி தயாஸக்தியுஜாநிதழ ॥ சக ॥

பஞ்சாம்சமான சௌஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்தூணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உப பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதர்திகத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது 9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மஞ்சுரகமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மஞ்சுரகத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபோதம் வரையில், களோதயமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபோதத்திலிருந்து விநிர்கதமான பஞ்ஜராகிருதி

கவொதவம்ஜஊம் ஹ்யேதகீ வ்ராஹாஹெ வாவ்ஹெஶிகெ ।
ஹாஊாயாம் வாயு ஸாஊாயாம் உய்யே உய்யே தா யொஜயெகீ ॥

கூடிகொஷ்க நீடம் ஸ்தவாஞ்ஜம்வ்ருத்தாஊாநி தழ ।
ஜஊஷ்ட ஊம் விஹாயொவ்ஹ்ஹோஹாவஷ்டாம்ஸ ஸௌஷ்டிகழ ॥

விமாணம் கொஷ்காயாஉம் தயொஉய்யே தா வஂஜஊழ ।
தஉயெவ்ஹ் ஊஹாமெ தா ஸௌஷ்டிகொஷ்டம் தா
வூவ்வஹ் ॥ சச ॥

விஜயஹ்ய யயா வெ்ராக்ரம் ஸொஷஉயெவ்ஹ் தா யொஜயெகீ ।
கூடிகொஷ்டாஹிஹவ்ஹாம்மம் வூவ்வஹ் ஹாவ்யயா விஉஃ ॥

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுக்தியுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி துவஜத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலயிலாவது, நடுவு நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடம், கோஷ்டம், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8) அம்சம், சௌஷ்டிகமாகும். கோஷ்டகத்தின் உயரம், (அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தியில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், சௌஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் மூன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறியிருப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கல்பித்துக்

மஹா நீடம் சிரஷ்டள ஸ்யாத் நாமேந்தம் ஹத்ரகூடகம் ।
ததெவாந்யதமுங்காரம் சாலாமத்யே ஸஹத்ரகம் ॥ ௪௬ ॥

வ்ருத்தம் ரீவாசிரோயுக்தமெதஞ்சாமநோஹரம் ।
ததெவாந்யதமுங்காரம் வெதாஸ்ரம் கந்தரம் சிரஃ ॥ ௪௭ ॥

நாநாமஸூரகஸ்தம்ஹவெதிகாத்யெரமுங்கூதம் ।
நாமாவந்திகமித்யுக்தம் சம்ஹோர்ஜிரமுத்தமம் ॥ ௪௮ ॥

த்ரிஸ்ஸப்தஹஸ்தவிபுலெ அதுரம்சநாலீ
யர்ஜாம்சகெம்சமஹிதொ மூஹவிஜ்ஜிமாநம் ।
சுந்தாரமம்சமஹிதொம்சகமம்மஹாரம்
கூடம் அ நீடமய கொஷ்டகமம்சதாரம் ॥ ௪௯ ॥

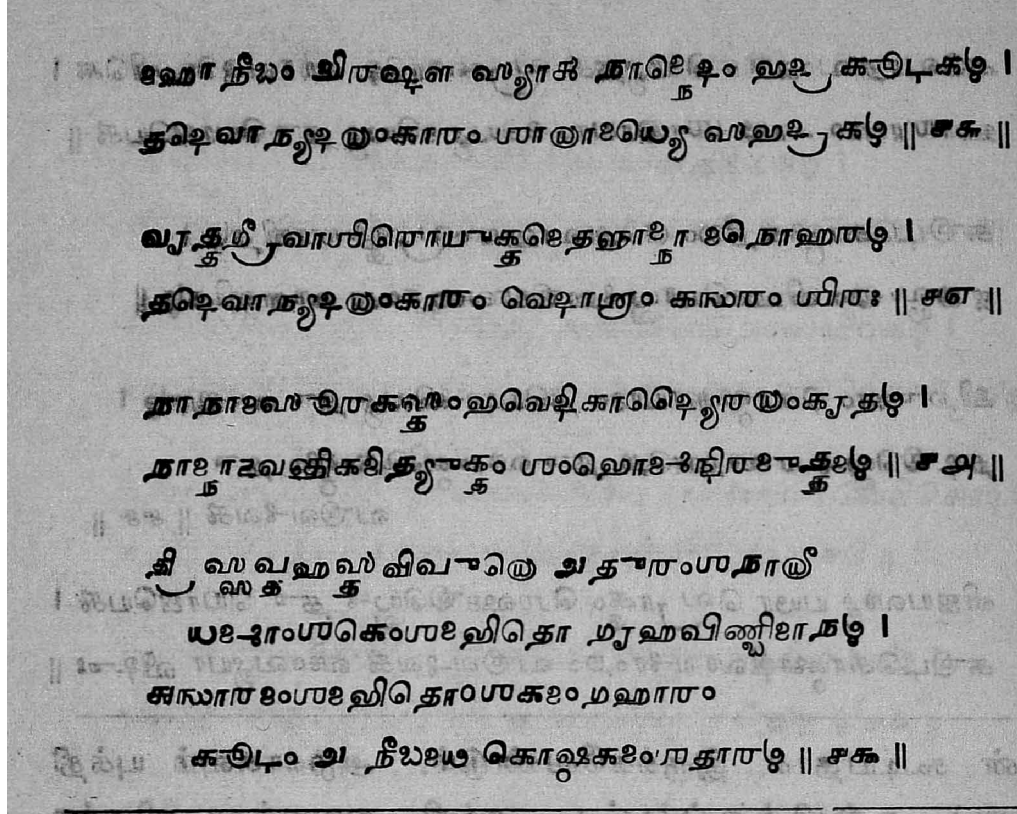

கொள்ளவேண்டும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களும், முன்பு கூறியுள்ள எண்ணிக்கையுள்ளதே யாகும். பதினாறு (16) மஹா நீடங்களிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு பத்திரகூடகம் என்று பெயர். 45½

அதுவே வேறு அலங்காரமுடையதும், சாலாமத்தியில் பத்ரகத்துடன் கூடியதும், வட்ட வடிவமான கிரீவை சிரத்துடன் கூடியதுமாக இருந்தால், இதற்கு மனோகரம் என்று பெயர்.

அதுவே, வேறு விதமான அலங்காரமுடையதும், கந்தரம், சிரஸ், இவைகள் சதுரசிரமாக இருப்பதும் நானா விதமான மசூரகஸ்தம்பம், வேதிகை முதலிய அலங்காரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, அவந்திகம் என்று பெயர். இவ்விதமிருப்பது பரமேசுவரனுடைய உத்தமமான ஆலயமாகும். 48

இருபத்தொன்று (21) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமுள்ள விமானத்தில், நான்கு அம்சம் தாளீ, ஒன்பது (9) அம்சத்

ஶாலாயதம் விமாணஸமாகு தாலஹாரம்
வாதாயநொத்கோரதோரணகெவி-ஸிதம்பி ।
தூக்கூராஜலஸ்ரீலவயஸ்வி ஆஷ்டஹாமெ
கூடம் அ நீடயே கொஷ்டகஸமாததயா ॥ ருடி ॥

ஶாலாயதம் விமாணஸ்யார்தெ ஷடம்ஶொ
ஹளஸ்யாம்ஶமவிவாலும் விமாணாயதம் ஹ்யாகு ।
கொஷ்டம் அ நீடவிவாலும் ஹி தஸ்யஸ்ஹாமம்
ஶொவ்டம்யாமாம்ஶி (ஶ) கயதாம்ஶகஸ்யாஸ்ரீ ॥

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினாலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (8) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். சௌஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (சௌஷ்டியின்) உயரத்தில் சரிபாதியளவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

ஏணைக நிமஃஉவயஃவி ஹஜ்ரநீபம்
ஹாயஃம ஜிஏணவிவாயும மறுநாஸிகம அ।
வ்ருத்தாஹகரூபவிதஜிஃகஉஷ்டகம வ்யாகூ
கூஷ்டாயஃநாஸிகஉஹ்ருயோவுஉஷ்டள ॥ நிஉ ॥

கூடிம அ நீபஉயகோஷ்டகஉஹதம வ்யாகூ
சூஉள தமெ தஉவி உய்யஉஹுயாகூழி।
ஸாவொஹதம ஹ்ருவாரிவொஹதஉமிவ்வுஃகூடிம
வ்ருத்தாஹஉத்ர வஹாவடுஸிரஷ்டா உயெ ॥ நிங ॥

வெஉஸ்ரகூடுஸிவாரம ஹ்ருய உமிறுஹமிள
நாஹாவுகம ஹ்ருவாரிவெயவிஹீநவாழி।

அதற்குமேலே, தண்டத்துடன் நிர்கமம், பத்திரநீடம் இவைகளிருக்கவேண்டும். பத்திர நீடத்தின் அகலமானது ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அல்லது இரண்டு (2) பங்காகும். கள நாஸிகையுடனிருக்கவேண்டும்.

கந்தரம், விதர்திகம், மஸ்தகம், இவைகள் வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பெரிதான நாசிகள் நான்கும் சிறிய நாசிகள் எட்டும் இருக்கவேண்டும். 52

கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். முதல் தலத்தில், அதுவும் மத்திய மஞ்சத் துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள சாலை யானது உயர்ந்திருகவேண்டும். மேலேயுள்ள கூட மானது, உயரமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் எட்டு (8) பட்டங்களுடன் கூடியதான சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 53

கூடத்துடன் கூடிய சிகரமானது, நாச்சதுரமாக இருக்க வேண்டும். அடித்தலத்தில் அல்ப நாசிகளிருக்கவேண்டும், மேலே வேத (4) விஹீநமான பந்தமுள்ளதாக இருக்க

நாநாஃவஹமிருகஃஹாம்விருகமொஹிதாம்மம்
நாந்நா வுஂவாவஹஜிஃம் வுஂருஃஜிரம் வ்யாகி॥ ருச॥

வஹிருவாஃயுஂமுராய்ருவஹுகெகஃ
ஆயுஃவாஹுஂவிருஜிரவாய்ருநெதருகெகஃ।
வஹுஹாதிகவஹாமநெதருகெகஃ
தருஂம்விருவெஃநயமராய்ருவெஃகெகஃ॥ ருருி॥

தருஂம்விருகாஂமுகரிவஜிவாஃமஹுஂ
மாவ்ஜிநீஹிருஂஃயெ வ்ஷவ்ஷகெ।
கூழ்ஜிஂ அருணஃஹுவாஃகம்
வுஃவுரம் தமிவஃஹுஂம்விருகழ்॥ ருசு॥

வுஃவுரம் தமிவஃஹுவெஜிகம்
கலுரம் ஜிவாருகூஂஹகம் கருவாகி।

வேண்டும். நாநாவிதமான மசூரகங்கள், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸுகாவஹம் என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டே முக்கால் $2\frac{3}{4}$, ஐந்தரை $5\frac{1}{2}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, இரண்டு 2, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, ஒண்ணு 1, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * $[2\frac{3}{4}+5\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}+1\frac{1}{4}+2\frac{1}{2}+5+1+2+4\frac{3}{4}+2+4\frac{1}{2}+1\frac{3}{4}+1+1\frac{1}{2}+2=40]$ முறையே, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

---

* $6\times8=48$. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

வஜ்ரஹளஜஜ்ஞிதம் விஸாலுகெ
நஜ்வஜ்ரஜ்ஞிஹிஸ்யெம்ஜ்ரியாம்ஸுகெகஃ ॥ நிள ॥

உஜ்ரயெதஜ்யஃ ஷட்ஜ்ஹிஃ ஸ்ணாம்மொஸ்ரம்ஜ்ரிகம் தஜ்ழ ।
ஷட்ஜ்ஹளஜெவஜ்ஜ்ஞிஷ்டம் தாஸாஹாமம் தயா ஹவெகு ॥ நிஅ ॥

தஜ்யஃ ஹாய்ஷட்ஜ்ஹாமெஃ: ஹவாஜ்ஸ்ணஹாமகெகஃ: ।
ஹ்ஸம்ஹம் ஜஹஸ்ரிகம் கஸ்யாகு தாமெ ஸ்ஜ்ராகுஹாமதஃ: ॥

ஹவ்ஹளஜிஜ்ஞம் வெ்ராகும் விஜாநம் ஹாவஃஜெஸ்ரிகுழ ।
தஜ்யொஜ்ஞிஹிஷ்ஹாயஃம் ஸ்ணாம்மொஃ ஹ்ஸம்ஹகஸ்ரிழ ॥

யஜஃஸ்ஜ்ராகுஃஹாமெஹ்ஸ்ஜ்ர ஸ்ஜ்ரியொ ஜஸ்ரஹாமிகஃ ।

பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், வேதி, கந்தரம, சிகரம், கும்பம், இவைகளாம்.

பஞ்சபௌமமானது (அகலத்தில்) இருபத்திநான்கு 24, அம்சங்களையுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஷட்தல விமானத்தில் பஞ்சதலத்திற்கு] கீழே ஆறு 6, அம்சங்களில் பாதமும், மூன்று 3, அம்சங்களில் தலமும் இருக்கவேண்டும். அதன் அகலம் பஞ்சபௌமத்திற்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். 58

அதற்குக்கீழே ஆறரை $6\frac{1}{2}$, அம்சங்களிலுலே ஸ்தம்பத்தையும், மூணேகால் $3\frac{1}{4}$, பாகங்களிலுலே மஞ்சரகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது இருபத்திமூன்று 23, பாகங்களாகும். இது சப்தபௌமமாகும். (ஏழுதலம்) இது சார்வதேசிகவிமானமாகும். $59\frac{1}{2}$

அதற்குக்கீழே, ஏழு 7, அம்சம் ஸ்தம்பமும், மூணரை $3\frac{1}{2}$, பாகம் குட்டிமமும், கல்பிக்கவேண்டும். இதன் (அகலமானது) ஒன்பது 9, பதினென்று 11, பன்னிரண்டு 12,

சுவஸ்தி ஸ்ரீமத் வஜ்ரஹஸ்தாய வித்மஹே ஸ்ரீமான் வஜ்ரதர: ப்ரசோதயாத் ॥

தத்புருஷாய வித்மஹே ஸுதீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ராய தீமஹி
தன்னோ அகோர: ப்ரசோதயாத் தத்புருஷ: ॥ சுபம் ॥

வஜ்ரம் நவதலம் வக்ஷ்யே ஸர்வஸித்திப்ரதாயகம் ।
தத்புருஷ மஹாமந்த்ர வாஸம் ஸர்வார்த்தஸாதகம் ॥

தாரம் வஜ்ரநகாயேதி மஹாஜ்வாலேதி வர்ணகம் ।
தத்புருஷ: மஹாதேவ: மஹாபாசுபதாஸ்த்ரகம்: ॥

ஹ்ரீம் ஸர்வார்த்தகம் சுபம் தாரம் தத்புருஷ வக்த்ரகம் ।
தஸ்மை ஸ்ரீமஹாதேவ மஹாதேவாய நம: ॥

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனீசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிருர்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை $7\frac{1}{2}$, அம்சம் ஸ்தம்பம், மூணே முக்கால் $3\frac{3}{4}$, அம்சம் தலம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 62

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மஞ்சரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை $8\frac{1}{2}$ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலே கால் $4\frac{1}{4}$, பாகம், மஞ்சரகம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினேறு

ஸகாஉஶதஞ்ஞ ப்ரோக்தம் ஆஉஶக்ஷ(ஹள)உஉஅ்யதெ ।
தஉயொநந்நந்நாயஹாமெ: ஸ்தம்ஹம் உஸூரகம் ॥௬௬॥

தாரெ ஶிரஷ்டஹாமாதியாவஉக்ஷஅயாம்ஶகம் ।
மூஹவிண்ட்யஞ்ஞ்ஹாரா(ஶ்ச) மஹாமாராஉ்வஹிஃ க்ரமாத் ॥

ஹஉ்யஸாயவயிகம் யாவத் நீயதெ தாவஉம்ஶகெஃ ।
ஶித்ரி வெதெஷுஷட்ஹாமெஃ ப்ராமுக்தாம்ஶெஷ்து
வா மூஹம் ॥ ௬௮ ॥

ஸகாயெ்நாயவாஞ்ஞ்ஞம் ஶெஷம் கூஶ்யெஷு
யொஜயெத் ।
கெஶித்ரி ந்வஹிஹாமெஃ வஉஞ்ஜி ஆஉஶாவநள ॥௬௯॥

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினாறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லை யானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினாலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒண்ணரை 1½ அம்ச மிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

ஷடி கூஜ்யம் வஹ்வாயிஂஶ்ரம் ஸஹிः கூடாதிஶொஹிதழ।
கூடிம் கொஷ்டம் அ நீடம் அ கூஷ்டஶ்ரோணிஹதூணகழ ॥

யயா ஶொஹஜ்ஞாகாரம் தயா யூஜீத ஸாஜிஹாஸு ।
யூமஹஹைஶ்ரயூமெவா யொஜயெஷவிஹ்யா ॥எக॥

யூமாஂஶொஜ்ஞாகம் வாவி கூடவ்யாஹம் ஶிராயதழ ।
ஸாஶாயாஜுதூஷாஂஶெவா யூமெ யூமாஂஸகெவிஷ்டூः॥

நாநாஹாஶெஷாஜ்ஞாகாஶெஷநெயூஷ்டூம் ஊநீஷுஶெः ।
தயா வா ததூ யூஜீயாஸு வ்ராஜூः ஶிஷ்டி ஸாஜிஹாஸு ॥

வேண்டும். சிலர், துவாதச தலத்தில், இருபத்தேழு 27, பாகங்களினுலே கூறுகிருர்கள். 69

குட்யம் 6, இருக்கவேண்டும். அவைகளில் ஐந்து 5, அளிந்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். வெளியில் கூடாதி களுடன் சோபிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், கூஷ்ணத்திரசாலே, இபதுண்டம் (யானைமுகம்) இவைகளை புத்திமானுக இருப்பவன், அழகாக அமைக்கவேண்டும். புத்திமானுக இருப்பவன் இரட்டைப்படை, ஒத்தைப்படை ஹஸ்தங்களினுலே சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 71

யுக்மாம்சத்தில் இரண்டு 2, அம்சமாவது, கூட விஸ்தாரம் இருப்பதாகும். அதன் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது சாலையின் நான்கில் ஒரு பாகத்தினுலாவது இருப்பதாகும். இரட்டைப் படையாக இருந்தால் இரட்டைப் படையான அம்சங்களினுல் இருக்கவேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள வேண்டும். 72

மற்ற முனீசுவரர்கள், பற்பல விதமான பாகங்களினுலே அலங்காரங்களைக் கூறி இருக்கிருர்கள். சில்பிகளில்

தருஷேகம் ஹவெகீ ம்ராஹம் வஜ்ஞஹஉஷ்யம் அத:ஷ்டெ ।
ஜிதலும் வஜ்ஞஷ்டிஹவ்ஹ ஹஷ்டாவெவ வியீயதெ ॥ எச ॥

ஸ்ரீதலும் அாஷஹஷிஷெ தா நஷ்வம்ஜ்ஜிதலெ தயா ।
வஜ்ஞஹளஉம் அதாஹளஉம் ஆஉஷொகாஉஷொ தலெ ॥

ஈஷிதஃ கஷிடகொஷாஜீஷு ய: கதாம் ஹஸ்யமீஹதெ ।
தலெ தலெ விஹாமாம்ஸு யஸாயாஷ்டயா வ்ரயொஜயெகீ ॥

கஷிடகொஷாஜிஹவஷாம்மஉவயாவஜி வஷிவாவெகீ ।
கஷிடகொஷகநீயாஷெய: ஹெஷொஷாவ்யா யஸொஜிதா ॥

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 73

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும். [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்ள) பூமி (பூமி–அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதலமாகும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினேரு 11, தலத்தில், பஞ்ச பௌமம், சதுர்பௌமம், இவைகளாம். 75

யாதொருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை நன்கு கல்பிக்க விருப்புகின்றானே, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுக்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும். 76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களையும், முன்பு இருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்,

வலிவஜ்ரம் தெதஹோஜ்ரகெயஜ்ரகஹ்யாவ்யா யாஜ்ரஹயா
ஹவெஸ் ।
சூஆஜ்ரஸ்ரதயாஜ்ரெவம் யாஜ்ரீயாஸ் ஜிதயாஜிதஃ ॥எஅ॥

கணேஜ்ர உயெ்ய தயொஜ்ரயெ்ய கூடம் கோஷ்டம் அ வம்ஜாழி ।
கதவ்யம் சாஹஹாதாத்ரா தெஷாம் நிமஜ்ரஸ்ரஅயதெ ॥

வ்லவ்யாஹாயஜ்ரம் தயாயஜ்ராயஜ்ரம் உண்ணம் வா (வி ஜி)
ரீஜ்ர உண்ணகழி ।
சுகவிஜ்ரநயாஹஜ்ரெஸ்ரம் தஜ்ர சாஹஹாஜ்ரம் ந யொஜயெஸ் ॥

ஜாஜ்ரஹாதவ்ரசாணாஜ்ரகம் தஜ்ரம்மெ விவஜ்ரம் வழி ।
தஹ்ராஸ் கூடாழிஹவஜ்ரம்மம் சாஹஹாதாஸ் வஹி-
ஹஜ்ரவெஸ் ॥ அக ॥

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் பேதங்களினாலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே பெயரையுடையதாகும். இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில், (பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளான சூத்திரத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம் கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் – விமானத்திற்கு வெளியில் இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில் பாதி ¼ பங்கு, ஒரு 1, தண்டம், இரண்டு 2, தண்டம், அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்விங்யாச தேசமாகும். [உள்பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.] இதில் மானசூத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜா சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

அதுரஸ்ரம் து வஸ்வஸ்ரம் ஷோடஶாஸ்ரம் து வர்துலம் ।
மஸ்தகம் ஸ்தூபிகொவெதம் கூடம் கர்ணமதம் மதம் ॥

மத்ய நாஸிஸமொவெத மர்த்தகொடிஸமந்திதம் ।
துவ வட்டிகயொவெதம் ஶக்தித்வஜஸமாயுதம் ॥ ௮௫ ॥

அநெகஸ்தூபிகொவெதம் கொஷ்டகம் மத்ய மெ ஹவெத் ।
ஹஸ்திவ்ருஷநிஹம் வ்ருஷ்டெ ஶாலாகாரம் துவெ துவெ ॥

வஜ்ரம் விஹிதம் கூடகொஷ்டயொரந்தரெ ஸுமெ: ।
வாஶ்வவக்த்ரம் ததெவெஷ்டம் ஹஸ்திதுண்டம் ஸமண்டிதம் ॥௮௫॥

ஸஷ ஜாதிக்ரமஃ ப்ரொக்த: கர்ணகொஷ்டஸமந்திதஃ ।
மத்யெ கூடம் தயொர்மத்யெ க்ஷுத்ரகொஷ்டாதிஶொஹிதம் ॥

பங்கப்பட்டால் ஆபத்துகளுக்கு இடமாகும். ஆகையால், கூடம் முதலிய சகல அங்கமும் மான சூத்திரத்திற்கு வெளியில் இருக்கவேண்டும். 81

ஸ்தூபியுடன் கூடிய சிரஸ்ஸானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், ஷோடசாசிரம், அல்லது வர்துலமாக இருக்க வேண்டும். கூடமானது, கர்ணத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். கோஷ்டமானது, மத்திய நாஸியுடன் கூடிய தாகவும், அர்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், சக்தி துவஜத் துடன் கூடியதாகவும், அநேகம் ஸ்தூபிகளுடன் கூடிய தாகவும், மத்தியிலிருக்கவேண்டும். 83½

சாலாகாரமானது, ஒவ்வொரு முகத்திலும், பின் பக்கத்தில், யானையின் முதுகைப்போலிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், இவைகளின் மத்தியில், பஞ்ஜரம் இருக்க வேண்டுமென்று புத்திமான்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அதுவே, பக்கவாட்டில் முகமுடையதான ஹஸ்திதுண்ட மாகவும், அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாக இருப்பது விரும்பத் தக்கதாகும். கர்ணம், கூடத்துடன் கூடிய இதே, ஜாதிக்

அந்தரேதத் வஜ்ரிஷ்டம் கூடம் வா கோஷகம் தூ வா ।
சதுரஸ்ரம் ஸமம் வாபி வைஜயந்தீ வா ॥ அள ॥

விகல்பஸ்தி நிஷ்டாஹாவம் தஸ்ரிஸ்ரீதழி ।
க்ஷுத்ர ஸ்ரேயஸ்யஸோகேஷ்வஷ்டம் ஹஸ்த்யோணாஸ்வவீரிதழி ॥அஅ॥

(ஜ)ாதயாதிஹேதுகெயுக்தம் விமானம் ஸம்வதாம் வதழி ।
விபரீதே விநாஸாய ஹவைதெவெதி நிஶ்சயः ॥ அக ॥

ஷடஷ்ரே அ வ்ருத்தே அ ஆயஸ்ரவ்ருத்தே அ தஸ்ரே க்ரமாத் ।
வஸ்வாஷ்டநவவ்ருத்யம்ஶே வ்யாஸெஷ்வேகாம்ஶே நவாஹ்யதः ॥

வதஸ்யைதத் தத்ராக்ருதயா கோபிஷ்ஹாயஸ்ரீரிதழி ।
அதஸ்ரஸ்ரவ்ய நாஹெந யொஜயெத்தூ ஸமம் யயா ॥ கக ॥

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், க்ஷுத்திரகோஷ்டாதிகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந்தால், அது விமிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, க்ஷுத்திரம், அல்பம், மத்தியமம், உத்கிருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரீதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடஸ்ரம், அஷ்டாஸ்ரம், விருத்தம், துவியஸ்ரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 5, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தினுலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினுலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 90½

சதுரஸ்ரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினுலே, ஸமமாக

தயாவத-நயா தெஷாம் ஸாமம் ஸம்வ்ருண-ஷிஷ்யதெ ।
ஸாமம் யாவத்ஸு ஸம்வ்ருண-ம் ஜகத்ஸம்வ்ருண-தாஹவெத்॥

தஸ்ய ஸவ-வ்ரயதெர்ம கூய-ஸ்ய ஸம்ருக்ஷ்ய பூ-ஜிதாநு।
வனவம் ஸம்க்ஷிவ்ய தஃ ப்ராக்தம் ப்ராஹ்மாஸ்தாமம் த-
முக்ஷ்ணழ ॥ கூக ॥

வனகாஜிவாஸ்ரமாணம் ஹ்ரு-ஸ்ய விவ-ருஹாமங்குரொஸ்ரமாம்
ஸொதீ்யம் கூடகொஷாஸ்ரயவயகரணம் நாஸெஷம் க்ரமெண।
ப்ராக்தம் ஸம்க்ஷிவ்ய ஸ்ருக்ஸ்ரு-மிஹிரவிதயெ-
ப்ர-ஹ்ருவ-மிவெ-யஸ்யொக்தம்
தாதாஹெஷெவி-ஸாமம் விரயதரஸநவம்
தெதயாநாம் ஸயெ(ஹ-ந) ॥ கூச ॥

இதி ஸயதெ வஸ்து-ராஸ்ரெ அத-ஹ-ஸ்யாதி ஸஹ-
ஸ்தபிஷ்யாமம் நாஸ ஸாவிம்ஸொயத்யாயஃ ॥

இருக்கும்படி யோஜனம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமான வர்தனத்தினுலே, அவைகளின் மானமானது, ஸம்பூர்ணமாக ஆகிறது என்று கருதப்படுகிறது. விமானத்தின் மானமானது ஸம்பூர்ணமாக இருந்தால் உலகம் ஸம்பூர்ணமாக இருப்பதாகும். 92

ஆகையால், புத்திமானுக இருப்பவன், இவைகளை, தக்க முயற்சியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிராசாத லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது

ஏகதலம் முதல், துவாதசதலம் வரையில் உயரம், அகலம், இவைகளின் பாகங்களும், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகளின் அளவானது, முழ அளவுகளினுலும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அங்கங்களின் கல்பனைகளும், அவைகளின் நாமபேதங்களும், பிரம்ஹா முதலிய முனிவர்களினுலே எவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளை ஸங்கிரஹித்து, தைதிலர்களுக்கு பிரியத்தை யளிக்கக் கூடியதும், அமோகமானதும், நாநாபேதங்களுடன் கூடியதுமான விமானத்தை, மயன் நன்கு கூறியிருக்கிறார். 94

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுத த்ரயோவிம்ஶோத்யாயஃ ||

ரக்ஷார்த்தம் அ விமாநாநாம் ஶோபார்த்தம் அ தயாடத்ருநா ।
பரிவாரநிவேஶார்த்தம் ப்ராகாரம் ப்ரோஅத்யதே
ஸுதைஃ || க ||

கருக்வா அதுஷ்பதம் ஶூலப்ராஸாதஸ்ய து விஸ்தாரதம் ।
சூத்யம் ஸாலம் மஹாபீடம் பதைஃ ஷோடஶபிர்யுதம் || உ ||

மண்டூகாவ்யம் பிதீயம் ஸ்யாந்மத்யம் ஹத்ரமஹாநஸம் ।
அதுர்த்தம் ஸுப்ரதீகாந்தம் பஞ்சமம் அம்த்ரகாந்தகம் ||

ஸவம் யுக்மபதைர்யுக்தமயுக்மைரத வக்ஷ்யதே ।
ஸகமாத்யம் விமாநம் ஸ்யாதாத்யம் ஸாலம் து பீடகம் ||

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரக்ஷைக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள், பிராகாரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச் செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்) மஹாபீடமாகும் இது பதினாறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டூகம் என்று பெயருடையதாகும். மூன்றாவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீகாந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ்விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகளாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகள் கூறப்படுகின்றன. 3½

முதலாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது

த்ரிதீயம் ஸ்ருஞ்ஜயம் ஸாரம் உயர்ந்தம் ஸொஹயஅஞ்ஜிதழ ।
ஸுஸம்ஹிதம் அதர்யம் ஸ்யாத்ஸுகாஸனம் தத் வஜ்ரழ ॥

அதஸ்ரீகரதே தேந ஊவாயாஃஜி(தொ-ஹொ)ஷ்டதஃ ।
வாஹாயிகஃயாயர்யம் வாஹொநஜிமாணம் கரோதி ॥

ஜிமாணம் ஜிமாணாயம் அதிரிமாணம் வா
அதமாணழ ।
ஊவாயாஃஜி வ்ரோக்தம் வ்ராகாரானாம் விஸேஷதஃ ॥ள॥

கூத்ரபாணாஃஸ்ரு ஹஃர்யாணாம் ஸுவ்யாஹாயஃவ்ரஹாணதஃ ।
சுஜஃஷ்ணஸுகம் கர்யாத் ஸாதி ஹஸ்தம் தத் தசுஸுஃழ ॥

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும். மூன்றுவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது ஸுளம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஸுசகாந்தம் என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசீரமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அளவினுலே, முகாயாமமானது, இனி கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ள தாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்றுவது 3, முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சால மானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சால்விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ள தாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, க்ஷுத்திர பிராசாதங் களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

த்விதீயம் ஹி த்ருதீயம் து தஸ்மாத் வலயகாயிகம் ।
தஸ்மாத் ஸப்தபதம் து தத்ஸமம் வ்யாஸ்ருதம் ஸ்மரேத் ॥

சதுர்தம் ஸப்தபாயம் தத்ஸமம் வலயம் ஹ்யவேத் ।
ஏஷ்யதோ நாம ஸ்தாபயேத்ஸ்ருஷ்டிர்விஷ்யதே ॥ ம ॥

தத்ஸமம் வலயஹ்ரஸ்வ ஸம்யுக்தம் வ்யாத் த்விதீயகம் ।
ஸப்தபதாயிகம் தஸ்மாத் சாயுஷ்மத்தம் த்ருதீயகம் ॥ கக ॥

சதுர்தாயிகம் தஸ்மாத் அதர்யம் சாயுர்மிதம் ।
ஸகாஷ்டகாயகைர்யுக்தம் தத்ஸமம் வலயம் ஹ்யவேத் ॥ கஉ ॥

அல்பஹர்மியங்களுடைய சாலவிஸ்தாரமானது, சாலத்தின் உள்கையில், மூல பிராசாத விஸ்தாரத்தில் அரை ½ பங்கு அதிகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதல் சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் மூன்று 3, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றுவது சாலத்தின் நீளமானது, இரண்டாவது சாலத்தின் நீளத்தைக்காட்டிலும் ஐந்து 5, கரம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சால விஸ்தாரமானது, மூன்றுவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 9½

மத்தியமபிராஸாதத்தின் முதலாவது பிராகாரவிஸ்தாரமானது, உள்கையில், மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், அரை ½ பங்கு அதிகமிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றுவது பிராகார விஸ்தாரமானது, இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலவிஸ்தாரமானது, மூன்றுவது சாலவிஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும்

உத்தோதாம் வுதாரராய-ஊஉஃம் வாரும் வ்ருகீசி-ஃதிழ ।
தகீவஃம் வவஹவொ ஈ வம்ப-ஃகம் வ்யாகீ ஜிதீயகிழ ॥

ஈவஹவொயிகம் தஹ்ராகீ தரதீயம் வாரு-ஊஅயுதை ।
தஹ்ராஒகாஉராயிக்யம் தகீவஃம் தா அதா-யுகிழ ॥கச॥

தரயொஉராகமெய-ஃகம் தகீவஃம் வளுஃம் ஹவெகீ ।
வனவம் கூஷ-ஊராவுஉயுராஈ-ஃகீகுவஷாநாம் வ்ருகீசி-ஃதிழ ॥

வனதெஈ காரயெஜீஉாநு வ-ஈவெ-ஃகெஈ கு-ஜெணை வா ।

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும் பதிஞ்ஞெரு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டும். மூன்ருவது சாலம், இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலமானது. மூன்ருவது சால விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும், பதிஞ்ஞெரு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ள தாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதிமூன்று 13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14½

இவ்விதமாக க்ஷுத்திர – அல்ப – மத்தியம – உத்தம ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முன்ஞேர்களினுலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவு களுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15½

ப்ராகாரம் வரிதஹஸ்தாக் உபாயாமம் தத் வதுர்வித்வக் ॥

ஹித்தயஸ்தஸ்ய விஸ்தாரெண தாவதெவ தாவத்பிஹிः ।
ஹிதீயைஸ்து பாஹ்யைஸ்து கெஶ்சித்தஸ்ய தத் மாநிஹிः ॥

ஸஞ்சக்ஷுஸ்தஸ்ய விஷ்கம்ஹம் பாயக்ஹஸ்தாக்ரு ।
தஸ்தாக் த்ரிதர்யம்ஶபாயிகஸ்தாக் பிஹஸ்தாணம் யதாக்ரு ॥

வஸுநாகவி வாஸுநாம் விஷ்கம்ஹம் வரிமாஹஸ்தாக் ।
தத்தபிஷ்கம்ஹாதெந தர்யம்ஶணம் வா அதர்யம்ஶணக் ॥ஈக॥

ப்ராகாரொதயஸ்தபிஷ்கம் ஷ்வாஷ்டாம்ஶொநாமரபிஹாக் ।
உதாஹாஶொபிதாவாவி கர்ம்ஹஸ்தாந்தகொதயா: ॥ உ॥

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகாயாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். அளவுகளை யறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ளமானத்தினுலே கணக்கிடவேண்டும். சில வித்வான்கள், பித்தி மத்தியமானத்தினுலேயும், பித்திபாஹ்யமானத்தினுலேயும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல பித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ ஹஸ்தமாகும். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுகொள்ளவேண்டும். $18\frac{1}{2}$

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அவைகளின் விஷ்கம்பமானத்தினுலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அக்ரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

ஸமாந்தரகாஷ்டவம்சாயாஃ வஜ்ரஸமஸ்யாஹிஷ்ணீதாஃ ।
ஜகதீஹிதியுதாவாவி ஸமுதாயஸ்தம்பஸீஷகோஃ ॥ உக ॥

க்ஷுத்ராணாம் தது ஸாமாந்யாநாம் ஹிதிஹஸ்தவிதாநதஃ ।
ஸாயஸஹஸாவயியாகே வலிவலே வயஸியெகே
கரோகே ॥ உஉ ॥

ஸொத்தராவாஜநஸஹிதஸீஷகோஹாஃ ஸாமுஹிதியஃ ।
ஹிதிவ்யாஸஸமஸொத்தமம் வாதாயகியகஸெவ வா ॥ உங ॥

தது ஸெமாத்ரு ஹாமெவ்யதிரொகெஷாஃகஷிரிவாஸமகெஃ ।
உத்தரம் வாஜநாஸமம் அ கெஷவணம் அ யயாகரழி ॥ உச ॥

உயரமானது, உத்தராந்தத்திற்கு சமமாகவோ, கும்ப மண்டியந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 20

மதூரகம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், கண்டஹர்மியங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாக வும் இருக்கவேண்டும். நேரான பித்தியுடன் கூடிய தாகவோ, கொப்பளத்தைபோன்ற அர்தேந்து சீர்ஷத்தை யுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 21

க்ஷுத்திரஹர்மியம், அல்பஹர்மியங்களின் மதில் சுவரானது, ஒரு ஹஸ்தம் அளவுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறி இருப்பதைப்போல ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, ஹஸ்தம் வரையில் விருத்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். 22

சாலபித்திகள், உத்தரம் வாஜனத்துடன் கூடியதாய் குடையின் உச்சியைப்போலிருக்கவேண்டும். பித்தியின் வியாசத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு அல்லது அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக இருப்பது மாகும். 23

அதன் உயரத்தை பதினேரு 11 பாகங்களாகச்செய்து

ஜ்ஞாநபீடஸ்ய ஸாதகஃ வஜ்ரஸத்த்வாநுஜ்ஞாதஃ।
ஸமயஸாதிவமாத்ரேண நிர்மாணஸித்திமாப்நுயாத் ॥ உரு ॥

வக்ஷ்யமாணேந விதிநா கர்மாசார்யதயா வஜ்ரவித்।
ஸம்ஸ்தாபயேத் மஹாபீடே ஜ்ஞாநபீடாதி ஸாதகஃ ॥ உசு ॥

ஸமாஸேந விதிர்ஹ்யேஷ தஸ்ய விஸ்தாரமாத்மநஃ।
தத்ஸர்வாகாரஸம்பந்நம் வா மஹாஸித்யர்த்தம் வா ॥

ஸாலிகாகாரவிதிவத் வா ஸர்வாகாரயுக்தம் தத் வா।

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினுலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜம், க்ஷேபணம் இவைகளை கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத்துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாகவும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டபமானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 26

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோ பூமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ¼ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

ஸாரஸாஞ்ச வாஹ்யஹித்ய ஸுஜயோ ஹரிஹரஃ ஸ்ருஞ்ஜகழி ॥

ஸ்ரீருஷபொத்தராஞ்சம் வா வ்ருஷராஞ்ஜயாவி வா ।
வஸுஹரொத்தராஞ்சம் வா ஶிவராஞ்சொஞ்சதம் தா வா ॥

ஸ்ரீவம் ஜிதஞ்ச வைகுதஞ்ச வாவி தஜாவ்ருதழி ।
ஸயிஷ்டாதிவமாஜ்யம் ஹர்ம்யம் வாஷ்டாம்ஶஹீநகழி ॥ ஈ0 ॥

தி்ருவாஜ்ஞம் வா விஸ்தரொண ஹர்ம்யாயிஷ்டாநதாம்மதா ।
விமாநம் அரணொத்தம்மம் ஷடஷ்டாம்ஶொநகொவ வா ॥

உச்சம் வா ஹர்மிதரமிவம் வா கதஃவ்யம் ஹர்ம்யஸீஷஃகெ ।
ஸ்ரீருஜந்ஜதஞ்ச ஹஸ்தாதொ்ராஸ்ரு ஜந்ஜஸ்ரீஸ்தஃ ॥ ஈஉ ॥

பாஹிய பித்தியின் உச்சத்தின் மாணந்தமானது, கீழே யுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸ்தம்பத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது பிரஸ்தராந்தம் அல்லது கண்ட ஹர்மியத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராந்தம் உந்நதமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துவிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானுதிவர்கங்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவோ அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். 30

சாலாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சரணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவோ, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவோ இருப்பதுமாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூத ஸ்வரூபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சாலஜன்மதலத்தைக்காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருதிஹாறும் தூ ஷ்ணாத்ரு ஹீநம் வ்யாஸ் ஶொஷஹாறுகெ ।
க்ஷுத்ரெ ஹாஷ்டாஶாம்ஶாம்ஶ்ச் உயுதெ உத்தமவாஹூகழி ॥

க்ஷுவயெதூ அதூஉரோதெத்ரः யாவக் வஞ்ஜாஹ்வாறுகழி ।
யொஜயெத்யிநாதெந ஹ்ரவதிஹ்ருக்ரமெண தூ ॥ ४८ ॥

வரிவாஸவிஸாரநாம் ரோநம் ப்ரஹரோயுவிஷ்யதெ ।
உத்தமவஹூத்ரிஹாதெகம் உயும் வா வாஹுவாஹ்யுகழி ॥

த்ரி அதூஷ்டு ஷட்ஹவ்ஹதெவ்ரா ஹஉர்யவிஹ்ரூதழி ।
சுஷ்ள வா வரிவாஸாः ஹ்ரூः தயா ஆஹுஸ ஷொஉஸ ॥

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது க்ஷுத்ர ஹர்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம ஹர்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹர்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹிய மானது, (பாஹியம் – வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் மூன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது மூன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை 1½ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8,

ஆதி₃ம்ஸு வரிவாஸ்யு ஹீஷ்யதெ ஸாஹுகொவிதெ₃꞉ ।
வரிவர்மாஜ்ரொஸ்துவெயம் யூத்யா ததை₃வ யொஜயெஸு ॥

யஜ்ஞம் வஸுதெ வெரெ தந்நாமம் மஹ்யுதாம் வரெ꞉ ।
ஸவ்ரக்ஷணவம்யூத்யம் ஸ்தா₂நகாஸநதை₃வ வா ॥ ஈஅ ॥

ஹீநவிமாநாநாஞ்ச வரிவாஸ்யாஷ்ட வை ப்ரோக்தா꞉ ।
ப்ராகாரமேகமெவ்ய(வம்,ஈ꞉) ஸ்யாஸு வீம்வதெ ஆயகை꞉
ஸ்தா₂வ்ய꞉ ॥ ஈக ॥

வ்ருஷப₄மணாயிவகஜ்ஞ
ஸாத்₃ய꞉ஸுஹாய-ஸாஅர்யதாஸ்து அஞ்ஜெஸு꞉ ।
உவவீம்வதெ ஆதி₃꞉
ஆஜ்ஞவரிவாஸகா꞉ ஸ்தா₂வ்ய꞉ ॥ சஇ ॥

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அலலது முப்பத்திரண்டு 32, பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தானக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசனமாகவோ (ஆசனம்-உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஹீன விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள் தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப் பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகனை ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கணாதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கள் 4, குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

வ்ருஷக்ருʼஜமஹரயः
வஸுவைவஸ்வதாஹ்வயாயகோஷிவஜெ ।
ரவிமஜவஸுநயஸாஹ்வே
ஸாத்ருʼஜயெஸுள அ ஸுமுகோ அ ॥ சக ॥

யநஸுஷ்ணுः க்ருʼஶஸுः ஸுஷ்யவேஷாஷிஷ்வாஸுமதாः ।
ஷொடஶவரிவாஸாஹ்ஸ்ருʼஷ்டெ வீரெ நியாதவ்யாः ॥

ஸஞ்ஜாயகஸாமாஷிஷ வ்ருஷஹாத்யாஹ்வயா வ்ராஹ்மே ।
ஸுஸுவஜெ அ ஜயஜெ ஹ்ருʼஸுஹாமெஸுள அ விதயெ அ ॥

ஹ்ரம்மஹ்ரவெ விதாவஸுமெ ஸொஷெ வாயள அ
ஸுவ்ருʼகெவ்ருʼ(வ்ருʼ)ஷிதள ।
அஞ்ஜஸுஸ்ருʼ ஸுஷ்யெஸு மஜவஸுஸுः ஸ்ரீः ஸுஸுஷ்தீ ஜெனி ॥

இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். உபபீடபதத்தில் உள்ளே துவாதச (12) பரிவாரங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 40

விருஷபர் 1, கமலஜன் 2, குஹ்யன் 3, விஷ்ணு 4 இவர்களை முன்போலவே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அவ்விதமே ஆரியகாதி பதத்தில், ரவி 5, கஜவதநன் 6, யமன் 7, மாதிருக்கள் 8, வருணன் 9, துர்கை 10, குபேரன் 11, சண்டிகேசர் 12 இவர்களை சூரியபதம் முதலியவிடங்களில், வலமாக ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஷோடச (16) பரிவாரங்களை உக்கிரபீடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 42

உள்ளே ஆரியகாதி பாகங்களில், முன்பு கூறி இருப்பதைபோலவே விருஷபாதிகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஈசபதம் 1, ஜயந்தபதம் 2, பிருசபதம் 3, அக்நிபதம் 4, விததபதம் 5, பிருங்கராஜபதம் 6, பிதிருபதம் 7, சுகல (சுக்ரீவ) பதம் 8, சோஷபதம் 9, வாயுபதம் 10, முக்கிய

தாஸாதஸ்ய ஸுகெரா ஜீவொ உமாஸிதிஷ்டியா
வ்ய(வ்ய)திதி: ।
ஆதி³ஸுக்ல வரிவாஸாः ஷ்ணுஸுகாவெஸ்ய தா அஸ்மிதெ
ஷோவ்யாः ॥ சரு ॥

ப்³ரஹ்மவஃம நவ(வஃஃவி)பாஹெஸ்ய ஸ்ரீஜ்யெஷொஸா
ஸுஸுஷ்டீ மெதா: ।
ஸாவிம்ஹெ²ஜயாம்ஸெ ஸுஹ²ஜயெ அாவவக்ஷெ அ ॥

ஸுயஃதிஷ்ட அ வதெஷ்ட வ்யஷ்டாஹ்யாः வஸுவஃவேக்ஷ
கயிதாः ।
ஸ்ஸம்ஸெ வஜ்ஃநயவதெ ஸாஹெம்ஹெ² ஹாஸ்ஸாமெ தா ॥

ஸுதயாஹ்ஸிக்ஷுகாஸ்ஸுவஸுஷமயஸுக்ஷுதாதி³ஹாமெ தா ।

பதம் 11, உதிதி (அதிதி) பதம் 12 ஆகிய பன்னிரண்டு 12 இடங்களில், முறையே, சண்டேசர் 1, சந்திரன் 2, சூரியன் 3, கணபதி 4. லக்ஷ்மீ 5, ஸரஸ்வதீ 6, சப்த மாதாக்கள் 7, சுக்கிரன் 8, பிருஹஸ்பதி 9, துர்கை 10, திதி 11, உதிதி (அதிதி) 12 இந்த பன்னிரண்டு 12 தேவதை களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 44½

ஸ்தண்டிலகமெனப்படும் சண்டித பதத்தில் முப்பத்தி ரண்டு 32 பரிவரரங்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 45

பிரம்ஹபதத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற சாவிந்திராம்சம் 1, இந்திரஜயாம்சம் 2, ருத்திரஜயாம்சம் 3, அபவத்ஸாம்சம் 4, இவைகளில், லக்ஷ்மீ 1, ஜ்யேஷ்டை 2, உமை 3, சரஸ்வதீ 4 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 46

ஆர்யகாதி பதங்களில், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல, விருஷபாதிகளை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

மஸுவெ-ஃ ஹூ(ஊ)ஷஹாமை விதூயைொயநவூவூ
உதுவஊணைஷூ ॥ சஅ ॥

கவஊரை யக்ஷஹவீஊணஹாமைஹாமை அ ஹவூடை ।
ஹொஉவஷை ஊஷ(ஊ)ஹாமை வ்யூ(வ்ய)தீதள ஷெவாஃ
கூஉாஃ ஷூாவ்யூஃ ॥ சகூ ॥

ஊஂஸுஸுஸீ நஸ்கெஸுஊஹவூஊவ தயொவெஹாகாஸுஃ ।
தீநகூஊவஹ்நிவ்யூஹவ்வு தீமஜவஷநபஃஸு ஹூஂரிஸிஷிஃ ॥

அஃஊணாவ்யூ நிஊ-ஃதிஸுாமஹ்யூா விஸுகஉஃா அ ।
ஜவுவதிஊய ஹூமஂஹாஃ உக்ஷஃ வூஜாவதிவ-ஃாயூ: ॥

உூமஃா அ வீஊஹஷ்ரா யநஉஸுணைஸுஊஃ ஸுகூர்: ।

பதம் 4, சத்தியபதம் 5, அந்தரிக்ஷபதம் 6, அநலபதம் 7, பூஷபதம் 8, கிருஹக்ஷதபதம் 9, ஆர்திபதம் 10, கந்தர்வ பதம் 11, ப்ருஷ (மிருஷ) பதம் 12. பிதிருபதம் 13, போதந (தௌவாரிக) பதம் 14, புஷ்பதந்தபதம் 15, வருணபதம் 16, அசுர பதம் 17, யக்ஷ (சோஷ) பதம் 18, வாயுபதம் 19, நாகபதம் 20, பல்லாட பதம் 21, சோம பதம் 22, மிருக பதம் 23, உதிதி (அதிதி) பதம் 24, இந்த இடங் களில், முறையே, (தொடர்ந்து மேலே கூறப்படும் தேவதை களை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 49

ஈசன் 1, சந்திரன் 2, நந்திகேசுவரர் 3, இந்திரன் 4, மஹாகாலன் 5, சூரியன் 6, அக்கிநி 7, பிருஹஸ்பதி 8, கஜவதநன் 9, யமன் 10, பிருங்கிரிடி 11, சாமுண்டை 12, நிருருதி 13, அகஸ்தியர் 14, விசுவகர்மா 15, வருணன் 16, பிருகுமுனிவர் 17, தக்ஷபிரஜாபதி 18, வாயு 19, துர்கை 20, வீரபத்திரர் 21, குபேரன் 22, சண்டிகேசுவரர் 23, சுக்கிரன் 24, இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 51½

ஸ்ரீ ஸ்ரீ அஸ்ரீ தஹாமெ வஸ்ரீ தஜநஸ்ரீ ஸ்ரீ ரோதிதா: ||

யுக்மாயுக்மவதெ தெ கூட்யமதா வா மதாஶ்ச வதஸ்யெ ।
த்ரிவ்ராகாரெ வஞ்ஞவ்ராகாரெவ்யெவஸெவ ஹவெத் ||௫௩||

அஷ்டாத்யாஃ பரிவாராஃ மத்யாந்தஹாரயொரூதிதாஃ ।
ப்ரத்யக்ஷ் திர்ஷ்டுவஹர்ஸ்யெ மித்ரெ வ்ரஷஹஸ்திதிஃ
வ்ராக்தா || ௫௪ ||

கமலஜமுஹஹரயஸ்தெ ஹூயரஹாமாயுயொ: விவஸ்வ திஅ।
யந்மூவமீஶ்வரஹவநம் தந்மூவமெவொதிதம் தெஷாம் ||௫௫||

[லக்ஷ்மீ முதலிய 4 பேர்கள், விருஷபாதி 4 பேர்கள், ஈசாதி 24 பேர்கள், ஆக 32 பேர்களையும்] ஸ்தண்டில சண்டித பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று பண்டித ஜனங்களின் குழுவினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

கீழே கூறப்பட்ட தேவதைகளை யுக்மபதம், அயுக்ம பதங்களில் குட்டியகதர்களாகவோ, பதமத்தியகதர்களா கவோ வைக்கவேண்டும். திரி (3) பிராகாரமான பிராஸா தத்தில் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்ச (5) பிராகாரமானாலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். 53

அஷ்ட (8) பரிவாரங்கள் முதலிய பரிவாரங்கள், மத்யஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு முகமான ஆலயத்தில் மித்திரஸ்தானத்தில விருஷபதேவர் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக் கிறது. கமலஜன், குஹன், ஹரி இவர்கள், பூதரபாகம், ஆரியகபாகம், விவஸ்வத்பாகம் இவைகளில் இருக்கவேண்டு மென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சிவாலயமானது எந்த திக்கைப்பார்த்து இருக்கின்

ஶிஷ்டாஹர்த்யாஹிர்வா: வூர்வொக்தவதெ நிதாதவ்யாஃ ।
ப்ராக்ப்ரத்யர்ஹ்ர்வர்க்ஷா தெவாஹிர்வொ
நவாஹிர்வஃ (நிதாதவ்ய:) ॥ ௫௬ ॥

சுவாமுத்தரதிஶி ர்விநள அஜ்ஜெஶஹாநநள அ ரதள ।
ப்ராஸாதமண்டவஸஹாஶாலாகாராணி காய்ராணி ॥௫௭॥

பரிவாரவிமாநாநி ஸவ்ராண்யம்மாநி யுக்திவஶாத் ।
மத்யாந்தஹாரயொரெவ மாலிகாவர்த்திரிஷ்யதெ ॥௫௮॥

றதோ, அதே திக்கைப்பார்த்து அந்த தேவதைகள் இருக்க வேண்டும். 55

மற்ற தேவதைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பதங்களில் தேவாலயத்தைப்பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

விருஷபத்தை கிழக்குமுகமாகவோ மேற்குமுகமாகவோ தேவாபிமுகமாக வைக்கவேண்டும். 56

[கிழக்கு முகமான தேவாலயத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் கிழக்கு முகமாகவும் பரமேசுவரனுக்கு அபிமுகமாக வைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.]

சண்டிகேசர், கஜாநநன் இவர்களை முறையே தெற்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரிவாரங்களின் விமானங்களை பிராஸாதம், மண்டபம், ஸபை, சாலை இவைகளின் வடிவங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் ஸகலவிதமான அங்கங்களையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 57½

மத்தியஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில்தான் மாலையைப் போன்ற பங்க்தியானது விரும்பப்படுகிறது. 58

ஸகஜித்ரீ அதுஷ்டுஜியுக்தா வா வஞ்ஜுஷுஜிகெ ।
ஹித்தெரூவரிஹித்தி: ஸ்யாக் வாஹ: வாதொவரி ஸ்ரூத: ॥

ஹித்தெரூவரி வாதொ வா வாதொவரி ந ஹித்திகா ।
கூடகொஷ்டாதியுக்தா வா ஜலு(ஜாலு)ஹித்திரலுங்கூதா ॥௬௫॥

உஜ்ஜவாகூதியுக்தா வா ஶாலாகாரஸஹாஜிதா ।
ஹக்திஉாநம் தயா வாஹாயாஉம் ஸம்க்ஷிவ்ய வக்ஷ்யதெ ॥௬௧॥

உலுயாஉ ஸ்தூத்தராஞ்ஜஉவாநாத்யுஞ்ஜதம் க்ரஉாக் ।
ஸவ்தஹாமெஸ்ஸஉம் கூக்வா ஶ்யம்ஶம் உஸூரகொஞ்ஜதூ ॥௬௨॥

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவிதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலை வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தராந்தமாக முறையே உபாநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

வாதாயாமம் து வம்சாம்சம் வாதம் ஸர்வாம்தஸம்யுதம் ।
சுயவா வாதமாநம் து நவபாதைர்விபாஜயேத் ॥ ௬௩ ॥

சுயிஷ்டாநம் சிபாதம் ஸ்யாத் சேஷம் வாதொதயம் பவேத் ।
ஸாயத்சிஹஸ்தமாரப்ய ஷட்ஷம்தாலவத்நாத் ॥ ௬௪ ॥

ஷட்ஹஸ்தாந்தம் ஸமுத்ஸேதம் ஸ்தம்பம் த்ரிஃ
வஹுஸம்வ்யயா ।
பித்த்யப்யந்தரதஸ்தாவதேவம் தஸ்யா விசாலதா ॥ ௬௫ ॥

பத்த்யா (பித்த்யா) யாமம் ச தாவத் ஸ்யாத் க்ஷுத்ரே
மஹதி மந்திரே ।
ஷம்தாலாத் ஸமாரப்ய வாம்தாலாம்தாலவத்நாத் ॥

விம்சந்மாத்ராவதிர்யாவத் வாதவிஷ்கம்பமிஷ்யதே ।

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (2) அம்சம் மசூரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்பது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும். 63½

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீளமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

பாதொஅாத்யமதிஷ்டாநம் ஷஸஷ்டாம்ஶோநமேவ வா ॥௬௭॥

பாதொதயத்ரிபாதைகம் அதுபாதைகமேவ வா ।
பாதஸங்கமதிஷ்டாநம் அரூஸங்கமதாவி வா ॥ ௬௮ ॥

பாதொநமப்யலம்காரம் ப்ரஸ்தரஸ்யாப்யலம்கூதம் ।
பூர்வோக்தேந ப்ரகாரேண யுக்த்யா தத்ரைவ
யொஜயேத் ॥ ௬௯ ॥

பலூரிகாமநுஷ்யாணாம் வாஸேப்யேவமுதீரிதாஃ ।
ப்ரதமாவரணாத்யாவத் த்ரிப்ராகாராந்தமாவூதிஃ ॥ ௭௦ ॥

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்ப மானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66½

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் மூன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்த மாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவவிதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யதேஷ்டமிஹ ஹி ஸ்தானம் யுக்த்யா யுக்தம் ஸுதாம் ஸுதீ ।
பரிவாரவிமாநாநி தத்தத்தேவதைர் க்ரமாத் ॥ எக ॥

ஸுயுக்தம் பரிவைர்க்தம் நீத்யா தத் பராஸாதாதி-
ஸ்வாத்யவி ।
ஸ்நாநமண்டபவீதிபரிவாரம் பஹி: பவேத் ॥ எஉ ॥

ஸ்நாநாயுக்தம் மணவம் வாபி ஸ்நாத்மணவமேவ வா ।
பரிவாரஸ்யாலயஸ்ய ஸ்தாநம் ஸ்யாத் ப்ரமாணத: ॥எங॥

மஹாமஹாயதநஸ்ய வீதயோர்த்வாதலஸ்ய ஸ்ய ।
வகுதிர்க்ரமவ்யாதோர்க்தோயம் வா பலிவிஷ்டி ॥எச॥

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் மூன்றுவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவ தாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடர், முதலியவைகள், பரிவாரங் களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

மொவுஸாத்ரு ஸஹி: வீம் வ்ராஹாஷாயெஸ்ரு நிமஸ்ரு ।
தங்ஸஸம் வா தீர்வாஷம் வா நிமஸ்ரு ஸவ்ரிவிஷ்ரு ॥ எரு ॥

வஸ்ரோநாஸவி ஸாஸ்ரோஸாஸ்ரோஸ்ரு வெஸ்ரூஸஸமர்ரு: ।
வெஸ்ரூஸவீம்வ்ராஹாஷயெ ஸ ஸவ்ரிவிஷ்ரு ॥ எக ॥

வீம்ரொங்ஸெயெ ஷொஸ்ரூஸாமெ ஸாமெஸ ஜந்ரூம் ஸ்யாங் ।
ஜமதீம் அதஸ்ரூம்ரொஸ கூய்ரோங் கூஸ்ரூஷம்
தீர்ஹிஸ்ரோமெ: ॥ எள ॥

யாமெரொவரிவட்டம் கணம் கூய்ரோங் தீர்ஹாமெஸ ।
ஸகெரொவரிகம்வம் ஸ்யூம்ரூம் ஸ்யாஸாஜந்ரூம் ரொவ்ரெ ॥

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு அளவு உள்ள தாகவோ இருப்பதுமாகும். 7

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினறு 16, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜந்மம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதியைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

தத்ரவரிவாஜநமெகம் தஶ்யாஸாத்யம் த்ரிவாத
ஶவரிதுழ் ।
வத்ரம் த்ரிவாதஶூத்ரை கத்ரவ்யா கர்ணிகா ஶத்ரை ॥௭௯॥

தஸ்யாத்யம் கஶரொஶ்ரம் வாத்ரொஶ்ரம் கர்ணிகாயாஸ்து ।
ஶத்ரை ஸத்ரயுதம் வா ஸத்ரம் வா ஸொவவீடம் வா ॥ அ௰ ॥

நாநாதிஷ்டாநாநாஶாக்ருதயொ வா யதா ததாவ்யுக்தா: ।
ஸவம் வீடாஶம்க்ருதஶுதிதம் ப்ரவரைஃ வுராதநைஶு-
நிஶி: ॥ அக ॥

வ்ருஷஸஸ்யாத்ரதஃ கூர்யாஶ் ப்ராஸாதாத்யப்ரஶாணதஃ ।

(மேலே) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருககவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே, அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை ½ பங்கு இருக்க வேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, உபபீடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்க வேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 81

ஶுஜஸ்தானம் தஶமே தே தஹீக்ஷா த்ரிவாஸுயே ॥அ॥

வஸே வ்ருஷாஶயஸ்வே அாஜவாஸே தே
மொவ்ரோக் ।
ஶய்யாதிஸ்தானஶாஸ்த்ரீ வாவகே ஹவ்யகோஷ்கே ॥ அக ॥

அக்நிமொவ்ரயொஶ்யை யநயாந்யமஹம் ஹவெக் ।
யாஶ்யேஜ்ஜநாஸ்தா வ்ருக் தத்ரூம் வாஸுணவே ॥அச ॥

தெஶ்கிஸ்தானஶாஸ்த்ரீ கூயாஶாயாயணவே ।
வர்ணே வாயுதெஶே தே ஸயநஸ்தானமிஷ்யதே ॥அடு॥

ஸளஸ்யாயாம் தே வ்ருகதஶ்யை யஜ்ஞவணஸ்ணவே ।
ஸ்ஸ்மஶே வாவீ அ கூலவம் வ்ருக் சூவவக்ஸவஶாஸ்த்ரீ ॥

விருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதியளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 82

இந்த விருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்கையில், இடதுபக்கத்தில் மத்தியஸாலத்தை அடுத்து இருக்கவேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்கவேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நாநசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைர்ருதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயநஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

ஸ்ஸ்மொவ ஸ்யொஃயை வாஃய்ஷ்டாகம் வ்ருகீதி-ஃதழி ।
சூராதீபை விமாநஸ்ய ஷ்டாகம் அஞ்ஜ்ஜஸ்ரஸ்ய வா ॥அள॥

வ்ருவெ-ஃகஷ்டாநதெபை வா கூஃவ்யம் ஹவநம் வ்ரயை; ।
ஸ்ருக்ஸ்ருஃஹம் வீராக் வ்ரஸ்ரதொ விஃஷ்ணாக் விமாநஸ்ரதெந ॥

கூஃத்ராணாம் ஹிம்ரணொஃயஃஷ்டாநாம் தக்ஷஃஹம் விஃஷ்ணாக் ।
ஃயஃவிமாநாஃவி தாம்மாயஃம் வா த்ரிவாஃதொஃழி ॥

உஃயத்ரிஹாமஃதிதம் வாயஃம் வொக்கூஃஷ்டஹஃர்ணாழி ।
ஹஸ்தம் ஷொஃஸஃதாத்ரம் ஆஃஸ உஸஃதாத்ரகம் விவ்ரஸ்ழி ॥

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்க்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசாநஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவத்ஸபதத்தில், வாத்திய ஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசான ஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்த ஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னுலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

க்ஷுத்ர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானுல், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானுல், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி ($\frac{1}{2}$) அல்லது, மூக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்கிருஷ்ட ஹர்மியமானுல், அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது அரை ($\frac{1}{2}$) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89½

உணீகூம்ஹயூதம் தகி வமுகொவ்ெ ஹூிதஉூஷா வா ।
மொமும் ஊஊஉயம் வா வ்ருத்தம் வாஷாஸ்ருகும் விஊஷாஸ்ருழி ॥

வெஸ்ஷ்டாநம் வாவீகூவிவாஊாஉள அ ஜீவி்கா மொவ ।
வவ்ஃ்ரு வஸ்ருதம் வ்யூகி உஹூக்ஷ்திகெதநம் அாவி ॥கூஉ॥

நாஞஉ்ணுமுஉயவா அாஞஹூாஊம் தயொகவாமும் மொகி ।
சுஞ்ஹூாஊா உய்ஹோஊா உய்ாழி(ஊா)ஹிதிஸ்ரு ॥ கூஊ ॥

தீவ்ராகாமொவ்ய்ூதாஃ வஜ்ஜயூதாஃ வஜ்ஜவாமுஃ வ்ய்ூஃ।
வஷாம் வ்ராகாஊாணாஉூவிி வ்ருஷாஃ வ்ய்ூஃ
வவஜ்ஜிகா: வாிதஃ ॥ கூச ॥

துவஜஸ்தம்பம் வைக்குமிடமானது, ஒரு 1 முழம், பதினறு 16 அங்குலம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலம், அல்லது பத்து 10 அங்குலம், விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அது, மண்டீ, கும்பம், இவைகளுடன் கூடிய தாக இருக்கவேண்டும். பலகையின்மேலே, பூதம், அல்லது, விருஷபம் இருக்கவேண்டும். வேச ஸ்தான மானது, கருங்கல்லாகவோ, மரமாகவோ, இருக்கவேண்டும். வட்ட வடிவம், அஷ்டாசிரம், அல்லது, ஷோடசாசிரமாக இருக்கவேண்டும். 91

வாபி, கிணறு, பூத்தோட்டம், நீரோடை, இவைகள், எவ்விடமானலும் இருப்பதாகும். மடம், போஜநசாலை, இவைகள், (தேவாலய) மண்டபத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடாது. ஏக (ஒரு) ஸாலமிருந்தால், அதற்கு, உள்பக்கத்தில், (மடம், போஜநசாலை) இருக்கக் கூடாது. 93

மூன்று 3 பிராகாரங்களிருந்தால், (அவைகளுக்கு, முறையே) அந்தர்ஹாரம், மத்தியமஹாரம், மர்யாதாபித்தி, என்று பெயராகும். இவ்விதம், ஐந்து 5, பிராகாரங்களுடைய வைகள், ஐந்து, ஸாலமுள்ளவைகளாகும்

ஶக்திஷ்டம்ஹாக்ஷ வாரதः ஶ்ரீஅதः வஜ்ராகாரயம் நீக்வா।
மணிகாம்ருஹயே வாஜ்ஞயெ தா ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸஹிதழி ॥ கூடு ॥

வ்ராகாரவஹிः வஹிதः வாஹ்ம் வஹிவாரகாணாம் தா ।
ஊஹீராஉவி தஷ்ட வாரதொ வா வாஹஉஜிஷ்டழி ॥கூசு॥

யஉஜிஶி மாரஉஉஜிதம் வலவஜ்ஹிஙாவ்யவாஹ்வஉநழி ।
ஶொஷஉநாக்ஷம் ஸவஶ்ம் கூயரோஉ ராஜொவ ஆஶொண ॥கூஎ॥

விஷ்ணயிஷ்யஹஉஉஆவி வக்ஷ்யாஶி வஹிவாரகழி ।
வ்ரஉவெ வெஸதெயஜ்ஞ வந்ஹள மஜஉவாஶயழி ॥கூஅ॥

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னுல் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இருபக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாஸிகளின் வாஸஸ்தானமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனே உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

யதோ விதாஹஃ ஸ்வ ஏதாஃ விதிரீரிதா:
(வரிகீதி-2 தாஃ) ।
மஹோ ஜனனே வாயவ்யே உமா ஹைமவதாயிவ: ॥

ஹைரண்யகர்பயோரந்தே வீராஜாம் தா வரிவஸ்யேத் ।
ப்ராகாரைரவ்ருதம் வனம் வ்யாக்ருதம் ஆஸனே
ஆஸீனாயாம் ॥ ஈ ॥

விஷ்ணோரிவம் அக்ரம் மாஸ்ய ஸ்வ்ருதிம் வ்ருஷ்ணிணே ।
ஸம்வோ வாதே வஹ்னிவக்ராயைதே ஸகமாஸ்விணஃ ॥ஈக॥

ஸ்யோனாம்ஸ்ரு ஸோள வாஸ்ரு மோவாஸ
வ்யாதுராநிளள ।

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி திக்கில் கஜமுகனுடைய ஆலய மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் திக்கில் பிரும்ஹாவினுடைய ஆலயமும், ஸப்த (7) மாதாக்களுடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும். மேற்குத் திக்கில் ஸுப்பிரம்ஹண்யரும், வாயு திக்கில் துர்கையும், வடக்கு திக்கில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான திக்கில், (விஷ்ணுவின்) ஸேநாபதியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறி யிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன் னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி சக்கரத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் கருடனும், இடது பக்கத்தில் சங்கமும் இருக்க வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அக்நி திக்கைப் பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு இரண்டு

வஜ்ரஸ்ய வஜ்ரமேஹம் ஹ்யாஃ ஸ்வாஹேதி வஜ்ரவஜ்ரே
ஹாஃ ஸ்வாஹேஃ ॥ ஈட ॥

ஸ்யாத்ஸஹஸ்ரயோரேவ வஜ்ரிவாரஸ்ய ஷோடஶ।
ஸ்தாபயேத்வஜ்ரமத்ரஸ்ய வக்ஷ்யமாணம் தது வீம்கழ ॥ஈக॥

ஸ்ரோகேஸ்ரஃ க்ரமஃ ஸ்ரீவ்யாஃ தத்தஜ்ஞம்ஸ ஸிவம் விநா।
ஸூர்யாதயஸ்து ஸ்ரமஸ்ரேவஸ்ரஸ்திதஸ்ள அ ஸ்ரஸ்ரதீ ॥ ஈச ॥

வஜ்ரா அ வர்யிவீ ஸ்ரேவ ஸ்ரநயஸ்ர ஸிவஸ்ரயா।
ஸ்ரஸவாஸ்ரகஸ்யாஜ்ஞஸ்ரஸ்ரோ தஸ்ர கீதிஸ்தாஃ।
ஸாக்ரம்ஸகவிவாஸ்ரம்ஸ்ரு யஸ்ரகூர்யா தஸ்ரைவ யொஜயேஸ் ॥

அஜ்ஞவ்ர அஜ்ஞஸ்யஸ்ரெஜி ஸ வாஜ்ஞஜநய்-
ஸ்ரமஸ்ரமஜ்ஞைஸ்ரஸவிஅம்ஸ்ர ஸ்ரஹாஸ்ரஸ்ரஹாவாஃ।

பக்கங்களிலும் தேவாலயத்தின் உள்பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனையும், பீடத்தையும், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 103½

ஆதித்யன் 1, பிருகு 2, அசுவிநீதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதி 4, லக்ஷ்மி 5, பூதேவி 6, முநிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கேயே துவாதிரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 105½

ஸவெஷுஸுஸுஷுஸுவதிஸு தயா உஜெஜதே
வ்ராகாஸுவஜ்ஜுஷுஸுவமொவ்ஸுகஜ்ஜு நீயா: ॥ ாசு ॥

வ்ருஷவ்ய லக்ஷணம் ஸுஸுகுஸ் ஸம்க்ஷிவ்யெஹ
வ்ரவக்ஷ்யதே ॥ ாள ॥

ஆஸனிம மஹாம் ஸ்ரெஷ்டம் அதஸ்ஸம்ஸவிஹீநகழி ।
ஜ்யேஷ்ட ஸித்ரு ஹாமொஷ்டம் கநிஷ்டம்வ்ருஷஹொஉயழி ॥ ாஅ ॥

மஹாஜ்யம் கநிஷ்டம் நாளீமெஹதஸ்ஜ்யம் வஜொஉயழி ।
தஉஞ்ஜெஉஷுஹாமெ தஸ் நவஸாகஉஷ்டீநிதழி ॥ ாசு ॥

வகாஷி நவஹஸ்தாணம் கநிஷ்டாதி ரயம் தயழி ।

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜந்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களையும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும். 106½

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, நன்குகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷபமானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், ¼ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று ¾ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும். 108

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி ½ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நாளீகிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயரமுடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

வஜ்ராஃஶகம் தூம்மதெகோம்ஶாத்ரீநிதிழ ॥ ஈ ॥

†வஜ்ராஷ்டாம்ஶாயாஃ தஜ்ஜாஃயஸ்தொஅயதெ ।
ஃஷ்டஜ்ஞ மஶ்வயஜ்ஞே ஃஶாத்ரம் ததஷ்டயஃ ॥ஃகஃக॥

ஸ்ரீவொஅஃஷாத்ரம் வ்யாக் உஶொதம்
ஷொஃஶாம்ஶழி ।
ஊஸ்தெவ்யம் அ ஷண்ணாத்ரம் ஜாந்யாத்ரம் (ஸம்)
ஶிஷாத்ரகழி ॥ ஃகஃஉ ॥

ஜம்வாஜீவ்ம் ஷஃம்ஶ்யம் வ்ரீம்கொஶுகஃஸ்அயதெ ।
ஸ்ரஜ்ம்மாஜுஸ்ரம் ஶிஷாத்ரம் வ்யாக் ஸ்ரஜ்ம்மதெவ்யம்
ஶிகொஶுகழி ॥ ஃகஃஊ ॥

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில் மூன்று 3, மூன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம் (அதமம்), மத்தியமம், உத்தமம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக் கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம் எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குல மாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குல மாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரை யாகும். மார்புவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும். துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

---

†அக்ஷாஜிம்ஶாம்ஶாயாஃ மஜ்ஜாஃவ்ருஷாவஜ்ராத்ரகழி ।
ஊதி காஶ்யவஶிஷ்டெ ।

*கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம் நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காசிய சில்பத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஊஙஙவ்யாஹம் சீர்ஹாமெந ஞ்ஞ்ம்மாம்ர்ம் தா ஙிஹாத்ர்கூழி।
ஙஙாடிம் நவஹாத்ர்ம் வ்யாகி ஊவவ்யாஹம் ஙஙாம்மாஙுழி ॥

உகிஹெயம் தகிஹஉம் நெத்ர்யாஉம் ஷ்ம்மாஙுஸீரிதழி ।
வாயர்ம்மாஙும் தஜாகிஹெயம் நெத்ர்உய்யாந்ஜாவாயதழி ॥

வஹாஹாத்ர்ம் ததஃ வ்ர்ஷ்ம் ஸ்ரீவாஹ்ம் தா ஷ்ஙம்மாஙுழி ।
நெத்ர்உய்யாகி ஙஙாடொஙும் அதாஉஹாத்ர்ம் ப்ரகீர்திதழி ॥

நெத்ர்யாகி கண்ணாஹுஙம் தாவகி கண்ணாயாஉம்
ஙஙாம்மாஙுழி ।
கண்ணாஉஙும் ஙிஹாத்ர்ம் வ்யாகி ஹாமம் கண்ணாவ்ய உய்யுழி ॥

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குல மாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து குளம்பு வரையில் உயரம் 10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50. அங்குலமாகும்.] 113

சிருங்கமூலத்தின் வியாஸமானது, மூன்று 3 பாகமாகும். சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும். முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கன மானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின் நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திர மத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குல மாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது) ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின் உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

சுமத்ரம்மண்டவிஹாரம் வடபத்ரம்மண்டம் ஹவெக் ।
வ்ராணம் வாயத்ரம்மண்டாயாஉம்மண்டம்மாலவிஹ்ரதழி ॥

சும்மண்டம் நாஸிகாதம்மஹாஹ்யம் வணாம்மண்டாயதழி ।
உதடொஷ்டம் தீ ஹாதெ ராஉயடொஷ்டம் ஹிஹாதத்ரகுழி ॥ककக॥

ஜிஹ்வாயாஉவிஸ்தாரொஉம் தீ ஜெயகாம்மண்டநீளிதழி ।
மீத்ரவாவ்யாஹம் உஸ்தாம்மண்டம் உயிரும் ஹாஉஸ்தாத்ரகுழி ॥

உயிரெஉமெத்ர அ வடபத்ரம் வத்ரெ மீத்ரவஹ்யாஷ்டஷ்டம்மண்டழி ।
ककக்ஷ் ஷ்டம்மண்டவ்யாஹஉக்ஷெயம் தண் தஉயக்குழி ॥

அளவு (நான்கு 4 அங்குலம்) ஆகும். காதின் நீளம் ஐந்து 5 அங்குலமாகும். காதின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கர்ணமத்தியில் அகலம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். காது நுனியின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அங்குல மாகும். அதன் கனமானது அரை ½ அங்குலமாகும். மூக்கின் நீளமானது, ஒண்ணரை 1½ அங்குல மாகும். அதன் ஆழமும், விஸ்தாரமும், ஒரு 1 அங்குலமாகும். மூக்கின் உயரமானது, ஒரு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் விஸ்தார மானது, ஐந்து 5 அங்குலமாகும். மேலுதட்டின் உயரம், மூன்று 3 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம், இரண்டு 2 அங்குலமாகும். 119

மூக்கின் நீளம், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகள், (முறையே) மூன்று 3 இரண்டு 2 ஒரு 1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் விஸ்தாரம், பத்து 10 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12 அங்குல மாகும். கழுத்தின் பின்பாகத்தில், அடி, நுனி, இவை களின் கனமானது, ஆறு 6 அங்குலமும், நான்கு 4 அங்குலமு மாகும். கொண்டையின் விஸ்தாரமானது, ஆறு 6 அங்குல மாகும். அதன் கனமானது அதில் ஸரிபாதி (மூன்று 3) அங்குலமாகும். 121

ஸ்ரீவஸ்யாமுவிஸாலும் தஸ விஸாதரம் யாகிதொ
ஸுஹொக ।
கஸுஉஹஸ ஸுஸீதொஷ்டம் தீர்:ஷயம்மஸுஸீஸிதழி ॥கஉஉ॥

தீர்ஸஹஸ்தஸாதரகம் வரஷ்டை வஸ்யாவம் ஆஉஸாதரகுழி ।
ஸுவதொஸவிஸாலும் தஸ உஸாவஷ்டஅதஸரம்மஸுழி ॥கஉங॥

வஹுாம்மஸும் தஉஸாயாஉ ஜாநஸெஸம் விஸாதரகுழி ।
ஜம்வாதெவஸ்ய ஸுஸாம்மஸுய்ய அய்ம்மஸும்
வஸ்யாவிஸாலுகுழி ॥ கஉச॥

வஸொகுஹெயம் விஸாதரம் வஸ்யாக வஸ்ஹஉஸும்
தயெவ அ ।
வாயஸாம்மஸும் தஸ வஸ்ஹாரம் ஜம்வாஹம் தவ்ய
ஸும்பைநழி ॥ கஉரு ॥

கழுத்து நுணியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குல மாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது (6 × 3 = 18) பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தோரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பின்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடிபபக்கமும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுணியானது (விஸ்தாரமானது) ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, அங்குலமாகும். அது, (வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும். 125

ஊஷாயாஃவிஸர்ஜநம் து² தி³ஜாதீ³நாம் யதா²க்³நிஷு।
ஔஷாயாஃம் தி³ஜாதீ³நாம் ஸ்யாதூ³ர்த்⁴வாஃம்ஸாத்³விஸர்ஜநம் வஸிஷ்ட²॥

ஊர்த்⁴வாஃம்ஸாத்³விஸர்ஜநம் து² அதூர்த்⁴வாஃம்ஸாத்³ம்ருʼதஃ।
ஜம்வாஃமே³ தூ² தி³ஜாதீ³நாம் ஸ்யாஃ ஔஷம்
யூத்⁴வாஃஸ்யாஃ॥ கூள॥

ஸ்தி²தம் வா ஸயிதம் வாபி யதா²யோக்³யம் தயா அநெஃ।
ஸ்யாதா²ரோஹெஃ வநெஃ பூ³ர்வெஃ யதா²யோக்³யம்
தயா அநெஃ॥ கூஅ॥

வத்ஸம் வாவ்யவஸ்தா²நம் வாபி ஸ்வாஜம் யூத்⁴யதோ நயெஃ।
ஸ்யாஃஸ்யாத்³ தூ² யூநாம் தத்³நாம் வ்ருʼஷஸ்யாத்³யழ॥ கூஊ॥

கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞோ நாயிகம் காயஃம் ஸ்வஃஸ்தோஷஸ்யாஃஸ்தூ³ வழ।

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும். அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4, அங்குலமாகும். முழங்கால் நுணியில் இரண்டு 2, அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவ மாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை, உலோகம், இவைகளினுலேயும், மற்ற திரவியங்களினுலே யும், மனதிற்குகந்தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினு லான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல மூர்த்தியின் உயரம்

எதுவோ, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவ தாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் $\frac{1}{4}$, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம விருஷப மாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினாலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 131

ஸந்திகர்ம விதாநமென்னும்
இருபத்திமூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ அதர்வவேதமொழியாயம் ॥

க்ஷுத்ரா மொவராணாம் தர முக்ஷிணம் வக்ஷ்யதே
க்ருஹே ।
க்ஷுத்ரா ரூபயஜ்ஞவ்யாநாம் ஹவிர்யாணாம் ஹவ்ருஹணதஃ ॥

ஔமுவ்ராஹாஹவிஹாரெ ஹவ்தாஷ்நவஹாமிகெ ।
ஔஸொகாஹஸ்ஹாமெ தர தத்தெகாம்ஸஹீதகழி ॥ உ ॥

ஹாரஸொஹாஹிவிஹாரம் மொவராஹம் யயாக்ருழி ।
க்ஷுத்ரா ரூபொஃ ஹவிஷ்டம் ஹயாநாம் வ்ருவியதெ ॥ ஈ ॥

ஔமுயாஹவ விஹாரெ அதர்வவது ஷஜம்ஸகெ ।
ஹவ்தாஷ்நாம்ஸெ அ ஹாமொநம் மொவராஹம் யயாக்ருழி ॥

ஹாரஸொஹாஹிவிஹாரம் வஜ்ஞயாவஸிகீகி-ஹதழி ।

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப் படுகிறது. க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதிஞென்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவார சோபாதி விஸ்தார மாகும். இந்த அளவானது க்ஷுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

த்ரிஹாமைகாம்ஶமய்யம்(மாநம்)அ ஶிஹாமம் ஸ்யாத்
த்ரிஹாமிகெ ॥ ரு ॥

அதுஷ்டாமெ த்ரிஹாமம் து வஞ்சாம்ஶெ அதுரம்ஶகம் ।
ஆரஶொஹாதிவிஸ்தாரம் மொவுராந்தம் க்ரமெண து ॥சு॥

உத்தமாநாமிதம் வ்ரொக்தம் ஹஸ்தைரவ்யய வக்ஷ்யதெ ।
ஶிஹஸ்தாதிஶிரஷ்டாந்தமெகாரத்நிவிவர்ய்நாத் ॥ எ ॥

ஸமைகெகம் த்ரி த்ரியாமாநம் ஆரஶொஹாதிவஞ்சஸு ।
த்ரிஹஸ்தாதெகத்ரிம்ஶாந்தம் ஶிஶிஹஸ்தவிவர்ய்நாத் ॥அ॥

வ்ரொக்தம் த்ரி: வஞ்சயாமாநம் ஆரஶொஹாதி வஞ்சகெ ।

சோபாதி விஸ்தாரமானது, ஐந்து விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய கோபுர விஸ்தாரமாகும். 4½

மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் 3ல், ஒரு 1, பாகம், மூன்றில் 3ல், இரண்டு 2 பாகம், நான்கில் 4ல், மூன்று 3 பாகம், ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகம், இவைகள் முறையே, கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த மானமானது, உத்தம கோபுரங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி ஹஸ்தங்களினாலேயும் கோபுரத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 6½

இரண்டு 2, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், பதினாறு 16, ஹஸ்தம் வரையில், ஒவ்வொரு அரத்நி (12 அங்குலம்) வீதம் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமான அளவு ஒவ்வொன்றும், மும்மூன்று விதமான அளவுடையதாகும். இவ்விதம், துவார சோபை முதலிய ஐந்தி 5லும், (மூன்று விதமான அளவுகளையும் கல்பித்துக்) கொள்ளவேண்டும். 7½

மூன்று 3, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், முப்பத்தோறு 31, ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக்

தலஹஸ்தம் ஸஹாரஹ்ய ஜிஜிஹஸ்தவிவய்ருதாகி ॥ கூ ॥

ஸஷ்திர்ஸங்குரம் யாவத் வஜ்ரவஜ்ரிவ் ரணகழி ।
ஸொஹாதிமொவ்ரமாணம் அ விஸ்தாரம் வரிகீர்தி-ருதிழ ॥டி॥

ஆரஸொஹா ஸாரஸாலா ஆரவ்ராஹாரஹஸ்ய்கெ ।
மொவ்ரமெண தா வஜ்ரெதெ ஆரஸொஹாதி
வஜ்ரஹ்ர(கூம்) ॥ கக ॥

ஸயவா ஹஸ்தாரெந விஸ்தாரம் வரிமர்ஹ்யதாழி ।
தீர்வஜ்ரஹஸ்தரெதெகாரஸாரதிவி-ருவய்ருதாகி ॥ கஉ ॥

வஜ்ரோரம் ஆரதீஹ்யாம் வஜ்ரஹ்ரெகஹ்ய ஹஸ்தழி ।

கூட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 8½

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக் கூட்டி வர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மான மானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தார மாகும். 10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானத்தினுல் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். மூன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதி னொன்று 11, அரத்நிகளினுல் (அரத்நி – பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) விருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்நிகளினுல் ஐந்துவித மானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

வஜ்ரவ்ருத்தஸ்ரக்யுக்தஶ்ரீவ்ருத்தயுக்தஶோபநத: ॥ கஉ ॥

த்ரயோவிம்ஶாக்ஷராபாதைர்வ்யாஹ்ருத்யா வம்அயா।
த்ரிவம்ஆத்யா த்ரியோவிம்ஶாக்ஷராபாதா விபாவிதா ॥

வம்அ வம்அகாத்யாவக் த்ரியஷ்டிம்ஶாக் காராதகழி।
ஆரவ்ராஹாத்விஹாரம் வம்அயா வரிகீதி-ஃதழி ॥ கரு ॥

வம்அவிம்ஶக்காராத்யாவக் த்ரிஅக்ஷாணிம்ஶத்தகழி।
ஆரஹரத்யஹ்ய விஹாரம் வம்அஹரத்யொஅயுதை ॥கக॥

கவவம்அகாராத்யாவக் த்ரிவம்ஆம்ஶக் காராதகழி।
வம்அயா விவாரம் வ்ரோக்தம் மொவ-ரஹ்ய
ஈநீஷ்டிதை: ॥ கள ॥

முதலாவது ஆவரணத்தில் துவாரசோபையின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதிஞென்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினுல் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று 23. கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும். (இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து 25 முழம் முதல், மூப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில், (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹர்மியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை $4\frac{1}{2}$, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனீசுவரர்களினுலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

அக்ரவதிஃஊராஜவெஶ்ஶந்யவ்யெவஊஹ்யதாம் ।
ஸாத்ஃ த்ரிவாதம் ஶிறுணம் த்ரயம்ஶெகஶ்யம்ஶஊயதம் ॥

ஶொஹாதீநாம் து வம்அநாம் ஶாராணாஊதிதம் ததஃ ।
தெஷாஶெவம் க்ரமாத் வ்யாஸாத் உத்ஸெதம்
வரதறுஅ்யதெ ॥ ௧௯ ॥

ஸவ்தாம்ஶெ(ஶம்) அ உஶாம்ஶம்(ஶெ) அ அதுரம்ஶெ(ஶம்)
ஷஃம்ஶகம்(கெ) ।
ஸவ்தஹாறெ அதுஹாறம் த்ரித்ரிஹாறெ து
வம்அஹிஃ(கம்) ॥ உ௰ ॥

ஶிறுணம் து யதா ஸம்வ்யம் ஶாராயதநதும்றதா ।

நாற்பத்தைந்து 45 முழம் முதல், ஐம்பத்தி மூன்று 53 முழம் வரையில் (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சக்ரவர்தி, மஹாராஜா, இவர்களின் பிராஸாதங்களிலும், இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஊஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். 17½

துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தின் (ஐந்தின்) துவாரத்தின் உயரமானது (அதன் அகலத்தில்) முறையே ஒண்ணரை 1½ பங்கு, முக்கால் ¾ பங்கு, இரண்டு 2 பங்கு மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம். மூனறில் 3ல் இரண்டு 2 பாகம் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, அவைகளுக்கு இவ்விதமாக முறையே விஸ்தாரத்திலிருந்து உயரமானது கூறப்படுகிறது. 19

துவாராயதனத்தின் உயரமானது முறையே பத்து 10 பாகத்தில் ஏழு 7 பாகம், ஆறில் 6ல் நான்கு பாகம், ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், ஒன்பதில் 9ல் ஐந்து 5 பாகம், இவைகளின் இரண்டு 2, பங்குமாகும்.

மொவ-ரவ்ய தா விஹாரம்(மெ) தீர்ஹாமாகெக
ஹாமிகழி ॥ உக ॥

அத-ஹ-ாமெகஹாமம் அ வம்அஹாமவிஹாமிகழி ।
நிம-ஃம் மொவ-ரணாம் தா வ்ராஹாஹாங் ஹித்தி
வாஹ்யதஃ ॥ உஉ ॥

ஃமிலும் ஹாயும் தா வாஹொ ந விஹஹ்லம் தா விஹஹ்லகழி ।
தத்தங் ஷலம்ம-ரெஞ்ஃ நஹாஹெ அ-ரோஹரஹாத்ர கெஃ ॥

வ்ரஜ்யா வணகரஹாஹம் தா வஹ்தாஹம் தா நவாஹகழி ।
ஆரம் தீர்வணயாஹாரம் வனகெகம் தா வ்ரயகர்
வ்ரயகர் ॥

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்தி பாஹியத்தில் (மதிளுக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதிளுக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என மூன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் வீதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம் வீதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் வீதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும் பதினேந்து விதமாகும். 24

க்ஷுத்ரெ ஜ்யெ வரெ ஆரவிஸ்தாராஃ பரிகீர்திதாஃ ।
தத்தத்ஶெவுத்யவஶதஃ தத்தத்துக்ஸெயஜுஅத்யதெ ॥ ௨௫ ॥

*பஃஆஃஶெஹ்யஶ்ச ஸப்தாஃஶஃ ஸப்தாஃஶெஹ்யோ
தஶாஃஶகஃ ।
ஶிறுணாத்மாயிகஃ பாதாயிகஃ பஞ்சாஅயாஃ ஸ்மூதாஃ ॥

ஜுஞவஸ்து நிரீக்ஷ்யைவ பாதாயிஷ்டாநதுஃறதா ।
அதுஷ்வஃஅதுஃஸப்தாஷ்டநந்தவர்ஜ்க்ஶஹாநுஷு ॥௨௭॥

க்ஷுத்திர தேவாலயம், மத்திய தேவாலயம், உத்தம தேவாலயம், இவைகளின் துவார விஸ்தாரங்கள், இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இனி அந்தந்த விஸ்தார மானத்தைக் கொண்டு, உயரமானது கூறப்படுகிறது. 25

(கேரபுர துவாரத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும்) *ஐந்து 5, முதல் ஏழு 7, அம்சம் (1) ஏழு 7, முதல் பத்து 10, அம்சம் (2) இரண்டு 2, பங்கு (3) இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பங்கு, (4) இரண்டேகால் $2\frac{1}{4}$, பங்கு, (5) என ஐந்து 5, விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 26

மூல வஸ்துவைப் பார்த்துக்கொண்டே, பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரம் இருக்கவேண்டும். (கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, மூல வஸ்துவின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.)

---

*பஃஆஃஶஃ ஆவி ஸப்தாஃஶெ ஸப்தாஃஶஃ அ தஶாஃஶகெ।
உதி பாஃ ஶொத நீயொ ஹாதி ।

*ஏழில் 7ல் ஐந்து 5, அம்சம் 1, பத்தில் 10ல் ஏழு 7, அம்சம் 2 என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஹாமெஷ்வெகெகஹாமொநம் வ்ராயிஷ்டாநாத தாம்மகழி ।
மொஷம் தத்ரவவீம் வ்யாகீ வாத்வாயும் உஹோமகழி ॥உஅ॥

வ்ராஹ்மாத்ஷம்ஹாநம் வா வஹ்நிஹாமொநமெவ வா ।
நடவஜ்ரகுண்டம்ஸஹீநம் வா மொவ்யாத்ஷம்ஹதாம்மகழி ॥

மொத்யெகீ தத்யிஷ்டாநம் ஹொமாநம் வாதிவாத்மகழி ।
உத்தராநம் வஜ்ரகுவெயம் தத்யம்ஸ் ஆரவிஷ்டாதழி ॥ஙஏ॥

வ்ரவெமத்மகுஹிணை மஹ்மோஹ்மிவெ ஹிதிகெ ஹவெகீ ।
ஸ்ரீகரம் ஸதிகாநம் அ காநவிஜயவெவ அ ॥ஙக॥

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினென்று 11, அல்லது பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன் உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸதம் பத்தின் உபரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை, ஹோமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த உயரத்தில் ஸரிபாதி $\frac{1}{2}$ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில், கர்பம் இருக்கவேண்டும். 30$\frac{1}{2}$

விஜயவிசாலகம் சைவ விசாலாலயமேவ அ ।
விப்ரதீகாந்தம் ஸ்ரீகாந்தம் ஸ்ரீகேசம் அ தயா வாஸ: ॥கஉ॥

கேசவிசாலகம் ஸ்வஸ்திகம் திசாஸ்வஸ்திகமேவ அ ।
உத்தமம் மாத்ரகாண்டம் அ ஸ்ரீவிசாலம் அதஉச்சவழி ॥கக॥

வதை வண்டஉபவைராகா: பொவாஸ்யாஹியாநகா: ।
வகாரிவம்அஹம்ஸ்யேஷம் பொஹாஉஸ்துவ்ராணகழி ॥கச॥

விதலாதிஷட்தலாந்தம் உயஉக உஉ அயதை ।
கீர்தலாஉஸ்யாஹவ்தலாவயஸ்தம் பொத்தஉஉ அயதை ॥கடு॥

பொவவீம்உயிஷ்டாநம் வாபொஅஉத்தராதகழி ।
பொஷம் தக் ஸ்தூபிவிவயஸ்தம் ஹாமஸாநம் வியீயதை ॥கக॥

ஸ்ரீகரம் 1, ரதிகாந்தம் 2, காந்த விஜயம் 3, விஜய விசாலகம் 4, விசாலாலயம் 5, விப்ரதீகாந்தம் 6, ஸ்ரீகாந்தம் 7, ஸ்ரீகேசம் 8, கேசவிசாலகம் 9, ஸ்வஸ்திகம் 10, திசாஸ்வஸ்திகம் 11, மர்தளம் 12, மாத்ரகாண்டம் 13, ஸ்ரீவிசாலம் 14, சதுர்முகம் 15, என்று பதினைந்து 15, பெயர்கள், கோபுரத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 33½

ஏக 1, தலம் முதல், பஞ்ச 5, தலம் வரையில் சோபாதிகள், அல்பப் பிரமாணமாக இருக்கவேண்டும். 34

துவி 2, தலம் முதல், ஷட் 6, தலம் வரையில், மத்தியம கிரமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

திரி 3, தலம் முதல், ஏழு 7, தலம் வரையில், உத்தம மாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. 35

(கோபுரத்தின்) அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடன் இருக்கவேண்டும். பாதத்தின் உபரமானது உத்தராந்த மாகும். மீதமுள்ளது, அதன் ஸ்தூபி வரையிலுள்ள மான மாகும். (இதில்) பாகமானமானது, விதிக்கப்படுகிறது. 36

‡ஸவாஉஹாமம் ஊஞ்ஞொஆம் கஸுஞொஆம் தீஉம்ஸகழி ।
ஸ்ரீவாஉஹிஹாமம் தஈ ஸ்ரீஈஃ ஸொஷம் ஸ்ரீவொஉயழி ॥கஎ॥

ஸவஷெகதஸும் வெ்ராகூம் ஹிதஸெ ஹாமஉஅயுதெ ।
உதீஈஸ்ரீஸ்ரீவாஷும் யஸுவயா விஹஜெஈ ஸவழி ॥கஅ॥

ஸவாஉஹாமம் ஊஞ்ஞொஆம் அயுஞ்ஞாயஉம் அஈணாயதழி ।
ஹாஸெமெகும் வ்ரஹூதொகீஹொயஷெகோஞ்ஸம் கஸுஞொஉயழி ॥

ஹாயஉஅயுஞ்ஸம் ஸ்ரீஈஹூஈம்மம் ஸொஷஹாமம் ஸ்ரீவொஉயழி ।
ஸவவம் ஹிதஸுஆவயுஆதம் ஸ்ரீ்தஸெ ஹாமஉஅயுதெ ॥ சஅ ॥

---

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸ்ஸின் உயரம் இரண்டேமுக்கால் $2\frac{3}{4}$ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. $37\frac{1}{2}$

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, பாகமாகும். பாதோச்சமானது, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பாகமாகும் பிரஸ்தரத் தின் உயரம் ஒந 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்– கழுத்து) உயரம் ஒந 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம்) சிகோதயமாகும். $[1\frac{1}{4}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9]$ இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

---

‡கஈ்ர கியதி ஹாமெ வனவம் ஹாமகூஉஅவிதி ஸொகூழி ।

*இங்கு எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

ஹ்ரீவ்யஞ்ஜ2ர்தூராஞ்ஜம் அ கூரக்ஷோஜ்ஜம் வாஜ்ஸாம்ஸகம் ।
ஹவாஹாம்ஸம் கவொதொஜ்ஜம் ஜ்யம்ஸாயஜ்ஜம் அரணாயதம் ॥

ஹாமெகம் வ்ரஹ்தொகிவ்யெயம் விஹாமம் வாஜ
ஜெவ-ய்கழ ।
தி்ரவாஜ்ஜம் தகிகவொதொஜ்ஜம்ஸம் ரீ்ரவொஜயம் ஹவெகி ॥

வாயஜ்ஜ்யம்ஸம் ஸிரஹ்ஹாகி மொஷம் ஹ்ரீவ்ய-ஜ்ஜ்ரயம்
ஹவெகி ।
வனவம் தி்ரதரோவ்யாதம் அதர்ஹ-ளஜ ஜயொஜ்யதெ ॥சஞ॥

உத்தராதிஸிவாஜ்ஜம் யந்தாநஜஷாஜ்ஸாம்ஸகழ ।
ஹரி்ரவாஹாம்ஸகம் ஜம்ஜம் தி்ரஹாமம் தவிவாயதழ ॥சச॥

வாயஜ்ஸாம்ஸம் வ்ரஹ்தொஜ்ஜம் வ்யாகி ஜ்யம்ஸம் வ்யாகி
ஹ்ஸம்ஹஜெவ-ய்கழ ।

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை (கீழ் தலத்தின் ஸ்தூபி முதல் திரி 3 தலத்தின் உத்தராந்தமான உயரத்தை) பன்னிரண்டு 12 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு அவைகளில், கபோதத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டு 2 பாகம். அதன் கபோதத்தின் உயரம் முக்கால் ¾ பாகம். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். சிரத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். இவ்விதமாக திரி 3 தலத்தின் விபாகம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சதுர்பௌமத்தின் மானத்தைக் கூறுகிறேன். 43

உத்தரம் முதல் சிகை ஈருக உள்ள மானத்தை பதினெட்டு 18 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒண்ணே முக்கால் 1¾ அம்சம் மஞ்சமாகும். தலிபத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். ஒண்ணரை 1½

மஂஅமஂஶஂமனாஂ ஹாமஂ த்ரிஹாமஂ ஶிவரொதயம் ||௪௫||

ஶெஷஹாமஂ ஶிவாமாநஂ வஂஅஹளமமயொஅ்யதெ ।
ஸ்ரூவ்யஞ்சமுத்தராஞ்சஂ அ த்ரயொவிஂஶதிஹாமிகம் ||௪௬||

ஶிஹாமஂ வ்ரஸ்தரொஅ்அஂ ஸ்யாத் த்ர்யஂஶாத்மஂ
அரணாயதம் ।
வாதொநஅ்யஂஶகஂ மஂஅஂ வாதாயாமஂ த்ரியஂஶகம் ||௪௭||

ஸாத்மாஂஶமூத்வமஂஅொஅ்அஂ அ்யஂஶாத்மஂ
வாததெவத்யகம் ।
ஸவாதாஂஶஂகவொதொஅ்அஂ அ்யஂஶஂ ஸ்யாத் தனிவாயதம் ||

வ்ரஸ்தரொஅ்அஂ து ஹாமெந கஸரஂ ஹாமமிஷ்யதெ ।

அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரம் இரண்டு 2 அம்சமாகும். மஞ்சத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். சிகரத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். மீதமுள்ள அம்சமானது, சிகையின் மானமாகும். இனி பஞ்ச 5 பௌமமானது கூறப்படுகிறது. 45½

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை, இருபத்தி மூன்று 23 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில் இரண்டு 2 பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும் மூணரை 3½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். மூன்று 3. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம், ஊர்துவ மஞ்சத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். இரண்டு 2 அம்சம் தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டமாகும்.

ஷ்ரீம்ராயம் ஶிவமொகஹெயம் மொஷம் ஹூம்வ்ரூஅயம்
ஹவெகஹ் ॥ சகூ ॥

உதூராஶிஶிவாஷம் ஷ்ரீஹெகொநதீர்ம்ஷஂம்ஷகுழ ।
ஶிஹாமம் வ்ரூஹுமொகஹெயம் வாஷொஷ்ம்
அதர்ம்ம்ஷகெஃ ॥ ருஔ ॥

வாஷொ ஹ ஷ்ரீம்ஷகம் ஷஂஅம் தீர்ம்ராய-ம் வாஷ
ஷெவ-ய்குழ ।
ஷதீர்வாஷாம்ஷகம் ஷஂஅம் தீர்வாஷம் தனிவாயதம் ॥ ருக ॥

ஷராய-ம்ராம் வ்ரூஹுமொகஹெயம் ஷ்ரீம்ராய-ம்
வாஷஷெவ-ய்குழ ।
ஷவாஷாம்ஷம் கூவொதொஷுஷூய-ஹாமம் ஶிஹாமதஃ ॥

வ்ரூஹுமொஷ்ம் தூ ஹாமெஹ கூஷும் தகிஷஂம் ஹவெகஹ் ।

இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீத முள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையி லுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு 2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை $3\frac{1}{2}$ அம்சம் பாதோச்சமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் $\frac{3}{4}$ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2 பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்.

ஸாயஃஆயஂஸஂஸிஸஷ ஷாகூ ஸெஷஷாமம் ஸிவொஃயழி ॥

ஸவம் தூ ஷட்ஃதஸும் வெராகூம் ஸஷுஷளஃஉயொஆயதெ ।
உதுஸாஜிஸிவாஜ்ஜம் யதூநம் ஷட்ஃதிர்ஸஃஸகழி ॥ ருச ॥

ஃஸும் ஷாஂவிர்ஜயம் ஸாயஃவெஷாஂஸம் வாஃவெஃயகழி ।
ஜிஷாமம் வ்ரஷுதொகூவெயம் வாதொஆம் அதூஸஂஸகழி ॥

ஷதிர்வாஷாஂஸகும் ஃஸும் திர்யஂஸாயஃம் அரணாயதழி ।
வாதொநஆயஂஸஃஸ்ஸொஆம் திர்வாஃம் வாஃவெவஃயகழி ॥

ஸாயஃாஂஸ வ்ரஷுதொஆம் தூ ஆயஂஸாயஃம் தஜிவாயதம்।
ஸவாஃஷாமம் ஃஸ்ஸொஆஃஷுவ்வஃவாஃம் ஜிஷாதிகழி ॥ ருள ॥

அதிலிருந்து, இரண்டரை 2½ அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீதமுள்ள அம்சமான து (மூணரை 3½ அம்சமானது) சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் 2¼ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை 4½ அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾. அம்சம், பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை 1½. அம்சம், பிரஸ் தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½. அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

கவொதொஅம் தா ஹாமெந தகீஹஂ கஂவொஅயழி ।
ஹகீரவாஹாஷ்டிநீஹாமம் ஸிஃ: ஸொஷம் ஸிவொஅயழி ॥நிஅ॥

ஹவம் ஹாமாநி கத்வ்யாந்யாவீ: ஹம்வ்யா கரணெ தா ।
விஷ்காரெ வம்அஹாமெ தா நாளீகெஹம் தீர்யம்ஸகழி ॥

ஸொஷம் தா ஹித்திவிஷ்கம்ஹகெகஹ்ஸெவி:யீயதெ ।
விஷ்காரெ ஹவஹாமெ வ்யாகீ மஹ்மெஹம்யா மாம்ஸகழி ॥

ஸொஷம் தா ஹித்திவிஷ்கம்ஹகெகாம்ஸம் கஷ்டவிஷ்காரதழி ।
கொஷ்டகம் தீர்யம்ஸகம் தாரெ வம்ஆம்ஸம் வ்யாத்தஷ்டாயதெ ॥

கஷ்டகொஷ்டகயொஜ்யெ வஜ்ராதிவிஹஷிதழி ।
ஹவம் விதர்ஜுஷ்டம் தீர்தஸ்ரவ்ய வியீயதெ ॥ சுஉ ॥

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேமுக்கால் $2\frac{3}{4}$. அம்சம், சிரஸ்ஸா ஆதம். மீத முள்ளது (மூணரை $3\frac{1}{2}$. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின்பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் 5ல் மூன்று 3. பாகம் நாளீகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆகும். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆகும். இந்த மாநம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். $59\frac{1}{2}$

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிதலத்தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்–அகலம்) அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒரு 1 அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட

விஷ்ணுபாகமென்னும் நாளீகேஹம் த்ரியம்சகுழி ।
மத்ரஹவிஷ்ணுயுகஹாரஹாரமென்ன வரிகளுயெக ॥சுஙு॥

கூடகொஷ்டிஸ்வரூபம் வாஸ்வரூபெ வரிகளுயெக ।
பெஷம் தன் ஹிதீவிஷ்கம்ஹெகாம்சம் கூடவிஸ்தார தழி ॥சுச॥

சாலாயாமம் த்ரிபாகம் ஸ்யாதெகாம்சம் லம்பவஞ்ஜரழி ।
ஹாரஹாரமேயாம்சம் ஸ்யாதாயாதெகொஷகாய தழி ॥ சுடு ॥

வஞ்ஜாம்சம் வா ஷபம்சம் வா ஊர்த்வெ ஸ்வதாம்சவிஸ்தார தழி ।
கூடமம்சம் பிஹாமென்ன சாலாயாமம் பிஹாமிகுழி ॥ சுசு ॥

ஹாரயாம் கூடஸ்ய நீபம் தன் சுயஸ்ஹாமசிதி ஸ்யாதழி ।

மாகும். அதன் நீளத்தில் ஐந்து 5 அம்சம், கூடம், கோஷ்டம் இவைகளின் மத்தியில் பஞ்ஜரம் முதலிய அலங்காரமாகும். இவ்விதமாக இரண்டாவது தலம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தின் மானம் கூறப்படு கிறது. 62

கோபுரவிஸ்தாரத்தின் ஒன்பதில் 9ல் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹம் (உள்தலம்) ஆகும். கிரஹபிண்டி அளிந்தம், ஹாரம் இவைகளை ஒரு 1 அம்சத்தினுலே கல்பிக்க வேண்டும். கூடம் கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களை யும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மீதமுள்ளது பித்திவிஷ்கம்பமாகும். கூடத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். மூன்று 3 அம்சம் சாலாயாமமாகும். ஒரு 1 அம்சம் லம்பபஞ்ஜரமாகும். ஹாரவிஸ்தாரம், ஒரு 1 அம்சமாகும். கோஷ்டவிஸ்தாரம் அரை ½ அம்சமாகும். மேலே (அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒன்பதில் 9ல்) ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சம் விஸ்தாரமிருப்பதாகும். கூடம் ஒரு 1 அம்சம். சாலாயாமம் இரண்டு 2 அம்சமாகும்.

ஶாலாயாமம் து வம்ஆம்ஶமாயாமெ ப்ரவிதீயதெ ॥௬௭॥

ஹவம் த்ரிதலாவ்யாதம் ஶெஷமூஹ்யம் விஅக்ஷணைஃ ।
தாரெபஜ்ஜ்யம்ஶகெ நாலீமெஹம் தத்த்ரிஹிரம்ஶகைஃ ॥

ஸாத்ஸாம்ஶம் ஹித்திவிஷ்கம்ஹமெகஹாமமலிந்தகம் ।
ஹகாம்ஶம் வண்டஹர்ம்யம் ஸ்யாக் கூடகொஷ்டாதி
வூவ்வக் ॥௬௯॥

மூவெ மூவெ மஹாஶாலாபம்ஆம்ஶம் அ ஷஜம்ஶகம் ।
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தம் அதுஹ்ளமமிதம் வரம் ॥௭௰॥

தாரெ ரூத்ராம்ஶகெ நாலீமெஹம் (அ) த்ரிஹிரம்ஶகைஃ ।

ஹாரத்தில் க்ஷுத்திர (சிறிய) நீடமானது அரை ½ அம்ச மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊஹித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். ஒண்ணரை 1½ பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற் படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முகந்தோரும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹா சாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங் களுடன் கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்ததாகு மென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

விஹாமம் ஹித்திவிஷ்ஹம்ஹகேஹாமஸ்ரீம்ஹ்ரகழி ॥ எக ॥

வனகாம்ஸம் வண்ணஹஸ்ரீம் வ்யாகி மொஷம்
வஸ்ரிவ்வஹாஅமொகி ।
வனவம் வம்அதஸ்ரம் விஹ்ரீகி ஷட்டீதஸ்ரம் அாய்நொஅய்தெ ॥

விவ்ரெ ஹாஹஸ்ரம்ஸ்ரெ தா நாஸ்ரீமெஹம் யாமாம்ஸகழி ।
விஹாமம் ஹித்திவிஷ்ஹம்ஹஸ்ரம்ஸ்ரெ நாஸ்ராகம் ஹவெகி ॥ எக ॥

கும்ஸ்ரெம வண்ணஹஸ்ரீம் வ்யாகி கஸ்ரிடகொஷ்டஹிவஸ்ரிவ்வகி।
தாஸ்ரெ தர்யொஹஸ்ரம்ஸ்ரெ தா மஹஸ்ரிமெஹம் யாமாம்ஸகழி ॥

வ்யம்ஸ்ராய்ம் ஹித்திவிஷ்ஹம்ஹகேஹாமஸ்ரீம்ஹ்ரகழி ।

அகலத்தில் பதிஞ்ஞன்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச 5 தல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது. 72

(ஆறுவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளீகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட்6 தலஹர்மியமானமாகும். 73⅓

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

வனகாம்ஸம் வணுஹஉ-ய்ம் வ்யாக் கூடிகொஷாதி
வ்ஸவ-வேக் ॥எடு॥

உவெ உவெ உஹாஸாஸாஷட்-ஹாமெந வியீயதெ ।
வஜ்ரொஹ-வ்ஹீவ்யஷ்ஷெஸு வக்ஷாஸாஸாதி ஹிய-ஸ்தழி ॥

நாகாஉஹ்ஸிஸகஹ்ம்ஹவெஜீஜாஸுகதொஸணழி ।
வனவம் வஷ்துதஸும் வெ்ராகூம்மொவ-ஸ்ஸம் ஹாவ-ஸ்தெஸிகழி ॥

உஸ்ஸுஆஸஹ்ய விஹ்ஸாரெ வஜ்ஹாமெந ஹீநகழி ।
அதர்ஹ-ஸாமெகஹீநம் வொவஸிஷ்டாக் ஆஸவிஹ்ய்தழி ॥

உவய-ஸ்வஸிவெஸும் அ உய்யவாதொத்தெய-ஸ்தழி ।

மாகும் (அளிந்தம்–துவாரத்தின் முன் பக்கம்). ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 75

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்–முகப்பு) நான்கு 4 அம்சம் மஹாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ஜரம், ஹஸ்திபிருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலை முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலபிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம் வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்களுக்குமுகந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் 5ல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

மஹாமாரெ து ஸொவாநம் ஹ்யுவயுவரி
விந்யஸெத் ||௭௯||

அதுஷ்கணெ து ஸொவாநமுபவீடெ ப்ரசஸ்யதெ ।
யமாயுக்தி யமாசொஹம் தமாயொஜ்யம் வி அக்ஷணெஃ ||அ௰||

மொபுராணாமலுங்காரம் ப்ரத்யெகம் வக்ஷ்யதெமுநா ।
மண்டபாஹா யமா சாரசொஹா தத்ர ப்ரகீர்திதா ||அக||

தண்டசாலா யமா சாரசாலா தத்ர விதீயதெ ।
ப்ராஸாதாகுதிவத் சாரப்ராஸாதம் ப்ரெக்ஷ்யதெ
ஸுதெஃ ||

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள் உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உப பீடத்திலிருப்பது, புகழப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும் படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்ட பத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக் கிறது. 81

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப் போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப் போலவே காண்கிறார்கள். 82

மாலிகாகுதிவத் சாரஹர்ம்யம் து வ்ரோஅ்யதே
ஸுபைஃ ।
ஸசாலாகுதிஸம்ஸ்தாநம் சாரமொவுரமிஷ்யதே ॥ அ௩ ॥

ஸவேஷ்ட மொவுரம் குர்யாத் யதாயுக்திவிசேஷதஃ ।
ஸ்ரீகரஸ்யாவ்யலம்காரம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநுபூர்வசஃ ॥

விஸ்தாரசிறுணம் வாபி பாதொந சிறுணாயதம் ।
பம்அஸப்தநவாம்சம் து விஸ்தாரே ப்ரவிபீயதே ॥ அ௫ ॥

விஸ்தாராம்சப்ரமாணேந தைவ்யஹாமாம்ச கல்பயேத் ।
ஸகசித்ரிதலொவெதம் ஸவ்வாவயவஸம்யுதம் ॥ அ௬ ॥

புத்திமான்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாலையின் வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாலையின் வடிவத்துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன் கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங்காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ 9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினாலே நீளத்தின் அம்சங்களையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

வ்ருஷிகாக்ருதிகம் நாஸீ வக்த்ர வ்ருஷியீயதே ।
உபவே உபவே மஹாநாஸீ வம்ஸநாஸீ விவார்த்தயோ: ॥

ஸிர: க்ருகுமகோஷ்டம் வா யுக்மஸ்தூபிவிஸாலவாந்தி ।
லுவாரொஹி ஸிரொவாபி மண்டபாக்ருதிரேவ வா ॥அஅ॥

ரதிகாந்தஸ்ய விஸ்தாரம் விஸ்தாரார்த்தாயதம் பவேத் ।
கூடகோஷ்டாதிவக்ராம்சம் வக்ரவக்ஷ வரிகலுயெக ॥

பாதாகாரஸிரஸ்தஸ்ய ஷண்ணாஸீ உபவ்ருஷயோ: ।
ஹாயகோபிஸாலாக்யம் யுக்மஸ்தூபி விஸாலவாந்தி ॥கூ॥

சதுர: வாதொதிரெயுக்தம் உயுவெஸாலம்யவாந்தி ।

கோபுரமானது, ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்கும் நாஸியானது விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும் வம்ச நாஸிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 87

சிரஸ்ஸானது, கிருககோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2. ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹீ (லுபையின் மேலேரிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைபோன்ற ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ப் பங்கு நீளமுடைய தாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும். முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுக்ம 2. ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காந்தவிஜயஸம்ஜ்ஞாகம் தாரகீ ஆயம்ஶாயதிழ ॥ கூக ॥

வலிவ்ருஷஸ் ஹலிஹாமம் அகலிடகொஷ்டாதிவலிவ்ருஷஸ் ।
ஸுஷிராவொத்தலொயஸ்ருகம் நாநாம்லெஹ்ஷுஸம்க்ருதிழ ॥

ஶிவலொ அ ஊவெ வ்ருஷ்டி ஷ்ணாவ்யஃ வாஸ்ருயொ-
அஸ்ருயொஃ ।
ஸஹாகாரஶிரஷ்ஸ்ரிஷ்டயா ஸ்ருஷ்டிவிகாஸிதிழ ॥ கூக ॥

ஆரஸொஹாத்யம் வெஶ்மாகம் ஆராமம் ஊவஸொஹிதிழ ।
விஜயவிஶாலஸம்ஜ்ஞாகம் விஸ்தாரஶிலாயதிழ ॥ கூச ॥

ஸவாஶ்ம வாய ஸாயஶ்ம வா வாஶொரஶிலாயதிழ ।

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும் மத்தியில் வேசனத்துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90½

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், மூன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், மூன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93½

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாகும். ஒண்ணே

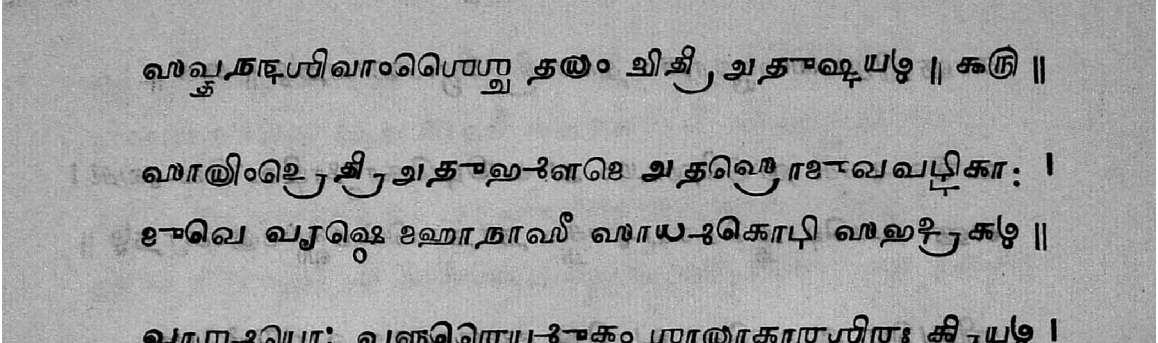

கால் $1\frac{1}{4}$ ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ அல்லது ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு, நீளமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

இரண்டாவது 2 வது, மூன்றுவது 3 வது, நான்காவது 4வது, தலங்கள், ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11. அம்சங்களினுலிருக்கவேண்டும்.

அளிந்தத்துடன், (வாயிற்படியின் முன் பக்கத்துடன்) கூடிய மூன்றுவது 3வது, நான்காவது 4 வது. தலத்தில், நான்கு 4 முகப்பட்டிகைகளிருக்கவேண்டும். முகத்திலும், பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். ஸார்த கோடியாகவும், பத்திரகத்துடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், பஞ்ஜரங்களுடன் கூடிய தாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2. படையல்லாத ஸ்தூபியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அவயவங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 97

விசாலாலயம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பங்கு நீள முடையதாகும். பூமி பாக மானது, முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஈயஃகொடிஹஹ்ரஂ வ்யூஃ ஹஹ்ர நாஸீ ஊவெ ஊவெ ।
அதஹ்ரஃ வாஸ்ய்யொஃஹாவ்யஃ ஸாஆஸிவாஈஹ்மஂயதிழ ॥

ஈயஂமஃஷ்டுவிகொவெதம் மொஷம் வமிவஃவஹாஅமெஃ ।
விவ்ரதீகாஹஹஂஷ்டாஈம் தர்ய்ஂமெ அய்ஂஸாயிகாயதிழ ॥ஈ॥

கமிடகொஷ்டிஹவஃம்மம் வமிவஃவஃ வஸிகஆயெஃ ।
வமிவஃவஃ ஹமிஹாமம் அ அதர்வி-ஃமுதஹ்ரகுழ ॥ஈக॥

அதஹ்ரஃ ஸிவமொஹாவ்யஃ ஸிமொஹ்ரஹஈஸிதிழ ।
ஈஞஃ வாஹொத்தமெயஃகுயஂமஃஷ்டுவிகாஸிதிழ ॥ஈஉ॥

அர்தகோடியுடன் பத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். முகந்தோறும் பத்திர நாஸியுடனிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், நான்கு 4. நாஸிகளிருக்க வேண்டும். சாலாகாரமான சிகரத்துடனிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2 ப் படையல்லாத ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு போலவே கல்பிக்க வேண்டும். 99½

விப்ரதீகாந்தம் என்னும் கோபுரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் 3ல் இரண்டு 2. பங்குக்கு அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

பூபாகமும் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்திரகத்தை யமைக்கவேண்டும். அதன் சிகரத்தில் நான்கு 4 நாஸிகளிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது பத்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடன் கூடி இருக்கவேண்டும். இரட்டை 2-ஐ அல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். 102

ஸாமஸாமுத்ரயம் வெ்ராக்ஷம் ஸவ-ாம்மவரிஷ்ணிதழி ।
ஸ்ரீகாஞ்ஹஸ்ய அ ஸம்ஸ்ஹாநம் விஸ்தாராயய-ாேயதழி ॥ாக॥

நாவஜ்ரஸ்திரிவாம்ஸொஸ்ரு தி்ர அதா-ஷ்ஹஸ்ஹாேயः ।
சதுः வாஸொத்தொெய-ாகுஸாமாஸெ்ரஸாம்க்ரு தழி ॥ாச॥

ஸாமஸ்ரெ்ரஸ்ரெ-ாஞ்ஜொ ஸ்ரம்மம் வரிஹஜ்ர ஸஹஸ்ரிதழி ।
ஸ்ரவெ ஸ்ரவெ ஸஹாஸாஸ்ரீ ஸாஸ்ராகாஸஸிரொ ஸவெக்ஷ ॥

ஸய-ஸ்கொபிஸஹாயாகுஸ் அதா-ஸ்வஜ்ரஸொஹிதழி ।
ஸ்ரீகெ்ரஸஹஸ்ய தா ஸம்ஸ்ஹாநம் தாஸாத்ரி ஸாமஸாயதழி ॥ாசு॥

அதில் மூன்று 3 துவாரசாலிகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102½

ஸ்ரீகாந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்கவேண்டும். 103

மூன்றுவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதிஞென்று 11, அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதம், உத்தரம் இவைகள் உள்ப்பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். அந்தாரம் முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105½

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

வலிவஃவஸ ஹலிஹாமம் அ ஹாலெ நிமஃகெஸ்ரிஃழி ।
ஹாஸ்லாஸம் கலிடகொஷாஜி ஸவஃரவயவஸ்யஃதழி ।।ஈஎ।।

நாநாஃலாலிஸகஷ்டம்ஹவெஜிகாசெஸ்ரஸ்ரம்கஸ்ரதழி ।
ஸஞ்சஃ வாஜொத்தலெயஃஸ்தகம் உயெஸ் வாஸணலொஹிதழி ।।

ஊவெ ஃவெ உஹாநாஸீ ஸாஸ்ரகாஸஸிரஃகிஸ்ரயழி ।
வாஸ்ரஃயொவெஃஜிநாஸ்யஃ ஸ்யஃஃ ஸவஃரவயவலொஹிதழி ।।

வஸ்ரிகாகஸ்ரதிவஹாஸீ ஸவஃதஸ்ர வாரிலொஹிதா ।
நஸ்ரயாவதஃமவாகஷாஜிஸாஸகாசெஸ்ரவிஃகிஸ்ரதழி ।।ஈ।।

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிர்கம குட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்–நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்–கற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தாரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மகுரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்தினுலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹா நாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினுலேயும் அழகாக இருக்க வேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாக்ஷம் முதலியவைகளினுலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினுலேயும் ஆச்சரியகரமாக இருக்கவேண்டும்.

கெஊவிஸாஊஹ்ஸ்ஹாநம் விஹாரஸாய்ய-ஈோயதழி ।
வஸிவ-ஏவகு ஹஸிஹாமம் அ உய்யவாரணஸொஹிதழி ॥ககக॥

கஸிடகொஷ்ஷ்ஷுங்காரம் வஸிவ-ஏவகு வஸிகஊயெகு ।
உவெ வரஷெ ஸிவாஸ்வ-ஈ தை உஹாநாஸி அதை-ஷ்யழி ॥

ஹஹாகாரஸிரஷ்ஹஷ்ய உவெ வரஷெ ஸிவாஸ்வ-ஈயொஃ ।
சுயை முஸ்ஸுவிகாயை-ஈகம் ஸாரவராஹாஃகுக்ரியழி ॥ககங॥

வஷ்திகஹ்ய தை ஹ்ஸ்ஹாநம் விஹாரஸிமாணாயதழி ।
வஜ்ஜிரை-ஈராகு-ஏஹாமெஹ்ய வெஉவணுதை-ஈஸிஉய: ॥

சுஞ்ஃவாஷொத்தெயை-ஈகம் ஹஸிஹாமம் அ வஸிவ-ஏவகு ।

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ப் பங்கு நீள முள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினுலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாஸிகள் இருக்க வேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவ முடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆருவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவை களாக இருக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரங்

கூடிகொஷாதிஹவ-ர்ம்மொஹாரஹாஜ்ஜெஹ்ரஹ்ம்கூதழ ॥

ஹஹாஹிவாரஹ்ம்யஹ்கம் ஹ்வஹிகாகூதிநாஹியஹ்கீ।
சுஷ்டாஹி ஹஹாமெ்ரு தஹ சுயஹ மஹ்ஹ்மவிகாஹ்நிதழ ॥ககசு॥

திஹாஹ்வஹ்திகஹ்ம்ஹ்ரா நம் விதாரஹ்திமஹ்ணாயதழ।
வஹ்மவ-ர்வஹ்ஹ ஹஹ்மிஹாமம் அ கூடிகொஷாஜ்ஜஹ்ம்கூதழ ॥

சுஹாய-ர்ஹாரஹாரஹாம்மம் வண்ணஹஜ்ஜாஹிஜ்ஜ்ஜிதழ।
ஊவெ ஊவெஜதிஹஜ்ராம்ரம் ஶிரஹ்ஹாயதஜ்ஜஹ்ஜ்ஜழ ॥ககஅ॥

ஹஹாநாஹி அதஹ்யஹ்கம் அதஹ்ஷஹ்ரஹ்மொஹிதழ।

களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பூமி பாகமும் முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களினுலேயும், அந்தாரம் முதலியவைகளினுலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையைப்போன்ற சிகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திக வடிவமான நாஸியுடனிருக்கவேண்டும். ஸபையின் முன் பக்கத்தில் அஷ்ட 8. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப் படையான ஸ்தூபிகள் இருக்கவேண்டும். 116

திசாஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அந்தாரி, அந்தாரம், ஹாரம், இவைகளை அங்கங்களாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்ட ஹர்மியத்தினுலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் அதிபத்திராம்சத்துடனிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது நீண்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. மஹாநாஸிகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்

ஸஞ்ஜ்ஞாதொத்தரைர்யுக்தம் ஸர்வாவயவஸம்யுதம் ||௧௧௯||

ஸநுக்தம் பூர்வவத் ஸர்வமயுக்தஸ்தூபிகாந்திதம் ।
மத்ஸ்யஸ்ய து ஸம்ஸ்தாநம் விஸ்தாரஸ்ரிநுணாயதம் ||௧௨௰||

பூர்வவத் ஸூமிஸாநம் அ கூடகொஷ்டாத்யலங்கூதம் ।
பூரெ(ரஃ)பூஷ்டெ ஸஸாத்ரம் ஸ்யாத் விஸ்தாரத்ர்யம்ஶ
நிர்மமம் ||௧௨௧||

ஶாலாகாரஶிரோ யுக்தம் க்ஷுத்ரநாஸீ விஸூஷிதம் ।
மூவெ பூஷ்டெமஹாநாஸீ அதுஷ்பஞ்ஜரஶோஸிதம் ||௧௨௨||

ஸஞ்ஜ்ஞாதொத்தரைர்யுக்தம் சாரஹர்ம்யம் த்ரிதொதிதம் ।

களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறப்படாத யாவும், முன்பு போலவேயாகும். இரட்டைப் 2. படை அல்லாத ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 119½

மத்தளம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாம். பூமி பாகமானது முன்புபோலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையின் முன் பாகமானது, முன்புரத்திலும், பின்புரத்திலு மிருக்கவேண்டும் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1. பாகம் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். சாலாகாரமான சிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். க்ஷுத்திர நாஸியால் அலங் கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத் திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். நான்கு 4, பஞ்ஜரங் களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். மூன்று 3. விதமான துவாரஹர்மியம் கூறப்படுகிறது. 122½

மாத்ராகாண்டஸ்ய மாநம் விஸ்தாரமிவாணாயதிநீ ॥

மூர்த்ரகரத்ர யொரபாகயொஃ வலிஷ்டிவஸ்தகஸ்தயஃ ।
வலிவஸ்கஸ்தஸிஹாநம் அ கபிடகொஷாதிவலிவஸ்கஸ் ॥

கூடஃவாதொத்தரெயஸ்தூகம் அதஸ்திஸ்ரதலாரகநீ ।
மஹாவிஸ்ருதிஸ்ரஹாராஹிஸ்ருஷ்டிதம் வலாஹரஸ்யகஸ் ॥

ஸாலாகாரபரிஃ கர்யஸ்கஸ் ஸஹாநாஸீ ஸ்ரவெ ஸ்ரவெ ।
வாஸ்துயொஃ கூத்ரநாஸ்யஸ்ய யதாயதகர்ய
வ்யொஜயெஸ் ॥ கஉசு ॥

ஸ்ரீவிஸாலஸ்ய மாநம் வலாம்ஸெ ஸ்யாத்தாயதிநீ ।
வலிவஸ்வகஸ் ஸஹிஸிஹாநம் அ ஸபிலதஃ கர்யகரீகர்யதிநீ ॥கஉள॥

மாத்ராகாண்டத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 மடங்கு நீளமுடையதாகும். ஐந்தாவது 5-வது, ஆருவது 6-வது, ஏழாவது 7-வது, பூமிகள், பதிஞென்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13 அம்சங்களைக்கொண்டவைகளாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்புபோலவே கல்பிக்க வேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்ரகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிருஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்ட ஹர்மியத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸை சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். பக்கங்களில், க்ஷுத்திர நாஸிகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 126

ஸ்ரீவிசாலத்தின் அமைப்பானது, அகலத்தில் ஐந்தில் 5-ல் இரண்டு 2 பாகம் நீளமுடையதாகும். பூமிபாகமானது

ஶிரஃக்ரகுரகொஷம் அ ஸஹா வா ததர ஶீஷ்கழி ।
நா நாஃஸ்ரீரகஷ்ஃஹவெதிகாஶ்ரயுங்ரதழி ॥கஉ அ॥

அதஃஹி-ஃக்ஷ ஃஹா நாஸீ க்ஷஃத்ர நாஸீ விஹ்ருஷிதா ।
ஸ்வஸ்திகாக்ர திவஹாஸ்யஃ ஸவ-ஃதர வரிகலுபெஶ ॥கஉ கூ॥

அதஃஃவஸ்ய ஸம்ஸ்தானம் அதஃஹ-ஃமாயிகாயதழி ।
வ்ருவ-ஃவஃக ஸ்ருஜிஹாமம் அ திஸாஃஹ்ர கஸ்ம்ய-தழி ॥

ஹாரஃயெ த கத-ஃவ்யம் க்ஷ்ய்கஃம்ஸ்ருதாஜிதழி ।
தொரணைஜ-ஃருகெவ-ஃர்தஸ்ஹ-ஃபிதாஶ்ரயுங்ரதழி ॥

கஃஜ்டெ நீ-ஃபெஸ்ஹ யா கொஶ்ஷஃ க்ஷ-ஃத்ர கொஶ்ஷ-
வி-ஃஸ்ருஷிதழி ।

முன்புபோலவேயாகும். மூலத்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகரீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையா வது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பலவிதமான மஞ்சரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினுலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், மஹாநாஸீ க்ஷுத்திரநாஸீ இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாஸிகளுள எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 129

சதுர்முகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திக்குகளில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். குட்டியம், கும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தோரணங்கள், ஜாலகங்கள் வ்ருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்

மூலவிஷ்ணுயுக்தாஹாஹி: உஷ்ணிதம் வஷ்ணுஹ-யுவக் ॥

வஹாஜிஹஹ்ர வா ஸாலுகாரம் வா ஸீஷ்-கம் தர் தக் ।
அதர்நா-ஸிவி வஹாயுக்தம் வாவ்ர்-ஸ் தெ தெ தர்
நாஸிகெ ॥ கஉக ॥

உவய்-ஸ்வரி கூடாதெர்யஃ வ்வ-ர்-ம்மெவ்ஹஜ்ஜுங்கூதழ் ।
சுத:மொவாநவ்ம்யுக்தம் ஆரமொவ்ரகம் தீர்யா ॥

வஷ்-வ்ஹ்ஜுவஹொவெதம் நிவ-ர்ணிதஜுகம் தர் வா ।
வநாவநாம்மயுக்தாநி ஸ்ரீகரணாதீநி யுக்திதः ॥ கஉடு ॥

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், க்ஷுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹர்மியத்தைப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸான து சபையைப் போலவோ, சாலாகாரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களினுலேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடிய தாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பது மாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களு, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தி யுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

நாநாவிதஸ்தம்பமஸூரகாணி
நாநாவிதாம்மாநி ஸலக்ஷணாநி ।
நாநொவபீடாநி ஸமண்டகா(நா)நி
ஸத்ராண்யஸத்ராணி ஸநாஸநாநி ॥ ௧௩௬ ॥

ஸகாதிஸவ்தாந்தலாநி யுக்த்யா
சொபாதி(ர்த்த)வஞாதசமொவுராணி ।
சாலாஸபாமண்டபசீர்ஷகாணி
வ்ரொக்தாநி ஸத்மந்யமரெஸ்வராணாம் ॥ ௧௩௭ ॥

இதி மயமதெ வஸ்துசாஸ்த்ரெ மொவுரவிதாநம் நாம
அதுவிம்சொத்யாயஃ ॥

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மசூகரங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உப பீடங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து விதமான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற சிரஸுகளுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்
இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ வஞ்சவிம்ஶோத்யாயஃ ॥

தெவாநாம் தி ஜஹூமீஶ வைஶ்யாநாம் ஶூத்ரஜந்மநாம் ।
தத்தத்யோக்யம் யதாயுக்த்யா மண்டபம் ப்ரவிதீயதெ ॥க॥

ப்ராஸாதாஹிமுவெ புண்யக்ஷெத்ரெ வாடடராமகெ
ஶுபெ ।
க்ராமாதிவஸ்துமத்யெ அ அதுர்திக்ஷு விதிக்ஷ்வபி ॥உ॥

ஸாஹ்யாஹ்யஞ்சரதொ வாபி க்ருஹாணாம் மத்யமெ முவெ ।
வாஸார்த்தமண்டபம் அைவ யாகமண்டபமெவ அ ॥ ௩ ॥

அபிஷெகாதியொக்யம் அ நரத்தமண்டபகம் ததா ।
வைவாஹிகம் அ மைத்ரம் அ தயொபநயநார்ஹகம் ॥

சூஷ்டாநமண்டபம் அைவ ஸமாயொகநமண்டபம் ।

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், ராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எதிரில், புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில், கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப்பட்டிருக்கு மிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்குகளிலும், இவைகளின் வெளியில், உள்கையில் வீடுகளின் மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற்கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவைகளுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப்பதற்கான) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்கிய

ஸங்கிகாய்ஹ்ஹகம் க்ஷளரம் ஹுக்திகர்ஸுவாஸிதம் ॥௫॥

தெஷாம் க்ரமெண நாமாநி வக்ஷ்யந்தெ விதிநாடயுநா ।
மெருகம் விஜயம் ஸித்தம் பத்மகம் ஹத்ரகம் ஸிவம் ॥ ௬ ॥

வெதம் அலங்கிருதம் தர்ஹம் களஸிகம் குலதாரி(ர)ணம் ।
ஸுவாம்மம் ஸளவ்யகம் மஹ்ஹம் மாலியம் மாலியாத்புதம்
தயா ॥ ௭ ॥

தெவஜிஜநரெம்த்ராணாம் ஜிரஷ்டஅதுரஸ்ரகம் ।
ஸநம் ஸுஹூஷணாவ்யம் அவ்யாஹலியம் ஸ்ரூமகம்
தயா ॥ ௮ ॥

கொணம் அ வவ்டம் அைவ ஸ்ரீரூபாவ்யம் அ மம்மலம் ।

மான மண்டபம், ஆஸ்தாந மண்டபம், சைனியங்களைக் காண்பதற்கான மண்டபம், ஸந்தி (சமாதானம் செய்து கொள்வதற்கான) மண்டபம், க்ஷௌரமண்டபம், போஜனம் செய்வதற்கான மண்டபம், சுகவாஸத்திற்கான மண்டபம், இவைகளின் பெயர்கள் இப்பொழுது முறையே விதியுடன் கூறப்படுகின்றன.

மேருகம் 1 விஜயம் 2 ஸித்தம் 3 பத்மகம் 4 பத்திரகம் 5 சிவம் 6 வேதம் 7 அலங்கிருதம் 8 தர்பம் 9 கௌசிகம் 10 குலதாரி(ர)ணம் 11 ஸுகாங்கம் 12 ஸௌக்கியகம் 13 கர்பம் 14 மாலியம் 15 மாலியாத்புதம் 16 என்பன கீழே கூறப்பட்ட மண்டபங்களின் பெயர்களாம். 7

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்கு, மண்டபமானது, ஷோடசா 16 ச்ரம், சதுர 4 ச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

கனம் 1. ஸுபூஷணம் 2. ஆஹல்யம் 3. ஸ்ருககம் 4. கோணம் 5. கர்வடம் 6. ஸ்ரீரூபம் 7. மங்களம் 8. என்ற

ஸாதாந்யஷ்டள ஸுராதீநாம் நாவாணாமாயதாஸ்ரகம் ॥

மார்கம் ஸௌபத்ரகம் ஸைவ ஸுந்தராவ்யம் து மண்டவம் ।
ஸாதாரணம் அ ஸௌவ்யம் அ தமைவெஶ்வரகாந்தகம் ॥௫॥

ஸ்ரீபத்ரம் ஸர்வதோபத்ரமித்யஷ்டள வைஶ்யஶூத்ரயோ: ।
பக்திமாநம் தமா வாதாயாமம் வாதவிஶாலகம் ॥ ௧௧ ॥

அதிஷ்டாநம் தமாதாரம் வ்ரவாம் மத்யமரம்பகம் ।
அலங்காரம் க்ரமாஅக்ஷ்ய ஸ்தம்பவக்ஷம் ததாகாதம் ॥௧௨॥

ஸார்த்தஹஸ்தம் ஸமாரப்ய ஷட்ஷஸ்மம்ஸுவர்த்தநாத் ।
வஞ்சஹஸ்தாவதிர்யாவத் த்ரி: வஞ்சைவாம்ஸ்ரிகாந்தகம் ॥

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அரசர்களுக்கு நீண்ட சதுரச்சிரமாக இருக்க வேண்டும். 9

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸுந்தரம் 3. ஸாதாரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம் 7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும். 10½

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின் அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆதாரம், பிரபை, மத்தியமரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பக்ஷம், அதன் ஆகாரம், இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5. ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15. விதமாகும். 13

சுய விஹாரஹகெ²ஷா ஸாயாஃம் வ்ரவியாஹ்யதெ ।
வனகஷிதி²ஸ்ரதா²ஷ்ணஹாமெ ஸுக்²யஞ்செ கூ²தெ ॥ கச ॥

வனகஹாமெந வ்ருக்ஷிः ஹ்யாஹாயாஃம் ஹ்வவிஸாயுதः ।
சுய ஹ்வஹக்ஷிவிஹ்ரதாகெ ஸ்ரீஸாத்²ய-ஸ்ய கூ²ராணுதः ॥கரு॥

சூயாஃஷ்டயா வெ²ராகூ²ம் தெந ஸாநெந யொஜயெகெ ।
ஹாயதம் ஸாவி தகெஹவ்ஃம் தஹாநெ²வ வ்ரவஹ்யதெ ॥

ஹாய-ஃஷிஹஹாஸாஹ்ய ஷட்²ஷஷ்டிஃம் ஸாயு-ஃநாகெ ।
சுஷஹஹாஞ்சஃம்வ்ரய்-அஃம் ஸ்ரியொவிஃஸகெவ்ரஸாணகெழ ॥

இனி, விஸ்தாரத்தின் பத்தியினுலே, (பாகத்தினுலே) இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3. நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களாச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இது, அ த ன் விஸ்தாரத்தினுலே கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1. முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தி னுலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே பெயருடையவைகளாகும். 16

இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில், ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23. வித மாகும்.

தீ தத்ரயம்மாமுவிவுஜ்யா வா ஹம்ஹொஃஹொயாஃ
வ்ருகீதி-ஃதாஃ ।
சஷ்டாம்மாமும் வஃஹாமஹ்யைவாய-ஃோய-ஃோம்மாமு
வய-ஃதாஃ ॥ கஅ ॥

நஃவஜ்ரதத்ரயம்மாமும் யாவஃ ஹம்வ்யயா வாமவ-ஃவஃ தனிஃ ।
வாஹொஹ்ஹொமவி ஈஊாம்ஶ யஃ-ஃநஃவஷ்ஹாஜிதெ ॥கஊ॥

ஃமிஈதாஈம் தஈ ஹாமெஈ ததீஹாமொநஃம்ருதஃ ।
வாஹொஹ்ஹாய-ஃயிஷ்டாஈம் வாஃஹாத்யம் வவ-ஃவஹ்ஹஈஷ்டா ॥உ॥

வாஹொஹ்ஹெ வஜ்ரஹாமெ தஈ ஜிஹாமொஹ்ஹம் தஈ வா தமுழ ।
ஹம்ஹொஃஹொயதீ ஹாமெகம் வா ஃஹாமிஈகுதாம்மகுழ ॥

அல்லது, மூன்று 3. மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிக் கொண்டும், ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக் கணக்கிடுவது மாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 17½

எட்டு 8. அங்குலம் முதல், பத்தொன்பது 19 அங்குலம் வரையில், அரை ½ அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, ஸ்தம்பத்தின் அகலமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல், (இருபத்திமூன்று 23. விதம்) ஆகும்.

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தை, பதினொன்று 11. பத்து 10. ஒன்பது 9. அல்லது எட்டு 8. பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் ஒரு 1. பாகம், ஸ்தம்பத்தின் அடியின் அகலமாகும். அதன் நுணியானது, (அவ்வித பாகங்களில்) ஒரு 1. பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 19½

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், பாதாதிஷ்டானமானது, பாதோச்சத்தில் அரைப் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். என்று, சாதாரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 20

தலமானது, பாதோச்சத்தில் ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2.

ஸொபவீஂமயிஷ்டாநம் கெவலம் வா மஸூரகம் ।
அயிஷ்டாநஸமொச்சம் வா த்ரிமாணம் த்ரிமாணம் து வா ॥

உபவீஂவியாநெ து யதுக்தம் தெந வொஞதம் ।
உபவீஂஸமுக்ஸெயம் யமாயுக்தி யமாரூபி ॥ ௨௩ ॥

உபவீஂதலஸ்தம்ஸப்ரஸ்தராலம்கூதிக்ரமம் ।
ப்ராக்வதெவ ஸமுத்திஷ்டம் ஶெஷம் யுக்த்யா ஸமாசரெத் ॥

அயிஷ்டாநொபரிஸ்தம்ஸம் ப்ரஸ்தரம் ச த்ரிவர்கம் ।
கபொத ப்ரதிஸம்யுக்தம் யத்தத் மண்டபமிஷ்யதெ ॥ ௨௫ ॥

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பங்கு மஸூரகொச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மசூரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமமான உயர முடையதாகவோ, அதைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது, உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின் அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீத முள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று பெயர். 25

ஜ்ஞம் ஸுஹ்ருஷ்ணம் தம் வாதீ ஜ்ஞவஶிஷ்யதே ।
ஸாஸாதயம் ஸவ்ருஷணாஸாம் வ்ருவாஸுவம் வஜாஸ்ருஜே ॥

வ்ருவாஸுவாம்மவாஜாதே ஸ்தோதாஜ்யுவ்ருவம்ஸுகே ।
வ்ராஹ்மம்ஸுஸுவம்ஸம் அ நாஸிகேஸுஜாதிஹிः ॥ உஎ ॥

ஸுதைஸுவி தயா வதைத்ருவைஃ வ்ருஜ்ஞாதிதா
வ்ருவா ।
வ்ராவ்ருதைவாம்ஹி காயாஸம் அதாஷ்டவஷ்டஸாம்மாஜே ॥

வாஜவிஷ்ணம்ஹதைதிஷ்டாம் வ்ருஜாணம் ஸாஸஜாஸுஜே ।

மண்டபம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனால், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னும் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். 26

பிரபாரூபத்தின் (பிரபா—பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்த்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினாலே மூடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, "பிரபை" எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்கம்ப (பருமன்) மானது, நான்கு 4 ஆறு 6 எட்டு 8 அல்லது பத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

ஸுகர்ஹாரம் அ யயாதுராஹம் தயா ததீர் வ்ரயொஜயெகி ॥

வாஹொஜெ வஜ்ரிக்ஷுஹாஷுஹவுஷுட்வஜ்ரஹாமிகெ ।
வெஷிகொஜ்ஜம் தா ஹாமெஸ உயெ ரம்மம் வ்ரயொஜயெகி ॥

ஹ்ம்ஹொகிஹெயஅதா ஹாரோமெ ஹாமெஸெவ உஹாரிகழி ।
ஜிஹாமம் தயிவாயாஉம் ஹாமெஸ வ்ரவ்ரரம் ஹவெகி ॥உக॥

யாமுராயாமுஜிஹகெக்ஷுகஹக்ஷுரா வா தஜிஸாருகழி ।
ஸுஷ்டம்ஹவஹராயாகம் அதா:ஹ்ம்ஹாஜிதம் தா வா ॥

ஸ்தம்பமானது, அழுத்தமான மரத்திலுலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அழுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை – மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மஞ்சரிகமானது ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தலிபத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருவாஃீகாம் தூ ஸம்ஶ்லாகம் யுயா வா ஸம்மஃீனிதழி ।
ஸவ-ாவயவஸம்யுக்தம் ஶிஶ்ரஉ்வ்யஸஉஸ்ரிதழி ॥ நந ॥

ஸாஸாஸஸாவ்ருவாணாம் தூ ஊணவாதாம் தூ உயுஃெ ।
வ்ருதிஷ்ஷிதஅுதூஶ்லாகம் தீ்ருதாகம் ஸம்மஶிஷ்யுதெ ॥நச॥

ஊணவொவாஸிஸஶிஷ்ஹூ ஸாஸிகாஊணவம் ஹவெகூ ।
ஊணவொயுெ-ஃ ஸஶிவாஸம் ஶிதஸும் யஜி ஸம்ஸவழி ॥நடு॥

உயுஶ்லஸஶிஷெஸகுவாகூ வ்ருதிஉயுயம் தஜூ-அுதெ ।
ஸொஜம் அதூ-ஸ்ரஸ்ரம் வ்யாகூ அதூ-ஷ்ரஷெகஸஹ்திகழி ॥

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 32½

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்சிர திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை, பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப் பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும், மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், "ரங்கம்" என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால், (மேல் தலம்) அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன்கூடிய இரண்டாவது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்) மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, "பிரதிமத்தியம்," என்று பெயர். 35½

அது சதுரச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு, "மேருஜம்" என்று பெயர்.

நாஸிகாஷ்டகஸம்யுக்தம் ப்ரஹ்மாஸநமிதி ஸ்ம்ருதம் ।
விஹிதே அதிஷ்டாநாதௌ தத் விஜயம் நாம ஸுஸ்தவம் ॥ கூஎ ॥

சதுஷ்வாஹஸமாயுக்தஷ்டநாஸ்யா விஹிதேஷிதம் ।
சதுர்தாஹிவமத்யாம்யம் தத்தஸ்யுஸ்தவாஹ்வயம் ॥ கூஅ॥

நவவாஹஸமாயுக்தா ஸ்ருவா கல்யாணகாரிதா ।
தத்ரஹிதே அதிஷ்டாநாதௌ தத் ஷொடஸஹஸ்தகஸம்யுதம் ॥கூ॥

நாஸிகாஹிஸ்ரஷ்டாஹியுக்தம் ஸயேம்கணாஸ்ரிதம் ।
ஸயேஸ்யுகோடியுக்தம் வா அதிஸ்ரோஸஹஸ்ரிதம் ॥சஎ॥

அதிஸ்ரிகூர்ம ஸஹிஸ்ரோர அதிஷ்ரொஸணஹர்ம்யதம் ।

அது, நான்கு (4) கால்களுடன்கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் கூடிய தாகவுமிருந்தால், அதற்கு "பிரம்ஹாஸநம்" என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்–தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாஸிகளின்மேல அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாத மில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, "விஜயமண்டபம்" என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானால், அந்த பிரபைக்கு, "கல்யாண காரிதா" என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினாறு (16) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத் துடன் (அங்கணம்–மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

யாமாதிகஃ யொநயஃ ஸ்யாகூ ஜெவஜிஜஃஹீஸ்ரதாழி ।
நாஃநா ஸிஜ்ஜிதி வ்ரொகூம் ஸவஃகஃஃஸு வஜ்ஜிதழி ॥

கூரஜ்ஜெகாஸீதி ஸாமாநு நிஸிதவிவாஜ்ஜயீ-
ஃஜ்ணவாஸ்யஞ்ஞாம் தகூ
ஃயெய்ய வெஜீநவாம்ஸா ஸவதி ஸ்ரி வஸித: கீர்ணி
ஸாமாநி ஃயெய் ।
ஸஸ்ரம் யொநயஃஃம்ஸ்ரம் மாணஸ்ரஜஃவாரம்
வெஸ்ரவ்ரத்தம் ஷஃஸ்ரம்
வஃம் வஷ்ஷ்ரகூஜ்ஞம் ஸ்ரவதிஸ்வநாஸிகூரஜெஜைவ
கூயஃாகூ ॥ ச்ச ॥

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம்–வாயிற்படிக்கு வெளியில் அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2) கால்களை நட்டு நீட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்திற்கு "ஸித்தம்" என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

கூர்மையாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கின்ற புத்தியையுடையவன், மண்டபத்தின் (யாகசாலையின்) உள்பரப்பை, எண்பத்தோரு (81) பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் ஒன்பது (9) அம்சங்களை கொண்டதான வேதியை (மேடை) கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைச்சுற்றிலும் மூன்று (3) பாகங்கள் இருப்பவைகளாகும். அவைகளின் மத்தியில் இந்திர திக்கு முதல் முறையே, 1. சதுரச்ரகுண்டம், 2. யோநிகுண்டம், 3. அர்தசந்திர குண்டம், 4. திரிகோண குண்டம், 5. விருத்த குண்டம், 6. ஷடச்ரகுண்டம், 7. பத்மகுண்டம், 8. அஷ்டாச்ர குண்டம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (42)

ஹவ்ய விஹ்ருத நிவாதவஸ்ம அதா-
ஷ்ரோபிகம் திஸ்ரி திஸ்ரி தீர்ஹ ஸ்ருக்கழி ।
ஹஸ்தி ரெவ ஸுயு விகம் தா வா
யாத ஹவிதமா ணஸாத் கொஹதழி ॥ சஈ ॥

வ்யாஹ்ருத்யா ஸுவ ரூஷாத் கெஃ
யொநிஃ ஸ்யுச்த உஹொஷவஸ் கா-ர்ய: ।
தார்ய தெவ ஸ்ய கஹஃ ஸ்ரூச அதா:
ஷண்ணொம் மாத்ரி ஹிர் தீர்ஹ ஸ்ரூவழி ॥ சச ॥

வெதவஸ்ய நாம் மாத்ரொ ஹத
வ்யாஹ்ருத்ய வெதயா தம் தா வா வா நர: ।

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸ்ரோத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்ரகுண்ட லக்ஷணமாகும்). (43)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹோமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யானையின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோநியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

யோநியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்நியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதுமாகும்.

தாமமாத்ரயவைகத்ரவம்

வவக்ஷ்ணகதகணத்ரயோநிகழ ॥ சடு ॥

வ்ருத்தஷ்ரிஹதயோ தத்ராக்ரதிம்

வா யுமெஷ்ரு ஷ்ரஹாத்ர வைவ்ரும் ।

வ்யாஷவெத்ரமாணஷாம(மெத்ர)தாம்மகம்

நாஹிஷ்ஜ்ஜிவ கூண்ஷ்யத்ரய ॥ சசு ॥

க்ரியைவ்யகாம்ஶம் வஜ்ரஹாமெ வாஷ்ரத்ரக்

கொணவ்யாயாம்ஶம் ம்ரஹீக்வா தத்ரத்ரக் ।

கொணம் யாவக் ஹ்ராயெத்ரத்ரநயக்

யொநயாகாரம் வ்யாக் விஷ்ரத்ரவ்யொமாக் ॥சள॥

மற்ற குண்டங்கள் ஆறு, (6), நான்கு (4) மூன்று 3), உயரமும், அகலமுமுடையதாகவும், ஒரு (1) தாலம் (அடி) ஆழமுடையதாகவும், இருக்கவேண்டும். ஒரே மேகலையுடையதாக இருப்பதுமாகும். இந்த குண்டங்களுக்கு கர்ணம், யோனி, இவைகள் கிடையாது. 45

குண்டங்களின் மத்தியில், அப்ஜத்தை (தாமரை மலர் போன்ற வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த அப்ஜமானது வட்டவடிவம்போன்ற வடிவமுடையதாகவும், நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு 6, அங்குலம் விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு 4, மூன்று 3, அல்லது ஒரு 1, (இரண்டு) அங்குலம் உயரமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

திரிகோணத்தின் (நீளத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை முன்னுல் ஒதுக்கிவிட்டு, மீதமுள்ள நீளத்தில் பாதியில் பாதி (கால் பங்கு) அளவை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு அதை, கோணம் வரையில் சுழற்றவேண்டும். இவ்விதமே மற்றொரு பக்கத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக இரு சூத்திரங்களை பிரயோகிப்பதால் (குண்டமானது) யோனி வடிவமாகும். 47

*வ்யாஹ்ருதீ³நாம்ச ப்ரஜாபதி ர்ருஷயஸ்தா
நீச்ச²ந்த³ ஸ்யுஷ்ணி³க்³ க³ர்பா⁴ தி³ர்யக்³ வாதயிக்ஷா ।
தஸ்யாநந்த ஸ்ரீர்யஜ்ஞ ஆத்மாம்ஸ்ரு
க்ஸ்ருக்³ யஜுஸ்தா³ வஹ்நி ர்விஷ்ணுர்யாவியஜ்ஞ: ॥ சஅ ॥

க்ஷேத்ர வ்யாஹ்ருதே ஷட்³ க்ருதே ஆஷ்டாஹ்ருதே
ராத்ரேர்நாநந்த ஸ்ரீர்ஜ்ஞ்ஞ ஆத்மா ந்யஹ்ருஜி ।
தஸ்ரஸ்ரு வ்ருக்ஷ விநஷ்டவாம்ஸ்ருக்ஸ்ரு தக்
வாஹ்ரேர்நாஹ்ரே ஸ்ரீர்யஜ்ஞ ஆத்மேக் வ்ருத்தக்ஷ்ணுழ ॥ சகூ ॥

வாஸ்து வித்தையை யறிந்தவன் [2]பூவிஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகத்தில் ஒரு 1, பாகத்தை மேலும் கீழும் ஒதுக்கி, ஜியாசூத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த அளவினுலே வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இவ்விதம் யுக்தியுடன் அர்த சந்திர குண்டத்தைக் கல்பிகவேண்டும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு அந்த அளவினுலே த்ரி சூத்திர ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அது திரியச்ர (முக் கோண வடிவமான) குண்டமாகும்.

க்ஷேத்திர வியாசத்தை பதினெட்டு 18 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு ஒரு 1 அம்சத்தை வெளியில் ஒதுக்கி (அதன் மத்தியிலிருந்து சூத்திரத்தை வட்டமாக) சுத்த வேண்டும். அப்பொழுது, அது விருத்த குண்டமாகும். 49

---

*வ்யாஹ்ருதீ³நாம்ச ப்ரஜாபதி ர்ருஷயஸ்தா உதி, தஸ்ரஸ்ரு-யெக் உதி அ வாக: ஸ்ரோத்ரீயோ ஹாதி ।

2. பூ விஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து, மேலும் கீழும் இரண்டு 2, பாகங்களை ஒதுக்கி, ஜியா சூத்திர பாதனம் செய்து, அந்த ஜியா சூத்திரத்தின் சரிபாதி அளவி னுலே ஜியா சூத்திர மத்தியிலிருந்து, ஜியாசூத்திரத்தின், ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரையில் அர்த சந்திர வடிவ மாக வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வ்யாஹ்ருதீநாம் ப்ரத்யேகம் வாஸுதேவோ ருத்ர
ப்ரஹ்மேந்த்ராதிதைவதாநி ச்சந்தாம்ஸி ।
*ஸ்ருக்ஸ்ருவாப்யாம் த்ரிகோணம் ஸ்ருவேண வர்துலம்
ஷட்கோணம் வ்யாஸ்ருதீநாம் வாதயேத் ஸ்ருக்ஸ்ருவ ஷட்கம் ॥

வ்ருத்தம் ஸ்ருக்ஸ்ருவ ஸம்ஸ்காரே தஸ்ய ஸ்ருக்ஸ்ருவ
வ்ருத்தம் ஸ்ராத்யம் யத்ர யத்ர்யுதஸ் வ்யாஸ்ருதீ: ।
வ்ருத்தாகாரம் யஜ்ஞ கர்ணி-கோத்தரே
கர்யாத்ரிதிரேகாந்து வ்ருத்தகுண்டம் ப்ரகல்பயேத் ॥ 51 ॥

பூ விஸ்தாரத்தை ஐந்து 5, பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளுள் ஒரு 1, பாகத்தை இரண்டு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மத்திய மானத்திலிருந்து இரண்டு 2, பக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு 2, 2, மத்ஸ்யங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஷட் 6, சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது, ஷட் 6, கோணமாகும்.

முன்கூறி இருப்பதைப்போல் விருத்தத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (விருத்தம்—வட்ட வடிவம்) அதன் மத்தியில் வட்டவடிவமான பத்மத்தைப் போன்ற (பத்மம்—தாமரை மலர்) வடிவத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். வித்துவான்களை இருப்பவன் இவ்விதமாக முறையுடன் பத்ம குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 51

---

*ஸ்ருக் ஸ்ருவாப்யாம் த்ரிகோணம் அதி வா கோணாத்மகம் அதி வா வாஸ் ஸ்ருக்ஸ்ருவ ஸம்ஸ்காரீயோ ஹோம: ।

2. பூ விஸ்தாரத்தின் மத்தியத்தைக் கல்பித்துக்கொண்டு, ஐந்தில் ரில், நான்கு 4, பாகங்களின் மானத்திலிருந்து, இரு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரேகையிலிருந்து, பூ விஸ்தார மத்தியாந்தமாக, அதே அளவில், இரண்டு 2, சூத்திரங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது இரண்டு 2, முக்கோணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று சோதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

க்ஷேத்ரவ்யாஹ் ஷட்ஸ்ரதாஹ்ரோமிகெஷ்டிஷு
ஹாமம் வாஹெய்நய்ஹ்ய் ஸ்வாத்ரம் ஸஜஞாகி ।
†கொணஹ்யாயம் கொணகாஹ்யாம் தா ஜெவ்யம்
ஹ்யஷ்டாஸ்ரம் வ்யாஜ்ஷ்டஸ்வாத்ரவ்யொமாகி ॥ ருஜ ॥

தாஜெ வஜ்ரக்ஷ்யம்ஸ்ரமாகும் நய்ஹ்ய் வாஹெய்
வ்ரக்ஷம் ஹ்ராஜ்யம் க்ஷேத்ரகெஷ்டாஷ்டஹாமெ ।
†ஹெஹெகெவெஜ்ரோஷ்டாம்ஸ்ரகெஃ வட்டஜெவ்யம்
ஸஷ்டாஸ்ரம் வ்யாகி ஸஷ்டஸ்வாத்ரவ்யொமாகி ॥ ருஞ ॥

க்ஷேத்திர விஸ்தாரத்தை (சம சதுரமாகக் கல்பித்துக் கொண்டு) அதன் விஸ்தாரத்தை, ஆறு 6, பாகங்களாகவோ அல்லது நான்கு 4, பாகங்களாகவோ செய்துகொண்டு, அதில் ஒரு 1, பாகத்தைச் சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) ஒதுக்கிவிட்டு, சூத்திர நியாசம் செய்துகொண்டு, *கோணத்தின் சரிபாதியை, இரண்டு கோணங்களுடன் எழுத (இணைக்க) வேண்டும் இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திரப் பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாச்ரமாகும். 52

பூ விஸ்தாரத்தை (சதுரமாகச் செய்துகொண்டு) வெளிப் பக்கத்தில், சுற்றிலும், ஒவ்வொரு 1, 1, அம்சத்தை ஒதுக்கி, எட்டு 8க்கு எட்டு 8 = அறுபத்தினான்கு 64 பாகங்களுடன் கூடிய பூமியில், வட்டமான வடிவத்தைக் கல்பிக்க

---

†கொணாயம் தஸ் ஜயஹ்ரஸ்யம் தா கஜ்யம் உதி வாஜெந ஹாவ்யஜிதி ஹாதி ।

†ஜயஹ்ராஜெந ஸஷ்டகெம்ஸ்ரமஹாநயா உதி வாஃ ஸொயநீய உதி ஹாதி ।

*சதுரச்ரத்தை அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வதற்காக கோணங்களில் (மூலைகளில்) கல்பிக்கப்படும் ரேகையை நேர் கோட்டிற்கு சமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது, அஷ்டாச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வ்யாஹ்ரு ஹ்ருதா ரஸ்ரம்ஸ்கம் ந்ருஹ்ரு ஸ்வாஹ்ரு
வ்ருத்தம் ஹ்ராஜ்ரு ஸ்ரேத்ர தாஸ்ரே யாமாஸ்ரே ।
வட்டாயாஜ்ரு தி வ்ருஹாஸ்ரேஸ்ரஸ்ரே
வஜ்ராஜ்ரு ஸ்ரூஸ்ரு வஜ்ரஹ்ரு தி வ்ருயோமாஸ்ரு ॥ ருச ॥

தத்தஸ்ரேயோவாத்தஹாஸ்ரேஷ்ரு தத்தஸ்ரு
ஹாமம் கூர்ஷ்வா வ்ராதிஸ்ரேவெஸ்ரேகஸ்ரஹாஸ்ரே ।
ந்ரு ஸ்ரு நாயிஸ்ரேஸ்ரு நாஜ்ரு நாஹஸ்ரு தாஜ்ரு ஸ்ரு
யாஸ்ரு ஸ்ரா யீஸ்ரோ யோஜ்ரயெஸ்ரு ஸ்வாஸ்ரேஷ்ரு ஜ்ரூஸ்ரு ॥ ருருி ॥

வேண்டும். *அப்பொழுது, பட்டத்தின் நீளமானது, முப்பத்தி மூன்று 33 அம்சங்களுடையதாகும். அதில் ஸப்த 7, ஸூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது ஸப்தாச்ரமாகும்.

பூமியின் விஸ்தாரத்தில், ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து, ஒரு 1, பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி, விருத்தத்தைக் (வட்ட வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தின் யுகாம்சத்தை (மத்தியத்தின் குறுக்களவை—விட்டத்தை) மூன்று மடங்காகச் செய்தால், (மூன்றுல் 3ல் பெருக்கினுல்) அது, பட்டத்தின் (வட்டத்தின்) அளவாகும் (அதை ஐந்தால் 5ல் வகுத்து, வந்த ஈவினுல்) பஞ்ச சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது பஞ்சாச்ரமாகும். 54

புத்திமானுக இருப்பவன், (குண்டங்களைக் கல்பிக்கும் பொழுது) குறைக்கப்பட்டு மீதமுள்ளபாகத்தில், (அச்ரங்களுக்கேற்றபடி) அவைகளின் பாகங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில், கூடுதலோ, குறைவோ, இருந்தால், அப்பொழுது, அவைகளில் சிறிதளவு, கூட்டியும், குறைத்தும், அச்ரபாகங்கள் ஒன்றுக்

---

*வட்டத்தின் மத்தியமானத்தை, ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து. அவைகளில், ஒரு 1, பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அந்த அளவினுலே ஸப்த 7, சூத்திரபாதம் செய்ய, அது ஸப்தாச்ரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸுதே ஸாம்ஸ்ரீ பீஜம் து நிஷ்ட அந்தயம்
ஷோடஸைஷாம்ஸயுக்தம்
வேத்யம்ஸ்ரேகம் நவாம்ஸே ஸிவவஸு விஹிதே
ஸாம்ஸகம் ஸைகஹாநள ।
ஸாம்ஸ்ரேயுகம் பீஜமேவோஹிதமயதியிகே
ஷோடஸாம்ஸைகஹீநம்
ஸுத்தாயிகேயுஸாம்ஸே நவஸுவஸுகேஷாம்ஸஹீநம்
கர்ணே ॥ ருசு ॥

தஜ்ஜ்ஞை யாஸ்தாரமேத தது கதிதவ்யம் ஸெது ஸோபாநகல்பே ।

கொன்று சமமாக இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாகவே சகலவிதமான குண்டங்களையும் கல்பிக்கவேண்டும். 55

(பூவிஸ்தாரமானது) பஞ்ச 5 பதமாக இருந்தால், (பதம் – பாகம்) மூணேகால் $3\frac{1}{4}$ பாகம், அதன் பீஜமாகும்.

ஸப்த 7 பதமானால், இரண்டு 2 பதம் பீஜமாகும்.

ஷோடசபதமானால், ஒரு அம்சத்துடன் கூடியது, பீஜமாகும். (இரண்டும், ஒன்றும், மூன்று பதம்)

நவாம்சத்தில், ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பதம் பீஜமாகும்.

பதினேரு 11 அம்சத்தில், ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ பதம், பீஜமாகும்.

அதில் ஒரு 1 அம்சம் குறைவானால், (தச 10 பதமானால்) ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ பதம், பீஜமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

பதினைந்து 15 பதத்திலும், பதினாறு 16 பதத்திலும், ஒரு அம்சம் குறைந்தது, பீஜமாகும்.

பதினேழு 17 பத்தொன்பது 19 பதத்தில், எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், ($\frac{1}{8}$ பாகம்) குறைந்தது, பீஜமாகும். இவ்விதமாக, முறையே, பீஜமாகும்.

ஹும்ஹவ்ரஹுரவமஂ அவ்ராஹாஂமஹஂ உதிழ ॥நிள॥

வஜுஹிஆரயாஜூஂ வா கூஂயூஂ கூஂஹருதாஜிதிழ ।
வஜுஹிதிர்ரமூணஹுஂஹவ்யாஹஂ உயெய்ய தூஹுர்ரகுழ ॥

தொரணாஜ்யூஂ மூஹொ(ஹூஹொ) வெதஹவ-ுரவயவ-
ஶொஹிதிழ ।
யாஉஹூ ஹிதிவிஷ்ஂஹஹஂ வாய-ோய-ுஹீநகுழ ॥ நிசு ॥

தீர்ரஹாமெக விஹீநஂ தஹ்திவிஷ்ஂஹஹிஷ்யதெ ।
ஹாஜுராஶூஂ ஹவெரஂ அ ஹவெ-ுஷாஂ ஹுஜுநாஂ உூவெ ॥

வீடுகளின் முன்னுலே மஸூரகம் கல்பிக்கவேண்டு மானுல், அதையே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்தம்ப பிரஸ்தர வர்கமும், பிராஸாதாங்கத்திற்கு சமமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. அதன் சுவரானது, ஒன்று 1 அல்லது இரண்டு 2 துவாரம் (வாயில்) உடையதாகவும், கும்பம் லதைகளுடன் கூடிய தாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், பத்திரகமானது ஸ்தம்ப விஸ்தாரத் தைப்போல், ஒன்று 1 இரண்டு 2 அல்லது மூன்று 3 பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 58

அது தோரணத்துடன் (முன்வாசல் வழியுடன்) கூடிய தாகவும், குஹையுடன் (தேவதா விக்ரஹத்துடன்) சகல அங்கங்களினுலேயும் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பித்தி விஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகல மானது) கிரஹத்தின் சுவற்றின் அகலம், அதில் கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு குறைவாகவோ, மூன்றில் ஒரு $\frac{1}{3}$ பங்கு குறைவாகவோ இருப்பதாகும்.

இவ்விதமான மஸூரகமானது, ஸகலவிதமான கிரஹங்

அதஷ்ரஸ்ரம் அதஷ்ஹஸ்தஸ்ரா அதஷ்ஸ்ரஷ்ஹஸ்ரஷ்ஹஸ்ரிதழி ।
ஊவெ ஊவெ ஸிஹஸ்ரெஸ்ரகஹஸ்தஸ்ரா விஷ்ணுஸ்ரிமஷ்ஸ்ரழி ॥

ஸ்ரஸ்ரஷ்ஸ்ரம்ஹகம் தஸ்ரஸ்ரெவொஷ்ஸ்ரகஷ்மிடம் ஸிஹஸ்ரிகழி ।
ஷடஸ்ரிம்ஸ்ரஸ்ரஷ்வாஹஸ்ரம்ஸ்ரஸ்ரகம் அதஷ்ஹஷ்வாஷ்ஸ்ரஷ்நாஸ்ரிகழி ॥

ஸ்ரொவாஸ்ரம் ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஷ் அதஷ்ஸ்ரிஷ்ஸ்ரஷ்ஷ் ஸ்ரோம்மஸ்ரோகாஸ்ர-
ஹிதிகழி ।
வஜ்ரஸ்ரொஸ்ரஷ்ஹியஷ்ஸ்ரகம் வஜ்ரகம் வஜ்ரஹஜ்ரகழி ॥ கூஉ ॥

ஸ்ரஸ்ரோஸ்ரஷ்ரம் தெதிஸ்ரோநாம் தஸ்ர வ்ராஹாஷ்ரஹிஸ்ரவெ உதழி।

களுக்கும் முன்பக்கத்தில், மத்தியில் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், வாயிலுள்ளதாகவும், கல்பிக்கப்படுவதாகும். 60

(மஸூரகமானது) சதுரச்ரமாகவும், நான்கு 4 பக்தி (பத்தி–அல்லது பாகம்) களினுலே நான்கு 4 துவாரங் களுடையதாகவும், ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்–முகப்பு) ஒரு 1 பாகத்தினுலே அல்லது இரண்டு 2 பாகத்தினுலே விஸ்தாரமான நிர்கமமுடையதாகவும், (நிர்கமம்–வெளியில் நீண்டிருப்பது) இருக்கவேண்டும். 61

அதன் ஊர்துவகூடமானது மத்தியஸ்தம்பமில்லாமல் இரு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

முப்பத்தாறு 36 தூண்களுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 அல்ப நாளிகளுடையதாகவும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் படிகளுடையதாகவும், கலப்பையின் உருவத்தைப்போன்ற சுவருடையதாகவும் எட்டு பஞ்சரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற பத்மகமானது, (மத்தியில், பத்மத்துடன் கூடிய மண்டபமானது) பத்மபத்திரகம், என்று கூறப் படுகிறது. 63

இது தேவதைகளின் ஸ்நாநார்த்தமாகக் கல்பிக்கப் படுவதாகும். இது, தேவாலயத்திற்கு அபிமுகமாக

தஜ்ஜைவைகாரமேவைதம் ஸ்யாந்மணஸ்ஸமந்விதம் ॥ சுச ॥

யாமாதிகம்-யோமயம் வ்யாதிஷ்டதே திஸி வாரணம் ।
ஹர்ம்யகம் வஜ்ரஹாமேந அதவாஸ்ரஸ்ஸமாகுலம் ॥ சுரு ॥

ஸ்யாத் கூடம் த்ரிஹாமேந வஸிதோம்ஸேந ஸுஷ்டவம் ।
ஆதிர்யுக்தம் வாஸஸ்யாத்தம் அதவா-ம்ஸாதிகாஸிகம் ॥

வஜ்ரமேஷ்டியதாகூடம் கூட்யம் கூம்ஸாதிதாந்விதம் ।
அதவாதிகூடம் அதவாயாரம் கணைர்யுதம் மருஹிதம் ॥சுள॥

(தேவாலயத்தை நோக்கி) இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 63½

அதுவே, ஒரு 1 முகமுடையதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும், மனதிற்கு உகந்தபடி, மறைவு (தடுப்பு) உள்ளதாகவுமிருந்தால், அது, யாகம் முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கேற்ற இடமாகும். (யாக சாலையாகும்.)

ஐந்து பாகங்களுடையதாக சதுரச்ரவடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடம் (கூடம்) உடையதாகவும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் மண்டபமுடையதாகவுமிருப்பது பத்திரகம் எனப்படும். 65½

[ஐந்து 5 பாகங்களுடன் சதுரச்ரமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடமும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமு முடைய மண்டபமானது பத்திரகம் எனப்படும்]

முப்பத்திரண்டு 32, கால்களுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24, நாளிகைகளுடையதாகவும், (நாளிகை—வளை) எட்டு 8 பஞ்சரங்களுடையதாகவும், கும்பம், லதைகளுடன் கூடிய குட்யமுடையதாகவும், (குட்யம்—சுவர்) நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளுடையதாகவும், கர்ணத்தில், (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவறுகளையுடைய

ஜயஜெமணயாகம் வா தீ ஹகுயா விஹ்ய தாம்வ்ரகழி।
யாஜ: ஷுருவஜம தஷ்ய வஜுகுயஷாம்ஸொநஜெவ வா ॥

கூதுதணவஜெதகீ ஷ்யாகீ ஷ்நாநாயம் வா தஜெவ ஹி।
ஷட்ஹகீ அதாஷ்ராஹம் ஜயெஜஷ்டஹம்ஹகுடிகழி ॥

ஷிஹகீவிஹ்யதம் ஜெகுஹகுயா நிஷ்கூராஜவகுகழி।
ஷட்ஷஷ்டயம்வ்ரஜஜாயாகம் கீயுதஜயுஷ்வாஜகழி ॥எஇ॥

அதாவிஜம்ஸதிநாவ்யம்தம் ஜவ-ாயும்காஷ்ரஜம்யாதழி।
ஸிவாவ்யம் ஜணவம் ஜவ-ுவாஜெ யொமயம் ஜ்நாதகழி ॥

ஜஷ்டாம்ஸுஅதாஷ்ராஹம் ஷஷ்டயம்வ்ரகஜஜாயாதழி।

தாகவும், நடுவில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும் மூன்று 3, பாகங்களாக விஸ்தாரமான கால்களையுடையதாகவும், வீட்டின் தலத்திற்கு சமானமாக இருப்பதும், பங்க்தியில் (பத்தியில்) எட்டி 8ல் ஒரு 1 பாகம், குறைந்ததாகவும் இருப்பின், இதற்கு "நிருத்த மண்டபம்" என்று பெயர். அதுவே ஸ்நாந மண்டபமுமாகும். 68½

ஆறு 6, பத்திகளுடையதாகவும், சதுரச்ரத்தைப் போன்றதாகவும், நடுவில் எட்டு 8த் தூண்களுடன் கூடிய கூடத்துடன் கூடியதாகவும், இரண்டு 2, பத்தி விஸ்தார முடையதாகவும், ஒரு 1, பத்தியினுலே (செல்லுவதற்கான) வழியுடன் கூடிய முகமுடையதாகவும், அறுபத்தாறு 66, கால்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் காலில்லாததாகவும், இருபத்தினான்கு 24 நாளிகளை அங்கங்களாக உடைய தாகவும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய தாகவும் இருக்கின்ற மண்டபமானது, "சிவம்" என்று பெயருடையதாகும். இது, ஸகலவிதமான வீடுகளுக்கும் தகுந்ததும், பழமையானதுமாகும். அல்லது தொன்று தொட்டு வந்ததுமாகும். 71

ஸவஹாமெஸ தஸ்யை கூடிம் வா உஜ்ஜீதாம் மணிழ ॥ஏஉ॥

ஸ ஹாகீர்ம்ஶதிகாஹ்யம்மம் அதஃஷி-ஃஸி ஸ வாஸணிழ ।
கீர்ஹாமெகாம்ஶவிஹாஸ நிம-ஃஸம் உவஹஸ்ரகுழ ॥ ஏந ॥

ஸயஸ்ரம்மஸ்ஸொவெதஸிஷ்டிழ்ஹ்ருதஹிதிகுழ ।
சூஸ்ரோஸஜ்ஜவம் வெதகீ தெதிஸ்ரோநாம் ஸஹீஸ்ரதாழ ॥

ஸஹிஷெகாதிகாயெஃஷு யொமயம் வெஷ்டிதி ஸ்ரீதழ ।
ஸஷ்டஸ்ரகுஸ்ரா யஸ்மாஸ்ரம் வ்யாஹரீதி வாஹஸ்யஸ்தாழ ॥ஏடு॥

அதஸ்ரோமொவ்ஃகூடிம் தஸ்ரிஹாமெஸ தஸ்ரஹஸ்ரகுழ ।

ஏழு 7 அம்சங்களுடன் (பத்திகளுடன்) கூடியதாக சதுரச்ரத்தைப்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியதும், அறுபது 60 தூண்களுடையதும், அதன் நடுவில் ஒன்பது 9 பாகத்தி னுலே கூடம் அல்லது மண்டிதாங்கணத்துடன் கூடியதும், முப்பத்திரண்டு 32 நாளிகளை அங்கமாக உடையதும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் மறைவு அல்லது தடுப்புடன் கூடியதும், மூன்றி 3ல் ஒரு 1 பங்கு நிர்கமத்துடன் கூடியதும் முகப்பத்திரத்துடன் கூடியதும் (முகம்—முன்பக்கம், பத்திரகம், புஷ்பம் இலை கொடி முதலியவைகளினுலான அலங்காரம்) மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதும், (ரங்கம்–மேடை) விருப்பமான திக்கில் சுவர் உடையதுமாக இருந்தால், அதற்கு, "ஆஸ்தாந மண்டபம்" என்று பெயர். அது தைதிலர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

அபிஷேகம் முதலிய காரியங்களுக்கேற்ற மண்டபத் திற்கு, வேதம் என்று பெயர், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு 8, பத்திகளுடன் கூடியதாக, சதுரச்ரமாக இருப்பதும், எண்பது பாதங்களுடன் கூடியதும், நான்கி 4ல் ஒரு 1 பாகம், ஊர்துவ கூடத்துடன் கூடியதும், இரண்டு 2

அதஷ்டாஸ்ரி அதஷ்டாரம் வாஹ்ரு ஹொவாகஹ்யுதழ ॥

ஹவ்ரோருங்காரஹ்யுக்தரோருங்க்ருதஸ்திதி ஹ்ருதழ ।
தஷெவ ஜாலுவாஹ்ரு தஷ்ரு ஹ்ருஷ்ரு ஸ்ரிதீஷ்யதெ ॥ எஎ ॥

வஸிதொ வாரஷெகோஸ்ரம் அஸ்ரம்ஸெநாவ்ருதஸ்ரேவழ ।
வஸ்ரிவ்வஷ்ரு ஊவஹ்ரு ஸ்ரம்ரு உஷ்டிழ்ருதஹ்ரு கூழ ॥

ஹ்ரு ஹ்ருஷ்ரோஷெ வியாதவ்யம் ம்ருஷாஷீகாம் ஸ நாதகம் ।
நவஹக்ஷியாதம் ஸஸ்யக் வஜ்ரக்ஷிவஜ்ரக்ஷ்ரஸ்ரவ்ருகாஸ்ரிதம் ॥

தஸ்ரஸ்ரெகவிஹ்ருதம் ஹஸ்ரம் அதஷ்டாரஸஸ்ரிதம் ।
ஹொவாகம் வ்ருஷ்ரவெ தஸ்ய கணைருாம்மருஹிதிகம் ॥

பாகங்களினுலே பத்திரகத்துடன் கூடியதும், நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு 4, துவாரங்களுடன் கூடியதும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதுமான மண்டபமானது, "அலங்கிருதம்" என்று கூறப்படும். 76½

அதுவே ஜாலபாதமாக இருந்தால், அது பிரம்ஹ ஸ்தலம், என்று கருதப்படுகிறது. 77

சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம், வாரம், (தாழ்வாரம்) இரண்டு 2, அம்சம் ஆயிருதமண்டபம், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல் முக பத்திரம், விருப்பமான திக்கில் பத்திரம், இவைகளை கிராமங்களில் பிரம்ஹ ஸ்தானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும். இது தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். 78½

நூறு தூண்களுடையதாகவும், ஒன்பது பக்தி (பாகம்) களுடையதாகவும், (அதன் நீளத்தில்) மூன்றி 3ல் ஒரு 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு துவாரங் (வழி) களுடையதாகவும் இருக்கின்ற சாலைக்கு "பத்திரம்" என்று பெயர்,

நவரம்ஶெமரமுங்கூய-ரோகஂ ஷபவைஷ்வாவு நாஹிகம் ।
நவவு ஹூஹு-வ்ஶிஜ்யம் தகஂ மரஃவெபஹ்ஷிஜ்யுமம் ॥அக॥

ஹவ-ரோமுங்காரஹம்யூக்தம் உவ-ரோவ்யம் தந்தொஹரம் ।
உஶாம்ஶுஅதூரஹ்ரூாஹம் ஹுஹாஜ்ரஶதாம்ஶ்ரிகம் ॥அஉ॥

நவகூடஹஜாயூக்தஜெகெகாம்ஶாஞ்ஜரோமுகம் ।
ஹதகஂ கௌஶிகஜித்யூக்தம் அதூரஹ்ரம் தூ ஜாதிகம் ॥

நஞெகாநமெ ஹஉ்ம் ஹிஈவம் ஹஜ்ரகௌஶிகழ் ।

அதன் முன் பக்கத்தில், ஸோபானம் (படிக்கட்டு) இருக்கவேண்டும். கர்ணத்தில் (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவர் இருக்கவேண்டும். 80

அதைப் புதிதான ரங்கங்களினுலே (கோலங்களினுலே) அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் கட்டிடத்தில் அல்ப நாஸிகள் நாற்பத்தெட்டு 48 (அல்லது 6ம், 8ம், 14) களாம்.

இது நவ 9 பிரம்ஹா (பிரஜாபதி) களினுலேயும் பூஜிக்கத் தக்கதாகும். இது, கிராம மத்தியிலும், கிருஹ மத்தியிலும் இருக்கத் தக்கதாகும். 81

இது சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், மனதைக் கவரக்கூடிய இதற்கு "தர்பம்" என்று பெயர்.

நூத்திப் பன்னிரண்டு கால்களுடையதாகவும், பத்தி 10ல் ஒரு 1 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், ஒவ்வொரு அம்சம் இடைவெளியுள்ளதான ஒன்பது 9 கூடங்களுடன் கூடிய தாகவும் இருந்தால், இதற்கு "கௌசிகம்" என்று பெயர்.

இது சதுரச்ரமாக இருந்தால், இதற்கு, "ஜாதிகம்" என்று பெயர். 83

ஸ்ரீ ஸுவம் ஜயகோஸம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வர்ணகோஸம்
அதஸ்ஸுவழி ॥ அ ॥

ஸுயிஷ்டாநாம்ரீவஸ் கணேஸ் ஸ்ரீம்மஸ்காரஹிதிகழி ।
ஸவஸ்ரீஸ்காரஸ்யாக்தம் ஷடவைஷ்வாஸ்ரீநாஹிகழி ॥அரு॥

வகாரஉஸ விஹாமெந வஸ்ரம் தா அதஸ்ரீஸ்ரகழி ।
வரிதொ உஸ்ரவம் தஸ்ரீ வாஹ்ரீ ஹாமெந காரயெஸ் ॥

அதஸ்ரீணெஸ் விஹாமெந அதஸ்ரீடஸ்ரவிதழி ।
அதஸ்ரிஸ்ரு விதிஸ்ரகுரா தா விவஸ்ரோயதகொஷ்கழி ॥

ஒரு முகத்தில் பத்திரமாக இருந்தால், இதற்கு, "நந்தம்" என்று பெயர்.

இரண்டு 2 முகங்கள் பத்திரலக்ஷணத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "பத்திரகௌசிகம்" என்று பெயர்.

மூன்று 3 முகத்துடனிருந்தால், அதற்கு, "ஜயகோசம்" என்று பெயர்.

நான்கு 4 முகங்களுடனிருந்தால், அதற்கு, "பூர்ண கோசம்" என்று பெயராம். 84

அதிஷ்டானத்தில் கால்களுடையதும், கர்ணத்தில், லாங்கலாகாரமான பித்தியையுடையதும், சகல அலங்காரங் களுடன் கூடியதும், நாற்பத்தெட்டு 48, அல்ப நாளிகை களுடையதும், பதினேரு 11, விபாகங்களுடன் சமசதுரச்ர வடிவத்துடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். அத னுடைய வெளிக்கையில், சுற்றிலும், ஒரு 1, பாகத்தினாலே மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 86

அது நான்கு 4, கர்ணங்களிலும் நான்கு 4, கூடங் களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்கு களிலும், இரண்டு 2, மூன்று 3, பத்திகளுடன் விரிந்து நீண்ட கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

தீர்ஹத்தீஅதஷ்ரஸ்ரம் தஷ் ஷ்யோரம்ஸ்யஷ்வஷ்கோடிகம் ।
கோடிஸாலாஷ்ரயோ தஷ்ய கூகரீகரூததோமஷ்கழி ॥அஅ॥

ஜாதியாதிஷ்வஹஸ்ரூபம் வஷ்வஷ்வாவயவஸொஹிதழி ।
ஊஷ்வஷ்வஹாம்மிமி வ்ரூபம் வ்ரஷ்தம் நவஸொயகழி ॥

விவ்ருதம் வம்வ்ருதம் வாவி ஷ்ரஹ்யாம்ஷ்ரஹ்யாயஷ்ஸோஅஸெஷ் ।
கூஷ்ரயாஷ்ரணஷித்யூக்தம் வஜ்ரம் தஷ் அதஷ்ரஸ்ரகம் ॥கூய॥

ஹாமெஜஷ்ஷஹியஷ்க்தம் வஜ்ரம்தஷ் அதஷ்ரஸ்ரகம் ।
சுவஷ்டிகஷ்ஷ் அஷ்யை தஷ் ஷிஹஷ்தெஷ்யஸொவஷ்கோடிகம் ॥

ததீவ்ஷாஹ்ரை தஷ் ஹாமெஜ வரிதொஷ்ரிஷ்யதெ ।

மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது மூன்று 3 பத்திகளுடன் கூடிய சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். அதன் கூடசாலையின் இடையில், கிரகீகிருதமான மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். ஜாதியாதி முகபத்திரத்தை அங்கமாக உடையதாகவும், சகல அங்கங்களுடன் சோபையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஸபையின் அங்கியான ஊர்துவ பாகத்தில், புதுமையைக் காட்டக்கூடிய, சிறந்த அங்கத்துடன் கூடிய பிரஸ்தரமிருக்கவேண்டும்.

அது, வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ, மறைபொருளுடையதாகவும், மறைபொருளில்லாததாகவும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு "குலதாரணம்" என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இது, ஸமசதுரச்ரமானதாகும். 90

பன்னிரண்டு 12 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு 8 திக்குகளிலும், மத்தியிலும், இரண்டு பத்திகளுடன் ஊர்துவ கூடமிருக்கவேண்டும். அதற்குவெளியில், சுற்றிலும் அளிந்தம்

ஸம்மணம் வா ஸஹாஸ்ரார்தம் கணேஷ்டாம்மருஹிதிகம் ॥கூ॥

அதாஷ்யாம்மொந விஷ்தாரம் நிமஷ்டம் ஷ்யாகூ அதாதிஷ்மி ।
வாஷ்டூ மொவாநஷம்யாகூம் வஜ்ரமொஷ்டஹிய்ஷ்தம் ॥

ஷஷ்டியாதிஷ்டதஷ்டம்ஹாஷ்யாம்மெ வ்ரவியீயதெ ।
யாகூயா நாஷ்யாம்மஷம்யாகூம் ஷாவாம்மம் நாஷ உணூவம் ॥

ஷளவ்யம் திரயொஷ்டாம்மொந அதாஷ்டஷ்ரஷஹாகூயதி ।
வரிதொ உணூவம் ஷ்யாம்டம் ஹாமெ நகூ ரகூகரீவயழ ॥

(தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். அங்கணமாகவோ, ஸபாஸ்தானமாகவோ இருப்பதாகும். அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலபித்தி இருக்கவேண்டும்.

நான்கு 4 திக்குகளிலும், நான்கில் 4ல் இரண்டு பங்கு (ஸரிபாதியளவு) நிர்கமமிருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்—நீண்டிருப்பது) அதன் பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளிருக்க வேண்டும். எட்டு 8 பஞ்ஜரங்கள் (கூடுகள்) உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவது அங்கத்தில், நூத்தறுபது 160 தூண்களிருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. இதில், நாஸியங்கமானது யுக்தியுடன் கல்ப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "ஸுகாங்கம்" என்று பெயர்.

பதிமூன்று 13, அம்சங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுரச்ரத்திற்கு சமமான வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றிலும், இரண்டு 2, அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 பாகம், கிரகரீபதம் (பதம்-வழி) இருக்கவேண்டும்.

தீர்ஹாமம் ஸ்யாந்மத்ஸ்யகேடிம் வர்ஷாவிநீர்யுகழி ।
அதஷ்ணை: ஸிஹாமெந தத்தஸ்யாம்ஸ்ரீகேடிகழி ॥

திக்ஷு ஸித்ரஸ்ரவிஸ்தாராயாம் கொஷ்ட அதஷ்யழி ।
அஷ்டாதிஸ்வவர்ஜாம்மஷிஷ்டிமுதக்ஷ்யகழி ॥ கூஎ ॥

அதஸ்ரஸீஸிஹிய-ஸ்தூபதத்தம்ஹவர்ஜிதழி ।
வவ-ரோஸ்காரவம்ய-க்ஷம் தெவஜிஜஹீஸ்ரதாம் ॥கூஅ॥

ஸிஸ்வதஹித்தி(ஹஸ்தி)விஸ்தாரம் வரம் தா அதஸ்ரஸ்ருகம் ।
ஸிஹத்யா மஹ-கேடிம் வ்யாதெகாம்ஸாஸ்ரிம்ஸ்ரோவ்ரதழி ॥

இதன் மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது, மூன்று 3, பாகமிருக்கவேண்டும். அது, ஸ்தூபியுடன் கூடிய தாகவும், நீப்பிரத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். (நீப்பிரம்–குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அதிகமாக நீண்டிருப்பது.

அது நான்கு கர்ணங்களிலும் (கர்ணம்–மூலை) மத்தியாங்கிரி கூடத்திலிருந்து, இரண்டு பாகம் விலகி இருக்கவேண்டும்.

எல்லா திக்குகளிலும் இரண்டு 2, மூன்று 3, அம்சங்கள் விஸ்தாரமாகவும் நீண்டுமிருக்கின்ற நான்கு 4, கோஷ்டங்க ளுடையதாக இருக்கவேண்டும். நந்தாதிகளான முக பத்திரத்தை (முகப்பின் அலங்காரத்தை) அங்கமாயுடைய தாகவும், விருப்பமான திக்கில் சுவருடையதாகவும், நூத் தெண்பத்திநான்கு 184, தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இதற்கு (இந்தச் சாவடிக்கு) "ஸௌக்யம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 98

பதினொன்று பித்தி (பத்தி) களுடையதாகவும், ஸம சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் கர்பகூடமானது,

வகாம்ரஹஸ்ரமும் வ்யூஹவ்ரஹ்மதமுங்கிதம் ।
அதஷ்டணைஃ ஶிஹகைர்யுவஂமணம் வொய்ஃகூடகம் ॥

ஶிஅதாவிஃஹ்ருதாயாஂ கொஷ்டம் வாம்மணகம் திஶி ।
தெஷாம் வாஹ்யே தா ஹாமெந வஸிதொ யிம்ப்ரதிஷ்யதெ ॥

உஷ்டிக்ஷ்யஹம்யக்குவிஷ்டிக்ஹ்ருஹ் வம்யாதம் ।
வாஷ்டிரதவாஂ வ்யூஹாஉயஂமெ தா வியீயதெ ॥ஈஉ॥

தெவஜ்ஞநிஶ்ரேணாம் மஹாவ்யூம் தந்நொஹரம் ।

இரண்டு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாகும். ஒரு 1 திக்கில் மூடப்பட்டதான அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். அதன் அந்தராளமானது (அகலமானது) ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு பத்தியின் விஸ்தாரம்) இருக்கவேண்டும் அதன் தலமானது அப்பிரச்சன்னமாக (மறைக்கப்படாமல்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் நான்கு 4 கர்ணங்களிலும் (மூலைகளிலும்) இவ்விதமே, அங்கணமோ, ஊர்துவ கூடமோ (உயர்வான கூடமோ) இருக்கவேண்டும்.

திக்குகளில், எட்டு 8 (பத்தி) அகண்டு நீண்டிருக்கின்ற கோஷ்டமோ, அங்கணமோ இருக்கவேண்டும்.

அவைகளுக்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக அளவில், அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது.

விருப்பமான திக்கில் சுவற்றுடன் கூடியதாகவும், விருப்பமான திக்கில் பத்திர லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கமானது, இருநூத்தெட்டு 208 தூண்களாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஶ்ரீ:வஜ்ரஹஸ்திவிஹாரம் ஸஜ்ஜம் தே அதிஷ்ட²ஜ்ஜகம் ॥ ஈங ॥

ஶ்ரீஹாமம் ஜ்யோஷ்மஜ்ஜ்வலிஜ்ஜ்வலிடம் வாம்மணஜ்வெவ வா ।

வரிதொஜ்ஜிஷ்ட²ஜ்ஜஸ்ய ஹாமெமெகெநாஜ்ஜாஜ்யகழி ॥ஈச॥

ஶ்ஷம் வஜ்ரவஜ்ரஜ்ஜிஷ்டம் கொஷ்டகம் ஹாமதொயிகழி ।

ஆதி³ஜ்ஜஷ்டி³ஜ்ஜதம் வாஜ்ஜாஜ்யஜ்மெ வ்ரவியீயதெ ॥

ஸவஜ்ரஜ்ஜாகாரஸஜ்யஜ்கம் ரஜ்யாவஜ்யம் ஜ்ஜணவம் ஹவெகி ।

ரஜ்யாஜ்ஜ்ஜதம் ஸஜ்ஜாஜ்ஜம் தே ஹாமெஃ ஷொஜ்ஜஜ்ஜஹிய-ஜ்ஜதிழ ॥

மனுஷ்யரமான இந்தக் கட்டிடத்திற்கு, "கர்பம்" என்று பெயர். இது, தேவர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 102½

பதினைந்து 15 பத்தி விஸ்தாரமும், சமசதுரச்ரமாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் மூன்று 3 பாக அளவுடையதாக மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்ச அளவில் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். அது, ஒரு 1 அம்ச அளவுள்ள இடைவெளியுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ளவைகள், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். இதன் கோஷ்டமானது. ஒரு 1 பாகம் அதிகமாகும்.

இதன் ஆதியங்கத்தில் இருனூத்தி முப்பத்திரண்டு 232 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது, ஸகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இது, "மாலியம்" என்ற பெயருடைய மண்டபமாகும். 105½

ஸமசதுரச்ரமாகவும், பதினறு 16 பாகங்களுடன் கூடிய தாகவும் இருக்கவேண்டும்.

மிஹகெஹ்தூ வொவ்ஹகூடிம் தா ஹாமெஹாமிஹ்ரூஹாவ்ரதழி।
வெஹகஹ்தூர்யா ஹாவெஹஹ்ரூம் கணைஹ்ரூம்மஹ்ரூஹிதீகழி ॥

வாவ்ஹொவாஹவ்யாஹ்தூம் மிஹ்ரூவ்ரூஹாஹவ்யாதழி।
தஹ்வூஹிஹ்யூம்ஹாஹெந ஜஹ்ரூவாஹ்ரூம் வஹெஹ்ததஃ ॥ஈஅ॥

தஹ்வூஹாஹெய் தா அதாஹஹ்தூர்யா வாஹிதொ ஹணூவம் ஹவெஹ்கீ।
மிஹகீஅதாஹ்ரூஹ்ரூஹாஹெகாம்ஹம் வ்யவ்யாஹ்கழி ॥ ஈக ॥

மிஹஷ்டாம்மணம் தஹ்ரூயெய் வாஹிதஃ வ்ரூவியீயதெ।
கணைஹ்ரூம்மஹ்ரூ கூஹ்யூம் வ்யாஹ்ரூவ்யெஹாஹாஹிஹ்ணீதழி ॥

(இதன் மத்தியில்) இரண்டு 2 பத்தியளவில் ஊர்துவ கூடம் (உயரமான கூடம்) இருக்கவேண்டும். இதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். இதன் முகத்தில் (முன் பக்கத்தில்) பத்திரம் (பத்திராலங்காரம்) இருக்கவேண்டும். கர்ணங்களில் லாங்கல பித்தி இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சித்திர பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு அம்சம் ஜலபாதமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், நான்கு 4 பத்தி, மண்டபமிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 பத்தி சதுரச்ர வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 அம்சம், மறைவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், சுற்றிலும் பதினறு 16 அங்கணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கல குட்டியமிருக்கவேண்டும். மேலே ஹாரத்தினலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதஷ்டாம்ஸ(ஹஸ்த)விஸ்தாரநிர்மாணம் திக்ஷு ஹர்ம்யகம் ।
வாஸ்து ஸோபாநஸம்யுக்தம் ஸவேதிகாமண்டிதம் ॥

ஸகலஜநஸௌக்யாநாம் அதிஸுலபம் விஸேஷ்யா ।
உத ஊர்த்வம் திவாஸௌகர்யஜ்யா ஸாதிர்மாஷம்ஸகம் ॥

விஸ்தாரம் அதிஸுலபம் உண்டவம் காரயேத் வாயஃ ।
விவ்ருதம் ஸம்வ்ருதம் வாபி கர்ப்யஸ்தம்ஸம் ப்ரயோஜயேத் ॥

யயாயுக்தியுதாஸௌஹம் தயா கர்யாத் விதக்ஷணஃ ।

எட்டு 8 பத்தி விஸ்தாரமான நிர்கமம் (வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்கவேண்டும். (நான்கு 4) திக்குகளிலும் பத்திரகமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "மாலியாத்புதம்" என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு உகந்ததாகும்.

இவ்விதமாக சதுரச்ர மண்டபமானது, பதினறு 16 விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 111½

இதற்குமேலே புத்திமானுக இருப்பவன், இரண்டு பக்கங்களிலும், ஒரு 1, அம்சம் வீதம், முப்பத்திரண்டு 32 அம்சம் வரையில், விஸ்தாரமான சதுரச்ர மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

குட்டியஸ்தம்பமானது (சுவற்றிலுள்ள தூணைது) வெளியில் தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ உபயோகிக்கப்படுவதாகும். 113

சமர்த்தனுக இருப்பவன் அவைகளை, யுக்தியாகவும் சோபையுடனும் இருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும்.

ஸதெஷாஉாயதாஶ்ராஹம் உண்ணவம் ப்ரவிஶீயதெ ॥ ௧௧௪ ॥

த்ரிஹக்தி விஸ்தாரதம் தஸ்மாத் ஶிஹக்த்யாயிகஉாயதம் ।
வாரதொ வாரஉெகாம்ஶம் த்ரிரஷ்ராம்ப்ரிஸஉஶிதம் ॥

விம் ஸஞாஸ்யம்மஸம்யுக்தம் யநாவ்யம் தத் யநாவஹம் ।
விஸ்தாரம் அதாரம்ஶெஸ்து தஸ்மாத் ஶ்யம்ஶாயிகாயதம் ॥

உண்ணவம் வரிதொ ஹக்த்யா ஶெஷஉம்மணகம் ஹவெத் ।
ஶிஹக்தி விஸ்தாரதம் ஶைகஹக்த்யா தந்மாவஹ்ரகம் ॥ ௧௧௭ ॥

இவைகளுக்கு, மண்டபமானது, நீண்ட சதுரச்ரத்தை போலிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 114

மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிகமாக நீண்டதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

முன் பக்கத்தில், வாரமானது (தாழ்வாரமானது) ஒரு 1 அம்ச அளவுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24 தூண்களுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். 115

இது, இருபது 20 நாஸியங்கமுடியதாக இருக்க வேண்டும், இதற்கு "தனம்" என்று பெயர். இது, செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

நான்கு 4 அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமாக நீளமுடையதுமாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு அம்சம் மண்டபமும் மீதம் அங்கணமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திரமானது இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் ஒரு 1 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதஷ்டாவ்ரஹ்மயாகூடாத்யம்மேஷு பஹிர்வேதிஃ ।
ஸர்வதோபத்ரகாரஹ்மயாகூம் ஸுஶோபிதாம் ஸ்யாதழி ॥

வஜ்ரஹஸ்தா விஶாலம் தத் தஷ்டாங்க ஆயம்ஸாயிகாயதழி ।
உஜ்ஜ்வலம் வர்திதோம்ஶுத மேஷம் கூடம் தத் வாம்மணழி ॥

த்ரிஹஸ்தவிஸ்ருதம் ஸைகஹஸ்தா தஷ்டாவஹத்ருகழி ।
சூத்ரம்மஷ்டவஜ்ராம்ஸ்ரஹ்மயாகூம் தஸ்மிந்த்ரகழி ॥ கூ0 ॥

ஸர்வதோபத்ரகாரஹ்மயாகூம் உம்மத்ரயம் ஸர்வதஶ்சிகழி ।
ஷட்ஹஸ்தவிஸ்ருதம் தஷ்டாங்க மிஹகூத்யாயிகாயதழி ॥கூக॥

அதன் ஆதியங்கங்களில், வெளியே, வெளியே முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும்.

அது, சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸர்வபூஷணம்" என்று பெயர். 118

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் மண்டபம் இருக்க வேண்டும். மீதம் கூடமாகவோ, அங்கணமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும் அதன் விஸ்தாரமானது மூன்று 3 பத்தி இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, நாற்பது 40 தூண்களுடன் கூடியதாகவும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு "மங்கலியம்" என்று பெயர். இது எல்லாவிடங்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 120½

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைக்

அதுவிஸ்தாரம் தைவ்யவ்யாஸமத்யே ஸபோதயம் ।
வரிதோ மண்டபம் அம்சமிஷ்டதிஷ்டுவபத்ரகம் ॥௧௨௨॥

ஷஷ்யம்ஸ்ரியுதமாத்யம்மம் யுக்த்யா நாஸ்யம்மஸம்யுதம் ।
ஸவ்யாலம்காரஸம்யுக்தம் ஸ்ரூமாவ்யம் தந்நொஹரம் ॥

ஸவ்தபக்த்யா விசாலம் து தஸ்மாத் அம்சாதிகாயதம் ।
த்ரிபக்திவிஸ்தாரம் வஞ்சபக்திதைவ்யம் ஸபாம்மண்டம் ॥

வரிதோ மண்டபம் அம்சமிஷ்டதிந்ததபித்திகம் ।

காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிக நீள முடையதாகவு மிருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில், ஸபோதயமானது, அதன் நீளம் அகலத்தின் நான்கு 4 பத்திகளுடனிருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகபத்திரமிருப்பதாகும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, அறுபது 60 தூண்களுடைய தாகும், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாசியை அங்கமாக உடையதாகும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகும். மனதைக்கவரும் அந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்நக்" என்று பெயர். 123

ஏழு 7 பத்தி விசால முடையதாகவும், அதைக்காட்டி லும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிக நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

ஸபாங்கணமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஐந்து 5, பத்தி நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருப்பதாகும்.

த்ரிஹஸ்தவிஸ்தாரம் ஹர்மதிமாத்ரம் ஸுவஹத்ரகம் ॥கூடு॥

யுக்தயா நாஸ்யாம்மஸம்பாத்யம் விஸ்தாரத்யம்ஸ்ரீகாஸிதழி ।
ஸவர்ணம்காரஸம்யுக்தம் த்ரோணாவ்யம் ஸுஷ்டவம் ஸவெகூ ॥

சுஷ்டஹஸ்தயா விஸ்தாரம் தத் தஸ்ரகூ அர்யம்ஸாயிகாயதழி ।
விஸ்தாரஹர்மவிஸ்தாரயாஸம் ஸயெ ‡ஜலஸ்தானழி ॥கூஎ॥

வஸிதோத்ரிஸ்ரதெகாம்ஸம் வாஹெர்யாம்ஸெந ஸுஷ்டவழி ।
தர்கூஸ்யாம்ஸ்ரஸம்பாத்யவிஷ்கிஷ்கூதஹிதிகூழி ॥ கூஅ ॥

ஸாஷுஷஷ்டயம்ஸ்ரஸம்பாத்யம் வஸ்வர்வேஸ்ரவஹத்ரகழி ।

முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும ஒரு 1 அம்சம் நிர்கமமுமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாகவும், எழுபத்திரண்டு 72 தூண்களுடன் கூடியதாகவும் சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, "துரோணம்" என்று பெயர். 126

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதை காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் கூடுதலாக நீளமுமிருக்க வேண்டும். அதன் மத்தியில், ஜலஸ்தலமானது (மேடையானது) இரண்டு 2 பாகம் விஸ்தாரமும் நான்கு 4 பாகம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். வெளியில் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களிருக்கக்கூடாது, விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருக்க வேண்டும்.

---

‡ஜலஸ்தலம் உதி ஸ்தாநெ 'ஸபாமண்டப' உதி வாசெந ஸாவயவிதி ஜாநி ।

வ்ரமுவெ வாரமெகாம்ஶம் முவம் ஸொவாநஸம்யுதம் ||

நாநாலம்காரஸம்யுக்தம் ஸுராஜீநாம் து வவ்ஷடம் ।
நவஹக்திவிஶாலம் து தஸ்மாத் ஶ்யம்ஶாயிகாயதம் ||௧௩௫||

ஸகத்ர்யம்ஶம் து விஸ்தாராயாமம் மத்யே ஜலஸ்தலம் ।
வரிதொலிம்ஹ்ரமெகாம்ஶம் பாஹ்யே ஶ்யம்ஶெந மண்டவம் ||

த்யக்தமத்யாம்ஸ்ரிஸம்யுக்தம் பாஹ்யே வாரம் து ஹாரதஃ ।

இந்த மண்டபமானது அறுபத்தெட்டு 68 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முக பத்திரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்றதேயாகும்.

இதன் முன்பக்கத்தில் ஒரு 1 அம்சம் வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) படிக்கட்டுகளிருக்கவேண்டும். பலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு "கர்வடம்" என்று பெயர். இது தேவாதிகளுக்கு உகந்த மண்டபமாகும். 129½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமான நீளமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் ஜலஸ்தலமானது ஒரு 1 அம்சம் அகலமும், மூன்று 3 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களில்லாமல் வெளியில், ஒரு 1 பாகம் வாரம் இருக்க வேண்டும்.

ஷணவதூஂஹ்ரீஹ்யாகூஂ யயெஷ்ஂ ஆரஹிதிகழி ॥கஙஉ॥

வாரயுக்தஉவாரஂ வா வர்ஜிவ்வந்தூவஹஜ்ரகழி ।
நாநாவயவஹ்யாகூஂ நாஜ்ஞா ஸ்ரீரூபவிஷ்யதெ ॥கஙங॥

வஜ்ரிஹோமவிதாநஂ தூ தஷ்டாக்ஷ் அஂஸாயிகாயதழி ।
விஅதூஹோமவிஹாராயாஜஂ உயெ்ய ஸஹொஜயழி ॥கஙச॥

வரிதொஜிஂஜ்ரெகோஂஸஂ ஹாமெந ஜஜுவாதிநழி ।
தஷ்டாஹெ்ய அஂஸஹாமெந வரிதொ உஜ்ஞாவஂ ஹவெக்ஷ் ॥

ஹ்ஂஹஂ கூஜ்யஂ உவஂ ஹஜ்ரஂ யயெஷ்ஂ வரிகஜுயெக் ।

இந்த மண்டபத்தில், தொண்ணூத்தாறு 96. கால் களிருக்கவேண்டும். துவாரம், சுவர், இவைகள் விருப்பப் படி இருப்பதாகும்.

அதன் முகபத்திரமானது, வார (தாழ்வார)த்துடன் கூடியதாகவோ வாரமில்லாததாகவோ முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதை போலிருக்கவேண்டும். பற்பல விதமான அங்கங்களுடன் கூடியதான இந்த மண்டபத்திற்கு, "ஸ்ரீநபம்" என்று பெயர் விரும்பப்படுகிறது. 133

பத்து 10 பங்கு விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையானது, இரண்டு 2 பங்கு அகல மும், நான்கு 4 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தமும் ஒரு 1 அம்சம் ஜலபாதனமுமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 பங்கு அளவில் சுற்றி லும் மண்டபமிருக்க வேண்டும்.

சுமவா மய்யகூடம் ஆவ்யஸிம்த்ரம் ஆவி வூவ்வகம் ||

ஜலஸ்தலம் விநா ஸர்வம் மண்டபம் பரிகல்பயேத் |
ஸிஹக்த்யா அதுரஸ்ரம் து ஷட்கூடம் வாஸ்வயோஜதம் ||

ஸிஅதுஸ்ரமவிஸ்தாரதைர்வ்யம் கோஷ்டம் மூவெ
மூவெ |
கர்ணே லாம்மலகூட்யம் வா பரிதஃ கூட்யமெவ வா ||

விவூதம் ஸம்வூதம் வாவி ஸ்தம்பம் தத்ரைவ யொஜயேத் |
ஸர்வாவயவஸம்யுக்தம் மம்மலாவ்யம் து மண்டபம் ||கஙகூ||

தூண்கள், சுவர், முகம், பத்திரம் இவைகளை இஷ்டம் போல் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

அல்லது, மத்தியகூடம், அளிந்தம் இவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

ஜலஸ்தலம் நீங்கலாக மற்றவிடங்களை மண்டபமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு பத்தியில் சதுரச்ரமான ஆறு 6 கூடங்கள் இருப்பதாகும்.

முகந்தோறும், நான்கு 4 பாகம் விஸ்தாரமும் நீளமுமுள்ள கோஷ்டமிருக்க வேண்டும்.

கர்ணங்களில் லாங்கலகுட்டியமோ, அல்லது, சுற்றிலும் குட்டியமோ இருப்பதாகும்.

அதில் ஸ்தம்பத்தை தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ வைப்பதாகும்.

சகல அங்கங்களுடனும் கூடிய இந்த மண்டபமானது, "மங்களம்", என்று பெயருடையதாகும்.

சுஷ்டாவெதாநி ஶொகாநி ஶெவஜிஜ்ஞஹீஷ்ரதாழ ।
வஜ்ரவெஶ்ரகுதாஶ்ரூத்ரா ஹஶ்ரெஷ்ரகயா விவய்ஷோஸ் ॥

யாவகீ விமாணாயாஶம் தாவகீ ஶெவய்யம்
வ்ரயொஜயெகீ ।
ஹம்ஹகாஜ்யாதிகம் ஸவஸ்ரூம்காரம் அ தத்தீதः ॥ கசக ॥

யயாரஜீ யயாஶொஹம் தயா காயஸோகீ விஅக்ஷணः ।
சுஷ்டாவாயதயாகாநி வக்ஷ்யஶ்ரெ வெஶ்ரயாஸ்ரூஜ்ரயொः ॥

ஜீஹக்ரீவிஷ்ரயதம் ஶெவ விஷ்காரஜிமாணாயதழ ।
ஶ்ரீः வஜ்ராம்விஹாயாகம் ஆயம்ஶொகம் உவஹஜ்ர கழ ॥

இந்த எட்டு விதமான மண்டபங்களும், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற சதுரச்ர (மண்டப)த்தைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு பத்தியாகக்கூட்டி, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், அதே அளவு நீளமும் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்த்தனுக இருப்பவன் மேலும் ஸ்தம்பம், குட்டிமம் இவைகளையும், சகலவிதமான அலங்காரங்களையும், மனதிற்கு உகந்தபடி அழகாக இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 141½

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு 8 நீண்ட (சதுரச்ர) மண்டபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். பதினைந்து 15 தூண்களிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 அம்சம் அல்லது ஒரு 1 அம்சம் முகபத்திரமிருக்கவேண்டும்.

வாஷ்ரீ ஸொவாதஸம்யுக்தம் நாஸிகாவெஸ்ரஸம்யுதம்।
ஊஷ்டிஷ்ரீவஸம்யுக்தம் ஸாமான்யம் ஸ்ரீவம் ஸதிஷ்ட ॥சசச॥

ஸ்ரீஹஸ்திவிஷ்ருதம் தஸ்ய விஷ்ராந்தி மண்டபம்।
அதஸ்தாம்ரஸம்யுக்தம் ஹர்ம்யா வாஸம் தது தஸ்ய வை ॥

ஸ்ரீஹஸ்திவிஷ்ருதம் ஹர்ம்யா நிமஸ்ரம் ஸ்ரீவஹர்ம்யகம்।
யுக்தயா நாஸ்யம் மஸம்யுக்தம் ஸௌஹர்ம்யம் தந்ஸ்ரொஹரம் ॥

அதஸ்தர்ம்யா விஸாலம் தது தஸ்ரஸ்ரி ஆயம்ஸாயிகாயதம்।
ஸிஅதவிஷ்ரு தாயாஸம் கூடம் ஸ்யை தது வாம மணி ॥

பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாகவும், நாஸிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். விருப்பமான திக்கில் முகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'மார்கம்' என்று பெயராம். 144

மூன்று 3 பத்தி அகலமும், அதைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 தூண்களுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஒரு 1 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதில் நரஸியங்மானது யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மனோஹரமான இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸௌபத்திரம்' என்று பெயர். 146

நான்கு 4 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக கூடமோ, அல்லது

ஆதிமூலம்ஸ்ரீஹயாக்ரம் ஹத்யா தந்ரவஹ்ரு கழி ।
யுக்த்யா நாஸ்யம்ஸ்ரீஹயக்ரம் வ்ருஷாவ்யம் தா ஸ்ணவழி॥

வஜ்ரஹத்யா விமாநம் தா தஸ்ராக்ஷ் வெஷ்டாம்ஸாயதழி ।
ஸ்ரீஹத்தி விஷ்ரு தம் ஸ்யம்ஸதெவ்ய்ம் வாஸ்ரு ஷ்டம்மண அயழி ॥

ஷட்வஜ்ராக்ஷ் ஹவெக்ஷ் வாஷ்டம் வாஸ்ரு ஷ்டெகெந தந்ரவெ ।
ஸ்ரீஹத்தி விஷ்ரு தம் ஸெகஹத்யா தந்ரவஹ்ரு கழி ॥கருவி॥

வ்ரஜ்ரவெ தஸ்ய ஸொவாநம் ஸவ்ருதஃ கர்ப்யஸ்யம்யாதம் ।
யுக்த்யா நாஸ்யம்மஸ்யக்ரம் ஸாயாரணஸிதி ஷ்ரு தழி ॥

அங்கணமோ இருக்கவேண்டும். முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும். இதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸிகளுடன்கூடிய தூண்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸுந்தரம்' என்று பெயர். 147½

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன் பக்கத்தில் இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங் களிருக்கவேண்டும். ஐம்பத்தாறு 56 தூண்களிருக்கவேண் டும். அத முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) ஒரு 1 அம்ச அளவில் வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விசாலமும், ஒரு 1 பத்தி (நீளமுமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். அதன் முன்னிலையில் படிக்கட்டிருக்கவேண்டும். சுற்றிலும் குட்டியத்துடன் (சுவற்றுடன்) கூடியதாக இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாஸியங்கத்துடன் கூடியதாக

ஷட்ஹஸ்திவிஹ்ருதம் தஹ்ருதாக்ஷ ஸ்ரீஹ்ருதயாயிகாயாதழி ।
ஸிவஸ்ரஹாமவிஹாராயாஸம் மெய்ய ஸஹொஹயழி ॥கருடீ॥

வஸிதொ ஸ்ணவம்ஹ்யஸ்ரம் வாரம் ஹ்ருதயா தா தந்தவெ ।
வஸிவ-ஸ்வஸ் ஸ்வஹ்ரும் தா நாஸிகாவெய்ரஸ்ரம்ஸ்ருதழி ॥

ஷஷ்யஸ்ரிகஸாயாக்ஷம் ஸவ-ரோவயவஸம்யா தழி ।
ஸாந்தா ஸளவ்யஜிதி வெராக்ஷம் ஸவெ-ஷோம் தா
ஸநாதஸழி ॥கருடீ॥

ஸவஹ்ருதயா விஸ்ரஸ்தம் தா தஹ்ருதாக் வெஷாம்ஸாயதழி ।

இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'ஸாதாரணம்' என்று பெயர்.

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமும் அதைக்காட்டிலும் மூன்று 3 பத்தி அதிக நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையின் அளவானது இரண்டு 2 பத்தி அகலமும், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் 2 இரண்டு பத்தி விஸ்தாரத்தில் மண்டபமிருக்கவேண்டும். அதன்முகபாகத்தில் ஒரு 1 பத்தியளவு வாரம் இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவே முகபத்திரம் இருக்கவேண்டும். நாஸிகளிலுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அறுபது 60 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அங்கங்களும் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற்கு "ஸௌக்கியம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதும் தொண்டு தொட்டு வழங்கி வருவதுமாகும்.

ஸ்ரீஹாமஅதாரஸ்ரம் தாரயெ கூடம் தா வாமணி ॥

தஸ்வாஹெய ஹாமஸாதெந வஸிதொஷ்ரிவிஷ்யதெ ।
விவஸவிஷ்யதாயாம் வாஸுயொரம்மணயழி ॥கருக॥

வாஹெய உஸவகொம்ஸம் வஸிதஸ் கஸுயெஸ் வாயஸ் ।
ஸ்ரீஹகைஷ்யகெந விஷாரநிமாரம் ஸாவஹ்ரு கழி ॥கருள॥

அதாரஸீதிகம் வாஸாஷ்யம்மெ வ்ரவியீயதெ ।
வ்ரஸாவெ வாரதெகொம்ஸம் நாதாவயவஸொஹிதழி ॥கருஅ॥

ஏழு 7 பத்தி விஸ்தாரமும், அதைக்காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் (பத்தி) அளவில் சதுரச்சரமாக, கூடம், அல்லது அங்கணம், இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாகம் (பத்தி) அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதன் இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சஅளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 பத்தி நிர்கமமும் (நிர்கமம்–கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கத்தில், எண்பத்தி நான்கு 84 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸவ-ரோஸ்காரஸ்ய-கூதெதத்ஸ்ரகாஞ்சகழி ।
ஸஷ்ஹக்ஸ்ரா விஸ்ராஸ்ரம் தூ தஷ்ஹாக் வஸ்வ-ஸ்வஹாயதழி ॥

ஸிஹக்ஸ்ரிஅதாஸ்ரஸ்ரம் தூ ஸ்யை கஸ்டம் தூ வாம்மணழி ।
தஷ்ஸ்வாஹை ஹாரஹாதெந வரிதொஸ்ரிஷ்ஸ்ரிஷ்யதெ ॥கசூடி॥

வஸ்வ-ஸ்வக் வாஸ்ரு-ஸ்யொஃ கஸ்டம் ஆஸ்ம்ஸ்ரொநாயிகஹாயதழி ।
ஸிஹக்ஸ்ரா ஸ்ணவம் வாஹை வரிதஃ கஸ்ரு யெக் வாஸ்ய: ॥

அதன் முன்பக்கத்தில், ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு 1 பத்தி அளவு) வாரம் இருக்க வேண்டும்.

(இந்த மண்டபமானது) பற்பல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவு மிருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஈசுவரகாந்தம்" என்று பெயர். 158½

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைபோல (4 பத்தி) நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் நடுவில் இரண்டு 2 பத்தியளவில் சதுரச்சமாக கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக (1 பத்தி) அளவில் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படு கிறது

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும் முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதைப்போல் (2 பத்தி விஸ்தாரமும்) அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 கூடங்கள் இருக்க வேண்டும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், அந்த அளிந்தத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு 2 பத்தியளவில் மண்ட பத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

அதஸ்ரீசக்ரவிஹாரநிமாநம் ஸர்வஜ்ரகுழி ।
ஶாயிகஸ்தஸ்தம்ஜாத்யம்மெ வ்ரவியீயதெ ॥ கசுஉ ॥

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் ஸ்ரீஜ்ரம் ஸர்வொமயகுழி ।
நவஜக்ரா விஶாலம் தா தஸ்ராசி வர்விவாஜாயதழி ॥

சீரஜக்ரிஅதாஸ்ரம் தா ஸயெ கூடம் தா வாம்மணழி ।
தஸ்ராஜெய ஜாமஜாநெந வரிதொலிம்ஜ்ர ஶிஷ்யதெ ॥கசுச॥

ஶிவஜ்ரஜக்ரிவிஹாரசெவ்யம் வாஸ்ரெம்மணஸயழி ।
வரிதொ ஜ்ஜவம் ஸ்யம்ஸ்ரம் தஸ்ராஜெய யொஜயெசு ஸ்ரயः ॥

அதன் முகபத்திரமானது, நான்கு 4 பத்தியளவு அகலமும், இரண்டு 2 பத்தியளவு நிர்கமமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கத்தில் நூத்திப்பத்து 110 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய இந்த மண்டபத்திற்கு "ஸ்ரீபத்திரம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும். 162½

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு போல் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். மத்தியில், மூன்று 3 பத்தியில் சதுரச்ரமான கூடம், அல்லது, அங்கண மிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பங்கு அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப் படுகிறது.

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுடையதான இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்,

வஜ்ர ஆயுஷவிஸ்ராயாதேஹஸ்ரீ ஊவே ஊவே।
த்ரயஸ்ரைகவிவ்ருதம் தைவ்யம் வாஸ்துயோ:
ஹஸ்ரகுஹயம் ॥கக்ஷ॥

கணேஷ ரூபம்மதவஸ கூர்ம்யம் விவ்ருதஹ்ருதயாதம்।
ஸாஷ்டாவிம்ஸ ஸதம்வாஹாஸ்ரயம்மே வ்ரவியீயதே ॥கக்ஷ॥

யஸ்யாயுக்தி யஸ்யாயோமம் (ஸோஹம்) தயா யுஜீத
பைஷிஸாது।
ஸவ்ஸ்தோ ஹஸ்ரகம் நாஸ்தா ஸவ்ஸ்ரோகாரஹஸ்யாதம் ॥

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்ச அளவில் மண்டபத்தைச் சேர்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும், ஐந்து 5 பத்தி விசாலம், இரண்டு 2 பத்தி அகலத்தில் ஒவ்வொரு முகப்பிலும் பத்திரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இருபக்கங்களிலும், முகபத்திரமானது, மூன்று 3 அம்சம் அகலமும், ஒரு 1 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும். 166

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலத்தைபோன்ற (லாங்கலம்-கலப்பை) சுவற்றைக்கல்பிக்க வேண்டும். அந்தச்சுவற்றில் தூண்கள் வெளியில் நன்கு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

இந்த மண்டபத்தின் ஆதியங்கத்தில் நூத்திருபத் தெட்டு 128 தூண்களிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

புத்திமானாக இருப்பவன், யுக்தியுடன், பொருத்தமாக (அழகாக) இருக்கும்படி இணைக்க வேண்டும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு "ஸர்வதோபத்ரகம்" என்று பெயர்,

வஜ்ரதாரயுவி வஜ்ராஜீநாம் யொஜயெத்து விஜக்ஷணः ।
ஜ்ஞேயாநாம் து விஜ்ஞாராதாயாஃம் வ்ருவிலீயதெ ॥கக॥

ஜாதிரூபவம் து வர்மவெஶாகம் ஹஜ்ரெகம் ஜிஹ்மிகழி ।
விகல்பம் த்ரயஃகம் வெராத்ரஹாஹாவம் அதாரஜ்ரகம் ॥

ஜ்ஞாகம் ஸ்வஸ்திஹத்ரம் அ வத்ரம் கூர்மரஹத்ரகம் ।
ஷண்முவம் ஶாம்மலம் ஜளஜிம் ஜாதிநாமாநி வாரதெ: ॥

வ்ருவாஜ்ஞவஜாதிஸ்து யுக்திதः வாஜ்ரஹம்யுதா ।
மஜ்ரவிந்யாஸாரம்பம் தஜ்ஜ்ஞம் மஜ்ரஜ்ஞவம் ॥கஎஉ॥

சமர்த்தனாக இருப்பவன், இவைகள் எல்லாவற்றையும், தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் கல்பிக்கலாம் என்பதாகும்.

மண்டபங்களின் விஸ்தாரத்திலிருந்து, நீளம் விதிக்கப் படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, ஜாதிரூபமாகும். ஒரு 1 பத்தியுள்ளது, "சந்தம்" எனப்படும். இரண்டு 2 பத்தியுள்ளது, "விகல்பம்" எனப்படும். மூன்று 3 பத்தியுள்ளது, "ஆபாஸ்ட்" எனப்படும். இந்த மூன்று 3 விதமான மண்டபங்களும் சதுரச்ரவடிவமான மண்டபங்களாகும். 170

தண்டகம், ஸ்வஸ்தி, பத்திரம், அல்லது ஸ்வஸ்தி பத்திரம், பத்மம், கிரகரபத்திரகம், ஷண்முகம், லாங்கலம், மௌளி, இவைகள் ஜாதிநாமாக்களை அனுசரித்தவைகளாகும். 171

பிரபாமண்டப ஜாதியானது, யுக்தியுடன் கல்பிக்கப் பட்ட தூண்களையுடையதாகும்.

அது, கிரஹவிந்யாஸாரம்பத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப் பட்டிருப்பதால், அது "கிரஹமண்டபம்" ஆகும்.

வ்ராஹாத்மஹ்ருதாவேஷ வாஸிம்ஹ்ராம்மவிஸ்ருஷ்டஃ ।
ஸயிஷ்யாதிவமஹ்ராஜ்யம் வ்ராஹாஹ்ராகாரமண்டவம் ॥களங॥

வ்ராஹாத்மஹாஹாம்மாம்மம் மஹவ்ராஹாத்மண்டவம் ।
மண்டவொவாரிஹ்ருவிஸ்ருஷ்ட வாஸிகாமண்டவம் மதம் ॥ களச ॥

உஷ்டகாஹி: ஸ்ரியாஹிவ்ரா ஹாரஹி: ஸ்தம்பொஹகெஃ ।
ஸவ்ர்த்ர உ வ்யஜாதீநாம் ஸ்ரிஷ்டம் ஸ்ரிஷ்டம் விஸ்ருஷ்டிதம் ॥களரு॥

வாயதம் தரு அதரஸ்ரகம் ஜலு-
கீ்ரயாஸிதமயாவி மண்டவம் ।
வகவளமகவநெகவளமகம்
யொஜநீயமவ நீவதீஹ்யா ॥ களசு ॥

பிராசாதகர்பநாளிபோன்ற அளிந்திரம் என்னும் அங்க விசேஷமுடையதாகவும், அதிஷ்ணதிவர்கங்களை யுடையதாகவுமிருந்தால், அது, 'பிராஸாதாகாரமண்டபம்' ஆகும். 173

பல அங்கங்களுடன் கூடியதாய், பிராசாத கிரஹத்திற்கு (மாடிக்கட்டிடத்திற்கு) அங்கமாக இருந்தால் அது, "கிரஹ பிராஸாதமண்டபம்" எனப்படும்.

அந்த மண்டபத்திற்குமேலே தலம் (மாடி) இருந்தால் அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயராம். 174

மண்டபங்களை, செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள், தந்தங்கள், உலோகங்கள், இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும், திரவியஜாதிகள், கலந் திருக்கவேண்டும். அவ்விதமாகக் கலந்திருப்பது சிறந்த தாகும். 175

ஜலகிரீடை செய்வதற்கான மண்டபமானது, நீண்ட சதுர்ச்ரம், அல்லது சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸம்வ்ருதம் விவ்ருதமம்ப்ரிஹித்திகம்
திக்ஷு திக்ஷுமதஹத்ரூபகம் ।
மத்யரம்மஸஹிதம் து வாம்மணம்
ஸ்தம்ஹஹித்திகமுபத்ரூபத்ரூபி ॥ ௧௭௭ ॥

மூஹ்யவாரண வராதிரொஹணம்
ஆரி தத்ர ஸஹுயம்த்ரகலுகம் ।
வாரிமஹ்மஜஹூதஹம்ஸகம்
வ்யாலுஸிம்ஹகவிஸாலுஹஜிகம் ॥ ௧௭௮ ॥

ஹர்ம்யமண்டபஸஹாஹஶீஷ்கம்
கூடநீடமஜதூண்டகொஷ்டகம் ।

அதை, அரசனுடைய விருப்பப்படி, ஏகதலமாகவோ அநேகதலமாகவோ கல்பிக்க வேண்டும். 176

அந்த மண்டபத்தின் தூண்கள், சுவற்றில் மறைந்தும் வெளியில் நன்றாகத்தெரியும்படியுமிருக்க வேண்டும்.

பத்திராகாரமானது, ஒவ்வொரு திக்கிலும் சென்றிருக்க வேண்டும். (நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிவரும்படி வழியிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

அது, மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதாகவோ, அங்கணத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு மேலேமேலே, தூண்களுடன் சுவர்கள் இருப்பதாகும்.

மறைந்திருக்கின்ற யானையின் மீது ஏறுவது போல் (படிகள்) இருக்க வேண்டும்.

அதன் துவாரத்தில் (வாயில் படியில்) பலவிதமான யந்திரங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஜலத்தின் மத்தியில், யானை, பூதம், அன்னபக்ஷி,

தொரணாதிவஹுஜாருகெய்ஹுதம்
நாவிகாதிஹிரும்யுதம் வாநா ॥ களக ॥

உணவவ்ய வாரதொஉய உய்யுஸெ
வா ஜநாரமயஉநெகயம்தூகழி ।
உஷுகாஹிரவவொரும்யுதம்
வாவமலஉவமலஉவாரிணாழி ॥ கஅட ॥

வவம ஹலிவாநாம ஜநுரீயுகாய்ம்
வெராகும யதிநுணுவம ரஉயுஸெஸெ ।
வாரும்காரம வவ்ஸிதெவ்ரிவ்ஸிதம்
ஸ்ரீவளவாமயாவொமயுவாமயுவ்ரஜாயி ॥ கஅக ॥

யாளி, அல்லது, பாம்பு, சிங்கம், குரங்கு, பதுமை இவை களைக்கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் (அந்தமத்தியிலுள்ள, அல்லது சுற்றுப்புற முள்ள கட்டிடமானது) மாடி, மண்டபம், சபை, இவைகளை போன்ற சிரத்தை (மேல் கட்டிடத்தை) யுடையதாக இருக்க வேண்டும். அது, கூடம், நீடம், யானையின் முகம் கோஷ்டம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும், பலவித ஜன்னல் களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். நாளிகை முதலியவைகளினுலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். 180

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு எதிரிலோ, நடுவிலோ, ஜலாசயம் (நீர்த்தேக்கம்) இருக்க வேண்டும். அது, பலவிதமான யந்திரங்களுடன் (நிர்விழும் கருவிகளுடன்) கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஜலத்தில் மூழ்கியும், வெளியில் தெரியும்படியும் இருக்கின்ற, செங்கற்களும், கருங்கற்களும் இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக அரசர்களின் ஜலகிரீடைக்காக ரமணீய மான இடத்தில், கூறப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபமானது

வதிர: வாதிஸொ வஹ்நி: நிம்பஸ்ஸாலு: ஸிலிம்஧்ரக:
விசித: ।
திந்துகஸ்ய ராஜாத்தஸொஸ்யமதுகாஸ்ய வாத வாத வகா: ॥

வதை தெவதிஜாத்ய வயொமத்ய: ஸ்ய: ஸவர்ணவர்ணா:
வை ।
ஸ்தம்ஹாகாத்ய: ஸவெர் வெராகா: வர்ணவெர்தி தா-
ஸ்தொஷாழி ॥ கஅந ॥

விசிதஸ்திந்துகவ்ருக்ஷ: நிம்பொராஜாத்தொ ஸ்யமிகஸ்ய ।
ஸிலிம்஧்ர: ஸ்தம்ஹராஜா வெஸ்யாநாம் ஆவி
ஸ்வத்ராணாழி ॥ கஅச ॥

அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான சித்திரங்களினுலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும்.

இது, ஸ்திரீ சௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், பாக்கியம் இவைகளையளிப்பதாகும். 181

வெண் கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு, வேங்கை, ஸிலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம், (பழமுன்னிப்பாலை) ஹோமம், மதூகம் (இலுப்பை) இவைகள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம்.

இவைகள், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவைகளாம்.

அவைகளில் ஸ்தம்பவடிவங்கள் யாவும், முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம் (பழமுன்னிப்பாலை), இலுப்பை, ஸிலிந்திரம், ஸ்தம்பருஜா இந்த மரங்கள், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்பட்டவைகளாகும். 184

வ்ருத்தம் வா அதஸ்ரம் வாஷ்டாஸ்ரம் ஷோடஶாஸ்ரம் வா ।
ஸ்தம்ஹாகாரதய: ப்ரஶஸ்தாஸ் தைர்வாஸ்ய: வைஶ்யஸ்ய
வர்ணஸ்ய ॥ கஅருி ॥

தாரும அ நாமிகேரம் கரஞ்சம் வேணுஶ்ச கேதகீ
தைவ ।
உஷஶிஸ்ராஹிவ்ரா வ்ருக்ஷேஷு தேவஜிஜ்ஞஹீவாநாழி ॥கஅசு॥

சூஸ்ரஶிணாஸ்வர்ஜிதாநயாவாஸ்தாநி ஹி வைஶ்யாணி ।
தைவ ஶிஸ்ராஹி: வணிஜாம் ஸ்ருஜ்ராணாம் வாஸ்தகே
யோக்யழி ॥ கஅள ॥

ப்ராஹ்மணாஹிஸ்தவை யாக்யவல்க்ய ப்ரஜ்ஞஸ்ணவாநி
அ வை ।

ஸ்தம்பங்களின் உருவங்கள், வட்டவடிவமாகவோ, சதுரச்ரவடிவமாகவோ, அஷ்டாச்ரவடிவமாகவோ, ஷோட சாச்ர (16 பட்டை) மாகவோ, இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான பட்டையும் உடையவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான காரியங்களுக்குமேற்றவைகளாகும்.

பீனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய மரங்கள் துவக்ஸாரமான (தோலழுத்தமான) மரங்களாம்.

தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு (வீடுகளின் தூண்களை) செங்கல், கருங்கல், மரங்கள் இவைகளினுல் கல்பிக்க வேண்டும். 186

சன்னியாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்கள் யாவும் கீழே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளினுலேயே கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் வீடுகளில் சிலைகளினுலே (தூண்களை) கல்பிக்கக்கூடாது. 187

தாநி விஶாநாஃயம்மஷ்டம் ஶொத்தரவாஜநாநி ஸர்வாணி ॥

சயு ஊநிவஸ்ரஸ்தாம்ஶொயஃஶோம்ஶொகாம்ஶஸீநாநி ।

வ்ருவெஃஷிதஸாநாநி ஹி ஸவஃணாயம்மாநி வா

வியெயாநி ॥ கஅகூ ॥

சூவ்யாதம் ஶ்ணவாநாம் தாநெயவொகூநி

திகூவ்ரஸாணம் அ ।

வஜ்ரஅதஸ்ரிமாணஸ்ம்ஹவ்யாஹொந ஹிதிவிஷ்ம்ஹழ ॥

ஸாஸ்ரஸ்ம்ஹவ்யாஸாகூ வாஶொநம் வா தி்ரஸாம-

ஃயெஃநழ ।

கூவ்ய(ப்யம்) ஸ்ம்ஸவிஸாஸ்ரம் தெந விஸாஶ்ரெந வா கூவ்யழ ॥

அவராளுடைய (வைசியசூத்திரர்களுடைய) பிராஸாதத்தின் (மாளிகையின்) அபிமுகமாக (எதிரில்) கல்பிக்கப்படுகின்ற சிரேஷ்ட மண்டபங்களில் விமானத்தின் ஆத்தியங்கமான ஸ்தம்பம், உத்தரம், வாஜனம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். 188

(மண்டபத்தின்) எல்லா அங்கங்களையும் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற அளவுகளுடன் கல்பிக்கவேண்டும். ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10 பாகங்களில் ஒரு பாகம் குறைவாகவும் கல்பிப்பதாகும். 189

மண்டபங்களின் திக்பிரமாணமானது, கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகளே யாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பித்திவிஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) ஸ்தம்பத்தின் வியாசத்தைப்போல், ஐந்து 5 பங்கு, நான்கு 4 பங்கு, மூன்று 3 பங்கு, அல்லது, இரண்டு 2 பங்கு இருப்பதாகும். 190

(பித்திவிஷ்கம்பமானது) மரத்தூணின் அகலத்தைக் காட்டிலும், கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு, அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு, அல்லது முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும்.

ஸ்யாம்மணஸ்ய நிஸி ஹஸ்தினதோம்ரஸ்ரமே
ஆரஸ்ய ஹஸ்தினஸ்ய தனுவை தே கேதிகே ।
கோணே நிதீயஸ்ரணாஸ்ரிதகே த்ரமஹே
ஸ்ரோமம் வஹந்தி ஸ்ரநய: வஸ்ர ஸ்ரவாஸாழி ॥ ஈஈஉ ॥

ஹதவ்யாஹ்யாஸஹாமாஹஸ்ரிம்ஹ்ரம்
வம்வெஷ் வம்வெஷ் வாய ஹஸ்தயா வஸஜோகே ।
ஹஸ்தயா வாவயுஷ்ஸ: வஸஜோதே கஸ்யாகே
ஷெவாநாஸ்வீஷ்வஸ்மொவீஷ்ஸ்வராணாழி ॥ ஈஈஊ ॥

ப்ராஹ்மாஹாம்மம் ஸாஜிகாம்மம் யஸ்யாவகே
கஸ்யாகே கஸ்யம் ஸம்ஸுகஸ்யோவஷிஷ்டாகே ।

குட்டியமானது, (சுவரானது) தூணின் அகலம் இருப்பதாகும். ஸ்தம்பத்தின் அகலம், சுவரின் அகலமிருப்பதுமாகும். 191

சில முனிவர்கள், மண்டபங்களின் மத்தியாங்கணத்தின் வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

சில முனிவர்கள், துவாரத்திற்கு (வாசலுக்கு) வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சில முனிவர்கள், கோணத்தில் (மூலையில்) இரண்டாவது தூணுடன் கூடியவிடமானது, திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 192

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு மண்டபத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற அகல நீளங்களில் ஒரு பாக பத்தியளவு அளிந்தமிருக்க வேண்டும்.

அது மத்திய மண்டபத்தின் முன்பக்கத்திலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் ஒரு பத்தியளவிலிருப்பதாகும்.

அந்த அளிந்தமானது (அளிந்தம்–தாவாரம்) மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு பத்தியளவு அல்லது ½ (அரை) பத்தியளவிலிருப்பதுமாகும். 193

வாடம் வாஹாதாவயெவ பொஜ்யம்
வலகஹிதீர்ணயகர ஹளஹாநி யாகதயா ॥ ககூச ॥

தத்தத்விஹாராயதாம்ஶொவிபிஜ்ஜே:
தெஷாம் ஹாரம் வாஹவாஹெய தா கெவிஸ் ।
கெவிஸ்ஹிதெஷ்யஸ்ய தஷஹஞி
ஸாலாகாரம் வா ஸபாஸீஷ்காம்மழி ॥ ககூடு ॥

[யதஸ் கூயாரந்ஞவம் வாஸயொமயழ ॥]

வலகஹிதீர்அதஷ்வாநி அஷ்வெ ஹஜ்ராண்ய
ஹஜ்ராணகா-
ரயிவ்வெ கூமிடயாதாநி ஸயகவஷெ
ஸம்மாமணாஜ்யாநி வெ ।

பிராஸாதாங்கத்தை, மாலிகாங்கத்தைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். பிராஸாத குட்டியத்தை மூல குட்டியத்தின் மேலேயே கல்பிக்க வேண்டும். மாடியின் தூண்களை கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தூண்களின் மேலேயே வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மண்டபங்களில் ஏகபௌமம், துவிபௌமம், திரிபௌமங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 194

மண்டபங்களின் மானமானது அந்தந்த மண்டபங்களின் விஸ்தாரம் நீளத்தின் அம்சங்களினுலே காணப்படுவதாகுமென்று விதியையறிந்த சிலர் கூறுகிறார்கள்.

சிலர், தூண்களின் வெளிக்கைவரையிலுள்ள அளவினுலாவதாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சிலர் சுவற்றின் மத்தியம் வரையிலுள்ள அளவாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

சாலாகாரத்தையும், ஸபாசீர்ஷாங்கத்தையும் இவ்விதமே கூறுகிறார்கள். 195

[வளிப்பதற்கான மண்டபத்தை இவ்விதமே கல்பிக்க வேண்டும்]

ஸவ்ராண்யாயதஸ்ஸவாநி அதுரஶாஹாணி தெவஜிஜ
க்ஷோணீஶாயதநெ மதாநி அ விஶாம் ஶூத்ரெஷு
தீர்ஷம் மதம் ॥ ௧௯௬ ॥

இதி மயமதெ வஸ்துஶாஸ்தெ மண்டபலக்ஷணம் நாம
பஞ்சவிம்ஶொத்யாயஃ ॥

பூர்வபாகஸ்ஸமாப்தஃ ॥

மண்டபங்கள், ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, அல்லது நான்கு 4 முகங்கள் இருப்பவைகளாக இருப்பதாம்.

அவைகள், முகபத்திரத்துடன் கூடியவைகளாகவும், முகபத்திரமில்லாதவைகளாகவுமிருப்பதாகும்.

சில மண்டபங்கள், ஊர்துவகூடமுடையவைகளாக இருப்பதுமாகும்.

மத்தியபதத்தில், ரங்கம், அல்லது அங்கணம் இருப்பதாகும்.

நீண்டமண்டபம், சதுரச்ரமண்டபம், யாவும், தேவாயதனம், துவிஜாயதனம், ராஜாயதனம் இவைகளில் கல்பிக்கத்தக்கவைகளாம்,

வைசியகிருஹம், சூத்திரகிருஹங்களில், நீண்டசதுரச்ர மண்டபங்களையே கல்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 196

மயமதம் என்னும் வஸ்து சாஸ்திரத்தில்
மண்டப லக்ஷணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

மயமதம் பூர்வபாகம் முற்றிற்று

நாஹியொ நிஜெவலாரஹிதம்

சதுரஸ்ரகுண்டம் ||

4×4 சுஜுலம்

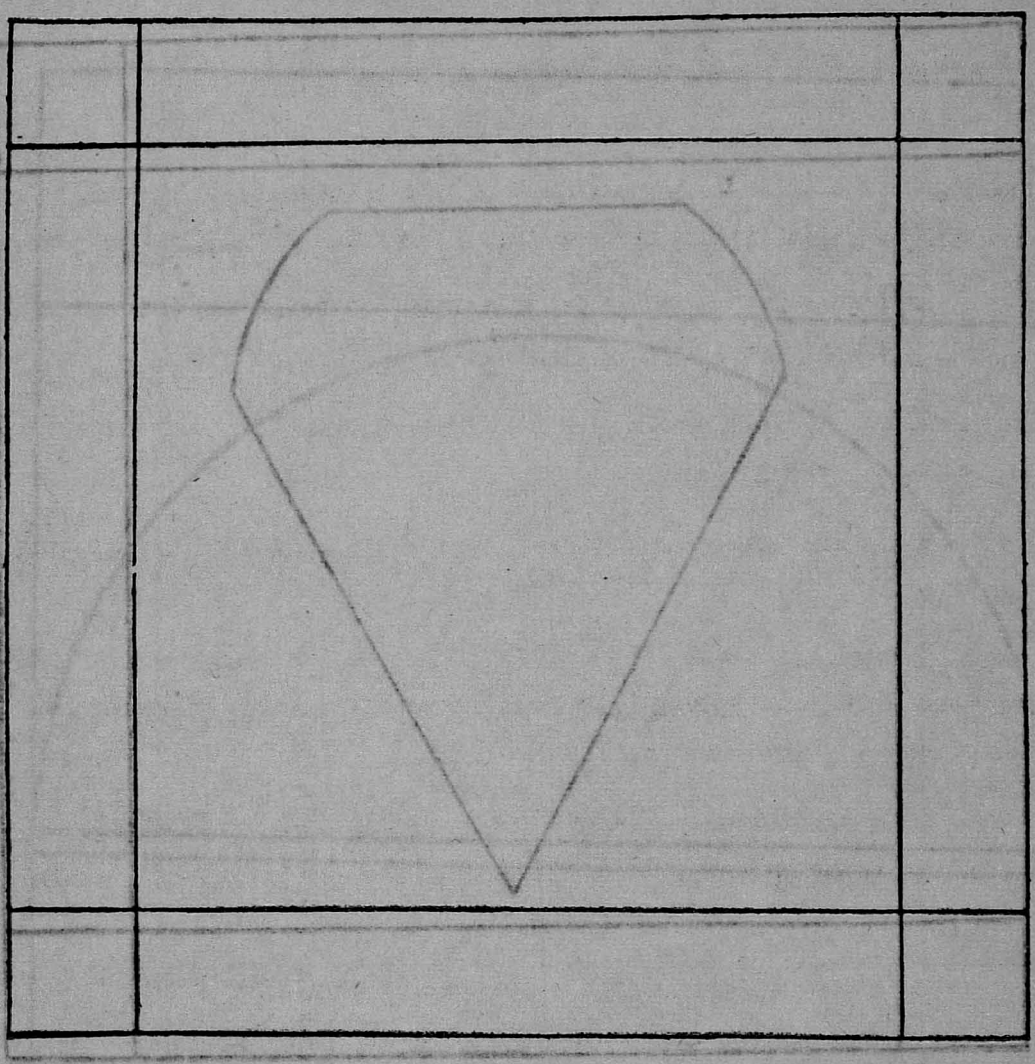

4 × 4 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில்,

சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் நீக்கி

சதுரச்ரகுண்டம்

(சஎ ஸ்ரோகவஸ்) யொநிகுண்டி ॥

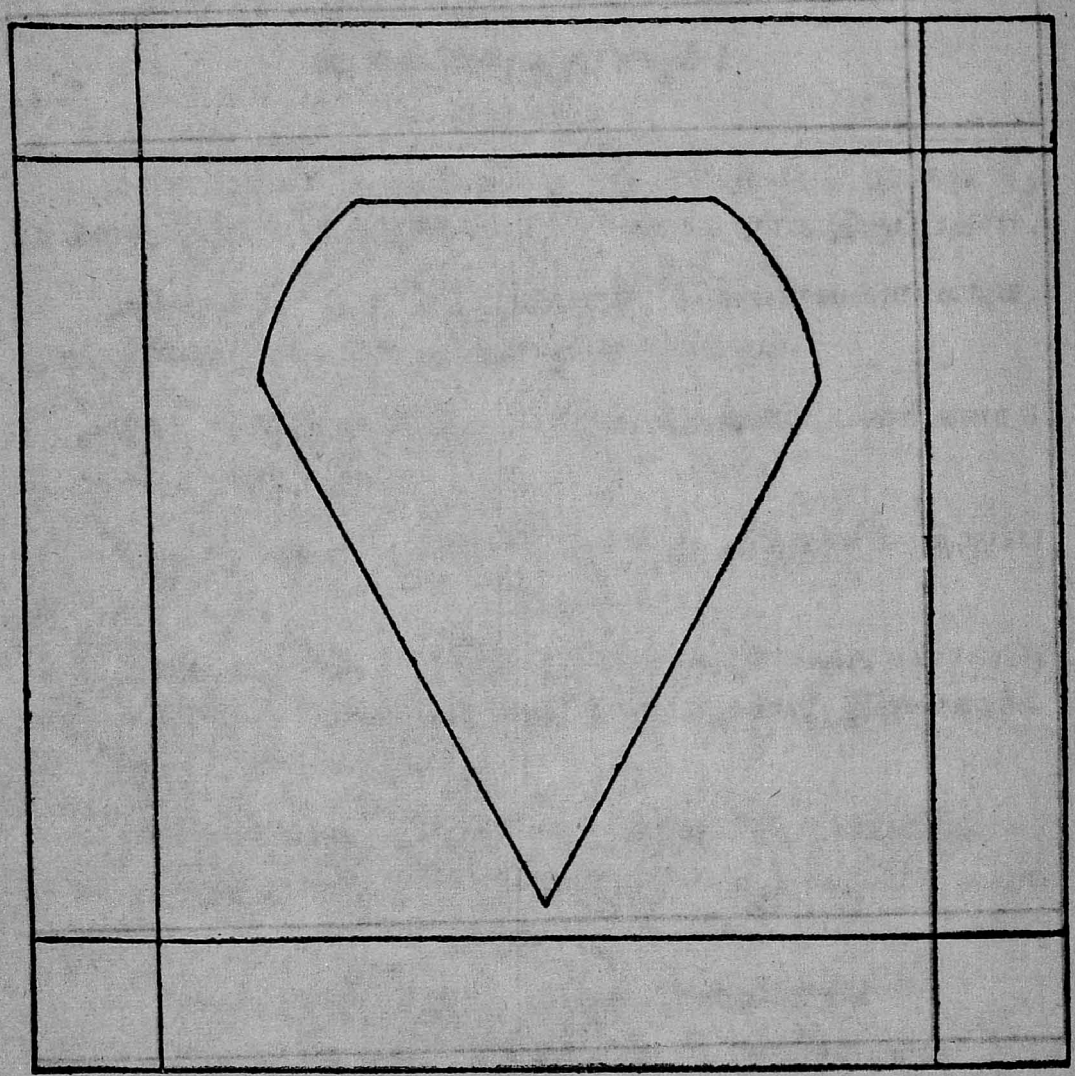

4×4 அங்குலம் யோநிகுண்டம்

சஅ ஸ்ரோகொத்தவக் சுத்ரவம்ஹ்ரகுண்டம்

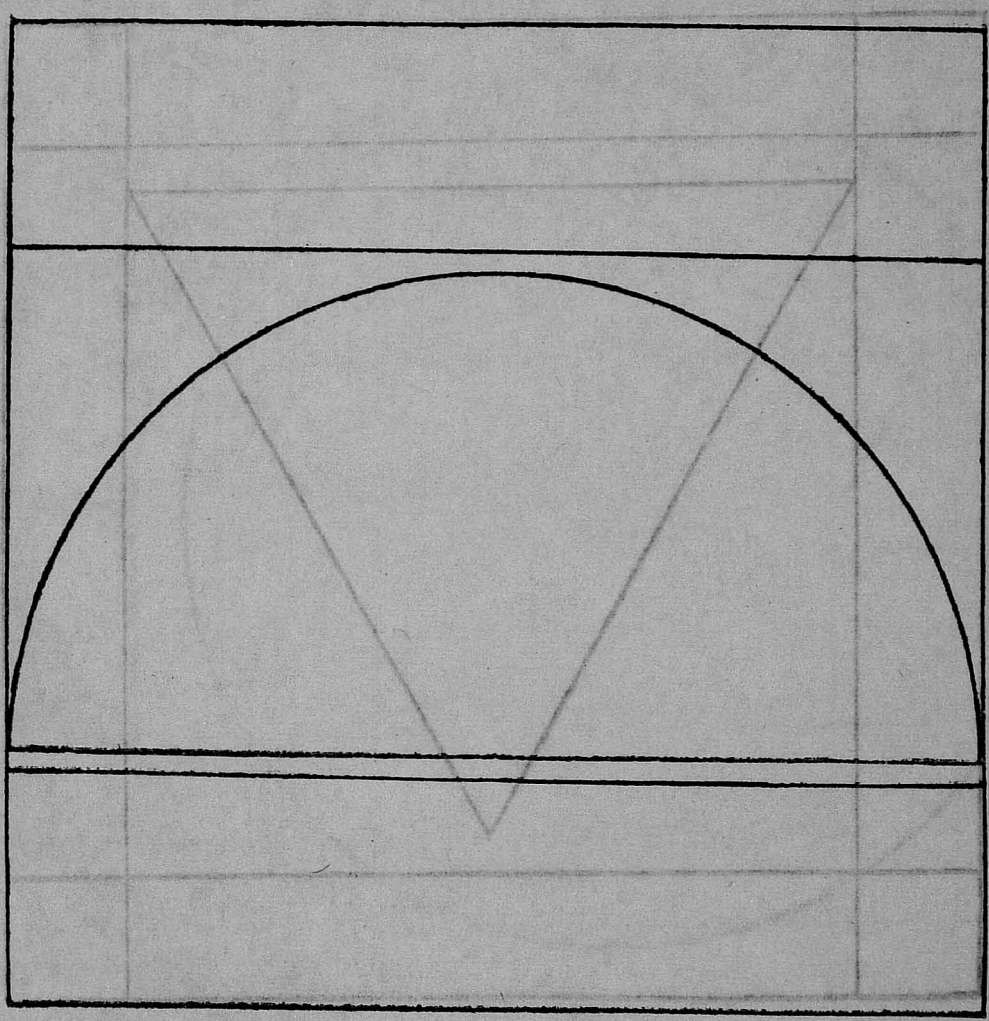

அர்தசந்திரகுண்டம்

(சக ஸ்லோகொக்தவச்) த்ரிகொணகுண்டம்

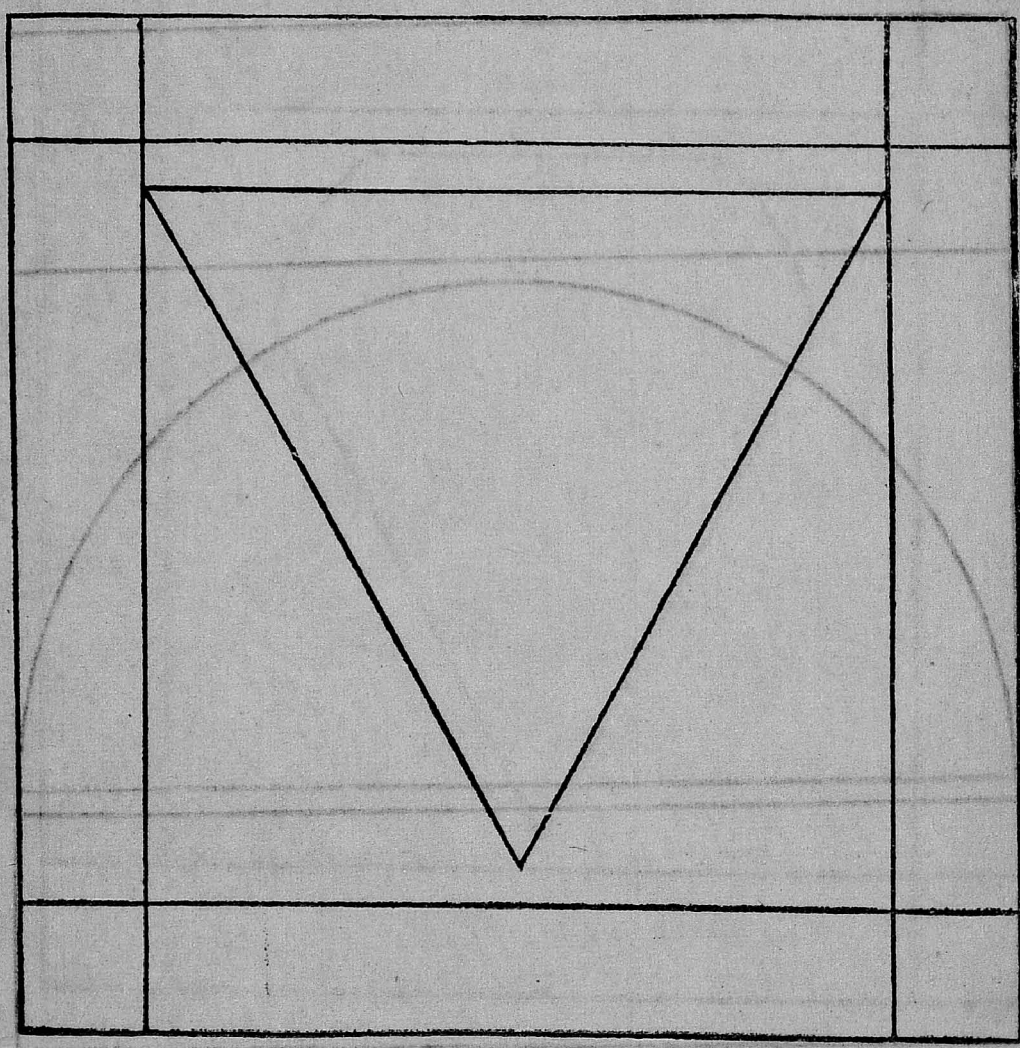

திரிகோணகுண்டம்

(சக ஸ்லோகொக்தவத்) வ௰ரத்தகுண்டம்

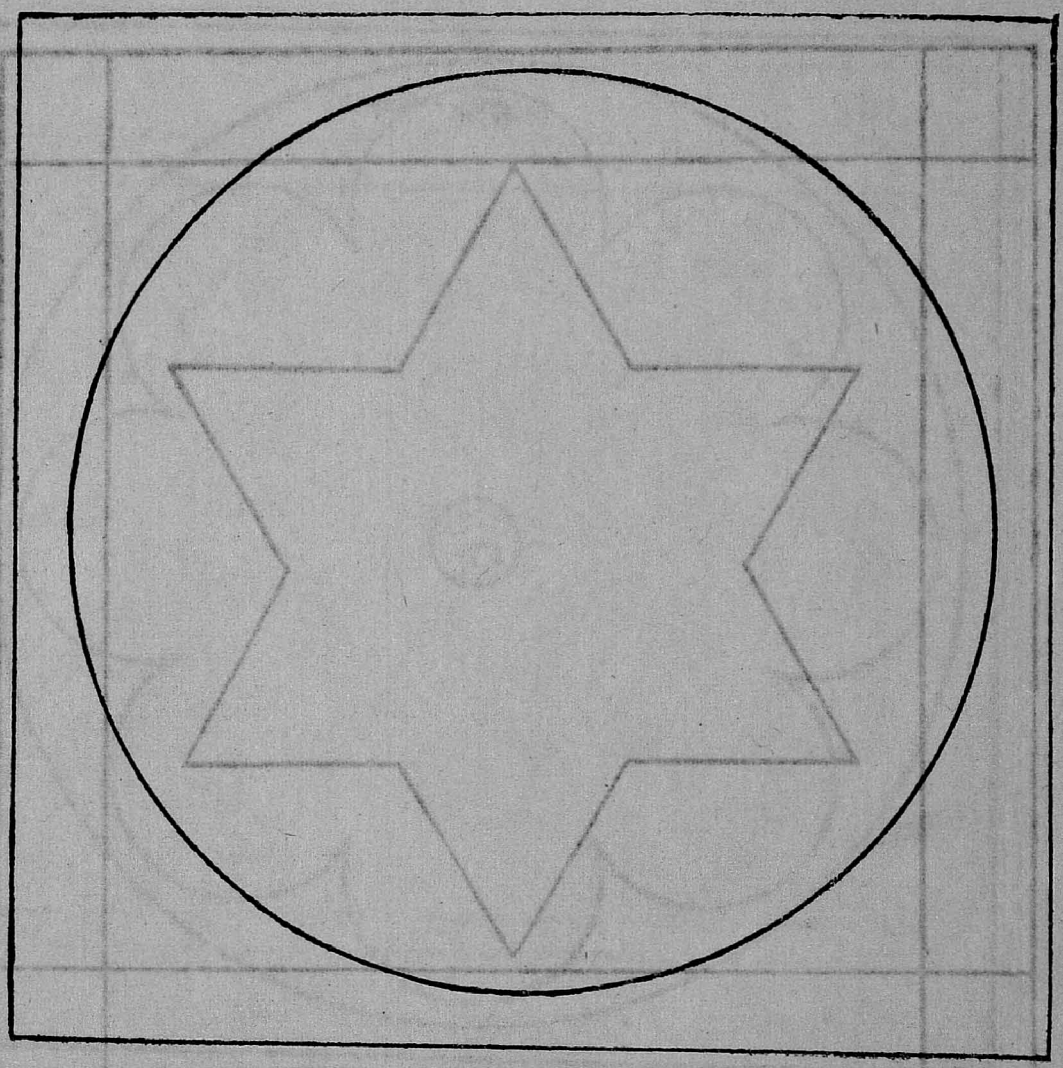

விருத்தகுண்டம்

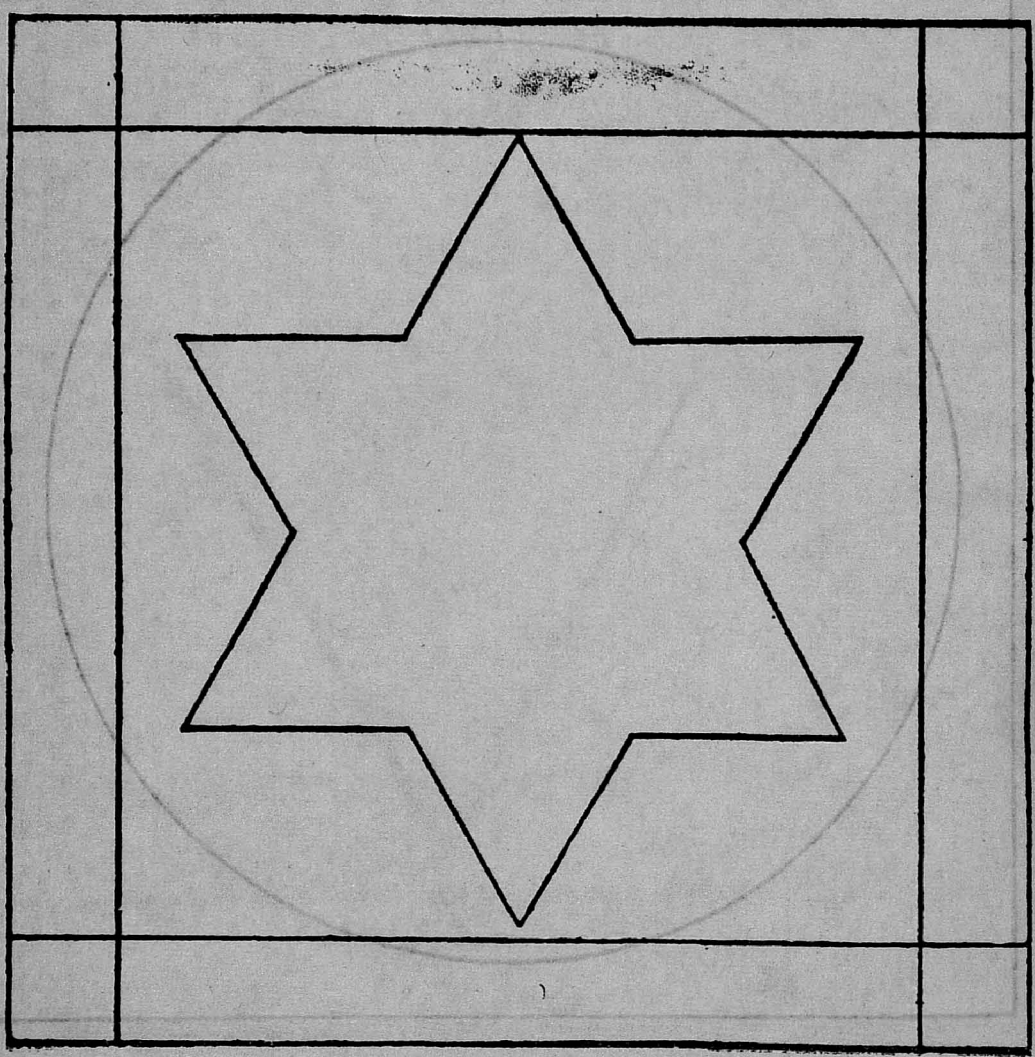

ஷட்கோணகுண்டம்

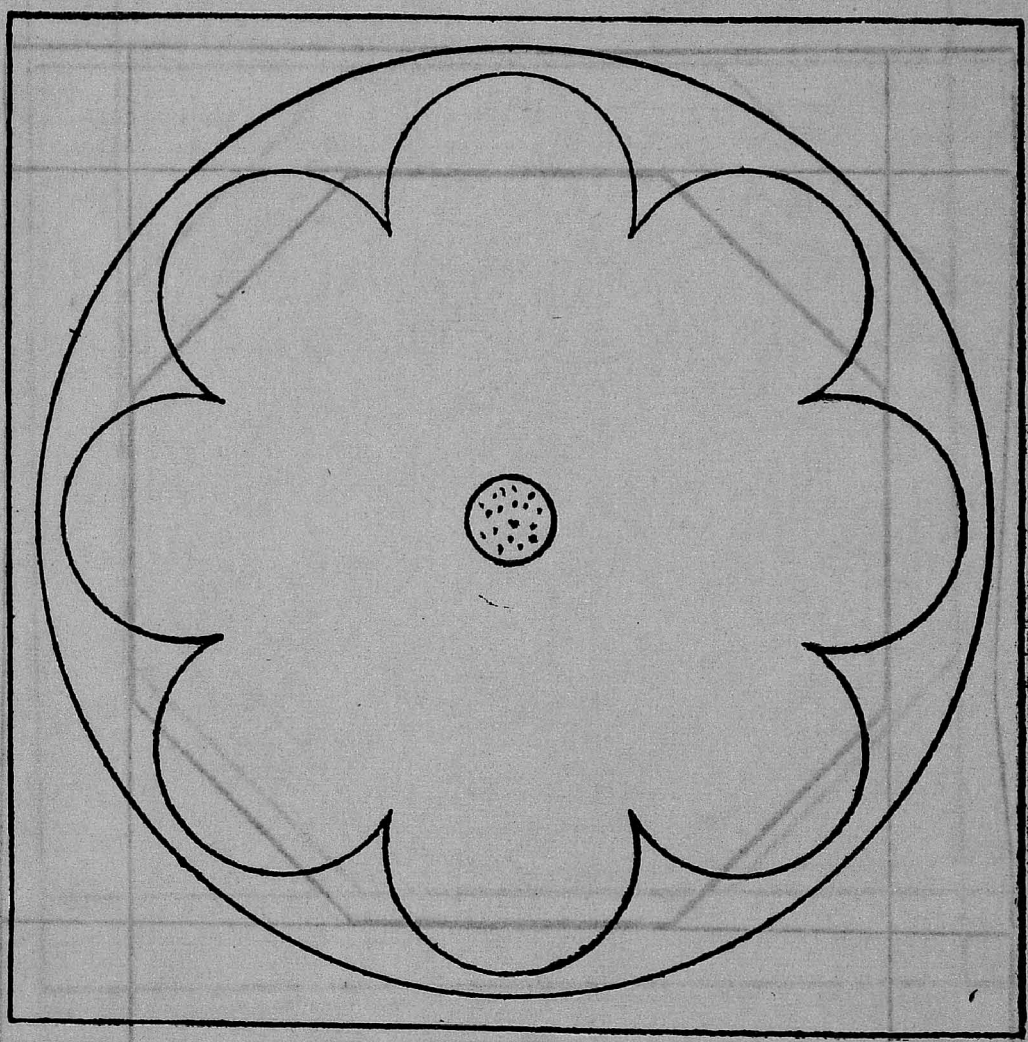

பத்மகுண்டம்

வாஸ்வயோ: சுஷ்டாஸ்ரஹாரம் த்யக்ஷத்வா சுஷ்டாஸ்ரம்
(ஸ்லோகம் ௫௨)

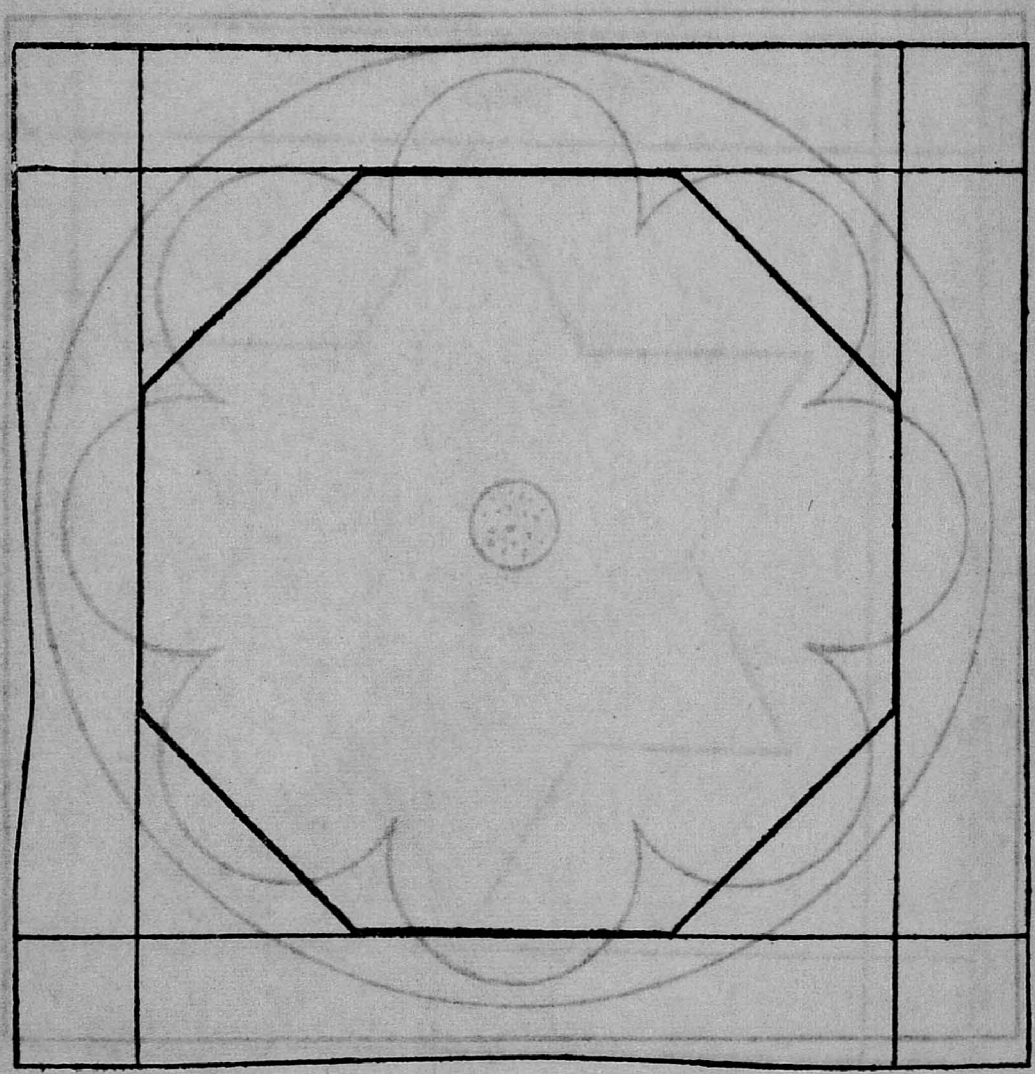

அஷ்டாச்ரகுண்டம்

வாஸ்வயோ: ஷட்ஹாகம் தூக்ஷ்வா
சுஷ்டாஸ்ரம் (ஸ்ரோகம் ௫௨)

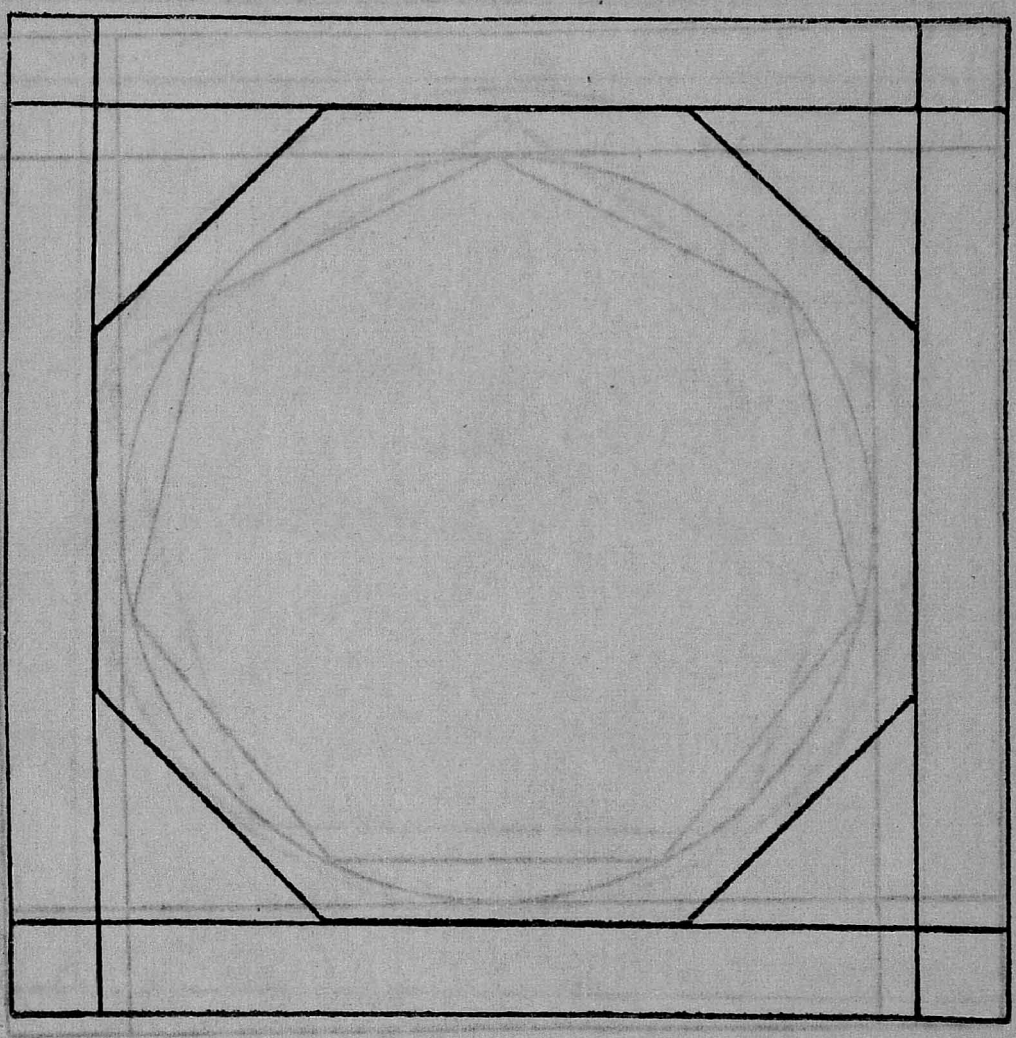

அஷ்டாச்ரகுண்டம் மற்றொருவிதம்

(ருச ஸ்லோகொக்தவக்) ஸப்தாஶ்ரகுண்டம்

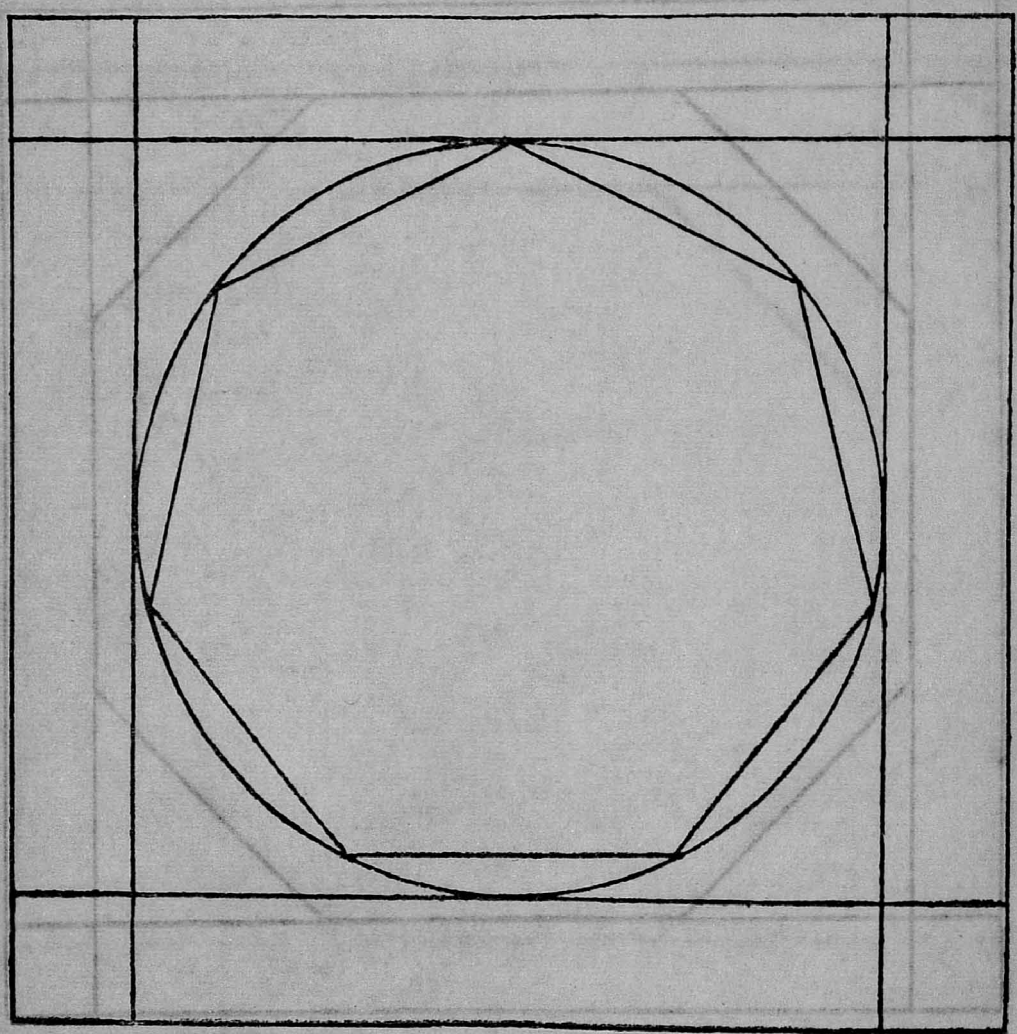

ஸப்தாச்ர குண்டம்

(ருசு ஸ்ரோகொக்தவசு) பஞ்சாஸ்ரகுண்டம்

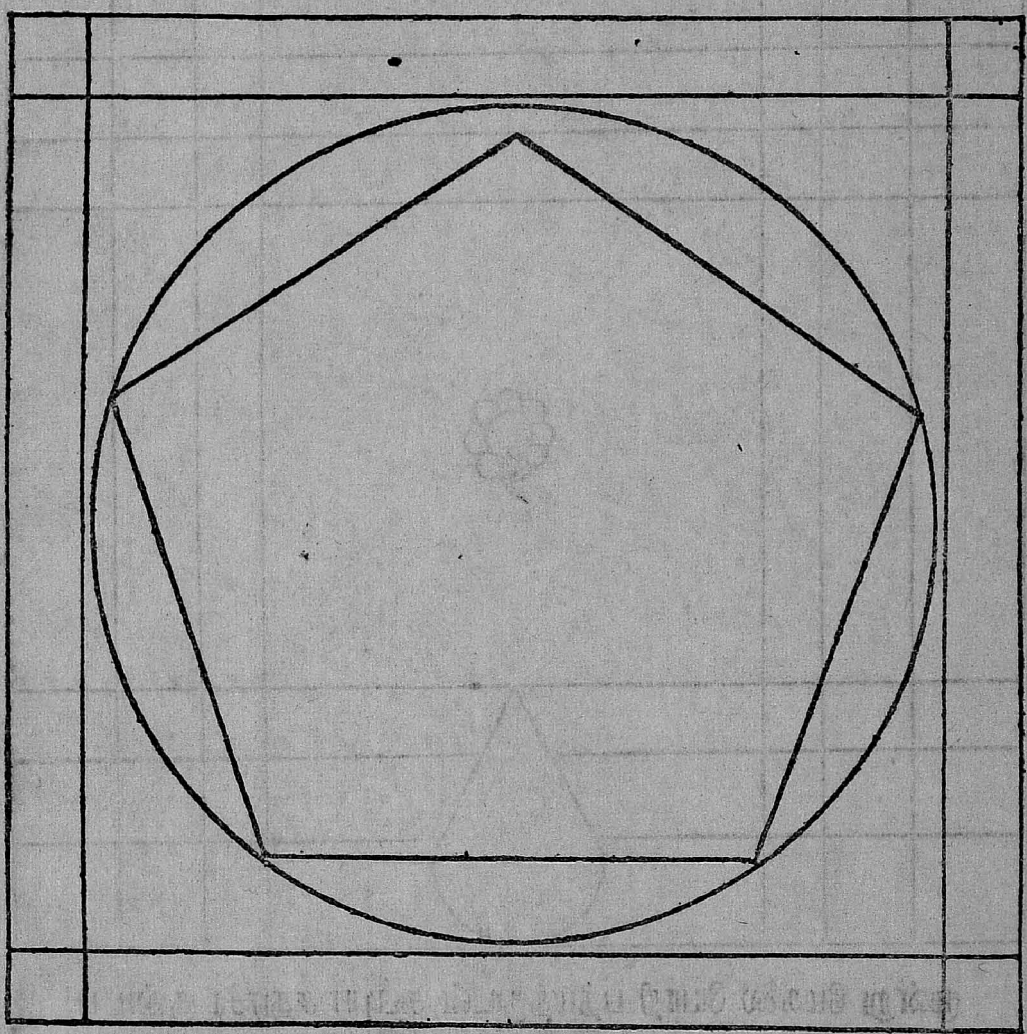

பஞ்சாச்ரகுண்டம்

மேவலாத்ரயயோநிபத்மயுதம் சதுரஸ்ரகுண்டம்

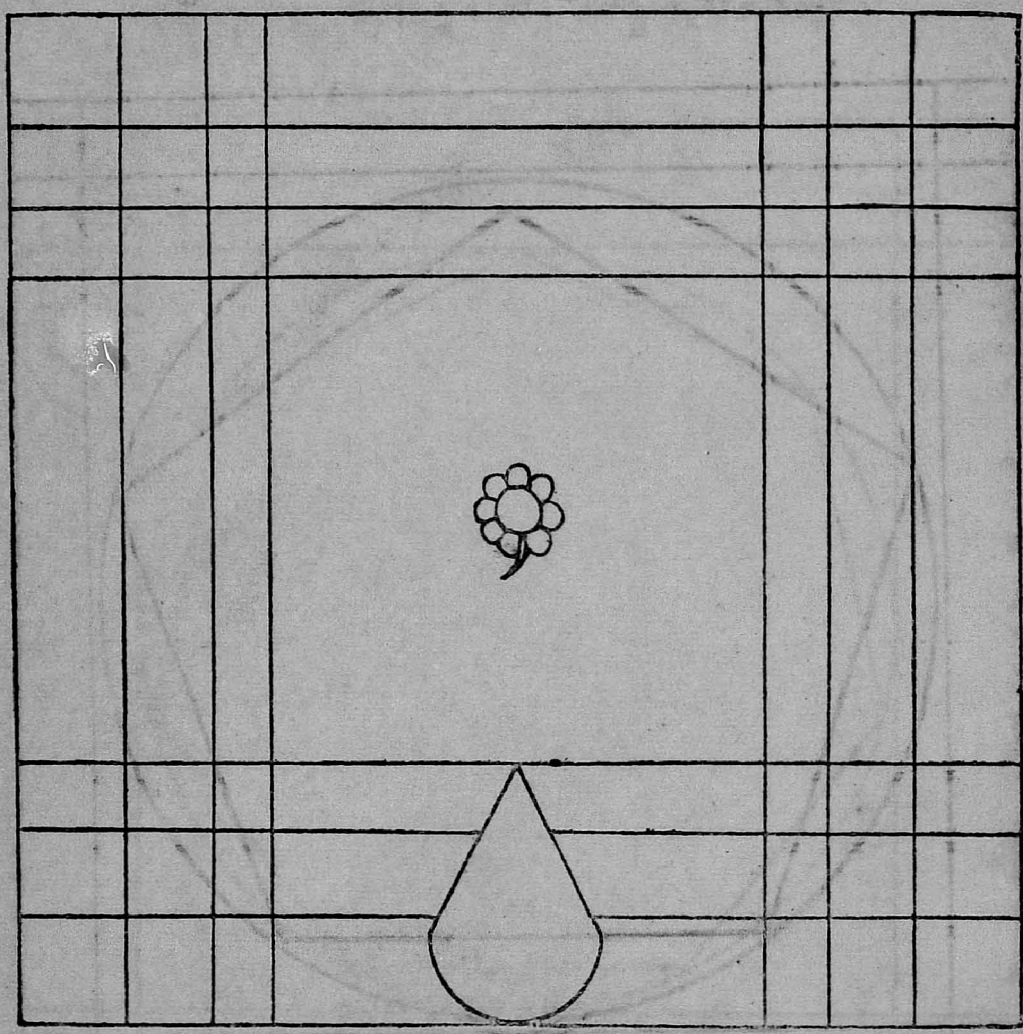

மூன்று மேகலை யோநி பத்மத்துடன் கூடிய சதுரச்ர குண்டம்

UGC-JRF
CONTINGENCY GRANT
NAME: Dr. N.K
No: 9838